Incipit ppriū de ſcis p ānī circu
li. In feſto ſci ſaturnini martyrī.

Deus q nos Orō.
beati ſaturnini mar
tyris tui concedis
natalitio pfrui: ei⁹
nos tribue merit̄
adiuuari. Per.

Nomē natale ſci ſatur- L. j.
nini martyris ⁊ ſenis ⁊ ſiſin
nij diaconi ſb maximiano. A quo
pmo inter alios ſeruos dei dāna
ti ſūt ad fodiēdā harenā ad faciē
das thermas diocletianas. Quo
rū vnū ſiſinniū ſibi pñtatū: cū iter
rogaſſet iſdē maximian⁹ qs voca
ret rñdit. Ego pctōr ſiſinni⁹ ſuus
ſuoꝝ dñi nr̄i ieſu xp̄i. Cui cū poſt
alia diceret maximian⁹: aut ſacri
fica deo herculi: aut carnes tuas
igne cremabo: rñdit. Ego qdē ſē
per hoc optaui: verūtñ ſi merit⁹ fue
ro vt coronā deſideratā accipiā.

Tradit⁹ igit̄ lauditio pfe- Le. ij.
cto: miſſus eſt i cuſtodiā. xvij. die
bus. Inde exhibit⁹ eſt ab ampro
niano cōmentarieſi aſpectib⁹ lau
ditij: ⁊ ſubito lux de celo facta eſt:
⁊ de luce vox audita ē. Venite bñ-
dicti pr̄is mei percipite regnū qd̄
vobis paratū eſt a ꝯſtitutiōe mū
di. Tūc ampronian⁹ tremeſcēs ce
cidit ad pedes ſiſinnij diaconi di-
cēs. Adiuro te p ieſū xp̄m quē tu
ꝯfiteris ne tardes me baptiçare:
⁊ facias me tecū ptingere ad coro
nā. Qui baptiçat⁹ ſtatī obtrūca
tiōe capit̄ coronā martyrij iuenit

Retrudit̄ igit̄ in cuſtodia L. iij.
ſiſinni⁹ ⁊ ſenex ſaturninus cū illo:
vbi multos gētiles ad ſe veniētes
docebāt ⁊ baptiçabāt. Poſt. xlª.
deniq; duos dies vincti cathenis
ac nudis pedib⁹ educti: denuo añ
pfectū delata eſt tripoda vt ſacri-
ficarēt. Tūc btūs ſaturnin⁹ dixit.
Cōterat dñs deos gētiū. Et cōti-
nuo ſoluta eſt tripoda erea velut
lutū. Qd̄ videntes duos milites
papias ⁊ maur⁹ crediderūt xp̄o.
Et cōprehenſi a lauditio: nō poſt
mltos dies martyrio coronati ſt.

In vigilia ſācti andree ad vs.
añt. Salue crux. cū rel. de laud.
ps. Dixit dñs. cum rel. In fine.
Laudate dñm oēs gētes. Cap.

Fratres: Corde eni creditur
ad iuſticiā: ore aūt ꝯfeſſio fit
ad ſalutē. Dicit eni ſcriptura: oīs
q credit in illū nō ꝯfūdet. Hym.
V. ⁊ R. br. dicunt de cōi aplorū.
Ad M. añt. Un⁹ ex duobus qui
ſecuti ſunt dominū: erat andreas
frater ſimonis petri alla. Oratio.

Maieſtatē tuā dñe ſupplicit̄
exoram⁹: vt ſicut eccl̄ie tue
btūs andreas apl̄s extitit pdica-
tor ⁊ rector: ita apud te ſit pro no-
bis ppetuus iterceſſor. Per. Ad
mat. iuit. Regē aploꝝ dñm. ps.
Venite. In p°. noct. añt. Vidit do
minus petrū ⁊ andreā ⁊ vocauit
eos. ps. Celi enar. Añt. Venite
poſt me dicit dñs faciā vos fieri
piſcatores hoīum. ps. Bñdicā.
Añt. Relictis retibus ſuis ſecuti
ſt dñm redēptorē. ps. Eructauit.

Paſſionē ſci andree Lcō. j.
apli quam oculis nr̄is vidi
mus oēs pſbyteri ⁊ diacones ec

DUSSELDORF

cleſiarū achaie: ſcribim⁹ vniūſis eccliīs q̄ ſūt in oriēte ⁊ occidēte ⁊ meridiano ⁊ ſeptētrione in xp̄i nomie ꝯſtitute. Pax vobis ⁊ vniuerſis q credūt in vnū deū ⁊ i trinitatē pfectā: verū p̄rē īgenitū: verū filiū vnigenitū: ⁊ verū ſpm̄ ſā ctū, pcedentē a p̄re ⁊ ī filio pmanētē: vt oſtēdat vn⁹ ſpūs ſcūs eē in p̄re ⁊ filio: ⁊ hoc eſſe vnigenitū filiū: qd ⁊ ille q genuit. Hāc fidem didicim⁹ a ſcō andrea dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ap̄lo: cui⁹ paſſionē quā corā poſiti vidim⁹, put poſſum⁹ explicam⁹. ℟. Dū ambularet dn̄s ſupra mare ſec⁹ littus galilee: vidit petrū ⁊ andreā retia mittentes in mare: ⁊ vocauit eos dicēs. Venite poſt me faciā vos fieri piſcatores hoīuʒ. ℣. Erāt eni piſcatores ⁊ ait illis. Venite. Lcō. ij.

Proconſul itaqʒ egeas patras ciuitatē igreſſus: cepit cōpellere credētes in xp̄o ad ſacrificia idoloꝝ. Cui occurrens btūs andreas dixit. Oportebat vt tu qui iudex hoīuʒ eſſe cōprobaris: iudicē tuū q in celis eſt cognoſceres: ⁊ agnitū coleres: ⁊ colēdo eū qui ver⁹ deus eſt ab his q vere dij non ſūt aīuʒ reuocares. Cui egeas dixit: Tu es andreas q deſtruis tēpla deoꝝ: ⁊ ſuades hoīb⁹ ad ſuperſtitioſā ſectā quā nuper delatā romani p̄ncipes exterminari iuſſerūt? ℟. Mox vt vocē dn̄i p̄dicantis audiuit btūs andreas: relictꝭ retib⁹ quoꝝ vſu actuqʒ viuebat. Eterne vite ſecut⁹ eſt p̄mia largientē. ℣. Hic eſt q pro amore xp̄i pependit in cruce: ⁊ pro lege ei⁹ ſuſtinuit paſſionē. Eterne. Lcō. iij.

Sanctus andreas rn̄dit. Romani p̄ncipes nōdū cognouerūt hoc q̄ pro ſalute hoīuʒ veniens dei fili⁹ docuerit iſta idola nō ſolū deos nō eſſe ſʒ eē demonia peſſima humano generi inimica que hoc doceāt hoīes vt offendat de⁹: vt dū offēſus fuerit auertat ⁊ nō exaudiat: ⁊ cū auſus fuerit ⁊ non exaudierit: habeant cū diabolo ⁊ ipſi captiuū: ⁊ tādiu eos deludāt q̄ʒdiu de corpore exeāt rei ⁊ nudi nihil ſecū p̄ter peccata portātes. Egeas dixit. Iſta ſuperſtitioſa ⁊ vana ſūt v̄ba. Nā ⁊ ieſus veſter dū hoc p̄dicaret: iudei illū crucis patibulo affixerūt. ℟. Doctor bon⁹ ⁊ amic⁹ dei andreas ducit ad crucē: aſpiciēs a lōge vidit crucē ⁊ dixit: ſalue crux. Suſcipe diſcipulū ei⁹ q pepēdit in te magr̄ meus xp̄s. ℣. Salue crux q̄ in corpore xp̄i dedicata es: ⁊ ex mēbris ei⁹ tanq̄ʒ margaritis ornata. Suſcipe. In. ij. noct. an̄t. Dignū ſibi dn̄s computauit martyreʒ quē vocauit ap̄lm̄ dū eſſet in mari alla. ps. Oēs gētes. An̄t. Dilexit andreā dn̄s in odorē ſuauitatis all'. ps. Exaudi dn̄e deprē. An̄t. Biduo viuēs pēdebat ī cruce, p xp̄i noīe btūs andreas ⁊ docebat populū. ps. Exaudi de⁹ orōnē. Lc. iiij.

Andreas rn̄dit: O ſi velis ſcire crucis myſteriū: q̄ rationabili charitate auctor humani generis pro reſtauratione nr̄a hoc crucis patibulū nō iuit⁹

ſed ſponte ſuſceperit. Egeas dixit
Cū traditus aſſerat a ſuo diſcipu
lo ⁊ a iudeis tētus ⁊ preſidi addu
ctus ⁊ ad petitionē iudeoꝝ a mili
tibus preſidis crucifix⁹: quomo/
do tu dicis ſpontaneū crucis cū
ſubiiſſe patibulū? Andreas rn̄dit:
Jdeo ego dico ſpontaneū: qm̄ ſi/
mul cū ipo fui cū a ſuo diſcipulo
traderet: ⁊ anteq̄ꝫ traderetur di/
xit nobis ꝙ tradēdus eſſet ⁊ cru/
cifigēdus pro ſalute hoīuꝫ: ⁊ ter
tia die reſurrectuꝝ ſe eē predixit.
℟. Homo dei ducebat vt crucifi
gerēt eū: ppl's aūt clamabat voce
magna dicēs. Jnnocēs ſanguis
hui⁹ ſine cauſa dānat. ℣. Cūq̄ꝫ
ducerēt eū vt crucifigeret factus
eſt concurſus pploꝝ clamantiuꝫ
⁊ dicentium. Jnnocēs. Lcō. v^a.

QUi cuꝫ frater meus petrus
diceret: ppiti⁹ tibi eſto dn̄e
nō fiat iſtud: idignatus ſic ait pe/
tro. Uade retro ſathana: quia nō
ſapis ea que dei ſunt. Et vt pleni/
us nos iſtrueret qm̄ ſpōte paſſio
nē ſuſciperet: dicebat nobis. Po
teſtatē habeo ponēdi aiam meā:
⁊ poteſtatē habeo iterū ſumendi
eā. Ad vltimū vo dn̄ cenaret no/
biſcū ⁊ diceret: vnus veſtrum me
traditurus eſt: ⁊ ad iſtā vocē oēs
contriſtaremur: ne ſuſpenſos co/
gitatio trucidaret ait. Cui dede/
ro panis fragmentū manu mea:
ipe eſt. ℟. O bona crux que deco
rē ⁊ pulchritudinē de mēbris dn̄i
ſuſcepiſti: accipe me ab hoībus et
redde me magiſtro meo. Ut p te
me recipiat qui p te me redemit.
℣. Beatus andreas expāſis ma
nibus ad celum orabat dicēs: ſal
ua me bona crux. Ut. Lectio. vj.

ET cū dediſſet vni ex cōdiſci/
plis nr̄is ⁊ futura quaſi pre
terita iā narraret: docuit ſua volū
tate ſe fuiſſe traditū: cū nec tradi/
torē fugiendo deſeruit: ſꝫ in loco
quo illū ſciebat eſſe venturū pmā
ſit. Egeas dixit. Miror te prudē
tē virū iſtū velle ſectari: quē quo/
cūq̄ꝫ pacto aut ſponte aut iuituꝫ:
cruci tamē cōfiteris affixuꝫ. An
dreas rn̄dit. Hoc eſt qḋ etiaꝫ me
dixiſſe iam retines: magnū eē my
ſteriū crucis. qḋ ſi forte volueris
audire retexā. Egeas dixit. My
ſteriū nō poteſt dici ſed ſupplici/
um. Andreas rn̄dit. Jpſū ſuppli
ciū myſteriuꝫ reſtaurationis hu
mane ſi patiēter audieris cōpro/
babis. Egeas dixit. Ego quidem
patienter te audiam: ſed ſi tu me
obtemperanter nō audieris: ipſū
myſterium crucis in teipſo exci/
pies. ℟. Expandi manus meas
tota die in cruce ad populum nō
credentem: ſed contradicentē mi
hi. Qui ambulāt vias nō bonas
ſed poſt peccata ſua. ℣. Deus vl
tionum dominus deus vltionum
libere egit: exaltare qui iudicas
terram: redde retributionem ſu/
perbis. Qui. Jn tertio noct. aūt.
Non me permittas domine fa/
mulum tuum a te ſeparari: tēp⁹
ē vt cōmēdes terre corpus meū.
ps. Cōfitebimur Aūt. Andre/
as vo rogabat pplm: vt nō ipedi
ret paſſionē illi⁹. ps. Dn̄s reḡ. ſ.

Añt. Recipe me ab hoibus ⁊ red
de me magr̃o meo: vt per te me re
cipiat qui per te me redemit all'a.
Ps. Dñs regna ij. Scd'z matth.
In illo tpe: Ambulans ieſus
iuxta mare galilee vidit duos
fratres: ſimoné q vocaẽ petrus: et
andreaz frẽm ei9 mittétes rete in
mare. Erãt eni piſcatores: ⁊ rel'.
Homel'. ſci gregorij pape. L. vij.
Audiſtis frẽs chariſſimi: quia
ad vni9 iuſſionis vocé petrus
⁊ andreas relictis retibus ſecuti
ſũt redéptoré. Nulla vo hũc face
re adhuc miracula viderãt: nihil
ab eo de pmio eterne retributio/
nis audierãt: ⁊ tñ ad vnũ dñi pre
ceptũ hoc qd poſſidere videbãtur
obliti ſũt. Quãta nos eius mira/
cula videmus: quot flagellis affli
gimur: quãtis minaꝝ aſpitatib9
deterremur: ⁊ tñ vocanté ſeq ꝯté/
nim9? In celo iã ſedet qui de ꝯuer
ſione nos admonet. Iã iugo fidei
colla gentiũ ſubdidit: iã mũdi glo
riã ſtrauit: iã ruinis mũdi crebre
ſcétibus diſtricti ſui iudicij ꝓpin
quũ denũciat dié: ⁊ tñ ſupba més
nr̃a nõ vult hoc ſpõte deſerere: qd
quotidie pdit iuita. ℟. Orauit ſã
ctus andreas dũ reſpiceret i celũ
voce magna clamauit ⁊ dixit: tu
es deus meus qué vidi: ne me pa
tiaris ab impio iudice deponi. Qr
virtuté ſcé crucis agnoui. ℣. Tu
es magr̃ meus xp̃us: qué dilexi:
qué cognoui: quem ꝯfeſſus ſũ tñ
modo i iſta voce exaudi me. Qr.
Quid ergo frẽs cha/ L. viij.
riſſimi in eius iudicio dictu
ri ſum9: q ab amore pñtis ſeculi:
nec pceptis flectimur: nec vberi/
bus emédamur? Sed fortaſſe ali
qs tacitis ſecũ cogitatióib9 dicat
Ad vocé dñicaz vterqꝫ iſte piſca
tor qd aut quãtũ dimiſit qui pene
nihil habuit? Sed hac in re frẽs
chariſſimi affectũ potius debem9
péſare qꝫ cenſũ. Multũ religt q
nil ſibi retinuit. Multum religt:
q quãtũlibet parũ totũ deſeruit.
Certe nos cũ amore ⁊ habita poſ
ſidemus ⁊ ea q̃ minime habem9:
ex deſiderio querim9. Multũ er/
go petrus ⁊ andreas dimiſit: qñ
vterqꝫ etiã deſideria habédi reli
qt. Multũ dimiſit q cũ re poſſeſſa
etiã ꝯcupiſcétijs renũciauit. A ſe
quétib9 ergo tãta dimiſſa ſũt: quã
ta a nõ ſequétibus ꝯcupiſci potue
rũt. ℟. Vidés crucé andreas ex
clamauit dicés: o crux admirabi
lis: o crux inenarrabilis: o crux q̃
p totũ mundũ rutilas. Suſcipe
diſcipulũ xp̃i: nõ me pmittas er/
rare ſicut oué nõ hñtez paſtoré.
℣. O bona crux que decoré ⁊ pul
chritudinem de membris domini
ſuſcepiſti. Suſcipe. Lcõ. ix.
Nemo igiẽ cũ quoſdã ꝯſpicit
multa dereliqſſe: apud ſemetipſuz
dicat. Imitari volo huius mũdi
ꝯtéptores: ſz qd derelinquam nõ
habeo. Multa frẽs dereliqſtis ſi
deſiderijs terrenis renunciaſtis.
Exteriora eni nr̃a deo quãtũlibet
parua ſufficiũt. Cor nãqꝫ ⁊ nõ ſb/
ſtantiã péſat: neqꝫ ppédit quãtũ
in ei9 ſacrificio: ſz ex quãto ꝓferat
Nã ſi exterioré ſubaz ppédam9:

ecce ſci negociatores nři pppetuaꝫ angelorũ vitã datis retib⁹ ꝛ na/ ui mercati ſũt. Eſtimationé qppe pcij nõ habet: ſꝫ regnũ dei tantũ valet quãtũ habes. Ualuit nãqꝫ zacheo dimidiũ ſubſtãtie: qꝛ dimi diũ aliud ad reſtituendũ in q̃drũ plũ hoc qđ iniuſte abſtulit reſua/ uit. Ualuit petro ꝛ ãdree dimiſſis retib⁹ ꝛ naui. Ualuit vidue duo/ bus minutis. Ualuit ꝛ alteri cali cé aque frigide. Regnũ itaqꝫ dei vt diximꝰ tãtũ valet q̃ꝫtũ habes. Ad laud. ꝛ p ho. añt. Salue crux pcioſa: ſuſcipe diſcipulũ eiꝰ q pepé dit in te magr meus xp̄us. Añt. Btũs andreaꝭ orabat dicẽs: dñe rex eterne glie: ſuſcipe me pendẽ/ tem in patibulo. Añt. Andreas xp̄i famulus dignꝰ dei apl̃s: ger/ manus petri ꝛ in paſſione ſocius. Añt. Maximilla xp̄o amabilis: tulit corpus apli optimo loco cũ aromatibus ſepeliuit. Añt. Qui pſeq̃bant iuſtũ demerſiſti eos dñe in infernũ: ꝛ in ligno crucis dux iuſti fuiſti. Cap. vt. s̃. in veſp. Ad bñ añt. Cõcede nobis hoiem iu/ ſtũ: redde nobis hoiem ſcm̃: ne in terficias hoieꝫ deo charũ: iuſtum mãſuetũ ꝛ piũ. Ad. iij. cap. Fra/ tres: Corde enim. Ad ſextã cap.

Non eſt eni diſtinctio iudei ꝛ greci: nã ideꝫ dñs oium di/ ues in oẽs q inuocãt illũ: ois enim qcunqꝫ inuocauerit nomẽ dñi ſal/ uus erit. Ad nonam cap.

Ysaias eni dicit: dñe qs cre didit auditui nr̃o? ergo fideꝭ ex au ditu: auditꝰ aũt p verbũ xp̄i: ſꝫ di co: nunqd nõ audierũt? Et qdem in oẽm terrã exiuit ſonꝰ eoꝝ: ꝛ i fi/ nes orbis terre v̓ba eoꝝ. Ad vẽ. añt. Salue crux. cum rel. ps. de aplis. Cap. vt. s̃. in pmis veſpis. Ad. M. añt. Cũ pueniſſet beatꝰ andreas ad locũ vbi crux para/ ta erat exclamauit ꝛ dixit: o bona crux diu deſiderata: ꝛ iã ɔcupiſcẽ ti aĩo pparata: ſecurꝰ ꝛ gaudens venio ad te: ita ꝛ tu exultãs ſuſci/ pe me diſcipulũ eius q pepẽdit in te. In ſci nicolai epi. Orõ.

Deus q btm̃ nicolaũ põtifi/ cẽ tuũ inumeris decoraſti miracu lis: tribue q̃s: vt eiꝰ meritꝭ ꝛ pcibꝰ a gehẽne icẽdijs liberemur. Per.

Nicolaus itaqꝫ ex illu/ L. j. ſtri pſapia ortꝰ ciuis fuit pa tere vrbis. Que adhuc mľta ple biũ generoſitate referta: parẽtes eius iter cateruas potẽtiũ q̃ꝫta ho norificentia celebrant: tãto ſupne pr̃ie accẽſi deſiderio magiꝭ celeſtꝭ q̃ꝫ trene dignitatꝭ glia appetebãt. Reuera eni cũ eẽnt nimiũ locuple tati: nulliꝰ honoris inſignia: nulli/ uſqꝫ ſũme dignitatis diſponẽ mo deramina voluerũt ſꝫ oi ſtudio cõ tinentiũ ſe lege vincientes celibeꝫ vitã actitare ſatagebãt. L cõ. ij.

Et mirũ i modũ cũ in pmeuo iu/ uentutis flore hũc ſolũ genuiſſent filiũ: cũctis ſe voluptatibꝰ abdica rũt: ꝛ iter ſuas pces q̃s frequẽter in dñi tẽplo fũdebãt: hũc ſolũ ſup ſtitẽ: hũc nõ tantũ diuitiarũ q̃ꝫtũ ꝛ morũ flagitabãt heredẽ. Quoꝝ vota deus ex alto ɔſpectãs: haud petitiõi eoꝝ defuit. Nimiꝝ q̃lis fu

turus eſſet puer: in ipſo vt ita di-
cã ꝑmoꝛdio natiuitatis eiꝰ: dñs
mõſtrare dignatꝰ eſt. Enĩuero cũ
mr̃is adhuc lacte aleret̃: cepit bi
duo hebdõe die q̃rta ſcilꝫ ⁊ ſexta fe
ria ſemel bibere mãmas: ⁊ hac vi
ce cõtentꝰ tota die ſic ꝑmanebat.
Puerilibꝰ igit̃ annis vt **Lcõ. iij.**
ꝑ̃iarcha iacob domi ſimpl̃r tran
ſactis cepit bone idolis adoleſcẽs
eẽ: ⁊ nõ ſicut illa etas aſſolet laſci
uiã mũdi cõplexꝰ eſt: ſꝫ nũc parẽ
tũ comitatꝰ veſtigia: nũc ſolus ec-
cleſiaꝝ terebat limina: ⁊ qđ ibi de
ſcripturis patulo aduertebat au
ditu: nõ imemoꝛ armariolo ꝯde-
bat pectoꝛis. Ubi aũt vtroqꝫ parẽ
te oꝛbatꝰ eſt: ſepiꝰ illud euãgelicũ
añ ſue mẽtis oc̃los deducebat. Ni
ſi q̄s renũciauerit oĩbꝰ q̃ poſſidet
nõ põt meꝰ eẽ diſcipulus. **L. iiij.**
Et cũ anhelaret ad ꝑficiẽdũ qđ
pio vertebat i pectoꝛe iuuenilẽ foꝛ
mido cepit titillare mẽtẽ: ne fauo
ralis ꝑcelleret aura q̄cq̄d ꝓ xp̃o
facere diſponebat. Hec ſecũ. Ad
deũ ṽo cũctũ deſiderij ſui pandẽs
velamen: deꝑ̃cabat̃ vt ille q̄ habet
oĩum ſciam iſpirare ei dignaret̃:
q̃tenus de tantis ſibi relictis opi
bus ſic oꝛdinaret vt muta laude
humana cõſpectui placeret diui-
no. Talia eo cogitante accidit vt
q̄dã ꝯuicaneꝰ eiꝰ nimiũ locuplex
ad tantã veniret inopiã vt nec eti
am vite neceſſaria haberet. **L. v.**
Quid plura? Urgẽte iedia: tres
virgines q̃s habebat filias foꝛni
cari ꝯſtituit: vt earũ ſaltẽ infami
cõmercio infelicẽ ageret vitam.

Proh pudoꝛ. Extiplo fama tãti
mali: cuius nõ aliud velociꝰ viget
mobilitate totã ꝑtulit vꝛbem ⁊
multiplici ppl̃z ſmone replebat.
Qđ vt cõꝑerit ſanctus nicolaus
cõdoluit miſerrimo homini: atqꝫ
virginũ execrãs ſtupꝛũ: decreuit
omnino ex ſuis abũdãtijs earum
ſupplere inopiam: ne puelle nobi
libus oꝛte natalibꝰ lupanari ma
cularentur infamia. **Lectio. vj.**
Sed cũ nollet aliũ niſi xp̃m in ſa
ctis ſuis habere cõtẽplatoꝛez: ce
pit exploꝛare tẽpoꝝ vices quoad
ſic operaret̃ vt etiã eos lateret qui
bus fiebat. Facta ṽo cuiuſdã no-
ctis hoꝛa: ſumens nõ modicũ au
rum: ligãſqꝫ in panno ꝑrexit ad
domũ viri. Quã vndiqꝫ circũſpi
ciens: per feneſtrã q̃ cõꝑtens vi-
debat̃: clam intro ꝓiecit: clãqꝫ di
ſceſſit. Mane autẽ facto cũ ſurre
xiſſet homo: aurũqꝫ repiſſet illud:
diriguit pꝛimũ. Ac tũc q̄ꝫto geſti
uit gaudio: q̄ꝫtaſqꝫ gr̃as egit deo:
ſiquis velit ex oboꝛtis eiꝰ lachꝛy-
mis poteſt aduertere. **Lcõ. vij.**
Celebꝛatis itaqꝫ ex moꝛe ꝑmoge
nite filie ſue nuptijs cepit hõ dili
gẽter iquirere q̄s eſſet qui ipſius
iopie tantã humanitatẽ ꝑ̃ſtitiſſet
Cũqꝫ diu talia moliret̃ nicolaus
haud m̃lto poſt ꝑmi ſimile ꝑegit
opus. Ut ṽo terris eſt reddita di
es: ꝓſiluit hõ e ſtratu ſuo: inue
nitqꝫ fului põdus metalli pꝛioꝛis
equale. Tunc tãto exultauit gau-
dio ꝙ ſi homeri aut maronis ad
eſſet facũda loquacitas in tanta-
rũ magnitudine laudũ expꝛimen

da ſuccūberet. Sed nos nōnulla
oꝛōnis eius pꝛoſequentes:cetera
ſagaci lectoꝛi meliꝰ ſub ſilentio ad
intelligendum relinquere: ꝗꝫ in/
dagare decreuimus. Lcō.viij.

Oꝛauit aūt ſic. Dn̄e deus inquit
abſqꝫ cuiꝰ nutu nec paſſer ad ter/
rā:nec foliū cadit arboꝛis: depꝛe
coꝛ ineffabilē clementiā tuā vt tu
qui oīa noſti:oſtendere digneris
mihi pctōꝛi qs ſit ille qui tāta bo
na erga me exhibere non deſinit.
Hoc aūt dn̄e ideo peto:nō vt euꝫ
temerario auſu pollutis cōtinge/
re queā manibꝰ:ſed vt ſciā famu
lū tuū qui inter hoīes degēs ange
licā habet ꝯuerſationē:ꝛ magni/
ficē nomē tuū bn̄dictū in ſecula.
Talibꝰ oꝛabat dictis:talibuſqꝫ ſe
hoꝛtabať ſermonibꝰ. Auferā cer/
te ſōnū ab oculis meis:excubabo
ſollicitus vigilāſqꝫ ꝑnoctabo:foꝛ
ſitan oſtēdet mihi dn̄s ſeruū ſuū.
Dixit:ꝛ dictū cepit ope exercere.

Interea paucis admodū Le.ix.
euolutis diebꝰ:ecce cultoꝛ trinita
tis aduenit nicolaus:ꝛ iterate vi
cis factū trino cupiens supplere
numero:equale duoꝝ iactauit ta
lentū:cuiꝰ ſonitu excitatus homo
ſtati egreſſus:iā vadētē:iāqꝫ fu/
giētē tali ſubſequebať voce. Siſte
gradū teqꝫ aſpectui ne ſubtrahas
meo:olīꝫ te ꝯcupiui cernere: olīꝫ
te deſideraui videre. Sic fatꝰ oci/
oꝛ aduolat ſpatioqꝫ coꝛꝛepto: ni/
colaū cognouit ꝑ vmbrā. Mox
humi ꝓſtratꝰ oſculari ſatagebat
pedes eius:qđ ſcūs pio vt erat pe
ctoꝛe fieri pꝛohibuit:ſed bꝛeuiter
allocutus exegit ab eo: ne cuiqꝫ
ꝗꝫdiu vitales carperet auras ni/
colaū huiꝰ rei indicaret auctoꝛē.

In ſci ambꝛoſii epi ꝛ docto. ⱺrō.

DEꝰ q ppl'o tuo eterne ſalutꝭ
btm̄ ambꝛoſiū miniſtrū tri
buiſti:p̄ſta q̄s:vt quē doctoꝛē vi/
te habuimꝰ in terris: interceſſoꝛē
habere mereamur in celis. Per.

ISiť poſito in admini/ Lcō.j.
ſtratiōe ꝑfecture galliaꝝ pꝛe
eius ambꝛoſio natus ambꝛoſius
eſt. Qui infans in area ꝑtoꝛij in
cuna poſitꝰ cū doꝛmiret apto oꝛe:
ſubito examē apum adueniēs fa
ciē eiꝰ atqꝫ oꝛa cōpleuit:ita vt in
grediendi in os eius egrediēdiqꝫ
frequētaret vices. Quas pꝛ q ꝓ/
pe eū cū mr̄e vł filia deambulabat
ne abigerenť ab ancilla que curā
nutriendi infantē ſuſcepat:pꝛohi
bēs:ſollicita enī erat ne īfanti no
cerēt expectabat patrio affectu q̄
fine illud miraculū clauderetur.

At ille poſt aliquādiu Lectio.ij.
euolātes in tanta aeris altitudīe
ſubleuate ſunt:vt humanis oclis
minime viderenť. Quo facto ter
ritus pater ait. Si vixerit infan/
tulus iſte:aliquid magni erit. Sꝫ
poſtqꝫ edoctus liberalibus diſci
plinis ex vꝛbe egreſſus eſt:pꝛofe/
ctuſqꝫ in adiutoꝛium pꝛefecture
pꝛetoꝛij:ita ſplendide cauſas per
oꝛauit vt eligeretur a viro illuſtri
pꝛobo:tūc pꝛefecto pꝛetoꝛij ad cō
ſilium tribuendum. Lectio.iij.

Poſtqꝫ cōſularitatis ſuſcepit iñ
gnia vt regeret liguriā emiliāqꝫ
pꝛouincias venit mediolanum.

Per idẽ tp̃s mortuo auxẽtio ar/
riane pfidie ep̃o q dionyſio beate
memorie ꝯfeſſore ad exiliũ deſtina
to incubabat eccl̃ie: cũ ppl̃s ad ſe
ditionẽ ſurgeret in petẽdo ep̃o: eſ
ſetqꝫ illi cura ſedãde ſeditiõis ne
ppl̃s ciuitatis in piculũ ſui ꝯuer/
teret: perexit ad eccliam. Ibiqꝫ cũ
alloq̃ret plebẽ: ſubito vox fert ĩfã
tis ĩ pplo ſonuiſſe: ambroſiũ ep̃ꝫ.
A d cui⁹ vocis ſonitũ toti⁹ L. iiij.
ppl̃i ora conuerſa ſũt acclamãtis
ambroſiũ ep̃m. Itaqꝫ q añ turbu
lẽtiſſime diſſidebãt: qꝛ ⁊ arriani ⁊
catholici ſibi ep̃m: cupiebãt ſupe/
ratis alterutris ordinari: repente
ĩ hũc vnum mirabili ⁊ ĩcredibili
ꝯcordia ꝯſẽſerũt. Miſſa itaqꝫ re/
latio ẽ ad clemẽtiſſimũ ĩperatorẽ
tũc valẽtinianũ q cũ ſũmo honore
accepit ꝙ iudices a ſe directi ad
ſacerdotiũ peterent. Letabat etiã
ꝓbus ꝑfectus: qꝛ ĩpleret v̉bũ ei⁹
in ambroſio. Dixerat eñi ꝓficiſcẽ
ti cũ mãdata ab eodem darentur
vt moris eſt. Uade age non vt iu/
dex: ſed vt epiſcopus. Lcõ. v^a.
P endẽte itaqꝫ relatiõe: ĩteriꝫ fu
gã parauit atqꝫ in poſſeſſione cu/
iuſdã leontij clariſſimi viri aliq̃ꝫ
diu latuit. Sed vbi relationi rñſũ
eſt: ab eodẽ leontio ꝓdit. Prece/
ptũ eñi erat vicario: vt ĩſiſteret re
bus pficiendis. Qui iniũcta ſibi
cũ vellet ĩplere: ꝓpoſito edicto cõ
uenit oẽs: vt ſi vellent ſibi ꝯſulere
rebuſqꝫ ſuis: ꝓderẽt virũ. L. vj.
P rodit⁹ itaqꝫ ⁊ mediolanũ duct⁹
cũ ĩtelligeret circa ſe dei volũtatẽ:
nec ſe diuti⁹ poſſe reſiſtere: poſtula

uit ſe non niſi a catholico ep̃o ba/
ptiʒari. Sollicitã eñi hẽbat pfidi
aꝫ arrianoꝝ. Baptiʒat⁹ itaqꝫ fert:
oĩa eccliaſtica officia ĩpleſſe: atqꝫ
octauo die ep̃s ordinat⁹ eſt ſũma
cũ gr̃a ⁊ leticia cũctoꝝ. Ipe de ſua
morte ante predixit: ꝙ vſqꝫ paſ/
cha nobiſcũ eſſet futurus: qđ qui
dem meruit dñm obſecrãdo quo
maturius liberaretur. Lcõ. vij.
S ed eodẽ tpe q̃ a nobis migra/
uit ad dñꝫ: ab hora circiter. xj^a. di
ei vſqꝫ ad illã horã qua emiſit ſpm̃
expãſis manibus ĩ modũ crucis
orauit. Nos v̉o labia ei⁹ moueri
videbam⁹: vocẽ aũt nõ audieba/
mus. Honorat⁹ etiã ſacerdos ec/
cleſie vercellẽſis cũ ĩ ſuperiora do/
mus ſue ad qeſcẽdũ ſe cõpoſuiſſet
tertio vocẽ vocantꝭ ſe audiuit: di/
centiſqꝫ ſibi. Surge feſtina: quia
modo eſt receſſurus. Lectio. viij.
Q ui deſcẽdens obtulit ſcm̃ dñi
corp⁹. Quo accepto vt degluti uit
emiſit ſpꝫ: bonũ viaticũ ferẽs: vt ĩ
virtute eſce illi⁹ angeloꝝ ĩtereſſet
ꝯſortio: quoꝝ vita vixit in terris:
⁊ helie ſocietate letaret: qꝛ vt heli/
as nunq̃ꝫ regib⁹ vel vllis ptãtib⁹
ita ⁊ iſte ꝓ dei tĩore loq verit⁹ nõ ẽ
Atqꝫ ĩde ad eccliaꝫ maiorẽ añ lu
canã horã qua defũct⁹ eſt corpus
ei⁹ deportatũ eſt: ibiqꝫ eadẽ fuit no
cte qua vacauim⁹ ĩ paſcha. Quẽ
plurimi infantes baptiʒati cum
ad fontẽ venerũt viderunt: ita vt
aliq ſedentẽ in cathedra in tribu/
nali dicerẽt: alij v̉o aſcẽdentẽ ſu/
is parẽtib⁹ digito oñderẽt. Sed
illis vidẽtib⁹ parẽtes videre non

poterãt: q꜡ tam mũdos oclos nõ
habebãt. Plurimi aũt ſtellã ſup
corpꝰ eiꝰ vidẽ ſe narrabãt. L. ix.
Sed luceſcẽte die dñico cum cor
pus eiꝰ pactis ſacrĩs diuinis de
eccl'ia leuaret: portatũ eſt ad baſi
licã ambroſianã in qua ⁊ poſitũ
eſt. Ita aũt ibi demonũ turba cla
mabat ſe ab illo torq̃ri: vt eiulatꝰ
coꝝ ferri nõ poſſet. Que grã ſacer
dotũ nõ ſolũ ĩ illo loco: verũetiã in
plurimis ꝓuĩcijs vſq; ĩ hodiernũ
diẽ manet. Incipit offiñ imacu
late ꝯceptiõis virgis marie editũ
p reuerẽdũ prẽm dñm leonardũ
nogarolũ ꝓthonotariũ aplicũ: ar
tiũ ac ſacre theologie doctorẽ fa
moſiſſimũ. In pmis veſpis añt.
Sicut liliũ inter ſpinas ſic amica
mea inter filias ade al'. ps. Dixit
dñs. cũ rel. de ſcã maria. Añt.
Tota pulchra es maria ⁊ macula
originalis nõ eſt ĩ te all'. Añt. Tu
glia hierl'z: tu leticia iſrael: tu ho
norificẽtia ppli nr̃i al'. Añt. Vox
enĩ tua dulcis ⁊ facies illa tua de
cora nimis all'. Añt. Que eſt iſta
que aſcẽdit de deſerto delitijs afflu
ens inixa ſup dilectũ filiũ al'. Cap.
Ego diligentes me diligo: ⁊
q mane vigilãt ad me inueni
ent me: in vijs iuſticie ambulabo
vt ditẽ diligẽtes me: q me eluci
dant habebũt vitã eternã. Hy.
Aue maris ſtel. ℣. Immacula
ta ꝯceptio eſt hodie ſcẽ marie vir
ginis all'a. ℟. Cuiꝰ inocẽtia icly
ta cũctas illuſtrat deuotas aĩas:
all'a. Ad. M. añt. Quã pulchri
ſũt greſſus tui filia ꝓncipis collũ
tuũ ſicẽ turris eburnea: oculi tui
diuini ⁊ come capitis tui ſic pur
pura regis q̃ pulchra es ⁊ q̃ de
cora chariſſima alleluia. Oro.
Deus q p imaculatã virgis
ꝯceptionẽ dignũ filio tuo ha
bitaculũ ꝓparaſti: ꝯcede q̃s: vt ſi
cut ex morte eiuſdẽ filij ſui ꝓuiſa
eam ab oĩ labe ꝓſeruaſti: ita nos
quoq; mũdos eiꝰ interceſſiõe ad
te ꝑuenire ꝯcedas. Per eũ. Ad
mag. iuit. Immaculatã ꝯceptio
nẽ virgis marie celebremꝰ. Xp̃z
eiꝰ ꝓſeruatorẽ adoremꝰ dñm. ps.
Venite. Hym. Quẽ ter. In pᵒ.
noct. añt. Multe filie ꝯgregaue
rũt ſibi diuitias tu vᵒ ſupergreſſa
es vniuerſas all'a. ps. Dñe dñs.
℣. Eo q eſſet cũctoꝝ viuẽtiũ ma
ter. Iſti vſiculi dicunt imediate
poſt pſalmũ ⁊ ſolũ in pma nocte.
Añt. Surrexerũt filij eius ⁊ bea
tiſſimã ꝓdicauerunt vir eiꝰ ⁊ lau
dauit eã all'a. ps. Celi enar. ℣.
Os nũc de oſſibꝰ meis ⁊ caro de
carne mea. Añt. Fortitudo ⁊ de
cor idumentũ eiꝰ: byſſus ⁊ purpu
ra veſtis illiꝰ all'. ps. Dñi ẽ terra.
℣. In ſole poſuit tabernaculũ ſu
um. ℣. Liberaſti me dñe ex ore
leonis all'a. ℟. Et a cornibꝰ vni
corniũ humilitatẽ meã all'a. Ex
dictis beati hieronymi. Lectio. j.
Canit in canticis de maria:
Hortꝰ ꝯcluſus: fõs ſignatꝰ
emiſſiões tue paradiſus. Hortus
delitiaꝝ in quo ſũt cõſita vniuerſa
floꝝ genera ⁊ odoramenta virtu
tũ: ſicq; ſignatꝰ vt neſciat violari
neq; corrũpi vllis inſidijs fraudi

buſue diaboli. Fons itaqꝫ ſignatꝰ
ſigillo totius trinitatis. Idemqꝫ
Quicqd in maria geſtū eſt: totuꝫ
puritas: totū veritas: totūqꝫ grā
fuit. Et iterū. Ceteris virginibꝰ
preſtať grā per partes: marie vo
tota ſe infundit plenitudo gratie
℟. Ego ex ore altiſſimi prodij pri
mogenita ante oēs creaturā: ego
in celis feci vt oriretur lumē inde
ficiēs. Et ſicut nebula tegi omnē
carnē. ℣. Gyrū celi circuiui ſo/
la ⁊ in pfundū abyſſi penetraui:
⁊ in oi pplo ⁊ in oi gēte pmatū te
nui. Et. Ex ſmonibꝰ augu. L. ij.

Summa dei ſapiētia nullā in
maſſa humani generis iue/
nit viā: per quā vt diſpoſuit in mū
dū veniēs: eius ſubueniret luctuo
ſe pditioni donec ad illā de qua lo
quimur virginē ventū eſt. Sꝫ hec
mox vt in mundū per humani ge
neris lineam venit: tāto ois boni
virtute perfecte reſplēduit: vt eā
dei ſapientia veridice iudicaret: vt
per ipſā in homiem veniēs: nō tm̄
reatū pmoꝝ parentū hoium: ſꝫ to
tius mūdi peccata deleret. Idem.
Magnifica illū qui te ab oi pecca
to reſeruauit. Quis eni iquit di/
cere poterit: ſine peccato ſū natus
aut mūdus ſū ab oi iniquitate di
cere audebit: niſi illa virgo prudē
tiſſima: aiatum tēpluꝫ dei excelſi:
quā deus ſic elegit ⁊ pelegit ante
mūdi cōſtitutionē: vt ſcā ⁊ imacu
lata mater dei filia ab eterno reſ/
uata icorrupta ab oi labe peccati?
℟. Trāſite ad me oēs qui cōcupi/
ſcitis me ⁊ a generationibꝰ meis
iplebimini. Spūs eni meus ſup
mel dulcis ⁊ hereditas mea ſuper
mel ⁊ fauū. ℣. Qui audit me nō
confundetur ⁊ qui elucidant me
vitā eternam habebunt. Spūs.
Ex dictis ſancti ildephonſi archi

Beata virgo maria niſi i vte
episcopi toletani. Lcō. iij.
ro matris ſanctificata fuiſſet: mi/
nime eiꝰ natiuitas colēda eēt. Sꝫ
qr auctoritate ſcōꝝ patruꝫ digne
vt nouit vr̄a charitas veneratur:
cōſtat eā ab oi peccato originali
fuiſſe imunē: per quā nō ſoluꝫ eue
maledictio ſoluta eſt: verūetiā bn̄
dictio oibus cōdonata. Nullis er
go qn̄ nata eſt delictis ſubiacuit:
nec originale peccatū in vtero ſan
ctificata cōtraxit. ℟. Meū eſt cō/
ſiliū ⁊ equitas: mea eſt prudētia:
mea eſt fortitudo: per me reges re
gnāt. Per me pncipes iperāt: et
potētes decernūt iuſticiā. ℣. Ego
diligentes me diligo: ⁊ qui mane
vigilat ad me iuenient me. Per.
Glia pri. Per. In. ij. noct. aāt.
Quid videtis i ſunamite niſi cho
ros caſtroꝝ allā. ps. Eructauit.
℣. Ipſa eſt mulier quā prepara
uit dn̄s filio dn̄i mei. Aāt. Aque
multe nō potuerūt extīguere cha
ritatē nec flumina peccatoꝝ obru
ent mariā allā. ps. Deus nr̄. ℣.
Nō tetigit eū abimelech: ſed ipa
cōteret caput ſuū. Aāt. A cuſto
dia matutina vſqꝫ ad noctē ſpera
uit maria i dn̄o: qr copioſa apud
eū redēptio allā. ps. Fūdamēta.
℣. Terra in qua ſtas ſcā eſt. ℟.
Eruiſti a framea deus aiam meā

alla. ℟. Et de manu canis vnicā
matrē meā alla. Ex dictis pluri
morū ſcōꝝ Lcō. iiij. Hilarius.
O Virgo benedicta ſuper oēs
feminas q̄ angelos vicis pu
ritate: q̄ oēs ſcōs ſupas pietate.
Cyprian⁹. O virgo iuſta ⁊ oi iu/
ſticia pleniſſima cui⁹ ꝯceptio ſin/
gularis. Baſilius. O maria tu
cādoꝛis ⁊ decoꝛis foꝛma: cui i ter
ris nō eſt equalis nec in celis ia/
nua. Auguſtinus. O mater dn̄i
ſicut in pͥma femina abūdauit de
lictū: ita ⁊ in te ſupabūdauit oīs
plenitudo gr̄e: ⁊ ideo ſup omnes
ignara delicti. Idē. Charitas fe/
ciſti vt nō ſolū maria nō peccaret
ſ3 nec peccatu3 cogitare potuit: et
ſup cunctos reſeruaſti ab oi labe
pcti. Origenes. Que neq3 ſerpē
tis pſuaſione decepta: nec eius ve
nenoſis afflatib⁹ īfecta. Ambꝛo
ſius. Hec eſt virga in qua nec no
dus oꝛiginalis: nec coꝛtex venia/
lis culpe fuit. ℟. Equitatui meo
in currib⁹ pharaonis aſſimilaui
te amica mea: pulchꝛe ſunt gene
tue ſicut turturis. Faciam⁹ adiu/
toꝛiū ſimile ſibi. ℣. Eo ꝙ poſt vi
rū tuū alteꝝ neſcieris ideo man⁹
dn̄i ꝯfoꝛtauit te: ⁊ ideo eris bn̄di/
cta in eternu3. Facia. Anſelmus
de exoꝛdio mūdane ſalutis. L. v.
S Igd oꝛiginalis peccati ī pꝛo
pagatione mr̄is dei extitit:
illud pꝛopagantium non pꝛopa/
gate fuit. Deus enim inquit caſta
nec ꝯfert vt iter ſpinas ⁊ a ſpinis
remota concipiatur: alatur ⁊ foꝛ
metur. Nō potuit hoc facere fili⁹

matri ſue: plane potuit ⁊ voluit:
qđ ſi voluit ⁊ fecit. Et in epiſtola.
Nō puto inqt verū eſſe amatoꝛe3
virginis q celebꝛare reſpuit feſtū
ſue conceptionis. ℟. Fac tibi ar/
cha3 de lignis leuigatis: ruptiq3
ſūt fōtes abyſſi magne. Et factū
eſt diluuiū peccati ſuper omnē ter
ram. ℣. Archa vͦo delifera eleua
ta eſt in ſublime ⁊ ferebatur ſuper
aquas: opertiq3 ſunt omnes mon
tes excelſi ſanctoꝛum. Et factu3.
Ex dictis ſcōꝝ. Le. vj. Cyrillus.
P Oſt filiū: temerariū eſt ima
ria virgine ponere culpam
aliquā vel peccatū. Bernardus.
Caro virginis ex adā ſūpta ma/
culas ade nō admiſit. Thomas.
Maria ab oi peccato oꝛiginali et
actuali imunis fuit. Dominicus
Sicut pͥmus adam fuit ex terra
virgīe ⁊ nunq̄3 maledicta foꝛma/
tus: ita decuit in ſecūdo adā fieri.
Ricardus de ſācto victoꝛe. Non
decuit vt caro marie qualicunq3
foꝛet obnoxa culpe. Nam dei ſapi
entia indignu3 credimus vt quā
ad lucem gentiu3 deſtinauit: pꝛa
uitate tenebꝛe ſineret īuolui. Nec
erit ingratus matri ſue qui patri
matriq3 honoꝛem pꝛecepit exhibe
ri. ℟. Fiat mihi ſanctuariū ⁊ ha/
bitabo in medio eoꝛum: archam
de lignis ſethim compingite ⁊ de
aurabis ea3 auro mundiſſimo in
tus ⁊ foꝛis. Et pones ſuper men/
ſam panes pꝛopoſitionis in con/
ſpectu meo ſemper. ℣. Inſpice
et fac ſm exemplar quod tibi in
mōte monſtratu3 eſt. Et pones.

Gl̃ia pr̃i. In. iij. noc. añt. Que ē
iſta q̃ aſcēdit p̱ deſertū ſicut virgu
la fumi ex aromatibus myrrhe ꝛ
thuris ꝛ vniuſ̃ pulueris pigmē/
tarij: al̃. ps. Cātate. j. ℣. Lauda
būt eā in portis opera ſua. Añt.
Ferculū fecit ſibi rex ſalomō de li
gnis libani: colūnas ei⁹ fecit argē
teas: reclinatoriū aureū: aſcēſum
purpureū media charitate ꝯſtra
uit all̃. ps. Dñs reg̃. exul. ℣. Di
gnū dilecto meo ad potādū. Añt.
Que eſt iſta q̃ ꝓgredit̃ q̃ſi aurora
ꝯſurgens pulchra vt luna electa
vt ſol terribilis vt caſtrorū acies
ordinata: al̃. ps. Cātate. ij. ℣. Et
ideo amauit eā rex pluſq̃ȝ omnes
mulieres. ℣. Uere dñs eſt ī loco
ſcō iſto ꝛ ego neſciebā all̃. ℟. Nō
eſt hic aliud niſi dom⁹ dei ꝛ porta
celi. Lcō ſci euāgelij ſm̃ lucam.

In illo tp̱e: Loquen te ieſu ad
turbas: extollēs vocē quedaȝ
mlier de turba dixit illi. Btūs vē
ter q̄ te portauit ꝛ vbera q̃ ſuxiſti.
At ille dixit. Quinimo bti q̄ au/
diūt verbū dei ꝛ cuſtodiunt illud.

Legim⁹ chariſ/ Homel̃. L. j.
ſimi magni dei librū ītus et
foris ſcriptū eſſe: linitāq̃ȝ ītrinſe/
cus ꝛ extrinſec⁹ archā: in q̃ māſi
uncule ꝛ triſtega: legēq̃ȝ dei mul/
tiplicē auctore iob: vt multa my/
ſtice ac oīa in figurā pr̃ib⁹ ꝯtigiſſe
ſm̃ apl̃ȝ vobis p̱ſuadeatis. Oēs
eni ꝓphetie vt auguſtini vtar ſen
tētia q̃ nō ſolū in v̓bis ſūt: veruēti
am ſacra ſacerdotia: tabernaclm̃
ſiue tēplū: altaria: ſacrificia: ceri/
monie: dies feſti: ꝛ q̄cq̄d aliud ad
illā ſ̃uitutē p̱tinet: ea ſignificata
ꝛ ꝓnūciata ſūt. Que ꝓpter vitam
eternā fideliū in xp̃o ipleri cerni/
mus ꝛ iplenda ꝯfidim⁹. ℟. Oēs
moriemini q̄ in adā peccauiſtis:
q̄d habes hec ſter eleuata in ꝑplis:
ego ſū frater tu⁹ noli metuere: nō
morieris. Nō eni pro te ſȝ pro oī/
bus hec lex ꝯſtituta eſt. ℣. Non
extinguet̃ in nocte lucerna tua et
nō timebis a frigore niuis. Nō.

Non imerito igit̃ xp̃i Le. ij.
fideles ac marie deuotos ad
quos nobis hodie eſt ſermo: roga
tos eſſe velī vt archana ac ꝓfūda
ſilētia p̱ſcrutari nō deſināt. Audi
antq̃ȝ id ſaluatoris. Scrutamini
ſcripturas q̄ ille ſūt q̃ teſtimoniū
p̱hibēt de me. Uideāt etiaȝ q̄d de
eius mr̃e ſcriptū ſit. Uirginē eniȝ
eā fuiſſe in ſacris codicib⁹ ꝯtineri
nemo nr̃m eſt q̄ ambigat. Hodi/
ernus tñ tp̱ibus ꝛ cū emulis nr̃is
bellū ē. Attētos igit̃ reddo: ne qui
eā maculatā faciūt: in eā icidant
ſniam. Deſināt obſecro q̄ mater
dñi eſt: deſināt q̄ ſoror eſt: abſtine
ant q̄ ſponſa illi⁹ eſt. Uos v̓o ma
rie deuoti eia ſurgite: itelligite my
ſteria ſecretiora colligite. Lauda
te mecū mariā: q̄ ȝelus dom⁹ dñi
comedit me. Uulnerauit cor meū
in vno oculoꝝ ſuoꝝ. Oēs igit̃ inſi
mul iubilādo cātemus. Hac no
cte nō dr̃ octauū ℟m. ſȝ ifra heb/
domadā: ſȝ loco ei⁹ cātat̃ a choro
Tota pulchra. Infra v̓o hebdōaȝ
ſine cantu dr̃ cū lcōne. Tota pul/
chra es amica nr̃a: colūba nr̃a: et
macula originalis nō eſt in te al̃.

℞m. viijm. ſtra oeſ. Filius meus
paruulus eſt ⁊ delicat⁹: dom⁹ quã
edificari volo talis eẽ debet vt i cũ
ctis nationib⁹ nomiceꝛ. Et ob hãc
cauſã ante morté ſuã oẽs ꝑpara/
uit ipenſas. ℣. Elegi ⁊ ſcificaui lo
cũ iſtũ vt ſit nomẽ meũ ibi in ſépi
ternũ ⁊ pmaneãt oculi mei ⁊ co2
meũ ibi cũctꝫ dieb⁹. Et. Glia. Et.

OJdeam⁹ igit qd ſibi Le. iij.
nr̃ euangeliſta velit. Excla/
mat mulier de turba. Btũs véter
q te poꝛtauit. Vere btũſ véter qui
neſciuit maculã: vter⁹ puritatis:
vterus inocẽtie: hoꝛt⁹ oĩ ſuauitate
replet⁹: dom⁹ dei ſcã: téplũ manu
dei factũ: archa ſalutis: archa fe/
deris inter deũ ⁊ hoiem: vbi recõ
ditũ mãna ſuauiſſimũ: tabernacu
lũ oꝛnatiſſimũ: in quo oẽs mundi
theſauri: ciuitas dei celeſtis edifi/
cata ex margaritis: veſtiſ cãdida
tunica iconſutilis deſup ꝯtexta p
totũ: pellis ſalomonis admirabi/
lis: caro xp̃i imaculata: mons dei
locus in quo abſcõdit⁹ eſt de⁹: ha
bitaculũ ſpũs ſci: hoſpitiũ diuini/
tatis: viſcera deifera: ſcala para/
diſi: ſol q neſcit occaſũ: luna perfe
cta: ſtella matutina: thꝛon⁹ excel/
ſus ſup quẽ ſedet vir q eſt deus et
homo: mulier amicta ſole: ſtellis
duodenis coꝛonata: turris foꝛti/
tudis: ex qua mille clypei pẽdent:
mur⁹ iexpugnabilis cũ ꝓpugna/
culis. Talẽ obſecro chariſſimi ꝯſi
derate ventrẽ ⁊ replebitis mẽtẽ.
℞. Dom⁹ quã cupio edificare ma
gna eſt nimis ⁊ iclyta. Quia ma/
gnus deus nr̃ ſuper oẽs deos. ℣.
Quis ergo poterit ꝓualere vt edi
ficet ei dignã domũ ſi celũ ⁊ celi ce
loꝝ cape eũ nequeũt? Qz. ℞. Sta
tim vt ſẽſit yſaac veſtimẽtoꝝ illi⁹
fragrãtiã bñdicẽs ait: ecce odoꝛ
filij mei Sicut odoꝛ agri pleni cui
bñdixit dñs. ℣. Veſtimẽta non
veſtimẽtũ ꝯſidera: qꝛ xp̃us ⁊ ma/
ria ſine macula illi⁹ nõ illoꝝ: quia
caro vni⁹ caro alteri⁹. Sicut. ℞.
Erat aũt vterqꝫ nudus adam et
vxoꝛ ei⁹ ⁊ nõ erubeſcebãt quia ſi/
ne macula ⁊ ruga. Nullũ motuꝫ
carnis ſẽtiebãt. ℣. De viro ſum
pta eſt q̃ a xp̃i latere ꝑſeruata in
nocẽtiã carnis filij ſapiẽs virago
vocata eſt. Nullũ. ℞. Diffuſa eſt
gr̃a in labijs tuis ꝑpterea bñdi/
xit te de⁹ in eternuꝫ: parata ſedes
xp̃i ex tũc. Et ideo ꝯcupiuit rex fa
ciẽ tuã ⁊ decoꝛẽ iduit. ℣. Bñdixi
ſti dñe terrã tuã auertiſti captiui
tatẽ iacob: auertiſti oẽm irã tuã:
aũtiſti ab ira idignationis tue qꝛ
paraſti lucernaꝫ xp̃o tuo. Et. ℞.
O iſrael q̃ꝫ magna eſt dom⁹ dei ⁊
igens. Loc⁹ poſſeſſiõis eſt magn⁹
⁊ excelſus. ℣. Qui ſcit vniuerſa
nouit eã ⁊ iuenit eã prudẽtia ſua.
Loc⁹. ℞. Fecit deus duo lumina
ria magna. Lumiare maius xp̃ꝫ
⁊ min⁹ mariã. ℣. Fecitqꝫ firma/
mẽtũ in medio aquaꝝ: vocauitqꝫ
de⁹ firmamentũ mariã q̃ celi fene
ſtra facta eſt. Lumiare. ℞. Tene
bꝛe erãt ſuper faciẽ abyſſi: dixitqꝫ
de⁹: fiat lux. Diuiſitqꝫ lucẽ a tene
bꝛis. ℣. Appellauitqꝫ mariã di
em lucidã que diei eructat vbuꝫ.
Diui. ℞. Germinet terra ianis ⁊

vacua herbã virẽtẽ ⁊ lignũ pomi ferũ anna mariã facientẽ fructũ. Cuiꝰ ſemẽ ſit in ſemetipſo. ℣. Si ne viri ſemine ꝓducat xp̄m: quia egredietur virga de radice ieſſe ⁊ flos de radice eius. Cuius. Iſta R̄ia dicunt ſolũ in die octaue. Et nota ꝙ infra octꝫ. ſemꝑ incipit a ꝑmo rñſorio: ⁊ ita ſex ꝑme lectio nes dicunt. Ad Ian. ⁊ per ho. añt. Domũ tuã decet ſcitudo dñe i lon gitudine dierũ all'. Hs. Dñs reg. cũ rel'. ℣. Adorate ſcabellũ pedũ eius qm̃ ſcm̃ eſt. Añt. Hec ẽ do mus dñi firmiter edificata bene fũdata ſupra firmã petrã all'. ℣. Confortauit ſeras portarũ tuarũ qꝛ ſedes ⁊ virga directiõis tu es. Añt. Fũdauit eã altiſſimus q ſu per maria fũdauit eã ⁊ ſuꝑ flumi na preparauit illã all'a. ℣. Edifi cabo ei domũ fidelẽ. Añt. Domi nus cuſtodit te ab oĩ malo maria cuſtodiuit aiam tuã ĩtroitũ tuum ⁊ exitũ tuũ in ſeculũ all'. ℣. Per diẽ ſol nõ vret te neqꝫ luna ꝑ no ctẽ. Añt. Flumis ĩpetus letificat ciuitatẽ dei ſcificauit tabnaculuꝫ ſuũ altiſſimus al'. ℣. Hic habita bo quoniã elegi eam. Cap. Beatus homo qui audit me: ⁊ vigilat ad fores meas quotidie ⁊ obſuat ad poſtes oſtij mei. qui me ĩuenerit ĩueniet vitã ⁊ hauriet ſalutẽ a dño. Hymn. O glioſa ⁊c. Intrẽt vt aſtra flebiles: ĩmacula ta ꝯcepta es. ℣. Nõ accedet ad te malũ all'. R̄. Neqꝫ flagellũ ap propinquabit tabernaclo tuo al'. Ad bñ. añt. Quã pl'chra es amica mea columba mea imaculata mea: ⁊ odor veſtimẽtoꝝ tuoꝝ ſuꝑ omnia aromata all'a. ℣. Quam cũ cognouiſſet pater ait: tunica fi lij mei eſt. Oꝛo vt. ſ. Ad. iij. cap.

Magna erit gloria domꝰ iſti us nouiſſime pluſqꝫ prime: ⁊ in loco iſto dabo pacẽ dicit do minus: quia euam matrẽ cuncta rum gentiuꝫ corpore ſuperat ma ria que eſt mater dei ⁊ gr̃e. R̄. br̃. Libera me ex ore leonis. Allelu ia all'a. ℣. Et a cornibus vnicor niũ humilitatẽ meã. All'a. Glia. Libera. ℣. Erue a framea deus animam meaꝫ alleluia. R̄. Et de manu canis vnicam matrem me am alleluia. Notandũ ꝙ omnia capitula non ponuntur de lectiõe ſapientie propter multitudinem figurarum. Ad ſextam caplm.

Porta hec clauſa erit pecca to ⁊ nõ aperietur: quoniã do minus deus ingreſſus eſt per eã: eritqꝫ clauſa a ꝑncipio ſue forma tionis. R̄. br̃. Erue a framea de us animam meam. Alleluia all'. ℣. Et de manu canis vnicã ma trem meã. Alleluia. Glia. Erue. ℣. Uere dominus eſt in loco ſan cto iſto ⁊ ego neſciebam alleluia. R̄. Non eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi all'a. Ad. ix. cap.

Letamini cũ maria ⁊ exulta te omnes qui diligitis illã: gaudete vniuerſi qui zelatis eaꝫ. quia hec dicit dominus: ecce ego declinabo ſuper ipſam quaſi flu uium pacis ⁊ quaſi torrentẽ inun dantem melle ſuauiſſimo. R̄. br̃.

Uere dominus est in loco ſancto
iſto ꝛ ego neſciebam. Alleluia al
leluia. ℣. Non eſt hic aliud niſi
domus dei ꝛ porta celi. Alleluia.
Gloria. Uere. ℣. Scalā vidit ia
cob cuiꝰ cacumē celum tangebat
all'a. ℟. Angelos quoqꝫ deſcen-
dentes qui eam lumine replebāt
all'a. In ſcđis vs̄. hieronymꝰ
aṅt. Nihil eſt candoris: nihil eſt
ſplendoris: nihil eſt numinis qđ
non reſplendeat in virgine glio-
ſa all'a. Origenes. aṅt. Que neqꝫ
ſerpētis perſuaſione decepta: nec
eius venenoſis afflatibus infecta
all'a. Auguſtinus. aṅt. Hāc quā
tu deſpicis manichee mater mea
eſt ꝛ de manu mea fabricata all'a.
Anſelmus. aṅt. Decuit virginē
ea puritate nitere qua maior ſub
deo nequit intelligi all'a. Ambro
ſius. aṅt. Hec eſt virga ī qua nec
nodus originalis nec cortex venia
lis culpe fuit alleluia. Cap.
Uidi imaculatā deſcendentē
de celo ſicut ſponſam ornatā. cla
ritas enim dei illuminabat illā:
ꝛ vidit tabernaculum dei cum ho
minibus: ꝛ nox non erat illic: quia
lucerna eius erat agnus. Hym.
vt. s. ℣. Domine dilexi decorem
domus tue all'a. ℟. Et locū habi
tationis glorie tue all'a. Ad. M.
aṅt. Unica eſt colūba mea: vna ē
pfecta mea: vna eſt genitrici ſue
electa: viderunt eā anime ſancte
ꝛ imaculatā predicauerunt all'a.
Oratio vt ſupra. Notandum qđ
ſi feſtū conceptionis in dominica
venerit ſit de feſto: quia ſpecialis
effectus dei fuit in tali die. Et ideo
dominica transſertur ad diem ſe-
quentē: ꝛ hoc ex diſpenſatione pō
tificis. Octaua vero erit de dn̄ica
ꝛ feſtū transſertur ad diē ſequen-
tē. Si vero venerit infra octā. ſit de
dn̄ica cū cōmemoratiōe feſti. In
fra octauam. Lcō. j. de homelia.
Uenter intactus: venter ſan-
ctus: imaculatus: mūdus:
virgineus: puritate plenus: vere
cūdus: icognitꝰ. Ambulate cha-
riſſimi in porticu veri ſalomonis:
deambulate in thalamo tanti re
gis: mētes eleuate: introite cellā
vinariā omni ſuauitate ꝛ odore
repletam. Hec illa cella: illa aīa:
ille venter quē pertrāſiuit xp̄i gla
dius. Gladius puritatis: gladiꝰ
inocentie: gladius ſpiritus ſancti
procedens ex ore dei ꝛ agni profū
de penetrauit: quia a longe precu-
ſam preſeruauit. Lancea militis
latus xp̄i aperuit: cuius gladius
pectus marie iuſtificauit. Lcō. ij.
Quinimo beati qui audiunt ver
bū dei ꝛ cuſtodiūt illud. O ienar-
rabilis filij in matrē dilectio cha
ritatis. Nō excludit mulieris di
ctū ſed extollit icognitū: nō mrē
reprobat ſed ipm in ſublime exal
tat. Audi muliercla diuina ſecre
ta: audi ſynagoga: audi turba iu-
deorum: audi ignorantia mulie-
ris ꝛ craſſa: audi tu abſcōdita: in-
tellige admirandū reſponſū. Lau
daſti mei matrem: ſed a laude de
feciſti. Ignoras profecto cuius
ſit mater: qualiſqꝫ ſit filius: ꝛ quā
ta ſit quam laudas. Lectio. iij.

Audi me marie filiũ: audi dñz ⁊
deũ tuũ tibi abſcõditũ. Mẽ mea:
magni dei mater eſt: nõ hoĩs ſolũ:
nõ tm̃ ꝓphete: ſed pluſq̃ꝫ ꝓphete:
nõ ſolũ ſci viri: ſꝫ ſci ſcõꝝ: qr verbo
ꝯcepit. Audiuit ⁊ obediuit: cuſto
diuit v̄bũ qđ ſibi a dño ꝑ angelũ
trãſmiſſũ eſt. Nõ maculatꝰ eſt vẽ
ter: ſꝫ ꝯcepit v̄bũ ſuſcipiẽdo ſapiẽ
ter. Audiuit: obediuit: cuſtodiuit
⁊ mr̃ dei effecta eſt. Sanctũ in vẽ
tre portaſſe laudis eſt: v̄bũ dei au
diuiſſe cuſtodiſſe ⁊ ex ſpiritu ſan-
cto concepiſſe laudabilius mul-
toq̃ꝫ preſtantius eſt.

Lectio .j.

SI neſcis mulier: mater mea
btiſſima eſt: nõ ſolũ btã: qr fe
cit ſibi magna q̄ potẽs eſt. Tranſ-
miſit eni me verbũ ſuũ in illũ ſan-
ctũ vterũ beatũq̃ꝫ ventrẽ: qr obe-
diuit angelico verbo: ⁊ de ſpũ ſan
cto ꝯcepit: ⁊ cõceptũ cuſtodiuit:
nutriuit ⁊ ꝯſeruauit cõferẽs ĩ cor
de ſuo. Iſtã ergo quãtũ digna eſt
ſi potes lauda: iſtã extolle mulier
qr ſimilẽ nõ inuenies. Talis profe-
cto laudãda eſt: q̃ ſola ſuper oẽs
electa eſt: ⁊ poſt ruinã mei gr̃a ſo
la imaculata ꝯcepta eſt. Audi er
go ⁊ tu me: verbũ cuſtodi illud et
efficieris grauida. Audite me oẽs
cuſtodite: cõcupiſcite: ⁊ ꝯſeruate:
⁊ ingrediar viſcera vr̃a: aſſimila-
mini marie q̃ ſubſtãtialiter conce
pit. Uos v̄o inuiſibili lumine im-
pleamini dulciſſimi.

Lectio .ij.

Lauda tu iſtã: qr laudãt eã ĩ por
tis opera eius. Excludũt oẽs ab
iſta viuẽte actualẽ maculã: exclu
de igit̃ ⁊ tu a veniẽte originalem.

Audi auguſtinũ dũ in iulianum
clamat hereticũ. Profecto ingt ſi
xp̃s minor exiſtẽs originale pctm̃
habuiſſet: grãdioris etatis acceſ-
ſu actuali non caruiſſet. Sane qr
maior exiſtẽs actuale nõ habuit:
minor exiſtẽs originale nõ habe-
bit. Plenꝰ igit̃ gr̃a xp̃s originali
macula ĩfectus: actuali culpe reſi
ſtere non poterit ⁊ eius ancillam
iaꝫ reſtitiſſe dabitur?

Lectio .iij.

Lege mulier tuũ cãticoꝝ librũ.
Uide ſi mater mea ab oĩ vitio ſen
ſuũ ſit excluſa: ſiue hos dixeris ite
riores ſiue exteriores: ſeu minutas
cogitatiões ĩſpexeris. Sãcta q̄p-
pe viſcera: ſancta porta: ſci poſtes
oſtij. Btũs qui obſ̄uat: q̄ dicit: q̄
ꝯſitet̃ poſtes oſtij ꝑncipium cõce
ptiõis ſue imaculatũ. Scã q̄ppe
dũ ꝯcipit̃: ſcã dũ mũdi portas in-
trat: ſcã in vtero: ſcã extra vterũ:
ſcã ĩ opibꝰ: ſcã viuẽdo: dũ audit:
dũ guſtat: dũ tãgit: dũ loquit̃ ⁊ ta
cet: ſcã in habitu: ſcã domi ⁊ foris
nihilq̃ꝫ inquinatũ in ea.

Lcõ .j.

DUm eẽt rex ĩ accubitu ſuo:
nardus nr̃a dedit odorem
ſuauitatis: quieſcẽte adhuc me fi
lio in ſinu celeſtis p̄ris. Nardus
humilis ſatis herba. Humilis ma-
ria odorẽ dedit. Mea chariſſima
q̃ ex faſciculo myrrhe reſ̄uata eſt
ex mei morte dilecti filij ſui a tota
congerie paſſionis nr̃e qui myr-
ra ⁊ aloe perlinitus fui: qui inter
vbera cõmoratus eſt: qr caro no
ſtra caro vna eſt: lectulus nr̃ flori
dus ẽ: ⁊ tigna domoꝝ nr̃aꝝ cedri
na q̃m ambo ſine macula.

Le. ij.

Uide

Uide igit mulier ⁊ conſidera qñ mater ⁊ ſoroꝛ mea alloquenda e: quomodo eaꝫ laudes ne deficias a laude. Si eni paruula ſit ⁊ vbe ra nõ habeat: ſi ex ſe vbertatẽ ꝑ ſeruãdi a macula nõ teneat: mu/ rus tñ ẽ ⁊ oſtiũ. Si igit murꝰ: edi ficemꝰ ſup eũ ꝑpugnacula argẽ/ tea inocentie ⁊ candoꝛis. L. iij.

Si oſtiũ paradiſi: ſi poꝛta p quã mundũ itrare debeo: dignũ ꝑfe/ cto erat vt cõpingamꝰ illud tabu lis cedrinis oĩ puritatꝭ odoꝛe re/ pletis. Murus ẽ igit iexpugna/ bilis ab iſidijs venenoqꝫ diaboli que neqꝫ furẽtis iacula neqꝫ eiꝰ venenoſos timet afflatꝰ. Lcõ. ſ.

REuertere igit mulier ⁊ itue re modo ſuauitatẽ nr̃am: vi de qꝫ pulchꝛa ſũt greſſus filie ꝑn cipis: filie pr̃is mei ⁊ mr̃is mee ⁊ habitatiõis ſpũs ſci. Uide qm̃o/ do laudare debeas: vide mirãda audi ſtupẽda: conſidera altioꝛa. Iſta ẽ q̃ ſecũdat a pr̃e meo: dum me verbũ ſuũ audiendo ſuſcepit. Pꝛeſeruat a me filio: dũ me vbũ ab ipa ſuſcipiẽdũ itelligo: cuſto/ dit a ſpũ ſcõ: dũ poſt me verbũ ſu ſceptũ ac ſuſcipiẽdũ eam actuali pctõ maculari nõ ꝑmittit. Su/ pra ergo te deꝰ o maria: ⁊ i te deꝰ ⁊ circa te deus: vt oĩno nullis iſi/ dijs diaboli violari poſſis. L. iſ.

Dicamꝰ igit cũ auguſtino qꝫ ſi ꝑ dicta icoꝛꝛuptio marie nõ ꝯgruit ꝯgruit tñ filio quẽ genuit. Illud ergo ſacratiſſimum coꝛpꝰ de quo xp̃s carnẽ aſſũpſit: i quo diuinã naturã humane vniuit: eſcã ver/ mibꝰ traditã: nos vo tãto magis dicamꝰ eſcã diabolo datã: qꝛ ſen tire nõ valeo: dicere ꝑtimeſco.

Letare igit maria leticia inenar rabili: etiã ꝓpꝛio filio ꝓ ꝓpꝛiũ fili um: nec vllã ꝑcedere neceſſe ẽ in fectiõis erũnaꝫ quã nulla ſecuta ẽ tãtũ filiũ parturiẽdo itegritatꝭ coꝛꝛuptio: vt ſit ſemp imaculata, quã tãta ꝑfudit gratia. Lcõ. iij.

Non imerito igit dies ꝯſtituet: i quo deo exhibeant debite gr̃aruꝫ actiões. Quia nulli dubiũ eſt te ſte hieronymo qn totũ ad laudẽ xp̃i ptineat qcqd digne ac lauda biliter genitrici ſue fuerit ipenſuꝫ ac ſolẽnit exhibitũ. Dieꝫ ergo fe ſtũ hũc celebꝛemꝰ: qꝛ opꝰ dñi cer te iuſitatum ſpecialis conceptio. Malleꝰ eni ⁊ oẽ ferramẽtũ nõ ſt audita i domo dñi. Qꝛ ex re nul/ lũ opus fuit hec dies ſẽtiat. Ta lẽ eni vginẽ venerari multũ ꝯue nit ⁊ vltra angelicã dignitatem q̃tũ fas ẽ cũ gaudio laudibꝰ di/ gniſſime efferri. Hec ẽ igit dies regine celi ⁊ t̃re quã fecit dñs ex ultemus ⁊ letemur i ea iubilãdo cantãtes. Tu glia hierlm. Tu le ticia iſrael. Tu honoꝛificẽtia ppli nr̃i. In ſãcti melchiadis pape ⁊ martyrũ.

MElchiades natio ne affer ſedit ãnos tres: mẽ ſes ſeptẽ: dies octo: ex die nonas iulij a ꝯſulatu maxẽtij noni vſqꝫ ad maximianũ ſcõm: q fuit men ſe ſeptembꝛio: voluſiano ⁊ rufino ꝯſulibꝰ. Hic ꝯſtituit nulla ratiõe die dñico aut qnta feria ieiuniuꝫ celebꝛãdũ a fidelibꝰ: qꝛ eos dies

paganí quaſi ſacruꝫ ieiuniũ cele
bꝛabãt. Et manichei íuenti ſũt in
vꝛbe ab eodeꝫ. Hic fecit vt obla
tiones ꝯſecrate ꝑ ecclias ex cõſe
cratu epi dirigerent̃: qđ declara
tur fermẽtũ. Hic fecit oꝛdinatio
nẽ vnã ꝑ mẽſem decẽbꝛiũ: pꝛeſby
teros. vij. diacones. v. epõs per
diuerſa loca numero. xij. Hic ſe/
pult⁹ ẽ i cimiterio calixti via ap/
pia: q̃rto idus decẽbꝛis. Et ceſſa
uit epatus dies. xvij. In ſancti
damaſi pape ⁊ confeſſoꝛis. Oꝛo.

Exaudi dñe ꝓces nr̃as: ⁊ in
teruenĩete btõ damaſo con
feſſoꝛe tuo atq̄ põtifice: ſupplica
tiones nr̃as placat⁹ itẽde. Per.

Damaſus natione Lcõ. j.
hiſpanus: ex pr̃e antonio:
ſedit annos. xviij. mẽſes duos: di
es. x. ⁊ cum eodẽ oꝛdinat̃ ſub cõ/
tentione vꝛſinus. Et facto cõſilio
ſacerdotũ ꝯſtituerũt damaſũ: qꝛ
foꝛtioꝛ ⁊ plima multitudo erat.
Et ſic ꝯſtitutus ẽ damaſus: ⁊ vꝛ
ſinum eiecerunt ab vꝛbe: ⁊ conſti
tuerunt eũ neapoli epiſcopũ. Et
mãſit damaſus in vꝛbe roma ꝓ/
ſul in ſede apoſtolica. Fuit autem
tempoꝛibus iuliani. Lectio. ij.

Hic fecit baſilicas duas: vnam
iuxta theatrũ bti laurẽtij: ⁊ aliaꝫ
in via ardeatina vbi regeſcit in/
tra cathacumbas. Et dedicauit
platoniã: vbi coꝛpoꝛa apoſtoloꝝ
iacuerunt: ſcilicet petri ⁊ pauli:
quaꝫ ⁊ verſibus adoꝛnauit. Hic
multa coꝛpoꝛa ſanctoꝝ martyrũ
reqſiuit ⁊ inuenit: quoꝝ etiã cõchi
lia verſib⁹ adoꝛnauit. Hic ꝯſtitu
tũ fecit de eccĺia. Hic accuſat⁹ in
uidioſe ⁊ icriminatus ẽ de adulte
rio: ⁊ facta ſynodo purgatus eſt
a. xliiij. epiſcopis: qui etiã dãna/
uerunt concoꝛdium ⁊ calixtum:
diacones accuſatoꝛes eius: ⁊ ꝓ/
iecerunt de eccleſia. Lectio. iij.

Hic ꝯſtituit titulũ in vꝛbe roma/
na: baſilicã q̊q̄ ipe ꝯſtruxit vbi ⁊
donauit patenã argenteã penſãtẽ
libꝛas. xv. Hic conſtituit vt pſal
mos decãtarẽt die noctuq̄ ꝑ oẽs
ecclias: q hoc ꝓcepit ꝓſbyteris
epis ⁊ monaſterijs. Hic fecit oꝛ/
dinationes qnq̄ ꝑ mẽſem decẽ/
bꝛiũ in vꝛbe roma: pſbꝛos. xxxij.
diacones. xj. epõs ꝑ diuerſa loca
lxij. Qui etiam ſepultus ẽ in via
ardeatina: in ſua baſilica: tertio
idus decembꝛis iuxta mr̃em ſuã
⁊ germanã. Et ceſſauit epat⁹ di
es. xxxj. In ſcẽ lucie virginis ⁊
martyris. Ad. M. añt. In tua
patiẽtia poſſediſti aĩam tuam lu
cia ſponſa xp̃i: odiſti que i mun/
do ſũt ⁊ coꝛuſcas cũ angelis: ſan
guie ꝓpꝛio inimicũ viciſti. Oꝛo.

Exaudi nos de⁹ ſalutaris nr̃:
vt ſicut de beate lucie feſti/
uitate gaudem⁹: ita pie deuotio
nis erudiamur affectu. Per. Ad
mat̃. oĩa dicunt̃ de cõi v̓ginuꝫ ꝑ
ter lectões ⁊ tria Rla ⁊ añas ad
bñ. ⁊. M. L. j.

Cum ꝑ vni/
uerſam ſicilie ꝓuinciaꝫ bea
tiſſime v̓ginis agathe fama cre/
bꝛeſceret: ⁊ ſyracuſan⁹ populus
per miliaria ꝓpe. xlv. ad vꝛbẽ ca/
thanenſiũ ſitiẽs ad ſepulchꝛũ ſã/
cte v̓ginis ꝑgeret: ꝯtigit luciã de

nerabilem v̓ginē nobiliſſimā ſy/
racuſanoꝝ ſimul ꝑgere ad ei⁹ ſe/
ſtiuitatis gl̄iam inuitatam. Cui⁹
mr̄ euticia ꝑ annos q̄tuor fluxu
ſāguinis fatigata: nullo poterat
medicorū remedio liberari. Igit̄
dū ꝓceſſiōis myſteria agerent̄:
hec fuit euāgelij lectio q̄ legit̄: ta/
cta fimbria veſtimēti xp̄i mlier a
fluxu ſāguis curata ē. ℟. Lucia
virgo qd a me petis qđ ip̄a pote
ris p̄ſtare ꝯtinuo. Nā ⁊ mr̄i tue
fides tua ſubuenit ⁊ ecce ſaluata
ē. Quia iocūdū deo i tua v̓ginita
te habitaculum p̄paraſti. ℣. Si
cut ꝑ me ciuitas cathenēſiū ſubli
mat̄ a xp̄o: ita ꝑ te ſyracuſana ci/
uitas decorabit̄. Quia. Lcō. ij.

Et dū hec lectio recitaret̄: di
xit ſancta lucia mr̄i ſue. Si
credis his q̄ leguntur: crede aga
thā paſſā i xp̄i noīe: hoc meruiſſe
vt ſemꝑ i p̄ſenti habeat eū ꝓ cui⁹
noīe paſſa ē. Cōtinge ergo ſepul
chrū eius credēs: ⁊ liberaberis.
Igit̄ cū pactis oīb⁹ ppl̄s abſceſ/
ſiſſet: ꝓſtrauerūt ſe an̄ ſepulchrū
mr̄ ⁊ filia: ⁊ ceperunt lachrymis
rogitare ſuffragiū. Interea dum
oīonis ꝓlixitas tēderet̄: ſōno lu/
cia v̓go arripit̄: ⁊ vidit i ſomnis
beatā agathā in medio angelorū
gēmis ornatā: ſtātē ⁊ dicētē ſibi
Soror mea lucia v̓go deo deuota
qd a me petis qđ tu ip̄a poteris p̄
ſtare cōtinuo: nā ⁊ mr̄i tue fides
tua ſubuenit ⁊ ecce ſaluata ē. Et
ſicut ꝑ me ciuitas cathenēſiū ſub
limat̄ a xp̄o: ita ꝑ te ſyracuſana
ciuitas decorabit̄: q̄ȝ iocūduȝ deo
in tua v̓ginitate habitaculū p̄pa
raſti. ℟. Rogaui dn̄m meū ieſuȝ
xp̄uȝ vt ignis iſte non dn̄et̄ mei.
Et ipetraui a dn̄o iducias mar/
tyrij mei. ℣. Pro eo vt me dili/
gerēt detrahebāt mihi: ego auteȝ
orabam. Et. Lectio. iij.

At his auditis expergefacta
ſurrexit tremens ⁊ ait matri ſue.
Mater mea ecce ſalua facta es.
Per ipſā ergo dep̄cor te q̄ te ſal/
uā fecit ſuis oīonibus ne tu mihi
aliqn̄ ſpōſū noīes: nec tu velis de
corporis mei poſteritate fructuȝ
mortalitatis inquirere. Sȝ oīa q̄
tu mihi datura es cūti ad itegri/
tatis mee corruptorē mortalē ho
minē: da mihi eūti ad itegritatis
mee factorē dn̄m ieſuȝ xp̄m. Cui
mr̄ euticia ait. Oīa q̄ fuerūt p̄ris
tui defūcti an̄ nouē annos itacta
cuſtodiēs: ampliaui poti⁹ q̄ȝ mi/
nui p̄imoniū tuuȝ. Mea v̓o oīa
q̄ ſūt vel poſſūt eē: ip̄a meli⁹ noſti.
Tege p̄us oculos meos ⁊ qđcūq̄ȝ
tibi placuerint de ipſis facultati/
bus facito. ℟. Grata facta eſt a
dn̄o i certamine: q̄ȝ apud deuȝ ⁊
apud hoīes gl̄ificata ē: i cōſpectu
p̄ncipū loquebat̄ ſapiētiā. Et do
minus oīum dilexit eā. ℣. Adiu
uabit eā de⁹ vultu ſuo de⁹ i medio
ei⁹ nō cōmouebit̄. Et. Lcō. iiij.

Lucia dixit. Audi mater cō
ſiliū meū. Nō ſatis deo cha
rū eſt q̄ illi hoc dat quo ip̄e ꝑfrui
non pōt: ſȝ ſi tibi vis eē gratū de/
um: hoc illi da quo tu poteris vti.
Nā qđ moriēs das: ideo das: q̄ȝ
tecū ferre non preuales, Viuens

ergo ꝛ ſalutē tui corporis tenēs:
da xpo qd poſſides. Et qcqd te
mihi daturā ſpopōderas vl' etiā
cogitabas: xpo icipe tradere. At
vbi pene oia diſtracta ſūt ꝛ pau-
peribus erogata: viduis ꝛ orpha
nis pegrinātibꝰ ꝛ deo ſuiētibus
ſpōſus pponit litem i iudicio pa
ſcaſij ꝯſularis: dicēs ſpōſā ſuam
xpianiſſimā eē ꝛ ꝯtra leges viue
re auguſtorum. R. iiij. Diffuſa ē
grā. cū rel. p ordinē de ỽginibꝰ.
Quā paſcaſiꝰ cōpre- Le. vᵃ.
henſā corripiēs: cepit ad ſa
crificia demonū iuitare. Cui bea
ta lucia dixit. Sacrificiū verū ꝛ i
maculatū apud deū ꝛ pātrem hoc ē:
viſitare pupillos ꝛ orphanos in
tribulatiōe eoꝝ. Paſcaſiꝰ dixit.
Patrimoniū tuū expēdiſti cum
corruptoribꝰ tuis: ꝛ ideo ſic me-
retrix loqris. Lucia rūdit. Patri
moniū meū tuto loco ꝯſtitui: cor-
ruptores aūt nec mētis nec cor-
poris mei aliqñ ſuſcepi. Lcō. vj.
Paſcaſiꝰ dixit. Qui ſūt corrupto
res mētis? Lucia reſpōdit. Uos
eſtis de qbꝰ ait apls. Corrūpūt bo
nos mores colloquia mala. Sua
detis eni aias hoiū ꝫ meretricari
ꝛ diſcedere a ſuo creatore ꝛ ſeq
demonia: atqꝫ vaniſſimos lapi-
des colē. Corruptores vo corpo-
ris ſūt hi q tpalē delectationē p-
ponūt epulis ſempiternis: ꝛ labētē
leticiā eťnis gaudijs anteponūt.
Paſcaſiꝰ dixit. Ceſſabūt Le. vij.
vba cū puentū ꝫ fuerit ad vbera.
Lucia rūdit. Uerba dei ceſſare
nō poterūt. Paſcaſius dixit. Tu

ergo deꝰ es? Lucia rūdit. Dei ſū-
mi ancilla ſū: ꝛ ideo vba dei dixi:
qr ipe dixit. Cū ſteteritis ante re
ges ꝛ pſides ppter nomē meum:
nolite cogitare quomodo aut qd
loqmini. Nō eni vos eſtis q log
mini: ſꝫ ſpūs ſcūs q loquiť in vo-
bis. Paſcaſiꝰ dixit. In te ergo
ſpūs ſcūs ē? Lucia rūdit. Aplus
dicit. Qui caſte ꝛ pie i hoc ſeculo
vixerint: templum dei ſūt: ꝛ ſpūs
ſanctus habitat in eis. Lcō. viij.
Paſcaſiꝰ dixit. Ego faciaꝫ te ad
lupanar duci: ꝛ dū fueris ſcorta-
ta fugiet a te ſpūs ſcūs. Rūdit lu
cia. Nō coinquinať corpꝰ niſi de
ꝯſenſu mentis. Nam ꝛ ſi i manu
mea thura ponas ꝛ p manū meā
facias ſacrificiū: deꝰ hoc attendit
ꝛ deridet. De ſenſibꝰ eni ꝛ volūta-
tibꝰ iudicat deus. Tūc paſcaſius
iuſſit venire lenōes ꝛ tradidit eā
illis dicēs. Inuitate ad caſtitatē
eiꝰ pplm: ꝛ facite eā tādiu illudi:
qꝫdiu nuncieť mortua. Lcō. ix.
At illi vbi eā ceperunt velle violē
ter trahere ad lupanar: tāto eam
pōdere fixit ſpūs ſcūs vt penitus
moueri nō poſſet. Accedētes aūt
multi ſimul ex officio impellētes
deficiebāt viribꝰ: ꝛ xpi vgo imo
bilis pmanebat. Tūc miſerūt fu
nes i manibꝰ pedibuſqꝫ eiꝰ ꝛ cepe
rūt oēs pariter trahere. Illa vo
qſi mōs imobilis pſiſtebat. Tūc
anguſtiari cepit paſcaſiꝰ cōſula-
ris ꝛ merore deficē: ꝛ vocauit ma
gos: auruſpices ꝛ tēploꝝ oiūꝫ ſa
cerdotes: qqꝫ oēs agebāt ſupſti-
tiōe ſua ꝯtra eā vt moueret ꝛ nō

poterāt. Tūc paſcaſi⁹ conſularis
iuſſit eā oleo pfūdi credēs afferē
tib⁹ ꝙ maleficijs ſtaret imobilis
Ad lau. ꝛ p ho. añt. Orāte ſācta
lucia apparuit ei beata agatha:
ꝛ ꝯſolabat ancillā xpi. Añt. Lu
cia vgo qd a me petis qd ipa po/
teris pſtare continuo matri tue.
Añt. Per te lucia vgo ciuitas
ſyracuſana decorabit a dño ieſu
xpo. Añt. Bñdico te pr dñi mei
ieſu xpi: q p filiū tuū ignis extin
ctus ē a latere meo. Añt. Soror
mea lucia vgo deo deuota quid a
me petis qd ipa poteris preſtare
cōtinuo mri tue. Ad bñ. añt. Co
lūna es imobilis lucia ſpōſa xpi:
q: oīs plebs te expectat vt accipi
as coronā vite all'a. Ad vſ. añt.
Orāte ſancta lucia. cū rel' ps. de
cōmunib⁹. Ad. M. añt. Tāto pon
dere eā fixit ſpūs ſanct⁹ vt virgo
dñi imobilis pmaneret. In ſācti
thome apli i pmus vſ. ad. M. ꝛ i
mat. ad bñ. añt. Quia vidiſti me
thoma credidiſti: bti q non vide/
rūt ꝛ crediderūt all'. Orō.
Da nobis qs dñe beati apli
tui thome ſolēnitatibus gloriari:
vt eius ſemp ꝛ patrocinijs ſuble
uemur: ꝛ fidē cōgrua deuotione
ſectemur. Per. Lectio. i.
Thomas hebraice latie abyſ
ſus vel gemin⁹ interpretat: ꝛ gre
ce didym⁹ noiat. Utraqꝫ eni iter/
pretatio ei⁹ ſtatui cōgruit. Didy/
mus recte vocari potuit ppt du/
biū cori credēdo effectū dñice re
ſurrectiōis. Abyſſus q: altitudi/
nē dñice vtutis i reſurrectiōe cer
ta fide penetrauit: ꝛ iuxta latinā
linguam: chriſti gemin⁹ ac ſimi/
lis ſaluatori audiendo incredu/
lus: videndo fidelis. Lectio. ij.
Hic euāgeliū pdicauit parthis
medis: pſis hircaniſqꝫ bragma/
nis. Et deſtinat⁹ ad orietalē pla/
gā iterna gētiū penetrās: ibiqꝫ p
dicationē ſuā vſqꝫ ad vltimū ſue
paſſionis pducens: pfect⁹ ē vſqꝫ
ad indiā ſuperiorē p reuelationez:
ꝛ ad opinionē eius oēs ppli feſti
nabāt vidētes ſigna ꝛ prodigia
magna q̄ faciebat: ꝛ nō poterant
cōtemnere predicationem eius.
Nā ꝛ demones pellebat: ꝛ cecos
illumiabat: omnes dolores ꝛ ca/
lores ꝛ rigores tollebat: ꝛ etiam
mortuos ſuſcitabat. Lectio. iij.
Cui⁹ corp⁹ cū honore ꝛ hymnis
trāſtulerūt ad eccliam: ꝯdictes
aromatib⁹ pcioſis: ꝛ fiebāt ſigna
magna ꝛ pdigia i loco vbi poſitū
erat. Nā ꝛ demoniaci liberaban
tur: ꝛ egritudines curabant. De
niqꝫ ſupplicātes ſyri ab iperato/
re alexādro romano veniente vi/
ctore de pſidis plio xerxe rege de
uicto: impetrarūt hoc vt mitteret
ad regulos indorū vt redderent
defunctū ciuib⁹. Sicqꝫ factū ē vt
trāſlatū eēt corp⁹ apli de india: ꝛ
poſitū i ciuitate ediſſa ad laudez
dñi nři ieſu xpi: cui ē honor ꝛ glia
i ſecula ſeculoꝝ. Amē. Tres alie
lcōnes legunt de cōi aploꝝ. Se/
In illo cūdū ioānem. L. vij.
tpe: Thomas vn⁹ ex duodeci
qui dicitur didymus non erat cū
eis quādo venit ieſus: ꝛ reliqua.

Homelia ſancti gregorij pape

I Ste vnꝰ diſcipulus defuit: reuerſus qd̓ geſtū ē audiuit: audita credere renuit. Venit iterū dñs ⁊ nō credēti diſcipulo latus palpādū pbuit: manꝰ oſtendit: ⁊ oſtēſa ſuoꝝ cicatrice vulnerū infidelitatis illiꝰ vulnus ſanauit. Quid fr̄es chariſſimi: qd int̄ hec aiaduertitis? Nunqd caſu geſtū creditis: vt electꝰ ille diſcipulus tūc deeēt: poſt aūt veniēs audiret: audiēs dubitaret: dubitans palparet: palpās crederet? Non hoc caſu: ſꝫ diuīa diſpēſatiōe geſtū ē. **Le. viij.**

E git nāqꝫ miro modo diuina clemētia: vt diſcipul̓s dubitās dū ī magiſtro ſuo vulnera palparet carnis: ī nobis ſanaret vulnera īfidelitatis. Plus enim nobis thome īfidelitas ad fidē: qꝫ fides diſcipuloꝝ credētiū pfuit: qꝛ dū ille ad fidē palpādo reducitur: nr̄a mēs oī dubitatiōe poſtpoſita ī fide ſolidat̄. Sic qppe diſcipulū poſt reſurrectionē ſuā dubitare pmiſit dñs: nec tū ī dubitatiōe deſeruit ſicut añ natiuitatē ſuā mariā ſponſū hr̄e voluit: q tū ad eiꝰ nuptias nō puenit. Nam ita factꝰ ē diſcipulus dubitans ⁊ palpās teſtis vere reſurrectiōis: ſicut ſpōſus mr̄is fuerat cuſtos integerrime virginitatis. **Lcō. ix.**

P alpauit aūt ⁊ exclamauit: Dominus meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ. Dicit ei ieſus. Quia vidiſti me thoma credidiſti. Cum paulus apl̓s dicat. Eſt enī fides ſpandarū ſubā reꝝ argumētū nō apparētiū: pfecto liquet qꝛ fides illarū rerum argumētū ē q̄ apparē nō poſſūt. Que etenī apparēt iā fidē nō habēt ſꝫ agnitiōeꝫ. Dū ergo vidit thomas dū palpauit: cur ei dicit̄: qꝛ vidiſti me thoma credidiſti? Sꝫ aliud vidit: aliud credidit. A mortali qppe hoīe diuinitas videri nō potuit. Hoīem ergo vidit ⁊ deū cōfeſſus ē dicēs. Dñs meꝰ ⁊ deꝰ meus. Vidēdo ergo credidit q cōſiderādo verū hoīeꝫ: hūc quē videre nō poterat exclamauit. **In ſcē anaſtaſie martyris. Orō.**

D A q̄s oīps deꝰ vt q btē anaſtaſie martyris tue ſolemnia colimus: eiꝰ apud te patrocinia ſentiamus. Per. **Lectio. j.**

P Retextati illuſtris viri filiā anaſtaſiā legimꝰ a btō griſogono viro xp̄ianiſſimo eruditā: ad cuiꝰ noticiā hac occaſione puenit. Cū nobil̓ nata ita plurimū poſſet: vt vix parē int̄ matronas hr̄e potuiſſet: īduebat ſe viliſſimo habitu: ⁊ ſola vniꝰ puelle ꝯſortio carceres circuibat. Erāt enī ī vinculis ⁊ ī carceribꝰ milites xp̄i q̄s iſta aliter viſitare non pot̄at niſi plebeio cultu pauperem ſe mētiret̄ eē: vt celeſtes diuitias occuparet. **Le. ij.**

I bat ergo p cuſtodias publicas ⁊ cuſtodes carceꝝ put pot̄at pecunijs redimebat. Ingreſſa vo lꝫ oībꝰ tribulatis miniſtraret: in ſcis tū q p dei noīe erāt ī vinclis ſollicita ſatis cura erat: ⁊ attonita lauare pedes: vngē capita: pectere crines: quos lōga carcerum clauſtra nutrierāt. Interea dum

hec aſſidue ageret: ꝑuenit ad noti
ciā ſelantꝫ viri: hāc plebeio cultu
circuire carceres: ⁊ dei ꝯfeſſores
oi cū ſollicitudie viſitare. L. iij.
Nūc idignat⁹ vir ei⁹ publi⁹ taleſ
domui ſue cuſtodes inſtituit: vt
anaſtaſiā nō ꝑmitterēt nec fene
ſtrelle cuiuſq; aditum aſpectare.
Interea dū iſta agerent: publi⁹
vir ei⁹ i ſenatu ſedēs: legationez
ſuſcepit iuit⁹ ad pſidis ꝓuinciā ꝓ
fecturus. Tūc reuerſus domū tri
ſtis ſācte anaſtaſie triplicauit cu
ſtodiā. Et poſuit illi cuſtodē vnū
ex paraſitiſ ſuis: q illi ⁊ lucē ipſā
negaret ⁊ victum. Agebat eni vt
anaſtaſia moreret: ⁊ ipe oium fa
cultati ei⁹ dñs ꝑmaneret. L. iiij.
Verit⁹ aūt ne eo abūte: anaſtaſia
eadē faceret q̄ ſolebat. Et ita ꝓfe
ct⁹ ē: quo diceret reuertens. Si
eā viuā iuenero: oēs vos puniā:
⁊ ita cepit agi cū anaſtaſia vt aq̄
ipſa vix ei ꝑ miſericordia traderet.
Trāſactis itaq; trib⁹ mēſib⁹ cor-
pus publij viri ſui mortuū reuo-
catū ē naui: ⁊ oēs q eā cuſtodie-
bāt per diuerſa fugerūt. Egreſſa
igit ſācta anaſtaſia libera pergit
ad domū ſuā venditiſq; oībus fa
cultatib⁹ ſuis: viliſſimo ſatis ha
bitu ſolito more ꝑrexit: ⁊ diuer-
ſas cuſtodias circuiēs: dū nemi
nē eoꝝ q i vinculis erāt iueniret
cepit amariſſime flere. Lcō. v.
Quā cū flētē attēderēt: qdā di-
cunt ei. Quid ploras? At illa rñ-
dēs ait. Seruos dei ꝯfeſſores q̄ro
q in vinculis habebant: ⁊ neſcio
vbi duxerūt eos. Qui dixerūt ei.

Tu ergo xp̄iana es? Que itrepi-
da reſpōdēs ait. Ego xp̄iana ſū.
Et apphēſā duxerūt eā ad ꝓbū
iudicē. Probus vo iterrogans
eā dixit. Que vocaris. Reſpon-
dit. Anaſtaſia. Prob⁹ dixit. Ve
re vt aſſeris xp̄iana es? Anaſta-
ſia dixit. Xp̄iana ſū: nec aliō me
eē ꝯfiteor: ⁊ xp̄i amorē habēs: vē
didi omne pͥmonium meū iuxta
iuſſū ei⁹ ⁊ ſecuta ſū euȝ. Lcō. vj.
Probus dixit. Ubi ē xp̄s veſter?
Anaſtaſia reſpondit. In celo ad
dexteram pr̄is: ⁊ i terra vbicūq;
fuerint ſancti ⁊ inocentes atq; eū
colentes Hos ego cura diligenti
ſuſcepi: quibus ita ſeruiebam: vt
nulli aliquid deeſſet. Et quos du-
bios videbam corroborabā: quos
triſtes conſolabar. Probus di-
xit. Ut video: non ſunt tibi leuia
preparanda tormenta. Tu enim
reuocaſti animos ad ſacrilegiuȝ
qui obtemperare decreuerant re-
galibus inſtitutis. Anaſtaſia re
ſpondit. Ego doloribus fatiga-
tis: etiam pedes eorum oſcula-
bar: ne aliquādo a fide cederent
dolore compulſi. Lectio. vij.
Probus dixit. Qm̄ ſacrilegam
te dij diutius paſſi non ſunt: ipſi
fecerunt vt tuo te ore detegeres.
Anaſtaſia dixit. Ego ȝelo icitata
ſum eorum: in quibus ſermo do-
mini mei ieſu chriſti completus
eſt quo ait. Erūt primi nouiſſimi
⁊ nouiſſimi pͥmi. Probus dixit.
Deos deaſq; quorum cultor erat
pretextatus pater tuus: ipos co
lere debuiſti: ⁊ non chriſtū neſcio

quē deū q̄ a ciuib⁹ ſuis occiſus ē.
Anaſtaſia reſpondit. Lcō. viij.
Ego deos deaſq; pr̄is mei ſemp
colui: ⁊ niſi eos bñ coluiſſē: hodie
ad ꝓfeſſionē ſci noīs ei⁹ nō exirē.
Probus dixit. Et ſi coluiſti eos:
q̄re eoꝝ deſeruiſti culturā? Ana-
ſtaſia dixit. Intātū eos colui vt
ab omni iniuria eos liberarē. De
niq; dum aranee eos itexerent: ⁊
aues ſtercorarēt: ⁊ mures intra
eos fet⁹ facerēt ego eos liberaui:
atq; ꝯflans eos ī pecuniā ꝯuerti.
Probus dixit: hoc ſacrilegiū nec
aures mee admittere queūt. Le.
Nunc beata anaſtaſia ridēs ix.
dixit. Miroꝛ prudētiā tuā vt di-
cas ſacrilegiū: lapides frāgere:
ligna īcendere: eramēta ꝯflare.
Certe ſi putas aliquā diuinitatē
latere in ſimulacris vaniſſimis:
date copiam euertēdi eos: ⁊ ego
euertēs eos patiar ab eis aliqd:
⁊ nō a vobis quos nemo ꝯtingit.
Si viuos deos creditis: ecce iſti
nec ſentire poterunt nec mouere.
Si vō illi ꝓpitij ſīt ⁊ nō iraſcunt:
etiā cū decoquūtur incēdijs vos
q̄ eos colitis: ꝯtra eos agitis duz
non ipſos imitamini. Et ſicut illi
patiētiſſime ꝯflati ſilēt: ꝯfracti ta
cēt. Ita vos quoq; facere ꝯuenit:
vt qđ dij vr̄i volūt fieri faciatis.

In ſci igini p̄p̄. ⁊ martyris. L. j.

Iginus natiōe grecus ex p̄re
philoſopho de athenis cui⁹ ge
nealogiā nō iueni: ſedit annos. x.
mēſes tres dies octo. Fuit aūt tē
poꝛib⁹ ſeueri ⁊ marci a cōſulatu
magni ⁊ camerini vſq; ad oꝛphi
ton ⁊ priſcū. Hic cōpoſuit clerū
⁊ diſtribuit gradus. Hic fecit oꝛ
dinatiōes tres p̄ mēſez decēbriū:
p̄ſbr̄os. xv. diacōes. v. ep̄os p̄ di-
uerſa loca numero ſex. Qui etiaz
ſepult⁹ ē iuxta coꝛpus bti petri in
vaticano tertio idus ianuarij: ⁊
ceſſauit ep̄atus dies tres. In ſci
felicis ī pincis p̄ſbr̄i ⁊ martyris.

Oncede q̄s op̄s de⁹: Oio.
vt ad meliorē vitā ſanctoꝝ
tuoꝝ exēpla nos ꝓuocent: q̄tenus
quoꝝ ſolēnia agimus: etiā actus
imitemur. Per. Lectio. j.

Um feruoꝛ diocletiani ⁊ ma
ximiani ſāctos dei diuerſis penis
iterficeret duos frēs ſili modo fe
licē ⁊ felicez gr̄a dignos: p̄ſbr̄os
ſācte eccl̄ie ſibi oblatos: draccus
vrbis p̄fect⁹ iuſſit adduci vt ſacri
ficarēt: qꝫ ſi ꝯtēpſiſſēt punirent.
Interea vn⁹ ex ipſis noīe felix q
erat ſenioꝛ frater: cū duct⁹ fuiſſet
ad tēplū ſerapis iuxta ſecretariū
vbi ſedebat memoꝛat⁹ dracc⁹ vi
dēs eū dixit. Iuſſerūt te ſacratiſ-
ſimi p̄ncipes deo ſerapi ſacrifica
re. Tunc ſanctus felix inſufflauit
in faciē ei⁹: ⁊ ſtati coꝛruit atq; in
puluerem redactus ē. Lectio. ij.
Itē alia die duct⁹ ē ad tēplū vbi
mercurij erat ſtatua: ⁊ hoꝛtabat
vt ibi thura iactaret. Qui ſimili
modo exſufflauit ī faciē ei⁹: ⁊ ſta
tim coꝛruit ī terrā. Deduct⁹ ē igi
tur beatus felix ad ſimulacrum
diane vt vel ibi ſacrificaret. Qđ
vidēs īſufflauit ī faciē ei⁹ ⁊ ſtati
cecidit ī t̄rā: ⁊ tanq̄ ſi nunq̄ fue
rit ī puluerē redactū ē. Lcō. iij.

Nunc reduct⁹ ē ad frēm vt pone
ret i eculeo: ⁊ ingrerer̄ q̄bus hoc
maleficijs feciſſet. Rn̄dēs dei fa/
mulus ait. Hoc non maleficijs
diaboli: ſʒ bn̄ficijs dei op̱atus ſū.
Tūc irat⁹ draccus iuſſit eū duci
extra murū via portuēſi ad locuʒ
q̄ ſcd̄o miliario lōge ē: ⁊ ibi eum
ad ſacrificādū duxerunt ad pha
nū qd̄ in ip̄o loco erat. Beat⁹ igi
tur felix in terra fixis genib⁹ ora
uit. Exurgēs aūt ab orōne i ſuſfla
uit i arborē ingētiſſimā ⁊ ſtatim
radicit⁹ euulſa eſt arbor ſimul cū
tēplo cui erat ꝯiūcta ⁊ ſimulacrū
qd̄ int⁹ erat: ita vt nihil ex ip̄o p̱e
nit⁹ remaneret. In ſcōꝝ martyꝝ
berardi: petri: acurſij: adiuti ⁊ ot/
tonis. Orō.

Largire nobis
q̄s dn̄e beatis martyribus
tuis berardo petro accurſio ad/
iuto ⁊ ottone intercedentibus ce
leſtia ſemper ⁊ xp̄m amare: quo/
rum glioſo martyrio ordinis mi
noꝝ initia ꝯſecraſti. Per. Lc. j.

Sanctoꝝ martyruʒ berardi
petri accurſij adiuti ⁊ otto/
nis feſtiua gaudia nobis fratres
chariſſimi celebrantib⁹: ipſorum
quoq̄ʒ ordinē martyrij breuiſ ſer
mo p̱ſtringat: vt quo illi p̱ lucis
viteq̄ʒ ꝯtēptū terrena queq̄ʒ cal/
cauerūt eo mēs nr̄a ad ſublimio
rē v̄tutū palmā ſe erigat. Beat⁹
nāq̄ʒ frāciſc⁹ minoꝝ pr̄ ⁊ fūdator
inclyt⁹ cū diuina cerneret reuela
tione: ſe ⁊ ſuos p̱ alioꝝ ſalute vo/
catos etiā impie mahumetice le/
gis abſuatores: p̱ poſſe deducere
ad lucē fidei cupiebat. Vn̄ anno
a ſua cōuerſione. xj. multis cū pe/
riculis iter aggreſſus vt ſoldani
adiret p̱ſentiā ad miramolini re
gnū pn̄tes deſtinauit ſcōs: vt ip̄e
orientis illi occidentiſ pplis ma
humeticis ſalubre xp̄i p̄dicātes
euāgeliū: q̄ſi totū ad xp̄m ꝯuerte
rēt mūdū. Hos aūt potiſſime pa/
ter btūs diuinit⁹ reuelatos elegit:
in q̄bus diuina v̄tus rerū geſta/
rū glia ⁊ ſplēdidiſſimis actiōib⁹
illuſtrata clarebat. Quib⁹ vt iti/
neris laborē cum obedientie me/
rito ſuſciperēt frēm vitalem virū
vtiq̄ʒ oī ſanctitate ⁊ diſcretiōe p̄
cipuū in p̄latū prefecit. Lcō. ij.

At illi oēm ſpem ⁊ cogitatum in
dn̄o iaciētes: ⁊ beati prīs pijs ſer
monib⁹ ⁊ orōnib⁹ confortati iter
aggreſſi tādē i aragoniā p̱uene/
rūt: ibi pater eoꝝ vitalis diutini
lāguoris morbo prenēt⁹: diuina
putās volūtate ſuū iter īpediri ce
teros abire p̱miſit. Haud multo
poſt īteriecto tp̱e colimbriā por/
tugalie regni vrbem deueniētes:
ad reginā orachā noīe ſe cōtule/
rūt. Apud quam p̱ aliquot dies
cōmorati ipſi⁹ p̄cib⁹ deuotiſſimiſ
victi vt ipſi⁹ vite terminū demon
ſtraret: ſuppliciter dn̄m rogaue/
rūt. Factūq̄ʒ ē vt p̄mo martyrij
ſui ordinem ⁊ deferēdas ſuas co/
limbriā religas: ac ab ea honori/
fice ſuſcipiēdas: ⁊ poſt vite ipſiuʒ
exitū reuelarēt qd̄ ⁊ rei demōſtra
uit euent⁹. Siq̄dē poſt coꝝ ſacra
oſſa ⁊ eadeʒ regina i monaſterio
ſancte crucis de colimbria ꝯdita
paucis euolutis dieb⁹ matutina

li hora iuxta ſanctoꝝ vaticiniū de
uota regina debitū humane car/
nis exoluit. Hora vͦo eadē petrꝰ
ordinis canonicoꝝ monaſterij ſa
criſta ⁊ regine cōfeſſor: vir omni
ſanctitate ꝑclarus: ꝑfatos quoqꝫ
martyres indicibili claritate cir
cūdatos: ⁊ minoꝝ fratrum multi
tudinē numeroſam matutinales
horas in ipſo ſācte crucis templo
decantātes vidit. Intellexitqꝫ ꝙ
ibi conuenerāt: vt exequiarū cul
tum debito honore ꝑfate regine i̅
penderent. Et miranti de regine
trāſitu: vnus eoꝝ dixit. De regi/
ne tranſitu nihil dubites: nobis
enim egrediētibus nuncius tibi
aderit. Quod ⁊ ſtatim factū eſt
vt in hoc vno ſimul appareret ꝙ
prelibati ſancti ꝓplxtie ſpū pleni
fuerant: ⁊ premonſtrata viſio au
ctentica redderetur. Lectio. iij.
Igitur apoſtolici viri ab ipſa re
gina recedētes: alanquearīū ad
ſantiā ſantij regis filiā: vͦginem
vtiqꝫ deo deuotam peruenerunt.
At illa ſecularibus veſtibus ſup
i̅dutos: qꝛ aliter nō erat ipſis trā
ſeundi facultas hiſpalim: q̄ nūc
ſibilia dicitur trāſmiſit: vbi ſecu
laribus abiectis idumentis ad i̅
fidelium miſquitam vt ꝑdicarēt
acceſſerunt. Impetu aūt facto re
pulſi: ⁊ verberibus pluribus la/
niati: nō a conceptu ſpiritus fer/
uore deficiētes: aulam igreſſi fi/
dē mahumeticā dānantes: xp̄z
coram rege predicauerunt. Rex
vͦo in furorem verſus eos decapi
tari precepit. Filiꝰ aūt regis na/
turali quadā pietate illis cōpa/
tiens paterni furoris ardore cō/
preſſo vt maturius in his ageret
obtinuit. At rex ſenioꝝ habito cō
ſilio poſt publicam xp̄iani nomi
nis ex alta turri vbi primo retru
ſi ſunt predicationem: poſt etiam
ſqualidi carceris oppreſſionē ad
ſe vocatos miſicordiam pollicēs
auertere nitebat̄ a xp̄o. Cui illi:
vtinā tibi rex miſicordiā quā no
bis preſtare niteris: maturiori
vſus conſilio ipſe tibi preſtares.
Age qd malueris: corpora eripe
potes: ſyderea loca aīas detine/
būt. Stat nobis firma ꝓmiſſio: ⁊
ꝓ ꝑſenti morte imortalitatis do/
no fouebimur. Tūc rex eoꝝ imo/
bilē aīum cernens: marochiū cū
quibuſdā xp̄ianis deſtinauit. Lcō
Inter ceteros vͦo qui maro/ iiij.
chij morabātur xp̄ianos erat do
minus petrus infans portugalie
regis frater: ⁊ regis marochioꝝ
ductor exercitꝰ: hic ſiqdē in ſua
fratres recipiēs domo pio vene/
rabat̄ affectu. At illi qd ſe factu/
ri venerant cogitātes: omni ſub/
lato timore vbicūqꝫ collectos ſa/
racenos videbāt xp̄m ꝑdicabāt.
Cōtigit aūt ſemel regē miramo/
linū ipſos in legis ſue auctorē cō
uitia iactātes audire: q nimio fu
rore ſuccenſus iuſſit eum impetu
eos expelli: ⁊ ad xp̄ianorū terras
datis a domino petro infante co/
mitibꝰ deduci. Verū illi martyrij
deſiderio flagrātes dimiſſis i via
comitibꝰ iterū marochiū reuertū
tur. Quo audito rex ira vehemen

ter efferbuit:p̄ecepitq̄ȝ vt teter/
rimo carcere cóclusi fame ſitiq̄ȝ
iterficerent᷑. Stát igit᷑ beati vin/
culis inodati: ⁊ diuina ſup īfide/
les man⁹ aggrauat᷑. Ná intenſi
vltra q̄ȝ humana patitur natu/
ra caloris ⁊ aeris intéꝑies ſic ī
firmos effecit: vt iam clare cerne
rét q̄ ꝑ ſanctis ſuis ſit diuina vl
tio iſecuta. Ex quo rex ꝑterrit⁹ a
vinculis abſolutos illeſos abire
permiſit. Mirabile dictu. Cū per
xx. dies fuerint ſine aliquo corpo
rali cibo carcerib⁹ incluſi: ſola di
uina ỽtute refecti: ſic īuēti ſūt for
tes ⁊ alacres vt merito i ſtupoꝛé
cóuerterét ſe vidétes. Iterumq̄ȝ
ad xp̄ianoꝝ plagas miſſi relictis
comitib⁹ ſcd̄o marochiū redierūt
Interim ꝯtra ſibi rebel/ Le. v^a.
les rex exercitū mittit: ⁊ dn̄s pe/
trus iſans ſecū fr̄es adducit. Re
deūtes aūt cū victoria marochiū
ſaraceni ſimul ⁊ xp̄iani: ꝑ tridu/
um aquá non reperientes nimio
ſitis ardoꝛe cruciabant᷑. At berar
dus ſancte trinitatis cultoꝛ táto
cópatiens hoīum laboꝛi: oꝛati ōe
cum ceteris p̄euia: breui paxillo
terrá fodiés: aqua a domino im
petrata iumentoꝛum ſitim extin/
guit ⁊ hominum. In ipſo ỽo loco
nec fōs añ viſus fuerat nec poſt.
Reuerſi aūt marochiū ſeruaban
tur ne p̄edicarét: ſed illi quadaȝ
ſexta feria i publicū p̄oꝛuperūt.
At iuſſu regis cuidam ꝑncipi q
aque miraculū viderat: decapitā
di traditi ſūt: quos p̄ecepit carce
ri mancipari. Ad locum igit᷑ car
ceris adducti: alapis a miniſtris
⁊ varijs ſunt opp̄obꝛijs ſatura/
ti: poſt triduuȝ ỽo de carcere tra
cti nudi: ⁊ manibus poſt terga lī
gatis duriſſimiſ flagellis afflicti
tandē ip̄io iudici ſunt p̄eſentati.
At ille cernés coꝝ in fide cóſtan
tiam: nulla poſſe ratióe mutari:
iterum iuſſit duriſſime tādiu vir
gis ⁊ fuſtibus cedi: donec pene vi
ſcera apparerét ⁊ oſſa. A miſtris
etiā feruéte oleo ⁊ aceto vulneri
bus infuſis: ꝑ totam ſequenté no
ctem ſuper teſtas volutati ſunt: ⁊
a pluribus ſibi inuicem ſuccedé/
tibus acerbiſſime afflicti. L. vi.
Nocte ỽo illa cuſtodes magnaȝ
de celo lapſam lucé vidétes: ⁊ ꝓ
fatos ſáctos cū inumerabili mul
titudine ſublimari putauerūt di/
uinit⁹ fuiſſe liberatos: ſȝ ī carcere
iuētos ſuis fecit rex tribunalib⁹
p̄eſentari. Miniſtri ỽo illos nu
dos trahétes: ꝯtinuis flagris ter
ga coꝝ ⁊ coꝛpoꝛa nouiter flagella
bát. Occurrit aūt illis qdā ꝑn/
ceps mahumeticā ſuadés fideȝ.
Otto ỽo illi⁹ ꝑſuaſioné ꝯſutans
etiā in cótéptū ꝓphane legis: in
terra ſpués: graui ab ipſo alapa
percuſſus é. At ille ỽboꝛum dn̄i
non imemoꝛ: alterā p̄ebuit ma/
xillā dicés. Ignoſcat tibi deus:
q: neſcis quid facis. Ad impij de
mum regis cóſpectum adductis
ſic ad eos exoꝛſus é. Eſtis ne vos
impij illi qui fidem veram vitupe
rantes: ad tantam etiam inſani/
am adducti eſtis: vt dei nunciuȝ
blaſſemetis: At illi. O rex: fideȝ

verã minime ſpernim⁹:tuã antez falſam ⁊ ei⁹ iniquũ ꝯditorez oĩno abhorrem⁹:pro vera aũt ⁊ pati ⁊ mori parati ſumus. Tũc rex eos delitijs ⁊ voluptatibus a xp̄iana veritate exiſtimãs reuocare:pecu nias ⁊ formoſarũ mulierũ q̄ ade rãt delitias repromittit:ſi mahu meti pfidiam recipent:alias ſuo gladio trucidãdi. Sʒ viri dei im mobiles animo ꝯuerſi ad regem Sint tibi inqunt mlieres ⁊ pecu nie:nob aũt ſit ieſus xp̄s. Adhi be vicula carceres:ignes:tormẽ ta ⁊ mortẽ:omnis nobis leuis ẽ pena:cũ de celeſti glia cogitam⁹. Tũc rex tantã cernẽs i ſãctis cõ ſtantiã ⁊ imobile ꝑpoſitum:arre pto gladio miniſter iniqtatis ef fectus:capita eoꝝ ꝑ mediũ fron tis amputauit. Et illi qdẽ opta to iã potiti:poſt maxios pſecutio nũ aculeos:poſt igentiſſimaſ erũ naꝝ moles eterne vite adepti bra uiũ martyrij corona donati ſt. L.

P aſſi ſũt ṽo beati martyres vij. anno dñi. M.cc.xxvij.caleñ.fe bruarij:ante mortem bti frãciſci anno.vj.q illoꝝ vt audiuit mar tyriũ tãto geſtiuit gaudio:tanto pfuſus ẽleticia ꝙ facile exprimi nõ poſſet. Corpora aũt eoꝝ extra palatiũ ꝓiecta:a ſaracenis liga tis pedib⁹ extra vrbẽ varijs ludi brijs circa menia tracta:tandez penit⁹ in partibus ꝯſciſſa:in cãpo relicta ſũt vt beſtijs eẽnt i cibuz. Chriſtiani ṽo nocte ſeq̄nti ad col ligẽdas ſacras religas exeũtes: lapidib⁹ a ſaracenis ſũt repulſi. Sequenti ṽo die quorũdam con ſilio:ne relige venerarent a xp̄ia nis:vt ſancte:rex igni cõburen das decreuit. Sʒ igne copioſo ac cenſo:cũ in eo ſanctoꝝ corpora ia ctarent:hincinde flãma declinãs religt intacta. Immo qd̄ dictu mirabile:cũ vnũ de capitib⁹ plu ries in ignẽ ꝓiectũ eẽt diuina fa ciẽte ṽtute de igne ſemper exiliẽs nec i capillis ẽ leſum:⁊ nũc cum pelle ⁊ capillis itegrũ demõſtrat. Poſt ſaraceni ꝑcio ſumpto reli quias xp̄ianis vendiderũt. Dñs ṽo petrus iſans capellano ſuo ⁊ qbuſdã iuuenibus ṽginib⁹ eas tradidit deſiccãdas. Cũ aũt qdã fornicari⁹ vellet illuc accedere:i mobilis factus i medio ſcale vt ſi bi ſuccurreret:clamauit. Qui cõ feſſione p̄miſſa de ſcala deſcẽdens loq̄lã amiſit:nec ꝑus recupauit ꝙ̃ voto facto ſup pect⁹ ei⁹ vnũ ca put ſanctoꝝ appoſitũ ẽ. Le.viij.

S ãctoꝝ reliquijs dũ ſic exſicca rentur:qdã approximãs vt eas ſolito more contingeret:ſic i aere eũ vmbone ſunt eleuate vt nullo humano ſubſidio poſſẽt attingi. Mirans adoleſcẽs rẽ:⁊ fornica tionẽ ꝯſciẽtia accuſante ꝯtritus ⁊ ꝯfeſſus:ſtatiʒ valuit reliquias e celo demiſſas ꝯtingere:vnde fa ctum eſt vt in maiori reuerentia habitis nõnulli a facinorib⁹ ab ſtinerent ne deprehenderent. De mum eoꝝ capitibus cũ carnib⁹ i quadam argentea archa depoſi tis:oſſibus ṽo i alia:in ſua capel la collocatis:p̄fatus iſans anxie

ſanctos precabaẗ vt redeundi in
ter xp̄ianos aditus idulgeretur.
Quoꝝ meritis factum eſt: vt rex
illi redeundi licentiam daret: q̄ꝫ
uis conſultus fuerit vt eū occide
ret. Qui in itinere poſitꝰ ad quē
dam locum ꝑuenit vbi īmani at
trocitate leonibꝰ auditis non pa
rū cunctis timor ingeriẗ: ſed ſa
cris reliquijs interpoſitis: oīs ꝑ
fecto mugitus ⁊ timor abſceſſit.
Inde ſolitaria ⁊ penitus inuia lo
ca ꝑagrantes qua ſibi ꝑgendum
foret ignorabāt. Nec defuit diui
na pietas humiliter ſupplicanti
bus q̄ errantibus ſanctoꝝ meri
tis vie ducatū ꝓbuit. Siquidem
iumento cui ſacre inſedebant re
liquie infans preire ⁊ alios ſequi
iuſſit: nullo ductore precedente:
ſaracenorū insidias per inuia ⁊
aſpera euadentes: ad ceptā vrbē
vbi ad trāſfretādū parata erant
nauigia peruenerunt. Lectio .ix.
Igiẗ naues ꝯſcendētes: cum ſe
quenti nocte ſanctoꝝ patrocinio
lumīe de celo dilapſo: naufragiū
euaſiſſent hiſpalim deuenerunt.
Et vix ventis vela cōmiſerant: ⁊
ecce regis nuncij vt eos captiuos
reducerent: ad littus applicaue
runt: ſed hi ſecūdis flantibꝰ ven
tis: tandē feliciter colimbriā per
uenerūt. Ad ſacras aūt ſuſcipiē
das reliquias regina oracha: et
populus vniuerſus cū iubilo exe
untes in monaſterio ſancte cru
cis regularium canonicoꝝ: cum
magnis que longū foret narrare
ſolemnijs ſepelierūt: vbi multis
coruſcāt miraculoꝝ ꝓdigijs. Si
quidem ad eorum inuocationem
mirificam: ceci vidēt: claudi am
bulāt: muti loquūtur: leproſi mū
daẗ: paralytici curaẗ: obſeſſi a
demonibus liberaẗ: ⁊ varijs in
firmitatibus detenti deſideratam
obtinēt ſanitatē. Ex ipſis quoqꝫ
reliquijs vſqꝫ hodie liquor ſāgui
neus ⁊ odoriferus manās mul
tis confert integram ſoſpitatem.
Nec tacendum puto grauē diui
ni iudicij ſuꝑ ſaracenis vīdictā.
Nam ab eo anno quo martyres
beati palmā meruerūt martyrij
oīuꝫ pene rerū ſterilitas ⁊ ſeua pe
ſtis ſic in eos per q̄nquēniū eſt de
bacchata vt morbo īcurabili in
ualeſcēte maxia pars illiꝰ gentis
fuerit crudeli morte deleta. Ipſi
us quoqꝫ impij regis brachium
⁊ totū dextrū latus vſqꝫ ad pedeꝫ
eo anno quo ſanctos īteremerat:
aridū ſic factū ē ⁊ ſiccū: vt nullo
humano vſui potuerit amplius
adaptari. Hoꝝ ſanctoꝝ felici au
dito martyrio: ⁊ viſis reliquijs ī
clytus xp̄i confeſſor antonius ſi
dei feruore ⁊ martyrij amore ſuc
cenſus ex canonicoꝝ ordineꝫ ad
minoꝝ ſe tranſtulit paupertateꝫ
Gaudeat igiẗ mater eccleſia cele
ſtium militum illuſtrata natali.
Gaudeat ⁊ ſacra minorū religio
ſanctoꝝ martyrum virtutibꝰ lau
reata: ⁊ nouis micans ſanctoruꝫ
ſplēdoribus gratas xp̄o referat
actiones: ⁊ ſanctoꝝ martyrum ſe
cteẗ veſtigia. Ad laudē ⁊ gl̄iaꝫ do
mini nr̄i ieſu xp̄i: cui cum patre

⁊ ſpū ſancto eſt honoꝛ ⁊ gloꝛia in ſecula ſeculoꝝ. Amen. In ſancti marcelli pape ⁊ martyris. Oꝛo.

PReces populi tui q̄s domine clemēter exaudi: vt beati marcelli martyris tui atq; pontificis meritis adiuuemur: cuius paſſione letamur. Per. Lcō. j.

TEmpoꝛe quo maximianus auguſtus rediēs de partib⁹ africe ad vꝛbem romanā: volens placere diocletiano auguſto: vt in noīe ei⁹ thermas a ſolo edificaret: cepit inuidia xp̄ianoꝝ oēs milites xp̄ianos ad afflictionē laboris cōpellē. Et p varia loca alios ad lapides: alios ad harenā fodiēdā dānauit. In ipſo tpe erat vir xp̄ian⁹ noīe tarſon: vir potēs ⁊ facultatib⁹ plen⁹ ⁊ vita fidelis

Hic cum vidiſſet affligi Lcō. ij. xp̄ianos ad fatigationē ⁊ laboꝛē cepit de ſua facultate ſāctis martyrib⁹ alimoniā ⁊ victū miniſtrare p viros xp̄ianos ſiſinniū ⁊ cyriacū ⁊ ſmaragdū ⁊ largū. Hoc audiēs marcellus vꝛbis epiſcopus: gaudio replet⁹ ē de elemoſyna quā tarſō ſācti; miniſtrabat. Et vocās ad ſe ſāctos viros xp̄ianos ⁊ ſuos dn̄i noſtri ieſu xp̄i ſiſinniū cyriacū ſmaragdum ⁊ largū: inq̄ſiuit ab eis: ⁊ notū fecerūt ſcō marcello epō quomodo tarſon ſāctis dei victualia miniſtrabat. Tūc gaudio repletus ducēs conciliū: ꝯſecrauit ſiſinnium ⁊ cyriacū diacones eccleſie romane.

F actū ē aūt vt vna Lectio. iij. nocte dū ferrēt humeris ſuis victum quē tarſon miniſtrabat: tēti ſūt a militib⁹ paganis: ⁊ perducti ad tribunū exuperiū. Suſcipiens aūt eos tribunus: recluſit in cuſtodia publica. Poſt dies vo tertiū nunciauit maximiano auguſto. Hoc cū audiſſet maximianus: iuſſit vt cum cuſtodia ipi foderēt harenā: ⁊ hūeris ſuis poꝛtarent vſq; ad locum vbi therme edificabant. Erat aūt vir ſenex iter eos noīe ſaturnin⁹ q iam ſenectute macerat⁹ fuerat: ⁊ ceperūt eū ad poꝛtādū adiuuare. L. iiij.

H oc cū vidiſſēt cuſtodes fieri q: ſiſinnius ⁊ cyriac⁹ diacones ſarcinas ſuas ⁊ alienas cum adiutorio xp̄i poꝛtarēt: mirati ſūt ⁊ nūciauerūt tribuno exuperio. Tunc tribun⁹ nūciauit maximiano auguſto dicēs q cū hymnis ⁊ laudib⁹ dei ⁊ oī veneratiōe xp̄o gloriā reddebāt. Eodē tpe miſit maximianus auguſt⁹ ⁊ iuſſit ſibi ſiſinniū pſentari. Cui cū pſentat⁹ fuiſſet ſiſinni⁹ diaconus: dixit ad eum maximian⁹. Quis vocaris? Reſpōdit. Ego peccatoꝛ ſiſinni⁹ ſeruus ſeruoꝛū dn̄i nr̄i ieſu xp̄i.

M aximian⁹ auguſt⁹ dixit. L. v. Que carmina ſūt i vobis? Reſpōdit ſiſinni⁹ diacon⁹ dicēs. Si cognoſceres q̄ ſūt carmina fideliū: ſcires creatoꝛē tuū. Dixit maximianus auguſt⁹. Et qs ē creatoꝛ niſi inuict⁹ hercules? Reſpōdit ſiſinni⁹ diaconus. Nobis turpe eſt vel noīare vel audire eū. Maximian⁹ dixit. Anū; de duob⁹ tibi eligē feſtina: aut ſacrifica deo her

euli: aut carnes tuas igni crema
bo. Siſinnꝰ diaconꝰ dixit. Ego
quidē ſemper hoc optaui: verum-
tamē ſi meritꝰ fuero vt coronam
deſideratam accipiam. Lcō. vij.
Iratus maximianꝰ auguſtꝰ tra
didit eū lauditio pfecto. Tūc lau
ditiꝰ pfectus recluſit eum ī cuſto
dia mamortini: ⁊ fuit ibi in cuſto
dia diebus. xvij. Poſt hos dies
trāſactos iuſſit lauditiꝰ pfectus
aſpectibꝰ ſuis ſiſinnium pſentari.
Qui cū pſentatꝰ fuiſſet ab ampro
niano cōmētarieſi: ſubito lux de
celo facta ē ⁊ vox de luce exijt di-
cēs. Venite bn̄dicti p̄ris mei pci
pite regnū qd vobis paratū eſt a
cōſtitutiōe mūdi. Tūc ampronia
nus tremefactꝰ cecidit ad pedes
ſiſinnij diaconi ⁊ dixit ei. Adiuro
te p xp̄m quē cōfiteris ne tardes
me baptiſare: ⁊ facias me tecū p
tingere ad coronam. Lectio. viij.
Ipſo tpe maximianꝰ iterfecit ſo
rorē ſuā arthemiam. Poſt dies
octo veniēs btūs marcellus ep̄s
cū lucina matrona xp̄ianiſſima:
cōdiuit eā cū aromatibꝰ ⁊ lithea
minibꝰ: ⁊ īpoſuit nocte ī pauonez
ſuū cum eunuchis ſuis ⁊ ſuſtulit
martyres vbi cōmēdati fuerāt.
Et trāſlata ſūt corpora cū ſcō cy
iaco in pdio ſuo via hoſtiēſi mi-
liario ab vrbe romana. vij. vbi re
quieſcunt ī ſarcofagis lapideis.
Quos manu ſua recondidit btā
lucina in pace. vj. idus auguſti.
Eodē tpe btā lucina Lcō. viij.
fecit donationem de facultate ſua
oī ecclie catholice. Hoc audiens
maximianꝰ auguſtꝰ: pſcriptiōe
eā dānauit. Btā aūt lucina roga
uit btūm marcellū ep̄z: vt domū
eiꝰ eccliaz ꝯſecraret. Qd cū oī de
uotiōe fecit ſāctꝰ marcellus ep̄s.
R̄m. octauū dicit. Dn̄e pueniſti.
At vbi freq̄nter ī eadē Lcō. ix.
domo miſſas celebraret: ī media
ciuitate via latia: vt audiret hoc
maximianus auguſtus iratꝰ mi
ſit ī eādē eccliaz: ⁊ fecit pceptiōe
ſua vt ibi ſternerent palee ad aīa
lia ſtabuli publici: ⁊ eūdē marcel
lū ep̄m ad ſeruitiū aīaliū deputa
uit cū cuſtodia publica. Ubi etiā
per multos annos ſuiēdo emiſit
ſpūm. xvij. calen̄. februarias. Cu
ius corpꝰ rapuit ioānes pſbyter
nocte cū btā lucina: ⁊ cōdiuit cū
aromatibꝰ ⁊ ſepeliuit ī cimiterio
pſcille via ſalaria nō lōge ab vr-
be romana miliario. iij. ⁊ requieuit
in pace. In ſancti antonij abba
tis. Lcō. j.
Beatus antonīꝰ abbas cum eſſet in ciuitate
patras in monaſterio: non vale-
bat ſeruitiū dei facere quomodo
ipſe cupiebat: quia quotidie vide
bat ad ſe venire multas gētes ſe-
culares: ⁊ cogitās ⁊ gemēs ī cor
de ſuo dicebat. Fr̄es qd faciemꝰ
q: ꝯturbant me cogitatiōes mee
⁊ nō ē hic locus quietus vt poſſi-
mus ſaluare aīas nr̄as. Lcō. ij.
Hoc aūt dicebat illis quos ſcie-
bat ī dei amore poſitos ⁊ p ſingu-
los dies moleſtabat: ⁊ hortabat
eos: dicebatqꝫ illis. Quid facie-
mꝰ? Illi aūt dicebant. Qd tu p̄
iubes. Ille autē dicebat. Venite

pergamus de loco iſto ⁊ eamus ī
illum locum vbi fideliter ⁊ firmi
ter deo ſeruiamus. Illi aūt qui ī
timore dei erant poſiti: in aīo ſuo
dixerūt. Si ſic oportet pr̄ ⁊ nos te
non derelinquimus. Lectio. iij.

Nunc beatus antoni⁹ dixit. Fi/
lij mei: vocauit nos deus in ordi/
nem monachorum ⁊ ſacerdotuȝ:
ſed tamē videamus vt nō ſit fal/
ſum in nobis. quia docet ſcriptu/
ra: preceptis dei in omnibus obe
dire: ⁊ ea adimplere. Et iterum.
Quod oculus non vidit: nec au/
ris audiuit: nec in cor hoīs aſcen
dit que preparauit deus his qui
diligunt eum. Cum autem ſol ad
occaſum veniſſet: introierunt ī ec
cleſiam: ⁊ ceperunt reddere lau/
des deo oīpotenti ſicut mos erat.

Et cum cōpletum eēt Lcō. iiij.
officium monaſterij: ⁊ omnes re
quieſcerent in lectis ſuis: ille pro
ſtrauit ſe in terram deprecans de
um ⁊ dicens. Deus celi ⁊ terre:
qui cunctorum es cognitor: in cu
ius voluntate cuncta ſunt poſita:
⁊ nō eſt qui tue poſſit reſiſtere vo
luntati: qui reuocas errantes vt
nō pereant: cuſtodi ſeruos tuos ⁊
oſtende nobis locum: in quo tibi
mundo corde ⁊ caſto corpore ſer
uiamus: qr nō eſt hic loc⁹ ꝯuerſa
tionis niſi amatorib⁹ hui⁹ ſeculi.

Et cum oraſſet bea/ Lectio. vª.
tus antonius accidit ei modic⁹
ſomnus. Veniēs autem angelus
domini in ſomnis dixit ei. Anto/
ni ſurge: vade in locum quem di
co tibi: tu ⁊ fratres tui qui volūt
ſequi te. Ego autem dabo tibi fi/
guram ī heremo angeli: ⁊ ibi pa/
ſcam te de cunctis regionib⁹ ter/
re. Et cum aſcenderis in excelſū
montem cedron ibi inuenies mo
dicam vallem nemoroſam pul/
chram nimis iter mōtes clauſā:
illic īuenies lapidem marmoreū
in ſimilitudinem hominis qui ti/
bi aliquid pauoris īmittet: ſȝ no/
li timere qr tecū ſū in oī ope tuo.

Nunc beatus antonius Le. vj.
ſurgens a ſomno dixit. Gratias
tibi ago domine ieſu xp̄e q me di
gnatus es exaudire. Et introiuit
in eccleſiam tangens ſignum ad
matutinum. Et congregatis cū/
ctis fratribus: inſimul fecerūt of
ficium. Mane autem facto exie/
rūt de eccleſia ⁊ ante fores ecclie
pariter ſederūt. Et exinde cepit
beatus antoni⁹ narrare ſomniū
ſuū quod viderat fratribus ſuis
dicens. Dixi vobis fratres mei:
iam ſequimini me: ⁊ ducam vos
in locum illum vbi anime nr̄e ſal
uenī: qr hic non ē locus idoneus
niſi amatoribus ſeculi ⁊ vanita/
tum: ⁊ propterea fugiamus a fa
cie iſtius cupiditatis. Lcō. vij.

Illi vō qui erant animo bono di
xerunt. Pater eamus vbi vis:
ſed tamen videamus ne in vacu
um laborem⁹: ſed vt proinde ad
exempla ſanctorum poſſumus p
uenire. Iterum dicit beatus an/
tonius fratrib⁹ ſuis. Videte fra/
tres vt cor veſtrum ⁊ cogitatio ve
ſtra non vacet ī vanū: ⁊ ne ſedu/
cat vos hui⁹ ſeculi cupiditas: ſed
voluntatē

voluntatē dñi ⁊ nr̃as exhortatio/
nes per oĩa cuſtodite ⁊ audite me
q: dicit in euãgelio. Qui voluerit
aĩam ſuã ſaluã facere: perdet eã:
⁊ qui perdiderit aĩam ſuaz in hoc
mundo propter me: in vitam eter
nam inueniet eam. Lectio. viij.

Et paulopoſt ceperũt oẽs cãta/
re pſalteriũ vſq₃ ad horã noctur/
nã qñ ſõnus deꝓmit. Tũc ſurgẽs
btũs antoni⁹ in ꝓma vigilia noct̃
accepit baculũ ſuũ ⁊ ſuſcitauit il/
los q ſecuturi erãt illũ. Egredien
tes ṽo cũ ſilentio de monaſterio:
perrexerunt ad murum ciuitatis
⁊ depoſuerunt antoniũ per funicu
lũ: ⁊ omnes qui cũ eo erãt. Le. ix.

Exeũtes aũt foras ciuitatez am
bulauerũt per diuerſa loca mõtiũ
tota nocte illa: ⁊ duobus diebus
⁊ peruenerũt in vallẽ nemoroſaz
pulchrã nimis odore oĩum reple
tã arborꝝ. Erat aũt ibi lapis in ſi/
militudinem aſpectus homis. Et
ille erat locus vbi ſpoliauerũt filij
iſrael fratrẽ ſuũ ioſeph: ⁊ intinxe/
rũt in ſanguine hedi tunicã eius:
⁊ ipſum vendiderũt hiſmahelitis
triginta argenteis. In ſancte pri
ſce virginis ⁊ martyris. Oratio.

Da q̃s omp̃s deus: vt q btẽ
ꝓſce virginis ⁊ martyris
tue natalicia colim⁹: ⁊ annua ſo/
lẽnitate letemur: ⁊ tãte fidei profi
ciam⁹ exẽplo. Per. In ſcõꝝ mar
tyrũ marij marthe audifax ⁊ aba
cũ. Orõ.

Exaudi dñe pplm̃ tuũ cũ ſcõꝝ tuoꝝ patrocinio
ſupplicantẽ: vt ⁊ tp̃alis vite nob
tribuas pace gaudere ⁊ eterne re
perire ſubſidiũz. Per. Lectio. j.

Temporibus claudij ĩperato
ris: venit qdam vir de pſide
partib⁹ noĩe mari⁹ cũ vxore ſua
noĩe martha ⁊ filijs ſuis audifax
⁊ abacuz: viri xp̃ianiſſimi ad ora
tionẽ apl̃oꝝ. Venietes aũt romã
ceperunt corpora ſcõꝝ ꝑ carceres
⁊ ſepulturas cõquirere. Lcõ. ij.

Et dũ frequẽter ſollicite ⁊ curio
ſe q̃rerẽt: venietes in caſtrũ trãſ/
tyberim intra carcerẽ inuenerũt
hoiez venerabilẽ noĩe grinũ: q iã
mlt̃a ṽbera pro xp̃i noĩe ꝑpeſſus
fuerat ⁊ facultate nudatus. Ad
quẽ venietes miſerũt ſe ad pedes
ei⁹ marius ⁊ vxor ei⁹ martha cuz
duobus filijs ſuis audifax ⁊ aba
cũ vt orarẽt pro eis: ⁊ ibi manſe/
rũt dieb⁹ octo: ⁊ ceperũt de faculta
tib⁹ ſuis miniſtrare btõ quirino:
⁊ lauare pedes eorum qui in vin/
culis erant cõſtricti. Lectio. iij.

Eodẽ tp̃e iuſſit claudi⁹: vt ſiqui
xp̃ianoꝝ reꝑti fuiſſẽt ĩ vulgo aut
in cuſtodia: ſine ĩtermiſſiõe puni/
rent. Ipõ p̃cepto diuulgato tenu
it ducentos ſexaginta duos xp̃ia
nos via ſalaria q ad fodiẽdã ha/
renã dãnati fuerãt pro xp̃i noĩe.
Quos iuſſit vt ĩ ſiglina foras mu
ros porte ſalarie ducerent: ⁊ in eo
dẽ loco clauſi ſũt in ciuitatis am
phitheatro: vbi eos multis ſagit
tis iuſſit interfici. Lectio. iiij.

Hoc cũ factũ fuiſſet: cõtriſtati ni/
mis mari⁹ ⁊ martha vxor ei⁹ cuz
duobus filijs ſuis audifax ⁊ aba/
cũ: venerũt ad locũ vbi corpora ſã
ctoꝝ iterfecta fuerãt: vna cũ ioan

ne p̃ſbytero: ⁊ inuenerũt corpora ſã
ctoꝝ igni ſuppoſita. Et exuẽtes ſe
ceperũt corpora ſcõꝝ ſubtrahere ⁊
ſepelire cũ linthiaminibꝰ ⁊ faculta
tibꝰ ſuis: qꝛ vir locuplex erat cuꝫ
filijs ſuis ⁊ vxore: ⁊ quotquot po
tuerũt ſepelierũt in crypta: via ſa
laria in cliuo cucumeris. L. vᵃ.
Claudius igiꝉ audiẽs: ꝙ ſci dei
ſepeliſſẽt corpora martyꝝ iratꝰ tra
didit eos vicario muſciano dicẽs
Si nõ ſacrificauerint ⁊ derelique
rint ſupſtitionẽ hãc: diuerſa ĩ eis
tormẽta exerce. In eadẽ autẽ die
iuſſit eos ſibi muſcianꝰ p̃ñtari in
tellude: ⁊ oĩa genera tormẽtoꝝ
deferri. Qui cu adducti fuiſſẽt in
ↄſpectu eiꝰ furore repletꝰ dixit. In
timatũ eſt vobis q̃ p̃ceperũt p̃nci
pes nr̃i ⁊ oẽs rectores reipublice?
Rñdit audifax. Neſcimꝰ. L. vj.
Muſcianꝰ vicariꝰ dixit. Deferan
tur tormẽta. At vbi allata ſũt di
xit. Oia hec genera tormẽtoꝝ in
vobis expẽdentꝰ ſi decretũ nõ fece
ritis. Si vͦo audieritꝭ p̃cepta p̃n
cipũ: ⁊ natales vr̃i renouabuntꝰ ⁊
dignitate fulgebitis p̃celſa. Hoc
iuſſerũt victores reipublice: vt ſa
crificetis dijs ſine mora: ⁊ eſtote
amici p̃ncipũ. Rñdit audifax fili
us maioꝛ ⁊ dixit. Stultã rẽ locu
tus es. Dixit muſcianꝰ ad mariũ
marthã ⁊ abacũ. Vos quid dici
tis? Reſponderũt. Omnes quaſi
vno ore locuti ſumus. Lectio. vij.
Muſcianꝰ igiꝉ iuſſit expoliari eos
⁊ fuſtibꝰ cedi: martham vͦo ſtare
añeos. Qui dũ cederentꝰ ſub voce
p̃conia dicẽte: p̃cepta p̃ncipũ cõ
tẽnere nolite: martha gaudẽs di
cebat. Filij mei cõſtantes eſtote.
Mariꝰ vͦo laudabat dñm dicẽs.
Glia tibi dñe ieſu xp̃e. Muſcia
nus vͦo vicarius iuſſit eos leuari
a terra: ⁊ in eculeo ſuſpendi. Qui
dũ attraherentꝰ neruis: voce cla
ra clamabat audifax filius maioꝛ
Glia tibi domine ieſu chꝛiſte qui
nos vocare dignatus es: ⁊ cũ ſer
uis tuis dinumerare. Lcõ. viij.
Iratus muſcianꝰ iuſſit ignẽ ad la
tera eoꝝ poni: ⁊ vngulis ferreis
radi. Illi aũt vultu alacri leti cla
mabãt: Gr̃as tibi agimꝰ domine.
Muſcianꝰ iuſſit eos deponi de ecu
leo: ⁊ in cõſpectu marthe manꝰ eo
rũ p̃cidi. Cũqꝫ manꝰ ſcõꝝ fuiſſẽt
p̃ciſe: cepit ſanguis emanare.
Martha aũt colligẽs ſanguineꝫ
mariti ⁊ filioꝝ ſuoꝝ faciẽ ⁊ caput
liniebat ſibi cũ gaudio. Tunc mu
ſcianus iuſſit vt manibus ad col
la ligatis ſic per ciuitatem circui
rent ſub voce preconia dicente: de
os blaſſemare nolite. Lectio. ix.
Clamabãt aũt marius audifax
⁊ abacũ. Nõ ſũt dij ſed demones
q vos p̱dere habẽt ⁊ p̃ncipẽ vr̃z.
Qui ducti via cornelia miliario
xiijͦ. ad nymphas cathabaſſi: ibi
in eodẽ loco decollati ſũt ſub hare
nario: marius audifax ⁊ abacuꝫ.
Marthã vͦo in nymphã necaue
rũt. Quoꝝ corpora iterũ incendi
iuſſit ne ſepulturã haberẽt. Ma
trona vͦo nomie felicitas rapuit
corpora: ⁊ in p̃dio ſuo ſemiuſta ſe
peliuit. Marthã vͦo leuauit de pu
teo: ⁊ iunxit corporibus ſcis. xiijͦ.

cal. febꝛuarij: regnāte dn̄o nr̄o ie
ſu xp̄o: q cū p̄re τ ſp̄u ſcō viuit et
regnat i ſecl'a ſecl'oꝝ. Amē. In ſā
ctoꝝ martyꝝ fabiani τ ſebaſtiani
INfirmitatem nr̄am re- Oro.
ſpice om̄ps de⁹: τ qꝛ pōdus ꝓ
p̄rie actiōis grauat: btōꝝ marty-
rū tuoꝝ fabiani τ ſebaſtiani iter-
ceſſio glorioſa nos ꝓtegat. Per.
FAbian⁹ natiōe roma- L. j.
nus ex patre fabio: ſedit an
nos. xiiij. mēſes. xj. dies. xj. mar-
tyrio coronat̄. Fuit aūt tp̄ib⁹ ma-
ximiani et africani vſq; ad deci-
mū ſecūdū τ quartū. Et paſſus ē
xiiij. calēdaꝝ februariaꝝ. Hic re
giones diuiſit diaconibus: τ fecit
vij. diacones q. vij. notarijs imi-
nerēt: τ geſta martyꝝ fideliter in
integrū colligerēt. Et multas fa-
bricas ꝑ cimiteria fieri precepit.
Et poſt paſſionē ſuā moyſes τ ma
xim⁹ preſbyteri: τ nicoſtrat⁹ dia-
cones cōprehēſi ſūt τ i carcerem
miſſi. Eodē tp̄e ſuꝑuenit nouat⁹
ex africa: τ ſeparauit de eccleſia
nouatianū τ quoſdā confeſſores:
poſtq̄ȝ moyſes in carcere mortu⁹
ē: q fuit ibi mēſes. xj. Et ſic multi
xp̄iani fugerūt ꝑ diūſa loca. Hic
fecit ordinatiōes q̄nq; ꝑ mēſē de
cēbriū: p̄ſb̄ros. xxij. diacones. vij.
ep̄os ꝑ diuerſa loca numero. xj.
Qui etiā ſepultus eſt i cimiterio
calixti via appia. xiiij. cal'. februa-
rij. Et ceſſauit ep̄atus dies ſeptē.
Pro ſancto ſebaſtiano. Lcō. ij.
SEbaſtian⁹ vir xp̄ianiſſim⁹:
mediolanēſiū partib⁹ erudi
tus: ciuitate narbonenſi oriūdus
diocletiano τ maximiano iꝑerato
ribus ita charus erat: vt p̄ncipa
tū p̄me cohortis ei traderēt: τ ſu-
is aſpectib⁹ eū ſemꝑ iuberēt aſta-
re. Erat eni vir toti⁹ prudētie: in
ſermone verax: in iudicio iuſt⁹: in
ꝯſilio ꝓuidus: in cōmiſſione fide
lis: in iteruētione ſtrenu⁹: in boni
tate conſpicuus: in vniuerſa mo-
rum honeſtate preclarus. Lc. iij.
Hūc milites ac ſi p̄rē venerabā-
tur: hūc vniuerſi q p̄erāt palatio
chariſſimo venerabātur affectu.
Erat eni ver⁹ dei cultor: τ neceſſe
erat vt quē de⁹ tāta ꝑfuderat gr̄a
ab oīb⁹ amaret̄. Xp̄o igit̄ quotidie
ſedulū exhibebat officiū: ſed age-
bat hoc q̄tenus ſacrilegis regib⁹
eſſet occultū: nō paſſiōis timore
ꝑterrit⁹: neq; p̄rimonij ſui amore
ꝯſtrictus: ſȝ ob hoc tm̄ ſub clamy
de terreni iꝑerij xp̄i militiaȝ age-
bat abſconditā: vt xp̄ianoꝝ aīos
quos in tormētis videbat defice-
re: ꝯfortaret: τ deo redderet aīas
quas diabolus conabat̄ auferre.
Deniq; poſtq̄ȝ multas Lcō. iiij.
martyꝝ mētes a timore paſſiōis
eripuit: τ ad coronaȝ ꝑpetue glie
icitauit: ipſe quoq; quis eſſet ape-
ruit: quia lumen in tenebris late-
re nō potuit. Igit̄ dū hec btūs ſe-
baſtian⁹ indutus clamyde: accin
ct⁹ balt(h)eo quotidie faceret: qua
dā die dū hec τ his ſimilia ex ore
ſuo ꝓferret: ſubito ꝑ vnā fere horā
ſplēdore nimio de celo veniēte illu
minat⁹ eſt: τ ſub ipo ſplēdore iuue
nis pallio candidiſſimo amictus
apparuit iuxta eum. Lectio. v.

H ec aūt gerebanť intra domū pri
miſcrinij nomīe nicoſtrati : apud
quē cuſtodiebanť marcellianuꝫ ⁊
marcꝰ. Qui nicoſtratuꝫ habebat
vxorē noīe ʒoe. Hec aūt añ ſex an
nos egritudis nimietate facta eſt
muta: prudentiā tñ audiēdi ⁊ itel
ligēdi nō ſolū nō amiſit: verūetiaꝫ
in melius ꝙ̄ prius licuerat auri/
bus officiū iplebat auditus. Hec
itaqꝫ dū intellexiſſet oīa q̄ btūs ſe
baſtianꝰ dixerat: ⁊ tātū lumē cir
ca eū vidiſſet: oēſqꝫ facti miracu/
li ſtupore tenerenť: annuebat ma
nu oībus vt q̄ſi exprobrādi eſſent
ꝙ tā euidēti aſſertioni non crede
rēt: ⁊ genibus eius aduoluta: ro/
gare cū manuū idicijs cepit. Le.
vj.
B tūs aūt ſebaſtianꝰ cū vide/
ret cordis eiꝰ ſecreta lingue exꝑſ/
ſiōe declarari nō poſſe: cauſas hu
ius ſilētij ꝑcunctatꝰ: didicit ſmo
nis illiꝰ copiā vi īfirmitatis abla
tā. Tūc btūs ſebaſtianꝰ dixit. Si
ego vere xp̄i ſeruus ſū ⁊ ſi vera ſūt
hec oīa q̄ modo mulier ex ore meo
audiuit ⁊ credidit: iubeat dūs me
us ieſus xp̄s vt redeat ad eā offi
ciū labiorꝝ eiꝰ ⁊ aperiat os eiꝰ qui
apuit os ʒacharie ꝓphete. L. vij.
A d hāc vocē exclamauit mulier
voce magna dicēs. Btūs es tu et
bñdictꝰ ſermo oris tui : ⁊ bñdicti
qui credūt ꝑ te in xp̄m filium dei
vnigenitū. Ego enim vidi oculis
meis ad te angelū dei venientē de
celo: ⁊ librū añ oculos tuos tenē/
tē: ex cuius lectiōe vniuerſa ſmo
nis tui oro decurrebat. Bñdicti q
oībꝰ que locutꝰ es credūt: ⁊ male
dicti q dubitāt vel in vno ūbo ex
his que audierūt: qm̄ ſicut auro/
ra ſuꝑueniēs vniuerſas tenebras
noctis excludit: ⁊ oībus oculis lu
mē qđ nox ceca negauerat reddit
ita lux ſmonū tuorꝝ oēm caliginē
oēmqꝫ ignorātie cecitatē exterſit
⁊ ſerenū poſt tenebras diē menti/
bus dedit. A me aūt nō ſolū icre/
dulitatis tenebras excluſit: verū/
etiā ſermo ſermonis mei oſtiū qđ
ꝑ ſex annos clauſū fuerat pateſec
V idens aūt nicoſtratus L. viij.
vir eiꝰ tanta mirabilia xp̄i in ſua
vxore celebrata: cepit pedibꝰ eius
aduolui ⁊ indulgentiā petere pro
hoc ꝙ iꝑiali ⁊ ꝓfectorio iuſſu ſā/
ctos dei habuiſſet in vinculis. Et
auferēs de manibꝰ eorꝝ ferreos ne
xus: genua eorꝝ amplexatꝰ : cepit
rogare vt dignarenť abſcedere di
cēs. O ꝙ̄ btūs eſſē ſi pro vobis poſ
ſē mereri ſalute ꝯſtringi. Forſitan
ſanguis mei effuſiōe abluerer : vt
mortē illā penarū eternarū euade
rē: ⁊ ad illā vitā ꝑtingerē quam
nobis ꝑ os dñi mei ſebaſtiani ma
nifeſtare dignatꝰ eſt dūs. Le. ix.
C ū hec ⁊ his ſimilia ſāctus ſeba
ſtianꝰ ꝓſeq̄reť: ꝓſtrauerūt ſe vni/
uerſi ad pedes eiꝰ ⁊ flexis genibꝰ
ceperūt corde mugitū reddere : et
ſe peccaſſe ⁊ inique egiſſe: peniten
tie vocibꝰ exclamare. Fūdebāt er
go amaras lachrymas: ⁊ ſe xp̄o
credere clamoroſis vocibꝰ reſona
bāt. In ſcē agnetis virginis et
martyris. Ad vš. cap. Cōfitebor
tibi dñe rex. regre in cōi ſcāꝝ nō
virginū. Hym. ℣. ⁊ Ⱥia. bñ. dicū

tur ſicut in cõi virginũ ſũt notata Ad. M. aña Btã agnes ĩ medio flãmaꝝ expãſis manibꝰ orabat: te xpe cõ adorãde colẽde pẽ metuẽ deq; p ſcm̃ filiũ tuũ euaſi mınas ſacrilegi tyrãni: ⁊ carnis ſpurciti as imaculato calle trãſiui: ⁊ ecce venio ad te quem amaui: quẽ que ſiui: quẽ ſemper optaui. Oratio.

Omnĩps ſẽpiterne deus qui in firma mũdi eligis: vt fortia queq; cõfũdas: cõcede ꝓpitius: vt qui btẽ agnetis martyris tue ſo lẽnia colimꝰ: eiꝰ apd te patrocinia ſẽtiamus. Per. Ad matutĩ. inuit. Regẽ virginũ. ps. Venite. In j° noct. aña. Diſcede a me pabu lũ mortis q; iam ab alio amatore pũenta ſum. ps. Btũs vir. Añt. Dexterã meã ⁊ collũ meũ cinxit lapidibꝰ precioſis: tradidit auri bus meis ieſtimabiles margari tas. ps. Quare fremuerũt. Añt. Poſuit ſignũ in faciẽ meã vt nul lum preter eũ amatorem admit tã. ps. Domine quid. Lectio. j.

Seruus xpi ambroſius eps: virginibꝰ ſacris. Diẽ feſtũ ſacratiſſime virgis celebremus: hinc pſalmi reſonẽt: inde cõcrepent lectiones: hinc pplorũ turbe leten tur: inde ſubleuent pauperes xpi. Oẽs igit gratulemur in dño ⁊ ad edificationẽ virginũ qualiter paſ ſa ſit beatiſſima agnes: ad memo riã reuocemꝰ. Tertiodecimo etatꝭ ſue anno mortẽ pdidit ⁊ vitã iue nit: q; ſolũ vite dilexit auctorem. Infãtia quidẽ cõputabat in an nis: ſed erat ſenectus mẽtis imẽ ſa. Corpore qdẽ iuuencula: ſꝫ ani mo cana. Pulchra facie: ſed pul chrior fide. ℟. Diẽ feſtũ ſacratiſ ſime virgis celebremꝰ qualit paſ ſa ſit btã agnes: ad memoriaꝫ re uocemus: tertiodecimo etatis ſue anno mortẽ pdidit: ⁊ vitã iuenit. Q; ſolũ vite dilexit auctoreꝫ. ℣. Infãtia qdẽ cõputabat ĩ ãnis ſꝫ erat ſenectꝰ mẽtis imẽſa. Quia.

Dum hec a ſcholis re uertit: a pfecti vrbis filio ad amat. Cuiꝰ parẽtes dũ reqſiſſet: cepit offerre plurima: ⁊ pluriora ꝓmittere. Deniq; detulerat ſecũ pcioſiſſima ornamenta que a btã agnete veluti quedã ſtercora ſunt recuſata. Unde factũ eſt vt iuue nis ille maiori purgeret ſtimulo: ⁊ putãs eã meliora velle accipere ornamẽta: oĩum lapidũ pcioſorũ ſecũ defert gliam: ⁊ p ſeipꝫ ⁊ per notos ⁊ affines cepit aures virgi nis appellare. Diuitias: domos: poſſeſſiões: familias: atq; omnes mũdi delitias repromiſit ſi pſẽſuꝫ ſuum eius cõiugio non negaret. ℟. Dexterã meã ⁊ collũ meũ cin xit lapidibꝰ pcioſis: tradidit auri bus meis ieſtimabiles margari tas. Et circũdedit me vernãtibꝰ atq; coruſcantibꝰ gẽmis. ℣. Po ſuit ſignũ in faciẽ meã: vt nullum pter eũ amatoreꝫ admittam. Et. Lectio. iij.

Beata igit agnes: tale iuueni ferĩ dediſſe rñſũ. Di ſcede a me fomes pctĩ: nutrimẽtũ facinoris: pabuluꝫ mortis. Diſce de a me q; iã ab alio amatore pre uenta ſũ: q mihi ſatis meliora ob

tulit ornamēta: ⁊ annulo fidei ſue
ſubarrauit me: lōge te nobilior ge
nere ⁊ dignitate. Ornauit ineſti/
mabili dextrocherio dexterā meā
⁊ collū meū cinxit lapidibꝰ ꝓcio/
ſis. Tradidit auribus meis ieſti/
mabiles margaritas ⁊ circunde
dit me vernantibꝰ atq; coruſcāti/
bus gēmis. ℞. Amo xp̄m in cu/
ius thalamū introibo: cuius ma/
ter virgo eſt: cuiꝰ pater feminam
neſcit: cuiꝰ mihi organa modula/
tis vocibꝰ cātant. Quē cū amaue
ro caſta ſū: cū tetigero mūda ſū:
cū accepero virgo ſū. ℣. Annulo
fidei ſue ſubarrauit me: ⁊ imēſis
monilibus ornauit me. Quē. In
ij. noct. añ. Induit me dñs cycla
de auro texta: ⁊ immēſis monili/
bꝰ ornauit me. ps. Cum inuoca
rem. Añ. Mel ⁊ lac ex ore eiꝰ ſu
ſcepi ⁊ ſanguis eius ornauit ge/
nas meas. ps. Uerba mea. Añ.
Ipſi ſoli ſeruo fidem: ipſi me to/
ta deuotione committo. ps. Do/
mine dominꝰ noſter. Lectio. iiij.

Posuit ſignū in faciē meā vt
nullū ꝓter eū amatorē ad/
mittā. Induit me cyclade auro
texta ⁊ imenſis monilibus orna/
uit me. Oſtendit mihi theſauros
incōparabiles quos mihi ſe datu
rū ſi i eo pſeuerauero repromiſit.
Nō igit potero ad ꝯtumeliā prio
ris amatoris vel hūc aſpicere ⁊ il
lū derelinquere cū quo ſū charita
te deſpōſata. Cuiꝰ generoſitas cel
ſior: poſſibilitas fortior: aſpectus
pulchrior: amor ſuauior: ⁊ omnī
grã elegātior. A quo mihi iā tha
lamus collocatꝰ eſt: cuiꝰ mihi or/
gana modulatis vocibꝰ reſonāt.
℞. Induit me dñs veſtimēto ſalu
tis ⁊ indumento leticie circūdedit
me. Et tanq̄ ſponſā decorauit me
corona. ℣. Tradidit auribꝰ me/
is ieſtimabiles margaritas ⁊ cir
cūdedit me vernantibꝰ atq; coru/
ſcantibus gemmis. Et. Lcō. vª.

Iam mel ⁊ lac ex eiꝰ ore ſuſce/
pi: ⁊ iā amplexibꝰ eius caſtis
aſtricta ſū. Iā corpus eiꝰ corpori
meo ſociatū eſt: ⁊ ſāguis eiꝰ orna
uit genas meas: cuiꝰ mater virgo
eſt: cuius pr̄ feminā neſcit: cui an
geli ſeruiūt: cuius pulchritudinē
ſol ⁊ luna mirant: cuiꝰ odore reui
uiſcūt mortui: cuiꝰ tactu ꝯfortant
infirmi: cuius diuitie nunq̄ decre
ſcūt. Ipſi ſoli ſeruo fidē: ipſi me to
ta deuotione cōmitto. Quē cum
amauero caſta ſū: cū tetigero mū
da ſū: cū accepero virgo ſū. Nec
deerūt poſt nuptias filij vbi partꝰ
ſine dolore ſuccedit: ⁊ fecunditas
quotidiana cumulat. ℞. Mel et
lac ex eius ore ſuſcepi. Et ſāguis
eiꝰ ornauit genas meas. ℣. Oſtē
dit mihi theſauros incomparabi
les quos mihi ſe donaturum re/
promiſit. Et ſanguis. Lectio. vj.

Audiēs hec iſanꝰ iuuenis amo
re corripit ceco: ⁊ iter angu/
ſtias animi ⁊ corporis anhelo cru
ciabat ſpū. Inter hec lecto ꝓſter
nit ⁊ ꝑ alta ſuſpiria amor a medi
cis aperit. Fiunt nota pr̄i que fue
rāt iuenta a medicis: ⁊ eadē pa/
terna voce que dicta iā fuerant a
filio: ad petitionē virginis reuol/

unt. Abnegat agnes btiſſima ⁊ ſe nullo pacto aſſerit prioris ſponſi federa violare. Cūqꝫ pꝛ diceret in faſcib⁹ ſe pfecture agere: ⁊ iccirco nō ſibi quēuiſ illuſtriſſimū poſſe pferri: cepit inde vehemēter inquirere qs eſſet ſponſus de cuius ſe agnes poteſtate iactaret. Extitit qdā ex paraſcitꝫ ei⁹: q diceret hāc xpianā ab īfantia eſſe ⁊ magicis artib⁹ ita occupatā vt dicat xpm ſponſū ſuū eſſe. ℟. Iā corp⁹ eius corpori meo ſociatū eſt: ⁊ ſanguis ei⁹ ornauit genas meas. Cuius mater virgo eſt: cuius pater feminā neſcit. ℣. Ipſi ſū deſponſata cui angeli ſeruiūt cuius pulchritudinē ſol ⁊ luna mirant. Cuius. In. iij. noct. aāt. Cuius pulchritudinē ſol ⁊ luna mirant: ipſi ſoli ſeruo fidē. ps. Dn̄e qs. Añt. Chriſtus circūdedit me vernantibus atqꝫ coruſcantibus gemmis precioſis. ps. Eructauit. Añt. Ipſi ſū deſponſata cui angeli ſeruiunt: cui⁹ pulchritudinē ſol ⁊ luna mirant. ps. De⁹ nr̄. Lcō. vij.

Audiens hec prefectus letus efficit: ⁊ miſſa apparitiōe cū ingēti ſtrepitu ſuis eā tribunalibus precepit ſiſti. Et quidē pmo blādis ſermonib⁹ eā ſecreti⁹ pmonebat: dehinc terroribus pulſat. Sed xpi virgo nec blādimēto ſeducit nec terrore pcutit: ſed eodē vultu ⁊ eodē aio perſeuerans: ⁊ terrentē ſimiliter ſicut blādientē aio deridebat. Vidēs itaqꝫ prefectus tantā in puella pſtantiā: parentes eius alloquit. Et qꝛ erant nobiles ⁊ vim eis īferre nō poterat: titulū eis chriſtianitatꝫ oppoſuit. Sequenti vo die agnem ſibi pn̄tari precepit: ⁊ iterū atqꝫ iterū repetēs replicare cepit de iuueniſ amore ſermonē. ℟. Ipſi ſū deſponſata cui angeli ſeruiunt: cui⁹ pulchritudinē ſol ⁊ luna mirant. Ipſi ſoli ſeruo fidem: ipſi me tota deuotione committo. ℣. Dexteram meam ⁊ collum meum cinxit lapidibus precioſis: tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas. Ipſi ſoli. Lectio. viij.

Cumqꝫ oīs ſermo eius caſſo labore deficeret: ſiſti eam iterum ſuis tribunalibus precepit cui et dixit. Superſtitio chriſtianorum de quorum te magicis artibus iactas: niſi a te fuerit ſegregata non poteris inſaniam deponere pectoris tui: neqꝫ equiſſimis conſilijs prebere aſſenſum. Unde te iam ad venerandum deam veſtam properare neceſſe eſt: vt ſi tibi perſeuerantia virginitatis placet ei⁹ die noctuqꝫ ſacrificijs venerādis īſiſtas. Ad hec beata agnes dixit. Si filium tuum quāuis iniquo amore vexatum: tamen viuentem hominem recuſaui: vtiqꝫ hominem qui eſt rationis capax: ⁊ qui audire et videre et ambulare et palpare pōt: ⁊ flore lucis hui⁹ cū bonis perfrui: ſi igit hunc amoris chriſti cauſa nulla ratione poſſum reſpicere: quomodo idola ſurda ⁊ muta: ſine ſenſu ⁊ ſine aīa colere: ⁊ ad iniuriā ſūmi dei ceruices meas vanis lapidibus īclinare?

℞. Omṗs adoꝛande colende tre
méde bñdico te. Quia per filiũ tu
um vnigenitũ euaſi minas hoīum
impioꝝ ⁊ ſpurcitias diaboli ipol
luto calle tranſiui. ℣. Te confite
oꝛ labijs: te coꝛde: te totis viſceri
b⁹ concupiſco. Quia. Lectio. ix.

AUdiens hec pꝛefectus dixit.
Cupio cõſulere infantie tue
⁊ adhuc te deos blaſſemantem ic
circo differo: qꝛ annos tuos īfra
ſenſũ aſpicio. Noli igit̃ temetipſã
ita deſpicere: vt motus deoꝝ ícur
ras. Beata agnes dixit. Noli in-
fantiã coꝛpoꝛis talé in me ita de-
ſpicere vt putes me te velle habe
re pꝛopitiũ. Fides enī nõ eſt in an
nis: ſʒ in ſenſib⁹ cõpꝛobat̃. Et de⁹
omṗs mentes magis cõpꝛobat:
ꝙ̃ etates. Dij aũt quoꝝ mot⁹ me
incurrẽ nõ vis ipſi iraſci ꝑmittã
tur: ipſi loqui: ipſi mihi hec ꝑcipi
ant: ipſi ſe iubeant coli. Verũ qm̃
ad hoc te video tendere: qđ īpetra
re nõ poteris: ꝗcquid tibi videtur
exerce. Ad lau. ⁊ per ho. añt. In
greſſa agnes turpitudinis locum
angelũ dñi pꝛeparatum inuenit.
Añt. Mecũ enī habeo cuſtodeʒ
coꝛpoꝛis mei angelum dñi. Añt.
Annulo ſuo ſubarrauit me dñs
meus ieſus chꝛiſtus: ⁊ tanꝙ̃ ſpõ
ſã decoꝛauit me coꝛona. Añt. Be
nedico te pater dñi mei ieſu chꝛi-
ſti quia per filiũ tuũ ignis extict⁹
eſt a latere meo. Añt. Congaude
te mecũ ⁊ congratulamini: qꝛ cuʒ
his oībus lucidas ſedes accepi.
Cap. vt ſ. Ad bñ. añt. Ecce qđ
concupiui video: quod ſperaui iã
teneo: ipſi ſũ iuncta in celis queʒ
in terris poſita tota deuotione di-
lexi. Cap. per hoꝛas require de cõ
muni non virginuʒ. Ad vſ. añt.
Ingreſſa agnes. ṗs. Dixit dñs.
cũ rel. In fine. Lauda hieruſalé.
A capitulo in antea fit de ſanctis
vincentio ⁊ anaſtaſio martyrib⁹
niſi fiat aliquod ſpeciale īpedimen
tum ſcilicet hiſtoꝛia pꝛopꝛia: tũc
enī fiat de dominica: ⁊ hoc quãdo
feſtũ ſcẽ agnetis in ſabbo venerit.

ADeſto dñe ſupplica- Oꝛo.
tionib⁹ noſtris: vt qui ex ini
quitate nr̃a reos nos eſſe cogno-
ſcimus: beatoꝛũ martyrũ tuoꝛuʒ
vincentij ⁊ anaſtaſij interceſſione
liberemur. Per. Et fit cõmemo
ratio de ſãcta agnete. Añt. Stãs
beata agnes in medio flamme ex
panſis manibus oꝛabat ad dñm:
oīpotens adoꝛande colẽde tremé
de: bñdico te ⁊ gloꝛifico nomé tu
um in eternũ. In ſanctoꝝ mar
tyrũ vincentij ⁊ anaſtaſij. Lcõ. j.

CUm apud ceſareã auguſta
nã ciuitaté vt multoꝝ ſince
ritas ⁊ ſignata verba veritatis te-
ſtant̃: datiano cuidã pꝛeſidi gen-
tili ⁊ ſacrilego ſeuiẽdi in xp̄ianos
rabies aſpiraſſet: ⁊ a dñoꝝ impe
ratoꝝ ſuoꝛum iuſſum poteſtatẽꝗ
in xp̄ianos ſe accepiſſe gauderet
cũ anteꝙ̃ moꝛdere poſſet velut ca
né latranté eum ꝑpeſſa fuiſſet ec-
cleſia: contigit ep̄m gloꝛioſiſſimũ
virum valeriũ cũ ſancto vincen-
tio quẽ gradus diaconij ſublima
bat: ⁊ perſeuerantia boni deo cha
riſſimũ fecerat: eius furoꝛi ꝑoꝛes

occurriſſe:beatiores ſe in ipſa fu/
turos confeſſione credentes ſi ſta
tim precoquam coronam virtu/
tum ſuarum meritis feſtina deuo
tione rapuiſſent. Lectio.ij.
Quos datianus ꝯſiderans in fi
de chriſti fundatiſſimos atq; cō/
ſtantiſſimos:a vexatione itineris
icepit fatigare: atq; ab vrbe me
morata ad ciuitatē valentiā poſt
ſe trahi a ſuo ꝓcepit officio:ita vt
cū ſūma pena carceris:famis:ino
pia:ſtridore cathenarū:manib⁹
collo:ceruicib⁹ ferri pōdera ſuſti
nentes:per oēs art⁹ mortalia cor
poris ſupplicia paterent. At vbi
ſunt eius impijs oculis preſenta/
ti:reſpiciens eos vehementer ex/
pauit: ꝙ ⁊ corpore eſſent incolu/
mes ⁊ mēte conſtantes. Lcō.iij.
Excitatus cuſtodibus dicebat.
Quid iſtis indulgentiori paſtu ⁊
potu largiori ꝓpinaſtis? Et mira
batur furore cec⁹:robuſtiores eſ/
ſe quos deus pauerat: iraſcēs ꝙ
ſe vici poſſe crederet ab his quos
fortes eſſe ⁊ mēte ⁊ corpore atten
debat. Interea iā cōfuſus in aio
fingebat audaciam: ⁊ q̄ſi ad timi
dos vox ei⁹ iflata ſic icipit. Quid
agis inquit tu valeri:qui ſub noīe
religionis ꝯtra ꝓncipes facis? L.
Hec aūt dicebat epo credēs iiij.
ꝙ ceteros facile ſuperaret.:ſi eū
qui caput eſt eccleſie ſuperaſſet.
Sed deus fecit eum a minore hoc
eſt a diacono ſupari:vt aduerte/
ret qd factur⁹ eſſet ille qui in capi
te ſacerdotij erat:cū eū etiā leuita
eſ⁹ qui haberet minoris officij mi
niſteria ſuperaſſet. Igit cū q̄ſi for
tiorem ſe eſſe exiſtimat iudiciaria
ꝓdit⁹ poteſtate: ⁊ q̄ſi vexare cepiſ
ſet ex ſuperiori parte epm de dño
ieſu q̄ ſunt credēda cū māſuetudi
ne reſpōdentē feruens ſpū proru
pit in hāc vocē btūs vincenti⁹ et
ait. Quid ſub murmure verborū
manſuetoꝝ ſuperbuꝫ alloqueris?
exclama potius ⁊ icrepa iſtū inſi
delē nō xpicolā:vt ꝯtrita rabies
q̄ cōtra dñm ſuū latrat ipſa vocis
auctoritate frangatur. Lcō.v⁹.
Nūc datianus iniuriatū ſe dū ſē
ſit igemuit: ⁊ ad officiū cū furore
ait. Amonete epm valeriū: ⁊ hūc
vincentiū applicate: quia rebelli
aio ꝓus in cōtumeliā publicā ve
nit. Cūq; eſſet in ꝯſpectu eius ap/
plicat⁹ ait. Admouete eū ad ecu/
leū ⁊ mēbris diſtēdite ⁊ toto cor
pore diſſipate. At vbi leuatus eſt
⁊ extēſus:ait ad eū datian⁹. Vin
centi:vbi iſtud miſerabile corp⁹
tuū conſpicis? At ille rñdens ait
In ſublimib⁹ agor: ⁊ iſtos ꝓnci/
pes tuos in huius ſeculi poteſtate
fidētes altior deſpicio. Lectio.vj.
Datianus ait. Nullū tormētorū
genus eſt qđ tuū ꝓtereat corpus.
Btūs vincētius rñdit. Hoc ē qđ
ſemꝑ optaui. Nemo mihi amabi
lior:nemo mihi familiarior te eſt.
Tu ſolus ad mea vota cōcordas.
Tūc adhiberi ei vngulas ꝓcepit
⁊ flāmas. Qđ cū fieret: putabat
eum ſibi v̓ba humilia rñſuꝝ. Cui
vir dei vincēti⁹ dixit. Hec eſt glo
ria noīs xpiani. Vberiorē mihi
ꝓſtas gliam cū exq̄ſita ⁊ acerbio

ra toꝛmenta tecū fuerint ſuperata
paratus ſū xp̄i ſeruus ad oīa: vt
dū deuotionē meā punis ī coꝛpo/
re acerbius ipſe puniaris ī mēte.
Pro ſancto anaſtaſio. Lcō. vij.
POſt hec premotis qndenis
ferme diebus: eradius īfide
liſ īperatoꝛ: eundē ſibi diſparē ꝑn
cipē: ⁊ alios nōnullos ad interfi/
ciendū martyrē xp̄i anaſtaſiuz ⁊
plimos alios xp̄ianoꝝ captiuos
trāſmiſit. Qui obſequentes man
datis beatū anaſtaſiū fere cū ali/
is ſeptuaginta xp̄icolis extra vil
lā bethſalces carcere in quo erāt
extractos iuxta fluuiū preceperūt
exponi: ac deinde oēs ſingillatiz ī
ter quos ⁊ duos ſupradictos xp̄i
colas qui ⁊ vincti abeūtē ceſareā
beatū anaſtaſiuz fuerant comita
ti: iuſſerunt ſpectante chriſti mar
tyre reſtibus ſuffocari. Lcō. viij.
Et ſingulo quoqꝫ eoꝝ interēpto
beato anaſtaſio dicebāt. Quare
vis ſicut vnus hoꝝ male perire: ⁊
nō potiꝰ vt viuas īperatori acqe/
ſcere: ⁊ acceptis honoꝛibus ſicut
vnꝰ noſtrū in palatio eſſe: vt neqꝫ
huius vite dulcedine frauderis:
neqꝫ acerbe moꝛtis fato preripia
ris? At xp̄i victoꝛioſiſſimus mar
tyr velut iā deſiderij ſui cōpos: oī/
potēti deo gr̄as referēs ad hec re
ſpōdit. Pro xp̄i eqdē amore a vo
bis mēbrati ꝯcidi optauerā. Ueꝝ
ſi huiuſmodi quē vos minamini
obitꝰ me cōmanet: gr̄as deo meo
inexhauſtas replico qui me ſuoꝝ
martyꝝ participē glie dignatus
ē facē tā paruo ſupplicio. L. ix.

His dictꝫ glioſiſſimꝰ martyr dei
btūs anaſtaſiꝰ trāſitoria vita hu
iuſcemodi termino limitata: com
pos voti gaudij plenus īmarceſſi
bili brauio coronatꝰ ad verā eter
nāqꝫ vitā q̄ xp̄s eſt meruit pueni
re. At poſtq̄ȝ eū ſuffocauerūt pre
cioſiſſimū eiꝰ caput abſciderunt.
Deinde bullā accipientes q̄ vin/
culis ſuperhxſerat: īperatori ſecuz
deuexerunt. Sellarius itaqꝫ q vt
prelibatū eſt xp̄ianus atqꝫ cuſtos
carceris aderat: coꝛpus bti mar
tyris vt eſſet cognoſcibile ſemotū
collocare voluit. Sed hoc queſtio
narij hebrei: ſcilicet exiſtentes mi
nime permiſerunt. In ſcē emerē
tiane virginis ⁊ martyris. Le. j.
EMerentiana que fuerat col
lactanea beate agnetis: vir
go ſāctiſſima: lȝ cathecumina cō
ſtanter intrepida cōtra ſeuiētes
ſtabat īmobilis: ⁊ his verbis ex/
probrabat eos. Superflui miſeri
⁊ caduci atqꝫ attrociſſimi: deuz ⁊
dominum qui in celis eſt contem
nitis omnipotentē: ⁊ colentes eū
occidiſtis: ⁊ pro defenſione lapi/
dum quos adoratis ⁊ colitis ino
centes homines iugulaſtis. L. ij.
Hec ⁊ his ſimilia dū turbis furē
tibus diceret: lapidata eſt ab eis:
⁊ orans iuxta ſepulchrū beatiſſi/
me agnetis emiſit ſpiritū. Nō du
bium eſt q̄ in ſuo ſanguine ſit ba
ptiçata que pro defenſione iuſticie
dum confiteretur dominum moꝛ
tem conſtanter accepit. Lcō. iij.
Eadem deniqꝫ hora fit terremo/
tus vehementiſſimus: ⁊ cum eſſet

nimia celi ſerenitas: tãte coruſca
tiones tantaqꝫ tonitrua ⁊ fulgu-
ra extiterunt: vt pars maxima in
ſani populi expiraret. Unde factũ
eſt vt ex eo nullus penitus adue-
nientibus ad ſepulturas ſanctoꝝ
aliquas moleſtias excitaret. Ue-
nientes aũt parẽtes ſancte agne
tis cũ ſacerdotibus nocte: abſtu-
lerunt corpus ſcẽ virginis emerẽ
tiane ⁊ ſepelierunt illud in cõfinio
agelli beatiſſime virginis agneſ.

In vigilia ꝯuerſionis ſci pauli apoſtoli ad vſ. añt. Ego plãtaui. cũ rel. Require hec ⁊ cetera que hic nõ habentur de commemora tione pauli. ps. Dixit dñs. In fi ne. Laudate do. oẽs gẽtes. Cap.

SAulus adhuc ſpirãs mina
rũ ⁊ cedis in diſcipulos dñi
acceſſit ad pncipẽ ſacerdotũ: ⁊ pe
tijt ab eo epl'as in damaſcũ ad ſy
nagogas: vt ſiquos inueniſſet hu-
ius vie viros ac mulieres vinctos
perduceret in hieruſalẽ. Hymn⁹
Doctor egregie. ℣. Tu es vas ele
ctionis ſancte paule apoſtole. ℟.
Predicator veritatis in vniuer-
ſo mũdo. Ad. M. añt. Uade ana
nia ⁊ quere ſaulũ: ecce enim orat:
quia vas electiõis eſt mihi: vt por
tet nomen meum coram gẽtibus
⁊ regibus ⁊ filijs iſrael. Oratio.
DEus qui vniuerſum mun
dũ beati pauli apoſtoli pre
dicatione docuiſti: da nobis que-
ſumus: vt qui eius hodie conuer
ſionez colimus: per eius ad te exẽ
pla gradiamur. Per. Et fit com
memoratio de ſcõ petro in vtriſqꝫ
veſpis ⁊ matutinis ⁊ miſſa. Et no
ta qꝫ qñ feſtũ beati petri vel pauli
celebratur in dominica de qua fit
cõmemoratio in ipſo feſto: cõme-
moratio dominice ſemp precedit
cõmemorationem apli in vtriſqꝫ
vſ. ⁊ matutĩ. ⁊ miſſa. Añt. Tu es
paſtor ouiũ princeps aploꝝ: tibi
tradite ſũt claues regni celoꝝ. ℣.
Tu es petrus. ℟. Et ſup hãc pe
trã edificabo eccliaz meã. Orõ.
DEus qui beato petro apoſto
lo tuo collatis clauibus re-
gni celeſtis: aĩas ligandi atqꝫ ſol
uendi pontificiũ tradidiſti: conce
de vt interceſſionis eius auxilio
a peccatorum noſtroꝝ nexibus li
beremur. Qui vi. Similiter qñ
fit feſtũ de ſancto petro fit comme
moratio de ſancto paulo. Ad ma
tutĩ. inuitat. Laudemus deũ nr̃z
in ꝯuerſione doctoris gentiũ. ps.
Uenite. Hym. Doctor egregie.
Sit trinitati. In pmo noct. añt.
Qui operatus eſt petro in apoſto
latũ: operatus eſt ⁊ mihi inter gẽ
tes: ⁊ cognouerunt grãm dei que
data eſt mihi a xpo dño. ps. de
aplis. Añt. Scio cui credidi: et
certus ſũ q: potẽs eſt depoſitũ me
um ſeruare in illũ diẽ iuſt⁹ iudex.
Añt. Mihi viuere xps eſt ⁊ mo
ri lucrũ: gliari me oportet in cru-
ce dñi noſtri ieſu xpi. ℣. de cõmu
ni aploꝝ. De actibus aploꝝ. L. j.
SAulus adhuc ſpirãs mina-
rũ ⁊ cedis in diſcipulos do
mini: acceſſit ad pncipẽ ſacerdo-
tum ⁊ petijt ab eo epiſtolas in da
maſcũ ad ſynagogas: vt ſiquos

+ animas omittitur in codicibus precedentibus

inueniſſet huius vie viros ac mu
lieres vinctos ꝑduceret in hieru
ſalē. Et cū iter faceret contigit vt
appropinquaret damaſco. Et ſu
bito circūfulſit eū lux de celo: ⁊ ca
dēs in terrā audiuit vocē dicentē
ſibi. Saule ſaule qd me ꝑſeq̄ris?
Qui dixit. Quis es dñe? Et ille.
Ego ſū ieſus nazaren⁹ quē tu per
ſequeris: Durū eſt tibi contra ſti
mulū calcitrare. ℞. Qui opat⁹
eſt petro in apl'atū: operatus eſt ⁊
mihi inter gētes. Et cognouerūt
grām dei q̄ data eſt mihi. ℣. Grā
dei in me vacua non fuit: ſed grā
eius ſemp i me manet. Et. L. ij.

Et tremēs ac ſtupens dixit.
Dñe qd me vis facere? Et
dñs ad eum. Surge ⁊ ingredere
ciuitatē ⁊ dicet tibi qd te oporteat
facere. Viri aūt q comitabant cū
eo ſtabāt ſtupefacti: audiētes qdē
vocē: neminē aūt vidētes. Surre
xit aūt ſaulus de tra: apertiſq; oclis
nihil videbat. Ad man⁹ aūt illū
trahētes itroduxerūt damaſcū.
Et erat ibi tribus diebus non vi
dēs ⁊ nō māducauit neq; bibit.
℞. Bonū certamē certaui: curſū
ꝯſumaui: fidē ſeruaui. Ideoq; re
poſita eſt mihi corona iuſticie. ℣.
Scio cui credidi ⁊ certus ſū quia
potēs eſt depoſitū meū ſeruare in
illum diem. Ideoq;. Lectio. iij.

Erat aūt qdā diſcipulus da
maſci noīe ananias. Et di
xit ad illū i viſu dñs. Anania. Et
ille ait. Ecce ego dñe. Et dñs ad
illū. Surge vade in vicū q vocat
rectus: ⁊ q̄re in domo iude ſaulū
noīe tharſenſē: ecce eni orat. Et
vidit virum ananiā noīe intro
euntē ⁊ iponentē ſibi man⁹ vt vi
ſū recipiat. Rñdit autē ananias.
Dñe audiui a multis de viro hoc
quāta mala fecerit ſcīs tuis i hie
ruſalē. Et hic habet ptātem a pn
cipib⁹ ſacerdotū alligandi oēs q
iuocāt nomē tuū. ℞. Repoſita eſt
mihi corona iuſticie. Quā red
det mihi dñs in illū diē iuſtus iu
dex. ℣. Scio cui credidi ⁊ cert⁹
ſū: q: potēs eſt depoſitū meū ſerua
re in illū diē. Quā. In. ij. noct.
Añt. Tu es vas electiōis ſcē pau
le aplē ꝑdicator veritatis in vni
uerſo mundo. Añt. Magn⁹ ſan
ctus paulus vas electionis vere
digne eſt glificādus: qui ⁊ meru
it thronū duodecimū poſſidere.
Añt. Bonū certamē certaui cur
ſum cōſumaui fidē ſeruaui. Ser
mo ſancti auguſtini epi. Lcō. iiij.

Hodie dilectiſſimi nobis le
ctio de actib⁹ aploꝝ hec ꝑnū
ciata eſt: vbi apl's paulus ex pſe
cutore xpianoꝝ: annūciator fact⁹
eſt xpi. Percutiēs eum xps ⁊ ſa
nās: occidēs ⁊ viuificās: occiſus
agnus a lupis ⁊ faciēs agnū de
lupis. Predictū eni erat in ꝓcla
ra illa ꝓphetia: cū iacob patriar
cha bñdiceret filios ſuos: pñtes
tangēs: futura ꝓſpiciēs: qd i pau
lo cōtigit. Erat aūt paulus ſicut
ipe teſtat de tribu beniamin. Cū
aūt iacob bñdicēs filios ſuos ve
niſſet ad bñdicēdū beniamin: ait
de illo: Beniamin lup⁹ rapax. ℞.
Tu es vas electiōis ſancte paule

aplˀe p̄dicatoꝛ veritatis in vniuer
ſo mūdo. Per quē oēs gētes co/
gnouerūt grām dei. ℣. Interce/
de p nob ad deū q te elegit. Per.
Quid ergo? Lupus Le. vᵃ.
ſemp rapax? Abſit. Sȝ qd
Mane rapiet predā: ⁊ ad veſpaȝ
diuidet eſcas. Hoc in aplˀo pau/
lo ipletū eſt: qꝛ ⁊ de illo dictū erat
Iā ſi placet audiamus illū mane
rapientē ⁊ ad veſperā eſcas diui/
dentē. Mane ⁊ veſpere poſita ſūt
pro eo: ac ſi diceret p̄us ⁊ poſtea.
Sic igit accipiamꝰ. Prius rapi/
et ⁊ poſtea diuidet eſcas. Atten/
dite raptorē. Saulus ingt acce/
ptis eplis a p̄ncipibꝰ ſacerdotū:
ibat vt vbicūqȝ inueniret xp̄ianos
ad ſacerdotes traheret ⁊ adduce
ret vtiqȝ puniēdos. ℟. Gr̄a dei
ſū id qd̄ ſū: Et gr̄a eius in me va/
cua nō fuit: ſed ſemper in me ma
net. ℣. Qui operatus eſt petro in
apoſtolatū: operatꝰ eſt ⁊ mihi in/
ter gentes. Et gratia. Lectio. vi.
Bat ſpirās ⁊ anhelās i cedes:
hoc eſt mane rapiēs. Nā ⁊ qñ
lapidatus eſt ſtephanus primus
martyr pro noīe xp̄i: euidentius
erat ibi ſaulus. Et ſic aderat lapi
dātibꝰ: vt nō ſufficeret ei ſi tm̄ ſu
is manibus lapidaret. Ut eni eēt
in oīum lapidantiū manibꝰ: ipſe
oīum veſtimēta ſeruabat: magis
ſeuiēs oēs adiuuādo qȝ ſuis ma/
nibus lapidando. Audiuimꝰ ma
ne rapiētē: videamus ad veſperā
qualiter diuidat eſcas. Voce xp̄i
de celo pſtratus ⁊ accipiens deſu
per edictū iā nō ſeuiēdi cecidit in
faciē ſuā prius pſternendus: po/
ſtea erigēdus: p̄us pcutiēdus po
ſtea ſanādus. Nō eni i illo poſtea
xp̄s viueret: ſi nō occideret in eo
qꝫ antea male vixiſſet. ℟. Sau/
lus q ⁊ paulus magnus predica
toꝛ. A deo ꝯfortatus ꝯualeſcebat
⁊ cōfundebat iudeos. ℣. Oſten/
dens qꝛ hic eſt xp̄us filius dei. A
deo. In. iij. noct. añt. Saulus qui
⁊ paulus magnꝰ predicatoꝛ a deo
cōfortatus cōualeſcebat ⁊ ꝯfūde
bat iudeos. Añt. Ne magnitudo
reuelationū extollat me: datus ē
mihi ſtimulus carnis mee ange/
lus ſathane q me colaphiȥet: pro
pter qd̄ ter dn̄m rogaui vt aufere
tur a me: ⁊ dixit mihi dn̄s: ſufficit
tibi paule gr̄a mea. Añt. Repoſi
ta eſt mihi corona iuſticie quam
reddet mihi dn̄s in illū diem iu/
ſtus iudex. Secundū mattheū.
In illo tp̄e: Dixit ſimō petrus
ad ieſū. Ecce nos relinqmus
oīa ⁊ ſecuti ſumus te: qd ergo erit
nobis? ⁊ rel. Homel. hieronymi
Grandis fidu/ p̄ſbr̄i. L. vij.
cia. Petrus piſcatoꝛ erat:
diues non fuerat: cibos manu ⁊
arte q̄rebat: ⁊ tm̄ loquit ꝯfidenter:
dimiſimus oīa. Et qꝛ non ſufficit
tm̄ relinquere: adiūgit qd̄ pfectū
eſt: ⁊ ſecuti ſumus te. Fecimus qd̄
iuſſiſti: qd ergo dabis nobis pre/
miū? Jeſus aūt dixit illis. Amē di
co vobis qꝫ vos qui ſecuti eſtis me
in regeneratione cū ſederit filius
hoīs in ſede maieſtatis ſue: ſedebi
tis ⁊ vos ſup ſedes. xij. iudicātes
xij. tribus iſrl. Nō dixit tm̄ q re/

liqſtis oīa. Hoc enim ⁊ ſocrates
phs fecit: ⁊ multi alij diuitias cō
tēpſerūt: ſ3 qui ſecuti eſtis me: qđ
ꝓprie eſt aploꝝ atq3 credētiū. ℞.
Scē paule aplē ꝑdicator verita/
tis ⁊ doctor gētiū. Intercede pro
nobis ad deū qui te elegit. ℣. Tu
es vas electionis ſcē paule aplē
predicator veritatis. In. L. viij.
In regeneratione cū ſederit fi
lius hoīs in ſede maieſtatꝭ ſue
qñ mortui de corruptiōe ſurgent
īcorrupti: ſedebitis ⁊ vos in ſolijs
iudicantiū: ⁊ ꝯdēnabitis. xij. tri/
bus iſrael: q2 vobis credētibꝰ ipſi
credere noluerūt. Et oīs q reliq̄/
rit domū vel frēs aut ſorores: aut
patrē aut matrē aut vxorē aut fi
lios aut agros ꝓpter nomē meū
centuplū accipiet ⁊ vitā eternam
poſſidebit. Multi eni erūt nouiſ/
ſimi ꝑmi ⁊ ꝑmi nouiſſimi. Locus
iſte cū illa ſnīa ꝯgruit in qua ſal/
uator loquitur. Nō veni mittere
pacē ſed gladiū. Ueni eni ſepara/
re hoīem a pr̄e ſuo: ⁊ matrē a filia
ſua: ⁊ nurū a ſocru: ⁊ inimici hoīs
domeſtici eiꝰ. ℞. Damaſci prepo
ſitus gētis arhete regis voluit me
cōprehēdere a frībus ꝑ murum.
Submiſſus ſū in ſporta ⁊ ſic eua
ſi manus eiꝰ in noīe dñi. ℣. Deꝰ
⁊ pater dñi noſtri ieſu xp̄i ſcit q2
nō mētior. Submiſſus. Lcō. ix.
Qui ergo ꝓpter fidē chriſti ⁊
predicationē euāgelij car/
nales affectus ꝯtēpſerint ⁊ diui/
tias atq3 ſeculi voluptates: iſti cē
tuplū accipiēt ⁊ vitā eternā poſſi
debūt. Et occaſione huiꝰ ſnīe qui

dā itroducūt mille annos poſt re
ſurrectionē dicētes: nobis tūc cē
tuplū oium rerū quas dimiſimꝰ
⁊ vitā eternā eſſe reddēdā: nō in
telligentes ꝙ ſi in ceteris digna
ſit retributio: in vxoribus appa/
reat turpitudo: vt q vnū pro dño
dimiſerit: cētuplū accipiet in futu
ro. Senſus igiť iſte eſt. Qui car/
nalia pro ſaluatore dimiſerit: ſpi/
ritualia recipiet: que cōparatiōe
⁊ merito ſui erunt: q̄ſi paruo nu/
mero cētenariꝰ numerꝰ cōpareť.
Unde dicit aplē. Qui vnā tm̄ do
mū vel vniꝰ ꝓuincie paruiſſimos
agros dimiſerit: q̄ſi nihil haben/
tes ⁊ oīa poſſidētes. Ad lau. aīt.
Ego plātaui: apollo rigauit: deus
aūt incremētum dedit alla. Aīt.
Libenter gliabor in infirmitati/
bus meis: vt īhabitet in me virtꝰ
xp̄i. Aīt. Grā dei ī me vacua nō
fuit: ſ3 grā eiꝰ ſemꝑ in me manet.
Aīt. Damaſci ꝑpoſitꝰ gētis arhe
te regis voluit me cōprehendere
a fratribus per muꝝ ſubmiſſus ſū
in ſporta ⁊ ſic euaſi manꝰ eiꝰ in no
mine dñi. Aīt. Ter virgis ceſus
ſū ſemel lapidatꝰ ſū: ter naufragi
um ꝑtuli pro xp̄i nomie. Cap. vt
ſ. Hym. Exultet celū. ℣. Tu es
vas electionis. Ad bñ. aīt. Uos
qui ſecuti eſtis. Ad tertiā cap.
Saulus adhuc. Uia bī. de apo/
ſtolis dicuntur. Ad ſextā cap.
Surrexit aūt ſaulus de terra:
apertiſq3 oculis nihil videbat
ad manꝰ aūt illū trahētes itrodu
xerūt damaſcū ⁊ erat ibi tribꝰ die
bus non videns ⁊ non manduca

uit neq̧ bibit. Ad nonam cap.

SAulus aũt multomagis cõ ualeſcebat ⁊ cõfundebat iu deos qui habitabãt damaſci: aſ/ firmãs qm̃ hic eſt xp̃us. Ad vſ. añ. Ego plãtaui. cũ rel. p̃s. de aplis. Cap. hym. ⁊ ℣ vt in p̃mis vſ. Ad. M. añ. Scẽ paule apo ſtole predicator veritatis ⁊ doctor gẽtiũ intercede pro nobis ad deũ q te elegit. Et fit cõmemoratio de ſcõ petro ⁊ de feſto qd̃ ſequit̃ in cra ſtinũ. In ſcẽ agnetis ſcd̃o oia fi/ unt ſicut i p̃mo feſto excepꝫ añ. ad. M. que dĩ in vtriſq̧ veſperis ⁊ orone. p̃s. q etiã dicunt̃ de com muni virginũ: ⁊ lectionibus. Ad M. añ. Stãs a dextris ei⁹ agn⁹ niue cãdidior xp̃us ſibi ſponſã et martyrem conſecrauit. Oratio.

DEus qui nos annua beate agneꝫ martyris tue ſolẽni/ tate letificas: da q̃s: vt quã vene ramur officio etiaꝫ pie conuerſa tionis ſequamur exẽplo. Lcõ. j.

IStĩ dũ parentes btẽ agnetis aſſiduis p̱noctationib⁹ vigila rẽt ad ſepulchrũ eius: viderũt in medio noctis ſilẽtio exercitũ vir/ ginũ q oẽs auro textis cycladib⁹ idute cũ ingẽti lumie preteribãt. Inter q̃s viderũt btiſſimã agnẽ ſimili veſte fulgẽtẽ: ⁊ ad dexteraꝫ eius agnum niue cãdidiorẽ. Hec itaq̧ dũ viderũt parentes ei⁹ ⁊ q ſil aderãt ſtuporẽ mẽtis icurrũt. Sed btã agnes rogabat Le. ij. ſcãs ṽgies parũper gradũ figere ⁊ ſtãs parẽtib⁹ ſuis dixit. Uidete ne me q̃ſi mortuã lugeatꝫ: ſꝫ ꝯgau dete mecũ ⁊ ꝯgratulamini: qꝛ cuꝫ his oĩb⁹ lucidas ſedes accepi: et illi ſũ iũcta i celis quẽ i terris po/ ſita tota aĩ itentiõe dilexi. Et his dicꝫ ptrãſijt. Et hec viſio publice ab oĩb⁹ q viderãt q̃tidie diuulga bat. Fcm̃ ẽ aũt vt poſt aliquot an nos ad conſtantiam conſtantini auguſti filiã hoc factũ ab his qui viderant narraretur. Lectio. iij.

Erat aũt ipa ꝯſtãtia regina pru dẽtiſſima virgo: ſꝫ ita obſeſſa vul nerib⁹: vt a capite vſq̧ ad pedes nulla mẽbrorꝫ pars libera reman ſiſſet. Accepto aũt cõſilio ⁊ ſpe re/ cuperãde ſaluꝫ venit ad tumuluꝫ martyris nocte: lꝫ pagana tñ cre dula: aĩ intẽtiõe p̃ces fũdebat fi/ delit̃. Qd̃ cũ faceret repentina ſõ ni ſuauitate corripit̃: ⁊ videt p vi ſũ agnẽ btiſſimã taliter ſibi moni ta p̱ferentẽ. Cõſtanter age ꝯſtã/ tia ⁊ crede dñm nr̃m ieſũ xp̃m fi/ liũ dei eſſe ſaluatorẽ tuũ per queꝫ modo ꝯſeq̃ris oĩuꝫ vulnerũ q̃ in tuo corpore pateris ſanitatẽ. Le. iiij.

Ad hãc vocẽ ꝯſtãtia euigi/ lat ſana: ⁊ ſic ſana vt nec ſignũ in ei⁹ mẽbris alicui⁹ vulneris rema neret. Reuerſa igit̃ ad palatiũ ſa/ niſſima: fecit gaudiũ pr̃i auguſto ⁊ fr̃ib⁹ ſuis iperatorib⁹. Cõuocat̃ ciuitas tota: fit leticia militib⁹ et p̃matibus atq̧ vniuerſis audien tib⁹ hec. Infidelitas gentiũ cõfun debatur: ⁊ fides dñica letabatur. Interea pr̃eꝫ ⁊ fratres auguſtos rogabat vt baſilica beate agneꝫ conſtrueretur: ⁊ ſibi ibi mauſole/ um collocari precepit. Lcõ. v.

Ꝯcurrit hec opinio ad omnes τ
quotquot credētes ad ei⁹ tumulū
veniſſent ſaluabant: quacūqꝫ fuiſ/
ſēt infirmitate detēti: quod facere
xp̄um nullus dubitat vſqꝫ in ho
diernū diē. Perſeuerauit aūt cō
ſtātia ꝯſtantini auguſti filia ī vir
gitate: ꝑ quā multe filie virgīes:
mediocres τ nobiles τ illuſtres:
ſacra velamia ſuſceperunt. Et q̄a
fides moꝛtis dāna nō patit: vſqꝫ
in hodiernū diē multe virgīes ro
mane agnē beatiſſimā quaſi ī coꝛ
poꝛe manentē attēdūt: τ eius exē
plo agentes viriliter: integre per
ſeuerant: credentes ſine dubio ꝙ
perſeuerantes perpetue victoꝛie
palmam acquirant. Lectio. vj.

Hec ego ambꝛoſius ſeruus ieſu
xp̄i dū in voluminib⁹ diuinis iue
niſſē ſcripta: nō ſum paſſus īfru/
ctuoſo ſilētio tegi. Ad honoꝛē igit
tante virginis martyris ſicut ge/
ſta ei⁹ agnoui ꝯſcripſi: τ ad edifi
cationē veſtrā virgines xp̄i textū
paſſionis eius credidi deſtinādū
obſecrās aūt charitatē ſpūs ſācti
vt laboꝛ nr̄ vr̄a interceſſione fru/
ctū in ꝯſpectu dn̄i valeat īuenire.

In ſci ignatij ep̄i τ martyris. L. j.

Natale ſcī ignatij ep̄i τ mar/
tyris. Qui tertius poſt btm̄
petrū apl̄m antiochenaȝ rexit ec/
cleſiā. Qui ꝑſecutione traiani im
peratoꝛis dānatus ad beſtias: ro
mā vinctus mittit vbi p̄ñte traia
no circūſedēte ſenatu: pillis plū/
beis ſcapule eius p̄mū cōtuſe: de
inde latera eius dilaniata τ lapi
dibus aſperis ꝯfricata. Poſt ex/
pāſe manus eius τ igne replete:
papyro oleo īfuſo τ accēſo: latera
eius aduſta. Poſt ſuꝑ carbones
pauimēto aſperos vbi ſcē plante
eius ſteterunt: poſt lectū flāmātē
poſt doꝛſū eius vngulis diſcuſſū τ
dilaceratū: poſt aceto τ ſale pla/
gas ei⁹ ꝑfuſas: poſt vinclis ferre/
is beata mēbꝛa aſtricta: τ pedes
eius in ima carceris in ligno con
cluſos: vbi trib⁹ dieb⁹ τ tribus no
ctibus panē nō comedēs τ aquā
non bibens manſit. Lectio. ij.

Sedēte vō traiano pꝛo tribuna/
li in amphitheatro cōcurrente oī
turba romanoꝝ: ligatus duobus
leonibus obijcit. Cūqꝫ iam pꝛoie
ctus beſtias rugiētes audiret: ar
doꝛe patiēdi ait. Viri romani qui
hoc certamē ſpectatis: nō ſine cau
ſa laboꝛaui. Nō propter pꝛauita
tē hec patioꝛ: ſed ꝓpter pietateȝ.
Frumentum enim chꝛiſti ſum: dē
tibus beſtiarum molar vt panis
mundus inueniar. Lectio. iij.

Hec aūt illo dicēte cōcurrerunt
ad eū leones. Et ex vtraqꝫ parte
ſuꝑ eū īcedētes: pꝛefocauerūt eū
tantūmodo τ nō tetigerūt carnes
eius: vt reliq̄e eius tuitio eſſēt ro
manoꝝ: τ magne vꝛbi in qua pe/
trus crucifixus eſt: paulus decol
latus: oneſimus lapidat⁹. Paſ/
ſus ē aūt btūs ep̄s τ martyr igna
ti⁹. xj°. traiani anno a cōſulatu at
tici τ marcellini: calen̄. febꝛuarij.
Reliq̄e vō coꝛpoꝛis eius a fr̄ibus
qui eū ad martyriū vſqꝫ deduxe/
rāt: antiochiā relate iacent extra
poꝛtam damniticaȝ in cimiterio
eccleſie

eccle.xv.caleñ.ſebruarij celate.
In feſto purificationis btē vgi-
nis ad vſ.añt. O admirabile. cū
rel. Regre in octaua natiuitatis
domini. ps. conſueti. Cap.
Ecce ego mitto angelū meū
qui preparabit viā tuam ante fa
ciem meā: ⁊ ſtatim veniet ad tem
plū ſanctū ſuū dñator quē vos q̄
ritis: ⁊ angelus teſtamēti quem
vos vultis. Hym. Aue maris
ſtella. Sciēdū ꝙ i oib⁹ hymnis
btē marie vginis dicit. Glia ti-
bi dñe q nat⁹ es de vgine. niſi an
nūciatio celebret poſt paſcha: ꝓ-
ter hymnū. Aue maris ſtel. ℣.
Reſponſū accepit ſymeō a ſpū ſā
cto. ℟. Nō viſuruz ſe mortē niſi
videret xp̄m dñi. Ad magt. añt.
Senex puez portabat: puer aūt
ſenez regebat: quem vgo pepit ⁊
poſt partū vgo ꝑmāſit: ip̄m quē
genuit adorauit. Oratio.
Omnipotens ſēpiterne deus
maieſtatem tuā ſupplices exora-
mus: vt ſicut vnigenit⁹ fili⁹ tuus
hodierna die cū nr̄e carnis ſbſtā
tia i tēplo ē ꝓſentat⁹: ita nos faci
as purificatis tibi mētib⁹ ꝓſenta
ri. Per. Ad mag. iuit. Ecce ve-
nit ad tēplū ſanctū ſuū dñator do
min⁹. Gaude ⁊ letare ſyō occur-
rens deo tuo. ps. Venite. Hym.
Què ter. In p° noct. añt. Bñdi
cta tu i mulierib⁹ ⁊ bñdictus fru
ctus vētris tui. ps. dicunt ꝯſueti
Añt. Sicut myrrha electa odo
rem dediſti ſuauitatis: ſcā dei ge
nitrix. Añt. Ante thoruz huius
vginis frequētate nobis dulcia
cantica dragmatis. ℣. ⁊ ℟. bre.
dicunt de vginib⁹. Sermo ſci au
guſtini epi. Le. j.
Sic enā q3
olim ꝓdictū ē: Mr̄ ſyon di-
cet hō: ⁊ homo nat⁹ eſt i ea: ⁊ ipſe
fūdauit eā altiſſim⁹. O oīpotētia
naſcētis: o magnificentia de celo
ad terram deſcēdētis. Adhuc in
vtero portabat: ⁊ ex vtero mr̄is
a ioanne baptiſta ſalutabat. In
tēplo preſentabat: ⁊ a ſymeone ſe
ne: famoſo: annoſo, ꝓbato: corona
to cognoſcebat. Tunc cognouit:
tūc adorauit: tunc dixit. Et nunc
dñe dimitte ſeruū tuuz i pace: q2
viderūt oculi mei ſalutare tuuz.
Differebat exire de hoc ſeculo vt
videret natū ꝑ quē ꝯditū ē ſecu-
lū. ℟. Adorna thalamū tuū ſyō.
Et ſuſcipe regē xp̄m quē vgo cō
cepit: vgo peperit: virgo poſt par
tum quem genuit adorauit. ℣.
Induere veſtimentis glorie tue
ciuitas ſancta. Et. Lcō. ij.
Agnouit īfantē ſenex ⁊ fact⁹
ē in puero puer. Innouat⁹ eſt in
etate q2 plen⁹ erat pietate. Rogo
fr̄es chariſſimi qs ſit iſte ſenex ſy
meō: quā magnitudinē ſētiebat
in paruulo. Qd videbat mr̄ por
tabat: qd itelligebat mundū re-
gebat. Ipſe ferebat: ⁊ xp̄s rege-
bat. Symeon ſenex ferebat xp̄m
infantē: xp̄s regebat ſymeonē in
ſenectute. Quid igit dixit ſymeō
audite. Nūc dimittis dñe ſeruuz
tuū i pace. In pace inq̄ quā cō
mendaturus es diſcipulis tuis:
pacē meam do vobis: pacē relin
quo vobis. Dictū eni fuerat ei a

dño: q̄ nõ guſtaret mortẽ niſi vi
deret xp̄m dñi natũ. ℟. Poſtq̄
ipleti ſũt dies purgatiõis marie
ſm̄ legẽ moyſi: tulerũt ieſũ i hie/
ruſalẽ vt ſiſterent eũ dño. Sicut
ſcriptũ ẽ i lege dñi: q2 oẽ maſculi
nũ adaperiẽs vuluã ſanctũ dño
vocabit. ℣. Obtulerunt ꝓ eo do/
mino par turturũ aut duos pul/
los colũbarũ. Sicut. Lectio. iij.

Natus ẽ xp̄s. Ille veniebat:
⁊ iſte ibat. Sz niſi veniret il
le: iſte ire nolebat. Iã ſenect9 ma
tura excludebat: ſz ſincera pietas
detinebat. At vbi nat9 ẽ xp̄s: at
vbi eũ a mr̄is manib9 portatũ vi
dit: ⁊ diuinã infantiã pia ſenect9
agnouit: accepit eũ i manib9 ſu/
is ⁊ dixit. Nũc dimittis dñe ſuũ
tuũ i pace. Impletũ ẽ deſideriuz
ſenis i mũdi ipſi9 ſenectute. Ip̄e
ad ſenẽ venit q mũdũ ĩueteratũ i
uenit. In iſto quidẽ ſeculo diu eẽ
nolebat: xp̄m i hoc ſeculo videre
cupiebat: cantãs cũ ꝓpheta ⁊ di
cẽs. Oſtẽde nobis dñe mĩſicor/
diã tuã: ⁊ ſalutare tuũ da nobis.
℟. Obtulerũt ꝓ eo dño par tur/
turũ aut duos pullos colũbarũ.
Sicut ſcriptum ẽ in lege dñi. ℣.
Poſtq̄ aũt ipleti ſunt dies pur
gatiõis marie ſm̄ legẽ moyſi: tu
lerũt illũ i hierl̄m vt ſiſterẽt eum
dño. Sicut. In. ij°. noc. añt. Spe
cie tua ⁊ pulchritudĩe tua itende
ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Aña. Ad
iuuabit eã de9 vultu ſuo: de9 i me/
dio ei9 non cõmouebit. Aña. Si
cut letãtiũ oĩum nr̄m habitatio
ẽ in te ſancta dei genitrix. L. iiij.

Deniq3 vt noueritis ita eſſe
iſtiuſmodi leticiã cõcludit
dicẽs. Nũc dimittis dñe ſeruum
tuũ i pace: q2 viderũt oculi mei ſa
lutare tuum. Hec ſũt teſtimonia
tua dñe ieſu anteq̄ tibi ſternerẽ/
tur fluct9 maris: cãpi cederẽt im
peranti: anteq̄ vent9 te iubente ſi/
luiſſet: mortui te vocante ſurrexiſ
ſent: ſol te moriẽte palluiſſet: ter/
ra te reſurgẽte tremuiſſet: celum
te aſcẽdẽte patuiſſet. Adhuc eni
in manib9 mr̄is portabaris: ⁊ iã
dñs orbis agnoſcebaris. ℟. Sy
meon iuſtus ⁊ timorat9 expectãs
redẽptionẽ iſrl̄: Et ſp̄s ſcũs erat i
eo. ℣. Reſpõſũ accepit ſymeõ a
ſpũ ſcõ nõ viſurũ ſe mortẽ niſi ꝓus
videret xp̄m dñi. Et. Lcõ. v.

Vbiq3 eniz eis xp̄s dñs pul/
cher occurrebat: pulcher in
celis: pulcher i terris: pulcher in
p̄re verbũ: pulcher in mr̄e caro ⁊
verbũ: pulcher i vtero v̄ginis vbi
nõ amiſit diuinitatez cũ ſuſcepit
humanitatẽ: q2 cũ hic fuiſſet ⁊ cũ
manib9 portaret: letati ſũt celi: ga
uiſi ſũt angeli: magos ſtella dire/
xit: adoratus ẽ in p̄ſepio cibaria
mãſuetorum: adorat9 eſt i tẽplo: pu
er xp̄s a ſene ſymeone: geſtat9 eſt
in vlnis a quo ip̄e regebat. Pul
cher igit xp̄s i miraculis: i flagel
lis: in ſmonib9: in v̄berib9: pul/
cher nõ curãs mortẽ: ⁊ mortuos
ſuſcitãs: pulcher i ligno: pulcher
in ſepulchro: pulcher in celo. ℟.
Reſponſũ accepit ſymeõ a ſpũ ſã
cto nõ viſurũ ſe mortem niſi vide
ret xp̄z dñi. Et bñdixit eũ ⁊ dixit

nūc dimittis ſeruū tuū i pace: qꝛ
viderūt oculi mei ſalutare tuū do
mine. ℣. Cū iducerēt puerū ieſū
parētes ei⁹ vt facerēt ſm ꝯſuetu
dinē legis ꝑ eo: ⁊ ipſe accepit eū
in vlnas ſuas. Et. Lectio. vj.
Quis igit̃ fr̃es chariſſimi nō
adoret ꝑmū ⁊ nouiſſimū:
initiū ⁊ finē: alpha ⁊ o. Quis in
q̄ nō adoret ꝑ quē aſpirauit di
es ⁊ fugate ſūt vmbre. Nat⁹ ē im
perato: vt abſolueretur peccator.
Sic eni ſcriptū ē. Infirma mun
di elegit deus: vt ꝯfundat fortia.
Dn̄s eni ieſus xp̄s tribuit nobis
magnā ſpem ꝑ carnem quā ſuſce
pit: magnā grām ⁊ magnā ꝯſola
tionē. Nat⁹ ē qd̄ nō noueramus
lactat⁹ ē in mr̄e: ſuxit qd̄ nouera
mus. Mercat⁹ ē a nobis qd̄ hic
abūdat naſci ⁊ mori. Reſurgere
⁊ i eternū viuere nō hic erat. In
uenit hic viles merces terrenas:
⁊ terreſtrib⁹ attulit peregrinas ⁊
celeſtes. ℟. Cū iducerēt puerū
ieſū parētes ei⁹ i tēplo vt facerēt
ſm ꝯſuetudinē legis ꝑ eo: acce
pit eū ſymeon i vlnas ſuas ⁊ bn̄
dixit deū dicēs. Nūc dimittis do
mine ſeruū tuū i pace. ℣. Suſci
piēs puerū i manib⁹ exclamauit
dicēs. Nūc. In. iij°. noctur. an̄t.
Gaude maria v̄go cunctas here
ſes ſola iteremiſti i vniuerſo mū
do. An̄t. Speciosa facta es ⁊ ſua
uis i delitijs tuis ſancta dei geni
trix. An̄t. Poſt partū v̄go iuio
lata ꝑmāſiſti dei genitrix interce
de pro nobis. Scd̄m lucam.
In illo tp̄e: Poſtq̄ ipleti ſūt
dies purgatiōis marie ſm legē
moyſi: tulerūt illū i hierl̄m: vt ſi
ſterēt eū dn̄o ſicut ſcriptū ē in le
ge dn̄i: ⁊ rel. Omel. ſci ambroſij
Ecce homo erat epi. Le. vij.
in hierl̄z cui nomē ſymeō:
⁊ hō iſte iuſtus ⁊ timoratus expe
ctās redēptionē iſrl̄. Nō ſolū ab
angelis ⁊ ꝓphetis: a parentib⁹ ⁊
paſtorib⁹: ſz etiā a ſeniorib⁹ ⁊ iu
ſtis gn̄atio dn̄i accepit teſtimoni
um. Omnis etas ⁊ vterq̄ ſexus:
vēturoꝝ miraculoꝝ fidē aſtruūt.
Virgo generat: ſterilis parit: mu
tus loquit̃: heliſabeth prophetat:
magus adorat: in vtero clauſus
ioānes exultat: vidua ꝯfitetur: iu
ſtus expectat. ℟. Suſcipiēs ieſū
i vlnas ſuas ſymeon exclamauit
⁊ dixit. Tu es vere lumen ad illu
minationē gētiū ⁊ gl̄iam plebis
tue iſrl̄. ℣. Cū iducerēt puerū ie
ſum parentes eius: ⁊ ipſe accepit
eum in vlnas ſuas: ⁊ benedixit
deū ⁊ dixit. Tu. Lcō. viij.
Et bene iuſtus q nō ſuā ſz
populi grām reqrebat: cupiens
ip̄e corporee fragilitates vinclis
abſolui: ſed expectans videre ꝓ
miſſum. Sciebat eni: qꝛ beati ocu
li q viderēt xp̄m dn̄i. Et accepit
eū i manib⁹ ſuis: ⁊ bn̄dixit deū ⁊
dixit. Nunc inqt dn̄e dimitte ſer
uum tuū in pace. Videte iuſtū ve
lut corporee carcere molis inclu
ſū: velle abſolui vt incipiat eē cū
xp̄o. Diſſolui eni ⁊ eē cū xp̄o mul
to melius eſt. Qui vult igitur di
mitti veniat in templum: veniat i
hieruſalē ⁊ expectet xp̄z dominū.

Accipiat i manib⁹ verbū dñi:cō
plectatur velut qbuſdā fidei ſue
brachijs:tūc dimittet vt non vi/
deat mortē q viderit vitā. ℟. Se
nex puerū portabat: puer aūt ſe/
nē regebat. Quē vgo ↄcepit:vir
go pepit:vgo poſt partū quē ge/
nuit adorauit. ℣. Accipiēs ſyme
on puerū i manib⁹ grās agēs be
nedixit dñm. Quem. Lectio.ix.
Vidēs vberē i oēs grāʒ dñi
gnātiōes diffuſā ⁊ ꝓplxtiā
incredulis eē negatā non iuſtis.
Et bñdixit illi ſymeon ⁊ dixit ad
mariā mrēm ei⁹. Ecce poſitus ē
hic i ruinā ⁊ i reſurrectionē mul
toꝝ in iſrl'. Ecce ſymeon ꝓplxtat
in ruinā ⁊ i reſurrectionē pluri/
moꝝ veniſſe dñm ieſū xp̄m vt iu/
ſtoꝝ iniquorumqꝫ merita diſcer/
nat:⁊ ꝑ noſtroꝝ q̄litate factoꝝ ve
rus iudex ⁊ iuſtus:aut ſupplicia
decernat aut p̄mia. Et tuā ipſius
aīam ꝑtrāſibit gladi⁹. Nec litte/
ra docet nec hiſtoria ex hac ma/
riā vita corporalis necis paſſiōe
migraſſe. Nō eni aīa ſʒ corp⁹ ma
teriali gladio tranſuerberat. Et
ideo prudētiā marie haud igna/
rā celeſtis myſterij oſtēdit. Ad
lau. ⁊ ꝑ ho. añt. Symeō iuſt⁹ ⁊ ti
morat⁹ expectabat redēptionem
iſrl: ⁊ ſpūs ſāctus erat i eo. Añt.
Reſponſū accepit ſymeō a ſpū ſā
cto nō viſurū ſe mortē niſi vide/
ret dñm. Añt. Accipiēs ſymeon
puerū i manib⁹ grās agēs bñdi/
xit dñm. Añt. Reuertere i terrā
iuda:mortui ſūt eni q q̄rebāt ani
mā pueri. Añt. Obtulerūt ꝓ eo
dño par turturū aut duos pullos
colūbarū. Cap. vt. ſ. Hy. O glo
rioſa dña. ℣. Diffuſa ē grā. Ad
bñ. añt. Cū iducerēt puerū ieſuʒ
parētes ei⁹ accepit eū ſymeō i vl
nas ſuas ⁊ bñdixit deum dicens:
nūc dimittis dñe ſeruū tuū in pa
ce. Ad p̄maʒ. ℟. bř. Xp̄e fili dei.
℣. Qui nat⁹ es de maria vgine.
Et ſic dicit' ſemꝑ i feſto btē virgi
nis marie. Ad. iij. cap. vt. ſ. Ad
Ecce veniet dicit dñs vj. cap.
exercituū: ⁊ qs poterit cogi
tare diem aduēt⁹ ei⁹: ⁊ qs ſtabit
ad vidēdū eū: ipſe eniʒ q̄ſi ignis
cōflans ⁊ q̄ſi herba fullonū. Ad
Et placebit dño ſa/ ix. cap.
crificiū iuda ⁊ hierlm ſicut
dies ſeculi ⁊ ſicut anni antiq dīc
dñs oṗs. Ad vſ. añt. Symeon
iuſt⁹. cū reſ'. Oia alia vt. ſ. in p̄
mis vſ. Ad magr. añt. Hodie
beata vgo maria puerū ieſū p̄ſen
tauit i tēplo ⁊ ſymeon replet⁹ ſpū
ſcō accepit eū i vlnas ſuas ⁊ bñ/
dixit euʒ i eternū. In ſci blaſij epi
⁊ martyris. Le. j.
Apud ſe/
baſtē ciuitatē: paſſio ſci bla
ſij epi. Qui multoꝝ patrator mi/
raculoꝝ ſub p̄ſide agricolao poſt
diutinā ceſionem: poſt carcerem
atqꝫ ide ſuſpenſionē i ligno vbi pe
ctinib⁹ ferreis carnes ei⁹ dirupte
ſūt: poſt iterū teterrimū carcerē:
poſt diuerſionē laci: vñ deſuꝑ va
dēs ſaluus exiuit: iubēte iniq̄ſſi/
mo iudice capite ad extremū cū
duob⁹ pueris truncat⁹ felicia re/
gna ita cū ipſis igreſſus ē. Ipſo
aūt adhuc agoniʒante ſeptē mu/

lieres. beatiſſime q̄ guttas ſāgui/
nis ei⁹ pterfluētes de beatiſſimis
plagis corporis ipſi⁹ colligebant
deplxnſe ꝙ eēnt xp̄iane: poſt ca/
minuꝫ ignis vbi plūbo ſupinfuſe
ſūt: poſt pectines ferreos qb⁹ car/
nes earū dirupte ſūt: poſt ereas
tunicas ꝛ cādētes: nouiſſime ſen
tētia data gladio pcuſſe: dato ꝙꝫ
pcio ſāguinis vitā mercant eīnā.
In ſcē agathe v̄ginis ꝛ martyrl.
Ad. M. aīt. Mētē ſanctā ſpon
taneā honorē deo ꝛ p̄ie liberatio
nē. Orō. De⁹ q int cetera poten.
tie. In. p̄°. noc. aīt. Ingenua ſū
ꝛ ex ſpectabili genere vt oīs parē
tela mea teſtat. ps. Beatus vir.
Aīt. Sūma igenuitas iſta ē
ſeruit⁹ xp̄i cōprobat. ps. Quare
fre. Aīt. Ancilla xp̄i ſū: ideo me
oſtendo ſeruilem habere pſonā.
N ps. Domine quid. Lcō. i.
Atale ſcē agathe v̄ginis et
martyris i ſicilia ciuitate catha/
nēſi: ſub qntiano pcōſule iperato
re decio. Qui pſularis vir qntia
nus cupiēs multifaria intētiōe
ad eā ptingere: eo ꝙ eēt nobiliſſi
mis orta natalib⁹: fecit eā arta/
ri ꝛ cuidā matrone tradi noīe af
frodiſie: q̄ habebat nouem filias
turpiſſimas: vt mutaret aīuꝫ ei⁹
Que vidēs ei⁹ menteꝫ imobilē:
poſt triginta dies abijt ad qntia
nū ꝛ dixit. Facili⁹ poſſūt ſaxa mol
liri: ꝛ ferrū i plūbi molliciē puer
ti: q̄ꝫ vt ab intētiōe xp̄iana mens
iſti⁹ puelle reuocet. ℟. Dū torq̄/
ret btā agatha i mamilla graui/
ter dixit ad iudicē. Impie crude
lis ꝛ dire tyrāne nō es confuſus
amputare i femina qd ipſe i ma
tre ſuxiſti. ℣. Ego habeo mamil
las itegras int⁹ i aīa mea q̄s ab i
fātia dn̄o pſecraui. Impie. L. ij.
I Uſſit igit qntian⁹ eā ad ſecre
tariū ſuū addu ci: ꝛ ſedēs pro
tribunali: beatiſſimā agathā iter
rogat. Cui⁹ pditiōis es? Agatha
reſpōdit. Nō ſolū igenua ſū: ſed
ex ſpectabili genere vt oīs parēte
la mea teſtat. Dixit qntian⁹ bea/
te agathe. Si igenua pbaris ꝛ no
bilis: cur morib⁹ ſuilē perſonā te
hr̄e oſtendis? Cui btā agatha: qr
ingt ancilla xp̄i ſū: ideo me habe
re ſuilē pſonā oſtendo. ℟. Aga
tha letiſſime ꝛ gloriāter ibat ad
carcerē. Et quaſi ad epulas inui
tata agonē ſuū dn̄o pcib⁹ cōmen
dabat. ℣. Nobiliſſimis orta na/
talibus ab ignobili gaudens tra
hebatur ad carcerem. Et. L. iij.
C Umq; i pfeſſione xp̄i fortiſſi
me ſic pſequeret: qntianus
iuſſit eā alapis cedi. Deinde pſtā
tius xp̄m predicātē iuſſit ad car
cerē trahi. Agatha aūt letiſſime
ꝛ gliāter ibat ad carcereꝫ: ꝛ q̄ſi
ad epulaſ iuitata agonē ſuū dn̄o
precib⁹ cōmēdabat. Seq̄nti aūt
die iterū btā agatha aſpectib⁹ iu/
dicis p̄ſentat. Quā iuſſit i eculeo
ingēti ſuſpēdi ꝛ torq̄ri. ℟. Quis
es tu q veniſti ad me curare vul/
nera mea? ego ſū apl̄s xp̄i nihil i
me dubites filia: ipſe me miſit ad
te. Quem dilexiſti mēte ꝛ puro
corde. ℣. Nā ꝛ ego apl̄s ei⁹ ſum
ꝛ i noīe ei⁹ ſcias te eē ſaluādam.

Quē. In .ij^a. nocł. an̄t. Agatha
sācta dixit ſi feras mihi ꝑmittis
audito xp̄i noīe māſueſcunt. ṗs.
Cū inuocarē. An̄t. Si ignē adhi
beas: rorē mihi ſaluificū ꝺe celo
angeli miniſtrabūt. ṗs. Uerba.
An̄t. Agatha letiſſime ⁊ gliant
ibat ad carcerē: ⁊ q̄ſi ad epulas i
uitata agonē ſuū dn̄o ṗcib⁹ com
mēdabat. ṗs. Dn̄e dn̄s nr̄. Le. iiij
TUnc poſt alia agatha rn̄
dit iudici. Sicut qui videt
quē diu ꝺeſiderat: aut ſicut q̄ inue
nit theſauros multos: ita ⁊ ego ꝺe
lector i his penis corporalib⁹ po-
ſita. Nō eni pōt triticū i horreum
reponi: niſi theca eius fuerit forti
ter ꝯculcata i paleis: ita ⁊ anima
mea nō pōt i paradiſū ꝺei cū pal
ma itrare martyriū: niſi diligēter
perfeceris corp⁹ meū a carnifici-
bus tuis attrectari. ℟. Ego aūt
adiuuata a dn̄o ꝑſeuerabo i ꝯfeſ-
ſione ei⁹ q̄ me ſaluā fecit. Et ꝯſo
lat⁹ ē me. ℣. Grās tibi a go dn̄e
ieſu xp̄e q̄ miſiſti ad me apl̄z tuū
curare vulnera mea. Et. L. v^a.
IUſſa eſt ꝺeinde btā agatha in
mamilla torq̄ri q̄ꝫdiu tortā fe
cit eā ipi⁹ iudex abſcidi. Recipit
btā v̓go iterū i carcerē: vbi neqꝫ
panis neqꝫ aq̄ miniſtraret ei. Et
ecce circa noctē mediā venit qui
dā ſenex q̄ ſe medicū eē cōmemo
rabat ferēs diuerſa medicamēta
quē an̄cedebat puer luminis por
titor: q̄ iter alia v̓gini dixit. Cōſi
deraui ⁊ vidi q: pōt ſalutem ma
milla tua ſuſcipe. ℟. Ipſe me cu
rauit q̄ ꝑ apl̄m petrū in cuſtodia
me ꝯfortauit, ꝓ eo q̄ iuſſa ſum ſu
ſpendi i eculeo. Propter fidē ca-
ſtitatis adiuua me dn̄e ꝺe⁹ me⁹ i
tortura mamillarum mearū. ℣.
Ip̄e me dignat⁹ ē ab oī plaga cu
rare ⁊ mamillā meā meo pectori
reſtituere. Propter. Lectio. vj.
QUamqꝫ illa v̓bis ſenis nō ꝓ
beret aſſenſum: putās q̄ ei
carnalem adhibere vellet medici
nā: dixit ſeni iter alia. Medicinā
carnalē corpori meo nunq̄ꝫ exhi-
bui: ſꝫ habeo ſaluatorē dn̄m ieſū
xp̄m q̄ v̓bo curat oīa: ⁊ ſolo ſ̓mo
ne reſtaurat vniūſa. Subridens
ſenior: ⁊ me inq̄t ipſe miſit ad te:
nā ⁊ ego apl̄us ei⁹ ſū ⁊ i noīe ei⁹
ſcias te eē ſaluādā: ⁊ ſic ab oclis
ei⁹ ſublat⁹ ē. ℟. Uidiſti dn̄e ⁊ ex
pectaſti agonē meū quomodo pu
gnaui i ſtadio: ſꝫ q: nolui obedi-
re mādatis ṗncipū. Juſſa ſum i
mamilla torq̄ri. ℣. Propter ve-
ritatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiā.
Juſſa. In .iij^o. noc. an̄t. Niſi di-
ligēter ꝑfeceris corp⁹ meū a car
nificib⁹ attrectari: nō pōt anima
mea i paradiſū dn̄i cū palma in-
trare martyrij. ṗs. In dn̄o cōfi.
An̄t. Uidiſti dn̄e agonez meum
quomodo pugnaui i ſtadio: ſꝫ q:
nolui obedire mādatis ṗncipuz
iuſſa ſum in mamilla torq̄ri. ṗs.
Dn̄e q̄s ha. An̄t. Propter fidē
caſtitatis iuſſa ſum ſuſpēdi i ecu
leo: adiuua me domine ꝺeus me-
us in tortura mamillarū mearū.
ṗs. Conſerua. Lectio. vij.
POſt q̄tuor dies reducta eſt
iterū btā agatha ad q̄ntianum.

Qui teſtas acutas et carbones
iuſſit ſpargi ⁊ nudo eã corpore de
ſup volutari. Et ecce ſubito totꝰ
locus ille cõmotꝰ ẽ: ⁊ pars parie
tis cecidit ⁊ oppſſit duos ꝯſiliari
um iudicis ⁊ amicũ eiꝰ. Quintia
nus igiť fugiẽs: qꝛ ex vno latere
terremotũ: ⁊ ex alio latere ſeditio
nẽ ppli formidabat: iterũ iuſſit eã
i carcerẽ recipi. ℞. Btã agatha
ĩgreſſa carcerẽ expãdit manꝰ ſu/
as ad deũ ⁊ dixit: dñe q me feciſti
vincere tormẽta carnificũ. Iube
me dñe ad tuã miſericordiã pueni
re. ℣. Dñe q me creaſti ⁊ tuliſti
a me amorẽ ſeculi: q corpꝰ meũ a
pollutiõe ſeparaſti. Iube. L. viij.

Que igreſſa expãdit manus
ſuas ad dñz ⁊ dixit. Dñe q
me feciſti creaſti ⁊ cuſtodiſti ab i
fantia mea: ⁊ feciſti me ĩ iuuẽtute
mea viriliter agere: q tuliſti a me
amorẽ ſeculi: q corpꝰ meũ a pollu
tiõe ſeparaſti: q feciſti me vince/
re tormẽta carnificũ ferrũ ignẽ ⁊
vincula: q mihi iter tormẽta ṽtu
tẽ patiẽtie ꝯtuliſti; te deprecor vt
accipias modo ſpm̃ meũ. Tẽpus
eni ẽ dñe vt me iubeas ſeculũ iſtõ
derelinqre: ⁊ ad tuã miſericordiaz
peruenire. Hec dicẽs beatũ celo
emiſit ſpm̃. ℞. Medicinã carna
lẽ corpori meo nunq̃ exhibui: ſz
habeo dñm meũ ieſũ xp̃m. Qui
ſolo ſermone reſtaurat vniuerſa.
℣. Qui me dignatꝰ eſt ab oi pla
ga curare: ⁊ mamillã meaz meo
pectori reſtituere: ip̃m inuoco deuz
viuũ. Qui. ℞. Gaudeamꝰ oẽs i
dño diẽ feſtũ celebrãtes ſb hono/
re agathe martyris. De cuiꝰ paſ/
ſione gaudẽt angeli ⁊ collaudãt
filiũ dei. ℣. Immaculatꝰ dñs im
maculatã ſibi famulã i hoc fragi
li corpore poſitam miſericorditer
cõſeruauit. De. Lectio. ix.

Cuius ſãctũ corpꝰ auferẽtes
xp̃iani ppli: poſuerũt ꝯditũ aro/
matibꝰ in ſepulchro nouo. Cũq̃
collocareť venit qdã iuuenis ſeri/
cis veſtibꝰ idutꝰ quẽ ſeq̃banť am
pliꝰ q̃ cẽtũ pueri albati etiã pul/
chri: ⁊ introiuit ad locũ vbi ꝯdie/
bať corpꝰ ſcẽ ṽginis ⁊ poſuit ibi ta
bulã breuẽ marmoream vbi ſcri
ptũ ẽ. Mẽtẽ ſcãz ſpõtaneã hono
rẽ deo ⁊ pĩe liberatiõez. Et tãdiu
ibi ſtetit idẽ iuuenis donec ſepul/
chꝝ eiꝰ cũ diligẽtia clauderet. Et
abſcedẽs vlteriꝰ viſus nõ ẽ i tota
ꝓuicia ſiculoꝝ. Vñ nõ ẽ dubiũ qꝫ
angelus dei fuerit. Paſſa ẽ autẽ
btã agatha nonis februarij. Qui
tianꝰ aũt poſt hoc iter arripuit vt
facultates btẽ agathe iueſtigaret
⁊ vt teneret oẽs de parẽtela eiꝰ:
q dei iudicio i medio flumie inte/
rijt. Ad lau. ⁊ p ho. añ. Quis es
tu q veniſti ad me curare vulne/
ra mea: ego ſũ apl'ſ xp̃i nihil i me
dubites filia. Añ. Medicinam
carnalẽ corpori meo nunq̃ exhi/
bui: ſz habeo dñz ieſũ xp̃m q ſolo
ſmone reſtaurat vniuerſa. Añ.
Grãs tibi ago dñe: qꝛ memor es
mei: ⁊ miſiſti ad me aplm̃ tuũ cu
rare vulnera mea. Añ. Bñdico
te pr̃ dñi mei ieſu xp̃i: qꝛ per aplm̃
tuũ mamillã meã meo pectori re
ſtituiſti. Añ. Qui me dignatꝰ ẽ

ab oī plaga curare: ꝛ mamillam meā meo pectori reſtituere: ipſuꝫ īuoco deū viuū. Ad bn̄. añt. Pagano ꝝ multitudo fugiens ad ſepulchꝛū v̄ginis tulerūt velū eius cōtra ignē: vt cōprobaret dn̄s ꝙ a periculis īcēdij meritis agathe martyris ſue eos liberaret. Ad vſ. añt. Quis es tu. cum rel. vs. Dixit do. cū rel. In fine Lauda hierl'm. Ad. M. añt. Stās btā agatha ī medio carceris: expanſis manib⁹ tota mente orabat ad dn̄m: dn̄e ieſu xp̄e magiſter bone gr̄aſ tibi ago q me feciſti vincere tormenta carnificū: iube me dn̄e ad tuā īmarceſſibilē gl'iam feliciter puenire. In ſci valētini presbyteri. Oro.

Preſta q̄s op̄s deus: vt q bti valētini martyris tui natalicia colim⁹: a cunctis malis īminētib⁹ ei⁹ itercesſione liberemur. Per. In trāſlatione ſci antonij fit idē offiī ſicut in feſto ei⁹ exceptis lcōnibus. Le. j.

Cum btūs antoni⁹ vnctionē deuote ſuſcipet pſalmos penitētiales ipſe cū frīb⁹ decātauit: ꝛ ad finē vſqꝫ compleuit. Poſt hoc paululū q̄ſi dimidia hora ſuſtinuit: ꝛ ſic iter man⁹ aſſiſtentiū filis leniter dormienti expirauit. Mortu⁹ ē aūt ſexta feria glioſus xp̄i pfeſſor btūs antoni⁹: die menſis iunij. xiij°. anno dominice incarnationis milleſimo ducenteſimo trigeſimoprimo. Lectio. ij.

Poſt mortē v̄o viri dei nō ſtatiꝫ trāſitū ei⁹ frēs ppalare volebāt: eo ꝙ tumultuātis ppl'i multitudinē iportune ſup ſeirruiturā ſubito timebāt. Sꝫ ꝙ oīno celādo ītimatū nō fuit: mirabili hoc ordine cūctis īnotuit. Adhuc eniꝫ oēs p̄ter illos q affuerāt illud qđ acciderat ignorabāt. Tūc ptin⁹ caternatim p ciuitatē pueri gradiētes ſic vociferātes clamabāt. Mortuus ē pr̄ ſanct⁹: mortu⁹ eſt īgunt ſāctus antonius. Le. iij.

Qui rumor ī oēs ptinuo ciuitatis angulos decurrit: ꝛ totius aures ppl'i mox īpleuit. Feſtinātigitur ne qs rapiat corp⁹: ꝛ cum armatoꝝ multitudine ciues de capite pōtis occurrūt. Sꝫ ꝛ alij ſine mora cōiter vtriuſqꝫ ſex⁹ oiſqꝫ cōditiōis aduenīūt: plurimūqꝫ flebilē vnanīmiter plāctuꝫ ſumūt.

At v̄o plus ceteris lamē. L. iiij. ta pauperū dn̄arū puent⁹ īgemīnat. Hoc ſibi tādē ī ſolatiū p maiores ciuitatis pcurare diſponūt vt q viuo potiri p voto nō poſſūt: ſaltē p illos de fūctū nō pderent. Ad qđ obtinēdū pfeſtim clā fratrib⁹ nūcios deſtinauerūt: ꝛ q̄ꝫplures maiorum ſue petitioni cōſentaneos inuenerunt. Lectio. v.

Venīētes itaqꝫ frēs ad ſcē marie v̄ginis eccl'iam: vbi videlꝫ ſepulturā vir ſcūs elegerat: corp⁹ ſibi dari depoſcūt: qđ ex aduerſo p̄fati ciues de capite pōtis ſtātes ne vel tāgāt pmittūt: ſꝫ armata manu ſtudioſe cuſtodiūt. Frēs v̄o taliter paſſi repulſam qđ facto ſit opus ep̄m pſulūt: eūqꝫ cōtra huiuſmodi preſūptores ī ſua cauſa benignū īueniūt. Lcō. vj.

M ādat igiꝉ ep̄s poteſtati ciuita/
tis vt veniat f̄ribuſq̄ȝ ad deferēdū
corpꝰ ꝓ poſſe p̄ſidiū fiat. Sȝ pre
dicti ciues nihilominꝰ poteſtati
reſiſtētes ſe ⁊ ſua ꝓ defenſādo ſci
corpꝰ ꝑiculis offerūt: ⁊ i hoc etiā
iueteratis inimicitijs diſcordan-
tes ꝯueniūt: dolū quoq̄ȝ ſuſpican
tes ipſū corpus recipe voluerūt:
⁊ vix ad hoc tādem iducti ſūt: vt
miniſtri a quo fratrū cauſa pēde
bat preſtolarenꝉ aduētū. L. vij.
M edia aūt nocte clamor ipatien
tis ppli factꝰ ē magnꝰ modis oī/
bus velle videre ſci corpꝰ deſide/
ratū. Accidit aūt dictu mirabile
vt ipetu facto cellas fratꝝ ꝑ tres
qdē vices ifringerēt: ſȝ ſtupefacti
ac cecitate ꝑcuſſi nec ſemel ſalteȝ
forībꝰ etiā patefactis introire po/
tuerūt. Alīa q̄q̄ȝ die cōplures ex
locis adiacētibꝰ affluxerūt: ⁊ q ꝑ
ſe tāgere pre multitudine corpus
nō poterāt: aliqd ſuoꝝ ꝑ alios ad
tāgēdū veluti ꝯonam: monile: vel
annulum porrigebāt. Lcō. viij.
P endēte igiꝉ ꝓpter abſentiā mi
niſtri negocio: f̄res ꝓpter eſtiuuȝ
calorē corpꝰ i capſellā ligneā in/
cluſerūt ⁊ i foueā miſſū humo le
uiter obduxerūt. Moxq̄ȝ rumor
ſonat i pplm corpꝰ videlȝ eſſe ra
ptū: ſtatiq̄ȝ furibūdi oēs i cellaȝ
cū gladijs ⁊ fuſtibꝰ irruentes ne
quaq̄ȝ a cepto furore quieſcūt do
nec qd ſit de corpore ſcm̄ curioſiꝰ
ꝑſcrutātes itelligunt. Lcō. ix.
V eniēte aūt miniſtro ad veſperā
ſine mora corā illo dicti ciues aſſi
ſtūt. Petētes igiꝉ ab ipſo cū iſtā
tia corpꝰ nō ſolū ꝓ hoc rōnes alle
gāt: verūetiā minas itētāt: q̄ vi/
delȝ i hac cauſa cuiq̄ȝ nec ꝓ reꝝ
diſpēdio: nec ꝓ mortis ꝑiculo ce
dēt. Quā irrationabilē ꝑtinaciā
miniſter audiēs humiliter eos ⁊
caute deduxit: ⁊ ipſū v ſq̄ȝ i craſti
nū cuſtodire rogauit. In cathe/
dra ſci petri ad vs. aīt. Ecce ſa/
cerdos. cū rel. aīis. ps. Dixit do.
In fine. Lau. do. o. gē. Cap. Ec
ce ſacer. Hy. Quōcūq̄ȝ viclis. ℣.
Tu es petrꝰ. ℟. Et ſuꝑ. Ad. M.
aīt. Tu es paſtor ouiuȝ p̄nceps
apoſtolorum tibi tradite ſūt cla/
ues regni celorū. Oratio.
D Eus q btō petro aplo tuo
collatis clauibꝰ regni celeſtꝫ aīaſ
ligādi atq̄ȝ ſoluēdi pōtificiū tra/
didiſti: ꝯcede vt itercellionis eiꝰ
auxilio a pctōꝝ nr̄oꝝ nexibꝰ libe
remur. Qui viuis. De ſcō paulo
aīt. Scē paule aple p̄dicator vi
tatis ⁊ doctor gētium itercede ꝓ
nobis ad deum q te elegit. ℣. Tu
es vas electionis. ℟. Predica/
tor vitatꝫ i vniuerſo mūdo. Orō.
D Eus q multitudinē gētiuȝ
btī pauli apli p̄dicatiōe do
cuiſti: da nobis q̄s: vt cuiꝰ cōme
morationē colimꝰ eiꝰ apd te p̄ro/
cinia ſētiamꝰ. Per. Ad mag. in
uit. Tu es paſtor ouiū princeps
aploꝝ: Tibi tradidit deꝰ claues
regni celoꝝ. ps. Venite. Hym.
Quōcūq̄ȝ. Glia deo. Aīe ad noc.
⁊ ps. cū ℣. dicunꝉ de cōfeſ. pontꝫ.
P Etrus apls ieſu xp̄i: Le. j.
electis aduenis diſꝑſionis
pōti: galitie: cappadocie: aſie et

bithynie ſm pſciētiā dei pris: i ſā
ctificationē ſpūs: in obediētiā et
aſpſionē ſanguinis ieſu xpi. Grā
vobis ⁊ pax mltiplicet. Bñdict⁹
de⁹ ⁊ pr̄ dñi nr̄i ieſu xpi: q ſm ma
gnā miſicordiā ſuā regenerauit
nos i ſpem viuā p reſurrectionē
ieſu xpi ex mortuis: i hereditatē
icorruptibilē ⁊ incōtaminatā ⁊ i
marceſſibilē ꝯſeruatā i celis: i vo
bis q i v̄tute dei cuſtodimini p fi
dem in ſalutē paratā reuelari in
tempore nouiſſimo. Lectio. ij.

In quo exultabitis modicū nūc
ſi oportet ꝯtriſtari i varijs tenta
tionib⁹: vt pbatio v̄re fidei multo
precioſior ſit auro qḋ p ignē pba
tur: inueniat i laudē ⁊ gliam ⁊ ho
norē i reuelationē ieſu xpi: quem
cū nō videritis diligitis. In quē
nūc quoq; nō videntes creditis:
credētes aūt exultabitis leticia i
enarrabili ⁊ glificata reportātes
finē v̄re fidei ſalutē aiarū v̄rarū.

De qua ſalute exqſierūt Le. iij.
atq; ſcrutati ſūt pphete: q de futu
ra i nobis grā pphetauerūt ſcru
tātes: in qḋ vel q̄le tēp⁹ ſignifica
ret i eis ſpūs xpi: prenūciās eas
que in xpo ſūt paſſiones ⁊ poſte
riores glias qbus reuelatū ē: q2
non ſibiipſis: vobis aūt miniſtra
bāt ea q̄ nūc nūciata ſūt vobis p
eos q euāgelizauerūt vobis ſpiri
tu ſancto miſſo de celo: in quē deſi
derāt angeli pſpicere. Pia q̄re in
natali eiuſdem. R̄m pmum. Si
mon petre. Secūdū. Si diligis
me petre. Tertiū. Tu es petrus.
Sermo ſci auguſtini epi. L. iiij.

Inſtitutio ſolēnitatis hodier
ne: a ſeniorib⁹ nr̄is cathedre
nomē accepit: ideo q pm⁹ apl'oꝝ
petrus apoſtolat⁹ cathedrā ſuſce
piſſe refert. Recte ergo eccle na
talē ſedis illi⁹ colūt: quā apl'us p
eccliarū ſalute ſuſcepit: dicēte do
mino: tu es petrus ⁊ ſup hanc pe
trā edificabo eccliam meā. Pe
trū itaq; fundamētū ecclie noia
uit: ⁊ ideo digne hoc fundamētū
ecclia colit: ſupra qḋ eccleſiaſtici
edificij altitudo ꝯſurgit. Vñ ꝯue
niēter pſalm⁹ q lect⁹ ē dicit. Ex
altēt eū in eccleſia plebis: ⁊ in ca
thedra ſeniorum laudēt eum. R̄.
Tu es paſtor ouium. Lectio. v.

Bene eni eū dñs in ecclia ex
altari pcepit: q2 dignū ē vt
fundamētū hoc i ecclia honoret:
per qḋ ad celū aſcēdit. Quod na
talis ergo cathedre hodie colit: ſa
cerdotale honorat offm̄. Si hoc ec
cleſie pſtant: q2 tātum neceſſe eſt
plus habeāt ecclie dignitatis q̄
tum ſacerdotale offm̄ plus hono
ris. Cū igit ſolēnitatē hāc eccle
ſijs merito religioſa obſuatio in
troduxerit: miror apud quoſdā
infideles: vñ pnitioſus error icre
uerit: vt ſup tumulos defunctoꝝ
cibos ⁊ vina conferāt: quaſi vere
egreſſe e corporib⁹ anime carna
les cibos reqrāt. Epulas enim ⁊
refectiōes caro tm̄ requirit: ſpiri
tus aūt ⁊ anima his nō indiget:
preparare autem quis charis ſu
is dicit quod ipſe deuorat: qḋ pre
ſtat ventri iputat pietati. R̄. Ego
pro te rogaui petre. Lectio. vi.

Ceſſate fr̄es ab hoc īfidelitatis errore gētili. Hic enim ſancte q̄ ī hoc ſeculo: aut p̄ vite innocētiā pure ſūt: aut penitētie ſatiſfactiōe purgantur: a ſaluatore noſtro recipiunt: ⁊ cū eo eſſe credende ſūt: ſm apli dictum: cupio diſſolui ⁊ eē cū xp̄o. Anime ergo fratrū parentūq̧ noſtrorum minime cibis carnalib⁹ delectant. Oſfendi his magis poſſūt q̄ȝ delectari: ſi cū ille ī ſacris edib⁹ maneāt vos eas ī terris eē credatis. Ceſſate igit̄ ab his erroribus: ⁊ ſicut ſcriptū ē que ſurſū ſūt ſapite nō q̄ ſup terrā. ℟. Quē dicunt hoīes. Homel. quere ī natali eius ſuper euāgelium. ſ Uenit ieſus in partes ceſaree philippi ⁊c. Homel. Philippus iſte ē frater herodiſ ℣. Petre amas me. ℟. Elegit te dn̄s ſacerdotē ſibi ad ſacrificāduȝ ei hoſtiā laudis. ℣. Immola deo ſacrificiū laudis: ⁊ redde altiſſimo vota tua. Hoſtiam. Ad lau. ⁊ p ho. an̄t. Ecce ſacerdos. cū rel. Cap. vt. s. in vſ. Hy. Iam bone paſtor. Sit tri. ℣. Elegite dn̄s in ſacerdotem ſibi. ℟. Ad ſacrificādū ei hoſtiā laudis. Ad bn̄. an̄t. Quodcunq̧ ligaueris ſup terrā: erit ligatū ⁊ ī celiſ: ⁊ quodcūq̧ ſolueris ſup terram erit ſolutum ⁊ ī celis: dicit dn̄s ſimoni petro. Et fit cōmemoratio de ſcō paulo. Per horas diei oīa dicunt de cōfeſſore pont̄. Ad vſ. an̄t Ecce ſacerdos. cū rel. ps. de cōfeſſore pont̄. p̄ter orōnē Cap. ⁊ hy. vt in p̄mis vſ. ℣. Elegit te dn̄s ſacer. Ad. M. an̄t. Dn̄ eēe ſūmus. Et fit cōme. de ſcō paulo. Nō q̄ eo anno quo biſſext⁹ ē: feſtū mathie nō celebrat̄ eo die q̄ ī martyrologio ſcriptū ē: ſȝ ī ſeqn̄ti: ⁊ in vtroq̧ die nūciat̄. vj. calē. martij: luna tn̄ p̄cedit ī curſu ſuo An̄ vſus. Biſſextū ſexte marti̇ tenuere calēde. Poſteriori die celebrant̄ feſta mathie. In ſancti mathie apli. Orō.

Deus q̄ btm̄ mathiā aplor̄ tuorum collegio ſociaſti: tribue q̄s: vt ei⁹ īterceſſione tue circa nos pietatis ſemp̄ viſcera ſētiam⁹. Per. Inuit. Gaudete ⁊ exultate. Lcō. j.

Mathias hebraice: latine dicit̄ donat⁹: vt ſubaudiat̄ pro iuda ſcharioth. Iſte eni ī loco ei⁹ duodecim⁹ elect⁹ ē ab aplis: cuȝ p̄ duobus ſors mitteret̄. Hic ſine cognomie ſolus habet̄: cui datur euāgelij p̄dicatio ī iudea. Cui⁹ feſta celebrant̄. vj. cal. martias. Fuit eni de ſeptuagintaduob⁹ diſcipulus vn⁹. De actib⁹ aplor̄. L. ij.

In dieb⁹ illis: Exurgēs petr⁹ ī medio fratr̄ dixit. Erat aūt turba hoīuȝ ſil̄ ſere cētū vigiti. Uiri fr̄es opȝ ipleri ſcripturā quā p̄dixit ſp̄s ſcūs p̄ os dauid de iuda q̄ fuit dux eor̄ q̄ cōp̄rehēderūt ieſū q̄ ↄnumerat⁹ erat ī nob: ⁊ ſortitus ē ſortē miniſterij hui⁹. L. iij.

Et hic qdē poſſedit agrū de mercede iniqtati̇: ⁊ ſuſpenſus crepuit medi⁹: ⁊ diffuſa ſ̄t oīa viſcera ei⁹ Et notū fcm̄ ē oīb⁹ hitātib⁹ hieruſalē: ita vt appellaret̄ ager ille lingua eor̄ acheldemach: hoc ē ager

ſanguinis. Scriptū ē eniꝫ i libꝛo
pſalmoꝝ. Fiat habitatio eiꝰ deſer
ta: ⁊ nō ſit q ihabitet i ea: ⁊ epa-
tū eiꝰ accipiat alter. Tres alie le
ctiões legunt̃ de ſmõe cõi aplõꝝ:
⁊ tres ſilr̃ de homel. cõi aplorum.
In ſanctarū ꝑpetue ⁊ felicitatis.
Oro. Da nobis q̃s dn̄e deꝰ. Re
gre i cõi v̄ginū. In ſcõꝝ q̄dragi
P Reſta q̃s ta martyꝝ. Oro.
oīps deꝰ: vt q glioſos marty
res fortes i ſua ꝯfeſſione cognoui
mus: pios apud te in nr̃a itercel-
A ſione ſentiamꝰ. Per. Le. i.
Pud ſebaſtē armenie mio
ris natale q̄draginta militū tp̄e
lucinij regis: iudice agricolao: q
poſt vincula ⁊ carceres creberri
mos: poſt ceſas lapidibꝰ facies:
miſſi ſūt i ſtagnū: vt gelu ꝯſtricta
corpora eoꝝ nocte diſrumperent̃.
Unus aūt de numero q̄draginta
effectus puſillanimis refugit ad
balneū: moxq; vt attigit caloreꝫ
ſtati reſolutū reddidit ſpm̄. Qđ
videntes ceteri i laudē oipotentis
dei ſpūs ſci grã ꝯfortati erupunt.
C irca horā v̄o t̃tiā noctis L. ij.
reſplēduit velut ſol lumē feruens
ſuper eos: ⁊ glacies diſſoluta eſt.
Porro q eos cuſtodiebant ſōno
grauabant̃. Clauiculariꝰ tm̄ vi-
gilabat. Qui audiēs eos orātes:
videnſq; tātā lucē atq; glaciē re
ſolutā reſpiciēs: vn̄ ipſa lux ha-
beret̃: vidit ſuꝑ eos coronas deſcē
dētes numero. xxxix. ⁊ cepit cogi
tare ſecū dicēs. Quadraginta in
quit ſūt: vniꝰ corona vbi ē? L. iij.
E xꝑgefaciēs itaq; clauiculariꝰ
reliquos cuſtodes ꝓiecit veſtimē
ta ſua i facies eoꝝ: ⁊ exiliuit i ſta-
gnū clamās ⁊ dicēs: xp̄ianꝰ ſuꝫ.
Mane aūt facto ipijſſimi tyrāni
ſatellites: iuenerūt ipꝫ clauicula
riū ꝯnumeratū martyribꝰ: vnde
vnus ceciderat. Cūq; vere fidelē
eū cōperiſſent eiſdē oibꝰ tractis
ad littꝰ: baculis crura eoꝝ cōfre
gerūt: atq; ita crurifragio mar-
tyriū ꝯſūmauerunt. Lectio. iiij.
N oia hoꝝ martyꝝ ſūt hec. Domi
tianꝰ: eunoicꝰ: ſiſiniꝰ: eradiꝰ: ale
xāder: ioānes: claudiꝰ: athanaſi
us: valēs: helianꝰ: melitō: herodi-
tius: achatiꝰ: iubianꝰ: ſmarag-
dus: philectimō: auxiꝰ: michali
us: liſimacꝰ: doninꝰ: theophilus:
eutitiꝰ: eliꝰ: theodolus: cyrillus:
flauiꝰ: ſeuerianꝰ: cirio: valerianꝰ
tudion: ſacerdon: ꝓſcus: eutitiꝰ:
xantiꝰ: aggiꝰ: leontiꝰ: ꝓſitiꝰ: gaiꝰ
gorgonius: candidus. Lcõ. vª.
Q uoꝝ vnꝰ meliton noīe cū eſſet
oīum iunioꝛ etate ⁊ cruribꝰ fra-
ctis adhuc ſuꝑuiueret timēs bea
tiſſima mr̃ eiꝰ: q̄ martyribꝰ aſta-
bat ne i cruciatibꝰ deficeret: virili
aīo hortabat̃ eū dicēs. Fili modi-
cū ſuſtine: ecce xp̄s ad ianuā ſtat
adiuuās te. Cūq; ſanctoꝝ corpo-
ra birotis ſuppoſita ferrēt ad in
cendiū miniſtri diaboli: videns
pia mr̃ ſolū filiū relictū quē mini
ſtri adhuc reliquerāt: q: ſꝑabāt
ꝙ poſſēt eiꝰ aīum culturis demo-
nū iclinare ſi viueret: tollens eū
ſuper humeros ſuos virili greſſu
ſequebatur vehicula. Lectio. vj.
C ūq; ferret̃ puer iter amplexus

mr̃nos aīam celo reddidit. Per
ueniēs aūt mlier ad locū vbi ſan
ctoꝝ corpora cremabant̃ ſupiecit
oſſa martyris vt morte etiā ⁊ ſe/
pultura martyrib⁹ ſociaret̃. Cō/
buſta ſūt igit̃ corpora eoꝝ ⁊ i fluui
um ꝓiecta: ſʒ diuina diſpēſatiōe
reliqe eoꝝ integre ſūt repte ⁊ ho/
nore digno ꝯdite. In ſci gregorij
Deus q aīe famuli pp. Orō.
tui gregorij eťne btitudinis
p̄mia ꝯtuliſti: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt q
pctōꝝ nr̃oꝝ pōdere p̄mimur: ei⁹
apud te p̄cib⁹ adiuuemur. Per.
Gregori⁹ natiōe ro/ Lcō. j.
man⁹: de p̄re gordiano ſedit
annos. xiij. mēſes ſex: dies. x. Hic
expoſuit homelias euāgelioꝝ nu/
mero. xlᵃ. In iob. xxxv. In eze/
chielē. xx. Paſtoralem quoqʒ ⁊
dialogoꝝ libros quatuor edidit ⁊
multa alia q̄ numerare nō poſſu
mus. Eodē tpe venit roman⁹ p̄ri
ci⁹ ⁊ exarchus romā: ⁊ dū reuer
teretur rauennam: retinuit ciui/
tates que a lōgobardis teneban
tur: ideſt ſuttrium: polimartium
ortas: tuder: ameliā: peruſiam: lu
ciolis ⁊ alias multas. Lcō. ij.
Eodē tpe btiſſim⁹ gregori⁹ miſit
ſuos dei: mellitū auguſtinū ⁊ ioā
nē ⁊ alios plures cum eis mona
chos timētes deū: i p̄dicatiōeʒ ad
gētē angloꝝ vt eos ꝯuerterēt ad
dn̄m ieſū xp̄m. Hic augmētauit
p̄fationē canonis. Dieſqʒ nr̃os i
tua pace diſponas ⁊c̃. Hic fec̃ ad
btm̄ petrū apl̃m ſup altare cibori
um cū colūnis q̄tuor: ex argento
puro. Hic p̄cepit vt ſup̄ bti petri
⁊ pauli corpora miſſa celebraret̃.
Eodē tpe dedicauit ec/ Lcō. iij.
cleſiā gotthoꝝ q̄ fuit ſubura: i no/
mīe ſcē agathe martyris. Hic do
mū ſuā ꝯſtituit monaſteriū. Qui
mortu⁹ ſepult⁹ ē i baſilica bti pe/
tri apli an̄ ſecretariuʒ: duodecio
die mēſis martij. Hic fecit ordi/
natiōes duas: vnā i quadrageſi
ma: ⁊ aliā i mēſe ſeptimo: p̄ſbr̃os
xxxviij. diacōes. v. ep̄os p diuer
ſa loca numero. xlij. Et ceſſauit
ep̄at⁹ menſes. v. dies. xvj. Tres
alie legunt̃ de cōi ꝯfeſ. pontĩ. Due
vo alie lcōes legunt̃ de homel. ſu/
per euāgeliū. Vos eſtis ſal terre.
Ultĩa vo de homel. ferie ſi adſit.
In ſci bn̄dicti abbatĩ. Le. j.
Fuit vir vite venerabilis: grã
bn̄dict⁹ ⁊ noīe: ab ipſo pueritie
ſue tpe cor gerēs ſenile. Etatem
qppe morib⁹ trāſiens: nulli aīum
voluptati dedit. Sʒ dum adhuc i
hac terra eēt q̄ tpaliter libere vti
potuiſſet: deſpexit iā q̄ſi aridū mū
dū cū flore. Qui liberiori genere
ex ꝓuincia nurſie exort⁹ rome li/
beralib⁹ lr̃aruʒ ſtudijs traditus
fuit. Sʒ cū i eis multos ire p ab
rupta vitioꝝ cerneret: eū quē q̄ſi
in igreſſu mūdi poſuerat pedē re
traxit: ne ſiqd de ſciētia ei⁹ attin/
geret: ip̄e quoqʒ poſtmodū i ima
ne precipitiū totus iret. Lcō. ij.
Deſpectis itaqʒ lr̃aꝝ ſtudijs: re/
licta domo rebuſqʒ p̄ris: ſoli deo
placere deſiderās ſcē ꝯuerſatiōis
habitū q̄ſiuit. Receſſit igit̃ ſcient̃
neſci⁹ ⁊ ſapient̃ indoct⁹. Hui⁹ ergo
geſta oīa nō didici: ſʒ pauca que

narro: q̄tuoꝛ diſcipulis eiꝰ referē
tibꝰ agnoui. ꝯſtātino ſcilꝫ reuerē-
diſſimo valde viro q ei in mona-
ſterij regimīe ſucceſſit. valētinia-
no q̄ꝗ q multis annis monaſte-
rio lateranenſi ꝑfuit: ſimplicio q
congregationem illius poſt eum
tertius rexit. honoꝛato etiam qui
nūc adhuc celle eiꝰ: in q̄ ꝑus cō-
uerſatus fuerat pꝛeeſt. Lcō. iij.
Hic itaꝗ cū iā relictis lr̄aꝝ ſtu-
dijs deſerta petere decreuiſſet: nu
trix eiꝰ q̄ hūc artiꝰ amabat ſola ſe
cuta ē. Cūꝗ ad locū veniſſēt q eſ-
fide dicit̄: multiſꝗ honeſtioꝛibꝰ
viris charitate ſe illic detinētibꝰ
ī bti petri ecclia cōmoꝛarent̄: nu-
trix illiꝰ ad purgādū triticū: a vi
cinis mulieribus ꝑſtari ſibi capi
ſteriū petijt. Q̄ð ſuꝑ mēſā īcaute
derelictū caſu accidēte ꝯfractū ē:
ſicꝗ vt ī duabꝰ partibꝰ inueniret̄
diuiſū. Q̄ð mox vt rediēs nutrix
illiꝰ īuenit: vehemētiſſime flere ce
pit: q2 vas quod pꝛeſtitum acce-
perat fractum videbat. Lcō. iiij.
Benedictꝰ aūt religioſus ⁊ pius
puer cū nutricē ſuā flere cōſpice
ret eiꝰ doloꝛi cōpaſſus allatis ſe-
cū vtriſꝗ fracti capiſterij parti-
bꝰ ſeſe cū lachꝛymiſ ī oꝛonē dedit.
Qui ab oꝛone ſurgēs ita iuxta ſe
vas ſanū repperit: vt ī eo fractu-
re īueniri veſtigia nulla potuiſſēt.
Mox aūt nutricē ſuā blāde ꝯſo-
latus: ei ſanū capiſteriū reddidit
qð fractū tulerat. Que res in eo
dē loco a cūctis ē agnita: atꝗ in
tāta admiratione habita: vt hoc
ipſū capiſteriū eiꝰ loci īcole ī eccle
ſie īgreſſu ſuſpēderēt: q̄tenus ⁊ ꝑ
ſentes ⁊ ſecuturi oēs agnoſcerēt:
bn̄dictꝰ puer ꝯuerſatiōis gr̄aꝫ a
q̄ꝫta ꝑfectiōe cepiſſet. Q̄ð annis
multis an̄ oculos oīum illic fuit:
⁊ vſꝗ ad lōgobardoꝝ tꝑa ſuꝑ fo
res eccleſie pependit. Lectio. vꝰ.
Bn̄dictꝰ igit̄ plus ap petēs mun
di mala ꝑpeti q̄ꝫ laudes: ꝓ deo la
boꝛibꝰ fatigari: q̄ꝫ vite huiꝰ fauo-
ribꝰ extolli: nutricē ſuā occulte fu
giēs deſerti loci ſeceſſuꝫ petijt: cui
ſublacus vocabulū ē: q a roma-
na vꝛbe q̄draginta fere milibus
diſtās: frigidas atꝗ perſpicuas
emanat aq̄s. Que illic videlꝫ aq̄
rū abūdātia ī extremo ꝑus lacu
colligit̄: ad poſtremū v̇o ī amneꝫ
deriuat̄. Quo dum fugiēs ꝑgeret
monachꝰ qdā romanꝰ noīe hūc
eūtē reppit: ⁊ quo tenderet regſi-
uit. Cuiꝰ cū deſideriū cognouiſſet
⁊ ſecretū tenuit: ⁊ adiutoꝛiū īpen-
dit: eiꝗ ſcē ꝯuerſatiōis habitum
tradidit ⁊ in q̄ꝫtū licuit miſtrauit
Vir aūt dei ad eūdē locū Le. vi.
perueniēs ī artiſſimo ſpecu ſe tra-
didit: tribuſꝗ annis excepto ro-
mano monacho hoībus īcognitꝰ
māſit: q videlꝫ romanꝰ nō lōge ī
monaſterio ſb̄ deodati pr̄is regu-
la degebat. Sꝫ pie eiuſdem pr̄is
ſui oculis furabat̄ hoꝛas: ⁊ quē ſi
bi ad mādu cādū ſubꝛiꝑe potat:
diebꝰ certis bn̄dicto panem fere-
bat. Ad eūdē v̇o ſpecū a romani
cella iter nō erat: q2 excelſa deſu-
per rupes eminebat: ſꝫ ex eadē ru
pe ī lōgiſſimo fune religatū roma
nus panē deponere ꝯſueuerat: in

quo etiã reſti parnũ tintinabulũ
iſeruit vt ad ſonũ tintinabuli vir
dei cognoſceret qñ ſibi romanus
panẽ pberet quẽ eſuriẽs accipet
G 3 antiqu⁹ hoſtis vni⁹ Lc.viij.
charitati inuidẽs alteri⁹ refectiõi
cũ q̃dã die panẽ ſubmitti ↄſpice-
ret iactauit lapidẽ: ⁊ tintinabulũ
fregit. Roman⁹ tñ modis ↄgruẽ
tib⁹ miſtrare nõ deſijt. Cũ vo iã3
oipotẽs de⁹ ⁊ romanũ vellet a la-
bore qeſcere ⁊ bñdicti vitã i exẽ-
plũ hoib⁹ demonſtrare: vt poſita
ſup cãdelabrũ lucerna clareſce-
ret: q̃ten⁹ oib⁹ q i domo dei ſũt lu-
ceret cuidã pſbro lõgi⁹ manẽti q
refectionem ſibi i feſtiuitate pa-
ſchali parauerat p viſũ dñs ap-
parere dignat⁹ ẽ dicens. Tu tibi
delitias pparas: ⁊ ſuus me⁹ i il-
lo loco fame cruciat. Qui ptinus
ſurrexit atq3 i ipſa ſolẽnitate pa-
ſchali cũ alimẽtis q̃ ſibi parauc-
rat ad locũ tetẽdit: ⁊ virũ dei per
abrupta mõtiũ: p cõcaua valliũ
per defoſſa terrarũ q̃ſiuit: eũq3 la
tere in ſpecu reppit. Lectio. viij.
C ũq3 orone facta ⁊ bñdicentes
oipotẽtẽ deũ ↄſediſſẽt poſt dulcia
vite colloq̃a: is q aduenerat pre
ſbyter dixit. Surge ⁊ ſumam⁹ ci
bũ: q2 hodie paſcha ẽ. Cui vir dei
rñdit. Scio ꝙ paſcha ẽ: q2 vide-
re te merui: lõge qppe ab hoibus
poſit⁹ ꝙ die eodẽ paſchalis eſſet
ſolẽnitas: ignorabat. Venerabil̃
aũt pſbr rurſus aſſeruit: dicens.
Veracit̃ hodie reſurrectiõis dñi
ce paſchal̃ ẽ dies: abſtinẽ te mi-
nime ↄgruit: q2 ⁊ ego ad hoc miſ-
ſus ſũ vt dona oipotẽtis dei parit̃
ſumamus. Bñdicentes igit̃ dñm
ſumpſerũt cibũ. Expleta igit̃ re-
fectiõe ⁊ colloquio ad eccleſiam
ſuam preſbyter receſſit. Lcõ. ix.
E odẽ quoq3 tpe hũc i ſpecu lati-
tãtẽ etiã paſtores inuenerũt: quem
dũ veſtitũ pellib⁹ int̃ fructecta cer-
nerẽt: aliquã beſtiã eẽ crediderũt
ſ3 cognoſcẽtes dei famulũ: eorum
multi ad pietatis grã3 a beſtialĩ
mẽte mutati ſũt. Nomẽ q̃q3 ei⁹ p
vicina loca cunctis innotuit. Fa-
ctũq3 ẽ vt ex illo iã3 tpe a multis
freq̃ntari cepiſſet: q dũ ei cibũ de-
ferrẽt corporis: ab ei⁹ ore i ſuo pe
ctore alimẽta ferebant vite. No-
ꝙ de feſtis q̃ veniũt poſt q̃rtã fe. ma
ioris hebdõe vſq3 ad fer. ſcdã3 poſt
octãm paſche nihil tũc fit: ſ3 poſt
octãm celebrantur. Et i fine iuit̃.
añar pſſ. ⁊ Rior tã br. q3 aliorũ
iũgit̃ alla. Et hoc obſuat̃ i oib⁹ fe-
ſtis q̃ celebrant̃ int̃ paſcha ⁊ pẽt.
In annũciatiõe btẽ marie vgis
ad vſ. añt. Miſſus eſt angelus
gabriel. cũ rel. pſ. de btã vgine
E Cce vgo ↄcipiet ⁊ pa- Cap.
riet filiũ: ⁊ vocabit̃ nomẽ ei⁹
emanuel: butyr ⁊ mel comedet vt
ſciat reprobare malũ ⁊ eligẽ bo-
nũ. Hy. Aue maris ſtel. ℣. Aue
ma. grã ple. ℟. Dñs te. Ad. M.
añt. Spũs ſcũs i te deſcẽdet ma
ria: ⁊ vt⁹ altiſſimi obũbrabit tibi.
D Eus q de btẽ marie Orõ.
vginis vtero vbũ tuũ ange
lo nũciãte carnẽ ſuſcipe voluiſti:
pſta ſupplicib⁹ tuis: vt q vere eã
genitricẽ dei credim⁹: eius apud

te interceſſionibus adiuuemur. Per eundē xp̄m dn̄m nr̄m. Ad mag. iiij. Aue maria gr̄a plena: Dn̄s tecū. Ps. Venite. Hy. an̄e pſal. ꝛ v. dicunt ſicut i purificatiōe excepto ꝙ vltima an̄t. tertij noc. dicit. Angelus dn̄i nūciauit marie: ꝛ ꝯcepit de ſpū ſcō all'. De ſermone ſci augu. epi. Le. j.

Uidi portā i domo dn̄i clauſā. Et dixit angelus ad me. Porta hec quā vides non apiet: ꝛ hō nō trāſibit ꝑ eā: qm̄ ſolus dn̄s intrat ꝛ egrediet ꝑ eā: ꝛ clauſa erit i eternū. Mirabilis ē ꝓphe viſio ſ; mirabilior ꝓphie adimpletio. Quid ē: porta i domo dn̄i clauſa: niſi ꝙ vgo maria ſemꝑ erit intacta? Et qd ē: hō nō trāſibit ꝑ eā: niſi ꝙ ioſeph nō cognouit eā. Et qd ē: dn̄s ſolus itrat ꝛ egrediet ꝑ eā: niſi ꝙ ſpūs ſāctus ipregnauit eā ꝛ dn̄s angeloꝝ naſcit ꝑ eā? Et quid ē clauſa erit i eternū: niſi qr maria vgo ē ante partum ꝛ vgo poſt partū? R. Miſſus ē gabriel angelus ad mariā vginē deſponſatā ioſeph nūciās ei vbū ꝛ expaueſcit virgo de lumine: ne timeas maria iueniſti grām apud dn̄m. Ecce ꝯcipies ꝛ paries ꝛ vocabit altiſſimi fili9. V. Dabit ei dn̄s deus ſedē dauid pr̄is ei9 ꝛ regnabit i domo iacob in eternū. Ecce. L. ij.

Uacat ergo maria: Porta facta ſum celi: ianua facta ſū filio dei. Illi facta ſū ianua clauſa q poſt ſuā reſurrectionē igreſſus ē ꝑ oſtia clauſa: ꝑ q̄ egreſſus ē ad ſuos crucifixores. Ad diſcipulos aūt ſuos clauſo cenaculi oſtio igreſſus ē clauſtra q natus de vētre meo me mr̄em dimiſit itactā. Adimpleuit vētrē meum diuinitate: ꝛ vterū meū non euacuauit caſtitate. Exiuit de vētre meo gigas occurſu magnific9 ꝛ vēter me9 nō ē pudore euacuatus. Nec i ꝯceptiōe iuēta ſū ſine pudore: nec i parturitiōe ſū iuenta cū dolore. R. Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū. Spūs ſcūs ſuperueniet i te ꝛ vtus altiſſimi obumbrabit tibi: qd̄ eni ex te naſcet ſāctū vocabit fili9 dei. V. Quomodo fiet iſtud qm̄ virū nō cognoſco: ꝛ rn̄dens angelus dixit ei. Spūs. L. iij.

O Mira ꝛ laudabilis iter feminas: in q̄ ab angelo ſalutat vginitas. Sola impregnata nec vitiata: exonerata nec euacuata: qm̄ ſic ē ab angelo ſalutata. Aue ingt gr̄a plena dn̄s tecū. Felix vmbilicus caſtitatis: quē amplexus nō tetigit maritalis. Conſidero ꝯceptū tuū beata vgo ꝛ expaueſco: intueor partū tuū ꝛ cōtremiſco: adoro filiū tuum ꝛ reuiuiſco. R. Suſcipe vbū vgo maria qd̄ tibi a dn̄o ꝑ angelū trāſmiſſū eſt: ꝯcipies ꝛ paries deū pariter ꝛ hoiem. Ut bn̄dicta dicaris inter omnes mulieres. V. Paries quidem filium ꝛ virginitatis nō patieris detrimētū: efficieris grauida: ꝛ eris mater ſemꝑ intacta. Ut. Lectio. iiij.

Narra mihi obſecro quomodo meruiſti dici mater dei ſponſaq; filij dei. Quod rogo indica

idica mihi: ſed tñ colloquẽti tecũ
ignoſce mihi. Ignoſce mihi inq̃ꝫ
ꝙ audeã ſeruus atqꝫ vtinã vel bo
nus ⁊ nõ etiã iutilis ⁊ malus ſer
uus. Et ideo malus ſeruꝰ qui nõ
tecũ cũ tremoꝛe loquoꝛ vt ſeruꝰ.
Ignoſce ergo ꝙ audeã cũ ſponſa
dñi mei cõfabulari: ⁊ tamẽ idica
mihi quomodo potuerit dei filius
per te generari. ℟. Ecce virgo cõ
cipiet ⁊ pariet filiũ dicit dñs. Et
vocabit nomen eius admirabilis
deus foꝛtis. ℣. Super ſolium da
uid ⁊ ſuper regnuꝫ eius ſedebit in
eternum. Et vocabitur. Lcõ. vᵃ.

Audite frẽs: audite mariã no
biſcũ loquentẽ: carne abſen
tẽ: ſpiritu pñtem: verecũdia virgi
nitatis vultũ auertentẽ a collocu
toꝛe: ⁊ idicantẽ quõ ipꝛegnata ſit
a creatoꝛe. Erã ingt maria in do
mo mea puella iudea: ex ſemine
dauid regis generata: adulta fa
cta ſũ ⁊ deſpõſata. Deſpõſata ſuꝫ
ꝯiugi ⁊ placui alteri: nõ iterueni
ente adulterio: ſed itercedẽte ſpũ
ſcõ. Deſpõſata ſũ homini iudeo: ⁊
placui hoĩ deo. Deſpõſauit me vir
iudeus: ⁊ adamauit me vir xp̃us
deꝰ. Ignoꝛauit quidẽ ioſeph ſpon
ſus meus ꝙ me adamaſſet deus
meꝰ: ⁊ putauit ꝙ de adulterio im
pꝛegnatus eſſet venter meus. ℟.
Egredief virga de radice ieſſe: et
flos de radice eiꝰ aſcẽdet. Et erit
iuſticia cingulũ lumboꝝ eius ⁊ fi
des cinctoꝛium renũ eius. ℣. Et
requieſcet ſuper eũ ſpũs dñi: ſpũs
ſapiẽtie ⁊ intellectus: ſpiritus cõ
ſilij ⁊ foꝛtitudinis. Et. Lcõ. vi.

Ignoꝛante nanqꝫ ioſeph ſpon
ſo meo: venit ad me qdaꝫ ma
gnus xp̃i paranymphus: nõ pa
triarcha ṗmus aut ꝓpheta egre
gius: ſed gabꝛiel ille archãgelus:
facie rutilãs: veſte coꝛuſcãs: igreſ
ſu mirabilis: aſpectu terribilis.
Viſitauit me ⁊ perturbauit: ſalu
tauit ⁊ grauidauit: dixitqꝫ mihi.
Aue grã plena dñs tecũ. Dñs in
quit tecũ: ſꝫ plus q̃ꝫ mecũ: dñs te
cũ ſꝫ nõ ſicut mecũ. In me eni lꝫ
ſit dñs: memetipm creauit dñs.
ꝑ te aũt naſciturꝰ eſt dñs. ℟. Sã
cta ⁊ imaculata virginitas: qbꝰ
te laudibꝰ referã neſcio. Q2 queꝫ
celi cape nõ poterãt: tuo gremio
ꝯtuliſti. ℣. Bñdicta tu i mlieribꝰ
⁊ bñdictꝰ fructꝰ vẽtris tui. Quia.

In illo tpe: Miſ Scdꝫ lucã.
ſus eſt gabꝛiel angelus a deo i
ciuitatem galilee cui nomẽ naça
reth: ad virginẽ deſponſatã viro
cui nomẽ erat ioſeph de domo da
uid: ⁊ nomẽ virgis maria: ⁊ rel.
Homelia ſci ambꝛoſij epi. L. vij.

Patẽt qdẽ diuina myſteria:
nec facile iuxta ꝓpheticũ di
ctũ qſq̃ꝫ hoĩum põt ſcire cõſilium
dei. Sꝫ tñ ex ceteris factꝭ ⁊ ṗceptꝭ
dñi ſaluatoꝛis poſſumꝰ itelligere
hoc ꝓpẽſioꝛis fuiſſe ꝯſilij ꝙ potiſſi
mũ ea electa vt dñm pareret que
erat deſpõſata viro. Cur aũt non
anteq̃ꝫ deſpõſaret ipleta ẽ? Foꝛtaſ
ſe ne diceret ꝙ ꝯcepiſſet ex adulte
rio. ℟. Cõgratulamini mecũ oẽs
q diligitꝭ dñm: q2 cũ eſſẽ paruula
placui altiſſimo. Et de meis viſce
ribꝰ genui deũ ⁊ hoiẽꝫ. ℣. Beatã

me dicét oés gnãtiones q꞉ ancil-
lá humilé reſpexit deꝰ. Et. R. viij.
ET bñ vtrũq꞉ poſuit ſcriptu-
ra: vt deſponſata eſſet ⁊ vir-
go. Uirgo vt expers virili cõſortij
videret. Deſponſata ne temerate
virginitatis adureret iſamia cui
grauis aluꝰ corruptele videret iſi-
gne pferre. Maluit aũt dñs ali-
quos de ſuo ortu q̃ꝫ de mr̃is pudo
re dubitare: nec putauit ortꝰ ſui
fidé mr̃is iniurijs aſtruédá. Scie
bat eni tenerá eſſe virginis vere-
cũdiá ⁊ lubricá famá pudoris ℟.
Gaude maria virgo cũctas here
ſes ſola iteremiſti: q̃ gabrielis ar
chágeli dictis credidiſti. Dũ vir
go deũ ⁊ hoiez genuiſti: ⁊ poſt par
tũ virgo iuiolata permáſiſti. ℣.
Gabrielé archangelũ credimus
diuinitꝰ te eſſe affatũ: vt eꝝ tuũ de
ſpu ſcõ credimꝰ ipregnatũ: erube
ſcat iudeus ifelix: qui dicit xp̃z ex
ioſeph ſemie eſſe natũ. Dũ. R. ix.
SEruat itaq꞉ ſcé marie ſicut
pudore itegra ita iuiolabilis
opinione virginitas. Oportet eni
ſcõs ⁊ ab his teſtimoniũ hr̃e q ſo
ris ſũt. Nec decuit virginibꝰ ſini-
ſtra opinione viuétibꝰ velamé ex
cuſationis reliq: q iſamata q̃q꞉
dñi mr̃ videret. Quid aũt iudeis
qd herodi poſſet aſcribi: ſi natũ vi
derent ex adulterio pſeq̃. Quéad
modum aũt ipe diceret. Nõ veni
ſoluere legé ſꝫ adiplere: ſi videret
cepiſſe a legis iniuria: cũ partꝰ in
nupte lege dánet. Quinetiá locu-
pletior teſtis pudoris maritꝰ ad-
hibet q potuiſſet ⁊ doloré iniurie:

⁊ vindicare opprobrium ſi nõ co
gnoſceret ſacr̃z. Ad lau. ⁊ p hor.
añt. Miſſus eſt gabriel angelus
ad mariá v̓giné deſpõſatá ioſeph
Añt. Aue maria gr̃a plena dñs
tecũ: bñdicta tu in mulieribꝰ all.
Añt. Ne timeas maria iueniſti
gr̃am apud dñm: ecce ꝯcipies et
paries filiuz all'a. Añt. Dabit e
dñs ſedez dauid pr̃is eiꝰ ⁊ regna
bit in eternũ. Añt. Ecce ancilla
dñi fiat mihi ſm verbũ tuũ. Cap.
vt. ſ. ℣. Aue maria gr̃a plena. ℟.
Dñs tecũ. Ad bñ. añt. Quõ fiet
iſtud angele dei: q꞉ virũ in ꝯcipié-
do non pertuli: audi maria virgo
xp̃i: ſpũs ſcũs ſuperueniet in te: ⁊
virtus altiſſimi obumbrabit tibi.
Ad tertiá cap. vt. ſ. i veſpis. ℟ia
br̃. ⁊ ℣. de cõi v̓ginũ. Ad. vj. cap.
DAbit ei dñs deꝰ ſedez dauid
pr̃is eiꝰ ⁊ regnabit in domo
iacob in eternũ: ⁊ regni eius non
erit finis. Ad nonam cap.
EGredief virga de radice ieſ
ſe: ⁊ flos de radice eiꝰ aſcédet ⁊ re
qeſcet ſup eũ ſpũs dñi. In ſcõis
vſ. oia ſiũt vt. ſ. in pmis vſ. Ad
M. añt. Gabriel angelus locutꝰ
eſt marie dicés: aue gr̃a plena do
minꝰ tecũ: bñdicta tu int mlieres
⁊ benedictus fructus vétris tui.
In ſcõꝝ mar. tiburtij valeriani ⁊
PRá q̃s ops maximi. Oro.
deus: vt q ſcõꝝ martyꝝ tuo-
rũ tiburtij valeriani ⁊ maximi ſo
lénia colimꝰ: eoꝝ etiá v̓tutes imi
temur. Per. In ſci aniceti pape
ANicetꝰ natiõe ⁊ mart. R. j.
ſyrus ex pr̃e ioanne de vico

hamiſſa: ſedit annos noue: meſes tres: dies tres. Fuit aūt tpibus ſe ueri ⁊ marci a ꝯſolatu gallicani ⁊ ueteris vſq ad pſente ⁊ ruffinū ꝫ. Hic ꝯſtituit vt clericus comā nō nutriret ſm pceptū aplorum. Hic fecit ordinatiōes qnq p meſe dece bꝛiū: pſbros. xvij. diacones qtuor epos p diuerſa loca. ix. Qui etiaꝫ obijt martyr: ⁊ ſepult⁹ eſt in cimiterio calixti. xij. cal. maij: ⁊ ceſſauit epat⁹ dies. vij. In ſcōꝝ martyrum ⁊ pōtificū ſotheris ⁊ gaij.

Sotherr natiōe cāpa / Lcō. j. nus: ex pre ꝯcordio de ciuitate fundis: ſedit annos. ix. menſes tres. Fuit aūt tpib⁹ ſeueri ⁊ martia cōſulatu ruſtici ⁊ aglini vſq ad ſethegiū ⁊ clarū. Hic cōſtituit vt nulla monacha palā ſacrataꝫ ꝯtingeret: nec icenſū poneret in ſcā ecclia. Hic fecit ordinationes tres per menſe decēbꝛiū: pꝛeſbros viij. diacones. ix. epos p diuerſa loca nūo. xj. Qui etiā ſepult⁹ ē i cimiterio calixti via appia. x. calē. maias: ⁊ ceſſauit epat⁹ dies. xxj.

Gai⁹ natiōe dalmatin⁹ ex L. ij. genē diocletiani ipꝛatoꝛis: ex pre gaio ſedit ānos. xj. meſes. iiij. dies xj. Fuit aūt tpib⁹ carni a die. xvj. cal. ianuarij: a ꝯſulatu cari ſecūdi ⁊ carini vſq in diē. xij. cal. maij: ſub diocletiano qrto ⁊ ꝯſtātino ſecūdo. Hic ꝯſtituit vt oēs oꝛdines in ecclia ſic aſcēderēt. Siqs eſſe epus mereret vt pus eſſet oſtiarius: lectoꝛ: exoꝛciſta: ſequēs ſbdiacon⁹: diacon⁹: pꝛeſbyter: ⁊ exinde epus oꝛdinaretur. Hic regiones diuiſit diaconibus. Lectio. iij.

Hic fugiēs pſecutionē diocletiani: i criptis latitādo martyrio coronat. Hic fecit oꝛdinatiōes qtuoꝛ p meſe decēbꝛiū: pꝛeſbros. xxv. diacones. viij. epos p diuerſa loca numero. v. Qui poſt annos. xj. cū gabino frē ſuo ꝓpter filiā gabini pſbri noie ſuſānā: martyrio coronat. Qui etiā ſepult⁹ eſt in cimiterio calixti via appia. x. cal. maij ⁊ ceſſauit epat⁹ dies. xj. In feſtiuitatib⁹ ſcōꝝ a paſcha vſq ad pēteco. ps. ⁊ hy. de cōi ſcōꝝ dicunt: niſi vbi ps. ⁊ hy. vel ℣. ꝓpꝛij aſſignent. Et cātant hy. vſq ad aſcēſionē i tono. Ad cenā agni. q ꝯſonāt illi tono. Et i fine dicit. Gloria tibi dñe qui ſurrexiſti. pꝛeter q̄ i hymno ſancte crucis. Qui vo nō conſonāt illi tono dicuntur in tono conſueto pꝛeter hym. Sanctorum meritis. loco cuius vſq ad aſcenſionē dicitur hym. Rex glorioſe. etiā ſi non cantatur officiū. Simili modo hym. feſtiuitatum que veniunt ab aſcēſione vſq penteco. cantant in tono aſcenſionis: qui ꝯſonāt illi tono: ⁊ in fine dicit Gloria tibi dñe qui ſcandis ſuper. Qui vo non cōſonant: dicantur in pꝛopꝛio tono. De pluribus ſiue de vno martyre. Capitulum.

Stabunt iuſti in magna cōſtantia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerunt: ⁊ qui abſtulerūt laboꝛes eoꝛum. Hymnus q competit. ℣. Sancti ⁊ iuſti in domino gaudete alla. ℟. Vos elegit deus in hereditatem ſibi alleluia.

Ad. M. añt. Lux ꝑpetua lucebit
ſcis tuis dñe: ⁊ eternitas tēpoꝛuꝫ
alla. Oꝛo ꝗ cōpetit. Ad mag. inui
tatꝰ. Exultent in dño ſci alla. ps.
Uenite. My. ꝗ cōpetit. Tres ps.
dicunt ſub vna añt. in vno noct.
In pᵒ noct. añt. Stabūt iuſti in
magna ꝯſtātia aduerſus eos qui
ſe anguſtiauerūt alla. ℣. Sci et
iuſti in dño. vt. s. Sex lcōnes le
gunt de ꝓpꝛio ſi habent. Si vo nō
vel incōplete habet: legunt vl ſup
plent de ſmone ſci ambꝛoſij epi. s.
Dignū ⁊ ꝯgruū. Et tres de home
lia ſci auguſtini epi. s. Iſte locus
euāgelicꝰ. Sermo ſci ābꝛoſij epi

Dignū ⁊ ꝯgruū ē ffes L. j.
vt gaudia nr̄a cū ſcis mar
tyribꝰ ꝯferamꝰ: ⁊ his annūciemꝰ
dñice reſurrectiōis gliam ꝗ ꝯſoꝛ
tes ſūt dñice paſſionis. Qui eniꝫ
ſocij ſūt ꝯtumelie: debēt ⁊ partici
pes eē glie. Ita eni dicit btūs apo
ſtolus. Sicut ſocij paſſionū eſtis:
ita ⁊ reſurrectionis eritis. Si to
lerabimꝰ inqt: ⁊ cōregnabimus.
Qui ergo tolerauerūt mala pꝛo
pter xp̄m: debēt habere gliam cū
xp̄o. ℟. Btūs vir ꝗ metuit dñm
alla. In mandatis eius cupit ni
mis alla alla alla. ℣. Gloꝛia et
diuitie in domo eiꝰ ⁊ iuſticia eius
manet in ſeculū ſeculi. In. L. ij.

Annūciemꝰ inqꝫ cū ſcis mar
tyribꝰ dñice reſurrectionis
gliaꝫ: vt dū ſepulture illiꝰ p̄dica
mus reſerata clauſtra: ⁊ hoꝛuꝫ ſe
pulchꝛa reſerent. Cū coꝛpꝰ illius
moꝛtuuꝫ dicimꝰ repētibꝰ venis ſu
bito viguiſſe: hoꝝ quoqꝫ mēbꝛa iā
frigida imoꝛtalitatis caloꝛe foue
ant. Eadē eni ratio martyres ſu
ſcitat: ꝗ ⁊ dñm ſuſcitauit. Nā ſic
viā paſſionis eiꝰ exp̄ti ſūt: ita expe
rient ⁊ vite. Scriptū eſt eni i ps.
Notaſ mihi feciſti viaſ vite. Hec
vtiqꝫ in reſurrectiōe ex ꝑſona dn̄i
ſaluatoꝛis. Qui dū poſt moꝛtē ab
iferis redit ad ſupos: icipiat notā
hn̄e viā vite ꝗ añ habebat ignota.
℟. Triſticia vr̄a alla. Cōuertet i
gaudiū alla alla. ℣. Mundus
aūt gaudebit: vos vo ꝯtriſtabimi
ni: ſed triſticia vr̄a. Cō. Lcō. iij.

Ignota eni erat añ xp̄i aduen
tū via vite: qꝛ nulliꝰ adhuc re
ſurgētis fuerat temerata veſtigio
At vbi dñs reſurrexit: nota facta
ſolo: attrita eſt plurimoꝝ: de qbꝰ
ſcūs euāgeliſta ait. Multa coꝛpo
ra ſcōꝝ ſurrexerūt cū eo: ⁊ itroie
rūt i ſcāꝫ ciuitatē. Uñ cū dñs i re
ſurrectiōe ſua dixerit: notas mi
hi feciſti vias vite: poſſumꝰ ⁊ nos
dicere dño. Notas nobis feciſti
vias vite. Ipe eni nobis notas fe
cit vias vite ꝗ nobis ſemitā ma
nifeſtauit ad vitā. ℟. Pꝛecioſa
in ꝯſpectu dñi alla. Moꝛs ſāctoꝝ
eiꝰ alla. ℣. Cuſtodit dñs oia oſſa
eoꝝ: vnū ex his nō ꝯteret. Moꝛs
In. ij. noct. añt. Ecce quō cōpu
tati ſūt iter filios dei: ⁊ inter ſcōs
ſoꝛs illoꝝ eſt alla. ℣. Lux perpe
tua lucebit ſcis tuis dñe alla. ℟.
Et eternitas tēpoꝝ all. Lcō. iiij.

Notas mihi fecit vias vite:
cū me docuit fidē: miſicoꝛdi
am: iuſticiā: caſtitatē: his eni iti
neribꝰ peruenitur ad ſalutē. Et lꝫ

nos in reſolutione corporis mortꝭ
vmbra circũdet: tñ greſſus ſuos
vita nõ deſerit: ſed iter medias ip
ſas iferni leges incunctanter xp̄i
virtutib⁹ ambulam⁹. Unde ait ſã
ctus ꝓphta. Nã ⁊ ſi ambulẽ in
medio vmbre mortis: nõ timebo
mala qm̃ tu mecũ es: qđ manife-
ſtius ait dñs de fideli dicẽs. Qui
aũt credit in me nõ morietᷓ in eter
nuʒ: ⁊ lʒ moriatᷓ viuit. Ergo fr̃es
cũ ſcis martyrib⁹ reſurrectionis
dñice gliaʒ ↄferam⁹. ℞. Lux per
petua lucebit ſcis tuis dñe. Et et-
nitas tẽpoꝝ alla. ℣. Leticia ſem
piterna erit ſuꝑ capita eoꝝ: gau-
diũ ⁊ exultationẽ obtinebũt. Et.

CONferam⁹ inqʒ: ⁊ lʒ L. v^a.
meli⁹ nouerint oĩa: tñ nos il
lis ꝓdicem⁹ queadmodũ de ſepul
chri gremio reſurrexerit ad ſupe-
ros. Illi nobis reuelẽt quo pacto
de iferni ꝓfundo remeauerint ad
ſepulchrũ. Notũ inqʒ nobis faci
ant queadmodũ in exanime iam
corp⁹ ⁊ frigidũ ſeſe calor inſinua-
uerit: ſpũs ingeſſerit: ſanguis iſu
derit: ⁊ gelatas humore venas ꝑ-
ſtini vigoris pulſus agitauerit.
Notũ inqʒ nobis faciant queãd-
modũ organũ corporis diſſipatũ
in priorẽ ſtatũ neruoꝝ rurſus co-
aptauerit: ⁊ reſoluta compage ⁊
armonia viſceꝝ iã ſilentẽ ⁊ veterẽ
ↄcentũ ſpũs viuificans aĩauerit.
℞. In ꝑuis ſuis alla. Conſolabitᷓ
de⁹ alla. ℣. Judicabit dñs pplm̃
ſuũ: ⁊ in ꝑuis ſuis. Cõſo. L. co. vj.

SAcerdotes ꝓdicẽt q̃ ſalua-
tor poſt reſurrectionẽ mira-
bilia geſſit ad ſuꝑos. Martyres
reuelẽt qʒta in ipa morte refrige
ria operatus ſit in defunctis. Sicut
ſcim⁹ fr̃es: vota ſemꝑ dñi ſubſequi
tur feſtiuitas ſeruuloꝝ: ⁊ gaudiũ
prĩſfamilias fideliũ ſibi leticia co
mitatᷓ ſcilʒ vt quẽ ſubſecuti ſũt ſili
tudine paſſionis: eũ comitentᷓ et
glia reſurrectiõis. Comitentᷓ aũt
eũ glia reſurrectiõis: dicẽte aplõ
Qđ ſi ſocij paſſionũ eſtis ⁊ reſur-
rectiõis eritis. ℞. Filie hieruſalẽ
venite ⁊ videte martyres cũ coro
nis quib⁹ coronauit eos dñs. In
die ſolemnitatis ⁊ leticie alla. ℣.
Qm̃ ↄfortauit ſeras portaꝝ tuaꝝ
bñdixit filios tuos in te. In. In
iij. noct. añt. Lux ꝑpetua lucebit
ſcis tuis dñe ⁊ eternitas tempoꝝ
alla. ℣. Leticia ſẽpiterna ſuper
capita eoꝝ al. ℞. Gaudiũ ⁊ exul
tationẽ obtinebũt al. Scđʒ ioan

IN illo tp̃e: Dixit. i. d. ſuis. ne.
Ego ſũ vitis vera ⁊ pater me-
us agricola eſt: ⁊ reliq̃. Homel.
ſancti auguſtini epiſcopi. Le. vij.

ISte loc⁹ euãgelicus fr̃es vbi
ſe dñs dicit vitẽ ⁊ diſcipulos
ſuos palmites: ſʒ hoc dicit ꝙ ẽ ca
put eccl'ie: noſqʒ mẽbra eius: me-
diator dei ⁊ hoĩum homo xp̄us ie-
ſus. Unius qppe nature ſũt vitis
⁊ palmites. Propter qđ cũ eſſet
de⁹: cuius nature nõ ſum⁹: fact⁹
eſt homo: vt in illo eſſet vitis hu-
mana natura: cui⁹ ⁊ nos hoĩes
palmites eſſe poſſem⁹. ℞. Ego ſũ
vitꝭ vera ⁊ vos palmites. Qui ma
net in me ⁊ ego in eo: hic fert fru-
ctũ multũ al. al. ℣. Sicut dilexit

me pr̃ ⁊ ego dilexi vos. Qui. Le. viij.
QUid ẽ ergo: ego ſũ vitis
vera? Nunquid addẽs vera: hoc
ad eãdẽ vitẽ retulit vnde iſta ſili/
tudo trãſlata eſt? Sic eni dicit vi
tis per ſilitudinẽ: nõ p ppͥetatẽ:
quẽadmodũ dicit ouis: agn⁹: leo:
petra: lapis angularis: ⁊ cetera
huiuſmodi: que magis ipſa ſunt
vera: ex qbus dicunt iſte ſilitudi/
nes: nõ ppͥetates. Sed cũ dicit
ego ſũ vitis vera: ab illa ſe vtiq; di
ſcernit cui dr̃. Quõ ꝯuerſa es in
amaritudinẽ vitis aliena? Nam
quo pacto eſt vitis vera que expe
ctata eſt vt faceret vuas: fecit aũt
ſpinas? ℞. Candidi facti ſunt na
zarei eius all'a: ſplendorẽ deo de/
derũt all'. Et ſicut lac coagulati ſũt
all'a al'. ℣. Cãdidiores niue: niti
diores lacte: rubicũdiores ebore
antiq: ſaphyro pulchriores. Et.
EGo ſũ inqt vitis vera L. ix.
Et pr̃ meus agricola ẽ. Oẽz
palmitẽ in me nõ ferentẽ fructuz
tollet eũ: ⁊ oẽm qui fert fructum:
purgabit eũ vt fructũ plus affe/
rat. Nunqd vnũ ſũt vitis ⁊ agri/
cola? Scd̃m hoc ergo vitis xp̃us:
ſm q ait: pr̃ maior me eſt. ſm id
aũt q ait: ego ⁊ pr̃ vnũ ſumus: et
ip̃e agricola eſt: nec talis qnales
ſunt qui extrinſec⁹ operando exhi
bẽt miſteriũ: ſed talis vt det etiaz
ĩtrinſecus incremẽtũ. Naz neq;
qui plãtat eſt aliqd neq; q rigat:
ſz q icrementũ dat deus. Et vtiq;
deus eſt xp̃s qui ſe aſſerit verbuz:
qz deus erat verbũ. Unde ⁊ ipſe et
pr̃ vnũ ſũt. Et ſi verbũ caro factũ
eſt qd nõ erat: manet tñ qd erat.

De homelia ſci auguſtini. L. vij.

DEniq; cũ de patre tanq; de
agricola dixiſſet: q infru/
ctuoſos palmites tollat: fructuo/
ſos autem purgat vt plus afferãt
fructũ: cõtinuo etiã ſeip̃m mũda/
torẽ palmitũ oſtendẽs: iã vos in/
qt mũdi eſtis ppter ſermonẽ quẽ
locut⁹ ſũ vobis. Ecce ⁊ ip̃e mũda
tor eſt palmitũ: qd eſt agricole nõ
vitis officiũ. Qui etiaz palmites
operarios facit: nã ⁊ ſi nõ dant in
crementũ. ĩpendũt tñ aliqd adiu/
mentũ: ſed nõ de ſuo: qz ſine me in
quit nihil poteſtis facere. L. viij.
Audi etiã ipſos cõfitẽtes. Quid
aũt eſt apollo? Quid vo paulus?
Miniſtri per quos crediditis: ⁊
vnicuiq; ſicut de⁹ dedit. Ego plã/
taui: apollo rigauit. Et hoc ergo ſi
cut vnicuiq; de⁹ dedit: nõ itaq; de
ſuo. Iã vo qd ſequit: Sed deus in
cremẽtũ dedit nõ p illos: ſz per ſe
metip̃m facit. Excedit hoc huma
nã humilitatẽ: excedit angelicaz
ſblimitatẽ: nec oino ptinet niſi ad
agricolã trinitatẽ. Iã vos inquit
mũdi eſtis: mũdi ſcilz atq; mun/
dãdi: neq; eni niſi mundi eſſent:
fructuz ferre potuiſſent. Lcõ. ix.
Et tñ oẽz qui fert fructũ purgat
agricola: vt fructũ plus afferat.
Fert fructũ: qz mũdus eſt atq; vt
plus afferat purgat adhuc. Quis
eni eſt in hac vita ſic mundus: vt
nõ ſit magis magiſq; mũdãdus?
Ubi ſi dixerimus: qz peccatũ non
habemus: noſipſos ſeducimus: ⁊
veritas in nobis nõ eſt. Si autez

ꝯfeſſi fuerim⁹ peccata nr̃a: fidelis
eſt ⁊ iuſt⁹ q dimittat nobis pecca
ta nr̃a ⁊ mũdet nos ab oĩ iniqta/
te. Mũdet vtiq; mundos: hoc eſt
fructuoſos vt tãto ſint fructuoſio
res quãto fuerint mũdiores. Ad
lau. ⁊ p ho. añt. Scĩ tui dñe flore
bũt ſicut liliũ all'a: ⁊ ſicut odor bal
ſami erũt añ te all'a. Añt. In ce/
leſtib⁹ regnis ſcõꝝ habitatio eſt
all'a: ⁊ in eternũ regẽs eorũ all'a.
Añt. In velamẽto clamabãt ſci
tui dñe all'a all'a all'. Añt. Spũs
⁊ aĩe iuſtoꝝ hymnũ dicite deo nr̃o
all'a al'. Añt. Fulgebũt iuſti ſicut
ſol in ꝯſpectu dei all'. Cap. Stabũt
iuſti. ℣. Precioſa in ꝯſpectu dñi
all'a. ℞. Mors ſcõꝝ ei⁹ all'a. Ad
bñ. añt. Filie hieruſalẽ venite ⁊ vi
dete martyres cũ coronis qb⁹ co
ronauit eos dñs ĩ die ſolẽnitatis
⁊ leticie al'. al'. Ad. iij. Cap. Sta/
bũt iuſti. ℞. br̃. Sci ⁊ iuſti in dño
gaudete. Al'. al'. ℣ Vos elegit de
us in hereditatem ſibi. All'a. ℣.
Lux perpetua. Ad ſextam cap.

Ecce quõ cõputati ſũt inter
filios dei: ⁊ ĩter ſcõs ſors il/
loꝝ ẽ. ℞. br̃. Lux ꝑpetua lucebit
ſcis tuis dñe. All'a al'. ℣. Et eṫni
tas tẽpoꝝ. Al'. ℣ Leticia ſẽpiṫna.

Scim⁹ qm̃ dili/ Ad. ix. cap.
gẽtib⁹ deũ oĩa coopanṫ ĩ bo
nũ his q ſc; ꝓpoſitũ vocati ſũt ſci.
℞. br̃. Leticia ſẽpiterna ſup capi
ta eoꝝ. All'a all'a. ℣. Gaudiũ et
exultationẽ obtinebunt. All'. ℣.
Precioſa in ꝯſpectu dñi all'a. ℞.
Mors ſcõꝝ eius all'. Ad vſ. añt.
Sci tui dñe. ⁊c. cũ rel. ꝓs. q cõpe
tunt. Cap. vt. ſ. in vſ. Hym. qui
cõp tit. ℣. Precioſa in cõſpectu.
vt. ſ. Ad. M. añt. Sci et iuſti in
dño gaudete all'a: vos elegit deus
in hereditatẽ ſibi all'a. Oĩo q̃ cõ/
petit. De ꝯfeſſorib⁹ ⁊ virginib⁹ fit
cõſuetũ officiũ preter tonũ illorũ
hymnoꝝ qui mutari poſſũt. Et ex
cepto q̄ ad inuit. añas ⁊c. ⁊ ℞ia.
tã br̃. q; alia: in fine adiungitur.
All'a. Et tres ꝓs. dicunṫ per oẽs
noct. ſub ꝑma añt. cuiuſlibz noct.
In ſci georgij martyris. Oĩo.

Deus q nos btĩ georgij mar
tyris tui meritis ⁊ ĩterceſ/
ſiõe letificas: ꝯcede ꝓpitius: vt q
eius beneficia poſcimus dono tue
gr̃e conſequamur. Per. Lcõ. j.

In pſide ciuitate dioſpoli paſ/
ſio ſancti georgij martyris: cu
ius geſta paſſionis: ⁊ ſi inter apo
criphas connumerentur ſcriptu
ras: tamẽ illuſtriſſimũ eius mar/
tyriũ inter coronas martyruz ec
cleſia dei venerabiliter honorat.
In ſancti marci euangeliſte ad
vſ. añt. Sancti tui dñe. cũ rel. re
quire hec ſup. ꝓs. Dixit dñs. In
fine. Laudate dñm oẽs gẽ. Cap.
Stabũt iuſti. Hym. Triſtes erãt
apoſtoli. ℣. Sancti ⁊ iuſti. Ad
M. añt. Lux perpetua. Oratio.

Deus qui btm̃ marcũ euan
geliſtã tuũ: euangelice pre
dicationis gr̃a ſublimaſti: tribue
q̄s: eius nos ſemper eruditiõe pro
ficere ⁊ oĩone defendi. Per. Ad
matut. inuitat. Regẽ apoſtoloꝝ.
ꝓs. Venite. Hym. Triſtes erãt.
In ꝑmo noct. añt. Stabũt iuſti.

cũ rel. ꝓs. de aplis. Nota ꝙ añe
noct. laudum ⁊ ad bñ. ⁊ ad. M.
Cap. R̷ia bĩ. ⁊ ℣. oĩa dicunt vt. ſ.
notata ſũt de martyribꝰ. Tres pri
me lectiões legunt de paſſiõe eiꝰ
⁊ tres de ſmone euãgeliſtaꝝ ſcilꝫ
Scã q̃tuor aĩalia. Et tres de ho
mel. ſci gregorij pape ſup euãgm.
Deſignauit dominus. In laud.
hym. Exultet celum. Lectio. j.

Marcꝰ diſcipulus ⁊ iterpres
petri: iuxta qd̓ petrũ referẽtẽ
audierat: rogatꝰ rome a fr̃ibꝰ bre
ue ſcripſit euãgeliũ. Qd̓ cũ petrꝰ
audiſſet, ꝓbauit: ⁊ ecclie legendũ
ſua auctoritate dedit: ſicut ſcribit
clemẽs in ſexto iformationũ libro
⁊ papias hieropolitanꝰ epũs me
minit huiꝰ marci: ⁊ petrus in pri/
ma epl̃a ſub noĩe babylonis figu
raliter romam ſignificãs: ſalutat
vos ingt ecclia que eſt in babylo/
ne collecta ⁊ marcꝰ filius meus.
R̷. Triſticia vr̃a all'a. vt. ſ. L. ij.

Aſſũpto itaqꝫ euangelio qd̓
ipe ꝯfecerat: ꝑrexit egyptũ.
Et ꝓmus alexãdrie xp̃m annũci
ans ꝯſtituit eccliam. Tãte autẽ
doctrine ⁊ vite ꝯtinẽtie fuit vt oẽs
ſectatores xp̃i ad exẽplũ ſui coge
ret. Deniqꝫ phylo diſertiſſimꝰ in
deoꝝ vidẽs alexãdrie ꝓmã eccle
ſiã adhuc iudaiçantẽ q̃ſi in laudẽ
gẽtis ſue librũ ſuꝑ eoꝝ ꝯuerſionẽ
ſcripſit. Et quõ lucas narrat hie
roſolyme credentes oĩa habuiſſe
cõia: ſic ⁊ ille quod alexãdrie ſub
marco doctore fieri cernebat me
morie tradidit. R̷. Precioſa in
conſpectu domini. Lectio. iij.

Deniqꝫ amputaſſe ſibi polli
cẽ dicit vt ſacerdotio repro
bus haberet. Sꝫ tm̃ ꝯſentiens ſi
dei predeſtinata potuit electio vt
nec ſic in oꝑe vbi ꝑderet qd̓ ꝓus
meruerat in genere. Nã ⁊ alexã/
drie epũs fuit cuius ꝑ ſingula opꝰ
fuit ſcribere: ⁊ euãgelij in ſe dicta
diſponere: ⁊ diſciplinã legis in ſe
agnoſcere: ⁊ diuinã in carne dñi
naturã itelligere: q̃ nos ꝓmũ req
ri dehinc inq̃ſita volumꝰ agnoſci
hñtes mercedẽ exhortatiõis: qm̃
q plãtat ⁊ q rigat vnũ ſũt: q autẽ
icrementũ dat: deus. R̷. Lux ꝑpe
tua. In ij° noct. añt. Ecce quõ.
R̷. iiijm. Filie hierl'z. R̷. vm. Vir/
tute magna reddebãt apli. Teſti
moniũ reſurrectiõis ieſu xp̃i dñi
nr̃i all'a all'a. ℣. Repleti q̃dẽ ſpũ
ſcõ loq̃bant cũ fiducia verbũ dei.
Teſti. R̷. vjm. Iſti ſũt agni nouel
li q annũciauerũt al'. modo vene/
rũt ad fõtes. Repleti ſũt claritate
all'a al'. ℣. In ꝯſpectu agni ami/
cti ſũt ſtolis albis ⁊ palme in ma
nibꝰ eoꝝ. Re. R̷. vijm. Ego ſũ vi
tis. Regre. ſ. R̷. viijm. Candidi
facti ſũt ⁊c. In ſcõꝝ martyꝝ atqꝫ
põtificũ cleti ⁊ marcellini. Le. j.

Cletꝰ natiõe romanus de re
gione vico patricij: pre emi
liano: ſedit annos ſeptẽ: menſem
vnũ: dies vndecĩ. Fuit aũt tpibꝰ
veſpaſiani ⁊ titi: a ꝯſulatu veſpaſi
ani ſeptimi ⁊ domitiani q̃nti: vſqꝫ
ad domitianũ nonũ ⁊ ruffũ ꝯſules
martyrio coronat. Hic ex ꝓcepto
bti petri. xxv. pſbros ordinauit in
vrbe roma mẽſe decẽbrio: q etiã

ſepultus eſt iuxta corpus beati pe
tri in vaticano. vj. calendas maij
⁊ ceſſauit epiſcopatꝰ dies viginti.
Pro ſancto marcellino. Lcō. ij.
Marcellinꝰ natione romanꝰ
ex pr̄e proiecto: ſedit annos
octo: mēſes duos: dies. xxv. Fuit
aūt tp̄ibꝰ diocletiani ⁊ maximia-
ni: ex die calēdaꝝ iulij: a cōſulatu
diocletiani ſexti ⁊ ꝯſtantini ſecūdi
vſqꝫ ad diocletianū nonū ⁊ maxi
mianū octauū. Quo tp̄e fuit perſe
cutio magna ita vt intra. xxxᵃ. di
es decē ⁊ ſeptē milia hoīum ꝓmi-
ſcui ſexus per diuerſas ꝓuincias
martyrio coronarent xp̄iani. De
qua re ⁊ ip̄e marcellinꝰ ductꝰ eſt
vt thurificaret: qđ ⁊ fecit. L. iij.
Et poſt paucos dies penitēs ductꝰ
ab eodē diocletiano pro fide xp̄i:
cū claudio ⁊ cyrino ⁊ antonio ca
pite trūcatus eſt: ⁊ martyrio coro
natus. Cōiurauit aūt btūs mar-
cellinꝰ marcellū p̄ſbr̄m dū iret ad
paſſionē ſuā: vt p̄cepta diocletia
ni nunq̄ꝫ ipleret. Et poſt hoc factū
iacuerūt corpora ſcōꝝ i platea ad
exēplū xp̄ianoꝝ dies. xxxvj. iuſſu
diocletiani. In ſci vitalis marty
ris. Orō. Preſta q̄s omnip̄s deus
vt intercedēte btō vitale ⁊c̄. L. j.
Apud rauēnā natale ſci vita
lis martyris: prīs ſcōꝝ ger-
uaſij ⁊ ꝓthaſij. Qui militās cum
paulino iudice rauēnā ingreſſus
eſt. Et cū videret in ꝯſpectu ſui iu
dicis xp̄ianū noīe vrſicinum arte
medicū natiōe ligurē poſt nimia
tormēta capitalē excepiſſe ſniāꝫ:
cūqꝫ iā veniret ad palmā ⁊ expa-
uiſſet: exclamauit. Noli vrſicine
medice qui alios curare ꝯſueuiſti
teip̄ꝫ eterne mortis iaculo vulne
rare: ⁊ q̄ ꝑ paſſiones nimias iam
veniſti ad palmā: coronā noli per
dere tibi a dn̄o p̄paratā. Lcō. ij.
Atqꝫ martyriū ꝯſūmauit idē vr
ſicinꝰ: ſtati btūs vitalis corpꝰ eiꝰ
rapiens intra rauēnaticā vrbē ſe
peliuit: ad iudicē vltra venire ꝯtē
nēs. Tētꝰ itaqꝫ eſt a paulino ꝯſu-
lari: ob id maxime: q2 p̄fatū vrſici
nū in paſſionis agone poſitū ſuis
exhortationibꝰ roboraſſet: poſtqꝫ
eculei tormēta iuſſus ē ꝑduci ad
palmā. Locꝰ aūt vbi decollabant
xp̄iani hoc habebat vocabulū eo
ꝙ arbores palme illic eſſent. Et
fcā fouea quouſqꝫ inueniret aqua
ibi ſupinꝰ eſt depoſitus: ⁊ terra ac
lapidibus oppreſſus. Lectio. iij.
Coniunx quoqꝫ eiꝰ valeria cū re-
uerteret ad vrbē mediolanēſiū ſil
uanos ſacrificātes icurrit. Cūqꝫ
eā deponentes de ſaginario horta
rent de idolotitis mādueare: nec
ſibi oīno licitū teſtaret q2 eēt xp̄ia
na: ab eis nimia cede mactata ē:
vt vix ſeminecē ſui hoīes eam ad
mediolanēſē vrbē ꝑducerēt. que
infra biduuꝫ migrauit ad dn̄m.
In ſcōꝝ apl'oꝝ philippi ⁊ iaco-
bi oīa dicunt ſicuti feſto ſci mar-
ci preter orōnē lectiones ⁊ aīas
laud. ⁊ per hoī. ⁊ ad bn̄. ⁊ ad. M.
Ad. M. aīt. Nō turbet cor vr̄m
neqꝫ formidet: creditis i deū ⁊ i me
credite: i domo prīs mei māſiōes
multe ſūt alleluia. Oratio.
Deus q̄ nos annua apl'orū

tuoꝝ philippi ⁊ iacobi ſolénitate
letificas: preſta q̃ſumꝰ: vt quorũ
gaudemus meritis :inſtruamur
exemplis. Per. Lectio.j.
Um ſancti apli dñi ⁊ ſalua
toris noſtri ieſu xp̄i ceteriq̃ diſci
puli ad predicanduz verbum dei
per ſingulas quaſq̃ orbis diuide
rentur prouincias:ſcũs apl's dñi
nr̄i ieſu xp̄i philippus poſt aſcen
ſioné ſaluatoris per annos.xx.in
ſtanter predicauit euangeliũ gen
tibus per ſyriã.Ubi cũ tentus eét
a gétibus ⁊ adductꝰ ad ſtatuam
martis ⁊ cõpelleretur ad ſacrifi/
canduz :exiuit de ſubbaſe in qua
ſtatua erat draco ingens ⁊ percuſ
ſit filium pontificis qui miniſtra/
bat ignem ſacrificij. Lectio.ij.
Percuſſit etiã duos tribunos q
p̄erãt,puincie quoꝝ officiales te/
nebant in vinculis ſanctũ philip
pũ apl'm. De flatu aũt draconis
oés morbidi redditi egrotare ce/
perũt. Tunc ſcũs philippus dixit
oibꝰ. Audite ꝯſiliũ meũ ⁊ recupe
rabitis ſanitaté:ſ3 ⁊ iſti q ſũt mor
tui reſuſcitabunt.draco quoq̃ q
vobis é nociuꝰ:i dei mei noie fuga
bit,Dicunt ei oés. Dic nobis qd
faciamꝰ:Dixit ei philippꝰ apl's.
Deijcite hũc marté ⁊ cõfringite:
⁊ i locũ in quo fixꝰ ſtat crucez dñi
nr̄i ieſu xp̄i figite ⁊ hanc adorate.
Nũc illi q cruciabant ce/ Le.iij.
perũt clamare. Recuperet i nobis
virtꝰ ⁊ deijciemus marté hũc. Fa
cto itaq̃ ſiléntio: dixit apl's. Pre/
cipio tibi draco in noie dñi nr̄i ie/
ſu xp̄i:exi de loco iſto ⁊ vade in lo
cũ deſertũ vbi nõ é acceſſus hoĩuz
⁊ nulla vtilitas humanis vſibus
miſtrat:ita vt vadés nemini no/
ceas. Tũc draco ille ſeuiſſimꝰ exi/
ens cepit ire feſtinꝰ ⁊ vltra nuſq̃
cõparuit. Filiũ aũt pontificis qui
miſtrabat igné ſacrificij:⁊ duos
tribunos q mortui fuerãt ſuſcita
uit:oémq̃ turbã q̃ morbida fue/
rat draconis flatu ſanitati reſti/
tuit. Pro ſancto iacobo. L.iiij.
Iacobꝰ q appellat frater dñi:
cognométo iuſtꝰ:vt nonnulli
exiſtimãt ioſeph ex alia vxore:vt
aũt mihi videt marie ſororis ma/
tris dñi:cuiꝰ ioannes in libro ſuo
meminit:filius:poſt paſſioné dñi
ſtati ab aplis hieroſolymoꝝ eps
ordinatꝰ:vnã tñ ſcripſit epl'am:
que de ſepté canonicis eſt:que et
ipſa ab alio quodã noie eius edi/
ta aſſerit:l3 paulatim tpe,pceden
te obtinuerit auctoritaté. L.vᵃ.
Egeſippꝰ vicinꝰ aploꝝ i quinto
cõmentarioꝝ libro de iacobo nar
rãs ait. Suſcepit eccliaz hieroſo
lyme poſt apl'os frater dñi iacobꝰ
cognométo iuſtus. Multi qdez
iacobi vocabantur. Hic de vtero
mr̄is ſue ſcũs fuit:vinũ ⁊ ſiceraz
nõ bibit:carné nullam comedit.
Nunq̃ attõſus eſt nec vnctꝰ vn/
guéto:nec vſus balneo. Huic ſoli
tũ erat igredi ſcã ſcõꝝ. Siqdé ve
ſtibus nõ vtebat laneis ſ3 lineis.
Solus igrediebat téplũ: L.vi.
⁊ flexis genibꝰ pro pplo deprecã/
batur:intantũ vt in cameloꝝ du
ritié tranſiſſe eius genua crederé
tur. Dixit ⁊ multa alia que enar

rare longū eſt. Sed ⁊ ioſephꝰ in
vigeſimo libro antiquitatū refert
⁊ clemēs in. vij. ſuper expoſitionē
forme. Mortuo feſto qui regebat
iudeā miſſū eſſe a nerone ſucceſſo
rē eius albinū: qui cū necdū ad
puinciā perueniſſet: ananꝰ inquit
pōtifex adoleſcēs anani filiꝰ de ge
nere ſacerdotali accepta occaſio
ne principatus ꝯſiliū ꝯgregauit.
In illo tp̄e: Di/ Scd̄ʒ ioānē.
xit ieſus diſcipulis ſuis. Non
turbet cor vr̄m neq; formidet. Cre
ditis in deū ⁊ in me credite. In do
mo pr̄is mei māſiones multe ſūt:
⁊ rel. Homel. ſci aug. epi. L. vij.
Erigenda eſt nobis chariſ/
ſimi ad deū maior intētio: vt
verba ſci euangelij q̄ modo in no/
ſtris auribꝰ ſonuerūt: etiam mēte
capere vtcūq; poſſimus. Ait enim
dn̄s ieſus xp̄s. Nō turbet cor vr̄m
creditis in deū ⁊ i me credite. Ne
mortē tanq̄ hoīes timerēt: ⁊ ideo
turbarent conſolat eos: etiā deum
ſe eſſe conteſtans. Creditis in de/
um: ⁊ in me credite. Lectio. viij.
Conſequens eſt enim vt ſi in de/
um creditis: ⁊ in me credere debea
tis. Qd̄ nō eſſet cōſequēs ſi xp̄us
nō eſſet deus. Creditis inq̄t in de
um ⁊ in eū credite: cui natura eſt
nō rapina: eē eq̄lē deo. Semetip/
ſum eni exinaniuit: nō tamē for/
mā dei amittens: ſed formā ſerui
accipiens. Mortem timetis huic
forme ſerui: nō turbet cor vr̄m: ſu/
ſcitabit illā forma dei. Sed quid
eſt qd̄ ſequit. In domo patris mei
manſiones multe ſunt: niſi q: ſibi
metuebant. Unde audire debue/
rūt: non turbet cor vr̄m. Lcō. ix.
Quis eni eorū nō metueret: cū pe
tro deū eēt fidētiori atq; ꝓmptio
ri: nō cātabit gallus donec ter me
abneges. Tanq̄ ergo eēt ab illo
perituri merito turbabant. Sʒ cū
audiūt i domo pr̄is mei māſiones
multe ſūt: ſi quo minꝰ dixiſſem vo/
bis q: vado vobis parare locū: a
ꝑturbatiōe recreant: certi ac fidē
tes etiā poſt pericula tentationum
ſe apud deū cū xp̄o eſſe māſuros.
Ad lau. ⁊ per ho. añ. Dn̄e oſtēde
nobis pr̄em ⁊ ſufficit nobis alla.
Añ. Philippe q videt me videt
⁊ pr̄em meū alla. Añ. Tāto tp̄e
vobiſcū ſū ⁊ non cognouiſtis me:
philippe qui videt me: videt ⁊ pa
trem meū alla. Añ. Si cogno/
uiſſetis me ⁊ patrē meū vtiq; co
gnouiſſetis ⁊ ammodo cognoſce
tis eū ⁊ vidiſtis eum alla alla al.
Añ. Si diligitis me: mandata
mea ſeruate alla alla al. Ad bn̄.
añ. Ego ſū via veritas ⁊ vita: ne
mo venit ad patrē niſi per me all.
Ad vſ. añ. Dn̄e oſtende nobis.
cū rel. ps. de apl̄is. Ad. M. añ.
Si māſeritis in me ⁊ verba mea
in vobis manſerint: qd̄cūq; petie
ritis fiet vobis alla alla alla. In
vigilia inuentionis ſancte crucis
Ad vſ. añ. Helena conſtantini
mater. cum rel. de laud. ps. Dixit
dn̄s. cum rel. In fine. ps. Lau/
date dominum oēs gentes. Cap.
Fratres: Hoc enim ſentite in
vobis quod ⁊ in xp̄o ieſu: qui
cum in forma dei eſſet nō rapinam

arbitratꝰ eſt eſſe ſe equalem deo.
Hym. Vexilla regis. ℣. Hoc ſi-
gnū crucis erit in celo allꝫ. ℟. Cū
dn̄s ad iudicandū venerit alꝫ. Ad
M. aāt. O crux ſplēdidioꝛ cun-
ctis aſtris: mūdo celebꝛis: hoībꝰ
multū amabilis: ſāctioꝛ vniūſis:
que ſola fuiſti digna poꝛtare talē
tū mūdi: dulce lignū dulces cla-
uos dulcia ferens pōdera: ſalua
pꝛeſentē caterua in tuis hodie lau
dibꝰ cōgregatā: allꝫa allꝫ. alꝫ. Oꝛo.

DEus q in pꝛeclara ſalutiſe
re crucis inuentione: paſſio
nis tue miracula ſuſcitaſti: ꝯcede
vt vitalis ligni pꝛecio eterne vite
ſuffragia conſequamur. Qui vi.
Ad matutī. inuit. Xp̄m regē cruci
fixū. Venite adoꝛemꝰ allꝫ. ps. Ve
nite. Hym. Pange lingua glo.
In pᵒ noct. ant. Inuēte crucis fe
ſta recolimꝰ vniuerſi: cuius pꝛeco
niū ꝑ oꝛbē micāti lumine fulget.
allꝫa. ps. Btūs vir. ps. Quare
fre. ps. Dn̄e qd mul. ℣. Hoc ſi-
gnū crucis erit in celo allꝫ. ℟. Cū
dn̄s ad iudicādū venerit alꝫ. L. i.

ANno ducēteſimo trigeſimo
ſexto a deſtructiōe ⁊ euerſio
ne hierlm̄ a veſpaſiano ⁊ tito filio
eius: regnāte piiſſimo ꝯſtantino
auguſto: ſexto anno regni eiꝰ gēs
multa barbaroꝝ ꝯgregata eſt cō
tra romanos ad bellanduꝫ duce
maxētio. Necdū ꝯſtantinꝰ tpe il-
lo dn̄ice paſſionis accepat ſignū.
Erat aūt coꝛ eius fiduciā habēs
in dn̄o. Nocte eadeꝫ apparuit ei
vir ſplēdidus dicēs: Cōſtantine
ne timeas: ſed in celū reſpice ⁊ vi
de ſignū victoꝛie. ℟. Glioſū dieꝫ
ſacra venerat eccliā dū triūphale
reſerat lignū. In quo redemptoꝛ
nr̄ moꝛtis vincula rūpens calidū
aſpidē ſupauit allꝫa. ℣. In ligno
pendens noſtre ſalutis ſemitā ver
bum patris inuenit. In. Lcō. ij.

EVigilās a ſōno vidit ab oꝛi-
entis parte in celo ſignū cru
cis igneo fulgoꝛe rutilās. Et per
territꝰ tali aſpectu vidit angelos
aſtare ſibi dicētes. Cōſtantine in
hoc ſigno vinces. Igiꝫ ꝯſtātinus
ſecurꝰ de victoꝛia effectꝰ depinxit
ſibi ſignū i frōte qd̄ viderat i celo
⁊ illud ſilr̄ etiā ſuꝑ milites i ſilitu
dinē crucis exaptat. Iaꝫ vo reli
giōis ſigno armatꝰ: vt manifeſta
eius fieret fides: crucis ſignuꝫ ex
auro ⁊ lapidibꝰ pꝛecioſis foꝛma-
tū hn̄s in dextera: ꝯtra inimicos
igrediꝫ: obſecrās ⁊ oꝛās deuꝫ: vt
dextera quā munierat ſigno cru-
cis: romano nō macularet ſāgui-
ne. ℟. Crux ſacra duꝫ paret pꝛo
ſternuntur hoſtes certamine foꝛti
gaudēt xp̄icole. Crucifixū ieſum
imēſis ꝑconiis venerātes allꝫ. ℣.
Barbari dum ruūt letanꝫ plebes
q̄ redēptoꝛē adoꝛāt. Cru. Lc. iij.

ET ecce maxētius ꝑmo dilu
culo cū ingēti manu ingreſ
ſus eſt pōtē. Iuſſerat eni ipe ma
xentiꝰ ad decipulā ſterni fluuium
nauibꝰ ⁊ pontibꝰ eductis exeq̄ri.
Ingreſſo igiꝫ ponte: ſtati naues i
ꝓfundū demerſe ſūt. Unus neſan
di capitis interiit: cadēs moꝛtuꝰ
de ponte in flumie: ipolluta ꝑnci-
pis dextera a cruoꝛe ſuata ciuili.

Et ide ſuꝑ barbaros ꝯſtantinus
faciés iꝑetū ꝓxima luce illi terri
ti fugerūt. Et ſic ppl'ſ romanus
ab adulteris ⁊ homicidis tyrāni/
de ſeruitutis maxētij diuina vir/
tute eſt liberatꝰ. ℞. Hec ē arboꝛ
digniſſima i paradiſi medio ſitua
ta. In qua ſalutis auctoꝛ moꝛte
ꝓpꝛia moꝛtē oīum ſuꝑauit all'a.
℣. Crux pꝛecellēti decoꝛe fulgida
quā helena ꝯſtātini mater ꝯcupi
ſcēti aīo reqſiuit. In qua. In .ij.
noct. aāt. Felix ille triūphus fit ſa
lus egr'is vite lignū: moꝛtis reme
diū all'a. ps. Cū iuoca. ps. Ver/
ba mea. ps. Dn̄e dn̄s noſter. ℣.
Adoꝛamus te xp̄e ⁊ bn̄dicimus
tibi all'a. ℞. Quia per ſcāz crucē
tuā redemiſti mundū all'. L. iiij.
Adepta igit ꝯſtantinus victo
ria: ſeptimo anno iꝑerij ſui i
greſſus eſt romā. Et ꝯuocans ſa
cerdotes xp̄iane religionis: de ſi
gno crucis per qd̄ bellum vicerat
diligentiſſime pergrebat. Et audi
ens ꝙ eſſet triumphū celeſtis re/
gis: miſit ad ſilueſtrū ep̄m eiuſdē
vꝛbis. Qui cū veniſſet ad eū: ꝓtu
lit ei oēs dīnas ſcripturas: legit
⁊ credidit: ⁊ ſtati cathetiçauit euz
in noīe pꝛis ⁊ filij ⁊ ſpūs ſci: ⁊ cō
firmatus in fide xp̄i iuſſit templa
deoꝝ deſtrui: ⁊ eccl'ias edificari in
nomīe ſaluatoꝛis nr̄i ieſu xp̄i. ℞.
Crux ⁊ virga vigilās: iubar gl'ie
victoꝛie ſignū. Quā ſalus eterna
ex cūctis cedris pꝛecioſaz elegit
al'. ℣. O lignū vite ⁊ crux digniſ
ſima q̄ decoꝛē ⁊ pulchꝛitudinē de
mēbꝛis dn̄i ſuſcepiſti. Quā. Am

broſius i libꝛo de obitu theodoſij.
Conſtantino: lʒ ba/ Le. vª.
ptiſmatꝭ gr'a in vltimis cō/
ſtituto oīa peccata dimiſerit: tñ qꝛ
ꝑmus iꝑatoꝝ credidit: ⁊ poſt ſe
hereditatē fidei ꝑncipibꝰ dereliq̄t
magni meriti locū reppꝑit: cuiꝰ
tp̄ibꝰ cōpletū eſt illud ꝓpheticū:
in illo die erit qd̄ ſuꝑ frenū eq̄ ſā/
ctū dn̄o vocabit̄ oīpotenti: qd̄ illa
ſcē memoꝛie helena mater eiꝰ īſu
ſo ſibi dei ſp̄u reuelauit. ℞. Dū ſa
crū pignus celitus reuelat̄ xp̄i fi/
des roboꝛat̄. Adſūt ꝓdigia in vir
ga moyſi ꝑmitus figurata al'. ℣.
Ad crucis ꝯtactū reſurgunt moꝛ
tui: ⁊ dei magnalia reſerant̄. Ad.
Beatꝰ tali parēte cō/ Le. vj.
ſtātinus q̄ iꝑanti filio diui
ni muneris q̄ſiuit auxiliū: quo in/
ter pꝛelia quoqꝫ tutus aſſiſteret:
⁊ periculū nō timeret. Magna fe
mina q̄ multo amplius īuenit qd̄
iꝑatoꝛi cōferret q̄ꝫ qd̄ ab iꝑa/
toꝛe acciperet. Anxia mater ꝓ fi/
lio cui regnū vꝛbis romane ceſſe/
rat: feſtinauit hieroſolymā ⁊ ſcru
tata eſt locū dn̄ice paſſionis. Sta
bulariā hanc ꝑmo fuiſſe aſſerūt:
ſʒ ꝯiunctā cōſtantino ſenioꝛi: qui
poſtea regnū adeptus eſt. ℞. O
felix femina q̄ flagrāti amoꝛe dn̄i
feruēs crucē ⁊ clauos īuenire me
ruit. Et īclyti ꝑncipis frenum ex
eis ſtuduit decoꝛari all'a. ℣. In
die illo ſicut ſcriptū eſt qd̄ erit in
freno ſcm̄ dn̄o vocabitur. Et. In
iij. noct. aāt. Adoꝛamus te xp̄e ⁊
bn̄dicimus tibi: qꝛ ꝑ crucē tuā re
demiſti mundū al'. ps. Cātate. ſ.

Ps. Dñs regna. exul. Ps. Cātate
ii. ℣. Oīs tra adoret te ⁊ pſallat
tibi all'a. ℟. Pſalmū dicat nomi
ni tuo dñe all'a. Scd'z lucam.
IN illo tpe: Erat homo ex pha
riſeis nichodemꝰ noīe pnceps iu
deoꝝ. Hic venit ad ieſum nocte: ⁊
dixit ei. Rabbi ſcimus quia a deo
veniſti magiſter: ⁊ rel'. Homelia
ſancti auguſtini epiſcopi. L. vij.
CUm aūt eſſet hieroſolymis:
in paſcha in die feſto multi
crediderūt in noīe eiꝰ. Quare cre
diderūt? Sequit' ⁊ dicit. Uidētes
ſigna eiꝰ q̄ faciebat. Et de nichode
mo q̄d dī? Erat pnceps iudeoꝝ
nichodemꝰ noīe q venit ad euz no
cte ⁊ ait. Rabbi ſcimꝰ qꝛ a deo ve
niſti mag'r. Et iſte ergo credide-
rat in noīe eiꝰ. Et vnde credide-
rat in noīe eius? ℟. Dulce lignuz
dulces clauos dulce pōdus ſuſti
nuit. Que ſola digna fuit portare
pciū huiꝰ ſeculi al'. ℣. Hoc ſignū
crucis erit in celo cū dñs ad iudi
candum venerit. Que. Lcō. viij.
SEquit'. Nemo pōt hec ſigna
facere q̄ tu facis: niſi fuerit
deꝰ cū eo. Si ergo nichodemus de
illis multis erat q crediderant in
noīe eiꝰ: iā in iſto nichodemo attē
damꝰ quare ieſus nō ſe credebat
eis. Rñdit ieſus ⁊ dixit ei. Amen
amē dico tibi: Niſi qs renatꝰ fue
rit denuo nō pōt videre regnū dei
℟. Hoc ſignū crucis erit in celo:
cū dñs ad iudicādū venerit. Tūc
manifeſta erūt abſcōdita cordis
nrī all'a al'. ℣. Cū ſederit filiꝰ hoīs
in ſede maieſtatis ſue ⁊ ceperit iu-
dicare ſeculū p ignē. Tūc. L. ix.
IPſis ergo ieſus ſe credidit q
nati fuerūt denuo. Et illi credi
derāt in eū: ⁊ ieſus nō ſe credebat
eis. Tales ſunt oēs cathecumini.
Ipſi aūt credūt in noīe xpi: ſed ie-
ſus nō ſe credit illis. Intēdat ⁊ in
telligat charitas vr̄a. Si dixeri-
mus cathecumino: credis in xpo?
rñdet credo ⁊ ſignat ſe. Ecce iam
crucē xpi portat in frōte ⁊ nō eru
beſcit de cruce dñi ſui. Ad lau. et
p ho. aīt. Helena ꝯſtantini mater
hieroſolymā petijt all'. Aīt. Tūc
pcepit eos oēs igne cremari. at il
li timētes tradiderunt iudā all'a.
Aīt. Mors ⁊ vita appoſita eſt ti
bi: ſi nō oñderis mihi crucē xpi:
all'a. Aīt. Cūq ascēdiſſet iudas
pꝛexit ad locū vbi iacebat ſancta
crux all'a. Aīt. Orabat iudas: de
us deꝰ meus oſtēde mihi lignū ſcē
crucis all'a. Cap. Fr̄es: Hoc eni.
Hym. Luſtris ſex q. ℣. Adora
mus te xpe ⁊ bñdicimꝰ tibi all'a.
℟. Quia per crucē tuā redemiſti
mūdū all'a. Ad bñ. aīt. Helena
ſcā dixit ad iudā: cōple deſideriū
meū ⁊ viues ſup terrā: vt oñdas
mihi q dicit' caluarie locꝰ vbi ab-
ſcōditū eſt pcioſū lignū dñicū al'.
Oīo vt. ſ. Ad. iij. cap. Fr̄es: Hoc
eni. ℟. br̄. Hoc ſignū crucis erit
in celo. All'a all'a. ℣. Cū dñs ad
iudicādū venerit. Al'. ℣. Adora
mus te xpe. ℟. Qꝛ p crucē. Ad
MIhi aūt abſit glia- vj. cap.
ri: niſi in cruce dñi nr̄i ieſu
xpi: p quē mihi mūdus crucifixꝰ
ē ⁊ ego mūdo. ℟. br̄. Adoramꝰ te

xp̄e ꝛ bñdicimꝰ tibi. Allˀa allˀ. ℣. Q: ꝑ crucē tuā redemiſti mūdū. Al. ℣. Ois terra. ℟. Pſalmū.

P Ropter qḋ ꝛ deꝰ Ad. ix. ca. exaltauit illū ꝛ dedit illi nomē qḋ eſt ſup oē nomē: vt in noīe ieſu oē genu flectat: celeſtiū: terreſtriū ꝛ iſernoꝝ: ꝛ oīs lingua cōfiteat: q2 dñs nr̄ ieſus xp̄s in glia ē dei pr̄is. ℟. bī. Ois tra adoret te ꝛ pſallat tibi. Allˀa allˀ. ℣. Pſalmū dicat noī tuo. Allˀ. ℣. Hoc ſignū crucis erit in celo allˀ. ℟. Cū dñs ad iudicandū venerit alˀ. Ad vſ. añt. Helena. ps. Dixit dñs. In fine. Laudate dñm oēs gen. Cap. Fres: Hoc eni. Hy. Vexilla. ℣. Hoc ſignū. ℟. Cū dñs ad iudicā. Ad. M. añt. Crucē ſcā3 ſubijt q iſernū ꝯfregit accinctꝰ eſt potētia ſurrexit die tertia alˀ. Oro vt. ſ. In ſcōꝝ martyrū alexādri pape: euentij theodoli atq3 iuuenalis. Oro.

P Reſta q̄s omp̄s deus: vt qui ſanctoꝝ tuorum alexandri euētij theodoli atq3 iuuenalis natalicia colimus: a cunctis malis iminentibꝰ eoꝝ interceſſionibꝰ liberemur. Per. Le. j.

R Ome via numentana milia rio octauo: paſſio alexandri pape: euētij ꝛ theodoli pſbyteroꝝ: ſub traiano principe: iudice aureliano. Qui alexander romane eccleſie ep̄atū quintū poſt petrū annos decem tenuit: menſes. vij. dies. xij. Qui ſanctitate ꝛ ſciētia incomparabilis: fideq3 clariſſimꝰ: maximam partem ſenatoꝝ vrbis conuertit ad dñm. Lectio. ij.

H ic conſtituit aqua3 aſperſionis cum ſale benedici in habitaculis hoīum. Et paſſionē domini miſcuit in predicatione ſacerdotū quādo miſſe celebrātur. Qui poſtmodū iubēte traiano pncipe ab aureliano comite vtriuſq3 militie carceri mancipatus: poſt ſtupenda ꝛ diuina miracula: vbi per puerū qui faculam ferebat ardentem e carcere nocturno ſilentio per feneſtram eductus ad domu3 quirini tribuni: vbi btūs hermes pfectus ſub cuſtodia tenebat: perducitur.

P oſtq̄3 ſanata eſt ipſi Lcō. iij. us quirini filia balbina nomine: ꝛ ipſe quirinus conuerſus baptiſmi gratiam deſiderauit: poſtq3 liberationem ꝛ baptiſationem eorum quos in vinculis artatos in carcere quirinus ip̄e tenuerat: inter quos duos quoq3 ſāctiſſimos preſbyteros conſtrinxerat: euentium ꝛ theodolum: qui de oriente venerant. Poſt iſta oīa ꝛ ſiqua ab eo venerabiliter geſta ſūt: aureliano comiti: traiano adhuc pncipe ſiquidē hadrianus mundo imperabat: exhibitus eſt ſimul cū ipſis btīs duobus preſbyteris. L. iiij.

P rimo igitur in eculeū leuatus ꝛ tortus vngulis ac lampadibus attrectatus eſt grauiſſime. Cūq3 nullas daret voces: dixit aurelianus. Quare taces? Beatus alexāder reſpondit. Quia tempore orationis xp̄ianꝰ homo cū deo loquit. Depoſito aūt alexādro iuſſit ipſe iudex applicari euentiū ꝛ theodolū. Et iterrogauit btū alexādrū

Qui ſūt iſti? Scūs alexāder rńdit.
Ambo viri ſci: ambo pſbři. L.v.
Nūc ꝯuerſus ad btm̄ euentiū iu/
dex iterrogauit. Qn̄ factꝰ es xp̄ia
nus? Cui btūs euētius. Ante an/
nos ſeptuaginta: nā annoꝝ vnde
cim ſū baptiȥatus: ⁊ annoꝝ vigin
ti preſbyter ordinatus: ⁊ nūc ago
octoginta ⁊ vnū etatis annū: quē
in carcere ⁊ in vinculis cōpleui.
Poſtq̄ aūt iterrogauit etiā theo
dolū: ⁊ in ꝯfeſſione manentē inue
nit. iuſſit furnū incendi fortiter et
beatū alexandrū atq̄ euentiū li/
gatos in medio precipitari: cum
quibus ⁊ btūs theodolus ſponte
in flāmis ꝓſiliit: decātās cū ipis
⁊ pariter gratias agens. Igne
nos examinaſti: ⁊ non eſt inuen/
ta in nobis iniquitas. Lectio. vi.
Qď cū nūciatuȝ eſſet aureliano
ipio: fecit beatiſſimū alexandruȝ
pūctis creberrimis ꝑ tota mēbra
pūgi donec deficeret. Huiuſmodi
fine vir ſcūs martyriū ſuū cōple/
uit. Sci aūt duo pſbyteri gladio
cōſūmati ſūt. Quoꝝ corpora ſeue
ra femina religioſa collegit: ⁊ bea
tū alexandrū ⁊ euentiū in vno ſe/
pulchro: ſcm̄ vo theodolū ſepara
tim in alio poſuit via numentana
in predio ſuo quinto nonas maij.
In ſci ioānis ante portā latinā.
ad. M. aūt. In feruentis olei do/
liū miſſus ioānes apľs: diuina ſe
ꝓtegente gratia illeſus exiuit aľ.
Et dř in vtriſq̄ vš. ad. M. Oro.
Deus qui ꝯſpicis q᷑ nos vn/
diq̄ mala nr̄a perturbāt: pre
ſta q̄s: vt bti ioānis apli tui iter/
ceſſio glioſa nos protegat. Per.
Ad maḡ. iuiȝ. Regē apoſtoloꝝ.
Cetera oīa fiant ſicut i feſto ſcti
marci preter lectiōes. Hierony/
mus in libro illuſtriū viroꝝ. L.i.
Ioannes apľs quē ieſus ama
uit plurimū: filiꝰ ȥebedei ⁊ fra
ter iacobi apli quē herodes poſt
paſſionē dn̄i decollauerat: nouiſſi
mus oīum ſcripſit euāgeliū roga
tus ab aſie epis aduerſus corin/
thū alioſq̄ hereticos: ⁊ maxime
tūc hebionitarū dogma cōſurgēs
qui aſſerūt xp̄m ante mariā non
fuiſſe: vnde ⁊ cōpulſus eſt diuinā
eius natiuitatē edicere. Sed ⁊ ali
am cauſā huius ſcripture ferūt.
Qď cū legiſſet matthei marci lu/
ceq̄ volumina: ꝓbauerit qdē tex
tuȝ hiſtorie ⁊ vere eos dixiſſe affir
mauerit: ſed vnius tm̄ anni i quo
⁊ paſſus eſt poſt carcerem ioan/
nis hiſtoriam texuiſſe. Lectio. ij.
Pretermiſſo itaq̄ anno cuiꝰ acta
a tribus expoſita fuerāt ſuperioris
tpis anteq̄ ioānes clauderet in
carcerē: geſta narrauit: ſicut ma/
nifeſtū eſſe poterit his qui diligē
ter quatuor euāgelioꝝ volumina
legerint. Que res ⁊ diaphoniam
que videt ioannis eſſe cū ceteris
tollit ⁊ ſoluit. Scripſit aūt ⁊ vnā
eplam cuius exordiū eſt. Qď fuit
ab initio: qď audiuimꝰ ⁊ vidimꝰ
oculis nr̄is: qď ꝑſpeximus ⁊ ma/
nus nr̄e ꝯtrectauerūt de verbo vi
te: que ab vniuerſis eccleſiaſticis
⁊ eruditis viris probať. Lcō. iij.
Reliq̄ue aūt due quarū ꝑncipiū
eſt. Senior electe dn̄e ⁊ natis eiꝰ
⁊ ſequētis.

ꝛ ſequētis. Senioꝛ gaio chariſſi
mo quē ego diligo i veritate: ioā
nis pſbyteri aſſerunt. Cui⁹ hodie
ꝛ alterū ſepulchꝛū apud ephesū
oſtēdit. Et nōnulli putant duas
memoꝛias ioānis euāgeliſte eē.
Sup qua re cū ꝑ oꝛdinē ad papi
am auditoꝛē ei⁹ ventū fuerit diſſe
renus. Quartodecimo ergo an/
no ſcdam poſt neronē ꝑſecutionē
mouēte domitiano: i pathmos in
ſulā relegat⁹ ſcripſit apocalypſiʒ
quā iterꝑtat iuſtin⁹ martyr ꝛ hi
reneus. Alie tres lcōnes legūt
de legēda ei⁹. ſ. Scdam poſt ne/
ronē. vſqꝫ ibi. Bñdict⁹ q. Regre
I i feſto eiuſdē. Scdꝫ mattheū.
In illo tpe: Acceſſit ad ieſum
mr̄ filioꝝ ʒebedei cū filijs ſuis ado
rās ꝛ petens aliquid ab eo: ꝛ rel.
Homel. ſci hieronymi pſbri. Le. vij.
Vide opinionē habet
regni mr̄ filioꝝ ʒebedei vt
cū dñs dixerit: fili⁹ hoīs tradetur
pncipib⁹ ſacerdotū ꝛ ſcribis ꝛ cō
dēnabūt eū moꝛte: ꝛ tradēt eum
gētib⁹ ad illudēdū ꝛ flagellādū
ꝛ crucifigēdum ꝛ ignominiā paſ
ſionis timētib⁹ diſciplis nūciaue
rit: illa gliā poſtulat triūphantis.
Hac vt reoꝛ ex cauſa: qꝛ poſt oīa
dixerat dñs: ꝛ tertia die reſurget
Putauit eniʒ mulier Lcō. viij.
poſt reſurrectionē ilico regnatu/
rū: ꝛ qd in ſcdo aduētu pmittit: i
pmo eē cōplēdū. Et auiditate fe
minea pſentia cupit imemoꝛ fu/
turoꝝ. Qd aūt interrogat dñs: ꝛ
illa petēte rñdet: qd vis? nō venit
de ignorātia: ſʒ ex ei⁹ pſona dicit.

qui flagellādus ꝛ crucifigendus
erat. Quomodo ꝛ i hemoꝛoiſſa:
qs me tetigit? ꝛ de laʒaro: vbi po/
ſuiſtis eū? In veteri qqꝫ teſtamē
to: adā vbi es? ꝛ deſcēdēs videbo
ſi iuxta clamoꝛē ſuum q venit ad
me pficiūt: ſin aūt nō ē: vt ſciam.
Poſtulat aūt mr̄ filioꝝ Lcō. ix.
ʒebedei erroꝛe muliebꝛi: ꝛ pieta/
tis affectu neſciēs quid peteret.
Nec mirū ſi iſta arguat iperitie:
cū de petro dicat qn̄ vult tria ta/
bernacula facere neſciēs qd dice
ret. Rñdens aūt ieſus dixit eis:
Neſcitis qd petatis. Mi poſtu/
lat: ſʒ dñs diſciplis loquit intelli
gēs pces ei⁹ ex filioꝝ deſcendere
volūtate. Poteſtis bibere calicē
quē ego bibiturus ſū? Calicem i
ſcripturis diuinis paſſionē itelli
gim⁹. In apparitiōe ſci michae
lis archāgeli oīa dicunt ſic i alio
feſto eiuſdē: excepto iſto qꝫ ad in/
uit. aīt. Hia tā bi. qꝫ alia ꝛ ℣. in
fine iungit alla. Et i pa noc. dicū
tur iſraſcripta Hia. Et ſub pma
aīt. cuiuſlibet noc. dicuntur tres
pſal. ℟m pm. Locutus ē ad me
vn⁹ ex ſeptē angelis dicens: veni
oſtēdā tibi nouā nuptā ſponſam
agni. Et vidi hierlm deſcēdētem
de celo oꝛnatā monilib⁹ ſuis alla
al. al. ℣. Et ſuſtulit me i ſpū i mō
tē magnū ꝛ altū. Et. ℟. Audiui
vocē i celo angeloꝝ multoꝝ dicē/
tiū. Timete dñm ꝛ date claritatē
illi: ꝛ adoꝛate eū q fecit celū ꝛ ter
rā mare ꝛ fōtes aquarū alla all.
al. ℣. Vidi angelū dei foꝛtē volā
tē ꝑ mediū celū voce magna cla/

mantē ⁊ dicētē. Timete. ℟. Oſtē
dit mihi angelus fontē aq̄ viue ⁊
dixit ad me alľa. Hic deuz adora
alľa alľ. alľ. ℣. Poſtq̄ȝ audiſſē ⁊
vidiſſē cecidi vt adorarē añ pe
des angeli q mihi hec oſtēdebat
⁊ dixit mihi. Hic. ℟m quartū in
cipit a pmo alteriꝰ feſti. ſ. Factuȝ
ē ſilētiū. cū rel. p ordinē. In ſcōꝝ
martyruȝ gordiani ⁊ epimachi.

Da q̄s oīps deꝰ: vt q Oro.
beatoꝝ martyrū tuoꝝ gor
diani ⁊ epimachi ſolēnia colimꝰ:
eorum apud te interceſſionibꝰ ad
iuuemur. Per. Lectio. j.

Rome via latina natale ſcōꝝ
gordiani ⁊ epimachi: q̄s iulianꝰ
imperator ⁊ apoſtata iter multos
xp̄ianos publicis cuſtodijs mā-
cipauit: btm̄ vō ianuariū ſenē ſa
cerdotē cōprehenſuȝ cuidā vica-
rio gordiano audiēdū tradidit: q
btm̄ ianuariū patienter audiens
ſpū dei illuminatꝰ credē cepit. L. ij.

Quē ptinꝰ btūs pſbyt cū vxo-
re ſua mariana noīe: ⁊ famulia p
miſcui ſexus numero qnquagita
tribus: ⁊ eo amplius baptiçauit.
Qd̄ factū audiēs iulianꝰ: plenꝰ
ira dānauit iſcriptionibꝰ ſanctū
pſbyteꝝ ianuariū. Sāctū vō gor
dianū ſilr dānatū i cuſtodia pu
blica poſuit: atq̄ȝ cuidā clemētia
no quē vicarium eius loco de de-
rat tradidit. Vxorem porro eiꝰ ad
aquas ſalinas manere precepit i
ſeruitio ruſticorum. Lectio. iij.

Clemētianꝰ aūt añ tribunal reſi
dēs btm̄ gordianū vinctū cathe-
nis ſibi pſentari fecit. Ille aūt in
pfeſſione xp̄i fixus diu plūbatis
cedit ⁊ vltio capite trūcat: cuius
corpꝰ pcepit: iniquus iudex añ tē
plū apollinis i tellure iactari: vt
a canibꝰ roderet: qd̄ nocturno tē
pore chriſtiani rapiētes miliario
plus vľ minus ab vrbe roma po-
ſuerūt i crypta: vbi iā pdē corpꝰ
bti martyris epimachi ſepultuȝ
fuerat. In ſcōꝝ martyrū nerei ⁊
achillei atq̄ȝ pācratij. Oro.

Semp nos dñe martyrū tuo
rū nerei ⁊ achillei atq̄ȝ pancratij
foueat q̄s btā ſolēnitas: ⁊ tuo di-
gnos reddat obſequio. Per. L. j.

Rome i cimiterio ptextati na
tale ſcōꝝ martyruȝ nerei ⁊
achillei fratrū: q fuerūt eunuchi
btē flauie domicille: quiq̄ȝ cuȝ ea
apud iſulā pōtianā longū p xp̄o
duxerūt exiliū: poſtmodū vō ab
aureliano ſpōſo domicille quē ip
ſa ob amoreȝ xp̄i ſpreuerat: pmo
vberibꝰ grauiſſimis attriti: deide
minutio ruffo pſulari ſūt traditi
A quo cū eculeo ⁊ flāmis Le. ij.
cōpellerent ad imolādum: ⁊ dice
rēt ſe a beato petro apľo baptiça
tos: nulla rōne poſſe idolis imo-
lare: capite ceſi ſūt. Quoꝝ corpo
ra rapuit auſpiciꝰ diſcipulꝰ eoꝝ
nutritor ſcē domicille vgis. Que
etiā nauicule ipoſita adduxit ⁊ i
pdio domicille i crypta arenaria
ſepeliuit via ardeatina a muro vr
bis miliario vno et ſemis. Pro
ſancto pancratio. Lco. iij.

Uia aurelia miliario ſcdo:
natale ſci pācratij martyris. Qui
cū eēt ānoꝝ. xiiij. martyriū capiṯ

abſciſſione ſub dioclꝫtiano cõple
uit. Cui⁹ reuerendũ corp⁹ octauil
la illuſtris femia occulte noctu ſb
latũ aromatib⁹ ꝯditũ ſepeliuit q̃r
to idus maij. In ſc̃ti bonifacij.
Paſſio ſci bonifacij Lectio .j.
martyris ſub dioclꝫtiano ꝛ
maximiano: apd̓ tharſũ ciuitatẽ
paſſi: ſꝫ rome i via q̃ latina nũcu
paƚ ſepulti. Qui cũ eẽt ꝓcurator
rerũ cuiuſdã nobilis mulieris noĩe
aglaes: ꝛ cũ ea i ſtupro miſcereƚ:
tãdẽ vtriqꝫ diuino nutu cõpũcti
ꝯſiliũ habuerũt vt ad regrendũ
corpora martyrũ bonifaci⁹ mitte
reƚ. Si quo modo ſeruiẽtes atqꝫ
obſequentes eis: ꝑ eorum oratio
nes ſaluari mererenƚ. Lectio .ij.
Perueniens igiƚ poſt dies aliq̃t
tharſũ ciuitatẽ dixit ad eos q cũ
eo erãt bonifaci⁹. Uiri eũtes req
rite nobis hoſpitium: ego aũt ibo
videre eos quos valde deſidero:
martyres certantes. Feſtinans
itaqꝫ ad locũ vidit btiſſimos aliũ
ſuſpẽſum ꝑ pedes igne ſuppoſito:
aliũ i q̃tuor lignis extẽſũ ꝛ diutiſ
ſime afflictũ: aliũ vngulis exara-
tũ: aliũ manib⁹ abſciſſũ: aliũ ſtipi
tẽ i collo hñtẽ ifixũ: ꝛ a ƚra eleua-
tũ. Et ſic ꝑ diũſa ſupplicia marty
ria ab ipio carnifice diſpoſita. L.
Cũqꝫ emin⁹ feruens ꝛ ipſe iij.
amore xp̄i reſpiceret: magnũ deũ
ſc̃oꝝ martyrũ clamare cepit. Et
accurrẽs ꝯſedit ad pedes eoꝝ de-
oſculãs vincula ac dicẽs: Certate
martyres xp̄i: calcate diabolum:
modicũ ꝑſeuerate. Paruus qui
dẽ labor: ſed multa reges ꝛ ieſſa-
bilis poſtmodũ ſatietas. Le. iiij.
Iſta eni tormẽta q̃ ꝑ diuinitatiſ
amore patimini tp̄alia ſũt: ꝛ q̃ſi i
momẽto trãſeũtia. Poſt breuiſſi
mũ aũt tẽporis ſpatiũ ad ꝑpetue
felicitatis vos trãſmittẽt gaudia
vbi regis v̄ri viſione gaudentes:
illiqꝫ celeſtiũ cantionũ laudes in
ter choros angeloꝝ imortalitatꝭ de
core veſtiti referẽtes in eterne ca
lamitatꝭ abyſſo i piiſſimos v̄ros vi
debitis cruciari tortores. Aſpici
ens aũt ſimplici⁹ iudex: iuſſit euꝫ
applicari ad tribunal: eiqꝫ dixit:
Quis es tu? Sãctuſ bonifaci⁹ di
xit. Xp̄ian⁹ ſuꝫ ꝛ bonifaci⁹ vocor.
Nũc irat⁹ iudex iuſſit eũ Le. v.
ſuſpẽdi: ꝛ corp⁹ ei⁹ tãdiu vnguliſ
radi donec oſſa ei⁹ apparerẽt. De
inde calamos acutos ſb vngulis
manuũ ei⁹ affigi. Cũqꝫ ſanct⁹ dei
martyr i celũ aſpiciẽs alacriƚ do-
lores toleraret: vidẽs impius iu
dex iuſſit aperiri os eius: ꝛ plũbũ
bulliẽs infũdi. Sãctus aũt mar
tyr dicebat: Gratias tibi ago do
mine ieſu xp̄e fili dei viui. L. vj.
Deinde iudex iuſſit afferri ollã:
ꝛ eã pice ipleri atqꝫ ſãctũ marty
rẽ verſo capite i bulliẽtẽ picẽ mit
ti. Sꝫ cũ nihil leſus eẽt: iuſſit iu-
dex vt gladio caput ei⁹ abſcide-
retur. Quo facto terremot⁹ ma-
gnus fact⁹ eſt: ita vt multi infide
les v̓tutem xp̄i i martyre cernen
tes crederent. Conſerui v̓o mar-
tyres bonifacij circuibant vbiqꝫ
regrẽtes eũ ꝛ nõ iueniẽtes ad in
uicẽ dicebãt. Ille modo i adulte
rio aut i taberna poſitus epulat.

In trāſlatiōe ſcī bernardini. L. j

Cum vo vir ſanctꝰ mole car-
nis exutus ad q̄ ꝓparauit
deus diligentibꝰ ſe ieffabilia dona
perueniſſet: cōſociū fr̄es capſā ꝓ-
parabāt: vt ſacrū illud corpus ⁊
celeſte pignus ſenas aſportarēt.
Qḋ conſpicientes q̄ꝫplurimi pijs
clamoribuꝫ totā ciuitatē repleue
rūt acclamātes. Mortuus ē vir
ſāctus bernardinꝰ: ſubito accur
rit inumerabilis viroꝝ ac mulie
rū puerorūq̄ꝫ mľtitudo ad ſacrū
corpꝰ illud deoſculādū. Maioreꝫ
vo ⁊ ciues q ꝑerāt gubernationi
ciuitatis aqle: corpꝰ illud ſāctiſſi
mū q̄ꝫprimū rapiūt de manibꝰ ſo
cioꝝ fratrū: q illud iam in capſa
aſportādū collocauerāt: ⁊ illḋ ex-
trahentes ⁊ honorifice exornātes
qḋ plurimis ⁊ fideliſſimis depu-
tatis ciuibꝰ cuſtodiēdū tradide-
rūt: vt ſequēti luce oī populo vi-
dēdū in ecclia deponeret. **Le. ij.**

Poſtera vo die q̄ celebritas dñi
ce aſcēſionis ſolēniter agebatꝫ cū
de morte ī publicū ꝓlatū eēt cor-
pus illud ſanctiſſimū: ꝯflueretq̄ꝫ
paſſim oīs ppľs vidēdi oſculan-
diq̄ꝫ illiꝰ cauſa: q̄lis eius vita fue
rit: ⁊ ī ꝯſpectu altiſſimi q̄ꝫ eiꝰ gra
ta opera acceptaq̄ꝫ extiterint ipe
deus mirabiliter īpenſiuſq̄ꝫ fideli
bus ſuis declarauit. Tot eni ⁊ tā
preclara ⁊ euidētiſſima magnifi
ca ꝓdigia poſt eiꝰ ad paradiſum
trāſitū illiꝰ meritis ⁊ īterceſſione
q̄ꝫplurimis eiꝰ auxiliū implorāti
bus diuina clemētia patēter ex-
hibuit: vt nullo qdē pacto poſſit
ſin tot portētis veritas ipa denega
ri. Eadē eni hora die aſcenſionis
q̄ funꝰ ī ecclia ꝓlatū fuerat: ante
oēs vnꝰ paſchalis: puer qdā ꝓ-
cubuit ad pedes feretri ſcī pūs;
atq̄ꝫ ibi ꝑter ſpem ⁊ expectationē
oium rectus ille aio ac fide: recto
etiā altero laterū quo grauiſſime
antea claudicabat: īcedere diui-
na dei vtute ꝑſtāte ꝓmeruit. **L. iij.**

Que res maiori etiā fide ac
deuotiōe inflāmare cepit aduēni
entis ppli fluentē vndiq̄ꝫ turbā:
qḋ ꝓprijs ꝯſpiciēs oculis antoni
us de bagno ciuis aqlanus q al-
tero lateꝝ adeo breuiore natꝰ fue-
rat: vt nō niſi admodū decliui ad
terrā corpore gradi valeret: diui
na īplorata ope ſupra bti viri cor
pus plenꝰ fide ſe ꝓiecit: ⁊ ſubito
equatis ambabꝰ tibijs q̄ſi diſtor
tā ꝓtrahi eā q̄ breuior erat ſibi vi
ſū fuiſſe iactauit: ⁊ īcolumis red-
ditꝰ ad ſcī viri extollēda ꝓconia
pplm magis īcitauit. Cūq̄ꝫ vbe-
riora illiꝰ dona ⁊ ꝓdigia appare-
rēt: vniuerſus ppľs q magna cū
reuerētia ad funerales corporis
exeqas aduenerat: illiꝰ potiꝰ vi-
debatꝫ magno gaudio natalitia ſo
lēnia celebrare q̄ꝫ qcq̄ꝫ funebꝛe ꝑ
tractare. Qḋ ꝑſentiētes ꝯuicina
rū ciuitatū ppli mares ac femie:
adulti atq̄ꝫ īpuberes turmati ad
aqlanā ciuitatē ꝯfluebāt lachry
mis ac iubilis acclamātes: Scē
bernardine adiuua nos. **Le. iiij.**

Et q varijs lāguoribꝰ detinebā
tur a conuicinis ⁊ remotis oppi
dis ⁊ iumentis ſubuecti: aut aliꝭ

aſpoꝛtati ante feretrū ꝺeponeban
tur: vt ſacrū illud pign⁹ tāgētes
a ſuis mererent īfirmitatib⁹ ſācti
viri itercessione liberari. Ad cu/
ius ſci coꝛpoꝛis ꝯtactuꝫ multi ac
plurimi ſanabant. Et ſic pluríb⁹
dieb⁹ corpus illud ſanctiſſimū in
humatū cūcto ppl̄o viſibile perſi
ſtēs celle poti⁹ aromatū ꝙ̄ cada/
ueris odoꝛē exalare videbat. To
ta i ciuitate ac ei⁹ comitatu ceſſa
bāt artes mechanice: ⁊ ruſtica ſi
lebāt opa. Feriati dies ſolemnes
agebant. Magn⁹ cāpanarū ſtre
pitus imēſuſqꝫ toti⁹ ppli applau
ſus ac die noctuqꝫ ardētia lumi/
naria i ſacra ede btī frāciſci: vbi
celeſte pign⁹ reſidebat quoddā i/
ſolitum aglane ciuitati gaudij ac
iubili gen⁹ iferebāt: vt celeſtes po
tius ꝙ̄ terreni icole cēſerent: nā
partialiū coꝛda ⁊ diſſidētes ciui/
um animi itā vnitaꝫ ſederatāqꝫ
ꝯcoꝛdiā ⁊ pacē ꝑuenerāt: vt nil
aliud ſedatis littoꝛibus acclama
rent niſi ꝺeū bn̄dicētes q virū ſā/
ctum bernardinum tot mirabili
bus ſignis coꝛuſcantē ꝺeſolate vꝛ
bi aglane patronū ac itercesſoꝛē
nouiſſimū aggregarat. **Lcō.v^.**
Nō poſt multos vo dies vniuer
ſe regni totiuſqꝫ italie ꝓuincie ac
cipiētes virū ꝺei bernardinū ſuū
obiſſe diē: ⁊ mirabilia ꝑ ipm̄ ope
rabat ꝺeus: eū vere ſāctū cōmuni
ac publica voce ꝓ̄dicabāt: ⁊ i cū
ctis fere ciuitatib⁹ ac oppidis q̄
ſalutarib⁹ eius monitis feruētiſſi
miſqꝫ ꝓ̄dicationib⁹ refecte fuerāt
dū vitam ageret i humanis: ab
vniuerſo ppl̄o ſolēnes parabant
exeqe q̄ magis ipſi⁹ natalicij diei
ꝙ̄ funeralis honoꝛis cultū ꝓ̄ten/
debāt. Excitabat plebs cūcta in
viri ſancti ꝺeuotionē: ⁊ diuerſis i
regionib⁹ varijs languētes infir
mitatib⁹ ipſius auxiliū iploꝛātes
vota ad ſanctū coꝛpus emittebāt
⁊ euāgelicū illud implebat. Ceci
vidēt: claudi ambulāt: ſurdi au/
diunt: ⁊ leproſi mundant: moꝛtui
reſurgunt: vt inferius ſuo oꝛdine
ſingulariter exponetur. **Lcō.vj.**
Eapꝓpter excelſa ſenarū ciuitaſ
tam memoꝛanderei rumoꝛe ꝑla
to: ⁊ tātoꝝ fama miracl̄oꝝ crebꝛe
ſcēte: ne tāti muneris ſibi a diui/
na maieſtate collati imemoꝛ aut
ingrata iueniret: ſꝫ laudes poti⁹
altiſſimo: ⁊ gr̄as cū iubilo ⁊ exul
tatione referret: voléſqꝫ iſuꝑ ma/
gna cū grauitate tā mirāda ꝓdi/
gia ſi vera eēnt: vt aſſerebat vera
fide cōpꝛobare: publico ſuper hoc
ꝯſilio celebꝛato ciuē quēdam ex
ſuis ꝓbatiſſimuꝫ ad aglanā ciui
tatē ꝺeſtinauit: vt ſi tot ac tāta eſ
ſent que ꝺe eo ferebant miracula
diligētius exploꝛaret. Qui ꝓba/
tiſſimus ciuis tā pie ac ſancte rei
negociū a ſua ſibi ciuitate impoſi/
tū: leto aīo ꝺeuotaqꝫ mēte ſuſcipi
ens ad aglanā ciuitatē ꝙ̄ potuit
celeriter ſe ꝯtulit. Et q̄ fama vul
gauerat veriſſima cōperiēs: ⁊ ve/
ritatis exiſtētiā etiā ipſam famā
ſuꝑare q̄cunqꝫ adinuenit añ illi⁹
aduētū facta miracula: alia q̊qꝫ
preterea q̄ ipo ſpectāte ꝑ ſanctuꝫ
ꝺei virū ꝺeus mirabiliter edidit:

ſingulariter deſcribẽs ãnotauit.
Et ipſa deinde i publicã L.vij.
formã redacta: ⁊ atteſtatiõibus
ꝗ̃plurimis ſubſcripta ad eiuſdẽ
ſenẽſem ciuitatẽ tranſmiſit. Qui
bus p ipam ſenẽſẽ ciuitatẽ maxi
mo cũ mẽtis iubilo ⁊ deuotiõe ac
ceptis: vt tãti fulgoris i eoꝝ ciui/
tate nouiter exorti ſplẽdor ⁊ cla/
ritas cunctis xpi fidelibꝰ lucidiꝰ
refulgeret: eoꝝ nobiles oratores
ad aplicam ſedẽ ilico deſtinauit:
vt de tã pclaris ſignis ⁊ miracu/
lis põtificẽ maximũ eugeniũ.iiij.
certiorẽ redderẽt: paritercꝫ eidẽ
ſupplicarẽt: vt aliqbꝰ ex reueren
diſſimis ſacroſãcte romane eccle
ſie cardinalibꝰ cõmittere digna/
ret ⁊ mãdare: vt de auſteritate ſã
ctimonia vite ac ꝯtinentia pdicti
viri fratris bernardini denicꝫ eiꝰ
pdicationibꝰ: ſciẽtia ⁊ miraculo
rũ vitate: aliiſcꝫ tãto negocio ne/
ceſſariis et oportunis ſe pleniſſi/
me ac diligẽtiſſime iformarẽt. Et
qcqd p huiuſmodi exactiſſimam
iformationẽ cõpertũ fuiſſet ſãcti/
ti ſuo i cõciſtorio referrẽt: vt pdi
ctis veris exiſtẽtibꝰ ad ſãcti viri
canonizationẽ omni debita cũ ſo/
lẽnitate ꝓcedere dignaretur: vt
quẽ deꝰ tot ⁊ tã mirificis portẽtis
ornauit i celis: deberẽt ⁊ xpi fide
les i terris etiã venerari. L.viij.
Non minꝰ iſtabat apud ſcitatez
pontificis felix aqlana ciuitas: q
tã pcioſã margaritã meruit poſ/
ſidere. Sꝫ elucẽtia maiora i dies
q viri ſãcti meritis fiebant mira
cula ſũmi põtificis magis aures
propulſabãt: ꝓpter q etiaz motꝰ
illuſtriſſimꝰ pnceps ⁊ dominus
alfonſus rex aragonũ: pus de p/
miſſis diligẽtiſſime certior factꝰ:
apud põtificẽ maximũ plurimũ
laborabat: igẽti deuotiõis feruo/
re iſtãs ac ſupplicãs: ſãctiſſimũ
dicte canonizatiõis opus ꝗ̃toti
us expediri. Tãdẽ cõmotꝰ ponti/
fex ſignoꝝ potiꝰ viri dei ſanctitatẽ
atteſtantiũ cõperta vitate: ꝗ̃ hoc
expoſcẽtiũ cõmunitatum regis ⁊
multoꝝ xpi fideliũ itercesſione oi
bus q ad tã arduuz canonizatio
nis opus attinere vident: diligẽ/
tiſſime completis ꝗ̃plura ꝯciſto
ria ꝓ hac ſolũ cauſa ppetranda
aduocauit. Et ibidẽ enarratis at
teſtãtiũcꝫ fide roboratis ꝗ̃pluri
bus: ſꝫ i vno pſertim ꝯciſtorio cẽ
tũ ⁊ vno miraculis: ipe pontifex
vniuerſa cardinaliũ cõcione aſſẽ
tiẽte rẽ hãc in finẽ vſcꝫ deducere
peroptabat: ſꝫ morte pueńtꝰ eu/
genius ipe q̃rtus iſectã canoni/
zationẽ ſci dereliqt: cui ſuccedẽs
nicolaus qntus: ⁊ pluries p eoſ/
dẽ quos retulimꝰ ſepiſſime regſi/
tus: vt qđ pdeceſſor illiꝰ ipediẽte
morte nõ fecerat adiplere digna
ret: mature ac grauiſſime tam ar
duã cauſã ꝓſecutꝰ cũ multo plu/
ra clariſſima miracula coruſca/
rẽt: beatũ virũ bernardinũ catha
lago ſãctoꝝ aſcripſit i ecclia pnci
pis aploꝝ rome i die pẽtecoſtes:
anno dñice incarnatiõis. M.cc/
cc. qnquageſimo: põtificatus vo
ſui anno q̃rto igenti totiꝰ orbis le
ticia ⁊ applauſu: qm̃ magni iubi

lei tūc tpis ſolénitas agebat: an/
no vo ſexto poſtq̄ʒ ſublat⁹ vir ſā
ctus ad celeſtia regna peruenit.
Nam grata nēpe fuit vni/ L. ix.
uerſis pplis hui⁹ ſācti canoniça
tio: vt nullus pene tā paruulus i
italie finib⁹ fuerit viculus q ꝑ ſo/
lénes pceſſiones p̄clarū hūc dié
non venerare tur. Et ꝑ orbé ma/
gnis i ciuitatib⁹ oppidiſqʒ q̄ʒplu
rinus ecclias ſācto illi⁹ noī dica/
tas erexerūt. Inclyta vo ciuitas
aglana q̄ talé ac tātū meruit the/
ſaurū poſſidere nobile templū ac
locū fratrū ſcī bernardini noī de/
dicādū q̄ʒ p̄mū poſt illi⁹ ſāctoꝝ
collegio iſcriptioné ↄſtruédū de/
creuerūt: qd tādé multis ipenſis
perficiétes nouo illud p̄cioſi lapi
dis ornaméto exornare procura/
rūt. Dederūt eni operā aglani ci
ues cū ſixto maximo: vt corporis
illi⁹ ſāctiſſimi ab ecclia ſcī franci
ſci: in qua plurib⁹ iacuerat annis
trāſlatio fieret: ad memorādum
nūc ꝛ i futurū téplū ac locū ſācti
bernardini: q̄ qdem trāſlatio fa
cta é toti⁹ puincie aprutij maxia
gratulatiōe: ꝛ exteroꝝ q aderant
ſūma cū exultatiōe ꝛ totius cleri
ac fratrum magno ↄuentu: anno
dñi. M cccc. lxxij. ſedéte ſixto q̄r
to pōtifice maximo: pontificatus
ſui anno p̄mo: ad laudé ieſu xp̄i:
qui ꝑ oia ſecula é bn̄dict⁹. Amé.

In ſancte potétiane v̄ginis L. j.

Rome ſācte potétiane vel pu
détiane v̄ginis: q̄ illuſtriſſi
mi generis pudétis diſcipuli ſan
cti pauli apoſtoli filia fuit. Cuius
mr̄ ſabinella: ſoror vo praxedis:
quas piſſimus pater earum pu-
dens i omni religione xp̄i erudi/
uit: virgineſqʒ xp̄o reliquit. Que
poſt obitū ſancti prīs i omni exer
citatiōe pietatis ita exercuerunt
vt nocte dieqʒ iceſſanter hymnis
ꝛ orōnibus cum familia ſua dño
inſeruirent beatiſſimo pio vrbis
ep̄o cū eis in laudibus dei parti/
cipante.

In feſto ſancti bernardi
ni ↄfeſſoris oia dicunt de cōmuni
cōfeſſo. nō pontī. p̄ter lecōnes q̄ le
gunt de vita ipſius. Incipit vita
beati bernardini ſenéſis. Et pri/
mo de ↄuerſatione illi⁹ in ſeculo.

Magnū nobis diebus L. c. j.
iſtis nouiſſimis diuine pie
tatis munus allatū é: cū ſydus il
lud p̄fulgidū bernardinus mun
do apparuit. Hic ſiquidem ex tu
ſcie puincie nobili vtriuſqʒ paré
tis genere ortus é. Cuius pater i
ter ſenarū ciues: ꝛ ip̄e patricius
mater vo ex ciuitate maſſana: in
agro ſita ſenéſi: ſanguine clari: ſʒ
moribus clariores extiterūt. Hi
equidé hūc ſolum filiū i maſſana
ciuitate genuerūt: ꝛ tertio iſātis
anno mr̄ ex hoc ſeculo migrans:
ablactatū filiū dereliq̄t. Quam ꝛ
nō multū poſt tépus morte ſubſe
cutus eſt prīta vt egregi⁹ infans
bernardin⁹ ſexto etatis ſue anno
vtroqʒ paréte orbat⁹ ſub cura ve/
nerabilis cuiuſdā mrōne ſororis
olī mr̄is bernardini educādus re
maneret. Que cū deuotiſſima eét
v̄ginis glioſe: bernardinum pue
rum optimis morib⁹ ac deuotis

iſtruebat: ⁊ ad matris dei marie
deuotionez verbis ⁊ exemplo q̃z/
tū poterat excitabat. Lectio .ij.
P uer aūt igenioſus: nō ſurdus
auditor ſz factor operis: nutricis
diſcipline obſequēs eccl'ias deuo
tus viſitabat: miſſas attētus au
diebat ⁊ euāgelizātibꝰ regnū dei
aſſiſtebat: ⁊ q̄ audiens memorie
armariolo mādauerat: domū re/
uertēs: aduocatis pueris deuoto
corporis geſtu: ⁊ v̄boꝝ grauitate
q̃ztū illa etas patiebat̃ ſeruēs an
nūciabat. Nec enim future in eo
gr̃e p̄ſagia q̃zplures arbitrabā/
tur affirmātes ſi ſupuixerit īfās
iſte p̄conē mirificū euaſurū. Je/
iunabat puerulus: corpuſculum
affligebat: vt tenera caro ſpiritui
ſubijceret̃: ⁊ tanq̃z ancilla famu/
laret̃ dn̄e ſue. Nec illicitas vires
corpori p̄bebat: ne bellū cōmitte
ret aduerſus ſpūm. Et ab oībus
puerorū illecebris atq̃z laſciuijs
ſemotꝰ: tātum ī ſcholis ꝓficiebat
grāmaticis īſtitutionibꝰ vt lōge
alios coetaneos ſuperet. Lcō .iij.
M anta erga paupes xp̄i afficie/
bat̃ pietate adhuc puerulus: vt
nil ſibi gratiꝰ videret̃ q̃z petētibꝰ
ꝓ amore dei ⁊ eiꝰ genitricis ma/
nu ꝓpria elemoſynas porrigere.
Et ſiqn̄ accidiſſet nutricē: cū pa/
rū panis eēt ī domo elemoſynam
paupi denegaſſe triſtis affectus
gratioſus puer: demꝰ aiebat pau
peri quod mihi ī cena p̄ſtaretur:
optās ſibi potiꝰ ſubtrahi: q̃z xp̄o
ī paupe denegari. Gaudebat de/
uota nutrix ſtupēs ī puero talia

preludia future ſcītatis. Nā ſepi
us puerulū an̄ v̄ginis imaginem
lachrymātē: ⁊ angelicā ſalutatio
nē genuflexū amoroſa q̄dā ſuſpi/
rij ⁊ vocis emiſſione exp̄mētē ob
ſeruabat. Oīa enim vota ⁊ p̄ces
bernardini die noctuq̃z ī v̄ginem
ferebant̃. Huiꝰ deuotione ⁊ gr̃a i/
flammatus: tenera etate ſabbato
ieiunans laudabili curſu quoad
vixit perſeuerauit. Lectio .iiij.
O ia nēpe opa eiꝰ intuētiū oculos
alliciebāt: vt nō ſolū pueris ama
bilis: ſz etiā maſſanis ciuibꝰ mi/
rabilis: ⁊ oī laude dignꝰ videret̃.
Nec mirū cū eēt natura ſpectabi
lis: decorus forma: ornatus mori
bus: īceſſu grauis: ⁊ pudico ac de
miſſo vultu: etiā ab ineūte etate:
nil niſi v̄tuoſū cogitaret ac loq̄re
tur. Anno igit̃ etatis ſue .xj°. ber
nardinꝰ moribꝰ ⁊ grāmatica ſu/
pra q̃z etas poſtulabat p̄ditꝰ e ci/
uitate maſſana per patruos eiꝰ ſe/
nas p̄riaz ſuā aduocatꝰ ē: vt libe
ralibꝰ diſciplinis ſb doctoribꝰ p̄/
ceptoribꝰ pfectiꝰ vacare valeret.
E o tpe ſenis clarebat Lcō .vª.
ſpeculū illud honeſtatis ioannes
ſpoletanꝰ nō ſolū moralis philo/
ſophie p̄ceptor: ſz etiā moꝝ ſcho/
laq̃z v̄tutū. Ad quē ſe ꝯtulit ado/
leſcēs oīs pudicitie zelator īteger
rimus: doctrina ⁊ moribus ab eo
pariter īſtruēdus: cū tū vere eſſet
ip̄e bernardinus vas ſolidū ⁊ oī
v̄tute refertū: q tāta gr̃e plenitu/
dine p̄uentꝰ ē: vt magiſteriū eēt ⁊
exēplar totiꝰ pudicitie ceṫis ado/
leſcētibꝰ ſe intuētibꝰ: ⁊ nemo coꝝ

gecq̃ temere loq̃ vel ipudice age/
re corã bernardino audebat ipu
ne. Et ſi forte ad eos aliq̃ ocioſa
ſeu min⁹ honeſta iuicē ↄferentes
qñq̃ bernardinũ accedere ↄtigiſ
ſet: a ſmone diuertentes aiebant.
En bernardinus adeſt. Lcõ. vj.
Uirtutis illi⁹ ⁊ gr̃e teſtimoniũ
phibebat ioannes ſpoletan⁹ eiuſ/
dē pceptor affirmās ſe nunq̃ di
ſcipulũ pudicitia morib⁹ ⁊ v̓tute
pſtantiorē habuiſſe: q nec qcq̃
nutu v̄bo aut ope turpe perpetra/
uit. Magna qdē ↄteſtantis pce/
ptoris fides: ſ; maior opantis di
ſcipli v̓tus creſcebat etate: ⁊ vbe
riori gr̃a pfũdebat: liberalibusq̃
ſtudijs ibutus ad ſacra canonuʒ
iura ſe ↄuertens trib⁹ annis ſtu/
dio vacauit: ⁊ ſacre ſcripture co/
dices perlegēs oiaq̃ ſtudia pſti/
na paruipendēs: ⁊ ad medullam
vſq̃ introſpiciēs in eius morali/
bus ac myſticis ſenſibus diebus
laborat ac noctibus. Lectio. vij.
At v̓o p ↄfirmandis tuēdiſq̃ vi
te morib⁹ ac pcioſa pudicitie co/
rona ſuāda pſtine abſtinētie fre
na nō relaxabat: ſ; vigilijs oroni
bus diſciplinisq̃ iſiſtēs nil aliud
mēte ↄcipe videbat: niſi creatorē
ſuũ agnoſcere: captaq̃ hora diei
ac noctis lachrymoſis gemitibuſ
orōnes fũdebat: vberioriq̃ ſpũs
v̓tute aiat⁹ humilis ⁊ abiect⁹ do
ctorat⁹ iſignia: faſt⁹ ac populares
auras paruipendens pbus iuue
nis quorũdā frñitati diſciplina/
tor in magno hoſpitali ſcē marie
de ſchala in ciuitate ſenarũ aſcri/
bi pcurauit: quo facili⁹ in domo
v̓ginis die noctuq̃ deſuiēs acti/
uam vitā ita excoleret: vt tñ con
tēplatiuā non deſereret. L. viij.
Erat nēpe dom⁹ hec magna ſan
ctimonia vulgata: nec ad eā ad/
mittebantur niſi probati digniſſi
miq̃ viri: locus inq̃ fons ac exē
plar a multis tpib⁹ ſeculariũ de/
uotionũ: ex ea diſciplinatorũ fami
lia q̃plures noiatiſſimi ſpiritua
leſq̃ viri pdierunt. In p̄mis fer
uētiſſim⁹ ille ieſuator p̄mus ioā/
nes colũbin⁹: hinc digniſſime cō
gregatiōis mōtis oliueti fũdato
res: hinc petron⁹ de petronib⁹: q
cartuſiēſis poſtmodũ effect⁹ reli/
gionē eandē illuſtrauit: hinc ⁊ i/
numeri religioſi varias regulas
excolētes ſpũalē originē ↄtraxe/
rũt. Sʒ nouiſſim⁹ oĩum bernar/
din⁹ oēs ſupgreſſus i domo v̓gi/
nis vt nouum ſydus ⁊ ſol lucēs
emicuit q preter arta diſciplina/
tor iſtituta ieiunijs cilicio flagel
lis delicatum corpus affligēs ve/
ſtituſq̃ dormiens illud ſuper ta/
bulas: aut rudes paleas ſterne/
bat: operaq̃ corporalis miſeri/
cordie erga languidos eadem in
domo virginis ardentiſſimo pie/
tatis officio exercebat. Lcõ. ix.
Is ſolus titulus v̓ginis: ſcilʒ do
mus adeo cor eius attraxerat: vt
affect⁹ mētis itrinſecos celare ne
quiēs p exteriores ſēſus q̃ſi amo
re lāguens apiret: ⁊ glioſe mr̃is
dei marie quā toto mētis conatu
cōplectēs carneis oclis vidē nō
poſſat q̃ʒdā elegātiſſimā imaginē

ſupra portā carmelie ſenarū depi
ctā quotidie adoleſcēs adultuſq;
amoroſis aſpectibꝰ cōtēplaret: vt
ꝑ viſibilē picturā ad īuiſibilem
eiꝰ pulchritudinē ſurſū ageretur.
Erat aūt bernardinꝰ ī domo v̓gi
nis: vt angelus deſeruiēs: cuiꝰ vi
tā itegritatēq; ſenēſes admiran
tes: vere bonū: vere ſcm̄ publica q̄
ſi voce ꝑdicabāt: in quo nō minꝰ
prudētie ⁊ grauitatis ꝙ ſcimo/
nie relucebat: in quo nihil ſupſti/
tioſe affectateq; bonitatis: nihil
oſtētatiōis: nihil niſi moderatū
⁊ ꝯſtās: nihil niſi ſale ꝯditū appa
rebat ꝗ recte affectiōes ſuas re/
gere: recteq; aīo ſuo iperare poſ/
ſe videret. Eius nimirū tā eximi
um charitatis feruorez: manife/
ſtioribꝰ etiā voluit deus indicijs
cōprobare. Infra octāz. Lcō. j.
Cum ī anno millesimo. cccc.
tpe iubilei peſtis q̇dam vni
uerſalis: quā epidimie morbum
appellāt: toti pene italie ſupueniſ
ſet: tātūq; ſenis ſeuiret: vt īnume
rus ꝑegrinoꝝ numerꝰ romā petē
tiū: ideq; redeūtiū ad hoſpitale il
lud noīatiſſimum ſcē marie de la
ſchala ſenas applicaret. Et ꝙ/
plurimi morbidi epidimieq; mor
bo īfecti ex hac luce migrarent:
adeo vt ꝯtinuis tribꝰ mēſibꝰ ⁊ vl
tra: quotidie. xij. vel. xvj. ⁊ multo
qn̄q; plures decederēt. Tūc tpis
tali ſeuiēte morbo: defūcti ſūt mi/
niſtri domꝰ fere oēs īfirmis ſerui
entes: mlieres quoq; deuotiſſime
vtriq; infirmoꝝ ſexui cibaria ꝯdi
entes: ſacerdotes ⁊ clerici ſacra/
mēta miniſtrātes: aromatariꝫ vn
guētaria ⁊ antidota ꝑparantes.
Horrēdus itaq; erat locus L. ij.
ille ex morētiū numero ⁊ vlcera
toꝝ fetore horribilis vt nullus ex
eū ītuētibꝰ repiri poſſet: ꝗ gratis
aut ꝑcio quocūq; dato vellet īfir/
mātibꝰ ꝑocinari: lachrymabant
lāguētes: ⁊ ſibi miſ͛i acclama/
bant: anxiꝰ quoq; hoſpitalis ꝑor
ac rector: vir optimꝰ ac timēs de
um: ī pauperū ſubuētiōe ꝓ viribꝰ
laborabat: ſꝫ tā acerbe ſeuiētem
hūc epidimie morbū aīaduertēs
ꝯſternatꝰ aīo ⁊ exiſtimans aut q̄/
cūq; data pecunia ī poſterū ꝓ īfir
mis miniſtros repiri nō poſſe: ad
beatā v̓ginē ī cuiꝰ honore inſigne
illud hoſpitale erectū fuerat: nō ſi
ne lachrymis: deuotiſq; ꝑcibꝰ ſe
ꝯuertit: eādē ſūmis exorās ꝑcibꝰ
ne ſacrā ſibi dedicatā edē ſ͛uiētiū
miniſterio orbatā deſ͛eret. L. iij.
Pie eqdē credēdū ē mr̄em miſ͛i
cordie miſ͛is opē oportunis me/
dijs ꝯtuliſſe. Nā ſubito bernardi
nus q iā viceſimū attigerat an/
nū ſpū feruoris īſtigatꝰ: ⁊ v̓ginis
amore ſuccēſus cuiꝰ domꝰ tā hor/
rēda clade piclitabat meritorū
occaſiōe accepta illud ſaluatoris
dictū mēte reuoluēs. Maiorem
charitatē neminez hēc ꝙ ꝓ ami/
cis aīam ponere: ⁊ xp̄m ꝓ ſalute
mūdi ī ligno crucis vitā expoſuiſ
ſe: ītrepidus nō quo pacto poſſet
horrēdā hāc peſtē euadere medi/
tari cepit: ſꝫ ꝙ gratꝰ v̓gini ⁊ xp̄o
ī ꝓximis obſeqoſus mortē cū vi/
ta cōmutare valeret. Et ardētiſſi

ma charitate deuict⁹ nullo labore
perterrit⁹: nllo mortis pauore ꝑ
cuſſus: magiſtrū ac ꝑoré hoſpita
lis adiés: i miniſtrando peſtilēti
morbo lāguentib⁹ paratiſſimū ſe
obtulit. Quem prior non ſine la/
chrymis intués dolore fuit ſimul
et gaudio perfuſus. Lectio. iiij.

Letabať mirū i modū ꝓ iſirmoꝝ
emolumēto: et triſtis ac gemés ꝓ
elegātiſſimi iuuenis ꝑiculo: his
ꝟbis bernardinū alloquiť. Cōpa
tior fili egrotantibus: et hoc ſeuo
morbi genere laborātib⁹: ſed tue
florētiſſime iuuēte nō min⁹ miſe/
reor: noſti q̄ꝫ infeſta ſit oi ſexui et
iuuenib⁹ ꝑſertim hec ꝯtagioſa lu/
es: ſatis eni timeo ne ꝑiclitātib⁹
opē iſerre volés: et ipe morientiū
numero aſcribaris. Cui mature
e conuerſo ardēti aīo bernardin⁹
ꝓ xp̄o mori nequaq̄ꝫ timés ait.
Potés ē deus ſi voluerit et vitā i
columé ꝯuare: et iſirmātib⁹ auxi/
liū ꝑſtare: qđ ſi aliud ſtatuerit ea
déq̄ꝫ cede ac morbo me ꝓuiderit
moriturū: equo aīo ꝓximi grā li/
bēꝫ morté ſuſcipiā: quā dei fili⁹ ꝓ
ſalute humani generis ſponte ſu
ſcepit. Tūc hoſpitalis rector tali/
bus dictis ꝑcipiés ſpiā dei mēti
iuuenis ieſſe: claues toti⁹ fere do
mus eidem ꝯſignauit. Lcō. vᵃ.

Suſcepto ꝟo iā onere et cura lā
guētiū et ꝑegrinoꝝ aduētātium:
nec valēꝫ ſoluꝫ iſirmoꝝ calamita
ti ſatiſfacē: q̄ꝫ plures ꝑdicte diſci
plinatoꝝ frēnitatꝭ ꝯſocios iuuenes
q̊s nouerat i pietatꝭ opib⁹ ſeruen
tiores cōuenit: et ſcis monitꝭ illoꝝ
corda ad op⁹ ꝯſimile pagēdū iflā
mauit: affirmans q̄ꝫ plib⁹ rōnib⁹
q̄ tali epidimie morbo laboranti
bus i ꝑſtāda ope vitā exponētes
cuiuſdā generis martyrij palmā
ꝯſequunť: nec nob̄ deeſſe poťit qđ
voce ſaluatoris ꝓponiť. Qđ vni ex
minimis meis feciſtꝭ mihi feciſtꝭ:
ecce opeꝝ merces i mediū poſita ē
ſꝫ q̊ excellētiori mō ad eā ꝯſequē
dā ꝑueniam⁹ euāgelicis ꝓconijs
teſtātib⁹ admonemur: regnū ce/
loꝝ vi patiť: et violēti rapiūt illđ.
Inferam⁹ ergo violētiā Lc. vj.
nobiſmetipīs: nec ꝓ xp̄o mori ꝑti
meſcam⁹: qđ tā magnū atq̄ꝫ pul
cherrimū q̄ꝫ pacis tp̄e ad marty/
rij coronā ꝑuenire: ſi morimur ꝓ
xp̄o certe morimur: qua morte et
merces augeť et oē crimē excludi
tur: oīs ꝯſūmatio et ſtat⁹ vite mar
tyrio decorať: hoc fūdamētū vite et
fidei: hoc ꝑſidiū ſalutꝭ: hoc vīculū
libtatꝭ et honoris. Mors qppe ite/
grioré faē vitā: morꝫ magiꝫ ducit
ad gliaꝫ: qđ eni nob̄ cū hac luce:
qb⁹ lux etna ꝓmittiť: qđ cū huius
vite natureq̄ꝫ cōmercio quos celi
altitudo depoſcit. Intra oīuꝫ glo
riam pulchrior é ꝓ xp̄o mori titu
lus: et integrior corona ſignatur.
Porro ꝯtēnēda nobis mors eſt:
qbus xp̄s occiſus é añ oclos. No
bis q̄ſo ꝯcurrāt dñice paſſionis
exēpla: cōcurrāt oblata et ꝑmia:
qiñ miſericordiam ꝑſtātes miſeri/
cordiaꝫ conſequentur. Lcō. vij.

Talib⁹ dictꝭ cōmoti iuuenes nō
ignobiles et feruoris ac pietatis
ardore ſuccēſi: parētib⁹ amiciſq̄ꝫ

oībꝰ ab huiuſmodi ꝯtagioſo my/
ſterio retrahentibꝰ valeſacientes
bernardino paratiſſimos ſe offe/
runt: vna ſecū ſi euenerit talia vt
pollicitꝰ ē: acerbiſſimo epidimie
morbo pias opas exhibētes me
ritoꝝ ſtipēdia ſuſcepturos ⁊ pre/
miſſa ꝓfeſſione: ſūptaqꝫ ſacratiſſi
ma cōione oēs vnanimeſ bernar
dino duce non ſine admiratione
gaudioqꝫ īfirmātium ad meſtiſſi
mā domū illā hoſpitalis ſe ꝯferūt
Et bernardinꝰ fetētē domū ſuffu
migatiōibꝰ ꝯtinuiſqꝫ ignibꝰ pur/
gās: excubiarūqꝫ viciſſitudines
diſpones debito ordine pruden/
tiſſime omnia ꝯcludebat: die no/
ctuqꝫ infirmis aſſiſtēs ⁊ fetentes
ſpurcitias putredinemqꝫ abſter
gēs q̄cūqꝫ neceſſaria miſtrabat.
Nec a ſētētia atteſtā/ **Lcō. viij.**
tis pauli diſſidebat. Quis infir/
mat ⁊ ego nō īfirmor? Letabat in
ꝯualeſcētibꝰ: cōpatiebat patiēti/
bus: gemebat cū gemētibꝰ: ⁊ cū
morietibꝰ affligebat: q̄ſi ⁊ ipe cō
paſſiuo mētis affectu eēt moritu
rus: ignitiſqꝫ eloquijs q̄ꝫplures ī
extremis agoniçātes de diuinaqꝫ
miſericordia diffidētes ad ſalutis
tramitē reuocabat: nulloqꝫ labo/
re fractꝰ aut vigilijs diebꝰ ac no
ctibus cūcta īfirmātibꝰ ecclie ſa
cramēta miniſtrari ꝓcurabat ꝓ
prijſqꝫ manibꝰ cautheriçatq̄ appo
nēs medicamēta ſaniē educebat
qūqꝫ īhumata corpora ſepeliebat
Qua de re q̄ꝫplurimi il/ **Le. ix.**
liꝰ ſtudio cura ac diligētia euaſe/
rūt icolumes: imēſas deo ⁊ eiꝰ ſer

uo bernardino grās agētes. Ta/
lia fuerunt in ſacra ede v̄ginis a
bernardino ſāctimonie poſita fir
miſſima fūdamēta. Tādē diuina
pietate oī penitꝰ morbi a ciuitate
⁊ hoſpitali eliminata ꝯtagione: ⁊
aere ſalubri reddito bernardinꝰ:
eiuſqꝫ cōſocij: etſi illoꝝ q̄ꝫplures
morbo deceſſerint i ꝓprias domos
remearūt: bonoꝝ operū fructū re
portātes: oīs v̄o ppl's ſenēſis cū
tanq̄ꝫ lucernā poſitā ſup cādela
brū mirabant: ⁊ tā p̄clari facino/
ris celſitudo vbiqꝫ vulgabatur.
Pro ſcda die de ꝓfectu eiꝰ i ordi/
Cum aūt bernardi/ **ne Le. j.**
nuſ tā pio ꝓfecto ope domū
rediſſet: cepit ardēti febre colludi
quā ſibi a dn̄o magis ad merito/
rū cumulū q̄ꝫ alia q̄cūqꝫ ex cau/
ſa īflictā poſſumꝰ excogitare. Nā
clemētiſſimꝰ deꝰ ſic cūcta modera
tur vt hoc oē qd̄ geſtū eſt v̄tutis
exploratio potius q̄ꝫ pene īflictio
videat. Infirmitas eni peccandi
fomitē amouet: delicta cōprimit:
ſimulqꝫ p̄monet ad ſalutē. Didi/
cerat nēpe atteſtāte aplo v̄tutē i
infirmitate ꝑfici: ⁊ id ſaluatoris
mēte reuoluēs. Quos diligo hos
⁊ corrigo: cepit ad altiora ꝓ xp̄i
noīe ꝑferēda attētiꝰ cor apponē:
⁊ firmiſſimo ꝓpoſito decreuit xp̄o
militaturꝰ: nullū ſe deinceps cō/
merciū cū mūdo habituꝝ. **L. ij.**
Nō multo poſtmodū elapſo tp̄e
p̄ſtine ſaluti reſtitutꝰ ſolitaria lo
ca ſolus q̄ritans īcedebat: ⁊ vbe
riori ſpūs ꝯcepto feruore: ſeceſſit
ꝯtinuo i agellū incultū ac nemoꝝ

roſū extra ciuitatē ⁊ tumultꝰ po/
pulares ſecretioꝛ ſolitariuſqȝ ſe/
dēs oꝛare ſtudebat: īpenſiꝰ ⁊ roga
re diē luctu trāſigere: vigilijs ac
fletibꝰ noctes ducere: tp̄s oē la/
chꝛymoſis lamētatiōibꝰ occupa/
re ſtrato ſolo adherere: herbaruȝ
⁊ radicū cibo: frigidoqȝ aq̄ potu
veſcēs de ſe expimēta ſumēs mo/
re i ſtadio certare volētiū incūbe
bat gemitibꝰ aſſiduis: ne inexptꝰ
ītā p̄clarū ac ſingulare certamē
fruſtra ac cū piculo deſcēderet: ⁊
crebꝛis deꝑcationibꝰ deum exoꝛa
bat: vt ad religionis illiꝰ habituȝ
ſumēdū aīum accenderet: vbi li/
berius deo militaret. **Lectio. iij.**

Et cū pſtratꝰ oꝛaret feruētiꝰ ſo/
ſito añ crucifixi effigiem: ineffabi
lēqȝ illiꝰ q̄ nos dilexit charitateȝ
mēte reuoluēs: q in anguſto p̄ſe
pio natꝰ: in pauptate educatꝰ: in
humilitate ↄuerſatꝰ: pſecutiōe fa
tigatꝰ: paſſione ↄſūmatꝰ: ſe tādē
p ſalute oium nudū affixū cruci
i holocauſtū ſēpiternū. Intellexit
inde ſūpto vigoꝛe ꝙ relinq̄nda eſ
ſet pria: ⁊ pr̄imonij faciēda iactu
ra: ⁊ ꝙ nemo ad recedēdū e ſecu
lo paratꝰ aut expeditꝰ eſſe potuit:
quē facultates ſue velut cōpedes
tenuerūt: quod apta lectiōe xp̄s
edocuit p̄ſentes edocēs: ⁊ cūctos
p̄monēs i futurū. Si vis inqt p/
fectꝰ eē: vēde oia tua ⁊ da paupi
bus: ⁊ habebis theſaurū i celis ⁊
ſeq̄re me qd̄ ⁊ apli ⁊ ſb aplis mul
ti: ⁊ ſeraphicꝰ franciſcus illiuſqȝ
paupercula ples: ⁊ nonnulli ſepe
fecerunt: qui ⁊ rebꝰ ſuis ⁊ parēti
bus derelictis indiuiduis xp̄o ne
xibus adheſerunt. **Lectio iiij.**

Sentiēs itaqȝ nemineȝ xp̄m ſeq
poſſe q pr̄imonij vinculo detinet:
nec celū petere ⁊ alta cōſcēdere: q
terrenis cupiditatibꝰ degrauant:
cūctas ⁊ largas patrimonij opes
paupibꝰ diſpſit: ne vinci a ſeculo
poſſet: q vn̄ vinceret a ſeculo non
hr̄et: ⁊ ↄſtāti ꝓpoſito frāciſci veſti
gia imitari: ⁊ nuduȝ xp̄m i cruce
poſitū ſeq firmauit. Erat tūc tpis
i ciuitate ſenarū vir qdā venera/
bilis oꝛdinis minoꝝ: vita ac ſci/
monia clarꝰ q cū i ꝓuincia boſne
ↄtra māicheos. xxx. annis vt illo
rū erroꝛes ↄfutaret ꝣelo fidei plu
rimū laboꝛaſſet: iā ſenio ↄfectus
cū ſenēſis eēt in pr̄iaȝ deuenerat:
hic ab oibꝰ vir optimus ac ſcimo
nia ſingularis habebat: ad queȝ
bernardinꝰ vt ebꝛiꝰ ſpū accedēs:
ac oia coꝛdis ſui abdita pādens
ſūmis hūc p̄cibꝰ exoꝛabat vt euȝ
ad oꝛdinē recipet ⁊ ſeraphici frā
ciſci militie aſcribē vellet. **Le. vᵗ.**

Nunc ſenex letꝰ ⁊ exultās: qm̄ tā
p̄clara de bernardino audierat:
aſpiciēs tyronē hunc etate iuue/
nē: coꝛpoꝛe validū: aſpectu gratū:
ſciētia clarū: quodqȝ ſup oia pꝛe/
cioſū itegra fide ⁊ ardēti feruoꝛe
p̄ſtantē: i die natiuitatis glioſe v̓
ginis marie magna oium cū expe
ctatiōe ⁊ gaudio ad oꝛdinē rece/
pit: ⁊ cū eū vili tunica idueret: et
rudi choꝛda p̄cingeret: ſenex ille
a ſpū ſcō edoctus magna voce q̄ſi
futura ꝓuidēs exclamauit. Ho/
die miles ſtrenuꝰ datꝰ eſt nobis:

fructꝰ vberrimos i horrea domini
ꝯgregaturus: qͦ ꝗꝫ veruꝫ euene
rit exitus declarauit. Lectio vj.

Et cõſilio huiꝰ venerabilis pr̃is
fr̃ bernardinꝰ ad locũ deuotiſſimũ
colũbarij deductꝰ ẽ: hic eni locus
i agro ſenẽſi vmbroſis nemoribꝰ
ſeptꝰ: ſeculari a tumultu ſemotꝰ:
ꝯtẽplationi vacare volẽtibꝰ: ⁊ de
nouo religionẽ itrãtibꝰ erat potiſ
ſime dedicatꝰ: i quo verus imita/
tor euãgelice ꝑfectiõis ꝓ xp̃o fa/
ctus obediẽs: nihilqꝫ ꝓter habi/
tũ chordã: ⁊ femoralia poſſidens
toto nouitiatꝰ ſui tẽpore tantũ ꝓ/
fecit: vt qui nouus aduenerat ꝓo
ribus fieret lucerna fulgẽs: ⁊ pre
clarũ exẽplar ſãctitatis. Le. vij.

Mirabant̃ fr̃es i eo vite auſteri/
tatẽ: ⁊ illius erga ceteros benigni
tatẽ. Nil eni tã laborioſũ aut ꝯtẽ
ptibile ꝑtractãdũ erat qͦ nõ ſu/
is manibꝰ ꝓmptiſſime pertracta
ret. Infirmãtibꝰ opẽ miſtrabat:
⁊ nudis icedẽs pedibꝰ ꝑ m̃lta mi
liaria panis ⁊ vini ꝓcuratam ele
moſynã ꝓprijs humeris aſporta/
bat: ⁊ ſic̃ angelus i tẽplo deſuiẽs
pſallẽs ⁊ orãs die noctuqꝫ tanꝗꝫ
pn̄ti deo vt ſacrificiũ matutinũ ac
veſꝑtinũ cor ⁊ mẽtẽ offerebat. L. viij.

Et nõ ſolũ ieiunia q̃ ex re/
gula ꝓcipiunt̃ adimplebat: ſꝫ ꝗꝫ
plures q̃drageſimas ⁊ abſtinen/
tias qñqꝫ ſolo pane ⁊ aq̃ ꝯtẽtꝰ ri/
gidus ꝑſoluebat: diſciplinis cili/
cio: ac vigilijs corpꝰ edomabat: ⁊
humilis ſuus dei ſubditꝰ oibꝰ ꝓ/
pter deũ cũ ſe viliſſimũ pctõrẽ pre
oibꝰ ⁊ iutilẽ reputaret: añ cruci/
fixi effigiẽ inenarrabilibꝰ gemiti/
bꝰ miſericordiã a dñõ ſupplex expo
ſcebat: ⁊ plus i deũ gratꝰ q̧ idul/
gẽtie celeſtis a lapſu ſanctiſſimã
religionẽ itrauerat maiori leticia
i agẽdis gratijs ferue ntiꝰ excita/
bat̃: in q̃ viget placida ⁊ fida trã/
q̃llitas: ſolida ⁊ firma ſecuritas:
ſtabilis ⁊ incõcuſſa tutela. L. ix.

Paſſionẽ xp̃i adeo amariſſime
deflebat vt pre dolore cor illiꝰ ſcin
di videret̃: ⁊ cõpaſſionis gladio
trãſfixus admirabat̃ filij dei pere/
grinationẽ: fugã: ſitim ⁊ famẽ: ca
lorẽ: frigus: tẽtationes: ꝑſecutio/
nes: vincula: flagella: illuſiones:
aſꝑrimoſqꝫ dolores: ⁊ baiulãtẽ ſi
bi crucẽ ad caluarie locũ exutum
veſtibꝰ: ligno crucis affixũ: clauo
rũ aculeis i manibus pedibuſqꝫ
duriſſime ſauciatũ clamore vali/
do ſpũm amiſiſſe: nõ minꝰ tranſfi
gebat̃: cũ dolẽtẽ m̃rẽm ⁊ mortuũ
filiũ amplexantẽ meditaret̃. Hec
aũt cõtinua paſſionis meditatio
eius mentem eleuans ad ardua
tandem inflãmabat. Le. x.

Completo ṽo nouitiatus ſui
tp̃e: ⁊ poſtmodũ ſacris ſuſceptis
ordinibꝰ tãdẽ ſacerdos ordinat̃:
ṽtute obediẽtie cõpulſus: totuſqꝫ
amore i deũ iflãmatꝰ miſſarũ ſolẽ
nia q̃tidie celebrabat: ⁊ celeſtiuꝫ
deſideriorꝫ ardẽtiori flãma ſuccẽ
ſus cepit ꝓfũdiora charitatis fluẽ
ta ſitire ⁊ amoroſis cogitatiõibꝰ i
ſiſtẽs qͦ poſſet deo hic viuẽs gra
tius offerre mẽtis oculo cõcerne
bat: qͦ m̃ltifarie multiſqꝫ modis
olim loquẽs deus pr̃ibꝰ i ꝓphetis

lecut⁹ ē deide nobis īſilio: in apo/
ſtolis: ī martyrib⁹: ꝯfeſſorib⁹ pa/
riter ⁊ ṽginib⁹: vt eoꝝ exēplis ac
diuinis p̄dicationib⁹ ṽbiſq̄ cele
ſtib⁹ deo ꝯformes effecti ⁊ iā ꝑla/
pſi ad penitētiā ꝓuocaremur. L.
Hec recogitās frater bernar/ ij.
dinus ſalutē aīarū ſitiēs crucē
magni ponderis ꝓprijs humeris
baiulās nudus ex loco colūbarū
ī caſtrū vſq̄ ſaggiani vt ebri⁹ ſpi
ritu penitētiā p̄dicatur⁹ acceſſit:
nō idoctis humane ſapiētie ṽbis
ſʒ in ſpūs ṽtute ſcīſſimi pr̄is frā/
ciſci veſtigia imitat⁹: nō tn̄ aude
bat humilis bernardin⁹ nedū of
ficiū p̄dicatiōis aſſumere: ſʒ nec
p̄dicādi licentiā poſtulare. Sed
qm̄ ciuitas ſupra montem poſita
haud quaq̄ abſcondi pōt: ꝯtigit
vt p̄lati ordinis illi⁹ ſcimoniā: in
credibilē deuotiōis feruorē: diui
narūq̄ ī eo ſcripturarū ꝑitiā ac
cipiētes: offm̄ ſibi p̄dicatiōis in/
iungerēt atq̄ mādarent qb⁹ hu/
militer aſſēſit vir dei aīaduertēs
ſagaci īgenio hoc diuino dei mu/
nere euenisse: vt aīas quas dia/
bolus deo aduerſas effecerat: ver
bo ſalutis ꝯuerſas reuocaret. L.
Sed q̄r antiqui hoſtis artes iij.
atq̄ īſidias deijciēdi didicerat: q
ſi īperatū militē xp̄i ſi nō ſollici
to ac toto corde vigilātē īuenerit
incautū decipit: non īmemor cla/
mātis apl̄i. Caſtigo corp⁹ meū: ⁊
in ſuitutē redigo: ne cū alijs p̄di/
cauerim ipſe reprobus efficiar:
ꝑores viuendi auſteritates xp̄o
fortior adherēs obſuabat. Scie/
bat ꝑfecto nō idoneū eē poſſe mi
litē ad bellū: q nō exercitat⁹ ꝓus
ī cāpo fuerit: nec coronā ī ſtadio
adipiſci: niſi vſū ⁊ ꝑitiā añ medi/
tet. Nō defuerūt q eū ab hoc tam
deo grato p̄dicationis officio re/
traherēt: corporis debilitatem: ac
vocis raucitatē adducētes. Aſſē
tiebat vir dei ⁊ q̄ſi ab īcepto deſi/
ſtere volēs ꝯſciētie aculeo ꝑurge
bat: nec ſāctū equūq̄ videbat ꝑ/
eunti ſeculo ṽbo vite ſubtrahere.
Et cū ꝑplexus aīo qd Lcõ. iiij.
agēdū meditaret: id ſibi ꝯſilij fuit
vt ad dn̄m oculos eleuās deū de/
precaret: vt a gutturis īueterata
īfirmitate q̄ vocis ꝓnūciatio p̄pe
diebat: glioſe ṽginis īterceſſione
liberari mereret ſi inceptū p̄dicā
di opus ꝑficere deberet: ⁊ cū faci
le obtineri poſſint q̄ predeſtinata
ſūt: ⁊ p̄deſtinatio ip̄a ita ſit ab oī/
potente diſpoſita vt hoc electi po/
ſtulādo mereant accipere qd̄ eis
oīpotēs de⁹ añ ſecula diſpoſuit do
nare: xp̄o duce ⁊ beate ṽginis p̄
cib⁹ magnifice ꝯualuit: ⁊ īuiſibi/
lis globus igneus e celo ei⁹ gut/
turi affuit: q īueteratā lingue ru/
biginē raucitatēq̄ decoxit: quod
admirabile ꝯſpiciēs ſeru⁹ dei ber
nardinus: ac diuine lucis radio
ſuꝑfuſus ītellexit hāc eē dei volū/
tatē vt p̄dicādo ꝑſeueraret: ⁊ tā
to animi feruore ac ſci ſpūs īpul/
ſu ꝑſeq cepit opus inceptū feruē
tius q̄to remiſſius ꝑplexus exer
cuerat: ductuſq̄ in mōtē noui lu
minis ⁊ meſſem multam operari
oſq̄ paucos cōſpiciens: igne toq̄

calculo mūdat⁹ q̄ſi torrens inun
dās nomē illud ieſus ſāctiſſimū:
qđ paulus vas electiōis iſraeliti
cis filijs ꝑdicarat ⁊ gētib⁹: lāguē
tis italie vrbes: oppida ⁊ caſtra:
villaſq̄ quaſq̄ ꝑ luſtrans: xp̄ia/
nis tepide vitā agētib⁹ annūcia/
bat: ⁊ a fidei tramite deuios hui⁹
ſci nois ꝑſidio miſericordiā ꝯſecu/
turos ad penitētiā euocabat. Lc. v.a.
Eo eni tpe italia plena flagi/
tijs ꝓſtrata iacebat. Et a ꝑoꝛib⁹
ſāctis traditā diſciplinam: corru
ptela lōga corrupat. Studebant
ſinguli i augēd... ꝑimonio: ⁊ obli
ti qđ maiores ſui ſub aplis cete/
riſq̄ ſeq̄ntib⁹ dn̄ico ⁊ frāciſco et
alijs q̄pluríb⁹ viā ſalutis annū
ciātib⁹ an̄ feciſſēt: iſatiabili cupi/
ditatis ardore: ampliādis facul
tatib⁹ icumbebāt: ois qppe caro
corrupat viā ſuā: nlla erat i xp̄o
militare debētib⁹ religio deuota:
nō i cetis fides itegra: nō i opib⁹
miſericordia: nō i moꝛib⁹ diſcipli/
na. Erāt hoīes nō iurātes tantū
tenere: ſꝫ peierātes ⁊ venenato ſi/
bi ore maledicētes: odijs ꝑtinaci
bus inuicē diſſidebāt: ꝯſentiebāt
iura peccatis: ⁊ vſuris multipli/
cantibus fenus augebat. Lc. vj.
Erant itinera latronib⁹ clauſa:
maria obſeſſa ꝑdonib⁹ ⁊ tāta ra
bies guelfoꝝ ⁊ gibillinoꝝ vbiq̄ i
caluerat: vt cruento horrore mu/
tuo ac fr̄no ſāguine maderet ita/
lia: ipunitatē ſcelerib⁹ acqrebat:
nō inocētie ratio: ſꝫ ſeuitie magni
tudo. Quid pōt i humanis acer
bi⁹ dici? Parētū erat diſciplina
i filios: vt aduerſe partis quoſq̄
perimerēt: ⁊ gliā cū iugulaſſēt ſu
perſtitionū tāta iolеuerat obſuā
tia atq̄ fides: vt tpa i agēdis ⁊ i
choandis edificijs: egyptiaciſq̄
cuſtodiēdis dieb⁹ obſuātiōi re/
ligione venerarent: q̄ꝫ diuina iſti
tuta fuent. Feruebat mūdus ma
gicis artib⁹: ⁊ ſacrilegis icātatio
nib⁹: i curādis ifirmitatibus vte
bat: ⁊ dīnatiōib⁹ futura iueſtigā
tes illi⁹ etatꝫ hoīes: ⁊ magicis ꝑſti
gijs abutētes hoibus illudebāt.
Raro feſtiuis dieb⁹ tūc Lc. vij.
tpis miſſas audituri ad eccliam
fideles ꝯueniebāt: nec ſingulis an
nis ꝯfeſſione ꝑuia ſacratiſſimū
xp̄i corp⁹ ſumebat: imo q̄plures
vix in morte ꝯfeſſi cōiōnē recipie
bāt. Nulls de legib⁹ met⁹ erat for
tune ludos ꝓhibētib⁹: ſꝫ alearū
taxilloꝛūq̄ luſores ad gymnaſia
q̄dā publice ꝯueniebāt: vbi ipu/
ne talia facinora freq̄ntabant. Fe
ſti eni dies ac ſolēnes a ferialib⁹
nō diſcernebant niſi forte idicāte
ꝑploꝝ freq̄ntia ad ſpectaculoꝝ di
uerſa genera gradiētiū. Lc. viij.
Quod vir dei ꝯſpiciēs ⁊ ꝑeunti
ſeculo cōpatiēs aſſūpta in deo fi/
ducia cepit ⁊ remotas vrbes: ⁊
loca iſignia ac ꝓuicias ꝑagrādo
vitia ⁊ v̄tutes: penā ⁊ gliam fide
lib⁹ annūciare. Adeoq̄ i ipſis ꝑ
dicationibus ſibi ſuperne gr̄e fa/
uor effulſit: vt famoſiſſimus oiuꝫ
in tota italia ꝑdicator euaderet:
⁊ ita gratus omnibus vt ab eius
ore auditores pendere viderent:
⁊ tanq̄ alterū apoſtolum a deo
miſſum

miſſū ſtupore pculſi qſi imobiles
mirarent̄. Erāt eni verba illi⁹ cor
dis itima penetrātia: eloqa caſta
pariter ⁊ ignita: ad aīe ac ſpūs di
uiſioné vſq; ptingentia. Tantus
erat vtriuſq; ſexus cōcurſus po/
puloꝝ vt ante lucē in plateis
vt plurimū conueniret vnuſqſq;
⁊ locū ad audiendū verbum dei
ſibi eligeret aptiorem. Lectio .ix.

Quotidie anteq̄ pulpitū predi/
catur⁹ aſcéderet: tot⁹ in deū eleua
tus miſſaꝝ ſolénia celebrabat: cō
uicinarū vrbium oppidoꝝq; vn
diq; inumerabilis tā religioſoꝝ
q̄ ſecularium multitudo ad eū con
fluebat audiendū. Infātes patꝝ
humeris aſportabant: paruuli ex
matrū colla pédebāt: nec itineris
labore deuicti: aut fame afflicti: tā
to attētiōis ardore ex viri dei gra
tioſo ore pcedentia verba ſuſcipie
bāt: vt ſpūs ſci grā eiſdé celit⁹ ela
pſa videret̄. Nec mirum. Stabat
qppe pco mirific⁹ ſpūs ſci vnctio
ne pueni⁹: ⁊ vt pniāz vnuſquiſq;
ageret: irā ⁊ offenſam dei ieiunijs
fletibuſq; placaret: valido clamo
re dolenter igemiſcenté pplm ad
monebat. Dabat eni illi de⁹ ſpm
trāſpūctiōis: ⁊ ꝯtriti ꝯfitétes ſin/
guli delictū ſuū maxima cū deuo
tione ſacratiſſimā cōioné frequé/
tabāt: qui nunq̄ aut p plures an
nos dn̄icū corp⁹ receperāt. L. i.

Qualis aūt fructus illius pre/
dicatiōibus xp̄iane religio
ni acceſſerit: nō humanarū eſt vi
riū in mediū deferre. Quis eni fa
cile enarrare poterit quot ciuita/
tes ⁊ diſſidétes pplos: ciuilib⁹ ac
iteſtinis diſcordijs laborātes ad
geté trāquillāq; pacé reduxerit?
Quot v̄o ſingulares ciuiū inimi/
citias ⁊ diuerſarū puinciarū ho/
minū ⁊ locoꝝ in qbus cruéta vul
nera cedeſq; euenerāt: ad pacé re
formauerit? Quot capitalia acer
biſſima ⁊ antiqua odia ſuſtulerit
ac extirpauerit? Quot iuuenes la
ſciuiétes fucataſq; mulieres hu/
ius mundi illecebris ac laſciuijs
immerſos: ad melioris vite fru/
gem conuerterit: difficillimum eſ
ſet verbis exprimere. Lectio .ij.

Dies feſtos in qbus vt aliq̄ ſer/
uitia pſerti ruſtica fierēt abuſus
induxerat vt ſacri mādāt canones
obſeruādos curauit: pdicta ſerui
tia oéſq; opas amouit: téplis dei
ac ſacerdotib⁹ in eis miſtrantib⁹
ſūmā venerationē exhibendam
dogmatiçās pdicabat q̄ plurime
honeſte iopeſq; adoleſcétule mrī/
monio tradebant: ⁊ celeſtibus il/
lius monitis ꝯuerſi diuites dotes
eiſdé offerebāt: miſere v̄o mulie/
res q̄ plures lupanari ſtipendio
vitā ducétes illi⁹ ſermonib⁹ ad pe
nitétie laméta redeūtes ere publi
co mrīmonio iūgebant: idumēta
peregrina ⁊ liniaméta pulchritu/
diné vultui conferétia: adulteri/
neq; capillature ac pnitioſi orna
tus: laruales pterea facies: alee:
taxilli: triūphales charticelle i fo
rū deferebant: oīa igni tradenda
atq; ꝯcremāda: tūc pnceps mun
di huius eijciebat̄ foras: ⁊ xp̄iane
religionis calor icalebat. Le. iij.

E rigebanť hoſpitalia: ceſſabant
vſuraꝝ voragines: raptores ac fe
nerātes ablata reſtituebāt: pupil
loꝝ viduarūq; reitegrata pr̄imo
nia reddebanť: ꝯſtruebanť ꝑ orbē
religioſa viroꝝ ac mulieꝝ mona/
ſteria: cōſtructa collapſaq; refor
mabanť: in qbus magna puella/
rū virginū collegia deo cōſecrata
ſpōſo xp̄o die noctuq; ſeruiebāt.
Nō facile qs enarrare poſſꝫ quot
florentiſſimi adoleſcētes iuuenes
atq; ſenes relictis oīb⁹ diuerſas
ad religiones ſe ꝯtulerint deo per
petuo militaturi: nec miꝝ ſi tā pre
clara ōpa tūc tp̄is mūdo coruſca
bāt cū ſmonē illi⁹ vite ſcimonia ⁊
ſeq̄ntia ſigna cōfirmarēt. L.iiij.
Dū eni in ciuitate reatina p̄dica
ret fr̄ bernardin⁹ ⁊ vniuerſus po
pulus ad eū ꝯflueret audiendū:
qdā ioānes antonij petrucij hn̄s
filiā vni⁹ anni: duab⁹ plagis vlce
ratā iudicio medicoꝝ icurabilib⁹
ita ꝙ ex vna pectoris flat⁹ exiret:
⁊ ex alt̄a viſcera apparerēt: poſt
p̄dicationē vna cū vxore ſua p̄di
ctā filiā ad locū ſci franciſci dicte
ciuitatis reatine in clauſtro detu
lit: ⁊ ambo genuflexi egrotantem
filiā ad illi⁹ pedes depoſuerūt vlce
ra oſ̄dētes: ⁊ ꝓ illi⁹ libatiōe ab eo
auxiliū parit̄ iplorantes: quā vir
ſcūs pijs oclis ꝯſpiciēs: ſigno cru
cis ſcō ſup puellā parētib⁹ ait: ꝯfi
dite dn̄s ieſus ſibi gr̄az p̄ſtabit qd̄
⁊ factū ē: nā ſeq̄nti mane ſurgētes
parētes īuenerūt filiā itegre ſani
tati reſtitutā ⁊ ſolū cicatricū veſti
gia i carne apparētia cernebanť.

N ō min⁹ in prato oppido L.v°.
tuſcie miraculū euenit: nā cū vir
dei bernardin⁹.xl̄ᵃ. ꝯtinuis dieb⁹
magna cū acceptatiōe p̄dicaſſet
in p̄dicto oppido vniuerſus pra
tēſis pp̄ls tāta eū veneratiōe ꝓ/
ſeq̄bať vt recedere volentē viꝝ dei
⁊ ꝯuicinis ciuitatib⁹ v̄bū dei euā
geliçare vnuſqſq; pre nimio amo
re ac deuotione ad eū ꝯflueret bn̄
dictionē ſuſceptur⁹: tantaq; erat
ſtipat⁹ ppli multitudine ꝙ portā
prati nequaq̄ꝫ exire valeret: ⁊ cū
inť p̄mā ⁊ ſcd̄am ianuā porte ſcē
trinitatis ab vniuerſo pp̄lo circū
dat⁹ eſſet: bos qdā idomit⁹ ex ſta
bulo cuiuſdā porte ꝯuicini exiliēs
ob pp̄li multitudinē cepit expaue
ſcere: effectuſq; pauidus v̄ſus di
ctā portā dirigens iter: q̄ꝫplures
ceruice cornib⁹ pedibuſq; iuadēs
ad terrā ꝓſtrauit: inter quos ado
leſcēs qdā filius nicolai laurētij
ita fuit a dicto boue ipetuoſe ꝑcuſ
ſus ꝯfractuſq;: vt tanq̄ꝫ mortu⁹
a terra eleuareť: ⁊ ꝯtinuo clamor
magnus factus eſt in pp̄lo adolo
ſcentē expiraſſe. Hec audiēs pať
ſcūs igemiſcēs ait. Hac hora q̄ᶜ/
q̄ boni in terra prati opatus eſt
deus: conat⁹ eſt antiqu⁹ hoſtis au
ferre: ⁊ cōpaſſiōe cōmot⁹ deuenit
ad locū vbi ꝓſtrat⁹ adoleſcēs vt
mortu⁹ iacebat exanimis: ⁊ ocu/
los ad celū attollēs pro eo deū de
precās ſignoq; crucis illū benedi
cēs aſtātib⁹ ait. Gr̄a dei hic ſan⁹
erit: tollite eū hinc. qd̄ ⁊ factū eſt:
nā vir ſcūs iter ſuū proſecut⁹ eſt:
⁊ adoleſcens parentibus viuus

ꝛ incolumis reſtitutus. Lcō. vj.
Rome quoqꝫ ac ſpoleti alia ꝑ ip
ſu mirāda opat⁹ eſt deus ſmonē
eius ꝯfirmantia. Nā rome cū q̄
dā puerulus qnquēnis morbo re
gio acriter vexaretur: andrea ei⁹
auia audiēs celebre nomen fr̄is
bernardini tūc ibidē pma vice
ꝓdicantis: in virtute ꝛ meritis il
lius plurimū ꝯfiſa dictū puer ad
virū dei adduxit: vt pro illi⁹ ſalu
te ad deū ꝓces effunderet pariter
ꝛ ſanaret: cui ſubridēs vir ſanct⁹
ait. Hec opant̄ ſci ꝛ amici dei: ſed
vade ꝛ ꝯfitere pctā tua tu ꝛ q̄ illi
ſūt primiores: ꝛ poſtea ducēs eū
reuertere ad me: ꝛ pro eo deū dep̄
cabimur: ꝛ cū ſic actū eſſet ſequē
ti die mulier magne fidei puerū
obtulit viro dei in loco ſcē marie
are celi ibidē hoſpitanti: q ꝑmiſſa
orone puerū ſigno crucis benedi
xit: puer ꝟo ſtati virtute dei ꝛ ſci
meritis liber euaſit: nec de cetero
talis morbi moleſtie qcq̄ ꝑſēſit.
In ciuitate ſpoletana Lcō. vij.
mulier q̄dā martha noīe per ſex
annos maxima īfirmitate graua
ta: nec valens niſi alienis vlnis
adiuta electo deſcēdere: neqꝫ ali
menta ſuſcipere: ita vt a q̄pluri
bus inſana qūqꝫ eſtimaret̄: bn̄di
ctione viri dei percepta: ſana atqꝫ
icolumis reddit̄: atqꝫ in agendis
deo gratijs tota ciuitas excitat̄.
In aretio quoqꝫ ciuitate tuſcie:
cum vir ſcūs vna quadrageſima
feruentiſſime predicaſſet ꝛ a vi̇ijs
eorū malis reuocaſſet. dū quadā
die vniuerſus ppl̄s ad quandā
deuotiſſimā eccl̄iam extra ac ꝓpe
tamē vrbē aretinā cōueniſſet: ibi
dēqꝫ verbū dei annūciaret vir dei
ſanctus pluuia permaxima ſuper
ueniēs adeo inūdare cepit vt oīs
fere populus aſſurgēs diſcedere
properaret: ipſe ꝟo in domino ꝯfi
dens adhortabatur populum vt
oēs ſecū dominū deprecarent̄ vt
inceptū ſermonē ꝑficere valeret:
ꝛ ſigno crucis aerem ſignauit: et
ſubito inundans pluuia ceſſauit.
completo ꝟo ſermone ꝛ vir popu
lo portas vrbis ingreſſo tam ipe
tuoſa ac procelloſa pluuia deſcē
dit: vt omnes acclamarent pluui
am illam tempore predicationis
ſancti viri meritis ꝛ oratiōe in ae
re detentā extitiſſe. Lectio. viij.
Nō ſolū vir ſcūs virtute dei lan
guentib⁹ q̄plurimis ſanitatē ꝯfe
rebat: ſed abſentia qūqꝫ vt preſēs
illuminare mētis oculo clari⁹ in
tuebat̄. Nā cū in ciuitate inclyta
mediolani vir dei pluribus ante
diebus predicaſſet: actū eſt vt pri
ma die quadrageſime dū feruen
tiſſime ſermonē ad ppl̄m proſe
queretur: quaſi extaſim patiens
ſubſtiterit ꝛ aliquāto tēporis ſpa
tio in ſe reuerſus nō ſine cunctorū
aſtantiū admiratione incōpletū
ſermonē relinquens quaſi mente
alienus e pulpito deſcendit: regſi
tus aūt a ſocijs quare ſic in ſmo
ne deficiēs icompletā predicatio
nē ꝯtra morē reliquiſſet cū ꝑmo
cauſā patefacere recuſaret: maio
rib⁹ precib⁹ adiuratus humilis
ſeruus dei in hec verba prorupit.

Vidi thobiã ſororẽ meã quã ſẽper
vt mřez venerat⁹ ſuũ: eadẽ hora hu
mane carnis debitũ ſenis ꝑſoluiſ
ſe ⁊ illius aiaz imortalitatis ſtola
amictã ad celos aſcẽdiſſe. L. ix.
H ec eni thobia filia fuerat diane
ſororis mřis bernardini: vidua:
ieiunijs: vigilijs: ac diſciplis deo
deſeruiens: in habitu tertij ordis
bti frãciſci ex ipſi⁹ geſtis ⁊ mori-
bus ab oib⁹ approbata. Qđ cuz
accepiſſẽt ꝯſocij: nõ quaſi icredu-
li: ſed fide hoc certa tenẽtes: ſecula
ribuſqꝫ plurib⁹ viſionis ꝑfate ſe-
riẽ retulerunt. Cui⁹ mirã de viſio
nis mediolanẽſes certitudinẽ ha
bere volẽtes: caute exploratorẽ ſe
nas mittẽtes vt de thobia pergre
ret: iuenerũt fideliſſima ei⁹ relatio
ne eadẽ ⁊ hora qua ꝑdixerat vir
ſcũs thobiã ridentẽ ſpm̃ emiſiſſe.
In trãſlatione ſci frãciſci offici-
uz fit ſicut in natali eiuſdẽ preter
lcões q̃ legunt de trãſlatiõe ei⁹.
Sed ſi añ pente. hoc feſtũ celebrat:
ſub ꝑma añt. cuiuſlibet nocturni
tres ꝑs. dicunt. Et in fine iuitat.
añaꝝ ℣. ⁊ ℟ioꝝ tã breuiũ qꝫ alio-
rũ adiungit. Alła. Si venerit añ
aſcẽſionẽ: i fine hymnoꝝ dicit ℣.
Gloria tibi dñe qui ſurrexiſti. Si
aũt poſt aſcẽſionẽ vſqꝫ pẽte. tunc
dicit. Gloria tibi dñe qui ſcãdis.
Si ꝟo ꝑdictũ feſtũ in vigilia aſcẽ
ſionis vel pẽteco. venerit: de eo fit
memoria in ſecũdis vſ. tm̃. Sz ſi
dictũ feſtũ cõtigerit venire in cra
ſtino aſcẽſionis veſpe diei aſcẽſio
nis fiunt totaliter de aſcẽſione cũ
cõmemoratione dicti feſti: niſi in
aliquo loco fratrũ eccła in nõie
ſci frãciſci ſit ꝯſtructa: tũc eni veſ
pere die aſcenſionis fiũt totalr de
ſancto frãciſco cũ cõmemoratiõe
aſcẽſionis. Qđ ſi feſtũ predictum
in dñica ifra octa. aſcẽſiõis cadat
officiũ fiat totalr de ſcõ franciſco
cũ cõmemoratione dñice in vſ. et
matut. ⁊ in vltima lcõne. Miſſa
ꝟo de dñica dicat ſexta feria poſt
octauã. Et ſi feſtũ eſt eodẽ die: di
cant due miſſe. Idẽ fiat de miſſis
dñicarũ q̃ cadũt ifra alias octãs
ita ꝙ nõ dimittant. Itẽ ſi idẽ fe-
ſtũ in octaua aſcenſionis venerit:
trãſfert in diẽ ſequentez. Et in ſe-
cũdis veſperis octaue: officiũ fiat
totaliter de ſancto franciſco cum
commemoratione de octaua. In
tranſlatione ſci franciſci. Lcõ. j.
F Ranciſcus igit ſeru⁹ ⁊ ami-
cus altiſſimi: ordinis fratrũ
minoꝝ iſtitutor ⁊ dux: paupertatis
ꝓfeſſor ⁊ amator: penitẽtie forma
veritatis ꝑco: ſcitatis ſpeculũ ⁊ to
tius euãgelice ꝑfectionis exẽplũ
ſupna ꝑuẽtus grã: ordinato pro-
greſſu ab ifimis venit ad ſumma.
Hũc virũ mirabilẽ: vtpote paup
tate ꝑdiuitẽ: humilitate ſublimẽ:
mortificatione viuidũ: ſimplicita
te prudentez: oiqꝫ moꝝ honeſtate
ꝯſpicuũ: quẽ dñs in vita mirabili
ter effecerat claruz: in morte fecit
incõparabiliter clariorẽ. Beato
nanqꝫ viro migrãte a ſeclo: ſpũs
ille ſacer domũ eternitatis igredi
ens: fõtiſqꝫ vite hauſtu plenario
glioſus effectus: expſſa qđã i cor
pore future glorie ſigna reliquit:

vt caro illa ſãctiſſima q̃ crucifixa
cũ vitijs in nouã iã creaturã trã
ſierat: ⁊ paſſionis xp̄i effigiẽ ꝓui
legij ſingularitate preferret: ⁊ no
uitate miraculi reſurrectionis
ſpeciem premonſtraret. Lcõ.ij.
Cernebant̃ q̈dez in mẽbris illis
felicibus claui ex eiꝰ carne virtu/
te diuina mirifice fabrefacti: ſicq̄
carni eidẽ innati: ꝙ dum a parte
q̃libet premerent̃ ꝯtinꝰ quaſi ner/
ui ꝯtinui ⁊ duri ad partẽ oppoſi/
tã reſultabãt. Inuẽta quoq̄ fuit
patẽtiꝰ in ipſius corpore nõ ĩflicta
humanitꝰ: neq̄ facta plaga vul/
neris lateralis: iſtar vulnerati la
teris ſaluatoris: qđ redẽptiõis et
regenerationis humane in ip̄o re
dẽptore nr̃o protulit ſacr̃m. Erat
aũt ſilitudo clauoꝝ nigra q̃ſi ferꝝ
vulnus aũt lateris rubeũ ⁊ ad or
bicularitatẽ quãdã carnis cõtra
ctiõe reductũ: roſa pulcherrima
videbat̃. Caro vͦo ipſiꝰ reliq̃ que
ꝓus tã ex ĩfirmitate q̃ ex natura
ad nigredinẽ declinabat: cãdore
nimio reniteſcẽs: illiꝰ ſecũde ſtole
pulchritudinẽ pretẽdebat. L.iij.
Mẽbra ipſius adeo mollia ⁊ tra/
ctabilia ſe ꝑbebant palpãtibꝰ vt
ꝯuerſa viderent̃ in teneritudinez
puerilis etatis: ⁊ q̈buſdã cerne/
rent̃ euidẽtibꝰ ſignis inocẽtie de/
corata. Cũ igit̃ in cãdidiſſima car
ne claui nigreſcerẽt: plaga vͦo la
teris vt vernãs roſeus flos rube/
ret: mirandũ nõ eſt ſi tã formoſa
⁊ miraculoſa varietas iocũdita/
tẽ ⁊ admirationẽ ꝯtuentibꝰ inge/
rebat. Lachrymabant̃ filij ꝓ ſub/
tractione tã amabilis pr̃is: ſed et
nõ modica pfũdebant̃ leticia dũ
deoſculabant̃ in eo ſignacl̃a ſũmi
regis. Miraculi nouitas plãctũ
vͦtebat in iubilũ: ⁊ ĩtellectꝰ rapie
bat ĩdaginẽ in ſtuporẽ. Lcõ.iiij.
Erat q̈ppe tã ĩſolitũ tãq̄ inſigne
ſpectaculũ ꝯtuentibꝰ oĩbꝰ ⁊ firma
mẽtũ fidei ⁊ ĩcitamentũ amoris:
audientibꝰ vͦo admirationis ma/
teria: ⁊ excitatio deſiderij ad vidẽ
dũ. Audito ſiquidẽ pr̃is bt̃i trãſi
tu ⁊ fama diffuſa miraculi: acce/
lerãs ppl̃s ꝯfluebat ad locũ vt id
cerneret oculis carnis qđ a rõne
dubiũ omne repelleret ⁊ affectiõi
gaudiũ cumularet. Admiſſi ſunt
itaq̄ aſſiſinates ciues q̃plurimi
ad ſtigmata illa ſacra cõtẽplãda
oculis ⁊ labijs oſculãda. Unꝰ an
tẽ ex eis miles q̈dã lr̃atus ⁊ pru/
dẽs hieronymꝰ noĩe: vir vtiq̄ fa
moſus ⁊ celeber: cũ de huiuſmodi
ſacris ſignis dubitaſſet: eſſetq̄ in
credulus q̃ſi thomas audatius ⁊
feruẽtius corã fratribꝰ ⁊ alijs ci/
uibꝰ mouebat clauos: ſciq̄ manꝰ
pedes ⁊ latus manibꝰ ꝓprijs con
trectabat ⁊ dũ vulnerũ xp̄i vera/
cia illa ſigna palpãdo ꝯtigeret: de
ſui ⁊ oĩum cordibꝰ oẽ dubietatis
vulnus amputaret. Lectio.vͣ.
Propter qđ ⁊ ip̄e ĩter alios huiꝰ
veritatis tã certitudinaliter agni
te: teſtis ꝯſtans poſtmodũ effectꝰ
eſt: ⁊ tactis ſacroſcĩs iuramento
firmauit. Fr̃es aũt ⁊ filij q̈ vocati
fuerint ad trãſitũ pr̃is cũ oĩ mul
titudine pploꝝ noctẽ illaz in qua
almus xp̄i ꝯfeſſor deceſſit ſic diui/

nis laudib⁹ dedicarunt: vt nõ de
functoꝝ exegę: ſed angeloꝝ excu/
bie viderent. Mane vͦo facto tur
be q̃ ꝯuenerãt acceptis arboꝝ
ramis ⁊ cereoꝝ multiplicatis lu/
minib⁹ cũ hymnis ⁊ canticis ſa/
crũ corpus ad ciuitatẽ aſſiſij detu
lerũt. Trãſeuntes aũt ꝑ eccliam
ſci damiani in qua illa virgo no
bilis clara: nũc glioſa in celis tũc
incluſa cũ virginib⁹ morabatur:
ibiq3 aliquãtulũ ſubſiſtẽtes ſacꝝ
corpus margaritis celeſtib⁹ inſi/
gnitũ vidẽdũ ⁊ deoſculandũ illis
ſacris virginib⁹ obtulerũt. L.vi.

Peruenietes deniq3 ad ciuitatez
cũ iubilo ꝓcioſũ theſauꝝ quẽ por/
tabãt in ecclia ſci georgij cũ oĩ re
uerẽtia ꝯdiderunt. In eo ſiquidẽ
loco puerulus lr̃as didicit: ibiq3
poſtmodũ ꝓmitus ꝓdicauit: po/
ſtremo ibidẽ locũ primum getis
accepit. Trãſijt aũt venerabilis
pr̃ ex hui⁹ mũdi naufragio anno
dñice icarnationis milleſimo du
cẽteſimo vigeſimoſexto: q̃rto no/
nas octobris die ſabbati in ſero:
ſepultus in die dñico. Cepit aũt
vir btũs ꝯtinuo diuine faciei ſuꝑ
irradiãte reſpectu magnis ⁊ mul
tis coruſcare miraculis: vt ſubli/
mitas ſcitatis eius que ip̃o viuẽ
te in carne ad moꝝ directionẽ per
exẽpla ꝑfecte iuſticie innotuerat
mũdo: illo iã regnante cũ xp̃o ad
oẽz fidei firmitatẽ per miracl̃a di
uine potẽtie comprobaret e celo.

Cũq3 i diuerſis orbis L.cõ.vij.
partibus glorioſa eius miracula
largaq3 per ipſuz ip̃etrata bñficia
plurimos ad xp̃i deuotionẽ accẽ
derẽt: ⁊ ad ipſius ſãcti reuerenti
am incitarẽt: acclamãtib⁹ tã lin/
guis ſermonũ q̃3 operũ ad aures
ſũmi põtificis dñi gregorij noni q̃
per ſeruũ ſuũ franciſcũ deus opa/
batur magnalia peruenerũt. Sa
ne cũ idẽ paſtor eccleſie nõ ſolum
ex miraculis auditis poſt mortẽ:
verũetiã experimentis in vita ipſi
us oculis viſis ⁊ manib⁹ ꝯtrecta
tis ſanctitatẽ eius mirabilẽ: ple/
na fide certificatus agnoſceret.
Ac per hoc in celis glificatũ a do
mino nullaten⁹ dubitaret: vt xp̃o
cuius erat vicari⁹ ꝯcorditer age/
ret: hũc in terris reddere celebrẽ
tanq̃3 oĩ veneratiõe digniſſimum
pia ꝯſideratiõe diſpoſuit. L.viij.

Ad oẽm quoq3 certitudinẽ faci
endã orbi terrarũ de glificatione
viri ſciſſimi iuenta miracula ⁊ cõ
ſcripta ⁊ teſtibus idoneis cõpro/
bata: examinari fecit per illos q
minus iter cardinales fauorabi/
les negocio videbant. Quib⁹ dili
genter diſcuſſis: ⁊ ab oĩb⁹ appro/
batis: de fratrũ ſuoꝝ ⁊ oĩum pre/
latorũ qui tũc erãt in curia cõcor
di cõſilio ⁊ aſſenſu canonizanduz
decreuit. Veniens itaq3 perſonali
ter ad ciuitatẽ aſſiſij anno dñice
icarnationis milleſimo ducẽteſi
mo vigeſimo octauo. xvij. cal. au
guſti: die dñico cũ maximis que
longũ foret enarrare ſolẽnijs bea
tũ pr̃ez cathalogo ſcõꝝ aſcripſit.

Anno vͦo dñi milleſimo L.cõ.ix.
ducenteſimo trigeſimo cõuenien
tibus fratribus ad caplm̃ gene/

rale aſſiſij celebratū ad baſilicam
in honore ipſius cōſtructā corpꝰ
illud dño dedicatū octauo calen̄.
iunij trāſlatū eſt. Dum aūt ille ſa
cer trāſportaret theſaurus bulla
regis altiſſimi cōſignatus: mira
cula plurima ille cuius effigiem
ꝑferebat operari dignatus eſt: vt
per odorē eius ſaluificū affectus
traheret fideliū ad currēduꝫ poſt
xp̄m. Erat reuera cōdignum vt
quē deus in vita ſibi placenteꝫ et
dilectū effectū: in paradiſū per cō
tēplationis grām trāſtulerat: vt
enoch: ⁊ ad celū in curru igneo ꝑ
charitatis ȝelū rapuerat vt heli
am: eius iā vernantis inter flores
illos celicos plātationis eterne
oſſa illa felicia de loco ſuo pullu
latione mirifica redolerent. In
ſci vrbani pape ⁊ martyris. Orō

Da q̄s omp̄s deus: vt q bti
vrbani martyris tui atqꝫ
pōtificis ſolēnia colimꝰ: eiꝰ apud
te intceſſiōibꝰ adiuuemur. Per.
Le. j.

Vrbanus natione ro
manus: ex p̄re pontiano: ſe
dit annos. viij. mēſes. xj. dieſ. xij.
Hic fecit miniſteria ſācta oīa ar
gentea ⁊ patenas argenteas vi
gintiqꝫ appoſuit. Hic v̄o con
feſſor extitit temporibꝰ diocletia
ni. Hic ſua traditione multos cō
uertit ad baptiſmū ⁊ credulitatē
etiā valerianū nobiliſſimū viruꝫ
ſponſū ſancte cecilie: ⁊ fratreꝫ eiꝰ
tyburtiū: quos etiā vſqꝫ ad mar
tyrij palmā perduxit: ⁊ per eiꝰ mo
nita multi martyrio coronati ſūt
Hic fecit ordinationes, v. ꝑ men
ſē decēbriū: p̄ſbr̄os. ix. diacones
v. ep̄os ꝑ diuerſa loca. viij. Qui
etiā ſepultus eſt in cimiterio pre
textati via appia. viij. cal. iunij: et
ceſſauit ep̄atꝰ dies trigīta. In ſci
eleutherij pape ⁊ martyris. Le. j.

Eleutherius natiōe grecus
ex patre abūdio de oppido
nichopoli: ſedit annos. xxj. mēſes
vj. dies. v. Fuit aūt tēporibus an
tonini ⁊ comodi vſqꝫ ad patria
nū ⁊ barduā. Hic accepit ep̄laꝫ
a lucio britanico rege vt xp̄ianꝰ
efficeret per eius mādatū. Et hic
iterū firmauit vt nulla eſca vſua
lis a xp̄ianis repudiaret: maxīe
a fidelibus quā deus creauit: que
tamē ratiōabilis ⁊ humana eſt.
Hic fecit ordinatiōes tres ꝑ mē
ſem decembriū: preſbyteros. xij.
diacones. viij. ep̄os per diuerſa
loca. xv. Qui etiam ſepultus eſt
iuxta corpus beati petri in vatica
no. vj. calēdaſ iunij: ⁊ ceſſauit epi
ſcopatus dies. v. In ſancti ioan
nis pape ⁊ martyris. Lectio. j.

Ioānes natione tuſcus ex pa
tre ɔſtantino: ſedit annos du
os mēſes. viij. dies. xvj. Fuit aūt
a cōſulatu maximiani vſqꝫ ad cō
ſulatum olimbrij tempore theodo
rici regis ⁊ iuſtini auguſti xp̄ia
ni. Hic vocatus eſt a rege theo
dorico rauennā: quē ipſe rex ro
gans miſit in cōſtantinopoliꝫ cū
legatiōe ad iuſtinū iꝑatoreꝫ or
thodoxū. Eodē quippe tp̄e iuſtinꝰ
imperator vir religioſiſſimus ſū
mo ardoris amore religiōis chri
ſtiane: voluit hereticos exiliari.

Nã ſũmo feruoꝛe religiõis xp̃ia-
ne hoc ꝯſilio vſus ẽ vt ecclias ar-
rianoꝝ catholicas ꝯſecraret. L. ij.
P ꝛo hac cauſa rex theodoric⁹ he
retic⁹ hoc audiẽs: exarſit in iraȝ ⁊
totã italiã voluit gladio extingue
re. Eodẽ tpe ioãnes papa egrot⁹
in īfirmitate cũ fletu ambulauit:
pgẽs ad vꝛbẽ ꝯſtantinopoli ⁊ ſe-
natoꝛes cũ eo ⁊ ꝯſules: ſcilȝ theo-
doꝛus ipoꝛtun⁹ ⁊ agapit⁹ ⁊ alius
agapit⁹ patricius accipiẽtes hoc
in mandatis legationũ ab ipſo re
ge vt redderẽtur ecclie hereticis
in partibus oꝛiẽtis: qđ ſi nõ: oẽȝ
italiaȝ gladio perderet. Lcõ. iij.
Q ui cũ ambulaſſẽt cũ ioãne pa
pa: occurrerũt ioãni pape beato:
a miliario. xij. oĩs ciuitas cũ cere
is ⁊ crucibus in honoꝛẽ btõꝝ apo
ſtoloꝝ petri ⁊ pauli: qꝛ veteres gre
coꝝ hoc teſtabantur dicẽtes a tpe
ꝯſtantini ⁊ a beato ſilueſtro ſedis
aplice epo vſqȝ ad iuſtini auguſti
tẽpoꝛa nõ meruiſſe partes grecia
rũ vicarium beati petri apli ſuſce
piſſe cuȝ gaudio ⁊ glia. Lcõ. iiij.
N ũc iuſtin⁹ auguſt⁹ dãs honoꝛẽ
deo: humiliauit ſe pnus in terrã:
⁊ adoꝛauit btiſſimũ ioãnẽ papã.
Eodẽ tpe btiſſimus ioãnes papa
cũ ſenatoꝛib⁹ ſupꝛadictis cũ gran
di fletu rogauerũt iuſtinũ iperato
rẽ vt legatio acceptabilis eſſet in
ꝯſpectu eius. Qui videlȝ ioannes
papa ⁊ ſenatoꝛeſ viri religioſi oĩa
meruerunt: ⁊ liberata eſt italia a
theodoꝛico rege hẽtico. Lcõ. v.
I uſtinus aũt iperatoꝛ gaudio re
pletus eſt qꝛ meruit tpib⁹ ſuis vi
cariũ bti petri apli videre i regno
ſuo de cuius etiã manibus cũ glo
ria coꝛonat⁹ eſt iuſtinus auguſt⁹.
Eodẽ tpe cũ hi ſupꝛadicti ſcilicet
papa ioãnes cũ ſenatoꝛe theodo-
ro ipoꝛtuno ⁊ agapito exconſule:
agapito patricio defũcto theſſalo
nice poſito ꝯſtãtinopoli eſſẽt: theo
doꝛicus hereticus tenuit duos ſe
natoꝛes pꝛeclaros et exconſules
ſymacum et boetium: et occidit
interficiens gladio. Lectio. vj.
E odẽ tpe reuerſus eſt papa ioã
nes venerabilis ⁊ ſenatoꝛes cum
glia: cũ oĩa obtinuiſſent a iuſtino
auguſto. Rex aũt theodoꝛicus cũ
grãdi dolo ⁊ odio ſuſcepit eos: ſci
lȝ ioannẽ papã ⁊ ſenatoꝛes: quos
etiã gladio voluit occidere: ſȝ me
tuebat idignationẽ iuſtini augu-
ſti: tñ i cuſtodia oẽs afflictos ma
cerauit: ita vt btiſſim⁹ ioãneſ epſ
pme ſedis in cuſtodia afflict⁹ defi
ciens moꝛeret. Qui defunctus eſt
rauenne in cuſtodia martyr. xij.
calendas iunij. In ſancti felicis
pape ⁊ martyris. Lectio. j.
F Elix natione roman⁹ ex p̃re
ꝯſtantino: ſedit annos duos: mẽ-
ſes. x. martyrio coꝛonat. Fuit aũt
tpib⁹ claudij ⁊ aureliani: a ꝯſula
tu claudij ⁊ paterni vſqȝ ad ꝯſula
tũ aureliani ⁊ capitolini. Hic cõ
ſtituit ſupꝛa memoꝛias martyrũ
miſſas celebꝛari. Hic fecit oꝛdia-
tiones duas p menſẽ decẽbꝛiuȝ:
pſbꝛos. viij. diacones. v. epõs p
diuerſa loca numero. v. Hic fecit
baſilicã in via aurelia vbi ſepul-
tus eſt. iij°. cal. iunij: miliario ab

vrbe roma. v. ꝛ ceſſauit epat⁹ di/
es. v. In ſcē petronille virginis.
Petronillā bn̄ noſtis: Le. j.
volūtate petri apli clinicam
factā. Nā recolo īterfuiſſe nos cū
apud ipſū plurimi diſcipuli eius
reficeremur: cōtigit vt titus dice
ret aplo. Cū vniuerſi a te ſanētur
īfirmi: quare petronillā ſic iacere
pmittis? Aplus vo ait. Sic expe
dit ei. Sed ne exiſtimet ei⁹ incolu
mitatis īpoſſibilitas meis ſermo
nibus excuſari: ait ad eā. Surge
petronilla ꝛ miſtra nobis. Et ſta
tim ſurrexit ſana. Lectio. ij.
Miniſterio aūt expleto iuſſit eā
redire ad grabatū ſuū. At vbi in
dei amore cepit eſſe pfecta: nō ſo/
lū ipa ſanata eſt: verūetiam pluri
mis recuperauit in meli⁹ ſuis orō
nibus ſanitatē. Et qm̄ ipa nimis
ſpecioſa erat venit ad eā flacc⁹ co/
mes cū militib⁹ vt eā ſibi in vxo/
rē aſſumeret. Cui petronilla ait.
Ad puellā inermē cū militib⁹ ar
matis veniſti? Si vxorem me vis
hēre: fac virgines matronas hone
ſtas ad me poſt tres dies venire
vt veniā ad domū tuā. Lcō. iij.
Factū eſt aūt vt triū dierū acce-
pto ſpatio virgo ſācta ieiunijs ꝛ
orōnibus occuparet: hn̄s ſecū ſā/
ctā virginē feliculā collactaneā
ſuā in dei timore perfectā. Tertio
vo die veniēs ad eā ſcūs nicome/
des pſbr celebrauit myſteria xpi
Virgo autē ſacratiſſima mox vt
xpi ſacrm̄ accepit reclinās ſe ī le
ctulo emiſit ſpm̄: cui⁹ corp⁹ via ar
deatina ſepultū ē. In ſcōꝝ mar.
marcellini petri atqꝫ eraſmi Orō
Deus q nos annua btōꝝ mar
tyrū tuoꝝ marcellini petri
atqꝫ eraſmi ſolemnitate letificas:
pſta qs: vt quoꝝ gaudem⁹ merit̄
pzouocemur exēplis. Per. Le. j.
Rome marcellini pſbri ꝛ pe
tri exorciſte ſub diocletiano
īperatore: iudice ſereno. Factū eſt
dū teneret btūs petrus ī obſcuriſ
ſimo carcere vinclis ferreis aſtri
ctus: cuſtos carceris noīe arthe/
mi⁹ habebat filiā demoniacā quā
vnice diligebat. Cui vir dei petr⁹:
Audi conſiliū meū arthemi ꝛ cre
de vnigenitū filiū dei viui dn̄m no
ſtrū ieſum xpm: qui eſt liberator
oium in ſe credentiū. Si credide
ris ſaluabitur filia tua. Lcō. ij.
Cui arthemi⁹. Miror prudētiā
ꝯſilij tui. Te de⁹ tu⁹ liberare nō po
teſt cū illi credas ꝛ quotidie p ei⁹
noīe plagas ꝛ vincula pferas: et
quō poterit filiā meā liberare ſi
ei credidero? Si me vis credere
deo tuo: ecce ego duplicabo ſuper
te cathenas: ꝛ clauſtra oīa carce
ris muniā: te aūt ipſū in ima ipſa
tenebroſa cuſtodia ſolū includā:
ſi de his omnibus liberabit te de
us tuus credam ei. Lectio. iij.
Cui btūs petrus aſſēſū dedit: pro
mittēs ad domū eius ſe venturū.
Hoc ingens faciā nō ad libitū tē
tatiōis tue ſꝫ ad declaratiōnē dei
tatis dn̄i nr̄i ieſu xpi. Agitās ca
put arthemi⁹ dixit. Iſte hō nimis
paſſionib⁹ fatigat⁹ aliena loquit.
Et hoc dicēs abſceſſit: narrauitqꝫ
geſta ꝛ dicta vxori ſue cādide. Et

ecce ſubito noctis initio adeſt hõ
dei petrꝰ arthemio ꝛ cãdide indutꝰ
veſtibꝰ cãdidis: tenẽs in manibꝰ
ſuis triũphũ crucis. In cuiꝰ ve/
ſtigia corruẽtes illi clamabãt: Ue
rꝰ deꝰ vnꝰ ẽ ꝛ verꝰ dñs ieſus xp̃s.
Statimq; filia eoꝝ noĩe et Le. iiij.
corpore virgo paulina a ſp̃u imũ
do vexata curata ẽ. Et cũ hoc fie/
ret: oẽs qui ĩ domo arthemij erãt
crediderũt. Cõuenitq; mltitudo
vicinoꝝ ampliꝰ q̃ȝ trecẽtoꝝ: mu/
lierũ vo abũdantior numerꝰ cla/
mãtiũ. Preter xp̃m nõ eſt aliꝰ de
us omp̃s. Cũq; oẽs cuperẽt eſſe
xp̃iani: adduxit vir dei petrꝰ mar
cellinũ p̃ſb̃rm q oẽs vnanimiter
baptiȝauit. Sȝ ꝛ arthemiꝰ oẽs q i
vinculis erãt abſoluit: q etiã oẽs
baptiſmi grãm perceperũt. Le. vᵃ.
Audiẽs hoc iudex ſerenus iuſſit
marcellinũ p̃ſb̃rm ꝛ petrũ exorci
ſtã p̃ñtie ſue exhiberi. Et auditũ
btm̃ marcellinũ iuſſit pugnis ce/
di in ambabꝰ arterijs. At vbi de
fecerũt cedẽtes: ab eo ſeparato pe
tro iuſſit vt nudus ſup vitri frag
mẽta ſterneret ĩ cuſtodia: ꝛ victꝰ
ei ꝛ lumen negaretur. Lectio. vj.
Petrus vo ꝯuerſus ad ſerenũ di
xit. Cũ ſis noĩe ſerenꝰ totũ tenu/
bilũ ꝛ tenebroſũ oñdis. Tũc eũ et
ipſe ſerenꝰ iuſſit in vinclis recipi:
ꝛ pedes eiꝰ cippo artiſſimo aſtri/
gi. Factũ eſt aũt dũ ſeparati eſſẽt
apparuit angelus dñi marcellio
p̃ſb̃ro orãti nudo: ꝛ induit eũ veſti
mẽtis ſuis ꝛ adduxit eũ vbi bea
tus petrus erat in cippo ꝛ ferro:
ſȝ ꝛ ip̃m ſoluit ꝛ ambos perduxit
ad domũ vbi nuper baptiȝati ora
bãt. Pro ſcõ eraſmo. Lcõ. vij.
In cãpania btĩ eraſmi ep̃i et
martyris ſb diocletiano ꝛ ma
ximiano iperatoribꝰ. Qui primo
plũbatĩ crudeliſſime ceſus: deide
fuſtibꝰ diutiſſime maceratꝰ: deide
reſina: pice: ſulphure: plũbo cera
oleoq; ſolutĩ pfuſus: cũ igenti mi
raculo illeſus apparuit. Qõ cũ
multi qbꝰ mẽs ſanior ierat vide/
rent eiecĩ idolis oĩbꝰ ꝛ diabolice
ĩpictatis erroribus abdicatis: iu
guȝ dñi ſuaue ꝛ onus eius leue: p
ſacre fidei fundamentũ ꝛ baptiſ
matis ſacrȝ ſuſceperũt. Le. viij.
Ipe vo martyr inuictiſſimꝰ imẽſo
ferri ꝯſtrictus põdere carcerali/
bꝰ tenebris ſb diutiſſima cuſtodia
retrudit: vñ ꝛ angelica viſitatiõe
ꝯfortatꝰ eripit. Ver clariſſima mi
racła ipſius poſtmodũ fama vul
gãte: tẽtus eſt ab iperatore mari
miano. A quo diuerſis ſupplici/
is traditꝰ: intãtũ vt tunica erea
ignea veſtiret: iterũq; i olla q̃ plũ
bo: cera: pice: reſina ꝛ oleo ferue
facta fuerat miſſus: vtute dñi oia
ſuperãs illeſus ex ea pgredit. L.
Sicq; tandẽ ad ꝯfirmãdos ix.
ceteros ſeruatꝰ a dño nõ q̃ ſua ſũt
ſed q̃ ieſu xp̃i q̃rens iuxta btiſſimi
pauli ſniaȝ q̃ dicit. Cupio diſſol/
ui ꝛ eẽ cũ xp̃o: manere autẽ i car/
ne neceſſariũ pp̃ter vos. cãpaniã
angeli cõmonitꝰ ſolatio puenit.
Ubi cũ plurimos iã credẽtes per
ſcẽ p̃dicatiõis doctrinã in fide fir
miſſimos robuſtiſſimoſq; reddi/
diſſet: mltos etiã q adhuc gentili

erroꝛe detinebant ad vni⁹ veri dei
culturā ꝯuertēs:ſacri baptiſmatiſ
vnda purificaſſz vocāte dn̄o mar
tyrio clar⁹ ſcō fine q̄euit. In ſcōꝝ
martyrū pꝛimi τ feliciani. Oꝛo.

FAc nos q̄s dn̄e ſcōꝝ marty
rū tuoꝝ ꝑmi τ feliciani ſēper
feſta ſectari:quoꝝ ſuffragijs ꝓte/
ctiōis tue dona ſētiamus. Per.

ROme in mōte celio na/ L.j.
tale ſcōꝝ martyrū ꝑmi τ fe/
liciani ſb dioclétiano τ maximia
no iꝑatoꝛib⁹. Qui glorioſiſſimi
martyres in dn̄o ſemꝑ viuētes a
pōtificib⁹ tēploꝝ apud iꝑatoꝛes
q̄ xp̄iani eſſent icuſati τ inq̄ſiti:
erant eni ciues romani:adducti
ſūt in cōſpectu iꝑatoꝝ. Et iuſſe/
rūt eos ferro vinctos in carcerez
recludi:vbi affuit eis angelus do
mini qui eos conſolaret. Lcō.ij.

Poſt aliquot v̄o dies iuſſerunt
eos iꝑatoꝛes ſuis aſpectib⁹ rep̄/
ſentari. Et iuſſerūt militib⁹ vt du
cerēt eos ad phanū herculis: vt
ſacrificarēt. Q̄ ſi ſacrificare nol
lēt:foꝛtiter eos penis affligerēt:
Neq; cū nulla eos poſſēt rōne mo/
uere:ſz pro xp̄i noīe magis opta/
rēt moꝛi:extēderūt eos milites τ
virgis foꝛtiter mactauerūt. Le.iij.

Et cū renūciaſſent iꝑatoꝛibus
milites q̄ geſta ſūt:irati valde iuſ
ſerūt eos tradi ꝓmoto ꝑſidi ciui/
tatiſ numētane:vt aut ſacrificare
eos cogeret:aut diuerſis penis in
terficeret. Et accipiētes eos mili
tes:duxerūt i viā q̄ dr̄ numētana
miliario .xiij. ferro vinctos:τ mi
ſerūt eos in carcerē iuxta foꝝ ci/
uitatis vbi iteꝝ angelica viſitatio
ne releuant. Poſt multū v̄o tēpo
ris iuſſit ſibi ꝓmotus ꝑſes i foꝛo
ciuitatiſ tribunal ꝑparari. L.iiij.

Et cū itromiſſi fuiſſēt:τ iubente
ꝑſide fuiſſēt poſt rūſionē ab iuicē
ſeparati:ꝑmū btm̄ felicianū iuſſit
ꝑſes cū plūbatis cedi:dicens ei.
Ut q̄d nō deponis iſtā iſaniā pe/
ctoꝛis tui: vt eligas dies bonos
τ iocūdos τ nō toꝛmētis diuerſis
coꝛpus tuū macerēt. Lectio.v.

Btūs felician⁹ dixit. Octoginta
annos vite habeo:ſūtq; anni tri/
ginta q̄ agnoui veritatē dei:τ ni/
hil de blādimētis hui⁹ mundi co
gitās elegi fuire creatoꝛi meo oī
potēti eťno ac deo vero. Tūc ꝑſes
iuſſit eū ad ſtipitē ligari:τ acule/
os in manib⁹ ac pedibus ei⁹ figi τ
diu toꝛq̄ri:τ ꝑ .iij. dies neq; aquā
neq; vllū gen⁹ cibi ei miſtratū ē.

Cūq; per triduū ꝯtinuū Le.vj.
permaneret in dei laudib⁹: iuſſit
eū pꝛeſes flagellis cedi:τ de ſtipi
te ſic deponi τ in cuſtodia recludi
ac poſtmodū iuſſit ſibi applicari
ſcm̄ pꝛimū. Quo validiſſimis fu/
ſtib⁹ ceſo:deinde in eculeo leuato:
lampades circa latera eius iuſſit
apponi. Quo rurſuz de eculeo de
poſito pꝛecepit plumbū reliquari
τ btō martyre extēſo i lecto bul/
liens in oꝛe eius fundi:tuncq; fe/
cit eſſe pꝛeſentē beatū felicianuz.

In ſācti barnabe apli. Oratio.

DEus qui nos beati barna
be apli tui meritis τ iterceſ
ſiōe letificas:cōcede ꝓpitius: vt
qui eius bn̄ficia poſcimus: dono

tue grẽ ꝯſequanť. Per. Lcõ. j.
BArnabas hebraice: latine in
terptať fili⁹ ꝓphe vel fili⁹ cõ
ſolatiõis. Barnabas q ⁊ ioſeph
natione cyprie ciuitatis q̄ ex cyro
rege pſaꝝ fundata extitit: cũ pau
lo in gentib⁹ apl'atũ adeptus eſt.
Deide ꝓpter ioanné diſcipulũ q
etiá cognométo marc⁹ appellať ſe
iũctus a paulo: nihilomin⁹ euan
gelij ꝑdicationé ſibi opus iniun/
ctũ exercuit: martyrio coronat⁹:
cuius feſtiuitas celebrať. iij. idus
iunias. In ſcõꝝ marť. baſilidis
cyrini naboris ⁊ naçarij. Oratio.
SAnctoꝝ tuoꝝ baſilidis cyri
ni naboris ⁊ naçarij q̄s dñe
natalicia nobis votiua reſplẽde/
ant: ⁊ qd̄ illis contulit excellẽtia
ſempiterna: fructibus noſtre de/
uotionis accreſcat. Per. Lcõ. j.
MEdiolani natale ſcõꝝ mar/
tyruz naçarij ⁊ celſi pueri.
Bti naçarij pr̄ africanus: mr̄ vo
ꝑpetua a btõ petro apl'o baptiça/
ta. Ipſe vo ſcũs naçari⁹ a ſcõ cle/
méte iſtruct⁹ ⁊ baptiçat⁹ ẽ. Quez
anolinus ſub rabie ꝑſecutiõis q̄
ꝑ neroné exercitata eſt: diu mace
ratũ ⁊ afflictũ i carcere: cũ q̄ btiſ
ſimũ celſũ puerũ qué idẽipſe nu/
trierat gladio feriri iuſſit. Quo/
rũ corpora xp̄iani furati. v. calẽ.
auguſtaꝝ ſepelierũt foras portá q̄
dr̄ romana in ꝓprijs hortis. L. ij.
Reuelabãt aũt ſe btiſſimi marty
res cuidá cereatio noie cui vxor
fortunata: ⁊ per viſũ monuerãt ſe
occultari ꝓpter rabié ꝑſecutiõis
quá nero ipius excitauerat. La/
tuerũt vo vſq ad tp̄a archadij ⁊
honorij iperatoꝝ. Quos btũs am
broſi⁹ dño reuelãte reppererit. Pa
tefacto aũt ſepulchro in quo iace
bat corp⁹ bti naçarij: q qñ paſſus
fuerit: vt ſcribit ſcũs paulin⁹ vſq
nũc ignorabať: viderũt ſanguiné
martyris ita recẽté q pñtes erãt:
q̄ſi eadé die fuiſſet effuſus. L. iij.
Caput etiá ipſi⁹ qd̄ ab impijs fue
rat abſciſſũ ita itegrũ atq icorru
ptũ cũ capillis capitis ⁊ barba:
vt videreť eo tp̄e quo leuabať lotũ
atq poſitũ i ſepulchro. Etiá odo/
re tãto repleti ſũt vt oiuz aroma
tũ vinceret ſuauitaté. Quo leua/
to ⁊ in lectica cõpoſito: ſtatim ad
ſcm̃ celſũ martyré q i eodé horto
poſit⁹ erat: ad orõné ꝓrexit ſáctus
ep̄s: ⁊ vtroſq tráſtulit ad baſili/
cá apl'oꝝ q̄ eſt i romana. Inuẽti
aũt ⁊ tráſlati ſũt ꝑdie idus iunij.
In ſci ãtonij ꝯfeſſoris ad vſ. añ.
Gaudeat ecclia quá in defũctorũ
ſpõſus ornat glia mr̄ez filioꝝ. ps.
Dixit dñs. In fine. Lauda. dñz
o. gẽ. Añ. Sapiẽte filio pr̄ gliať
hoc ⁊ i antonio digne cõmendať.
Añ. Qui dũ ſapiaz ſeculi calca
uit: prudẽs ſũmi gliaz pr̄is exal/
tauit. Añ. Auguſtini ꝑmit⁹ re/
gule ſubiect⁹: ſub fráciſco penit⁹
mũdo fit abiect⁹. Añ. Quoꝝ vi
tá morib⁹ hic ꝓfitebať glioſis pr̄i
bus iam conglonatur. Capitulũ.
OPtaui ⁊ datus eſt mihi ſen
ſus: iuocaui ⁊ venit in me ſpi
ritus ſapie: ⁊ ꝓpoſui illá regnis ⁊
ſedib⁹: ⁊ diuitias nihil eſſe dixi i
comparatione illius. Hymnus.

EIa gratulemur hodie xpo
regi iocũdius: i cuius aula
glie iã iubilat antoni⁹. Frãcisci
pris emulus sic illi se ꝯtẽperat: vt
fõte manãs riuulus aq̃s vite cir
cũferat. Longe lateq̃ʒ diffluit si/
tiq̃ʒ mortuꝭ aridos: v̾bo salutis ibu
it dans rore sacro viuidos. Hic
stigmatũ q baiulo pr̃i natꝰ innitit
dũ ꝑdicat de titulo ꝯfixus ille cer
nit. Sub tãto duce militãs vin/
cẽdo se nõ vicit: duci miles coha
bitãs iã bello nõ ꝯcutit. Nos in
cãpo certamis patrũ ꝫelãtes gliaʒ
hic sub re nr̃i nois vincam⁹ igno
miniã. Prestet hoc nati genitor:
hoc genitoris genit⁹: ac par vtꝛq̃ʒ
ꝯditor paraclitꝰ hoc spũs. Amẽ.
℣. Ora pro nobis btẽ antoni. ℟.
Ut digni. Ad. M. añt. O proles
hispanie: pauor ĩfideliũ: noua lux
italie: nobile depositum vrbis pa/
duane: fer antoni grẽ xpi ꝓcini
uʒ ne prolapsis venie tempus bre
ue creditũ defluat inane. Oratio.
EcclIaʒ tuã deus bti antonij
ꝯfessoris tui solẽnitas voti/
ua letificet: vt spũalib⁹ semꝑ mu/
niat auxilijs: ⁊ gaudijs ꝑfrui me/
reat eternis. Per. Ad matꝭ. iuit.
Jã xpm chorus humilis alacriꝰ
iubilo collaudet. Jn quo sacer/
dos nobilis antonius de veritate
gaudet. Ps. Uenite. Hym.
LAus regi plena gaudio que
merceſ militantiũ: seipʒ dat anto
nio militie stipẽdiũ. Antoni vir
egregie q̃ tue quã ꝓnoueras: hic
viuẽs arras glie xpʒ vidẽs acce
ꝑras. Pro te digna dũ moreris
natorũ fit cõmotio: margarite nõ
funeris cuiꝰ sias possessio. Huius
honorẽ glie ꝑdixeras i padua: q̃
tantꝭ i te grẽ manet donis irrigua.
Per te pr̃ cũ filio ꝯsolatorq̃ʒ sps:
a criminis ꝯtagio nos hic emũdet
fũditus. Amen. Jn pᵒ noct. añt.
Quasi secꝰ alueũ riuuli plãtatus
fructũ tpaneũ dedit hic btũs. Ps.
de cõi ꝯfesso. Añt. Mõte syõ pre
dicat dñi ꝓceptũ ⁊ talentũ dupli
cat celitꝰ acceptũ. Añt. Conterit
miraculis pctõꝝ dẽtes spõsã xpi
patulis rictibus mordẽtes. ℣. ⁊
℟ia bt̃. dicunt de ꝯfes. nõ põtifice.
IN hispanijs ciuitate Le. j.
vlyxbona: q̃ ad occidẽtalẽ re
gni portugalie plagã in extremis
terre finib⁹ sita est: q̃dã pregran/
dis ecclia in honore gliose virgis
genitricis dei marie fabricata cõ
sistit: in qua ꝓciosũ bti vincentij
martyris corpꝰ honorifice requie
scit. Ad cuiꝰ occidentaliũ valuaꝝ
limib⁹ venerabiles bti antonij pa
rẽtes nõ longe manẽtes: felicem
hũc in ꝓmo iuuẽtutis flore filiuʒ
genuerũt. Romẽq̃ʒ ei fernãdus ĩ
sacro baptismatis lauacro iponẽ
tes: in eadẽ postmodũ ecclia edu
candũ pariter tradũt ⁊ lr̃is ibu/
endũ. ℟. Fundit insontiũ sãguis
a ꝓphanis fitq̃ʒ morẽtiũ merces
vite panis. Rumor ad antonium
volat nõ inanis. ℣. Jn minores
gladiũ fratres dat in odium xpi
rex imanis. Rumor. Lectio. ij.
QUi dũ post annos pueriles
simpliciter domi trãsactos
fallax mũdi spẽs: ac petulãtia car

nis placẽtia ſuggererẽt: nequaq̃ꝫ
his ꝯcupiſcẽtie frena laxauit: ſed
iã ſoli deo ſuire diſponẽs euiden-
tius id ꝓceſſu tp̃is opere declara
uit. Spretis nãqꝫ mũdi ꝛ carnis
illecebris ad q̃dã cenobiũ ordi-
nis ſc̃i auguſtini p̃fate ciuitati vi
cinũ ſe ꝯtulit: ibiqꝫ deuotus habi-
tũ religionis aſſũpſit. Ubi dũ pa-
cẽ pectoris importuna carnalium
amicoꝝ freq̃ntia perturbaret: per
actis ibidẽ ferme duobꝰ annis:
ad ſcẽ crucis de colimbria aliud
ſcilꝫ eiuſdẽ ordĩs monaſteriũ trã-
uolauit. Ad q̃d tñ ob morũ ipſiꝰ
grauitatẽ vix ſui ſupioris licẽtiã
obtinuit. ℟. Optãs fore ſociꝰ gl̃ie
victoriũ q̃s occidit ipiꝰ rex marro
chioꝝ. Sequit̃ antoniꝰ vitã defun
ctoꝝ. ℣. Felix quẽ nõ gladiꝰ iret
ſꝫ imeliꝰ mutat iniquoꝝ. Sequit̃.

Quo ad optatã mentꝭ L. iij.
q̃etudinẽ obtinẽdã pueni-
enſ tãtũ ibi i oĩ religiõiſ pfectiõe
ꝓfecit: ꝙ trãſlatio ſui facta leuita
ti cordis iputari nõ potuit. Pro-
pellabat aũt eũ iã ſpũs q̃dã futu
roꝝ p̃ſagio ad diuinaꝝ ſtudia lit-
teraꝝ in q̃bꝰ iugiter meditãdo nõ
ſolũ qualiter in agro alieno vitia
extirpãdo v̓tutes inſereret ſemet
ip̃ꝫ ſollicite p̃mitꝰ excolẽdo cogno
uit: verũetiã q̃liter fidei normaꝫ
aſtrueret ac ꝯfutaret errores fir-
miſſimis patrũ ſniĩs ſe muniuit.
Sicqꝫ factũ eſt vt illo iſpirante q
interuallo tp̃is in docẽdo nõ idi
geret: nõ multo poſt vir dei ſapiẽtie
ſp̃u plenꝰ eſſet. ℟. Feruet ad mar
tyriũ dũ rex terre ſeuit: ſꝫ hoc deſi

deriũ ſuũ nõ ipleuit. De quo rex
regnantiũ aliud decreuit. ℣. Tã
dẽ in ſimpliciũ cetu per indiciũ fa
ma viri creuit. De. In. ij. noc. añ.
Graue cor q̃rentiũ nugas vani
tatẽ diſcit per antoniũ vite verita
tẽ. Añ. Cõtra virũ ſanguinum
clamat ꝛ doloſũ ꝙ hoc genꝰ hoĩuꝫ
deo ſit exoſũ. Añ. Laus perfecta
profuit ex lactẽtis ore in quo xp̃s
deſtruit hoſtẽ cũ vltore. Lcõ. iiij.

Fundit̃ interea apud marro-
chiũ ſãguis inocentiũ a pro
phanis dũ ibidẽ ꝯtra xp̃ꝫ odioſe
deſeuiẽs in fratrũ minoꝝ necẽ gla
diũ erexit rex imanis vbi ꝛ pluri
mis claruit ꝓdigioꝝ idiciĩs: q̃m
is q de celo deſcẽdit: pro quo ꝛ paſ
ſi ſũt morientiũ merces factus eſt
vite panis. Quoꝝ venerãdas re-
liquias vir quidã famoſus noĩe pe
trus iſans a marrochio deferens
ꝑ ip̃oꝝ merita ſuiipſiꝰ a grauibꝰ
piculis liberationẽ celebrẽqꝫ co-
rũdẽ paſſiõis ordinẽ diuulgauit.
℟. Dono ſapie plenus arrogãtie
faſtũ q timebat ſub indocti facie.
Tantũ diu gr̃e lumẽ abſcõdebat.
℣. A ſe pondus gl̃ie ſibi temera
rie ſumere nolebat. Tãtũ. L. v.

Cumqꝫ auribꝰ fernãdi nõ ia
niter facti rumor iſonuit iã
ſubito elephantis more ad p̃luꝫ
ex aſpectu ſanguis aĩati ita totꝰ a
fidei feruore ſurripit̃: xp̃iqꝫ iniuri
am ꝛ martyriũ necẽ in ſe mirãda
cõpaſſione retorq̃ns: nihil ꝓ͛ſius
ſe agere reputat: niſi ꝛ ip̃e tyrãni
ce ferocitati occurrẽs: eandẽ pro
xp̃o cũ p̃fatis martyribꝰ palmaꝫ

obtineat. Felix iſte quē nō formi
dine mortꝭ gladiꝰ ꝑſecutoris ener
uat: ſ; in meliꝰ vt patebit perfecte
charitatis ardor īmutat. Igitur
eſtuāti aīo qd facto ſit opꝰ excogi
tās: habitū ordis talī pro xp̄o de
ſūctoꝝ aſſumere vitāq; ſeq deliбe
rat: vt vel ſic efficatiꝰ ad optatū fi
dei agonem ꝑtingere valeat. ℞.
Pauperꝝ collegio paup in ꝓnci
pio ſp̄u ꝓbatus: verbi miniſterio.
Nō iniectu ꝓprio dat ſ; vocatꝰ.
℣. A quo ſit hec datio fiunt teſti
monio mors ⁊ icolatꝰ. Nō. Le.
Qamq; fr̄es iā dicti ordi vj.
nis ꝓpe ciuitatē colimbriā;
cōmorātes ad ip̄; ex more mona
ſteriū die q̄dā ꝓ elymā petēda di
uerterēt: vidēs eos dn̄i ſuus: ne
quaq; vltra ſe ꝯtinere potuit: ſ; be
nigne in partē deductꝭ oēm aī ſui
ꝯceptū aperuit. Gaudet nō modi
cū ad hoc fratrū pura ſimplicitas
diēq; quo hoc ip̄oꝝ gaudiū īpleat
īſtituūt: ⁊ ſic leti deo gr̄as agētes
abſcedūt. Ip̄e vō ꝓlati ſui licētia
etſi difficulter obtēta gaudēs ad
ꝓdictū ſe ꝓparat: ſed ⁊ fr̄es iuxta
ꝓmiſſū hilariter redeūt: eiq; ī ip
ſo monaſterio ſue religiōis hitu;
īpoſuūt: q poſt habitꝰ mutatione;
mox cū fr̄ibus īde receſſit. ℞. In
doctrine poculis iuſtꝰ ſua ſingulis
reddēs affluebat loq̄ns magnis
paruulis. Veritatꝭ iaclis eque fe
riebat. ℣. Potior miraclis vtꝰ
hec ī oculis oīum clarebat. Veri.
In .iij. noct. an̄t. Gaude quōda;
ſecli trāſiēs viator ſūmi tab̄nacu
li nūc īhitator. An̄t. Nobis fac ꝓ
pitiū a quo recepiſti cordis deſide
riū vitā quā petiſti. An̄t. Duc in
mōtē dn̄i: ora nos antoni iūctos
deo hoi loco ſācto poni. Lcō. vij.
Qidā vō ex ꝯcanonicis ſu
per hoc grauiꝰ ſe dolere pre
ceteris īdicās: abeūti ſic ī amari
tudīe cordis dixit. Vade inq̄t va
de q: forſitā ſcūs eris. Cui humi
lit ſic rn̄dit. Cū me ſcm̄ audieris:
deu; vtiq; collaudab. Venit ergo
vbi ſimpliciū fratrū congregatio
morabat: q videl; locꝰ ſcūs anto
niꝰ vocabat: iuxta qd nomē anto
niū ſe deīceps appellari rogauit: vt
⁊ ſic regrētiū ip̄; ſollicitudie; pia
cautela deluderet: eorūq; īportu
nitates ſub ignoto faciliꝰ noīe de
clinaret. Feruēs igit vt dictū ē ad
martyriū dū adūſus xp̄m rex tre
deſeuit: nullatenꝰ ab hoc propoſito
qeſcere potuit: donec tandē iuxta
ꝓmiſſā ſibi licentiā ad terrā ſar
racenoꝝ trāſiuit. ℞. Vitā ꝓbant
vilitas ſimplex inocētia cura di
ſciplie. Zelo iūcta charitas vitas
modeſtia teſtes ſūt doctrine. ℣.
Sed ſignoꝝ claritas ꝓbat hec ꝓ
bantia multiplex ī fine. Zelo. L.
VEriū quantūcunq; ad viij.
hec q̄ dicta ſūt conamine ni
teret: ſuū tamē in his deſideriū nō
īpleuit de quo rex regnantiū dn̄s
aliud a ſenſu humano decreuit.
Nam graui nimis ⁊ diutino lan
guore correptus nihil ſecū pro vo
to proſperū agi ꝑſpexit: donec ipſa
neceſſitate compulſus ad partes
fidelium remeare diſpoſuit. Cum
q; nauigando ad redeundum in

hiſpaniã iter arriperet:ꝯtigit vti
partes ſicilie venꝫ nõ ſecũdis flã
tibꝰ applicaret: ⁊ ſic penitꝰ a ꝓpo-
ſito ſe fraudatũ ꝯſpiceret. ℟. Si
ꝗris miracl'a mors error calami
tas demõ lepra fugiũt egri ſurgũt
ſani. Cedũt mare vincula mẽbra
reſqꝫ ꝑditas petũt ⁊ accipiũt iuue
nes ⁊ cani. ℣. Pereũt picula ceſ
ſat ⁊ neceſſitas narrẽt hi q ſẽtiũt
dicãt paduani. Cedunt. Lcõ. ix.

Inſtabat aũt eo tpe fratrũ ge
nerale capl'm qđ in breui cele
brandũ erat apud aſſiſiũ. Qđ vt
antonio per fr̃es ĩtonuit: illuc vti
erat debilis ⁊ ĩfirmꝰ vtcũqꝫ perue
nit. Soluto igiť ex more capitulo
fr̃ibuſqꝫ ad ſua circunquaqꝫ loca
dimiſſis: ſolus antonius a nemĩe
petebať: q ſicut erat ignotꝰ ita ⁊ in
utilis videbať. Nulla igiť de ſe vel
lr̃ature vel cuiuſcũqꝫ alteriꝰ vtili-
tatis habita mẽtione ad fratrem
gratianũ q tũc fr̃ibꝰ romandiole
preerat deuotꝰ acceſſit: rogãs hu
militer vt ipm a miſtro generali
petituꝫ colligeret collectũqꝫ diſci
plinis regularibus erudiret. ℟.
Sãctus hic de titulo crucis ⁊ ſup
pliciĳs dulcis ieſu modulo dulci
ꝑdicabat: cũ pr̃ in aere. Se frãci-
ſcꝰ filĳs abſẽs nouo genere ſigni
ꝑñtabat. ℣. Tanqꝫ in patibulo
crucis ipe brachĳs tenſus hoc ſi-
gnaculo crucis cõſignabat. Se.
Ad lau. ⁊ p ho. añt. Domꝰ ab an
tonio ſupra petrã dñm poſita per
ſtabit: quã maris elatio fluctꝰ ſeu
vox fluminum vltra nõ turbabit.
Añt. Letꝰ tuo iubilat in cõſpectu
dñe quo iã ĩtroiuit lumẽ qđ es ſi-
milat: hũc tibi q lumĩe fruiť quo
viuit. Añt. Totꝰ in te ſitiẽs deus
ad te vigilãs extitit de luce: tu fõs
ĩdeficiẽs: tu lux illi rutilãs q ſitis
in cruce. Añt. Celi terre mariuꝫ
bñdicãt dñm cũcte creature qui
tot ꝑ antoniũ ſignis auget hoium
vite ſpem future. Añt. Sono tu-
be tympano cithara pſalťio cym-
baliſqꝫ deũ choro chordis organo
laudet in antonio myſtice corme
um. Cap. vt ſ. in vſ. Hymnus.

Ieſu lux vera mẽtium nos illu
ſtra diluculo: tot ſignis ꝑ an-
toniũ opaco fulgens ſeculo. Hic
nautis in naufragio ſigno ſalutis
affuit: qbꝰ ſub lucis radio vie du-
catũ ꝓbuit. Hereticũ lux fidei ſi-
gno purgat dũ iacitur: ab alto va
ſis vitrei fragilitas nõ frãgiť. Ir
riſor lucis gratie ſignoꝝ languet
clericus: poſt votũ ſurgẽs glĩe ſci
fit teſtis publicꝰ. Per hunc nos
pr̃ luminũ ſignes ⁊ lux de lumine:
illuſtratoris hoium cũ ſpũs muni
mine. Amẽ. ℣. Ora pro nobis.
Ad bñ. añt. Gaude felix padua
q̃ theſaurũ poſſides cuiꝰ i altario
dignũ fore loculũ viſio monſtra-
uit: tu ſignis irrigua tot in tuo ꝓ-
uides miſeris antonio: ſua rei ti-
tulũ q̃ ſic te ditauit: ſed tu nos ad
ardua pater his q ꝓſides quoruꝫ
es poſſeſſio tranſfer quos hic vin
culuꝫ mortis inclinauit. Cap. ad
terciã vt ſ. in vſ. Ad ſextaꝫ cap.

Venerunt aũt mihi oĩa bona
pariter cũ illa ⁊ ĩnumerabi
lis honeſtas per manus illius: et
letatus

letatus ſũ in oĩb⁹:qm̃ añcedebat
me iſta ſapiẽtia ⁊ ignorabã : qm̃
oĩum bonoꝝ mr̃ ẽ:quã ſine fictio
ne didici ⁊ ſine inuidia cõmunico:
⁊ honeſtatẽ illi⁹ nõ abſcõdo. Ad
Mihi aũt dedit deus ix.cap.
dicere ex ſententia: ⁊ p̃ſu me
re digna hoꝝ que mihi dant:qm̃
ipſe ſapiẽtie dux ẽ ⁊ ſapiẽtũ emẽ
dator. Ad vs̃.añt. Dom⁹ ab an
tonio. cũ rel̃.ps.cap.hym ⁊ ℣.
vt.s̃.in primis vs̃. Ad.M.añt.
O ieſu ꝑpetua lux tot ĩ antonio ſi
gnis dans ſplẽdorẽ:de quo nõ in
cõgrua nobis gl̃iatio tibi dat ho
norẽ gr̃a per hũc tua nos ĩ vaſe ꝓ
prio ferre da liquorẽ lãpade non
vacua:lumẽ det opimo charitas
ardorẽ:fruſtra v̓go fatua gl̃ians
ĩ alio q̃ret venditorẽ. Infra octa
Quam beati antonij. Lcõ.j.
Quem idẽ frater gratianus
benigne ſuſceptũ ĩ romãdiolã ſe/
cũ duxit locũq; ſolitudinis regrẽ
tẽ ad heremũ mõtis pauli tranſ/
miſit. Quo poſtq̃ ꝑuenit q̃ʒdam
ibi ꝑoptatã cellã in crypta ſemo
tã a fratrib⁹ ⁊ oꝛ̃oni ꝯgruã repe/
rit quã ſuis vſib⁹ a fratre quodã
qui ſibi ĩpſi eã parauerat ĩpetra/
uit. Illic ſolitariã q̃ʒtã licuit vi
tã duxit:illic ſacris meditationi/
bus ꝯtra tẽtatiões ſpũ roborãs
ĩ diuino ſe amore firmauit. L.ij.
Ibi nocturnis vigilijs ſolus in
oꝛ̃onib⁹ ꝑſtitit:ibi ſe totũ diſpoſi/
tioni diuine cõmẽdans:ſurſũ fir
miſſime ſpei anchoraʒ collocauit.
Ibi eni cibo panis ⁊ aque tanta
corpus abſtinẽtia [illegible]cerauit:vt
teſtib⁹ his q a derãt hora collatio
nis aliqñ rediturus ad fr̃es nutã
te pre nimia debilitate veſtigio ſe/
metipʒ ſupportare nõ poſſet. Sic
igit̃ vir dei antonius cũ dono ſa/
piẽtie plenus eſſet multo tp̃e ſim
plicem inter ſimplices vitam du
xit. Sic arrogantie faſtũ humili
corde declinãs ſub idocti facie tã
tũ diu gr̃e lumẽ abſcõdit. L.iij.
Licet eni vt ex p̃miſſis patet fer
uẽtiſſimũ dom⁹ dei zelũ hr̃et : tñ a
ſuo deſiderio iã ſemel diuino cul/
tu fraudat⁹ a ſeip̃o iterũ temera/
rie ſibi gl̃ie põdus aſſumere nõ p̃
ſũpſit:donec eo cui ſe iã tuti⁹ com
mẽdauerat diſponẽte manifeſto
poſt indicio eius in ꝯuẽtu ſimpli/
cium fama creuit. Lectio.iiij.
Poſt multũ nãq; tẽporis fr̃es ꝓ
ſuſcipiẽdis ordinib⁹ miſſi ad ciui
tatẽ foroliuij ꝯfluxerũt:inter quos
⁊ antoni⁹ necnon ⁊ qdam fr̃es de
p̃dicatorib⁹ affuerunt. Cũq; col/
lationis hora miniſter loci p̃dica
tores ipſos ſollicitaret : vt exhor/
tationis v̓buʒ fr̃ib⁹ adunatis qs
eoꝝ ꝓponeret:nutu dei factũ ẽ:vt
oẽs loqui renuerẽt : ⁊ oĩno ſe ad
hoc ĩparatos aſſererẽt. Lcõ.v.
Tũc demũ ad antoniũ idẽ mini/
ſter ĩſtigante ſe fortiter ſpũ ꝯuer/
ſus ẽ:cũq; de cui⁹ ſcientia nil ſibi
cõſtabat ĩ hoc opus appellat : vt
videlʒ ꝓponat ĩ mediũ fr̃ib⁹ qcqd
illi ſpũs ſuggereret:ad qd̓ ſe huius
dei min⁹ idoneũ humiliter rñdit:
q̃ppe q exercitatioꝛ habebat̃ ĩ ab
luẽdis vtẽſilib⁹ cogne : ceteriſq;
huiuſmodi vilitatis officijs:q̃ʒ in

exponēdis diuioꝝ elogoꝝ myſtijs
S ed qd īmorer mult̄? Lcō.vj.
Plane cū tātā deſuꝑ grāz acce-
piſſet vt memoria ꝓ codicib⁹ vte
ret: nullū tñ in eo ſciētie aliud per
pēdebat īdiciū: niſi ꝙ pauca pra
ro lr̄alr loq̄bat. Deniq̈ q̄zta pote
rat virtute renitēs: ꝯtraire tñ ipe
rāti nō valuit: ⁊ lz īuit⁹ ad extre-
mū conſētiēs cū timore dñi ꝑmo
ſimplicit̄ fari cepit. Sz cui⁹ lucer
nā dudū ſub modio poſitā iā nūc
ſuꝑ cādelabꝛū dn̄s ſtatuē voluit:
tāta iꝓgreſſu ſmonis v̄boꝝ lucu
lētia tātaq̈ eū myſticaꝝ ſnīaꝝ ꝓ-
fūditate ſuſpēdit: vt nimiꝝ ex in-
opinato rei euētu vehemēter oēs
q aderāt mirarent̄ ⁊ vix vnq̄z au
diuiſſe ſe talia faterētur. Le.vij.
N ō modica igit̄ fr̄es ꝯſolatiōe re
pleti: venerabant̄: deinceps ī viro
reuelatā diuinit⁹ ſuꝑne ſapiē cla
ritatē: venerabant̄ nihilominꝰ hu
militat̄ iā ꝓbate v̄tutē. Nō mlto
poſt ad aures gn̄alis miſtri res ge
ſta ꝑuenit: q mox ī publicū ꝓdire
cōpellēs antoniū: officiū ſibi ꝑdi-
catiōis iniūxit. Et qdē digne v̄bi
miſterio tradit̄ qꝑpeq diuīa ſapiē
tia pollēs pauꝑꝝ ī collegio pꝛimi
t⁹ pauꝑ ſp̄u iā ꝓbat⁹ hūc ſibi hono
rē ipudent̄ nō arripuit: ſz vocat⁹.
A t v̄o ne ſcā diuit⁹ hec vo L.viij
catio dubitet̄: ex ipſius hoc incola
tu pariter ⁊ morte ꝓbat̄. Cōſtitu
tus enī in hac peregrinatiōis mi
ſia: ⁊ vita floꝛuit ⁊ doctrīa. Qua
rū ꝑoꝛē.i. vitā: volūtaria vilitas
ſimplex inocētia: curaq̈ diſcipli
ne cōmendāt. Alterā v̄o q̄ eſt do
ctrina ȥelo iūcta charitas v̄itas
⁊ modeſtia cōpꝛobant. Lcō.ix.
S ed hec oīa q̄z excellenter in ip
ſo claruerint: qm̄ per ſingula bre
uiter explicare nō poſſez: tangaz
ſuccincte quō cunctis equaliter
annūciauerit veritatē. Hec ſiqui
dē virtus in iꝑo claruit in oculis
oīum q̄ quidez miraculis potioꝛ
eſt quia illa plerūq̈ fallaciter in
vita decipiūt. Hic itaq̈ ſanctus
in doctrine poculis mirabiliter af
fluens tāto iuſticie libꝛamine ſin
gliſ ſua reddebat: ꝙ ſiue magnis
vel paruulis loquebatur: eque cū
ctos veritat̄ iaculo feriebat. Nē-
pe qui iam calicem paſſionis an-
tea tam auido coꝛde ſitierat: nul
lius magnitudini nec metu moꝛ-
tis pꝛo veritate cedebat: ſed mirā
da ſtrenuitate etiam magnatō-
rum tyrannidi reſiſtebat. Lcō.x.
T Anta nanq̈ quaſdā repꝛehen
ſibiles grādeſq̈ perſonas ſe
ueritate coꝛripuit: vt alij plerūq̈
famoſi pꝛedicatoꝛes hoc audien-
tes: ipſi ad intrepidā viri conſtā
tiā trepidarēt: ⁊ quodaz puſilla
nimitatis ruboꝛe perfuſi lōge ab
eſſe potius q̄z adeſſe volētes: con
fuſas manu vel veſte frōtes obdu
cerent. Erat tamē ſermo ipſi⁹ pꝛo
diuerſis oppoꝛtunitatib⁹ ſemꝑ in
grā ſale ꝯdit⁹. Erat inq̄z grōſus
parit̄ ⁊ ſeuer⁹: vt audiētib⁹ amo-
rē ſimul igereret ⁊ timoꝛē. L.xj.
S ic igit̄ hui⁹ ꝑegrinatiōis īcola
tus doctrina ⁊ vita ꝑclarus: diui
nā in ſcō vocationē euidētiſſime
ꝓbat: qm̄ vt in fine patebit multi

plex poſt mortē miraculoꝝ clari/
tas neceſſaria cōcluſiōe ↄfirmat.
Antoni⁹ itaq̧ p̄dicandi auctori
tate ſuſcepta: officiū ſibi iniūctū
nō ſegniter exeq̄ ſtuduit: ſꝫ quete
heremi qua ſibimet hacten⁹ iugi
lauerat: iā tūc in laborē īſolitū ꝓ
ꝓx̄ia edificatione cōuertit. L. iij.
Nā lōge lateq̧ ꝑ ciuitates ⁊ ca/
ſtella ⁊ rura circuiēs: verbū vite
feruētiſſime p̄dicauit: celituſq̧ in
ſtructus in oīb⁹ ꝓ diuerſitate au
dientiū ſingulis ſibi ↄgruētia pro
poſuit. Mirabant̄ in eo viri lr̄ati
tātā igenij ſubtilitatē: tāq̧ lucu/
lentā lingue diſertitudinē: quē in
oīb⁹ audiebāt miro diſcretionis
pōdere v̄ba librantē. Quā ꝓfun
da v̄o de ſacris eloquijs eructa/
ret: ſūmus ipſe romane ſedis pon
tifex atteſtabatur: a quo vir ſan/
ctus archa teſtamenti peculiari
quodā nomie vocabat̄. Lcō. iiij.
Nō ſolū eni q̄ ad moꝝ īformatio
nē ꝑtinent placido ſ̄mone diſſe/
ruit: verūetiā cōgruentiſſimis ra
tionibus peruerſa hereticorū dog
mata ↄfutauit. Nā ⁊ apd̄ arimi
nū q̄plures hereticoꝝ ad integri
tatē fidei xp̄iane conuertit. Inter
quos hereſiarcham quēdā bono
nullū nomie ab annis triginta er
roris peſtiferi tenebris obcecatū
ad lumen veritatis reduxit: ⁊ de
uotum vſq̧ ad mortem manda/
tis eccleſie ſtare fecit. Lcō. v᷑.
Sed qm̄ longū foret enarrare ꝑ
ordinē quot diuerſas prouincias
p̄dicando luſtrauerit: quāta ad
cū tā maioꝝ q̄ minoꝝ reuerētia:
q̄tuſq̧ charitatis affect⁹ extite/
rit: qualiter in diuerſis officijs ſi/
bi iniunctis ſe geſſerit: quot de ꝑ/
ditas aīas creatori ſuo reddide/
rit: p̄termittēdo hec oīa breuiter
trāſeamus: ⁊ ſermonē quo tendi/
mus ad rei exitū cōuertam⁹. Ue
rūtn̄ in explicādo poſtmodū eius
vltimo vite curſu: ſatis itelligi po
terit quāta p̄dicationis efficatia
viri a deo miſſi ꝑ multū tp̄s ī di/
uerſis partib⁹ terraꝝ fuerit cū tā/
tū īfra vni⁹ q̄drageſime ſpatiū in
vna ſola ciuitate ꝓfecerit. L. vj.
Sed hoc in ei⁹ laudē p̄termitten
dū ad p̄ns nō eſt ꝙ vice quadā
fr̄ibus ad capl̄m in ꝓuincia con
gregatis ſcūs hic de titulo crucis
dulciſq̧ ieſu paſſiōis ſupplicijs:
dulci modulo p̄dicauit: cū btiſſi/
m⁹ pater franciſc⁹ eo tp̄e corpora
liter adhuc viu⁹: ſꝫ in illa regiōe
tūc longi⁹ inde remot⁹ ſe ī aere fi/
lijs nouo ac ſtupēdo miraculi ge
nere p̄ntauit. Nā ac ſi approban
do viri dei ſermonē qd audiētib⁹
imitādū foret oñderet: cuiuſdā aſ
ſidentiū felicib⁹ oculis tanq̄ bra
chijs ī patibulo crucis ꝓtēſis ap
paruit filijſq̧ q aderāt bn̄dicēs:
crucis eos ſignaculo cōſignauit.
Poſtq̄ igit̄ curſū ſ̄ui ſui L. vij.
fidelis antonij dn̄o cōſūmare pla
cuit: vno an̄ felicē ei⁹ trāſitū an/
no in capitulo generali quo reli/
quiarū beatiſſimi p̄ris nr̄i franci
ſci trāſlatio facta ē: idē vir dei an
tonius ab omni fratrū regimine
ꝓrſus abſoluitur eiq̧ gn̄alis p̄di/
candi libertas quacunq̧ mundi

partiū voluiſſet ꝓcediť. Lcō.viiij.
P rimū itaqꝫ libertatis huiuſce-
modi curſū ad ciuitaté paduanā
direxit: vbi iā ꝑdem ſincerā ppli
deuotioné dn̄i opuſculū quoddaꝫ
ſermonū dn̄icaliū cōpilaret exp-
tus: iā nūc ad inſtātiā dn̄i hoſtié
ſis epi feſtiuales etiaꝫ ſcōꝝ ſmo
nes ꝓfato opi ꝯnexurus explere
hoc in eadé potiſſimū ciuitate diſ
poſuit. Quo poſtq̄ꝫ ꝑuenit: mox
pijs animū ſtudijs occupauit: to-
tūqꝫ ibi ſpatiū hyemis inꝑpellata
qūqꝫ ꝓdicatiōe trāſegit. Lcō.ix.
P oſtq̄ꝫ v̓o ſacrū q̄dragesimale
tp̄s aduenit: totū illud ī quotidia
nis ꝓdicatiōib⁹ ac ꝯfeſſionib⁹ au
diēdis expēdere voluit ſicut ⁊ fe-
cit. Sꝫ felicib⁹ ei⁹ actib⁹ obuiare
volés humani generis inimic⁹ q̄
dā nocte circa q̄dragesime ꝓnci
piū cū ſe poſt laborꝫ ſopori dediſ-
ſet: ei⁹ taꝫ valide guttur ſtrinxit:
vt ipſuꝫ niſi diuino nutu ꝓhibit⁹
ſuffocaſſet: ſicut ipe poſtmodū cui
daꝫ familiariter retulit. Statiqꝫ
nomé glioſe v̓ginis inuocās ocl'os
ab hoſte liber apuit: totamqꝫ vbi
iacuit cellulam ſuperni luminis
illuſtrataꝫ claritate cōſpexit: qđ
vtiqꝫ ferre nō ſuſtinés inimicus
lucis abſceſſit. Lectio.j.
C Umqꝫ dn̄i ſuus id qđ in ſa
cro tp̄e facere diſpoſuerat ꝯtinua
re cepiſſet: tāto deſiderio audien-
di ipſū accēſa é vniuerſitas ppli
vt turmatim cūctis ad eū ꝯfluen
tib⁹ quotidianas in eccl'ijs opor-
teret ſtatiōes indici. Porro cum
mltitudo ppli capacitates eccle-
ſiarū excederet: ad ſpatioſa pra-
toꝝ ſe loca ꝯuertit: ibiqꝫ imbrem
doctrine ſalutifere ſitiétes ex abū
dātia ſpūs irrigauit. Illuc quo-
tidie ſine intermiſſione tota ciui-
tatis paduane frequentia cōflue
bat. Illic cum clero ⁊ viris reli-
gioſis epiſcopus aderat. Le.ij.
N ō ſolū aūt ex eadé ciuitate: ſed
ex adiacētib⁹ ciuitatū caſtrorū ⁊
villaruꝫ locis inumerabilis pene
turba cōuenit ⁊ nocturnis horis
vbi ꝓdicādū erat: accenſis lumi
narib⁹ ꝓparātes ꝯgruū ſibi qſqꝫ
locū ꝓoccupare ꝯtēdit. Illic am-
bitioſo veſtium cultu reiecto vtri
uſqꝫ ſexus delicati ac teneri reſi-
debāt ⁊ miſſam quotidie deſuper
grām vſqꝫ in finé humiliter expe
ctabāt. Intendebať aūt ab hoīb⁹
tāto ſtudio cū famulus dn̄i loq̄-
reť: vt ī triginta vel ampli⁹ hoīuꝫ
milib⁹ vix murmur aut ſtrepit⁹
audireť. Sꝫ ⁊ ſtationarij clauſis
rerū venaliū apothecis nihil oīno
vēdere ꝓſumebant donec ad ſua
ſmone ſoluto ſingli qqꝫ redie bāt
F inito aūt v̓bo: oīs eū Lcō.iij.
turba vel tāgere pre deuotiōe per
maxima nitebatur: ita vt vadés
aut veniés ſepi⁹ violēter opꝓmi
timereť: niſi valida multitudine
iuuenū ſtipareť. Ibi videres ad
pacé mortales inimicitias refor-
mari: ibi longa captiuitate deten
tos libertati donari: ibi rapinas
⁊ vſuras reſtitui: ibi reddi pigno
ra ⁊ debita relaxari: ibi qqꝫ cōſi-
liū ꝓ ſuoꝝ q̄litate criminū regré-
tes oīno ſe ſtare viri dei arbitrio

ꝑmittebãt: ⁊ ſe ad hoc ipſũ ꝑ vi-
ſioné admonitos pleriq; dicebãt
Ibi ꝯuertebanť publice **L.iiij.**
peccatrices: ibi tot diuerſi gene-
ris peccatores ad penitẽtiã recur
rẽtes: vt nec ꝯfeſſionibꝰ audiẽdis
ſufficerẽt ſacerdotes. Sic igiť ſer
uus dei antoniꝰ: lꝫ egrotatiõe cõ
tinua: ⁊ moleſta quadã naturali
corpulẽtia ꝑmereť: a ꝑdicãdo tñ
⁊ audiẽdo ꝯfeſſiones: ⁊ dãdo cõ
ſilia nullo laboris grauamine fle
ctebať. Sic ſalutifera ſemina vi-
te iaciens. xl. dierum ſpatia per-
currit: ⁊ copioſam domino meſſẽ
fidelium congregauit. **Lcõ. vᵃ.**
Sic demũ ſerui ſui merita diuul
gare dñs i pplõ voluit: qué i bre-
ui palã cũctis glificare diſpoſuit
vt hũc tãto poſtmoduꝫ ampliori
deuotione recolerẽt: cuiꝰ iã antea
ſcitatis iſignia cognouiſſent. Iã
eni intãtũ de meritis eiꝰ mirãda
totiꝰ ppli deuotio ꝑſumebat ꝙ ſi-
qs vľ modicũ qd de veſtimẽto ipi
us ꝑcidere poterat: nõ paruas i
hoc religas ſe habere gaudebat.
Siquis autẽ eum vel alloqui vel
tangere meruit: idipſũ pro gran-
di munere reputauit. **Lcõ. vj.**
Quod aũt hãc ipam ſui glificã
tioné vir dei ꝑſciuerit ſatis euidẽ
ter ſic itelligi poťit. Nã die q̃daꝫ
planitiẽ padue ſitũq; ipſiꝰ ciuita
tis a quodã colle ꝓſpiciẽs: exul-
tans i ſpũ magnis eã itineris co-
mite audiẽte: laudibus extollere
cepit: grãdiq; honore i ꝓximo de-
corandam aſſeruit. Qd vtiq; q̃ꝫ
patenter ipe rei exitꝰ cõprobaue-
rit: a die trãſitꝰ eiꝰ vſq; i ꝑſens ip
ſã ſe nõ iexpertã padua gratulať:
q̃ ob ipiꝰ merita tã inumerabiliũ
pplõꝝ freq̃ntia viſitať: tã dignis
laudũ ꝑconijs ⁊ magnificis mu
neribꝰ honorať: q̃ in q̃ꝫ theſaurũ ſi
gnis irriguũ poſſidet: q̃ tã icõpa
rabilis rei titulo gaudet: q̃ in ſuo
tot miſeris antonio ꝓuidet. **Le.**
Felix qdẽ i oibꝰ padua nõ **vij.**
imerito gaudeas ⁊ exultes ac di
gna veneratiõe eius: vñ tã glioſe
dicata es vſq; i finẽ titulũ rei ſer-
ues. Poſt hoc iſtante iã tpe meſ
ſis vidit vir dei pplm in colligen-
dis frugibꝰ occupãdũ: ⁊ ob hãc
cauſam ſibi cẽſuit ad tẽpus a ꝑ-
dicatione ceſſandum. **Lcõ. viij.**
Crebra quoq; ſecularium collocu
tiõe defatigatꝰ a ciuitatis tumul-
tu ſe trãſtulit ⁊ ad ſolitariũ locuꝫ
q cãpus ſci petri diciť ꝓ ſpũs re-
creatione diuertit. Quẽ qdã vir
nobilis tyſo noie cuius videlꝫ do
minio ſuberat locꝰ fratrũ: cũ ſum
ma veneratiõe ſuſcepit: ⁊ huma-
ne ſe multũ ac gratulãter exhibu
it. Qui etiam poſt dies paucos i
ameno loco qué nõ longe a domo
fratrũ arboribꝰ inſitũ habuit cel-
lã ꝓprijs manibꝰ ſuꝑ nucẽ ramis
a ſtipite dilatatã ꝯſtruxit: quam
ſpũalibꝰ ꝯgruã ſtudijs ſuo gratã
ter antoniꝰ vſui mancipauit. **L.**
Sic igiť cuiꝰ erat i celis cõ- **ix.**
uerſatio: iã a terra in ſuꝑmo vite
tpe ſubleuať: vt videlꝫ ibi ſacris
meditatiõibꝰ ac deuotis orõibꝰ
deditꝰ: purificaret ab oi terreno-
rũ ꝯtagio ſpũm qué ſic oſtẽdere

cõꝓbaꝛ ſupnis i breui ſpiritibꝰ
aggregãdũ. Qui cũ die q̃dã refe
ctionis hora deſcẽdiſſet ad fr̃es: ve
hemẽti ſubito cepit ĩfirmitate cor
q̃ri: ⁊ lectulo decubãs: toto mox
corporali vigore deſtitui. Cumqꝫ
magis ac magis ĩualeſceret egri
tudo: nõ ſe diu ſubſiſtere poſſe ꝑſẽ
ſit: atqꝫ ne fr̃es loci paupes gra-
uarenꞇ paduã ſe reduci rogauit.
Fr̃es v̓o ne ĩpos deſereret q̃ʒtum
poterãt renitẽtes: tandẽ ipſiꝰ lʒ in
uiti deſiderio ꝯſenſerũt ⁊ cũ dolore
ĩpoſitũ curru dimiſerũt. In ſcõꝝ
marꝗ. viti modeſti atqꝫ creſcẽtie.

O A eccl̃ie tue q̃s dñe Orõ.
ſcis tuis vito ⁊ modeſto at-
qꝫ creſcẽtia intcedẽtibꝰ ſupbe nõ
ſape: ſʒ tibi placita humilitate ꝓ
ficẽ vt ꝓterua deſpiciens q̃cunqꝫ
matura ſit lib̃a exerceat charitate

A Pud ſiciliã btũs vitꝰ L. i.
in puerili etate virtutibꝰ ma
turꝰ ꝑmũ a p̃re ſuo ſacrilego yla
noĩe vt a cultura dei recederet tẽ
tatꝰ eſt: deĩde a valeriano iudice
cathomis ceſus in ꝯfeſſiõe xp̃i per
mãſit. Inde redditꝰ p̃ri cũ penis
illũ pater affligere meditareꞇ: mo
nitu angelico nauim ꝯſcendit: co
mitantibꝰ ſecũ modeſto ⁊ creſcen
tia nutritoribꝰ eius ad tonagrita
num ĩritoriũ deuenit. Lectio. ij.

C õmorati ſũt aũt iuxta fluuiũʒ
qui diciꞇ ſiler dño ſeruiẽtes. Po
pulus aũt vniuerſe regionis illiꝰ
audiẽtes demonia ſcitatẽ ipſorũ
ꝯfitentia veniebãt ad illos: ⁊ au-
dientes v̓ba vite ab eis: cõuerte-
banꞇ ad dñm ieſũ xp̃m. In diebꝰ
illis filius diocletiani ĩperatoris
vexabaꞇ a ſp̃u ĩmundo dicẽs. Ni
ſi venerit vitꝰ nõ exeã. Diocletia-
nus dixit. Et vbi poſſumus inue
nire eũ? Demon reſpõdit. In ter
ritorio tonagritano. Lectio. iij.

T ũc diocletianꝰ miſit cũ feſtina
tione q eũ adduceret. Inuẽtꝰ aũt
btũs vitꝰ cũ nutritoribꝰ ſuis: ad
diocletianũ adduciꞇ: ⁊ filiꝰ eius
orõne illiꝰ curaꞇ. Sed cũ ei ipius
ĩperator ſuaderet multis donis et
ꝓmiſſis vt culturã diis ĩpẽderet
eiuſqꝫ aiuʒ a bono ꝓpoſito muta
re nõ poſſet: artiſſimis vincliſ fer
reis aſtrictũ i carcerẽ teterrimũ
ĩduci iuſſit: cũ quo pariꞇ modeſtꝰ
atqꝫ creſcẽtia ducebanꞇ. Le. iiij.

D eide circũſtante pp̃lo ĩ amphi
theatro ĩducunꞇ. Et cũ ĩtroducti
fuiſſẽt: ait btũs vitꝰ ad modeſtuʒ
p̃rẽʒ ſuũ. Forti aĩo eſto ne timeas
ecce appropinquabit corona nr̃a
Diocletianꝰ aũt ꝑſuadebat eis vt
ſacrificarẽt. Vitꝰ dixit. Xp̃ʒ dñm
habemꝰ: ⁊ ei ſacrificamus. Tũc
diocletianus in ollã reſina ⁊ pice
ſuccenſã ⁊ plũbo ſoluto ferueſcãʒ
ipſos iactari p̄cepit. Ubi ſci mar
tyres pſallẽtes in modũ triũ pue
rorum hymnum deo dicebant: et
egreſſi ſũt vultu illeſo. Lcõ. v.

P oſt hoc ĩperator iuſſit eis dimit
ti leonẽ ferociſſimũ q mox ad pe-
des cecidit ⁊ lĩgua ſua pedes mar
tyrũ lingere cepit. Ad vltimũ vi-
ctus ꝑ oĩa ſacrilegus ĩperator: ſi-
mul ⁊ vidẽs multitudinẽ populi
miraculo ꝑcuſſã: ad xp̃ʒ verũ deũ
ꝯuerſã cathaſtam parari iuſſit: ⁊

ſuos dei ſup extēdi. Cūqȝ cederētur martyres dei oſſibuſqȝ diſcinderent: exclamauit btūs vitꝰ ad dn̄m dicēs. Dn̄e deꝰ libera nos. R. vj. Et ſtatī tonitruū magnū factū eſt: ⁊ coruſcatio atqȝ tremotus tā magnus vt tēpla deoꝝ corruerēt: ⁊ multos opp̄merēt. Imperator vidēs hoc ſignū territꝰ fugit. Deſcēdit autē angelus dn̄i et eripuit eos ⁊ ſubito apparuerūt iuxta fluuiū q̄ dicit̄ ſiler: ⁊ requieuerūt ſub arbore. Tūc orauerunt ad dn̄m vt ſuſcipet in pace aīas ſuas ⁊ ſtatī expirauerūt. Florētia vō illuſtriſſima femīa corpora ſāctoꝝ collegit ⁊ in loco q̄ dicit̄ marianꝰ cōdita aromatibꝰ ſepeliuit.

In ſcōꝝ martyꝝ marci ⁊ marcelliani. Oīo.

PReſta q̄s oīp̄s deꝰ: vt q̄ ſcōꝝ martyꝝ tuorū marci ⁊ marcelliani natalicia colimꝰ a cūctis malis īminētibꝰ eoꝝ interceſſionibꝰ liberemur. Per.

Lcō. j. ROme via ardeatina natale ſcōꝝ martyrū marci ⁊ marcelliani p̄clariſſimi generis trāglini ⁊ marcieilioꝝ. qui p̄mo carcerē ꝓ fide paſſi: poſtmodū a fabiano duce tēti ⁊ ad ſtipitē ligati acutos ī pedibꝰ accepꝰūt. Quibꝰ cū diceret inſanꝰ iudex: īfelices ⁊ miſeri deponite amētiā vr̄az ⁊ liberate voſmetipſos a cruciatibꝰ īminētibꝰ: rn̄derūt. Nunq̄ȝ tā bene epulati ſumꝰ: modo cepimꝰ eē fixi ī amore xp̄i. Vtinā nos ſic eē ſicut ſumꝰ tādiu permittas: q̄ȝdiu huiꝰ corporis tegimur īdumento. Cūqȝ tranſiſſet vna dies ⁊ vna nox: ⁊ illi ī pſalmis ⁊ hymnis laudantes xp̄m pſeuerarēt: lāceis ꝑ latera trāſfixi cum glīa martyrū ad regna ſyderea migrauerunt.

In ſcōꝝ martyꝝ geruaſij ⁊ ꝓthaſij. Oīo.

DEus q̄ nos annua ſcōꝝ martyꝝ tuoꝝ geruaſij ⁊ ꝓthaſij ſolēnitate letificas: ꝯcede ꝓpitiꝰ: vt quoꝝ gaudemꝰ meritis accēdamur exemplis. Per.

L. j. AMbroſiꝰ ſeruꝰ ieſu xp̄i ſfribꝰ ꝑ oēȝ italiā: in dn̄o ſalutē. In diuinis volumībꝰ reꝰ ſcribit̄ q̄ nō ſtuduerit gratꝭ dare qd̄ ipſe gratis accepit. Quicq̄d eni eccliē dei ꝓfutuꝝ erat ſubtraxiſſe arguit̄ q̄ noluerit tradere oībꝰ qd̄ ipē nō celandū accepit. Vn̄ pſalmographus canit. Iuſticiā tuā nō abſcōdi in corde meo: veritatē tuā ⁊ ſalutare tuū dixi. Nō celaui miſericordiā tuā a ꝯſilio mltoꝝ. L. ij. Et pro hoc ope q̄ſi viciſſitudinēȝ a deo poſtulās adiecit. Tu autem dn̄e ne elōges miſericordiā tuā a me. Quaſi deo diceret. Sicut ego feci alios miſericordiam īuenire: ita ipē nō patiaris lōge fieri miſericordias tuas a me. Apiamꝰ igitur cur iſta p̄miſimus: ⁊ vr̄os animos qui pie de dn̄o ſētitis ⁊ creditis: de inuētione ſcōꝝ corporuȝ ad leticiam inuitemus. Lcō. iij. In diebꝰ itaqȝ nuꝑ trāſacte quadrageſime cum dn̄s donaſſet mihi vt ieiunantiū ⁊ orantiū me facere eſſe participē: in oōne poſitū ita me ſōnus oppreſſit vt nec vigilās apte: nec dormiēs integre: viderē aptis oculis mecuȝ duos

iuuenes ephebos veſtib⁹ cādidiſ/
ſimis: ideſt collobio ⁊ pallio idu/
tos: ac caligulis calceatos: mani
bus extēſis orātes. Nullā qdez
grauedinē patiēs: loq cū eis nō
poterā: ſʒ vt dixi: pars ī me ſōni
incūbebat q me ad eoꝝ iterroga/
tionē vbū pferre nō ſinebat. L.
Plene autē euigilanti mihi iiij.
eoꝝ viſio elapſa ē. Factū ē pinde
vt rogarē miſericordiā dñi: vt ſi lu
dificatio demonū eēt abſcederet:
ſi vo vitas: plenius appareret. Ad
īpetrādū vo qđ poſcebam a dño:
augmentaui ieiunium. Similiqȝ
modo canēte gallo: orantes iuue
nes mecū apparuerūt. Lcō. v.
Tertia vo nocte defecto ieiunijs
corpore nō dormiēti ſʒ ſtupēti cū
q̄dam mihi tertia apparuerūt p
ſona: q̄ ſimilis eē btō paulo aplo
videbat: cui⁹ vultum me pictura
docuerat itantū vt ipe mecū illis
tacētib⁹ loq̄ret dicēs, Iſti ſunt q
monita mea ſecuti: reſpuētes p
dia ⁊ diuitias: ſecuti ſunt dñi nr̄i
ieſu xp̄i pia veſtigia: nihil terre
nū: nihil carnale cōcupiſcētes in
media hac mediolanēſi vrbe per
decem annos in dei ſuitio pdurā/
tes: ad hoc ptingere meruerunt:
vt xp̄i martyres fierēt. Lcō. vj.
Quoꝝ corpora ī eo loco iuenies
vbi ſtas ⁊ oras: duodecim pedū
altitudine terre cooptā archam
iuenies: quā archā ſupius exal/
tabis: ⁊ ī noie eoꝝ eccliam fabri
cabis. Cūqȝ eoꝝ noia reqrerem
dixit mihi: Ad caput eoꝝ libellū
inuenies ſcriptum: ī quo ort⁹ eoꝝ
⁊ finis ſcriptus eſt. Lectio. vij.
Conuocans aūt p circuitū oēs
frēs ⁊ coepōs vrbiū vicinaꝝ refe
rēs vniuerſa q̄ viderā ⁊ audiue/
rā: ipſis corā poſitis pm⁹ ego ire
foſſor acceſſi: ceteri vo epi pſecu/
ti ſūt. Et fodiētes puenim⁹ ad ar
cham quam ſcūs pmiſerat pau/
lus. Quā apientes inuenim⁹ q̄ſi
in ipſa hora poſitos ſanctos miro
odore fragrantes. Lectio. viij.
Ad quoꝝ caput libellū īuenim⁹
in quo erāt hec p ordinē vniuer/
ſa cōſcripta: Ego ſuus xp̄i philip
pus itra domū meā ſcōrum cor/
pora cū filio meo rapui ⁊ ſepeliui.
Quoꝝ mr̄ valeria ⁊ pr̄ vitalis di
cti ſūt: quos vno ortu geminos ge
nuerūt: ⁊ vnū geruaſiū ⁊ alteꝝ p
thaſiū vocauerūt. Cūqȝ ab iteſta
to geruaſi⁹ ⁊ pthaſius: hoc eſt ſcō
pr̄e vitale martyre ⁊ mr̄e ſcē me/
morie valeria defunctis vtriſqȝ
pr̄imonio ſucceſſiſſēt: domū ppri
am ī qua nati fuerant: ⁊ res vni/
uerſas parētū ⁊ caſellulas venū/
dantes omne pciū paupib⁹ ero/
gauerunt: ⁊ familiole ſue quam
ingenuam fecerant. Lectio. ix.
Poſt hec autem geruaſius ⁊ pro
thaſius in vno ſe cenaculo cōclu/
ſerunt: ⁊ p decem annos lectioni
⁊ orationi adherētes. Anno. xi°.
conuerſionis ſue ad palmā mar/
tyrij idola reſpuentes ſub aſtaſio
principe in mediolanenſi ciuita/
te die calendarū ianuariū felici/
ter puenerunt. In octaua ſcī an
tonij fit idē offm̄ qđ ī die ſuo In
ſācti ſiluerij pp. ⁊ martyris. L.

SIluerīꝰ natione cāpanꝰ ex
pře ormiſda eṗo romano: ſe
dít mēſes. ix. dies. xj. Hic eleuatꝰ
ē a theodato tyrāno ſine de libera
tione decreti. Qui theodatꝰ corru
ptus pecunia: talē timorē indixit
clero: vt q nō conſentirēt gladio
punirent. Quidā vō ſacerdotes
non ſubſcripſerūt in eum ſm mo
rem antiquum vel decretū: cōfir/
mauerūt aūt ordinationē. L. ij.
Volēs aūt auguſta ꝓ arthemio
pařiarcha ꝙ depoſitꝰ fuiſſet a ſcō
agapito papa: qꝛ hereticū eū rep
periſſet: ⁊ ī loco eiꝰ ꝯſtituiſſet mē/
nam ſeruū dei: tūc auguſti cōſilio
vſa cū vigilio diacono miſit epi
ſtolā romā ad ſilueriū papaꝫ ro
gās ⁊ obſecrās: ne pigriteris ad
nos venire: aut certe reuoca arthe
miū ī locū ſuum. Sꝫ dum legiſſet
beatus ſiluerius lr̃as īgemuit ⁊
ait: Modo ſcio quia cauſa hec fi
neꝫ vite mee adducit. Lectio. iij.
Sed beatiſſimꝰ ſiluerīꝰ fiduciaꝫ
habens ī dño ⁊ btō petro: reſcri/
pſit dicens: Dña auguſta ego rē
iſtā nunq̄ꝫ ero facturus vt reuo/
cē hoiem hereticū ī ſua neqtia dā
natū. Tūc idignata auguſta mi
ſit iuſſiones ſuas ad beliſariū při
ciū ꝑ vigiliū diaconē ita ꝯtinen/
tes. Vide aliq̄s occaſiones in ſil/
ueriū papā ⁊ depone illū de eṗa/
tu: aut feſtinꝰ certe trāſmitte euꝫ
ad nos. Ecce ibi habes vigilium
diaconē ⁊ apocriſariū nr̃m cha/
riſſimū q nobis pollicitꝰ ē reuoca
re arthemiū pařiarchaꝫ. Lcō. iiij.
Hic ſuſcipiēs iuſſioneꝫ beliſariꝰ
pařicius dixit. Ego qdē iuſſioneꝫ
facio: ſꝫ is q itereſt ī necē ſiluerij
pape ipſe reddet rationē de factis
ſuis dño ieſu xṗo. Et vrgēte iuſ/
ſione exierūt qdā falſi teſtes q di
xerūt: qꝛ nos multis vicibꝰ īueni/
mus ſiluerū papam ſcripta mit
tentem ad regē gotthoꝝ. Veni ad
portam q̄ vocat aſinaria iuxta la
teranas: ⁊ ciuitatem tibi trado ⁊
beliſarium patricium. Lcō. vª.
Quod audiēs beliſarīꝰ pařicius
nō credebat: ſciebat eni ꝙ ꝓpter
īuidiā hec de eo dicebant. Sꝫ dū
multi ī eadē accuſatiōe ꝑſiſterēt:
pertimuit. Tūc fecit beliſarīꝰ pāi/
ciꝰ beatū ſiluerium papā venire ad
ſe ī palatiū ṗncipis: ⁊ ad ṗmū et
ad ſcōm velū retinuit oēm clerū.
Ingreſſo itaq; ſiluerio Le. vj.
cū vigilio ſoli in mauſoleū: anto/
nina patricia ſedebat ī lecto: ⁊ be
liſarīꝰ pařicius ſedebat ad pedes
eiꝰ. Et dū eum vidiſſet antonina
patricia dixit ad eū. Dic dñe ſil/
ueri papa: qd fecimꝰ tibi ego ⁊ ro
mani vt velles nos ī manꝰ gottho
rū tradere? Et adhuc ea loquēte
īgreſſus ſbdiaconꝰ regionarīꝰ re
gionis ṗme: tulit palliuꝫ de collo
eiꝰ ⁊ duxit ī cubiculū ⁊ expoliās
eū: īduit eū monaſticā veſtē ⁊ ab
ſcōdit eū. In ſci paulini eṗi ⁊ cō
feſſoris.
IN ciuitate nola cā/
panie natale ſci paulini eṗi ⁊
ꝯfeſſoris. Qui ſe tpibꝰ vuādaloꝝ
ꝓ filio cuiuſdā vidue ī ſuitutem
tradens: ⁊ terribili viſione regis
coꝝ qs eēt agnitꝰ: reddita ſibi oī
captiuitate ciuitatis ſue: ⁊ onera

tis frumēto nauibꝰ cū īgenti glīa
ex africa ad pͥ̄riaꝫ ſedē reūſus ē.
Claruit aūt nō ſolū eruditione et
copioſa vite ſcitate: ſꝫ etiā poten/
tia aduerſus demones. In nati/
uitate ſci ioānis baptiſte ad vſ.
añt. Ipe ꝑibit añ illū ī ſpū ꝛ vir
tute helie parare dño plebē perfe/
ctā. ps. Dixit dñs. In fine Lau
date do.o.gē. Añt. Joānes ē no
mē eiꝰ: vinū ꝛ ſicerā non bibet et
multi in natiuitate eiꝰ gaudebūt.
Añt. Ex vtero ſenectutis ꝛ ſteri
li ioannes natus eſt ꝑcurſoꝛ dñi.
Añt. Iſte puer magnꝰ coꝛā dño
nā ꝛ manꝰ eiꝰ cū ipſo ē. Añt. Na
ʒareus vocabit puer iſte: vinuꝫ ꝛ
ſicerā nō bibet: ꝛ oē īmundū non
mādūcabit ex vͦ̄to mr̄is ſue. Ca.
Audite īſule ꝛ attēdite ppli de
lōge: dñs ab vtero vocauit
me: de vētre mr̄is mee recoꝛdatꝰ
eſt nōis mei. Hy. Ut qāt laxis.
℣. Fuit hō miſſus a deo. ℟. Cui
nomē erat ioānes. Ad. M. añt.
Ingreſſo ʒacharia templum dñi
apparuit ei gabꝛiel angelus ſtās
a dextris altaris incenſi. Oratio.
Deus q pñteꝫ diē honoꝛabi
lē nobis in bti ioānis nati
uitate feciſti: da pplis tuis ſpūa/
liū grāꝫ gaudioꝝ: ꝛ oium fideliū
mētes dirige in viā ſalutis etne.
Per. Ad matutī. inuiꝫ. Regē pꝛe
curſoꝛis dñꝫ venite adoꝛemꝰ. ps.
Uenite. Hy. Antra deſti. In pͦ
noct. añt. Priuſq̄ꝫ te foꝛmarē in
vtero noui te: ꝛ anteq̄ꝫ ꝓgredere
ris ſcificaui te. ps. Beatus vir.
Añt. Ad oia q̄ mittā te dicit dñs
ibis: ne timeas: ꝛ q̄ mādauero ti
bi loq̄ris ad eos. ps. Quare fre.
Añt. Ne timeas a facie eoꝝ: qa
ego tecū ſū dicit dñs. ps. Dñe qd
mul. ℣. Fuit hō miſſus a deo. ℟.
Cui nomē ꝛc. Sermo. ſ. aug. epi
Post illū ſacroſanctū Le. j.
dñi natalis diē: nulliꝰ hoīs
natiuitatē legimꝰ celebꝛari niſi ſo
lā ioānis baptiſte. In aliis ſcis ꝛ
electis dei nouimꝰ illū diē coli: quo
illos poſt ꝯſūmationē laboꝝ ꝛ de
uictū triūphatūq̄ꝫ mundū in ꝑpe
tuas eternitates pn̄s hec vita par
turiit. In aliis inq̄ꝫ ꝯſūmata vlti
ma diei merita celebꝛant: in hoc
etiā ꝑma die ipſa hoīs initia cōſe
crant: pꝛo hac abſq̄ꝫ dubio cauſa
qꝛ ꝑ hūc dñs aduentū ſuū ne ſubi
to īſꝑatū hoīes nō agnoſcerēt vo/
luit eē teſtatū. ℟. Fuit hō miſſus
a deo cui nomē ioānes erat. Hic
venit vt teſtimoniū ꝑhiberet de lu
mie ꝛ parare dño plebē ꝑfectaꝫ.
℣. Erat ioannes in deſerto ꝑdi/
cās baptiſmū pnīe. Hic. Lcō. ij.
Ioānes aūt figura fuit veteris
teſtamēti: ꝛ in ſe ꝑtulit foꝛmā
legis: ꝛ ideo ioānes ꝑnūciat ſal/
uatoꝛē vētuꝝ ſicut lex grām ꝑcu
currit. Qd aūt nōdū natꝰ de ſecre
to mr̄ni vteri ꝓplexauit: ꝛ exꝑs
lucis iā teſtis eſt veritatis: hoc ē in
telligēdū ꝙ latēs ſub velamine ꝛ
carne lr̄e: ꝛ redēptoꝛē mūdo ſpū
ꝑdicauit: ꝛ nobis dñm deū nr̄m:
de quodā legis vtero ꝓclamauit.
℟. Helisabeth ʒacharie magnū
virū genuit ioānē baptiſtā ꝑcur
ſoꝛē dñi. Qui viā dño ꝑparauit.

heremo. ℣. Fuit homo miſſus a
deo cui nomē erat ioānes. Qui.
E Rgo qꝛ iudei errauē- L. iij.
rūt a vētre idest a lege que
xp̄o grauida erat: errauerūt in q̄z
a vētre: locuti ſūt falſa: ideo hic ve
nit in teſtimoniū vt teſtimoniuz
phiberet de lumie. Qd̄ aūt ioan-
nes i carcē ↄſtitut⁹: ad xp̄m diſci
pulos ſuos deſtinauit: lex ad euā
gelia trāſmiſit: q̄ lex iuxta typum
ioānis q̄ſi ignorātie clauſo carce
re in obſcuro ⁊ in occulto iacebat
⁊ iudaice cecitatis ſēſus itra lit-
terā tenebat̄ iclusus. ℟. Priuſq̄z
te formarē in vtero noui te: ⁊ an
teq̄z exires de ventre ſcificaui te.
Et pphetā in gentib⁹ dedi te. ℣.
Vir dilect⁹ a deo ⁊ hoīb⁹ honorifi-
cat⁹ eſt. Et. In. ij. noct. aāt. Mi-
ſit dn̄s manū ſuā ⁊ tetigit os meū
⁊ pphetā in gētib⁹ dedit me dn̄s.
ps. Cū inuoca. Añt. Ecce dedi ver
ba mea in ore tuo: ecce cōſtitui te
ſuper gētes ⁊ regna. ps. Verba
mea. Añt. Dn̄s ab vtero vocauit
me: de vētre m̄ris mee recordat⁹
eſt nois mei. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣.
Inter natos mulierū nō ſurrexit
maior. ℟. Ioāne baptiſta. Le. iiij.
D E hoc btūs euāgeliſta
loquit̄. Ille erat lucerna ar
dēs ⁊ lucēs: adeo q̄ ſpūs ſci igne
ſuccēſa mūdo ignorātie nocte poſ
ſeſſo lumē ſalutis oñderet: ⁊ q̄ſi in
ter dēſiſſimas delictorū tenebras
ſplēdidiſſimū iuſticie ſolem lucis
ſue radio demōſtraret de ſeipſo di
cēs: ego vox clamātis in deſerto.
Videam⁹ in quo deſerto: ideſt i gē
tiū pplo. Vacua eni timore dei pe
ctora ⁊ ſpū ſcō arētia: deſerto ſqua
lētis heremi cōparant̄. ℟. Deſcē
dit āgelus dn̄i ad zachariā dicēs
accipe puerū i ſenectute tua. Et ha
bebit nomē ioānes baptiſta. ℣.
Iſte puer magn⁹ corā dn̄o nā et
man⁹ ei⁹ cū ipſo eſt. Et. Lcō. v.
D Eſertus eni hic mūdus ab
oī cultura fidei ⁊ timoris dei
⁊ pctōꝝ ſpinis obſit⁹: ſqualebat
tanq̄z ager incultus: ⁊ penit⁹ nul
lā bonoꝝ operū fecūditatē attule
rat: nullū imbrē ſpiritalis gratie
exceperat. Mittit̄ btūs ioānes q
cū ppħetica ⁊ aplica p̄dicatione
annūciando penitētiā q̄ſi rudē cā
pū pſcinderet: fecundaret ⁊ exco
leret diuiniq̄z verbi ſeminib⁹ im-
pleret: ⁊ ad maturā meſſez ideſt
ad regenerationis grām prepa-
raret. ℟. Hic eſt p̄curſor dilect⁹
⁊ lucerna lucēs ante dn̄m. Ipſe
eſt eni ioannes qui viā dn̄o p̄pa-
rauit in heremo: ſz ⁊ agnū dei de-
mōſtrauit ⁊ illumiauit mētes ho
minū. ℣. Ipe p̄ibit añ illū i ſpū
⁊ v̄tute helie. Ipe. Lcō. vi.
N Am illud q̄z te glie eſt q̄ za
charie ſacerdoti ſeni ⁊ heliſabeth
ſterili a gabriele ideſt ab illo an-
gelo pmittit̄: a quo marie natiui-
tas dn̄i nunciat̄: ⁊ q̄ſi ex aliquo ſi
milis dn̄o p̄mittit̄ fili⁹ ſterilis añ
filiū virgis: neſcio qd̄ mai⁹ mira-
culū ip̄a nouitate declarās. In-
ſperata ple ſterilitas munerat̄: q̄
nouo partu erat ditanda virgini
tas. Premittitur añ xp̄m ioānes
q̄ſi teſtamentū vetus ante nouū:

vt dies diei eructet ꝟbū: ⁊ ſacra-
mētoꝝ obſcura ꝓfūditas euiden
tiorībꝰ noue doctrine myſterijs re
uelet. ℟. Innuebāt p̄ri eiꝰ quem
vellet vocari eū: ⁊ poſtulās pugil
larē ſcripſit dicēs. Ioānes ē no-
mē eiꝰ. ℣. Apertū ē os çacharie: ⁊
ꝓphetauit dicēs. Ioan. In .iij°.
noc. añt. Poſuit os meū dn̄s q̄ſi
gladiū acutū ſub vmbra manus
ſue ꝓtexit me. ps. Dn̄e qs habi.
Añt. Formās me ex vtero ſuum
ſibi dn̄s i lucē gētiuꝫ vt ſis ſalus
mea ab extremis terre. ps. Dn̄e
in ꝟtute tua. Añt. Reges vide-
būt ⁊ ꝯſurgent ꝑncipes: ⁊ adora-
būt dn̄m deuꝫ tuū q elegit te. ps.
Bn̄dicā dn̄m. ℣. Helisabeth ça
charie magnū virum genuit. ℟.
Ioānem baptiſtaꝫ ꝑcurſorē dn̄i.

Helisabeth iple- Scdꝫ lucā.
tū ē tp̄s pariēdi ⁊ pepit filiū
⁊ audierūt vicini ⁊ cognati eiꝰ: q2
magnificauit dn̄s miſericordiā ſu
am cū illa: cōgratulabantur ei: ⁊
ret. Homel. ſci ambroſij epi. L.

Peperit ergo filiū helisa- vij.
beth ⁊ ꝯgratulabant vicini.
Habꝫ ſcōꝝ editio leticiā plimoꝝ
q2 cōmune ē bonū. Iuſticia eniꝫ
cōmunis ē ꝟtꝰ. Et ideo i ortu iu-
ſti future vite iſigne ꝑmittitur: ⁊
grā ſecutura ꝟtutes exultatione
vicinoꝝ ꝑfigurante ſignat. Pul-
chre aūt tp̄s quo fuit in vtero ꝓ-
phēta memorat: ne marie ꝑſentia
taceat. Sꝫ tp̄s ſilet iſātie eo q ꝑ-
ſentia dn̄i mr̄is in vtero roborat:
q infantie ipedimēta neſciuit. Et
ideo i euangelio nihil ſup eo legi
mus niſi ortū eiꝰ ⁊ oraculū exul-
tationē i vtero ⁊ vocē i deſto. ℟.
Precurſor dn̄i venit: de quo ipſe
teſtat. Nullus maior inter natos
mulierū ioāne baptiſta. ℣. Hic
eſt eni ꝓpha ⁊ pluſq̄ꝫ ꝓpheta: de
quo ſaluator ait. Nullus. L. viij.

NEc q2 eni vllā iſantie ſēſit eta
tē: q ſupra naturā ſupra eta
tē i vtero ſitꝰ mr̄is a mēſura ꝑfe-
cte cepit etatis plenitudinis xp̄i.
Et rn̄dit mr̄ eiꝰ ⁊ dixit. Nō: ſꝫ vo
cabit ioānes. Et rn̄derūt ad illā:
q2 nemo ē i cognatiōe tua q vocet
hoc noie. Innuebāt ergo p̄ri eius
quē vellet vocari eum. Et accepit
pugillareꝫ ⁊ ſcripſit. Ioānes eſt
nomē eiꝰ. Et mirati ſūt oēs. Cō-
tinuo aūt ſoluta ē ligua eiꝰ: ⁊ ap-
tū ē os eiꝰ: ⁊ loq̄bat bn̄dicēs deū.
℟. Gabriel angelus apparuit ça
charie dicēs: naſcet tibi filius no
mē eiꝰ ioānes vocabit. Et multi
i natiuitate eiꝰ gaudebūt. ℣. Erit
eni magnꝰ corā dn̄o: vinum ⁊ ſi-
ceram nō bibet. Et. L. ix.

MIre ſcūs euāgeliſta ꝑmittē
dū putauit: q plurimi iſātē p̄ris
noie çachariā appellādum puta-
rūt vt aduertas mr̄i nō nomē ali
cuiꝰ diſplicuiſſe de generis: ſꝫ id ei
ſcō iſuſū ſpū qd ab angelo añ ça-
charie fuerat ꝑnūciatū. Et qdeꝫ
ille mutꝰ itimare vocabulum filij
nequit vxori: ſꝫ ꝑ ꝓphetiam didi
cit: helisabeth qd nō didicerat a
marito. Ioānes inqt ē nomē eiꝰ
hoc ē: nos nō ei nomē iponimꝰ: q2
iā a deo nomē accepit. Habet vo
cabulū ſuū qd agnouimꝰ: nō qd

elegimus. ℟. Ecce ꝯſtitui te ho/ die ſup gẽtes ⁊ ſuper regna dicit dñs. Ut euellas ⁊ deſtruas ⁊ edi/ fices ⁊ plantes i noīe dñi. ℣. Tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis ꝑibis añ faciem dñi parare vias eiꝰ. Ut. ℟. Ipſe ꝑibit añ illum in ſpū ⁊ v̄tute helie. Ut ꝯuertat cor/ da patrũ i filios parare dño ple/ bẽ ꝑfectã. ℣. Erit eñi magnꝰ co rã dño ⁊ ſpũ ſcõ replebiť. Ut. ℟. Inter natos mulierũ nõ ſurrexit maior ioãne baptiſta. Qui viam dño ꝑparauit i heremo. ℣. Fuit hõ miſſus a deo cui nomẽ ioãnes erat. Qui. Ad lau. ⁊ per ho. añt. Helisabeth ʒacharie magnũ virꝫ genuit ioãnẽ baptiſtaꝫ ꝑcurſorẽ dñi. Añt. Innuebãt pr̄i eiꝰ queꝫ vellet vocari eũ: ⁊ ſcripſit dicens: ioãnes ẽ nomẽ eiꝰ. Añt. Ioãnes vocabiť nomẽ eius: ⁊ ĩ natiuitate eiꝰ multi gaudebũt. Ant. Inter natos mulierũ nõ ſurrexit maior ioãne baptiſta. Ant. Tu puer ꝓ pheta altiſſimi vocaberis preibis añ dñm parare vias eiꝰ. Cap. vt ſ. Hy. O nimis felix. ℣. Iſte pu er magnꝰ corã dño. ℟. Mã ⁊ ma nus eiꝰ cũ ipo ẽ. Ad bñ. ant. Ap ruĩẽ os ʒacharie: ⁊ ꝓphetauit di/ cẽs: bñdictꝰ deꝰ iſrł. Ad .iij. cap. vt ſ. i vſ. ℟. br. Fuit hõ Miſſus a deo. ℣. Cui nomẽ erat ioãnes. Miſſus. Glia pr̄i. Fuit. ℣. Int natos. ℟. Ioanne baptiſta. Ad ix. cap.

Et nũc hec dicit dñs formãs me ex vtero ſeruũ ſi bi: dedi te i lucẽ gẽtiũ vt ſis ſalus mea vſqꝫ ad extremũ ťre. ℟. Int natos mulierũ Non ſurrexit ma/ ior. ℣. Ioãne baptiſta. Nõ ſur/ re. Glia pr̄i. Int. ℣. Helisabeth. Ad ix. cap.

Reges videbũt ⁊ ꝯſurgẽt ꝑncipes: ⁊ adora/ bũt dñm deũ tuũ ⁊ ſcm̃ iſrł q ele/ git te. ℟. Helisabeth ʒacharie. Magnũ virũ genuit. ℣. Ioãnẽ baptiſtã ꝑcurſorẽ dñi. Magnũ. Glia pr̄i. Helisabeth. ℣. Iſte pu er magnꝰ. ℟. Mã ⁊ ma. Ad vſ. añt Helisabeth. cũ rel. ꝑs. Cap. hy. oia vt. ſ. in ꝑmis vſ. ℣. Iſte puer. vt. ſ. Ad. M. añt. Puer q natꝰ ẽ nobis pluſq̃ꝫ ꝓpha eſt: hic ẽ eñi de quo ſaluator ait: iter natos mulierũ nõ ſurrexit maior ioãne baptiſta. Oio vt. ſ. Infra octãm ſit de ſcõ ioãne: niſi feſtũ oc currat. Per octãm lcõnes de ſer mone ſci auguſtini epi. L. i.

Remittiť ergo lucerna ante ſolẽ: ſeruus añ dñm: amicꝰ añ ſpõ ſũ: ꝑco añ iudicẽ: vox añ v̄bũ. Et ideo de ſe dicit: Ego vox claman/ tis i deſerto. Quid ẽ ꝙ btũs ioan/ nes vocẽ ſe eẽ dixit? Ideſt: quia verbi annũciator ⁊ ꝑdicator erat Hic iam ſollicite requiramꝰ qd inter verbum ſit ⁊ vocẽ. Lco. ij.

Scripture ſcẽ v̄bũ eẽ diffiniunt qḋ itra animi ſilẽtiũ mẽte ꝯcipi/ mus. Verbũ eẽ diffiniũt ipſaꝫ co gitationẽ: q̃ adhuc intra ſecreta ꝯſcientie retineť: vocẽ v̄o ꝑ quam verbum proferť in medium. Vox ſonus ẽ ⁊ index cogitationis: ver bum v̄o ipſa cogitatio. Lco. iij.

Sicut eñi qñ v̄bũ corde cõcipi/ mus: neceſſaria ẽ vox: q̃ſi quod/

dā vehiculū verbi: ⁊ q̄ꝫuis verbū
ipſū ꝑ oris ſonū ad aliū trāſſera/
mus: tūc ſic ipſūītegrū etiā intra
nos ideſt clauſū a loquēte trāſſer
tur: vt tñ in ſua ſede teneat. Ita oī
potēs pr̄ inoteſcere volens nobis
ſuā ſapiam ⁊ verbū illud qd̄ ī ꝓn
cipio erat deꝰ apud deū: ſicut ipſe
teſtat: eructauit cor meū verbū bo
nū: btm̄ ioannē quaſi vocē ꝑ quā
ad nos v̄bū ſuū ꝓferret aſſūpſit.

Le. iiij.

Q. d quidē verbū de illa
ſede ita ad nos dſcēdit vt in ſinu
ideſt ꝓfundo pr̄ni pectoris perma
net: ſrena viſitās ⁊ celeſtia nō re/
linq̄ns. Hanc itaqꝫ gliam beatꝰ
ioānes baptiſta nō de lōginquo
ꝑdicauit ſicut reliq ꝓphete: ſꝫ vi
cinus ⁊ ꝓximꝰ anteceſſit.

L. vᵃ.

Illi aduentū ſupni regis añ mul
ta tpa ꝑdicauerūt: aliȷ̄ dixerunt
q̄ñqꝫ venturꝫ eē: aliȷ̄ ecce cito veni
et iſte quē venturū ꝑdixit: veniſſe
mōſtrauit: ⁊ ꝓphetiā ſuā ipo quē
annūciabat aſſiſtēte compleuit.
Adhuc in vtero mr̄is ſue ſp̄u ſcō
repletꝰ ſuā ipſius natiuitatē pro/
phetando ꝑuenit ad ſilitudinem
dñi ſanctificatus anteq̄ꝫ genitꝰ;
ītra viſcera exultās ⁊ ſaluatoris
aduētū mr̄no ore ꝓtēdēs.

L. vj.

Vere lucerna ardēs in quo tam
ſingularis gr̄e diuine dignatiōis
effulſit: vt affore iā redēptorē ſcē
genitricis voce narraret ⁊ per eā
velut ꝑ quandā veritatis lucernā
nondū in lucē ꝓlatꝰ oſñderet. Hic
eſt ille q noui ⁊ veteris teſtamēti
idoneus mediator: ⁊ glioſi agni
dignꝰ oſñſor: q dn̄m ſuū ⁊ nūciare
vno tpe meruit ⁊ videre vna ea/
dēqꝫ ſue natiuitatis etate: ⁊ noua
incipiens ⁊ vetera cōcludēs.

De homel. ſci ambroſiȷ̄ epi. Lcō. vij.

Habent hoc ſcōꝝ merita vt a
deo nomē accipiant. Sic ia
cob iſrael dicit: q: vidit deū. Sic
dñs nr̄ ieſus xp̄s nomiatꝰ eſt an
teq̄ꝫ natus: cui nō angelus ſꝫ pa
ter nomē ipoſuit. Et yſaias dicit.
Reuelabit filiꝰ meus ieſus cū his
qui cū eo iocūdabunt: qui relicti
ſunt in annis quadringētis. Et
erit poſt annos hos ⁊ morietur filius
meꝰ ieſus ⁊ ꝯuertet ſecl'ꝫ

L. viij.

Vides angelos que audierūt nō
q̄ vſurpauerūt nūciare. Nec mi/
reris ſi nomē mulier qd̄ nō audi/
uit aſſeruit: qñ ſpūs ſcūs ei qui an
gelo mādauerat: reuelauit. Nec
poterat dñi ignorare ꝑnunciū q̄
ꝓphetauerat xp̄m. Et bene addi
tur q: nemo in cognatione eiꝰ vo
cabat hoc noie: vt itelligas nomē
nō generis eſſe ſed vatis.

Le. ix.

Zacharias quoqꝫ nutu iterroga
tur: ſꝫ q: icredulitas ei affatū eri/
puerat ⁊ auditū: qd̄ voce nō pote
rat manu ⁊ lr̄is eſt locutꝰ. Scri/
pſit enim dicēs. Joānes eſt nomē
eiꝰ. Et hoc nomē nō iponitur ſed
aſtruit. Meritoqꝫ ꝯtinuo reſolu/
ta ē ligua eiꝰ: q: quā vinxerat in/
credulitas fides ſoluit. Credamꝰ
igit ⁊ nos vt loq̄mur: ⁊ ligua nr̄a
q̄ icredulitatis vinculis alligata
eſt: rōnis voce ſoluat.

In ſcōrum martyrū ioānis ⁊ pauli ad. M. añt.

Aſtiterūt iuſti añ dn̄m: ⁊ ab
īuicē nō ſūt ſeparati: calicē dñi

biberũt ⁊ amici dei appellati ſũt.
Q Ueſum⁹ omñs deus: Oꝛo
vt nos gemiata leticia ho-
dierne feſtiuitatis excipiat: q̄ de
btõꝝ ioãnis ⁊ pauli glificatione
pcedit: quos eadẽ fides ⁊ paſſio
vere fecit eẽ germanos. Per. Et
fit cõmemoratio de ſãcto ioanne.
R Ome ioannis ⁊ pauli L. j.
fratrũ quoꝝ poꝛ ꝑpoſitus: ſe
cũdus pmiceri⁹ cõſtantie virgis
cõſtantini filie fuit. Cũ iulianus ce
ſar captus eſſet cupiditate ſacri-
lega: auaritiã ſuã euãgelij teſtio-
nio coloꝛabat. Naz facultates ⁊
pꝛimonia auferẽs xp̄ianis dice-
bat. Xp̄s veſter dicit in euãgelio.
Qui nõ renũciauerit oĩb⁹ q̄ poſſi
det nõ põt meus eſſe diſcipulus.
R. Iſti ſũt duo viri miſericoꝛdie
qui aſſiſtũt ante dñm. Dominato
rem vniuerſe terre. V. Iſti ſunt
due oliue ⁊ duo candelabꝛa lucẽ
tia ante dñm. Dñatoꝛem. Le. ij.
P Eruenitq; ad eũ q̄ paulus
⁊ ioãnes oĩ die turmas xp̄ia
noꝝ recrearẽt ex his opib⁹ quas
ſacratiſſima virgo cõſtantia reliq̄
rat. Et miſit qui eos cõueniret di-
cens debere eos ſibi adherere. Il
li võ iter alia rñderũt. Pꝛo iniq
tate tua deſtitim⁹ a tua ſalutatiõe
⁊ a ſocietate iperij tui noſmetipõs
oĩno ſubtraxim⁹. Sum⁹ eni nos
nõ falſi ſz veri xp̄iani. R. Uidi cõ
iũctos viros. Regre de aplis in
I Ulian⁹ igit mãda- cõi. L. iij.
uit eis dicẽs. Cõſiderare de-
betis q2 vos regia aula nutriti nõ
debetis deeſſe a latere meo: vt ha
beã vos pꝛimos in palatio meo:
q̄ ſi contẽptus a vobis fuero: ne-
ceſſe erit mihi agere vt contemni
nõ poſſiz. Paulus ⁊ ioannes di
xerunt. Non tibi facimus hanc
iniuriã vt tibi pꝛeponamus qua-
lẽcunq; perſonã. Dominũ tibi p-
ponimus qui fecit celũ ⁊ terram:
mare ⁊ oĩa que in eis ſunt. Et hoc
ſcire te volum⁹ q̄ nunq̄ ad ſalu-
tationẽ tuã: nunq̄ ad culturã tu
az nunq̄ ad palatiũ tuũ veniem⁹
R. Uiri ſci glo. cũ rel. per oꝛdinẽ
de cõmuni martyrum. L. cõ. iiij.
Q Uibus iulianus ait. Decez
dieb⁹ vobis a me dant idu-
cie: decima trãſacta die ſpõte ad
me venientes amicos vos habeã:
nõ venientes võ tanq̄ hoſtes pu
blicos puniam. Tunc ſancti viri
ioannes ⁊ paulus chꝛiſtianos ad
ſe inuitantes: oꝛdinauerũt de oĩ-
bus que relinquere poterãt ac p
totos decem dies inceſſanter die
noctuq; elemoſynis inſiſtebant.
Die võ vndecima conſtricti ſũt
intra domum ſuam. Lectio. v.
Q Uiſſus nãq; eſt terẽtianus cam
piductoꝛ ad eos cũ militib⁹ hoꝛa
cenandi. Qui ingreſſus inuenit
eos oꝛantes. Qui dixit eis. Dñs
nr̄ iulian⁹ ſtatiũculã iouis aureã
ad vos miſit vt adoꝛetis illam ⁊
thura incẽdatis. Qd̄ ſi nõ feceri-
tis ambo meo gladio feriemini.
Nõ eni decet vos itra aulã regiã
nutritos vt publice occidamini.
I Oannes ⁊ paulus dixe- L. vj.
rũt. Si iulian⁹ dñs tuus eſt habe
to pacẽ cũ eo. Nobis autẽ alius

dn̄s nō ē niſi vn⁹ deus pr̄ ꝛ fili⁹ ꝛ ſpūs ſcūs: quē ille negare non timuit. Et qꝛ ſemel a facie dei ꝓiectus ē: vult ꝛ alios ſecū ī interitū deuenire. Tūc terentianus tertia hora noctis tranſacta fecit fieri foueā ītra domū eoꝝ: vt ſine ſtrepitu fame punirētur ꝛ ſic decolari: ſtatiq̄ȝ īuolui ꝛ deponi: diuulgās ꝙ iuſſu ceſaris miſſi fuiſſēt ī exiliū. Statī aūt iulian⁹ ī bello perſarū īterfect⁹ ē. ℟m viij. Hec eſt vera fr̄nitas. Ad laud. ꝛ per hō. aāt. Paulus ꝛ ioānes dixerunt iuliano: nos vnū deū colim⁹ q fecit celū ꝛ terrā. Aāt. Paulus ꝛ ioānes dixerūt ad terētianū: ſi tuus dn̄s ē iulian⁹ habeto pacem cū illo: nobis alius nō ē niſi dn̄s ieſus xp̄s. Aāt. Joānes ꝛ paulus cognoſcētes tyrānidē iuliani facultates ſuas paupib⁹ erogare ceperūt. Aāt. Sci ſpūs ꝛ aīe iuſtoꝝ hymnū dicite deo al'. Aāt. Joannes ꝛ paulus dixerunt ad gallicanū: fac votū deo celi ꝛ eris victor meli⁹ q̄ȝ fuiſti. Ad bn̄ aāt. Jſti ſūt ſancti q ꝓ xp̄i amore minas hoīum ꝯtempſerūt ſci martyres ī regno celoꝝ exultāt cū angelis: o q̄ȝ ꝓcioſa ē mors ſanctoꝝ q aſſidue aſſiſtūt an̄ dn̄m: ꝛ ab īuicem non ſunt ſeparati. Ad. M. aāt. Jſti ſūt due oliue ꝛ duo candelabra lucētia an̄ dn̄ȝ habēt poteſtatē claudere celum nubib⁹: ꝛ apire portas ei⁹: qꝛ lingue eorum claues celi facte ſūt. Nota ꝙ de dn̄ica q occurrit ī feſto: vel infra octāū bti ioannis baptiſte nihil fit tūc: qꝛ ante ſequētē dn̄icā nulla occurrit feria in q̄ poſſit officiū ei⁹ cātari: ſȝ de eadē dn̄ica fit tm̄ cōme°. ad vſ. matꝫ. ꝛ ad miſſam. Jn dn̄ica ſequēti q̄ occurrit poſt feſtū apl'oꝝ: ꝛ ꝓma feria q̄ ſequit poſt octāū apl'oꝝ cātat offm̄ miſſe eiuſdē dn̄ice de q̄ facta ē cōmemoratio. Siliter fit de dn̄ica q̄ venit ī feſto vel īfra octāū ſci laurētij: ī dn̄ica que occurrit poſt feſtū aſſūptiōis: ꝛ ꝓma feria poſt octauam aſſūptionis. Si vo numer⁹ hebdomadarū vſq̄ȝ ad aduētum excedit numerū officioꝝ dn̄icalium: officia dn̄icarū q̄ occurrunt īfra ꝓdictas q̄tuor octās extēduntur totaliter poſt eaſdē octās ī antea per dn̄icas vt oportet. Si pr̄ſt octās aploꝝ ꝛ aſſūptionis btē virginis contingat fieri offm̄ feriale dicitur offm̄ ꝛ oratio miſſe ꝓcedētis dn̄ice: ꝛ ſi officia ſuperent hebdomadas diſtribuūtur: ſicut dictum eſt de talibus poſt octauaȝ epiphanie. Jn ſancti leonis pape ꝛ martyris. Si feſtum iſtud ī dominica venerit fit offm̄ de feſto ꝛ cōme. de ſancto ioāne. Oratio.

DEus q beatū leonē pontificē ſāctoꝝ tuoꝝ meritis coeq̄ſti: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt q cōmemoratiōis eius feſta percolim⁹: vite q̄ꝙ imitemur exēpla. Per. L. ſ.

LEo iunior natiōe ſiculus ex pr̄e paulo: ſedit mēſes. x. dies xvij. Uir eloquētiſſim⁹ in diuinis ſcripturis ſufficiēter īſtruct⁹ greca latinaq̄ȝ lingua erudit⁹: cātilena ac pſalmodia ꝓcipuus: ꝛ ī

carum

eaꝝ ſéſibꝰ ſubtiliſſima exercitatio
ne limatꝰ: ligua quoqꝫ ſcholaſticꝰ
⁊ eloqntia maiori lectiōe politꝰ.
Exhortator oíum bonoꝝ operuꝫ:
plebiqꝫ florētiſſime īgerēs ſciaꝫ:
pauptatis amator: ⁊ erga iopes
puiſione nó ſolū mētis pietate ſꝫ
etiá ſtudij labore ſollicitꝰ. **Le. ij.**
Hic ſuſcepit ſcāꝫ ſextā ſynodū q̄
nup p dei puidētiá in regia vrbe
celebrata eſt: greco eloquio ꝯſcri
ptá exeq̄nte ac reſidente pijſſimo
ac clementiſſimo magno pncipe
ꝯſtantino: intra regale palatium
eius qð appellaf trullus: ſimulqꝫ
cū eo reſidebant legati ſedis apli
ce ⁊ duo pīarche: ideſt cōſtanti/
nopolitanus ⁊ antiochenus atqꝫ
centū qnquaginta epi. **Lcō. iij.**
In qua ſynodo cōdēnati ſūt: ſy/
rus: ſergiꝰ: honoriꝰ: pyrrhꝰ: pau
lus ⁊ petrus: necnó ⁊ machariꝰ
cū diſcipulo ſuo ſtephano: ſed et
policroniꝰ nouus ⁊ ſimó: q vnaꝫ
volūtaté ⁊ opationeꝫ in dño ieſu
xpo dixerūt vel pdicauerūt: aut q
denuo pdicaturi fuerit aut defēſa
uerint. Sed hic vt nūc due volū/
tates ⁊ opatiōes in ipo diſpenſa/
tore xpo ⁊ ſaluatore deo nro dicā
tur qꝫ ſtudioſiſſime in latinū tran
ſtulit. Uerūtn̄ ſupraſcripti defēſo
res malaꝝ hereſū macharius ſte
phanꝰ policroniꝰ ⁊ anaſtaſiꝰ cū a
ſuo pponito nollēt recedere: per di
uerſa monaſteria ſūt retruſi. **Le.**
Qui pdictus ſciſſimus ab/ **iiij.**
ſoluit duos viros ad pcipiendū
cpioné q de regia vrbe cū ſupradi
cto machario ⁊ ceteris in roma/
nā directi ſūt ciuitaté: necdū a ſy
nodo anathematiçati: ideſt ana/
ſtaſiū pſbrm ⁊ leontiū diaconem
ecclie ꝯſtantinopolitane in die ſā
cto theophanie exponētes ſcilꝫ p
ſcripturas pprias fidé ſuā ſeria/
tiꝫ. Juxta qð ⁊ ſcā ſynodus deter
minauit anathematiçantes vide
licet omnes hereticos: vt ſupradi
ctos viros ⁊ eorū cóplices quos
ſancta ſynodus vel ſedes apoſtoli
ca anathematiçauit. **Lectio. vª.**
Huiꝰ tpibus pcurrēte diuali iuſ
ſiōe clemētiſſimi pncipis: reſtitu
ta eſt ecclia rauēnatis ſub ordia/
tione ſedis aplice: vt defuncto ar
chiepo q electus fuerit iuxta an/
tiquā ꝯſuetudiné in ciuitate ro/
mana veniat ordinādus. Hic fec̄
ꝯſtitutū qð archiuo ecclie ꝯtinef
vt q ordinatꝰ fuerit archieps nul
lā cōſuetudiné pro vſu pallij aut
diūſis officijs ecclie pſoluere de/
beat. Sed nec mauri quōdā epi
anniuerſitas aut agēda celebref.
Sꝫ ⁊ typū aphtocephalie qð ſi/
bi elicuerat ad amputanda ſedis
aplice ſcādala reſtituerat. **L. vj.**
Hic fecit eccliaꝫ i vrbe roma iux
ta ſcāꝫ bibianā: vbi ⁊ corpora ſā
ctoꝝ ſimplicij fauſtini ⁊ beatricis
⁊ alioꝝ martyrū recondidit: ⁊ ad
nomé ſci pauli apli dedicauit ſub
die. xxij. mēſis februarij: vbi ⁊ do
na obtulit. Huiꝰ tpibus die. xvj.
mēſis aplis idictiōe. xj. luna ecly
pſiꝫ ptulit: ⁊ poſt cenā dñi nocte
pene tota in ſāguineo vultu elabo
rauit: ⁊ nó niſi poſt galloꝝ cantū
cepit paulatiꝫ elimpidari ⁊ i ſuo

ſtatu reuerti. In vigilia apoſtolorum petri ꝛ pauli ad veſp. añt. Petrus ꝛ ioánes. cũ rel. ps. Dixit dñs. In fine. Lau. do. oẽs gé. Miſit herodes rex magnus vt affligeret quoſdã de eccliã: occidit aũt iacobũ frẽz ioannis gladio: vidẽs aũt q͛ placeret iudeis: appoſuit vt apprehenderet ꝛ petrũ. Hy. Aurea luce. ℣. In oẽm terrã. Ad. M. añt. Tu es paſtor ouiũ pnceps apl'oꝝ tibi tradite ſũt claues regni celoꝝ. Deus q hodiernã diẽ Oro. apl'oꝝ tuoꝝ petri ꝛ pauli martyrio ꝯſecraſti: da ecclie tue: eoꝝ in oib⁹ ſeq pceptũ: p quos religionis ſũpſit exordiũ. Per. Ad maẜ. iuitaẜ. Regé apl'oꝝ. ps. Venite. Hym. Eterna xpi munera. Añe noc. ps. ℣. ꝛ Rñ a bz. dicunt̃ de cõi apl'oꝝ. De actibus apl'oꝝ. Petrus aũt ꝛ ioánes L cõ. j. aſcẽdebãt in tẽplũ ad horaꝫ orõnis nonã. Et qdaꝫ vir q erat claudus ex vtero mr̃is ſue baiulabat̃: quem ponebãt quotidie ad portã tẽpli que dicit̃ ſpecioſa vt peteret elemoſynã ab itroeuntibus in tẽplũ. Is cũ vidiſſet petrũ ꝛ ioanné icipiẽtes itroire in templũ: rogabat vt elemoſynã acciperet. Intuẽs aũt in eũ petrus cũ ioãne dixit. Reſpice in nos. At ille intẽdebat in eos ſperãs ſe aliqd accepturũ ab eis. R. Simõ petre anteq̃ꝫ de naui vocaré te noui te: ꝛ ſuper plebẽ meã pncipé te cõſtitui. Et claues regni celoꝝ tradidi tibi. ℣. Q̃dcũq̃ꝫ ligaueris ſup terram erit ligatum ꝛ in celis: ꝛ q̃dcunq̃ꝫ ſolueris ſuper terram erit ſolutum ꝛ in celis. Et. Lectio. ij. Petrus aũt dixit. Argentũ ꝛ aurũ nõ eſt mihi: q̃d aũt habeo hoc tibi do. In nomie ieſu xpi nazareni: ſurge ꝛ ambula. Et apphenſa manu ei⁹ dextra: alleuauit eũ. Et ptin⁹ cõſolidate ſũt baſes eius ꝛ plãte: ꝛ exiliẽs ſtetit ꝛ ambulabat ꝛ itrauit cũ illis in tẽplũ ambulãs ꝛ exiliẽs ꝛ laudãs deũ. Et vidit eũ ois ppl's ambulantẽ ꝛ laudanté deũ. R. Si diligis me ſimõ petre: paſce oues meas: dñe tu noſti q͛ amo te. Et aiaꝫ meam pono pro te. ℣. Si oportuerit me mori tecũ nõ te negabo. Et. Lc. iij. Agnoſcebãt aũt illuz: q͛ ipſe erat q ad elemoſynã ſedebat ad ſpecioſã portã tẽpli. Et repleti ſũt ſtupore ꝛ extaſi: i eo q̃d ꝯtigerat illi. Cũ teneret aũt petrũ ꝛ ioanné: cucurrit ois pplus ad eos ad porticũ q appellabat̃ ſalomonis: ſtupẽtes. Vidẽs aũt petr⁹ rñdit ad ppl'ꝫ. Viri iſraelite quid admiramini i hoc: aut nos qd intuemini q̃ſi nr̃a virtute aut ptãte fecerimus hũc ambulare. R. Tu es petr⁹ ꝛ ſup hãc petrã edificabo eccliam meã: ꝛ porte iferi nõ preualebũt aduerſus eã. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. ℣. Quodcũq̃ꝫ ligaueris ſup terrã erit ligatũ ꝛ in celis: ꝛ q̃dcũq̃ꝫ ſolueris ſuper terrã erit ſolutũ ꝛ i celis. Et. Sermo ſci leonis pape Lcõ. iiij. Omniũ qdẽ ſcãꝝ ſolẽnitatũ dilectiſſimi totus mundus

eſt particeps:ꝛ vniꝰ fidei pietas
exigit:vt qcqd ꝑ ſalute vniuerſo
rū geſtū recolit:cōibus vbiq̄ȝ gau
dijs celebret. Uerūtñ hodierna ſe
ſtiuitas:ꝑter illā reuerentiā quā
toto terrarū orbe ꝓmeruit: ſpecia
li ꝛ ꝓpria nr̄e vrbis exultatiōe ve
nerāda eſt:vt vbi ꝑcipuoꝝ apl̄oꝝ
glificatus eſt exitꝰ:ibi in die mar
tyrij eoꝝ ſit leticie principatꝰ. ℟.
Dn̄e ſi tu es iube me venire ad te
ſup aq̄s. Et extēdens manū app
hendit eū ꝛ dixit ieſus:modice fi
dei q̄re dubitaſti? ℣. Cūq̄ȝ vidiſ
ſet ventū validū venientē timuit:ꝛ
cū cepiſſet mergi clamauit dicēs
dn̄e ſaluū me fac. Et. L̄cō. vᵃ.

Iſti eni ſūt viri ꝑ quos tibi euā
geliū xp̄i roma reſplēduit:ꝛ q̄
eras magr̄a erroris facta es diſci
pula veritatis. Iſti ſūt ſci patres
tui veriq̄ȝ paſtores:qui te regnis
celeſtibus inſerēdā multo meliꝰ:
multoq̄ȝ felicius cōdiderunt: q̄ȝ
illi quoꝝ ſtudio ꝑma meniū tuo/
rū fundamēta locata ſūt:e qbus
is q tibi nomē dedit:fraterna te
cede fedauit. ℟. Surge petre ꝛ in
due te veſtimētis tuis:accipe forti
tudinē ad ſaluādas gētes:Quia
ceciderūt cathene de manibꝰ tuis
℣. Angelus dn̄i aſtitit ꝛ lumē re
fulſit in habitaculo carceris: per
cuſſoq̄ȝ latere petri excitauit eū di
cēs:ſurge velociter. Quia. L. vj.

Iſti eni q ad hāc gliam ꝑuexe
rūt:vt ſis gēs ſcā:ppl̄s electꝰ:
ciuitas ſacerdotalis ꝛ regia: per
ſacrā bti petri ſedē caput totiꝰ or
bis effecta:latiꝰ ꝑſidens religiōe
diuina q̄ȝ dn̄atiōe terrena. Quā
uis enim multis aucta victorijs
ius imperij tui terra mariq̄ȝ diſtē
ditur:minus eſt tamē qd̄ tibi bel
licꝰ labor ſubdidit q̄ȝ qd̄ pax xp̄ia
na ſubiecit. ℟. Tu es paſtor oui/
um ꝑnceps apl̄orū: tibi tradidit
deus omnia regna mūdi. Et ideo
tradite ſūt tibi claues regni celo/
rum. ℣. Quodcunq̄ȝ ligaueris.
vt ſupra. Et. Secundū mattheū.

In illo tp̄e:Uenit ieſus in par
tes ceſaree philippi:ꝛ iterro/
gabat diſcipl̄os ſuos dicēs. Quē
dicūt hoies eſſe filiū hominis? ꝛ rel.

Homel. ſci hieronymi p̄ſbr̄i. L. vij.

Philippus iſte eſt frater
herodis:de quo ſupra diximꝰ
tetrarcha ituree et traconitidis
regionis:qui in honorē tyberij ce/
ſaris:ceſaream philippi que nūc
paneas dicitur appellauit. Et ē i
ꝓuincia phenicis: imitatus hero
dē patrē qui in honorē auguſti ce
ſaris appellauit ceſareā:que ꝑus
turris ſtratonis vocabatur. Et ex
nomine filij eius libyadem tranſ
iordanem extruxit. ℟. Ego ꝓ te
rogaui petre vt nō deficiat fides
tua:Et tu aliqn̄ conuerſus confir
ma fratres tuos. ℣. Caro ꝛ ſan/
guis non reuelauit tibi:ſed pater
meus qui eſt in celis. Et. L. viij.

Iſte locus eſt ceſaree philip/
pi vbi iordanis ad radices ori
tur libani: ꝛ habet duos fontes:
vnū noie ior ꝛ alteꝝ dan:q ſimul
iūcti iordāis nomē efficiūt. Et int
rogabat diſcipulos ſuos dicens.
Quē dicūt hoies eſſe filiū hominis?

No dixit: quē me eē dicūt hoīes: ſʒ filiū hoīs: ne iactāter de ſe q̄re re videret. R. Quē dicūt hoīes eſſe filiū hoīs: dixit ieſus diſciplis ſuis: rn̄dēs petrus dixit: tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Et ego dico tibi q: tu es petrus ⁊ ſup hāc petrā edifica bo eccliaʒ meā. V. Btūs es ſimō bariona q: caro ⁊ ſāguis nō reuelauit tibi ſʒ pr̄ me⁹ q ē i celis. Et.

Et nota q̄ vbicunq̄ Lr̄. ſcriptū ē in veteri teſtamēto fili⁹ hoīs: in hebreo ſcriptū eſt: filius adā: illudq̄ qđ in pſalmo legimus: filij hoīuʒ vſq̄quo graui corde: in hebreo dicit filij adā. Pulchre aūt iterrogat: quē dicūt homines eē filiū hoīs: q: q de filio hominis loquunt hoīes ſūt: q vo diuinitatē illi⁹ itelligūt: nō hoīes ſʒ dij appellant. At illi dixerūt Alij ioānē baptiſtā: alij heliā: alij vo hieremiā aut vnū ex pphetis. R. Petre amas me: tu ſcis dn̄e q amo te. Paſce oues meas. V. Simon ioannis diligis me plus his: tu ſcis dn̄e q: amo te. Paſ. Ad lau. ⁊ p ho. aīt. Petr⁹ ⁊ ioannes aſcēdebāt in tēplū ad horā orōnis nonā. Aīt. Argētū ⁊ aurū nō eſt mihi: qđ aūt habeo hoc tibi do. Aīt. Dixit angelus ad petrū circūda tibi veſtimentū tuū et ſeq̄re me. Aīt. Miſit dn̄s angelū ſuū ⁊ liberauit me de manu herodis all'a. Aīt. Tu es petrus et ſup hanc petrā edificabo eccliaʒ meā. Cap. vt. ſ. in vſ. Hym. Iā bone paſtor. V. Annūciauerunt opa dei. R. Et facta ei⁹ intellexerūt. Ad bn̄. aīt. Quocūq̄ ligaueris ſup terrā erit ligatū ⁊ i celis: ⁊ qđcūq̄ ſolueris ſup terrā: erit ſolutū ⁊ in celis dicit dn̄s ſimoni petro. Ad. iij cap. vt. ſ. i vſ. Ad

Petrus qdē ſuabat vj. cap. in carcere: orō aūt fiebat ſine intermiſſione ab eccleſia ad deum pro eo. Ad nonā cap.

Et petrus ad ſe reuerſus dixit: nūc ſcio vere q: miſit dn̄s angelū ſuū ⁊ liberauit me de manu herodis ⁊ de oī expectatiōe plebis iudeoꝝ. Ad vſ. fr̄es q habēt eccliaʒ ſci pauli dicūt aīt. Ego plātaui. cū rel'. ps. cap. hym. V. aīt. ad. M. cū ſuo verſu ⁊ orōnē: q̄re hic iſeri⁹ p ordieʒ. Qui vo nō hn̄t eccliaʒ ſci pauli dicūt aīt. Iurauit domin⁹ cum rel'. ps. de aplis. Cap. hym. vt. ſ. in pmis vſ. ⁊ V. de cōi. Ad. M. aīt. Hodie ſimon petrus aſcēdit crucis patibulum all'a. hodie clauiculari⁹ regni gaudēs migrauit ad xp̄m: hodie paulus apl's lumē orbis terre iclinato capite pro xp̄i noīe martyrio coronat⁹ eſt all'. Orō. Deus qui hodie. Nota q̄ iſto die nō fit cōmemoratio de ſcō paulo: q: orō ē cois: niſi fr̄es habeāt eccliam ſci pauli vt dictū eſt. Nec fit cōme° de ſcō ioāne his duobus diebus. In commemoratiōe ſci pauli ad vſ. aīt. Ego plātaui. ps. Dixit dn̄s. cū rel'. i fine. Lau. d. o. g. Ca.

Bonū certamē certaui: curſū conſumaui: fidē ſuaui: de reliquo repoſita ē mihi corona iuſticie quā reddet mihi dn̄s in illa

dñe iuſtus iudex. Hym. Doctor
egregie. ℣. Tu es vas electiõis
ſcẽ paule apl'e. ℟. Predicator ve
ritatꝫ i vniuerſo mũdo. Ad. M.
añ. Scẽ paule apl'e ꝑdicator ve
ritatis ⁊ doctor gentiũ itercede ꝓ
nobis ad deũ q te elegit. Tũc dcõ
M. dicit ℣. Ut digni efficiamur
grã dei. Deide repetit añ. Sãcte
paule, vſqꝫ ad ℣. Et hoc modo di
citur tm̃ in hoc feſto. Orõ.
Deus q multitudinẽ gẽtiuʒ
bti pauli apli ꝑdicatiõe docuiſti:
da nobis q̃s: vt cuiꝰ natalicia co
limus: eiꝰ apud te ꝓcinia ſẽtia/
mus. Per. Pro ſcõ petro cõme
moratio. Añt. Tu es paſtor oviũ
princeps apoſtolorũ: tibi tradite
ſunt claues regni celorũ. ℣. Tu
es petrus. ℟. Et ſup. Orõ.
Deus q beato petro apoſtolo
tuo collatis clauibꝰ regni celorũ:
aĩas ligãdi atqꝫ ſoluẽdi põtificiũ
tradidiſti: cõcede vt interceſſiõis
eius auxilio a pctõꝝ nr̃oꝝ nexibꝰ
liberemur. Qui viuis ⁊ regnas.
Ad matutꝫ. inuꝫ. Regẽ aploꝝ do
minuʒ. ps. Uenite. Hy. Doctor
egregie. Sit trinita. In pͦ noct.
añ. Qui opatꝰ eſt petro in apl'a/
tu: opatus eſt ⁊ mihi inter gẽtes
⁊ cognouerũt grãʒ q̃ data eſt mi
hi a xp̃o dño. ps. de apoſtolis. ℣.
Qui me ſegregauit ex vtero ma/
tris mee ⁊ vocauit ꝑ grãm ſuam.
In fine pſalmoꝝ dicunt ℣. añaꝝ
aĩ añas: excepto q ꝑ horas dici
nõ dicunt tales. Vſi. Añt. Scio
cui credidi ⁊ certus ſũ q2 potẽs ẽ
depoſitũ meũ ſeruare in illũ diem
iuſtꝰ iudex. ℣. De reliquo repo/
ſita ẽ mihi corona iuſticie. Añt.
Mihi viuere xp̃s eſt ⁊ mori lucꝝ
gliari me oportet in cruce dñi nr̃i
ieſu xp̃i. ℣. Per quẽ mihi mun
dus crucifixus eſt: ⁊ ego mundo.
℣. ⁊ Via bi. dicunt de cõi aploꝝ.
Ptie tres lcões legunt de actibꝰ
Erãt aũt in ec/ aploꝝ. L. i.
cleſia q̃ erat antiochie, ꝓphe
te ⁊ doctores in qbus erat barna
bas ⁊ ſimõ q vocabat niger: ⁊ lu/
cius cyrenẽſis: ⁊ manahen q erat
herodis tetrarche collactaneꝰ: et
ſaulus. Miſtrãtibꝰ aũt illis dño
⁊ ieiunãtibꝰ dixit ſpũs ſcũs. Se/
parate mihi barnabã ⁊ ſaulũ in
opus ad qd̓ aſſũpſi eos. ℟. Qui
opatꝰ eſt petro in apl'atu opatꝰ ẽ
⁊ mihi inter gentes. Et cognoue
runt gratiaʒ dei que data ẽ mihi.
℣. Grã dei in me vacua nõ fuit:
ſʒ grã eiꝰ ſemꝑ i me manet. L. ij.
Tunc ieiunãtes ⁊ orãtes ĩpo
nẽteſqꝫ eis manꝰ dimiſerũt
eos. Et ipi qdẽ miſſi a ſpũ ſancto
abierũt ſeleuciã: ⁊ ide nauigaue/
rũt cyprũ. Et cũ veniſſent ſalami/
nã ꝑdicabãt verbũ dei in ſynago/
gis iudeoꝝ. Habebãt aũt ⁊ ioan
nẽ in miſterio. ℟. Bonũ certamẽ
certaui curſũ ꝯſumaui fidẽ ſerua
ui. Ideoqꝫ repoſita eſt mihi coro
na iuſticie. ℣. Scio cui credidi
⁊ certꝰ ſũ: q2 potẽs ẽ depoſitũ meũ
ſuare in illũ diẽ. Ideoqꝫ. L. iij.
Et cũ ꝑambulaſſẽt vniũſas
iſulas vſqꝫ ad paphũ: inue
nerũt quendã virũ magũ pſeudo
ꝓphetaʒ iudeũ: cui nomen erat

barijheſu q erat cū pcōſule ſergio
paulo viro prudēte. Hic accerſitꝫ
barnabas ⁊ paulo: deſiderabat
audire verbū dei. Reſiſtebat aūt
illis elymas magꝰ. Sic eni inter
ptatͣ nomē eiꝰ: querēs auertere p
cōſulē a fide. ℟. Repoſita eſt mi
hi corona iuſticie. Quam reddet
mihi dñs in illū diē iuſtus iudex
℣. Scio cui credidi. vt s. In .ij.
noct. añt. Tu es vas electiōis ſcē
paule apl'e pdicator veritatꝫ i vni
uerſo mūdo. ℣. Per quē oēs gē
tes cognouerunt grām dei. Añt.
Magnꝰ ſcūs paulus vas electio
nis vere digne eſt glificādus: q ⁊
meruit thronū duodecimū poſſi
dere. ℣. In regeneratiōe cū ſede
rit filiꝰ hoīs in ſede maieſtatꝫ ſue.
Añt. Bonū certamē certaui cur
ſū pſūmaui fidē ſuaui. ℣. De ce
tero repoſita eſt mihi corona iuſti
cie. Auguſtinus in libro de gra
tia ⁊ libero arbitrio. Lectio .iiij.
APoſtolus paulus quē cer
te iuenimꝰ ſine vllis meritis
bonis: imo cū multis meritꝫ ma
lis dei grām pſecutū reddētis bo
na p malis ſua iā ppinquāte paſ
ſione: ſcribēs ad timotheum: iſta
vtiqꝫ iā merita ſua bona comme
morat: vt poſt pauca merita pſeq
tur coronā: q poſt multa mala me
rita pſecutꝰ eſt grām. Deniqꝫ ſup
eſt inqt mihi corona iuſticie quā
reddet mihi dñs i illa die iuſtꝰ iu
dex. ℟. Tu es vas electiōis ſācte
paule apl'e. Predicator vitatꝫ in
vniuerſo mūdo: p quē oēs gētes
cognouerūt grāz dei. ℣. Intēde
p nobis ad deū q te elegit. Pre.
QUi redderet coronā ℟. v.
iuſtus iudex: ſi nō donaſſet
grāz miſericors pr̄? Et quō eſſet
iſta corona iuſticie: niſi pceſſiſſet
grā q iuſtificat ipiū? Quō iſta de
bita redderētur: niſi pus illa gra
tuita donarent? Proinde cōſidere
mus ipa merita: qbꝰ dixit coronā
redditurū iuſtū iudicē: ⁊ videa
mus vtrū merita ipiꝰ tanqꝫ ipſiꝰ
ideſt ex ipſo ei cōparata: an dona
ſint dei. ℟. Grā dei ſū id qd ſum.
Et grā eiꝰ in me vacua nō fuit: ſꝫ
ſemp in me manet. ℣. Qui opa
tus eſt petro in apl'atu opatꝰ eſt ⁊
mihi inter gentes. Et. Lcō. vi.
BOnū inqt certamē certaui:
curſū pſūmaui: fidē ſuaui.
Primo iſta bona opa ſi nō ea p
ceſſiſſēt cogitatiōes bone nulla eſ
ſēt. Attēdite itaqꝫ qd de ipis cogi
tationibꝰ dicat. Ait eni ſcribens
ad corinthios. Nō q idonei ſimꝰ
cogitare aliqd a nobis tanqꝫ ex
nobis: ſꝫ ſufficiētia nr̄a ex deo eſt.
Deide ſingula iſpiciamꝰ. Bonū
inquit certamē certaui. ℟. Sau
lus q ⁊ paulus magnꝰ pdicator
a deo pſortatꝰ pualeſcebat ⁊ con
fundebat iudeos. ℣. Audiēs q:
hic eſt xp̄s filius dei. A deo. In
iij. noct. añt. Saulus q ⁊ paulus
magnꝰ pdicator a deo pſortatꝰ cō
ualeſcebat ⁊ pfundebat iudeos.
℣. Audiens q: hic eſt xp̄s filius
dei. Añt. Ne magnitudo reuela
tionū extollat me: datꝰ eſt mihi ſti
mulus carnis mee angelus ſatha
ne q me colaphizet: ppter qd ter

dñm rogaui vt auferet a me ⁊ di
xit mihi dñs: ſuffic̄ tibi paule gr̄a
mea. ℣. Nā virt⁹ in ifirmitate ꝑ
ficit. Añt. Repoſita eſt mihi coro
na iuſticie quā reddet mihi dñs i
illū diē iuſt⁹ iudex. ℣. Coopante
in me gr̄a ſpūs ſci. Euāgᵐ. Di
xit ſimō petrus ad ieſū. Homelia
Grādis fiducia. Regre i ꝯuerſio
ne ſci pauli. ℞. Scē paule apoſto
le p̄dicator veritatis ⁊ doctor gen
tiū. Intercede ꝓ nobis ad deū q
te elegit vt digni efficiamur gr̄a
dei. ℣. Tu es vas electiōis ſācte
paule apl'e p̄dicator veritatꝭ. Int.
℞. Damaſci p̄poſit⁹ gētis arethe
regis voluit me cōprehēdere. A
frib⁹ ꝑ murū ſubmiſſus ſū in ſpor
ta: ⁊ ſic euaſi man⁹ ei⁹ i noie dñi.
℣. Deus ⁊ pr̄ dñi nr̄i ieſu xp̄i ſcit
q2 nō mētior. A frī. ℞. Magn⁹
ſcūs paulus vas electiōis vere di
gne eſt glificādus. Qui ⁊ meruit
thronū duodecimū poſſidere. ℣.
A xp̄o de celo vocat⁹ ⁊ in terrā ꝓ
ſtrat⁹ ex ꝑſecutore effect⁹ eſt vas
electiōis. Qui. Ad lau. ⁊ per ho.
añt. Ego plātaui: apollo rigauit
deus aūt icremētū dedit all'a. ℣.
Unuſqſq; ꝓpriā mercedē accipi
et ſm̄ ſuū laborē. Añt. Libenter
gl'iabor in ifirmitatib⁹ meis vt in
habitet i me virt⁹ xp̄i. ℣. Qñ eni
ifirmor tūc fortior ſū. Añt. Gr̄a
dei in me vacua nō fuit: ſʒ gr̄a ei⁹
ſemꝑ i me manet. ℣. Gr̄a dei ſuʒ
id qđ ſū. Añt. Damaſci p̄poſitus
gētis arethe regis voluit me com
p̄hendere: a frib⁹ ꝑ murū ſubmiſ
ſus ſū in ſporta ⁊ ſic euaſi manus
ei⁹ in noie dñi. ℣. Deus ⁊ pr̄ dñi
nr̄i ieſu xp̄i ſcit q2 nō mētior. Añt
Ter virgis ceſus ſū: ſemel lapida
tus ſū: ter naufragiū ꝑtuli ꝓ xp̄i
noie. ℣. Nocte ⁊ die in ꝓfundo
maris fui. Cap. Bonū certamē.
Hy. Exultet celū. ℣. Tu es vas.
Ad bñ. añt. Uos qui ſecuti eſtis
me ſedebitis ſuꝑ ſedes iudicātes
duodecim trib⁹ iſrl' dicit dñs. ℣.
Cū ſederit fili⁹ hoīs in ſede maie
ſtatis ſue. Oīo vt. ſ. Et fit cōme
moratio de ſcō petro. Añt. Tu es
paſtor. ℣. Tu es petr⁹. Oīo. De
us q btm̄ petrū apl'ʒ a viclis. Re
gre. ſ. Ad. iij. cap. Bonū certa.

NE magnitudo Ad. vj. cap.
reuelationū extollat me da
tus ē mihi ſtimulus carnis mee
angelus ſathane qui me colaphi
ꝫet: ꝓpt̄ qđ ter dñʒ rogaui vt auſe
ret a me ⁊ dixit mihi: ſufficit tibi

Gratia mea. Ad nonā cap.
Go eni ſū minimus apl'orū
q nō ſū dign⁹ vocari apl's: qm̄ per
ſecut⁹ ſū eccliam dei: gr̄a aūt dei ſū
id qđ ſū: ⁊ gr̄a ei⁹ in me vacua nō
fuit. Ad vſ. añt. Jurauit dñs. cū
ref. ꝑs. de aplis. A caplo i antea
fit de ſcō ioāne ſicut i vigilia feſtis
⁊ añt. duplicat rōne feſti ſci pau
li. Et fit cōmemoratio de apoſtol.
Añt. Glioſi p̄ncipes terre. ℣. Cō
ſtitues eos p̄ncipes ſuꝑ oēm ter
rā. ℞. Memores erūt. Oīo. De
us q hodiernā. Nota q̄ ꝑ octāʒ
añt. Glioſi p̄nci. cū ℣. Cōſtitu
es. dicit ad. M. Et añt. Petr⁹
apl's. cū ℣. In oēm terrā. dr̄ ad
bñ. cū orōe. Deus q hodiernam.

Añt. Glioſi pncipes terre quō i
vita ſua dilexerūt ſe: ita ꝛ i morte
nō ſūt ſeparati. ℣. Cōſtitues eos
Añt. Petrus apl's ꝛ paulus do
ctor gentiū ipſi nos docuerūt legē
tuā dñe. ℣. In oēm terrā. In fe
ſto viſitatiōis btē vgis marie de
helisabeth oia dicunt ſicut de natiui
tate mutādo nomē natiuitatis i no
mē viſitatiōis: preter lcōnes. Lc. j.

Beatiſſima vgo dei a ſuis pri
mordijs dño ꝯſecrata et pro
pter bñficia eiꝰ iaudita: exhibita
pplo iuocāti. Oēs in neceſſitate
ꝯſtituti ad eā ꝯfugiunt tanq̄ ad
ſingulare remediū: vbi humanū
ſubſidiū nō ſufficit reqſitū. Diſpo
nit nāqꝫ oia iferiora ſua ſapia pro
uidētia iduſtria ꝛ grā ꝓpulſata.
Ubi gubernatrix ſeculi ꝛ terrene
potētie: in maria. Ubi mr̃ miſeri
cordie ꝛ impetratrix venie: in ma
ria. Ubi mr̃ militantis eccl'ie: i ma
ria. Ubi aduocata ſecli: i maria.
Huiꝰ rei ꝯſideratiōe vꝛba- L. ij.
nus romanꝰ pōtifex ſextꝰ dure fe
rēs materiā ſciſmatis occurrētē
ꝑpendēſqꝫ aīo ꝑſpicaci q btā vir
go ſit peritiſſima aduocata delin
qntiū viatoꝝ: reparatrix ſagaciſ
ſima diſcrepantiū aīoꝝ: ꝛ viſita
trix diligentiſſima errātiū ſingu
loꝝ pro grā extinctionis ſciſmatis
ipetrāda: pie ſtatuit: q lꝫ feſtū vi
ſitatiōis marie de helisabeth illo
tpe poſt annūciationē dñicaꝫ de
buerit celebꝛari: quo ipſā ſanctā
helisabeth viſitauit propter maxi
mas vtutes inibi opatas. L. iij.

Quia tñ illo tpe eccl'ia circa offi
ciū q̄dragesimale aut paſſionem
xpi ſpecialr̃ occupat: ne tāti officij
ſolēnitas ꝑtermittat: ad laudē ꝛ
gliam viſitationis virgis glioſe:
idē vꝛbanꝰ pie ſtatuit iſtitutiōis
ꝑfati feſti memoriā: in craſtinum
octauarū ioānis baptiſte cū octa
uis ſeqntibus de feſto viſitatiōis
marie a cūctis fidelibꝰ celebꝛari.
Ut aūt oīs fideliū multitudo ad
memoriā ꝑfate viſitatiōis marie
de helisabeth artiꝰ ꝛ deuotiꝰ excite
tur: voluit idē romanꝰ pōtifex vꝛ
banꝰ. vj. vt oībꝰ vere penitētibus
ꝯfeſſis ꝛ ꝯtritis: dictū feſtū viſita
tionis marie celebꝛātibꝰ cū octa
uis loco diſtributionū materiali
ū: i eccl'ijs fieri ꝯſueta ꝑ de theſau
ro ſpūali eccl'ie: vere indulgētie ſicut
in feſto corporis xpi futuris tpibꝰ
effectualiter largirent. Lcō. iiij.

Cū igit angelus marie nūciauit
q iuenit grāꝫ apud deū: ꝛ q de
ea ꝯciperet filiꝰ dei ad ſalutē oium
pploꝝ: q̄ꝫ cito ipſa credidit: ſtatiꝫ
ꝯcepit in vtero verbū dei. Et poſt
grās exhibitas de tāto bñficio ſi
bi facto ex magna charitate ꝛ pie
tate ſtuduit ſuā cognatam helisa
beth iā ſex mēſibꝰ grauida i hieru
ſalē ſalutare: ꝛ ſibi cōpati ꝛ ſuire.
Abijt igit maria in mōta- L. v.
na cū feſtinatione: qꝛ ab angelo i
itinere facilit ducta fuit ſpūs ſan
cti iflāmatione ꝑ abꝛupta mōtiū
ducebat: q eiuſdē ſpūs motione
ſuauiter fuerat agitata. Btā igit
maria in dño ꝯfidēs hilarit trāſ
migrauit ſuꝑ cacumina ſicut paſ
ſer in aſꝑitate itineris gaudebat

ꝑ viá ſuauitaté collogoꝝ aſꝑne
bat:bona mótiū in hierl'z collau
dabat: hieruſalé ī montanis cer
nere celerrime cupiebat. R̄c.vj.

Noluit ibi inueniri in publico vel
videri:ſ3 abijt feſtinanter. Abijt
igit cū feſtinatione in ciuitaté iu/
da:vt ioānes ꝑcurſoꝛ dn̄i ī vtero
ſtati ſcificaret:vt xp̄i īcarnatio ī
ciuitate magis publica pāderet:
⁊ vt de illo loco ad fines terre tan
toꝝ myſterioꝝ declaratio vberi⁹
poꝛtaret. Et ītrauit domū ʒacha
rie ⁊ ſalutauit heliſabeth. Ecce
quō ītrauit ſupioꝛ ad minoꝛé:do
mina ad ſuā:regina celi ⁊ ſ're ad
famulam ⁊ ancillam: vt ſic lau/
dando laudibus heliſabeth viſita
ret ⁊ laus ei⁹ ad laudes recipꝛo/
cas reſonaret. Scd'm lucam.

In illo tpe:Exurgens maria
abijt in mōtana cū feſtinatio
ne in ciuitaté iuda ⁊ ītrauit in do
mū ʒacharie ⁊ ſalutauit heliſabeth
⁊ rel. Homel. ſācti ambꝛoſii epi.

Moꝛale eſt oib⁹ vt R̄cō.vij.
q fidé exigūt:fidé aſtruāt.
Et ideo angelus cū abſcōdita nū
ciaret: vt fides aſtrueret exéplo
ſenioꝛis femine ſterilíſq3 cōceptū
v'gini marie nūciauit:vt poſſibile
deo eé oē qḋ ei placuerit aſſereret
Ubi audiuit hec maria nō quaſi
īcredula de oꝛaculo:nec q̄ſi īcerta
de nūcio:nec q̄ſi dubitās de exem
plo:ſ3 quaſi leta pꝛo voto:religio/
ſa pꝛo officio:feſtina pꝛe gaudio ī
mōtana ꝑrexit. Quo eni iā3 deo
plena:niſi ad ſuperioꝛa virgo cū3
feſtinatione cōſcenderet. R̄.viij.

Neſcit tarda molimina ſpūs ſan
cti gr̄a. Diſcite ⁊ vos ſcé mlieres
ſedulitaté quā ꝓgnātib⁹ debeatis
exhibere cognatis. Mariā q̄ añ
ſola in ītimis penetralib⁹ verſaba
tur:nō a publico virgitaſ pudoꝛ
nō a ſtudio aſꝑitas montiū: non
ab officio ꝓlixitas itineris retar/
dauit. In mōtana virgo cū feſtī
natione:virgo officij memoꝛ:iniu
rie īmemoꝛ:affectu vigente nō ſe
xu:relicta perrexit domo. Diſcite
virgines ſacre nō circūcurſare ꝑ
alienas edes:nō demoꝛari ī plate
is:nō aliquos in publico miſcere
ſmones. Maria in domo ſera:fe/
ſtinat ī publico. Māſit apud co/
gnatā ſuā etiā trib⁹ menſib⁹. Et
eni q̄ ꝓpter officiū venerat īhere/
bat officio. Māſit mēſib⁹ tribus
nō q2 domus eam delectaret alie/
na: ſed quia frequentius videri
in publico diſplicebat. R̄cō.ix.

Vidiciſtis virgines pudoꝛé ma
rie:diſcite humilitaté. Uenit pꝛo
pinq̄ ad ꝓximā:iunioꝛ ad ſenioꝛé
nec ſolū venit:ſed etiā ꝑoꝛ ſaluta
uit. Decet eni vt q̄to caſtioꝛ vir
go:tāto humilioꝛ ſit. Nouerit de
ferre ſenioꝛib⁹:ſit magr̄a humili
tatis in qua eſt ꝓfeſſio caſtitatis:
eſt ⁊ cauſa pietatis:eſt etiā ⁊ noꝛ
ma doctrine. Cōtuendū eſt eni q2
ſupioꝛ venit ad īferioꝛé:vt īferioꝛ
adiuuetur. Maria ad heliſabeth
xp̄us ad ioanné. Deniq3 etiā po/
ſtea vt ſcificaret baptiſmū ioānis
dn̄s venit ad baptiſmū. Cito q̄q3
aduét⁹ marie:⁊ pn̄tie dn̄ice bn̄fi/
cia declarant. Simul aūt vt audi

uit ſalutationē marie helisabeth: exultauit infās in vtero eiꝰ: ꝛ re/ pleta eſt ſpū ſcō. Infra octauā dñi officiū fit de viſitatione pre/ terq̃ȝ de oc{ta}. aploꝝ qḋ fit ea die q̃ cadit cū commemoratione viſita tionis. Secunda die. Lectio .j.

Exqſita mūdo gaudia hodier ne feſtiuitatis nouitas mul tis occultata retro ſeculis matrū ſcilȝ pia humilis ꝛ officioſa ſalu/ tatiōis viſitatio euāgelice verita tis auctoꝛitate dudū firmata: iſti tutis ſalutaribꝰ renouauit. Poſt allocutionē ſiquidē ꝛ viſitationē angeli btā dei genitrix veteris co/ gnate domū cū feſtinatiōe monta na ſubiens humiliter itrauit. Et helisabeth quā pcurſoꝛē dñi pa/ riturā nouerat: cōgratulādo de dono cognate ꝛ ſeni miſtratura iu uēcula viſitat ꝛ ſalutat. Lcō .ij.

Audiuit enim maria ab angelo: ſterilis ꝯceptū feminę: leta ꝓ voto religioſa ꝓ officio: feſtina ꝓ gau/ dio relicta domo ꝓpꝛia vꝛgēte ve teris affectu cognate in mōtana pꝛexit. Quo eni iā deo plena: niſi ad ſupioꝛa virtutū culmia feſtinā ter ꝯſcēderet: q̃ ſupnoꝝ ciuiū obū bꝛatione virtutis altiſſimi ſuaui/ tatem deguſtauit. Lectio .iij.

Letanter igit̃ ad ſalutandū heli/ ſabeth: virgo in mōtana abijt poꝛ tans in vtero filiū dei regē glie: do minū maieſtatꝭ. Uenit ꝓpinq̃ ad ꝓximā: iunioꝛ ad ſenioꝛē: rex ad militē: ſupioꝛ ad iſerioꝛē. Maria ad helisabeth: xp̄s ad ioannē: vt virtꝰ debiliū a foꝛtioꝛibꝰ roboꝛet̃.

Occurrit helisabeth ꝛ Lcō .iiij. antique ſterilitatꝭ carēs opprobri is: anucū ſpōſi: ſolis auroꝛā: pꝛeuū dñi: iudicis pconē: vocē vbi: pro/ phetā altiſſimi: feliciſſimo ventre deportat. O q̃ȝ dignꝰ ꝛ felix ſcāꝝ occurſus feminaꝝ. O q̃ȝ btiſſime mr̃eſ btiſſimoꝝ paruuloꝝ. Le .v.

Oſtupēda ſatis humilitas. Uir go mater ſaluatoꝛis dñi: matrem viſitat ſerui ꝛ pꝛecurſoꝛis. Salu/ tat poꝛ virgo maria: ita foꝛtaſſis ingens. Gaudiū tibi ſemp ſit co/ gnata dilectiſſima. Et foꝛte aliq̊ ſmone ꝯgruo grates referēs reſa lutat helisabeth ſancta. Lcō .vj.

Salutāte matre xp̄i repletus eſt ioannes ſpū ſcō. Uocē poꝛ heliſa beth audiuit: ſȝ ioānes poꝛ grāȝ ſēſit. Et cū repletꝰ ſpū ſcō exulta/ ret i vtero repleuit ꝛ mr̃eȝ. Jun/ gunt̃ amplexꝰ matrū: venit̃ ad oſ/ cula: felices vteri copulant̃: regē q̃ȝ ꝛ militē nō niſi duo tenerrimi parietes ſeiungunt. De homelia ſci ambroſij epiſcopi. Lectio .vij.

Uide diſtictionē ſinguloꝝ q̃ȝ vboꝝ ꝓpꝛietates. Uocē pꝛioꝛ audiuit helisabeth: ſȝ ioānes poꝛ grāȝ ſenſit. Jlla nature oꝛdinem audiuit: iſte exultauit rōne myſte rij. Jlla marie: iſte dñi ſēſit aduē tū. Femia mulieri: ꝛ pignꝰ pigno ri. Jſte grāȝ loquunt̃: illi intꝰ ope rant̃: pietatiſq̃ȝ myſteriū matnis adoꝛiunt̃ ꝓfectibꝰ dupliciq̃ȝ mira clō ꝓphetāt mr̃es ſpū paruuloꝝ.

Exultauit īfans in vte/ L .viij. ro mr̃ repleta eſt. Nō pus mr̃ re pleta q̃ȝ filius: ſed cū filiꝰ repletꝰ

eſſet ſpu ſcõ: repleuit ⁊ matrem. Exultauit ioãnes: exultauit ⁊ ma rie ſpũs: exultãte ioãne replet hel i ſabeth. Mariã tñ nõ repleri ſpu ſꝫ ſpm̃ eius exultare cognouim⁹. Incõprehẽſibilis eñi incõprehẽ ſibilit operabat i mr̃e: ⁊ illa poſt ↄce ptũ replet: iſta añ ↄceptũ. Lc. ix.

Meliores ad deteriores veniũt vt ex aduẽtu ſuo aliqd tribuãt emo lumẽti. Sic ⁊ ſaluator venit ad io annẽ vt ſcificaret baptiſma illi⁹. ⁊ maria ſtati vt audiuit angeluꝫ nunciantẽ ꝙ ↄciperet ſaluatorẽ: ⁊ ꝙ heliſabeth cognata ſua habe/ ret in vtero: ↄſurgẽs cum feſtina tione abijt in montana: ⁊ igreſſa eſt domum zacharie: ⁊ ſalutauit heliſabeth. Die tertia. Lectio. j.

H Eliſabeth ſalutantem ma/ trem dñi ſui eſſe cognouit: ⁊ eã cũ veneratione debita venerata eſt. Ioãnes eni q virgis portaba tur vtero: eſſe deũ itellexit. Et ga lingua nõ poterat: aio exultante ſalutauit: ⁊ officij ꝓmptitudineꝫ nondũ nato domino quibus vale bat idicijs intimauit. Lectio. ij.

Et q2 eũ aduenisſe gaudebat: q ↄcept⁹ ex carne mr̃is virgis fili⁹ altiſſimi vocaret ⁊ eſſet: ⁊ illũ quẽ vbiqꝫ pñtẽ nouerat: etiã corpora lit eũ adeſſe ſẽtiebat magna vocis deuotiõe mr̃eꝫ laudãs ⁊ filiũ cla/ mabat. Bñdicta tu int mlieres.

Bñdicta in qꝫ inter oẽs Lcõ. iij. mulieres bñdictas: maiori bñdi/ ctiõe incõparabiliter iſignis: q̃ ⁊ diuini germis gliaꝫ ſuſcepiſti: nõ amittens itegritatꝫ coronã. Per te maledictio ꝓme mr̃is excluſa ẽ q̄ ſola fuiſti particeps bñdictio nis: ⁊ exps maledictionis oium mulieruꝫ. Benedicta tu in vtero propter ſingularẽ fructũ: in mun do propter humilẽ cultũ: in celo ppt excellẽtiſſimũ ꝓmiũ. L. iiij.

Sꝫ ⁊ bñdict⁹ fructus vẽtris tui nõ generali more ſcõꝝ bñdict⁹: ſꝫ ſup oĩa de⁹ bñdict⁹ in ſcl'a. Ille in quã fruct⁹ p quẽ ⁊ ſemẽ icorrup/ tiõis ⁊ ſupne hereditatꝫ quã i adã pdidim⁹: virgialis vẽtris fructũ recepim⁹. Qui ad ſaluãdũ mun/ dũ venit in noie dñi merces nr̃a fi lius ventris bñdictus: Lcõ. v.

Scã admodũ heliſabeth vet⁹ mu lier ⁊ noua mr̃ veniẽtẽ ad ſe mox vt vidit: mr̃eꝫ dñi ſui eẽ cognouit Sꝫ nihil in ſe talis meriti repiẽs quo digna fieret a tãta hoſpite vi ſitari dicebat. Et vñ mihi hoc ꝙ mr̃ dñi mei veniat ad me? O q̃ꝫta i corde ꝑplexiſſe erat humilitas. Nimiꝝ ille ſpũs q ei ꝓphie donũ ↄtulit: mun⁹ etiã ꝓſtitit humilita tis. Quo circũplexa min⁹ dignã ſe aduẽtu mr̃is dñi ſui recognouit Prophetico eni repleta Lcõ. vj.

ſpu: nõ q̃ſi ignorãs hoc ꝓtulit: ſꝫ q̃ſi nõ humani hoc meriti: ſꝫ diui ne grẽ mun⁹ eẽ cognoſcat: vt mr̃ ꝓphete a mr̃e dñi ad ꝑfectũ ſui pi gnoris ſalutet. Propt qd dixit. Unde mihi hoc: hoc eſt quãtũ bo/ nũ mihi accidit: nõ cognoſco me um. Unde hoc mihi: qua iuſticia: qbus factis: p qbus meritꝫ vt ve niat mater dñi ad me. Miracu/ lum ſentio: cognoſco myſterium.

De homel. ſci ambroſij. Lcō. vij.

IEſus eni ꝗ in vtero virginis erat ioanne͂ adhuc in ventre mr̄is poſitū ſcificare feſtinabat. Deniq꜄ anteq̄꜄ veniret maria ⁊ ſalutaret helyſabeth: nō exultauit in vtero eiꝰ īfans: ſ꜄ ſtatī vt maria locuta eſt verbū ꝙ filiꝰ dei in matris ve͂tre ſuggeſſerat: exltauit infās in gaudio. Et tūc ꝑmū ſuum ꝓcurſore͂ fecit ꝓphetā ieſus. Lcō viij.

Oportebat quoq꜄ mariā cū ꝓle dignissima poſt allogum angeli ad mōtana ꝯſce͂dere: ⁊ ī ſublimiorībꝰ cōmorari. Debuit etiā cū ee͂t ſollicitudine nō pigra: ꝓpera re ſollicite ⁊ ſpū ſcō plena: ad ſublimiora ꝑduci: ⁊ v̄tute dei ꝓtegi: a qua iā fuerat obūbrata. Lcō. ix.

Venit ergo in ciuitate͂ iuda: ⁊ īn trauit domū ȥacharie ⁊ ſalutauit helyſabeth. Et factū eſt cū audiſſ꜄ ſalutatione͂ marie helyſabeth: exultauit īfans in vtero eiꝰ ⁊ repleta eſt ſpū ſcō. Propter filiū fuit repleta: neq꜄ eni mr̄ ꝑmū ſpm̄ ſcū꜄ meruit: ſ꜄ cū ioānes adhuc clauſus in vtero: ſpm̄ ſcm̄ recepiſſet: tūc ⁊ illa poſt ſcificatione͂ filij repleta e͂ ſpū ſcō. Spū nāq꜄ ſcō tūc repleta eſt maria qn̄ cepit hīc in vtero ſaluatore͂. Statī eni vt ſpm̄ ſcm̄ accepit dn̄ici corporis ꝯditore͂: vt filiꝰ dei cepit ee͂ ī vtero etiā ipa completa e͂ ſpū ſcō. Die. iiij.

BEatiſſimus in xp̄o pr̄ L. j. ⁊ dn̄s nr̄ dn̄s vrbanꝰ papa ſextꝰ: ſacroſce͂ romane ac vniuerſalis ecclie ſūmꝰ pōtifex: īdubitatus ſucceſſor btī ꝑncipis aplorū petri verꝰ ⁊ vnicꝰ vicariꝰ ieſu xp̄i ꝯ voles tanq꜄ paſtor bonꝰ opoſus ⁊ dilige͂s diuinū in orbe xp̄iano ampliare cultū: ad exaltatione͂ fi dei catholice ⁊ honore͂ dei: necnō intemerate genitricis ſaluatoris dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ꝑpetue virgis marie anno pōtificatꝰ ſui. xij. Le. ij.

Scā꜄ ⁊ venerādā ſole͂nitate͂ multis retro neglec꜄ ſeculis: actuale͂ ſcil꜄ viſitatione͂ ⁊ ſalutatione͂ eiuſde͂ virgis bn̄dicte: ⁊ paſſiuā beate helyſabeth mr̄is ꝓcurſoris dn̄i: quā auctoritate euangelica ſcām ee͂ ꝯſtat: anteq꜄ ide꜄ ſaluator nr̄ ⁊ ꝓcurſor ip̄e ex v̄tis naſcerent maternis: īſtituit ⁊ ordinauit ecclia dei in craſtino octauarū ioannis baptiſte cū octauis ſeque͂tibꝰ de feſto viſitationis glioſe cōpoſitione͂: ide͂ vrbanꝰ marie a cunctis fidelibus celebrandam. Lcō. iij.

Huiꝰ ſiquide͂ officij viſitationis virginis glioſe cōpoſitione͂ idem vrbanꝰ dn̄o ade cardinali anglie doctori in theologia cōmiſit: vt ex ſcripturis euāgelicis ſcōꝝ patrū editiōibꝰ doctoꝝ approbatoꝝ aſſertiōibꝰ: hiſtoriā huiꝰ feſti aſcriberet viſitatiōis ⁊ dictaret: ⁊ eide͂ officio notā congruā applicaret. Vole͂s quoq꜄ cardinalis ꝑfatus veſtigia patrū ſeq: ⁊ mādatꝭ aplicis obedire iuxta dictame͂ dn̄i bonaue͂ture cardinalis bone memorie: de officio beati frāciſci predictum officiū compilauit: ⁊ nota꜄ conſimile͂ ſibi ſumpſit. Lcō. iiij.

Dictū īſup officiū corā diuerſis doctoribꝰ ⁊ ꝑlatis vt ꝯfirmaretur

ſepiꝰſuit lectũ:correctuz:ꝛ ab eo/
dē vrbano finalr̄ approbatũ:ꝛ p
orbē multiplicit̄ publicatũ. Uerũ
tñ qñ tp̄s puenit dictũ officiũ ce/
lebrādi:idē vrbanꝰ recepit officiũ
dñi archiep̄i pragēſis:ex cert̄ꝫ de
cauſis ne copia eiꝰ p mũdũ trāſi/
ret ſub pena anathematꝫ īpediuit.
Quapropt̄ p̄dictꝰ cardina L. v.
liſ cupiēs btāz v̄ginē honorare ꝛ
ꝑpēdēs ꝙ dñs vrbanꝰ p̄fatꝰ mor
te puentꝰ nullũ officiũ effectualit̄
approbauit:nec idulgentiā vt p/
poſuit ordinauit. Supplicauit ſā
ctiſſimo dño nr̄o bonifacio nono
vrbani legitimo ſucceſſori:vt p̄di
ctũ officiũ viſitatiōis virgis glio
ſe p diuerſa miracula approbatũ
ꝛ p orbē amplius predicatũ cō/
firmaret: aut illud officiũ de mul
tis qꝺ magis ad honorē virginis
congruit applicaret. Lectio. vj.
Unde dño vrbano papa. vj. ſub
lato de medio: voluit eiuſdez īme/
diate ſucceſſor dñs bonifaciꝰ pa/
panonꝰ de cōſilio fratrũ predicti
cardinalis officiũ approbare. Et
fecit corā eo ſolēniter decātari. Et
vt ad idē feſtũ deuotio fideliũ ar
ctꝰligaret: voluit idē romanꝰ pōti
fex p̄ſatus vt ꝯformes idulgētie
poia ſicut in celebratiōe feſti cor
poris xp̄i:ſeu feſti viſitatiōis ma
rie celebrantibꝰ aut intereſſe volē
tibꝰ niſi alias fuerint legitime īpe
diti:de plenitudine theſauri ſpũa/
lis eccliẽ in forma ꝯſueta futuris
tp̄ibꝰ effectualiter largirent̄. Ho
melia ſci ambroſij ep̄i. L. vij.
Exultauit ergo in fās ī vtero
helīſabeth:ꝛ repleta eſt ſp̄u ſcō:
ꝛ exclamauit voce magna ꝛ dixit
Bñdicta tu īter mulieres p quaz
oīs maledictio nature culpe ꝛ pe
ne euacuata eſt. In te eni oppro/
briũ ſterilitatꝫ p quā natura ma/
ledicta eſt vt hoībus ſit ꝯtempti/
bilis: prolis ſolatio ꝛ ſucceſſione
priuata penitus euacuatur:ꝛ vir
ginali priuilegio fecũditatis oīs
benedictio ampliatur. Lcō. viij.
Bñdicta tu in mulieribꝰ:quā ſā
ctus īpregnauit ſpũs:quē virgo
ꝯcepit ꝛ pepit:cuiuſqꝫ ꝯceptꝰ deuſ
eſt q virginitatē eiꝰ auxit ꝛ conſe
crauit:ꝛ quā vt ſine labore porta
ret:ꝛ ſine dolore pareret:iter oēs
mulieres bñdixit. Nō ſoluz ergo
bñdicta in mulieribꝰ:q̄ oē bonũ
nō ſolũ virginũ per carnis icorru
ptionē:ſꝫ ꝛ aliarũ oīum femina-
rũ quo ad oēm bñdictionis gra/
dũ in ſe ꝯtinuit:ita vt pre oībꝰ mu
lieribꝰ ꝛ iter:ac pluſq̄ꝫ oēs mulie
res fide ple ꝛ ſacro ꝯuerſatione
angelicā ꝛ libertatē ꝯtēplatiōis
in exercitio bonoꝝ operũ cũctas
precelleret feminas. Lectio. ix.
Et in diuitiaꝝ gratijs quas oēs
hoīuz filie ꝯgregauerũt in eternũ
benedicta ſola ſupgredit̄ vniuer/
ſas. Bñdictꝰ fructus vētris tui.
Fructꝰ qppe virginalis vteri:ſup
oīa bñdictus quē trinitas benedi
cta creauit:quē bñdicta mr̄ cōce
pit ꝛ genuit:ꝛ pr̄ ab eterno v̄buz
qꝺ erat in p̄ncipio apud deuz ge
nerauit. In octaua apoſtolorũ pe
tri ꝛ pauli oīa dicũtur de cōmuni
apoſtolorũ preter lectiōes: orone

ꝛ añt. ad bñ. ꝛ. M. ſ. Glioſi pnci-
pes. ꝛ Petrus apoſtolus. Oro.
D Eus cui⁹ dextera btm̃ petrũ
ambulanté in fluctibus ne
mergeretur erexit: ꝛ coaplm ei⁹
paulũ tertio naufragãté de pro
fũdo pelagi liberauit: exaudi nos
ppicius ꝛ concede: vt amborum
meritis eternitatis gloriã ꝯſequa
mur. Qui vi. Ad mag. iuit. Gau
dete ꝛ. ps. Venite. Sermo ſci au
gu. epi in libro de vbis dñi. L. j.
E Uãgeliũ qđ recẽtiſſime re-
citatũ eſt de dño ieſu xpo q
ſup aqs maris ambulauit: et de
aplo petro q ambulãs timẽdo ti
tubauit: ꝛ diffidẽdo merſus: cõfi
dendo rurſus emerſit: admonet
nos ĩtelligere mare pñs ſeculum
eſſe: petrũ vo aplm ecclie vnice ty
pũ. Ipſe enĩ petrus in aploꝝ ordi
ne pm⁹: ĩ xpi amore pmptiſſim⁹:
ſepe vn⁹ rñdit pro oibus. Lcõ. ij.
I pſe deniqꝫ dño nro ieſu xpo re-
grẽti: quẽ nã eũ dicerẽt hoieſ eſſe
ꝛ opiniones varias hoium diſci-
pulis rñdentib⁹: rurſũ dño iterro
gante ꝛ dicente: vos aũt quez me
eẽ dicitis? rñdit petr⁹. Tu es xps
fili⁹ dei viui. Un⁹ pro multis dedit
rñſũ: vnitas in multis. Lcõ. iij.
N ũc ei dñs ait. Btũs es ſimõ ba
riona: qꝛ tibi nõ reuelauit caro et
ſanguis: ſed pater me⁹ q ẽ ĩ celis.
Deinde addidit. Et ego dico tibi
tanqꝫ diceret. Quia tu dixiſti mi
hi: tu es xps filius dei viui: ꝛ ego
dico tibi. Tu es petrus. Simõ qp
pe antea vocabat: hoc aũt ei nomẽ
vt petrus appellaret a dño impo-
ſitum eſt: ꝛ hoc in ea figura vt ſi-
gnificaret eccleſiam. Lectio. iiij.
Q uia eni xps petra: petrus po-
pulus xpianus. Petra enĩ prin-
cipale nomẽ eſt: ideo petrus a pe-
tra: non petra a petro: quõ non a
xpiano xps: ſed a xpo xpian⁹ vo-
catur. Tu es ergo inquit petrus ꝛ
ſuper hanc petrã quã cõfeſſus es:
ſup hanc petrã quã cognouiſti di
cẽs: tu es xps filius dei viui: ideſt
ſup me xpꝫ filiũ dei viui edificabo
eccliam meam. Super me edifica
bo te: nõ me ſuper te. Lectio. v⁹.
N ã volentes hoies edificari ſuper
hoies dicebant. Ego qdẽ ſũ pauli
ego aũt apollo: ego vo cephe. Ce
phas ipe eſt petrus. Et aliĳ q no-
lebant edificari ſuper petrũ: ſꝫ ſup
petram: ꝛ ego aiunt xpi. Apoſto-
lus autẽ paulus vbi cognouit ſe
eligi: ꝛ xpm cõtẽni: diuiſus eſt in-
quit xpus? Nunquid pro vobis
paulus crucifixus eſt: aut in noie
pauli baptiȥati eſtis? Lectio. vj.
Q uõ nõ in pauli: ſic nec in petri:
ſꝫ in noie xpi: vt petrus edificaret
ſuper petrã: nõ petra ſuper petrũ.
Idẽ ergo petrus a petra cognomi
natus beatuſ: eccleſie figurã por
tans: apoſtolatus pncipatum te
nens: cõtinuo poſt paululũ iã au
dito qp btũs eſſet: iã audito qp pe-
trus eſſet: iam audito qp ſupra pe
trã edificatus eſſet: poſteaqꝫ au-
diuit futurã dñi paſſionẽ qꝛ pdi-
xerat eã cito futurã diſcipulis ſu-
is diſplicuit ei: ꝛ timẽs ne pderet
morientẽ quẽ ꝯfeſſus fuerat vite
fõtẽ turbat⁹ ẽ dicẽs: abſit a te in-

quit dn̄e ne fiat iſtud: ꝓpiti⁹ eſto tibi de⁹: nolo te mori. Scd̄ʒ mat/
IN illo tp̄e: Juſſit ieſus thꝛū. diſcipulos ſuos aſcédere í na uiculá ꝛ ꝓcedere eū trans fretū donec dimitteret turbas: ꝛ reliq̄.
Homel. ſci hieronymi pſb̄ri. L. vij.
COmpulit diſcipulos ſuos dn̄s aſcédere in nauí/ culá: ꝛ precedere eū trans fretuʒ donec dimitteret turbaſ. Diſcipu los iubet tráſfretare et compellit vt aſcendát in nauiculá: quo ſer/ mone oſtendit eos inuitos a dn̄o receſſiſſe: dū amore preceptoris: nec puncto quidé tp̄is ab eo vo/ lunt ſeparari. Et dimiſſa turba: aſcédit in móté ſolus orare. Le. viij.
Si fuiſſét diſcipuli cū eo pe/ trūs ꝛ iacobus ꝛ ioannes q̄ víde runt gl̄iam tráſformati: forſitan aſcendiſſét in monté cū eo: ſʒ tur/ ba ad ſublimiora ſeq nó pót: niſi docuerit eam iuxta mare in litto/ re: ꝛ aluerit in deſerto. Qd̄ autem aſcédit ſolus orare: nó ad eū refe ras qui de q̄nq̄ panib⁹ q̄nq̄ mi/ lia hoīum ſatiauit: exceptis par/ uulis ꝛ mulierib⁹: ſed ad eū q au dita morte ioannis: ſeceſſit in ſoli tudiné. Nó q̄ pſoná dn̄i ſepare/ m⁹: ſʒ quó opa eius inter deuʒ et hoieʒ diuiſa ſint oñdam⁹. Le. ix.
Nauicula aūt in medio mari ia/ ctabat fluctibus. Recte quaſi inui ti ꝛ retractantes a dn̄o diſcipuli receſſerát: ne illo abſente naufra gia ſuſtinerét. Deniq̄ dn̄o i mon tis cacumine cómorante: ſtatim ventus contrarius orit: ꝛ turbat mare ꝛ periclitátur apl̄i: ꝛ tádiu iminens naufragium pſeuerat: q̄ʒdiu ieſus veniat. Quarta autēʒ vigilia noctis venit ad eos ambu lans ſupra mare. Stationes ꝛ vi gilie militares inter horaꝝ ſpatia diuidunt. Qñ ergo dicit q̄rta vi/ gilia noct̄ veniſſe ad eos dn̄ʒ oſtē dit eos tota nocte piclitatos ꝛ ex trema noctis hora: ideſt in ꝯſūma tiōe ſecli eis auxiliū ꝓbituꝝ. Die vj. L. j.
BOnifacius ep̄us ſer/ uus ſeruoꝝ dei: Ad ꝑpetuaʒ rei memoriá. Supni benignitas ꝯditoris humaná creaturá ad ſi militudiné ſuá creatá miſicordi pietate reſpiciés: ꝛ collapſá fore ꝓmi parētis lapſu ꝯſiderás: illá miro decreuit ꝯſilio releuádá: vt ſcilʒ verbū ſupnū qd̄ erat í princi pio: eá a mortis nexib⁹ liberaret. Voluit igit̄ pij p̄ris qua nos dile/ xit charitas tp̄is plenitudine ve niente: verbū ipſū eternū ſub for/ ma ſerui carnē nr̄e mortalitatis aſſumere vt tandé morteʒ nr̄am moriédo deſtrueret: ac dánatióis ſn̄iaʒ ſimul ꝛ maculá quá per rea tū ꝓmi hoīs generis hūani poſte ritas incurriſſe noſcebat: clemēs eterni ꝟbi bonitas aboleret. Le. ij.
Quapꝛopt̄ de clara ſtirpe re/ gia dauiticam preelegit virgīneʒ in cuius vtero myſtico ſpiramīe verbum ipſum carnem ſuſciperet vt egrederetur iuxta verbū ꝓphe ticum virga de radice ieſſe ꝛ flos de radice eius aſcenderet ꝛ requi ſceret ſpūs dn̄i ſuper eum. Profe cto reginam inclytam in matrē

eligẽs: q̃ tãto regi digna fuit ſui
corporis thalamum ꝑparare: de
quo tanq̃ʒ ſpõſus pre filijs hoīum
ꝓcederet ſpecioſus locū in naça-
reth q̄ flos ſiue ſcitas dicit̃ ad ſuã
ꝯceptionẽ elegit: in quo ꝑ angeli
ce ſalutatiõis eloq̄a: ipſius incar
nati verbi myſteria miraq̄ʒ fue-
runt ſolẽnia celebrata. Lcõ. iij.
Ibi enī nr̃e redẽptionis ſūpſimꝰ
exordia: ibiq̄ʒ ꝓmū dies ſcificatio
nis illuxit: q̄ nobis de ſalute ſpem
ītulit: ⁊ de eternitate leticia. In
hoc etenī tãte fecūditatis loco vir
go regia vetuſtiſſima a dño conſe
crata: flos ſãctitatis: vas celeſtis
gr̃e mūdiſſimū oīum virtutū flo-
ribus redimita: cuiꝰ pulchritudi
nẽ ſol ⁊ luna mirant̃. Redempto
rem gentiū virgo concepit: datu
ra lucem gentibus ſub mortis ca
ligine conſtitutis. Lectio. iiij.
Sane ipſa regina celoꝝ in cuiꝰ
ſe clauſit viſcera dei filiꝰ factus ho
mo ex tãto honoris faſtigio ſibi ꝑ
angelū nūciato nequaq̃ʒ elatiõis
aſſūpſit ſpm̄: ſʒ tanq̃ʒ ancilla hu-
milis q̃uis mr̃ effecta dñi humi
litatis ſue quam reſpexit dñs exe
quẽs officiū: exurgẽs abijt in mõ
tana ad heliſabeth cognatã ſuã q̃
vocabat̃ ſterilis iã ſex mẽſibꝰ pre
gnantẽ: cū feſtinatione: ⁊ quẽad
modū ab angelo humillime ſalu
tatiõis ſuſceꝑat oracl'ʒ: ſic etiã ip
ſaʒ heliſabeth humilit̃ ſalutauit.
Heliſabeth vͦ vt ſaluta- L. vᵒ.
tionẽ audiuit virgīs glioſe: reple
ta ſp̄u ſcõ: ⁊ icarnati verbi myſte-
riū in vtero ſẽtiens virginali: vo
ce magna exclamauit ⁊ dixit. Be
nedicta tu īter mulieres ⁊ bn̄di-
ctus fructus vẽtris tui. Et vnde
hoc mihi vt veniat mr̃ dñi mei ad
me? Ecce enī. vt facta eſt vox ſalu
tatiõis tue in auribꝰ meis: exulta
uit pre gaudio īfans ī vtero meo.
Et btã q̃ credidiſti: qm̄ ꝑficient ī
te q̃ dicta ſūt tibi a dño. Ad quã
virgo veneranda in humilitatis
ſp̄u rn̄dens: illud mirabile canti
cum decãtauit. Magnificat aīa
mea dn̄m. Et exultauit ſp̄ūs meꝰ
in deo ſalutari meo. ⁊c. Lcõ. vj.
O magnū myſteriū o admirabi
le cõmerciū ⁊ ieffabile ſacr̄m: vt
mr̃es de pignoribus q̃ geſtabãt ī
vteris in ſp̄u ꝑſentirẽt ⁊ etiã pro
phetarẽt ⁊ vt ſacri euãgelij pãdit
hiſtoria: celi regina grauida par
tu cõſecrãda diuino pro humili-
tatis amplioris ſignaculo ꝓcur-
ſoris ſui quẽ geſtabat filij genitri
ci grauide humanitatis īpendit
obſequiū: quo īpenſo īpletoq̄ʒ hu-
iuſmodi viſitatiõis q̄ſi triū mẽſiū
tp̄e in domū ſuã eſt reuerſa. Hec
eſt enī illa de qua ſacra canūt eu-
logia: ſole amicta: lunã hn̄s ſub
pedibus: ſtellis coronari meruit
duodenis. Hec eſt illa q̃ ī ſuis ca
ſtis viſceribꝰ celi terreq̄ʒ geſtauit
opificẽ ⁊ ſola cūctas hereſes ītere
mit: ⁊ ꝓ xp̄iano pp̄lo vt aduoca-
ta ſtrẽnua: ⁊ exoratrix ꝑuigil ad
regẽ quem genuit intercedit. De
homel. ſancti ambroſij. Lcõ. vij.
Non ideo bn̄dictꝰ q: tu bn̄di
cta: ſʒ tu ꝑ eū oī bn̄dictione
ꝓuenta: q̄ eſt ſuꝑ oia deus bn̄dictꝰ
in ſecula.

in ſecula. Et vnde mihi hoc? Non ignorās dicit: ⁊ maxime ſpū ſcō plena: q̄ſi neſciat ꝙ iuxta dei volū tatē nr̄ dn̄i venerit ad eū: ſed iſto ſenſu loquit᷑. Quid bonū feci: que mea op̱a tanta ſunt vt mater dn̄i mei ad me veniat: per quā iuſtici/ am? ex quibus bonis? de qua fide litate hoc merui: vt mater domini mei veniat ad me? **Lectio. viij.**

Ecce enī vt facta ē ſalutatio tua in aures meas: exultauit in exul tatione infans i vtero meo. Scā erat aīa bti ioannis: ⁊ adhuc in mr̄is vtero clauſa: venturū i mun dū ſciebat quē gens ignorabat: vn̄ exultauit in gaudio. **Lcō. ix.**

Senſerat enī veniſſe dn̄m ſuū vt ſcificaret ſeruū anteq̄ꝫ de mr̄is vē tre ꝓcederet. Et btā q̄ crediditi: q̄m ꝑficient᷑ ea q̄ dicta ſunt tibi a dn̄o. Et btūs q credit: q: erit perfe ctio his q̄ dicta ſūt ei a dn̄o: eo ꝙ bti ſūt q nō viderūt ⁊ crediderūt ꝑ fidē ex auditu qui eſt per verbū chriſti. Cui⁹ auditus ⁊ cuſtodia beatificat: in ſecula ſeculorum. Amen. **Die ſeptima. Lectio. j.**

Sixt felicis recordatiōis vrba nus papa ſext⁹ predeceſſor nr̄ dignū reputās ⁊ debitū vt feſtuꝫ viſitatiōis ipſi⁹ beate marie vir/ ginis qn̄ vt ꝓfert᷑ viſitauit helisa/ beth: in dei eccl'ia celebraret᷑ ꝙ te ſtimonio ſci ſuffultū euāgelij hu/ manis neq̄t rōnib⁹ detractari: ac attendēs ꝙ laudes tāte virginis humana lingua nō ſufficit expri/ mere: nec etiā ſci ⁊ iuſti eā in cui⁹ ille quē celi cape nō poterāt ſe cō tulit aula virgiali: dignis laudū preconijs ad plenū efferre potue rūt: ⁊ cōſiderans ꝙ ex quo dn̄m i ſcis ſuis laudare iubemur: quā to magis in veneratiōe btē marie virginis matris ipſius exultanti bus aīs collaudare: ⁊ ei⁹ laudūꝫ augēdo titulos grās referre quē genuit filio debeamus. **Lectio. ij.**

Que etiā exaltata ſuper ſydera: ſtellato ꝯſidet ſui ſolio genitoris: ne etiā diuinis viſus fuiſſꝫ reſiſte re volūtati: q̄ tā ſibi q̄ꝫ alijs viris deuotis ad huiuſmodi ſcām feſti uitatē celebrandā: vt pie idē ꝓde ceſſor credidit: dignata fuit men tē iſpirare. Deliberatiōe etiā ſup̱ hoc matura ꝓhabita de fratꝝ ſuo rū ſcē romane eccl'ie cardinaliū: de quoꝝ numero tūc eram⁹ ꝯſilio: ad exaltationē fidei catholice di/ gne ⁊ rōnabiliter: videlꝫ. vj. idus aplis pontificat⁹ ſui anno vndeci mo: ſtatuit vt feſtuꝫ ꝓfatū videlꝫ feſtū viſitatiōis btē marie virgi/ nis: qn̄ vt ꝓfertur viſitauit helisa beth. vj. nonas iulij annis ſingu lis in dei eccl'ia cū laudū cātico: le ticie iubilo: cordiſq̄ꝫ tripudio ſub duplici officio per orbem vniuer/ ſū ſolēniter celebraret᷑. **Lcō. iij.**

Suaſit etiā ⁊ cōſuluit ꝓdeceſſor ꝓfatus: vt ipſi⁹ feſti vigilia vt vi/ gilia natiuitatis ⁊ aſſumptionis: predicte virginis feſtiuitatuꝫ: eti am in obſeruatione ieiunij deuo/ tius obſeruaret᷑. Et mandauit ꝙ ſimile nō tñ duplex officiū abſq̄ꝫ alicuius ſancti cōmemoratiōe ex ceptis ꝓmis veſpis ante octauaꝫ

aploꝝ petri ⁊ pauli: ⁊ officio toti⁹ diei octaue cū cōmemoratione tñ eiuſdē noui feſti p ſeptē ſeq̄ntes di es in dei eccleſia cum celebritate debita decantaretur. Lectio .iiij.

Hic etiā volens idē p̄deceſſor xp̄i fideles ad colēdū tante feſtū v̄gi/ nis ⁊ etiā celebrādū: donis ſpūa/ lib⁹ aīare: ipſoſq̄ myſticis de the/ ſauris militant̄ ecclie bñdictionū munerib⁹ cupiēs p̄uenire: oībus vere penitētib⁹ ⁊ ꝯfeſſis q matuti nali officio feſti eiuſdē in ecclia in qua idē celebraret̄ intereſſēt: cen tū dies. Qui v̄o miſſe totidē. Qui aūt p̄mis ipſi⁹ feſti veſpis ſilr cen tū. Qui aūt ſecūdis totidē. Illis v̄o q p̄me tertie ſexte none ac cō pletorij officijs īteſſēt: pro q̄libet horarū ipſaꝝ q̄draginta dies. Il/ lis aūt q per octauas feſti p̄dicti matutinalib⁹ veſpoꝝ miſſe ac pre dictaꝝ horarū officijsītereſſēt: cē tū dies ſingulis octauaꝝ ip̄aꝝ die bus de oīpotētis dei miſericordia ac btōꝝ petri ⁊ pauli aploꝝ aucto ritate ꝯfiſus de iniūctis ſibi peni/ tētis miſericordit̄ relaxauit. L. v.

Ne aūt pro eo ꝙ ipſius p̄deceſſo ris ſupueniēte obitu lr̄e aplice ſu per p̄miſſis ꝯfecte minime extite/ rūt: huiuſmodi ꝯſtitutio dicti pre deceſſoris fruſtret̄ effectu. Volen tes ⁊ auctoritate aplica decernen tes ꝙ huiuſmodi ꝯſtitutio a dicta die videlz. vj. idus aplis perinde ſortiat̄ effectū: ac ſi ſup ea dicti p̄/ deceſſoris lr̄e ſub ipſius diei data ꝯfecte fuiſſent, put ſuperius enar/ rat̄: ꝙq̄ p̄ñtes lr̄e ad ꝓbandū ple ne ꝯſtitutionez huiuſmodi vbiq̄ ſufficiāt: nec ad id ꝓbatiōis alte rius adminiculū reqrat̄. Le. vj.

Uniūſos p̄͞iarchas archiep̄os ep̄os ⁊ alios eccliāꝝ prelatos mo nem⁹ ⁊ hortamur in dño p aplica eis ſcripta in virtute ſcē obedien tie diſtricte p̄cipiendo mādātes: ⁊ in remiſſionē peccaminū iniūgē tes: q̄ten⁹ tā glioſū feſtū celebret̄ annis ſingulis. vj. nonas iulij: vt p̄ferī deuote ac ſolēniter celebret̄: ac ieiuniū vigilie huiuſmodi ſua deāt in augmētū meriti obſuari. Et faciant per vniuerſas eccliās ſuaꝝ ciuitatū ⁊ dioceſū celebrari ac officiū pagi ſupradictuz vt pia eiuſdē virgis int̄ceſſiōe ipſi xp̄i fi deles: ⁊ hic a noxijs ꝓtegi: ⁊ in fu turo ſempiterna ꝯſeq gaudia me/ reant̄. Nulli ergo oīno hoīum lice at hāc paginā nr̄e voluntatis: cō ſtitutionis: monitionis: hortatio/ nis ⁊ mādati īfringere vel ei auſu temerario ꝯtraire. Siqs aūt hoc attētare preſūpſerit: indignatio/ nē oīpotētis dei ac beatoꝝ petri et pauli aploꝝ eius ſe nouerit īcur/ ſurū. Data rome apud ſcm̄ petrū: v. idus nouēbris pōtificatus nr̄i anno p̄mo. In ſcōꝝ martyrum proceſſi ⁊ martiniani. Oratio.

Deus q nos ſcōꝝ tuoꝝ ꝓceſ ſi ⁊ martiniani ꝯfeſſionib⁹ glioſis circūdas ⁊ ꝓtegis: da no/ bis ex eoꝝ imitatione ꝓficere ⁊ in terceſſione gaudere. Per. L. j.

Tempore quo ſimon magus crepuit medi⁹: ipiſſim⁹ nero tradidit btiſſimos aplos xp̄i petrꝝ

⁊ paulū paulino viro clariſſimo magiſterie ptātis. Eodē aūt tpe paulin⁹ mācipauit eos in cuſto-dia mamortini. Et veniebant ad eos multi xp̄iani infirmi: ⁊ cura-bant ab infirmitatibus ſuis: atq̄ alij a demonibus obſeſſi liberabā-tur per orōnes apoſtolo᷑. L. ij.

Erāt aūt cuſtodiētes eoſdē apo-ſtolos btīſſimos multi milites in-ter quos erāt duo magiſterniani mello p̄ncipis proceſſus ⁊ marti-nian⁹. Hi cū viderēt mirabilia q̄ faciebat p btōs apl̄os ſuos dñs ieſus xp̄s mirari ceperūt dicētes Uiri venerabiles noſtis q: ipera-tor nero iā in obliuionē receſſit a pſonis veſtris. Ecce eni nouē mē-ſes ſūt q in cuſtodia eſtis. L. iij.

Rogamus itaq̄ vos vt ambule-tis quocūq̄ volueritis: ⁊ tm̄ nos in huius noīe in quo vos cogno-uim⁹ facere virtutes magnas ba-ptiƷetis. Tūc dixerūt eis btīſſimi apli petrus ⁊ paulus. Uos credi-te ex oī mēte ⁊ corde vr̄o in nomi-ne ſcē trinitat̄ ⁊ voſipſi poteſtis fa-cere que nos facere cognouiſtis. Hoc audientes oēs qui in cuſto-dia erant clamauerunt vnanimi-ter dicentes. Date nobis aquam q: ſiti periclitamur. Lectio. iiij.

Eadē aūt hora btīſſimus petrus apl̄s in ipſa cuſtodia mamortini dū eſſet dixit ad eos. Credite i de-um prēƷ oīpotentē ⁊ in dñƷ ieſuƷ xp̄m filiū eius vnigenitū ⁊ in ſpƷ ſcm̄: ⁊ oīa miſtrabunt vobis. Ea-dē aūt hora miſerūt ſe oēs pſtrati ad pedes aplo᷑: rogantes vt ba-ptiſmū ab eis reciperēt: at vbo bea-tiſſimi apli orauerūt in ipſa cuſto-dia. Cūq̄ oraſſēt ilico btūs petr⁹ apl̄s fecit ſignū crucis ī mōte tar-peio ī cuſtodia mamortini. L. v°.

Eadē aūt hora emanauerūt aque de monte. Tūc baptiƷati ſūt beat⁹ pceſſus ⁊ martinian⁹ magiſter-niani mello principis a btō petro aplo. Hoc cū vidiſſēt cūcti q ī cu-ſtodia erāt pſtrauerunt ſe ad pe-des bti petri apli: ⁊ baptiƷati ſūt promiſcui ſexus ⁊ etatis numero q̄dragintaſeptē. Tunc obtulit p eis ſacrificium laudis: ⁊ partici-pati ſunt omnes corpore ⁊ ſāgui-ne dñi noſtri ieſu xp̄i. Lectio. vi.

Nūc vidētes btūs pceſſus ⁊ mar-tinian⁹ magiſterniani mello p̄nci-pis: dixerūt ad ſcōs apl̄os xp̄i pe-trū ⁊ paulū. Pergite q̄ deſiderat̄ q: oblit⁹ nero deſpauit de vobis. Exeuntes aūt de cuſtodia ſcī apli petrus ⁊ paulus: venerūt p viā q̄ appia nūcupat: ⁊ ceperunt venire vſq̄ ad portā appiā. Tūc btīſſim⁹ petr⁹ apl̄s dū tibiā demolitā hr̄et de cōpede ferri: cecidit ei faſciola ante ſeptē ſolia ī via noua. L. vij.

Eodē aūt tpe venit iuxta portāƷ appiā: ⁊ vidit dñƷ ieſū xp̄m: quē recognoſcēs dixit ei petrus. Dñe quo vadis? Et dñs. Romā redeo iterū crucifigi. Tu aūt redi romā. Et rediit petrus romā. Cūq̄ redi-ret mane: ecce magiſterniani mi-lites tenuerunt eū. Eodē aūt tpe nūciatum eſt paulino viro clariſ-ſimo magiſtro officij: eo q proceſ-ſus et martinian⁹ magiſterniani

milites effecti fuiſſent xpiani. Et miſit milites ⁊ tenuit eos: ⁊ iuſſit in cuſtodia retrudi. Lectio. viij.

Alia aūt die ꝑcepit eos ſibi pñta ri. Qui cū adducti fuiſſent añ ↄſpectū paulini viri clariſſimi: dixit eis paulin⁹. Sic ſtulti facti eſtis vt deſerētes deos deaſq; quos inuictiſſimi ꝑncipes colūt: ⁊ antiqtas nr̄a adorat: ⁊ ieqntes phana i audacia vr̄a ſacr̄a militie vr̄e amittatis. Rn̄dit martinian⁹ clara voce ⁊ dixit. Nos modo cepim⁹ hr̄e ſacr̄a militie celeſtis. Paulinus vir clariſſim⁹ magr̄ officij dixit. Deponite iā amētiā vr̄am ⁊ adorate deos imortales quos a cunabulis veſtris venerati eſtis. Beati martyres ꝓceſſus ⁊ martinianus rn̄dentes vna voce dixerūt. Nos xpiani facti ſum⁹. Lcō. ix.

Dixit aūt iterū ad eos paulinus vir clariſſim⁹. Audite me cōmilitones mei ⁊ facite q̄ dico ⁊ eſtote amici mei ⁊ fruimini militia vr̄a: ⁊ eſtote ꝑclari amici ꝑncipū: ſacrificateq; dijs oipotentib⁹ ⁊ viuite. Rn̄dentes ambo ſimul tanq̄ ex vno ore dixerunt ei. Sufficiat nobis declarare tibi: q2 xpiani veraces ſum⁹ ⁊ ſerui dei ⁊ dn̄i nr̄i ieſu xpi: quē btiſſimi apli ei⁹ petrus ⁊ paulus ꝑdicauerūt. Paulinus igit̄ vir clariſſim⁹ magr̄ officij dixit. Jā dixi vob̄ ⁊ audiſtis: ⁊ nūc itex dico: audite ↄſiliū meū ⁊ viuite. Jlli aūt tacuerūt. Jn ſcōꝝ martyrū ſeptē fratrū ⁊ rufine ⁊ ſecūde v̄ginū ⁊ martyꝝ. Ori.

Preſta q̄s oPs deus: vt q glorioſos martyres fortes i ſua ↄfeſſione cognouim⁹: pios apd̄ te in nr̄a interceſſiōe ſētiam⁹. Per. L. i.

Rome ſeptē fratrū filioꝝ ſcē felicitatꝭ: ideſt ianuarij: felicis: philippi: ſiluani: alexādri: vitalis: martialis: ſub ꝑfecto vrbis publio tpe ātonini ꝑncipis. Qui ꝑmū auditi: deide ꝑ varios iudices vt varijs ſupplicijs laniarentur ſūt miſſi. E qb⁹ ianuari⁹ poſt verbera virgarū ⁊ carcerē plūbatis occiſus eſt. Felix ⁊ philippus fuſtib⁹ macerati. Siluan⁹ ꝑcipitio interēpt⁹ eſt. Alexāder vitalis ⁊ martialis capitali ſnia ſt puniti. Sermo ſci auguſtini epi. Lcō. ij.

Magnū ſpectaculū poſitū eſt añ oculos fidei nr̄e. Auditu audiuim⁹: corde vidim⁹: optātez mr̄ez añ ſe vitā iſtā finire filios ſuos: lōge ↄtrarijs voꝶ cōſuetudini humane. Oēs eni hoies filios ſuos ex hac vita nigrādo ꝑcedere volūt nō ſeq: illa aūt optauit poſte rioꝛ mori. Non enim amittebat filios: ſed premittebat: nec intuebatur tanq̄ vitam finirent: ſed tanq̄ inchoarent. Lectio. iij.

Deſinebant eni viuere vbi q̄nq; fuerāt morituri: ⁊ icipiebāt viuere ſine fine victuri. Pax eſt fuiſſe ſpectatricē: mirati ſum⁹ poti⁹ hortatricē. Fecūdioꝛ virtutib⁹ q̄ feti bus: vidēs certantes in qb⁹ oib⁹ ⁊ ipſa certabat. Et in oib⁹ vincentib⁹ etiā ipſa vicebat. Una mlier vna mr̄: quō nobis añ oculos poſuit vnā mr̄em ſcā3 eccliā3 vbiq; exhortātē filios ſuos ꝑ illius noie

moꝝ de quo eos ɔcepit ꝛ peperit.
Sic ſanguine martyꝝ iplet᷒ é or/
bis: de illis ꝑiactis ſeminib᷒ ſeges
eccleſie pullulauit: vñ hoc hoi niſi
qꝛ ſalus iuſtoꝝ a dño é: ꝛ ꝓtector
eoꝝ in tpe tribulatióis. Lcõ. iiij.
Vidimus nouim᷒ ꝓtectoré fuiſ/
ſe dñm in tpe tribulatióis trium
viroꝝ illoꝝ q deãbulabant inter
ignes inoxios: ꝛ deũ ſine vlla leſio
ne laudabãt. Ubi homo ſeuiebat.
flãma parcebat. Vidim᷒ nouim᷒
quéadmodũ ſalus eoꝝ iuſtorum
a dño fuerit: vt in ignem mitteré
tur: nec vrerentur: ꝛ illũ aſperum
regem quem loquendo irritaue/
rant: viuendo cóuerterét. L. vª.
Credidit quippe in eoꝝ deũ ꝛ ꝓpo/
ſuit edictũ: vt quicũqꝫ blaſſemarét
deũ ſidrac miſac ꝛ abdenago: i in
teritũ irét: ꝛ dom᷒ eoꝝ i diſpſioné.
Quá diſſilis iuſſio ſcḋa ꝑme iuſ/
ſioni. Qualis ꝑma iuſſio? Pere/
at q ſtatuá aureá nó adorauerit.
Qualis ſecũda? Pereat q deum
veruꝫ blaſſemauerit. Fideles ho/
mies nó mutati: i fidelé hoieꝫ mu
tauerũt. Illũ ipſidia ſtare nó per
miſerũt: qꝛ ipſi i fide ſteterũt. Le.
Salus ergo eoꝝ manifeſta vj.
a dño fuit. Qñ illi nó ardebãt et
laudabãt: aderat dñs. Qñ iſti ar
debant cófitebant̃ ꝛ moriebãtur:
vbi erat domin᷒? An forte illi iu/
ſtierãt: iſti pctõres? Audiuimus
eni iſtos cũ paulo ante eoꝝ paſſio
legeret̃: ɔfiteri pctã ſua ꝛ dicere:
qm̃ illa oia nó iraſcéte ſibi dño: ſꝫ
ꝑ ſine legis merito paterent̃. Le.
Quid aũt illi? Legite ꝛ vi/ vij.

debit̃ etiã ipſos ꝓpria pctã ɔfite/
ri ꝛ dicere ſe merito ꝑpeti. Equa
liter iuſti ɔfeſſores: eq̃liter pecca/
tores. Et ideo iuſti qꝛ confeſſores
pctõꝝ: ideo irreꝑhenſibiles: qꝛ nõ
médaces. Si eni dixerim᷒ ait io/
annes: qꝛ pctũ nó habem᷒ nos ip
ſos ſeducim᷒ ꝛ veritas i nobis nõ
eſt. Si aũt ɔfeſſi fuerim᷒ pctã nr̃a
fidelis ꝛ iuſt᷒ eſt q dimittat nobis
pctã: ꝛ mũdet nos ab oi iniqtate.
Ad iuſtos ergo ptinet Le. viij.
ɔfeſſio pctõꝝ: ad ſupbos pertinet
defenſio meritoꝝ. Pariter ergo
iſti pctã ɔfitétes: pariter deo glori
am reddétes: pariter pro ei᷒ legi/
bus moriunt̃. Quare illi ab igni/
bus liberant̃: iſti ignib᷒ cõſũmũ/
tur? Ergo nec deus illis aderat: ꝛ
hos deſeruerat? Abſit: imo vtriſqꝫ
affuit. Illis in aperto: iſtis i occul
to. Illos viſibiliter liberat: iſtos
inuiſibiliter coronat. Lectio. ix.
Illi qdé de morte liberati ſũt: ſed
in huius vite tétatióe manſerunt
ab igne liberati: ad ꝑiculũ reſerua
ti: vno tyranno victo: cũ diabolo
adhuc certaturi. Fr̃es mei ſicut
xp̃iani itelligite. Machabei me/
lius ꝛ tuti᷒ liberati ſũt ab illis tri
bus viris ꝛ ceteris remanétibus
illa vna é tétatio liberata: ab iſtis
ipſa vita finita eſt que tota tétatio
eſt. Deinde diuino iudicio occulto
ꝓculdubio: ſꝫ nõ iniuſto nabucho/
donoſor meruit ɔuerti: antioch᷒
meruit obdurari. In ſancti pij
pape ꝛ martyris. Lectio. j.
Pius natióe italus ex patre ru
fino fr̃ paſtoris de ciuitate aquile/

gia:ſedit annos.xj.menſes.iiij.di
es.xxj. Fuit aũt tꝑibꝰ antonini a
ɔſulatu clari ⁊ ſeueri. Sub huiꝰ
epatu hermes libꝝ ſcripſit i ꝗ mã
datũ ɔtinet:qđ ei ꝓcepit angelus
dñi cũ venit ad eũ i habitu paſto
ris:⁊ ꝓcepit ei vt ſcm̃ paſcha die
dñico celebraret. Hic ɔſtituit he/
reticũ veniẽtẽ ex iudeoꝝ hereſi ſu
ſcipi ⁊ baptiʒari. Et ɔſtitutũ de ec
cleſia fecit. Hic fecit ordinatiões
qnqꝫ ꝑ mẽſẽ decẽbriũ: ꝓſbr̃os.x.
diacones.xxj.epõs ꝑ diuerſa lo/
ca nũo.xij. Qui etiã ſepultꝰ ẽ iux
ta corpꝰ btĩ petri in vaticano.v°.
idus iulij. Et ceſſauit epatꝰ dies
xiiij. In ſcõꝝ mart. nabo is ⁊ feli
cis. Orõ.

Preſta q̃s dñe:vt ſicut nos ſcõꝝ martyꝝ tuoꝝ
naboris ⁊ felicis natalicia celebrã
da nõ deſerũt:ita iugiter ſuffragi
is comitentur. Per In ſci ana/
cletꝰ pape ⁊ martyris. Lectio.j.

Anacletꝰ natione grecus de
athenis:ex pr̃e antiocho: ſe/
dit annos.ix.mẽſes.ij.dies.x. Fu
it aũt tꝑibꝰ domitiani a ɔſulatu do
mitiani decimi ⁊ ſabini vſqꝫ ad do
mitianũ decimũſeptimũ ⁊ clemẽ/
tẽ ɔſules. Hic memoriã btĩ petri
cõpoſuit ⁊ ɔſtruxit. Dũ nãqꝫ pre
ſbyter factꝰ fuiſſet a btõ petro:fec
alia loca vbi epi recõderentur ſe
pulture. Ibi aũt ⁊ ipe ſepultꝰ eſt
iuxta corpus btĩ petri tertio idus
iulij. Hic fecit ordinatiões duas
ꝑ mẽſẽ decẽbriũ ꝓſbr̃os.v.diaco
nes.iij.epõs ꝑ diuerſa loca nume
ro.vj. Et ceſſauit epatꝰ dies.xiij.
In ſcẽ ſymphoroſe cũ ſeptẽ filijs.

Apud tyburtinã ciui/ L.j.
tatẽ italie natale btẽ ſympho
roſe btĩ getulij martyris vxoris:
cũ ſeptẽ filijs ſuis:creſcente:iulia
no:nemeſio:ꝓmitiuo:iuſtino ſta/
cteo:eugenio:cũ qbus ſimul paſ/
ſa eſt ſub hadriano ꝓncipe. Qui
ipſã ſymphoroſã iuſſit palmis ce/
di:deide ſuſpendi crinibꝰ:ſꝫ cũ ſu/
perari nullatenꝰ poſſet:iuſſit eã al
ligato ſaxo i fluuiũ ꝓcipitari. L.
Huius frater eugenius curie ij.
ꝓncipalis tyburtine colligẽs cor
pus eiꝰ ſepeliuit. Mane aũt facto
iuſſit iperator ſeptem figi ſtipites
ibiqꝫ filios eiꝰ ad torcleas extẽdi
⁊ creſcẽtẽ i gutture trãſfigi:iulia/
nũ in pectore:nemeſiũ i corde:pri/
mitiuũ ꝑ vmbilicũ:iuſtinũ ꝑ mẽ/
bra diſtractũ ſcindi per ſingulos
corporis nodos atqꝫ iũcturas:ſta
cteũ lãceis inumerabilibꝰ donec
moreret i ẽra ɔfigi:eugeniũ ſcindi
a pectore vſqꝫ ad iſeriores partes
Altera aũt die ꝓcepit ha/ L.iij.
drianꝰ corpora ſimul auferri ⁊ ꝓij
ci i foueã altã. Et poſuerũt ſacro
rũ pontifices nomẽ loci illiꝰ ad ſe
ptẽ biothanatos. Natale vo ſcõꝝ
martyrũ.xv.cal. auguſti celebrat
quoꝝ corpora regeſcũt via tybur/
tina miliario.ix. In ſcẽ praxedis
vgis. L j.

Rome ſcẽ praxe/
dis virginis. Hec cũ ſorore
ſua potẽtiana vel pudẽtiana:a ſciſ
ſimo pr̃e eaꝝ pudẽte q fuit edoctꝰ
in fide ab aplõ paulo:in oĩ caſtita
te ⁊ lege diuina erudita:poſt trãſi
tũ parẽtis vigilijs ⁊ orõibꝰ atqꝫ
ieiunijs aſſidue vacãs oẽ primo/

niũ ſuũ ſimul cũ ꝓdicta ſoꝛoꝛe ĩ ſu
ſtentationẽ pauperum ⁊ xp̄i ſan/
ctoꝛũ virgo erogauit. Lectio.ij.
In titulo vo quẽ p̄ꝛ carũ pudẽs
noĩe beati paſtoꝛis dedicauit vna
cũ ꝯſilio bti pij ſedis aplice epi fõ
tẽ baptiſmatis ꝯſtruere ſoꝛoꝛ ⁊ ip
ſa ſtudẽt: vt familia eaꝝ die ſãcto
paſche baptiȥaret: quos ad nona/
gĩta ſex numero manumiſſos btũ s
pius aqs ſalutarib⁹ abluit. L.iij.
Inde poſt ĩnumera pietatꝭ opera
poſt multoꝝ martyrũ ſepulturas
inter quos btm̃ ſimetriũ p̄ſbr̃um
cũ alijs vigintiduob⁹ apud titulũ
ſupꝛadictũ ſepeliuit: q ꝑ martyrij
palmã ad regna celoꝝ trãſierũt:
eadẽ btiſſima virgo migrauit ad
dñz coronã iuſticie receptura. xij
cal. auguſti: ſepulta ĩ cimiterio ꝓ/
ſcille via ſalaria iuxta ſoꝛoꝛẽ ſuaz
atqꝫ ſcm̃ patrẽ pudẽtẽ poſita eſt.
In ſcẽ marie magdalene ad vſ.
cap. Cõfitebor tibi dñe. Hymn⁹
Nardi maria. ꝟ. Diffuſa ẽ gr̃a.
Ad. M. ant. In dieb⁹ illis mu/
lier q̃ erat ĩn ciuitate peccatrix vt
cognouit ꝙ ieſus accubuit in do/
mo ſimonis lepꝛoſi atrulit alaba/
ſtrũ vnguenti ⁊ ſtãs retro ſec⁹ pe/
des dñi ieſu lachꝛymis cepit riga
re pedes ei⁹ ⁊ capillis capitꝭ ſui ter
gebat: ⁊ oſculabatur pedes eius ⁊
vnguento vngebat. Oro.
BEate marie magdalene q̃s
dñe ſuffragijs adiuuemur: cuius
p̄cibus exoꝛat⁹ quatriduanũ fr̃ez
viuũ ab inferis reſuſcitaſti. Qui
viuis. Ad mag. in ij. Laudem⁹
dñũ nr̃m. In ꝯuerſione marie ma
gdalene. Ps. Venite. Hymn⁹ vt
ſ. Añe noct. dicunt. de cõi ſcãruz
viduaꝝ. ps. ꝟ. ⁊ R̃ia bñ. de virgi/
nibus. Sermo ſci augu. epi. L. j.
EUangeliũ cum legeret attẽ/
tiſſime audiſtis: ⁊ res geſta
narrata atqꝫ verſata eſt ante ocu
los coꝛdis veſtri. Vidiſtis eni nõ
carne ſed mente dominũ noſtrum
ieſuz xp̄m in domo phariſei recũ
bentem: ⁊ ab illo inuitatũ nõ faſti/
dientẽ. Vidiſtis etiam mulierem
in ciuitate famoſã: male vtiqꝫ fa
me: eo ꝙ erat peccatrix nõ inuita
tam irruiſſe conuiuio vbi ſu⁹ me/
dicus recumbebat: ⁊ queſiſſe pia
impudentia ſanitatem. Irruens
quaſi ĩpoꝛtuna conuiuio: oppoꝛtu
na beneficio. R̃. Maria magda
lene ⁊ altera maria ibãt diluculo
ad monumentum. Jeſum quem
queritis non eſt hic: ſurrexit ſicut
locutus eſt: pꝛecedet vos in gali/
leam ibi eum videbitis all'a all'a.
ꝟ. Et valde mane vna ſabbato/
rum veniunt ad monumẽtum oꝛ/
to iam ſole ⁊ introeuntes viderũt
iuuenem ſedentem in dextris qui
dixit illis. Jeſum. Lco. ij.
NOuerat eni quãto moꝛbo la
boꝛaret: ⁊ illum ad ſanandũ ido/
neum eſſe ad quẽ venerat ſciebat.
Acceſſit igitur non ad caput do/
mini ſed ad pedes: ⁊ que diu ma/
le ambulauerat veſtigia recte q̃re
bat. Prius fudit lachꝛymas coꝛ
dis: ⁊ lauit domini pedes obſequio
confeſſionis. Capillis ſuis terſit
⁊ oſcl'abatur: vnxit: tacita loque/
batur: non ſermonẽ pꝛomebat: ſꝫ

deuotionē oñdebat. ℞. Cōgratu
lamini mihi oēs q diligitis dñz:
qꝛ quē q̄rebā apparuit mihi. Et
dū flerē ad monumētū vidi dñm
meū all. ℣. Recedētibꝰ diſciplis
nō recedebā:ꝛ amoꝛis eius igne
ſuccenſa ardebam deſiderio. Et.
Quia ergo tetigit do- Le. iij.
minū rigādo:oſculādo:ter
gendo:vngēdo pedes eius:phari
ſeus q iuitauerat dñm ieſū xp̄m:
q ex illo genere erat hoium ſupbo
rū de qbꝰ yſaias dicit. Qui dicūt
recede lōge a me:noli me tāgere:
qꝛ mūdus ſū:putauit dñm neſciſ-
ſe mulierē:hoc apud ſe cogitans:
dicebat in coꝛde ſuo. Hic ſi eēt ꝓ
pheta ſciret q̄ mlier illi acceſſit ad
pedes. Ideo neſcire credidit:qꝛ il
le nō repulit:qꝛ accedentē nō pꝛo
hibuit:qꝛ tāgi ſe a peccatrice pmi
ſit. ℞. Tulerūt dñm meū ꝛ neſcio
vbi poſuerūt eū:dicunt ei angeli:
mulier qd ploꝛas?ſurrexit ſic di-
xit. Pꝛecedet vos in galileam ibi
eū videbitis all'a al'. ℣. Dū ergo
fleret iclinauit ſe ꝛ ꝓſpexit in mo-
numentū ꝛ vidit duos angelos in
albis ſedētes q dicūt ei. Pꝛe. L.
Nam illū neſciſſe vnde iiij.
ſciebat? Quid eni ſciebat? O
pharisee iuitatoꝛ ꝛ irriſoꝛ dñi dñz
paſcis: ꝛ a quo ſis paſcēdus non
intelligis. Vñ ſcis dñm neſciſſe q̄
fuit illa mulier:niſi qꝛ pmiſſa ē ac
cedere:niſi qꝛ illo patiēte oſcula-
ta eſt pedes eius:niſi qꝛ terſit:niſi
qꝛ vnxit. Hec eni nō debuit pmit
ti facere in pedibꝰ mūdis mulier
imūda. ℞. Diffuſa eſt. Lcō. vª.

Ad illius ergo phariſei pedes
ſi talis mulier acceſſiſſet di-
cturꝰ erat qd yſaias de talibus di
cit. Recede a me:noli me tāgere:
qꝛ mūdus ſū. Acceſſit aūt ad dñz
imūda vt rediret mūda. Acceſſit
egra vt rediret ſana. Acceſſit ꝯfeſ
ſa vt rediret ꝓfeſſa. Audiuit dñs
phariſeū cogitātē. Iā hic itelli-
gat phariſeus. Si nō potuit vide
re peccantē quomodo potuit audi
re cogitantē? Pꝛopoſuit igit hoi
ſimilitudinē de duobus qui debe
bāt vni feneratoꝛi. ℞. Spē tua ꝛ
pulchꝛitudine tua. Lectio. vj.
Etiā eni ip̄m ſanare cupie-
bat:ꝛ ne grat̄ apud deū pa-
nē comederet. Ipſū paſcentē eſu
riebat:ip̄z emēdare:ipſuz macta
re: ipſū mādu care: ip̄m in ſuum
coꝛpus traijcere volebat:ſicut ꝛ il
li mulieri ſamaritane dixit. Sitio
Quid eſt ſitio? Deſidero fidē tuā
Dicūtur ergo vba dñi in hac ſili
tudine:ꝛ agit vtrūqꝫ vt inuitatoꝛ
ille ſanet cū ſuis diſcūbentibꝰ dñz
nrm ieſū xp̄m pariter vidētibus:
pariter ignoꝛātibꝰ:ꝛ vt illa muli
er habeat fiduciā cōfeſſionis ſue
nec pūgat vlterius aculeis ꝯſcien
tie ſue. ℞. Propter vitatē. Euā
geliū. Rogabat ieſuz qdā phari
ſeus. Homel. ſci grego. Cogitan
ti mihi de marie pnia. Require ſe
ria qnta añ dñicā palmarum. ℞.
Dilexiſti iuſticiā. ℞. Regnū mū
di. Reqre in cōi vnius nec virgi
nis nec martyris. Ad lau. ꝛ per
ho. añt. Dū eēt rex. cū rel. Quere
in cōi ſcāꝝ nō vginū. Cap. ibidē.

Hym. Huius obtẽtu. ℣. Elegit
eã de⁹. Ad bñ. añt. Maria ergo
vnxit pedes ieſu ⁊ extersit capillis
ſuis: ⁊ dom⁹ ipleta eſt ex odoꝛe vn
guẽti. Ra bꝫ. ſicut de virgibus.
Ad vſ. añt. Dũ eſſet rex. cũ reſ.
ps. de virgib⁹. Cap. ⁊ hy. ſicut in
pⁱmis vſ. ℣. Elegit eã deus. Ad
M. añt. Mulier q̃ erat in ciuita
te peccatrix attulit alabaſtrũ vn
guenti ⁊ ſtãs retro ſec⁹ pedes dñi
lachꝛymis cepit rigare pedes ei⁹
⁊ capillis capitꝭ ſui tgebat. Oro.
vt. ſ. In ſci apollinaris epi ⁊ mar
tyris. Oro.
Deꝰ fideliũ remunerator aiarꝫ qꝫ hũc di
em bti apollinaris ſacerdotis tui
martyrio ꝯſecraſti: tribue nobis
q̃s famulis tuis: vt cui⁹ veneran
dã celebꝛam⁹ feſtiuitatẽ: ꝑcibus
ei⁹ idulgentiã ꝯſeq̃mur. Per. In
ſcẽ chꝛiſtine ṽgis ⁊ martyr. L. i.
Apud italiã in tyro q̃ eſt circa lacũ vulſinũ natale ſãcte
chꝛiſtine virgis: q̃ in xp̄z credẽs
deos aureos vꝛbani pr̃is ſui ꝑfe
cti ꝯfregit ⁊ pauperib⁹ diſtribuit.
Ob hoc iubẽte pr̃e alapiꝭ afflicta
verberibus dilaniata: ferro onu
ſta: in carcerẽ conīecta eſt. Poſt
hoc cũ diutiſſime et crudeliſſime
dilaniaretur: de carnibus ſuiꝭ pa
tri in faciem pꝛoiecit. Lectio. ij.
Deīqꝫ alligata rote: igne ſuppoſi
to: ⁊ fuſo deſup oleo toꝛreret: erũ
pens flãma mille gentiliũ iterfec.
Iterũ carceri tradita angelo viſi
tante ſanata eſt ⁊ refecta. Deide
cũ magno ſaxi pondẽ i mari ideſt
in lacũ vulſinuꝫ iactata angelico
ꝑſidio liberata eſt. Quã ſucceſſoꝛ
pr̃is eius dyon multis iterũ ſup
plicijs afflixit: ſꝫ oꝛãte illa ſimula
crũ apollinis qđ adoꝛare iubeba
tur: in fauillã ſubito redactuꝫ eſt.
Quo miraculo tria milia hoīunũ
ad fidẽ xp̄i ꝯuerſi ſũt. Lectio. iij.
Nouiſſime ſucceſſoꝛ ꝑdicti iulia
nus poſt foꝛnaceꝫ candẽtem vbi
qnqꝫ dieb⁹ illeſa ꝑmãſit: poſt ſꝑẽ
tes a venefico imiſſos ſed xp̄i fide
ſuperatos: poſt abſciſionẽ ligue ſa
gittis eam configi pꝛecepit: ſicqꝫ
curſũ glorioſi martyrij ꝯſũmauit
In ſãcti iacobi apoſtoli. Oratio.
Esto dñe plebi tue ſcificatoꝛ
⁊ cuſtos: vt apli tui iacobi
munita ꝑſidijs ⁊ ꝯuerſatione tibi
placeat: ⁊ ſecura mẽte deſeruiat.
Per. Ad matutĩ. iuitaꝫ. Gaude
te ⁊ exltate. ps. Venite. Sermo
ſancti ioannis os auri. Lectio. i.
Accessit ad ieſũ mater filioꝝ
zebedei: hec eſt ſalome: cui⁹
apud alterũ euãgeliſtã ponit no
men vere pacifica: q̃ filios genuit
pacis. Nõ ſolũ aũt ex marco euã
geliſta q manifeſte ipſos ſr̃es ex
ponit acceſſiſſe ad ieſũ: ⁊ hec eadẽ
poſtulaſſe: itelligere poſſum⁹: qm̄
a filijs erat ſubmiſſa: ſꝫ etiã ex pre
ſentib⁹ xp̄i ſmonib⁹: qbus nõ q̃ſi
ad mulierẽ ipſa ſe petentẽ: ſꝫ qua
ſi ad filios ſubmittentes reſpõdit
neſcitis quid petatis. Lectio. ij.
Eſtimo eni ꝙ hi ſr̃es cũ audiſſẽt
dñm de paſſione ſua ꝓphetanteꝫ:
ceperũt dicere itra ſe cũ eſſẽt fide
les. Ecce rex celeſtis deſcẽdet ad
regna tartarea vt regẽ gdẽ moꝛtꝭ

deſtruat:ip̄az aūt mortē diuinita
tis ſue potētia calcet:⁊ ſic vincl̄o
tenebrarū ſoluto: captiuas aīas
ad ſua regna reducat:nec īnume
rabilis militia demonū poterit re
ſiſtere ꝯtra eū. In quē eni ī corpo
re ꝯſtitutū fremuerūt dicētes:qd
nobis ⁊ tibi ieſu fili dauid fili dei
excelſi:veniſti an̄ tp̄s torq̄re nos?
quō nudā ipſā diuinitatē ꝯtra ſe
deſcēdētē poterūt ſuſtiñere? L.iij.
Ecce poſt tres dies mortꝭ ſue re/
uertet̄ ab īferis q̄ſi victor de bello.
Nā cū victoria fuerit cōſūmata:
qd aliud reſtat niſi vt regni gl̄ia
ſubſequat̄? Ergo qd faciem⁹ ffes?
Quō poſſumus regni illi⁹ eē par
ticipes? Scim⁹ qꝛ īuidus nō eſt:q
ſeipſū donauit hoīb⁹. Qui eni ſeip
ſuz donauit hoībus:quō regni ſui
ſocietatē non dabit? Petētis ne/
gligētia rep̄hendit̄: vbi de dantis
mi̇ſericordia nō dubitat̄. Lcō.iiij.
Si nos rogam⁹ magr̄m: forſitā
ceteroꝝ fratrū corda concutiem⁹
⁊ dū nobis duob⁹ ꝓuidere volu/
mus inter oēs ſcādalū excitam⁹.
Nā etſi ſcī ſūt tn̄ hoīes ſūt:etſi vin
ci a carne nō poſſunt q̄ſi iā ſpūa/
les:tamē ꝑcuti poſſunt q̄ſi adhuc
carnales. Ut qd ergo vel leues oc
caſiones dare debemus: quibus
īmproba carnis natura tranquil
las aīas coꝝ inquietet? Lcō.vⁿ.
Submittamus ergo matrē no/
ſtrā vt ſuo noīe dep̄cet̄ pro nobis
⁊ ſiūt duo bona. Si eniz res ipſa
rep̄henſibilis fuerit īuēta:facile
meret̄ veniā quaſi mulier :ip̄e eni
ſexus excuſat errorē. Si aūt non
fuerit īportuna facilius īpetrabit
mr̄ pro filijs ſuis rogās. Ipſe eni
dn̄s q mr̄ nos aīos filioꝝ miſera/
tione cōpleuit: facilius exaudiet
maternuz affectū. Magna laus
mulieris ex hoc loco colligit̄. Pri
mū:qꝛ nō ſolū illi reliq̄rant patrē
ſed ipſa etiā reliq̄rat virū ſuū ⁊ ſe
cuta fuerat xp̄m:⁊ illi oſtēderūt
qꝛ filij erant huius matris: ⁊ ip̄a
oſtēdit:qꝛ mater erat taliū filioꝝ.
Quō autē viuū derelique/ L.vj.
rat virū:ſermo demonſtrat qui de
vocatione coꝝ ſcriptus eſt dicēs.
Illi aūt reliquerunt patrē ſuū ze
bedeū in naui cū marinarijs ⁊ ſe
cuti ſūt ieſū. Niſi forte qs dicat:
qꝛ xp̄s pluſq̄ȝ trienniū docuit:et
intra tp̄s vocationis apl̄oꝝ ⁊ paſ
ſionis xp̄i mortuus eſt zebedeus:
⁊ ſic illa ſecuta eſt ieſū. Lcō.vij.
Qualis radix talia ⁊ germina:
⁊ qualis terra talis ⁊ fruct⁹. Nō
eam vicit ſicut ceteras mulieres
maritalis affectus:qꝛ ille tp̄alis
maritus iſte aūt ꝑpetuus ſpōſus.
Illius amor deceptio erat carna
lis:iſtius aūt dilectio īcorruptibi
lis vita. Nō illam tenuit miſera/
tio ſenectutis eius:qꝛ ille ſine iſta
viuere poterat:iſta autē ſine xp̄o
ſalua eſſe non poterat. Cogitauit
eni qm̄ amplius ꝓderit viro ſuo:
ſi ꝓpter deū reliq̄rit virū q̄ȝ ſi pro
pter viꝝ reliq̄rit deū. Propterea
ſexu fragilis etiam defecta etate:
xp̄i veſtigia ſequebatur: quia fi/
des nunq̄ȝ ſeneſcit:⁊ religio fati/
gationem non ſētit. Lectio.viij.
Iſta ergo non ſentit ſicut cetere

matres que corpus natorū ſuorū amāt: aīam aūt ɔtēnunt. Deſiderāt eni illos valere in hoc ſeculo: ⁊ nō curāt qd ſint paſſuri in alio. Aliꝗ militias filiꝗs ꝓuident. Aliꝗ honores ⁊ nemo filiꝗs ꝓuidet deū. Perditionē illoꝝ magno precio cōparāt ⁊ ſalutē illiꝰ nec dono accipe volūt. Si viderint illos fuiꝛ re xpo triſtant ⁊ ſuſpirāt: ſi aūt viderint illos peccātes nemo triſtatur: vt oſtendāt qꝛ corpoꝝ ſūt parentes nō aiaꝝ. Acceſſit ergo ad ieſū rogās ⁊ petēs aliqd ab eo: audacē eni fecerat eā natoꝝ affectꝰ: ⁊ reuerentiam forſitan ſpiritalez vicerat amor carnalis. Lcō. ix. Dicit ei ieſus. Quid vis? Nō interrogat q̄ſi neſciēs vt audiret qd vellet: ſꝫ vt illa exponente manifeſtā faceret irrationabilē petitiōez ipoꝝ: quā petebāt qdē q̄ſi religioſi ⁊ celeſtis glie amatores: nō q̄ſi ſciam hn̄tes vtiliū poſtulationuz ⁊ nociuaꝝ. Nā freq̄nter dn̄s patitur diſcipulos ſuos aliqd nō recte aut dicere aut agere aut cogitare: vt ea eoꝝ culpa occaſiōes inueniat docēdi: exponendiq; regulā pietatꝭ: ſciēs qꝛ ipſe error eorū nō nocet pn̄te magr̄o: ⁊ oēs nō ſolū in pn̄ti ſꝫ etiā in futuro eius doctrina edificat. In ſci chriſtofori. L. i.

In lycia ciuitate amō natale ſācti chriſtofori martyris q virgis ferreis attritꝰ ⁊ flammis eſtuatꝰ icendiꝗ: xpi tn̄ virtute ſanatꝰ: ⁊ ad vltimū ſagittaruz ictibꝰ ɔfoſſus martyriū capitꝭ obtrūcatione compleuit. In ſancti pantaleonis martyris. Lectio. i.

Nicomedie paſſio ſci pantaleonis martyris. Qui cū iubente maximiano artem diſceret medicine: a pr̄b̄r̄o hermolao ad fidē xpi ɔuerſus multa miracula fecit: patrēq; ſuū ſenatorē euſtorgiū xpi fidei ſubiugauit. Ob quā cauſā tentꝰ ab eodē maximiano eculei pena ⁊ lāpadaꝝ exuſtione cruciatus eſt. Sed inter hec dn̄o ſibi apparēte refrigeratꝰ: tandez ictu gladꝗ martyriū conſūmauit. In ſanctoꝝ martyrū naʒariꝗ celſi victoris ⁊ innocentiꝗ. Oro.

Sācoꝝ martyrū tuoꝝ nos dn̄e naʒariꝗ ⁊ celſi victorꝭ ⁊ inocētiꝗ cōfeſſio btā cōmuniat ⁊ fragilitati nr̄e ſb̄ſidiū dignanť exoret. Per.

Naʒarius genitꝰ a pr̄e L. i. noīe africano: mr̄e v̄o noīe ꝑpetūa ciue romana: baptiʒatꝰ ꝑ manus lini ſucceſſoris btī petri: romā egreſſus ⁊ ꝑ placentiam ⁊ mediolanū tranſiēs in ciuitatem gallie: noīe cimellū cū predicaret nomē xp̄i ⁊ baptiſmū pnie: filiuz cuiuſdā mulieris: q̄ erat pᵃma ciuitatis noīe celſū: a mr̄e oblatum baptiʒauit ⁊ in fide plenꝰ iſtruxit. Deinde treuerim deueniens cum nomē xpi publice p̄dicaret: neroni de eo per corneliū qui illi ciuitati preerat ſignificatum eſt. L. ij. Qui miſſo dētone milite ſuo naʒariū ⁊ celſū ſibi p̄cipiēꝭ pn̄tari iuſſit eos ligatꝭ manibꝰ ac pedibꝰ i marꝭ ꝓfūdū p̄cipitari: dicēꝭ nautꝭ. Tollite hūc i nauē vr̄aʒ: ⁊ ligatꝭ manibus ac pedibꝰ mittite eū i mari.

Recipiat eũ profundũ maris: de
mergat euȝ fluctus baratri. Et ſi
ſaluus eiectus fuerit in locũ quẽ-
piã: incẽdite cũ igni ⁊ cinerẽ eius
mittite in mare: ne reſurgẽs ad-
huc maiora nobis dãna faciat: ⁊
renũciate mihi: ⁊ dabo vobis bo-
na mundi huius ⁊ honorabo vos
eritiſq; glioſi in dñis. Et eleuãtes
naute btm̃ naçariũ ⁊ celſuȝ naui-
gauerunt. Beatus aũt naçarius
gratias agẽs deo texit faciẽ ſuam
⁊ pueri ⁊ obdormierunt. Naute
vero proiecerunt eos in mare: ⁊ nu
bes mox ſuſcepit eos. Lectio. iij.
Et factũ eſt circa naui totũ ma-
re tenebroſũ: angelus aũt dñi de-
ſcẽdit ad naçariũ: ⁊ oñdit ei teſta
mentũ dñi in mari. Et excitauit
deus ſpm̃ ſtridentẽ ex iferioribus
abyſſi: ⁊ facta eſt tẽpeſtas magna
circa nauẽ ⁊ timuerũt naute dicẽ
tes. Peccauimꝰ corã deo naçarij
ideoq; perimꝰ. Nauigãtes vero ſta
dia fere qnquaginta: cũ demerge
rent viderũt naçariũ ſupra mare
ambulantẽ cũ puero ⁊ exclama-
uerũnt naute vna voce dicentes.
Scẽ vir dei ſalua nos per deũ q te
ſaluauit: ⁊ credimꝰ tibi: ⁊ adduce
mꝰ nauẽ i quẽcũq; portũ volueris
Rñdẽs aũt btũs naçariꝰ. L. iiij.
dixit eis. Creditis q: deꝰ meꝰ põt
liberare vos? Et dixerunt naute:
Nos quoq; exclamamꝰ vna voce
inuocantes deũ tuũ: ⁊ credimꝰ qa
ipſe deꝰ tuus põt nos liberare. Et
aſcẽdens btũs naçariꝰ in nauem
dixit eis. Cuſtodite vos a doctri-
nis demonioꝝ neronis. Tũc cathe
tiçati in fide xpi nauigare ceperiſſe
⁊ factũ eſt mare pacificum: ⁊ iter
agẽtes venerũt ad ripã: ⁊ depoſue
rũt ſcm̃ naçariũ in loco quodã p-
cul a ianuẽſi vrbe: paſſus fere ſex
centos: vbi per ipſius merita oõ
nes ⁊ vota ſoluunt: ⁊ vocabat lo-
cus ad ſcõs pegrinos. Lcõ. v.
Deide igreſſi ciuitatẽ ianuenſẽ:
pterierũt mediolanũ vbi reqſiuit
naçariꝰ in carcere ſcõs dei marty
res geruaſiũ ⁊ pthaſiũ: ⁊ inuenit
eos: qbus adherẽs ꝯfortabat eos.
Audiẽs aũt hec anolinus: qui iã
eũ de vrbe mediolanẽſi expulerat
q hoc faceret beatus naçariꝰ: idi-
gnatione repletꝰ dixit militibꝰ ſu
is: Quomodo effugit manus ne-
ronis homo iſte? Et iuſſit eũ in ali
um carcerem mitti. Lectio. vj.
Et miſſis muneribꝰ ⁊ pmijs ad
neronẽ iperatorem ſuũ: ſcripſit ei.
Neroni ceſari iperatori ⁊ pncipi
pijſſimo in oibꝰ dijs nr̃is. Anoli
nus ſeruus tuus ſalutẽ. Virũ qui
dicit naçariꝰ inueni fugientẽ po-
teſtatẽ tuã: ſeditionibꝰ pturbãtẽ
ciuitatẽ nr̃aȝ: ⁊ puertẽtẽ aliquos
quos iã dudũ in carcere retinebã
expectãs iuſſa tue magnitudinis
qualiter eos de terra pdã. Ex dijs
glia tua ſalua. Accipiẽs vero epl̃aȝ
nero: exiliuit de ſede ſua dicens.
Adhuc viuit deoꝝ nr̃oꝝ aduerſa-
rius? Et qrebat occidere nautas
⁊ nõ inueniebat. Scripſit aũt ano
lino dicẽs. Incide colla eoꝝ: ⁊
da canibus carnes eoꝝ. Nõ poſt
mltos dies iuſſit anolinꝰ decolla
ri abſcõſe naçariuȝ ⁊ celſũ pueꝝ.

Et obſeruãtes xp̄iani furati ſunt
ſcã ⁊ p̄cioſa corpora eorum: ⁊ tule
rũt die. v°. calẽdaꝝ auguſtaꝝ ſo-
ras portã q̃ dr̄ romana ⁊ i ꝓprijs
hortis ſepelierũt. **Decretũ victori**

VIctor natiõe affer **Lcõ. vij.**
ex pr̄e felice: ſedit annos. x.
mẽſes duos dies decẽ. Fuit aũt tẽ
porib⁹ auguſti ceſaris a comodo
q̄nto ⁊ grauione vſq3 ad latanuz
⁊ rufini. Hic cõſtituit vt ſcm̄ pa
ſcha die dñico celebraret ſic eleu-
theri⁹. Hic fecit ſequẽtes cleros.
Martyrio coronat. Et ꝯſtituit vt
neceſſitate faciente vbicũq3 inuẽ-
tus fuerit: ſiue i flumie ſiue i mari
ſiue i fõtibus: tm̄ xp̄iane ꝓfeſſiõis
credulitate clarificata: qcũq3 ho
minũ ex gẽtib⁹ veniẽs baptiçaret.
Hic fecit ordinatiões duas per
mẽſẽ decembriũ: p̄ſbr̄os quatuor
diacones ſeptẽ: ep̄os p̄ diuerſa lo
ca numero duodeci. Hic fecit cõ
ſtitutũ ad iterrogationẽ ſacerdo
tũ de circulo paſche: cu3 p̄ſbr̄is et
ep̄is facta collatione ⁊ accerſito
theophilo ep̄o alexãdrie facta cõ
gregatione vt a q̄rta luna primi
mẽſis vſq3 ad viceſimã: p̄mo die
dñico cuſtodiat ſcm̄ paſcha. Hic
ſepult⁹ eſt iuxta corp⁹ bti petri in
vaticano: q̄nto calen̄. auguſti. Et
ceſſauit epiſcopat⁹ dies duodeci.
Decretum innocentij. Lcõ. viij.

INnocẽtius natione albanen
ſis ex pr̄e inocẽtio: ſedit ãnos
xv. mẽſes. ij. dies. xx. Hic fecit cõ
ſtitutũ de oĩ eccl̄ia: ⁊ de reglis mo
naſterioꝝ: ⁊ de iudeis ⁊ de paga-
nis: ⁊ multos cathafrigas inue-
nit: quos in exilio monaſterij rele
gauit. Et hic iuenit pelagiũ ⁊ cele
ſtinũ hereticos ⁊ dãnauit eos. Et
hic ꝯſtituit vt q̄ nat⁹ fuerit de mu
liere xp̄iana: denuo naſci debeat ꝑ
baptiſmũ: hoc eſt baptiçari quod
pelagi⁹ negabat. Eodẽ tp̄e edi-
cauit baſilicã ſcõꝝ geruaſij ⁊ pro
thaſij ex deuotione teſtamenti cu-
iuſdã illuſtriſſime femine iuſtine:
laborantib⁹ p̄ſbr̄is vrſicino ⁊ leo
pardo ⁊ diacono libyano. **L. ix.**

Hic ꝯſtituit ſabbato ieiuniũ cele
brari: q2 ſabbato i ſepulchro dñs
poſit⁹ eſt: ⁊ diſcipuli ieiunauerũt.
Hic ꝯſtituit baſilicã btẽ agnetis
martyris a preſbr̄is leopardo ⁊
paulino ſollicite ac digne guber-
nari ⁊ tegi ⁊ ornari: ⁊ ex diſpoſi-
tione iuſtine ſupradicti quoq3 ti-
tuli p̄ſbr̄is ꝯceſſa eſt ptãs. Hic fe
cit ordinationes quatuor in vrbe
roma p̄ mẽſẽ decẽbriũ: p̄ſbr̄os tri
ginta: diacones. xiij. ep̄os per di-
uerſa loca numero q̄nquagintaq̄
tuor. Qui etiã ſepultus eſt in ci-
miterio ad vrſũ pileatũ. v. calen̄.
auguſti ⁊ ceſſauit ep̄at⁹ dies. xxij.

**In ſanctorũ martyrũ felicis ſim-
plicij fauſtini ⁊ beatricis. Oro.**

PReſta q̄s dñe: vt ſicut pp̄ls
xp̄ianus martyrũ tuoꝝ feli
cis ſimplicij fauſtini ⁊ beatricis:
tẽporali ſolẽnitate ꝯgaudet: ita ꝑ
fruat eterna: ⁊ qd̄ votis celebrat:
cõprehẽdat effectu. Per. **Le. j.**

ROme via aurelia bti felicis
epi ſub ꝯſtantino filio ꝯſtan
tini. Idẽ ꝯſtantinus auguſt⁹ cõſi
liũ hereticoꝝ ac valẽtis ⁊ vrſarij:

⁊ arrianoꝝ approbās q̄ ⁊ ipſe ar-
rianꝰ erat: ab euſebio nicomedi-
ſi rebaptiȥatus: eiecit ſcm̄ felicem
vrbis ep̄m de ſede ep̄atus ſui. Et
facta eſt ꝑſecutio maxima ī clero
ita vt p̄ſb̄ri ⁊ clerici plures neca-
rent̄ ⁊ martyrio coronarent̄. Sā-
ctus aūt felix depoſitꝰ de ep̄atu ha-
bitauit ī p̄diolo ſuo: qđ eſt via por-
tueñſi. Et agētibꝰ poſtmodū hereti-
cis: exinde leuatus ductꝰ eſt in ci-
uitatē capiteqꝫ trūcato martyrio
coronat̄. iiij. idus nouēbris. Exin-
de raptū corpꝰ eiꝰ a p̄ſb̄ris ⁊ cleri-
cis ſepultū eſt in baſilica quā ipſe
ꝯſtruxerat via aurelia. xv. cal̄. de-
cēbris miliario ſecūdo. Cuiꝰ nata-
le celebrat̄. iiij. cal̄. auguſti. L. ij.
Felix natione romanꝰ ex p̄re feli-
ce p̄ſb̄ro: de titulo faſciole: ſedit an-
nos. viij. mēſes. xj. dies. xviij. Hic
fuit tp̄ibꝰ oldobrachi regis vſqꝫ
ad tp̄a theodorici. Hic fecit baſili-
cā ſci agapiti iuxta baſilicā ſancti
laurētij martyris. Sub huiꝰ ep̄a-
tu iterū venit relatio de grecia: pe-
trū alexādrinū reuocatū ab acha-
cio ep̄o ꝯſtantinopolitano. Tunc
venerabilis felix archiep̄us ſedis
aplice vrbis rome: mittēs defēſo-
rē cū ꝯſilio ſedis aplice: facto ꝯſi-
lio dānauit achacium cuȝ petro.
Poſt annos tres venit iterū rela-
tio ab imperatore ȥenone: vt peni-
tens rediret achacius. L. cō. iij.
Nūc papa felix miſit duos ep̄os
nemeſiū ⁊ vitalē vt ſi iuenirēt cō-
plicē petri achaciū: iteꝝ dānarēt
eos ſi nō offerrēt libellū penitētie
Qui cū itroiſſēt ciuitatē eracleā
corrupti ſūt pecunia data ſupradi-
ctꝭ ep̄is ⁊ nō fecerūt ſ̄m p̄ceptū ſe-
dis aplice. Venietes vo romā ad
ſedē aplicā eodē tp̄e venerabilis
felix papa fecit ſynodū: ⁊ oꝑatus
eſt diſcuſſionē. Et inuenit in iudi-
cio amboſ ep̄os ideſt nemeſiū ⁊ vi-
talem reos ⁊ corruptos pecunia.
Et eiecit nemeſiū ⁊ vitalē ep̄os ad
cōionē. Pro ceteris martyribꝰ.
Temporibꝰ diocletia- L. iiij.
ni ⁊ maximiani natale ſcōꝝ
martyrū ſimplicij fauſtini ⁊ bea-
tricis: q̄ poſt mlta ac diuerſa ſup-
plicia: iuſſi ſūt capitalē ſubire ſen-
tentiā: ⁊ ligato ſaxo in collo eoꝝ:
ꝑ pontē q̄ dicit̄ lapideus in tyberi-
nis reumatibꝰ iactari. Quoꝝ cor-
pora dei nutu iuenta ſūt a btā bea-
trice ſorore eorum ⁊ a btīs p̄ſb̄ris
criſpo ⁊ ioāne ſepulta in loco q̄ ap-
pellat̄ ſextū philippi: via portuen-
ſi. iiij. calendas auguſti. L. cō. v.
Btā aūt beatrix ſoror martyꝝ cū
moraret apud venerabilē lucinā: fa-
ctū eſt vt vicinus q̄dā poſſeſſor lu-
cretius ambiret poſſeſſiūculā eiꝰ
Pro hoc itaqꝫ fecit teneri ſāctaȥ
beatricē ⁊ adduci ad ſacrificādū.
Tunc ſcā beatrix exclamauit di-
cēs: xp̄iana ſū: nō ſacrifico demo-
nijs. Ducta ē itaqꝫ ⁊ carcerali cu-
ſtodie mācipata. Cūqꝫ in dei noie
libere ageret: fecit ambitioſus lu-
cretius p̄ſocari eā noctu. Quā ve-
nerabilis lucina ſepeliuit iuxta ſā-
ctos martyres germanos eius.
iiij. calendas auguſti. L. cō. vj.
Poſt hoc ingreſſus in p̄dio ſcōꝝ
lucretius dū ibi epularet̄ q̄dā mu-

lier infantulū lactabat: q īfantu-
lus corā oib⁹ in ꝯuiuio vocē emi-
ſit dicēs. Audi lucreti. Occidiſti
īuaſiſti: ecce dat⁹es ī poſſeſſionez
inimici. Ad hāc vocē inuaſus ē a
maligno ſpū ibi in cōuiuio: ⁊ per
tres horas vexatus emiſit ſpūm.

In ſcē marthe virginis. Oro.

Omnipotens clemētiſſime de⁹ cui⁹
filius in ede btē marthe ho-
ſpitari dignat⁹ eſt: da q̄s vt eius
meritis que illū placide ſuſcepit:
in ede poloꝝ miſericorditer hoſpi-
tari valeam⁹. Per eun. **Lcō. i.**

Martha hoſpita xp̄i: ſyro pr̄e
eucharia mr̄e regali ex pro
genie deſcēdit. Pr̄ ei⁹ ſyrie ⁊ ma
ritime multarūq3 orarū dux exti-
tit. Tria aūt oppida ſcil3 magda
lū: ⁊ bethaniā vtrāq3 ⁊ hieroſoly
me vrbis partē maria cu3 ſorore
ſua iure mr̄ne hereditatis poſſide
bat. Nunq̄3 aūt legit virū habuiſ
ſe: aut hoīum ꝯtubernio ſe ſubiſſe:
Miſtrabat aūt dn̄o nobilis hoſpi
ta: ⁊ ſororē pariter miſtrare vole
bat: quia videbatur ei q̄ ad ſerui
endum tanto hoſpiti non ſuffice-
ret totus mundus. **Lectio ij.**

Poſt aſcēſionē dn̄i iā mortuo pr̄e
⁊ mr̄e defuncta: laʒarus partē vr
bis hierl̄3: ⁊ magdalena magda
lū: martha aūt bethaniā poſſede-
rūt. Cū aūt magdalena deuotioni
⁊ cōtēplationi ſe totā exponeret:
laʒar⁹ plus militie vacaret: mar-
tha prudens ⁊ ſororis ⁊ fr̄is par-
tes ſtrēnue gubernabat: ⁊ militi-
bus ac famulis ſedule miſtrabat
Oia aūt hec poſt dn̄i aſcēſionem
vendiderūt ⁊ ad pedes apoſtolo-
rum precium obtulerunt. **L. iij.**

Anno vō dn̄i q̄rtodecimo a paſ-
ſione: cū iā iudei ſtephanū ꝓtho-
martyrē occidiſſēt ⁊ ceteros diſci
pulos p̄ter apl̄os a iudee finibus
eieciſſent: diuerſas gētiū diſcipli
ſubeūt regiones verbū dn̄i ibidez
ſeminantes. Erat aūt tūc tp̄is cū
apl̄is btūs maximin⁹ vnus de ſe-
ptuagintaduobus diſcipulis dn̄i
cui a beato petro maria magdale
na fuerat cōmendata. **Lcō. iiij.**

In hac igit diſpſione btūs maxi-
minus maria martha laʒar⁹ coꝝ
frater atq3 marcellina marthe pe
diſſequa: necnō ⁊ btūs celidoni⁹
q cecus a natiuitate extiterat: ſed
a dn̄o illumiatus fuerat. Oēs hi
ſimul ⁊ plures alij xp̄iani ab inſi
delibus expoſiti ⁊ pelago ſine aliq̄
gubernatiōe poſiti: vt oēs ſbmer-
gerent diuino tādē nutu marſiliā
aduenerūt vbi cū nullu3 eos q̄ vel
let recipe inueniſſent: ſub quada3
porticu que phano gentis terre il
lius preerat morabant. **Lcō. vª.**

Tādē p p̄dicationē btiſſime ma
rie magdalene marſiliēſes cū ſuo
p̄ncipe ad fide3 ieſu xp̄i conuerſi
ſunt deſtructis idolis vanis et ec-
cleſijs edificatis ad honore3 dei ⁊
ſcōꝝ ſuoꝝ: ad aquēſē ciuitatē ꝓfe
cti ibi pplm ad fidē xp̄i cōuertūt:
⁊ btūs maximin⁹ ibi ep̄s ordina-
tus: maria magdalena affectans
vitā ꝯtemplatiuā ducere aſcēdit
ī montē ī quo nec aquarum fluen
ta: nec arborum: nec herbarum
erant ſolatia: ⁊ ibi ſtetit triginta

annis ꝑ angelos ē nutrita. L.vi.
Erat aũt btiſſima martha virgo
valde facũda ac formoſa: ⁊ in oi/
bus gratioſa. Erat aũt tunc tpis
ſuper rhodanũ in nemore quodã
īter arelatē ⁊ auinionē draco qui
dã: medius aĩal ⁊ medius piſcis
groſſior boue: lõgior equo hñs dē
tes acutos vt ſpata: dorſũ ſcinden
tē vt dolabrũ: cornibꝰ vtraqꝫ par/
te munitus: qui latēs in flumine:
omnes tranſeuntes perimebat: ⁊
naues ſubmergebat. Lectio. vij.
Venerat aũt ꝑ mare de galatia
aſie generatꝰ a leuiathã q eſt ſer/
pēs aquoſus ⁊ ferociſſimꝰ a bona
co animali quod galatie regio gi
gnit qȯ in ſectatores ſuos ꝑ ſpati
um iugeris ſtercꝰ ſuũ velut ſpicu/
luꝫ dirigit: ⁊ qcqd tetigerit velut
ignis exurit. At martha a ppl̃is
rogata accedēs ipſũqꝫ in nemore
quēdã hoiem mãducantē reperi/
ens: aquã bñdictã ſuꝑ eũ iecit: et
crucē quãdã ſibi oñdit: qꝓtinus
victus vt ouis ſtãs: a ſcã martha
proprio cingulo alligatur: ⁊ illico
a populo lanceiſ ⁊ lapidibuſ peri
mitur. Vocabatur autem draco
ab icolis tharaſcurus. Lcõ. viij.
Unde in huiꝰ memoriã locus ille
ab icolis tharaſcurus vocat̃ q an
tea vocabat̃ verluc ideſt niger locꝰ
eo ꝙ ibi erãt nemora vmbroſa et
nigra. Ibi ergo btã martha de li
centia maximini magr̃i ſui ⁊ ſoro
ris ſue deīceps remanſit: ⁊ orōni/
bus ⁊ ieiuniis īdeſinenter vaca/
bat. Deīde congregato ibidē ma
gno ſororũ ꝯuētu: ⁊ ad honorē btē

marie ſemꝑ virginis magna edi/
ficata baſilica ſatis ibi aſperã du/
xit vitã: carnē ⁊ oēm pinguedinē
oua caſeũ ⁊ vinũ vitãs: ſemel tñ
ī die edebat. Cēties ī die ⁊ totidē
in nocte genua flectebat. Lcõ. ix.
Quadã vice dũ apud auinionē
inter vrbē ⁊ fluuiũ rhodani ꝑ̇dica
ret: iuuenis qdã vltra fluuiũ rho/
dani ꝯſiſtens eiꝰ verba audire deſi
derãs: cũ nauigio careret nuda/
tus natare cepit: ſꝫ ſubito a vi flu
minis rapit̃ ⁊ ꝓtinꝰ ſuffocat̃. Cu/
ius corpus vix ſecũda die īuentũ
añ pedes ſcē marthe reſuſcitandũ
pñtat̃. Illa v̊o ī modũ crucis ſolo
ꝓſtrata orauit. Adonay dñe ieſu
xp̄e q fratrē meũ laçarũ oliꝫ reſu
ſcitaſti: reſpice mi hoſpeſ care ad
fidē circũſtantiũ ⁊ reſuſcita pueꝝ
iſtũ. Et apphenſa eius manu vi/
uus ſurrexit ⁊ ſacrũ baptiſma ſu/
ſcepit. In ſcõꝝ martyꝝ abdon et
ſennē. Orō.
O Eꝰ q ſcis tuis
abdō ⁊ ſennen: ad hãc glo
riã veniēdi copioſũ munꝰ grē ꝯtu
liſti: da famulis tuis ſuoꝝ veniaꝫ
pctõꝝ: vt ſcõꝝ tuoꝝ ītercedentibꝰ
meritis ab oibus mereamur ad/
uerſitatibꝰ liberari. Per. Lcõ. i.
Rome abdon ⁊ ſēnen ſubre/
guloꝝ ſub decio imperatore:
quos decius in corduba ciuitate
ꝑſaꝝ ſibi pñtari iuſſit: qbus dixit.
Sic ſtulti facti eſtis vt non recor
demini qꝛ nō colētes deos tradi/
ti eſtis ī manꝰ romanorũ ⁊ nr̃as.
Cui beatꝰ abdon rñdit. Magis
nos victores facti ſumꝰ deo fauen
te ⁊ domino noſtro ieſu chriſto q
regnat

regnat in eternum. Lectio .ij.
Iubēte igitꝛ decio ambo victi ca/
thenis: reclusi sūt i arta custodia.
Tūc dixerūt abdō ⁊ sēnen. Ecce
gliaȝ quā semꝑ ſpauim⁹. Post
mēses quatuoꝛ veniēs decius ro/
mā adducēs secū btōs abdō ⁊ sē
nen cathenis vinctos: iussit oēm
senatū ꝯuocari: ⁊ fecit cōuentum
in tellude cuȝ valeriano ꝑfecto
quinto calendas augusti. L. iij.
Et iussit sibi pn̄tari abdon ⁊ sen/
nen maceratos diuersis penis: et
dixit ad senatum. Dij deeqȝ tradi
derūt hostes ferocissimos in ma/
nus nostras. Ecce inimici reipu/
blice ⁊ romani imperij. Et intro/
ducti sūt ornati auro ⁊ lapide pre
cioso vincti cathenis: oisqȝ senat⁹
mirari cepit i aspectu eoꝝ. L. iiij.
Et cū ꝯstanter xp̄ȝ in ꝯspectu eo
rū faterent: deci⁹ iratus iussit va/
leriano p̄fecto vt si nō adorarent
deū solē: feraꝝ morsib⁹ interirent.
Qui denudauit eos: ⁊ duxit an̄ si
mulacrū solis iuxta amphithea/
trū vt sacrificarēt. Verū illi ꝯtem
nētes expuerūt in simulacruȝ so/
lis. Tūc valerianus p̄fect⁹ iussit:
vt cū plūbatis cederent. Le. v.
Deide itroducti sūt i amphithea
trū: ⁊ dimissi sūt eis leones duo ⁊
vrsi q̄tuoꝛ. Qui rugiētes venerūt
ad pedes scōꝝ ⁊ nullaten⁹ recede
bāt: sed magis custodiebāt eos.
Valerianus v̄o plen⁹ furore iussit
gladiatores itroire ⁊ btōs subre/
gulos iterficere: ⁊ ligare pedes eo
rum ⁊ ante simulacrū solis iacta
re: vbi iacuerunt corpora sancto/
rum tribus diebus. Lectio .vj.
Post triduū venit qdā grin⁹ xp̄ia
nus subdiacon⁹: q manebat iux/
ta amphitheatrū: ⁊ corpora colle
git noctu: ⁊ recōdidit i archa plū
bea in domo sua: tertio cal. augu/
sti: vbi latuerūt vsqȝ ad tp̄a ꝯstan
tini. Tūc se reserantes bti marty
res: leuati sūt ⁊ trāslati in cimite/
rio pōtiani. In sci petri ad vincu
la ad vs. an̄t. Herodes rex. cum
rel. ps. Dixit dn̄s. In fine. Lau
date do. o. gen. Cap. Misit hero/
des. Regre in natali eiusdē. Hy.
Petrus btūs. Glia deo. ℣. Tu
es petrus. Ad. M. an̄t. Tu es pa
stor ouiuȝ princeps aploꝛuȝ: tibi
tradite sūt claues regni celorum.
Deus q btm̄ petrū aplȝ Oro.
a vinculis absolutū illesū
abire fecisti: nr̄oꝝ q̄s absolue vin
cula pctōꝝ: ⁊ oia mala a nob ꝓpi
tiat⁹ exclude. Per. Pro scō pau
lo an̄t. Sācte paule aple. ℣. Tu
es vas. Oro. De⁹ q multitudinē
gentiū. Regre in festo cathedre.
Ad mat. inuit. Regē aploꝝ. ps.
Venite. Hy. Petr⁹ btūs. An̄e
noc. ps. ℣. ⁊ Ƀia bi. dicunt de cōi
aploꝝ. De actib⁹ aploꝝ. Lcō. j.
Misit herodes rex manus vt
affligeret quosdā de ecclia.
Occidit aūt iacobū frēm ioānis
gladio. Vidēs aūt qꝛ placeret iu/
deis: apposuit vt apphenderet et
petꝝ. Erāt aūt dies azimoꝝ. Quē
cū apphendisset misit in carcerē:
tradēsqȝ q̄tuoꝛ q̄ternionib⁹ mili/
tū custodiēdū: volēs post pascha
ꝓducere eū pplo. Et petrus qdē

M .275.

ſeruabaẗ i carcere:oꝛ͂o aũt fiebat
ſine itermiſſione ab eccl͂ia ad deũ
pꝛo eo. ℞. Simõ petre. Regre i
Um aũt natali eiuſdẽ. L. ij.
Q
ꝓducturꝰ eũ eſſet herodes:i
ipa nocte erat petrus doꝛmiẽs int̃
duos milites vinctꝰ cathenis dua
bus. Et cuſtodes añ oſtiũ cuſto/
diebãt carcerẽ. Et ecce angelus
dñi aſtitit:⁊ lumẽ refulſit in habi
taculo carceris. Percuſſoqꝫ late
re petri excitauit eũ dicens. Sur/
ge velocit̃. Et ceciderunt cathene
de manibꝰ eiꝰ. ℞. Si diligis me.
D
Ixit aũt angelus ad L. iij.
eũ ꝓcingere ⁊ calcia te cali
gas tuas. Et fecit ſic. Et dixit il
li. Circunda tibi veſtimẽtũ tuũ et
ſeq̃re me. Et exiẽs ſeq̃baẗ eũ:⁊ ne
ſciebat qꝛ verũ eſt q̃ꝺ fiebat ꝑ an/
gelũ. Eſtimabat aũt ſe viſũ vide/
re. Tranſeũtes aũt ꝓmam ⁊ ſecũ
dã cuſtodiã:venerũt ad poꝛtã fer
reã q̃ ducit ad ciuitatẽ que vltro
apta eſt eis. Et exeũtes ꝓceſſerũt
vicũ vnũ:⁊ ꝯtinuo diſceſſit ange-
lus ab eo. ℞. Tu es petrus. Ser/
mo ſci ambroſij epi. Lectio. iiij.
D
Idicimꝰ fr̃es q̃ꝺ ad ſilitu/
dinẽ eue btũ petrũ oſtiaria
quoqꝫ mulier decepiſſet. Et ſicut
adã mlier circũſcripſit:ita ⁊ apo
ſtolũ mulier circũuenit. Viſitatꝰ
eni addecipiẽdũ ſexꝰ eſt. Fraudis
ſue vaſculũ diabolus recognouit
Fideles viros nõ niſi ꝑ mulierez
oppugnare ꝯſueuit. Ibi adã per
euã ſupat:hic petrũ vincit poſtia
H
riã. ℞. Surge petre. L. v.
Uit eni ſicut legimꝰ in para
diſo delitiarũ diabolus:nec defuit
ſicut legimꝰ in ꝓtoꝛio iudeoꝝ. Ibi
iminebat ſathanas ſerpẽs:hic iu
das coluber purgebat. Eſt ergo
eadẽ ſilitudo deceptiõis in petro
q̃ in adã fuit:qm̃ eadẽ eſt ſilitudo
mãdati. Accepit eniz vtqꝫ a dño
mãdatũ:adã ne tãgẽt:apl̃s ne ne
garet. Ille ne lignũ ſcie ꝓſumeret
hic ne iugũ ſapie ꝓteriret. Sꝫ trãſ
grediẽs vtqꝫ ꝓceptũ:pari modo
delinq̃rũt. ℞. Tu es paſtoꝛ ouiũ.
G
Uſtauit ille q̃ꝺ nõ li/ L. vi.
cebat:loquit̃ iſte q̃ꝺ nõ decet
Et tamẽ faciliꝰ negatio petri:q̃ꝫ
ade ꝓuaricatio. Citiꝰ eni aplo q̃ꝫ
ꝓthoplaſto ſubuenit. Hunc eniz
dñs ad veſperã reqrit errãtẽ:illũ
dñs pulloꝝ cãtu denegãtẽ. Adã
reus facti nudus erubuit:petrus
ꝯſcius dicti citiꝰ coꝛreptꝰ igemuit
Ille tanq̃ꝫ depꝛehẽſus ꝯfugit ad
tenebꝛas:hic tanq̃ꝫ emẽdatꝰ pꝛu
pit ad lachꝛymas. ℞. Ego pꝛo te
rogaui. Euãgeliũ. Uenit ieſus in
partes ceſaree philip. Homelia.
Philippus iſte. Regre in nata
li eiuſdẽ. ℞. Quẽ dicũt hoĩes. ℞.
Solue iubẽte deo terraruz petre
cathenas. Qui facis vt pateãt ce
leſtia regna beatꝫ. ℣. Q̃ꝺcũqꝫ li/
gaueris ſup terrã erit ligatũ ⁊ in
celis:⁊ q̃ꝺcũqꝫ ſolueris ſup terrã
erit ſolutũ ⁊ in celis. Ad lau. ⁊ ꝑ
ho. añt. Herodes rex appoſuit vt
appꝛehẽderet ⁊ petrũ quẽ cũ ap
ꝓhẽdiſſet miſit in carcerẽ:volẽs
poſt paſcha ꝓducẽ eũ ꝑplo. Añt.
Petrus qdẽ ſeruabaẗ in carcere
⁊ oꝛ͂o fiebat ſine intermiſſione ab

eccl'ia ad deũ ꝓ eo. Aña. Dixit an
gelus ad petrũ: circũda tibi veſti
mentũ tuũ ⁊ ſeq̄re me. Aña. Mi
ſit dñs angelũ ſuũ: ⁊ liberauit me
de manu herodis al'. Aña. Tu es
petrꝰ ⁊ ſuꝑ hāc petrā edificabo ec
cleſiā meā. Cap. Miſit herodes.
Hym. Jam bone paſtor. ℣. Tu
es petrꝰ. Ad bñ. aña. Quocūq; li
gaueris. Regre in natali eiuſdē
Et fit cōmemoratio de ſcō paulo
Ad tertiā ſextā ⁊ nonā capl'a di
cunt ſicut i natali eiuſdē. Ad vſ.
aña. Herodes rex. cū reľ. ps. de
aplis. Hym. Petrꝰ btūs. ℣. Tu
es petrꝰ. Ad. M. aña. Solue iu
bēte deo terraꝝ petre cathenas: q fa
cis vt pateāt celeſtia regna btis.
Et fit cōmemoratio de ſcō paulo.
In ſcōꝝ martyꝝ machabeorū.
Oro.
A Ratīa nos dñe mar
tyꝝ tuoꝝ corona letificet q̄ ⁊
fidei nr̄e ꝓbeat icremēta ↄtutū: ⁊
multiplici nos ſuffragio conſolet.
Lectio. j.
C Ontigit autem
⁊ ſeptez fr̄es vna cum mr̄e
appħēſos cōpelli a rege edē ↄtra
fas carnes porcinas: flagris ⁊
tauris cruciatos. Unus aūt ex il
lis q erat ꝓmꝰ ſic ait: Quid q̄ris
⁊ qd vis diſcē a nob: Parati ſu
mꝰ mori magis q̄ꝫ p̄ias dei leges
ꝑuaricari. Iratꝰ itaq; rex iuſſit
ſartagines ⁊ ollas eneas ſuccēdi
qbꝰ ſtati ſuccēſis iuſſit ei q prior
fuerat locutꝰ amputari linguā: ⁊
cute capitis abſtracta: ſummas
quoq; manꝰ ⁊ pedes eiꝰ ꝑcidi: ce
teris eiꝰ fr̄ibꝰ ⁊ mr̄e iſpiciētibus.
Et cū iā ꝑ oīa iutilis factꝰ eēt: iuſ
ſit ignē admoueri ⁊ adhuc ſpirā
tem torreri in ſartagine. Lec. ij.
I n q̄ cū diu cruciaret: ceteri vna
cū mr̄e iuicē ſe hortabant mori for
titer dicētes: Dñs deꝰ aſpiciet ↄi
tatē: ⁊ ↄſolabit in nobis: quemad
modū i ꝓteſtatiōe cātici declara
uit moyſes: ⁊ in ſeruis ſuis ↄſola
bit. Mortuo itaq; illo ꝓmo hoc
mō ſequētē deducebāt ad illudē
dū: ⁊ cute capitis eiꝰ cuz capillis
abſtracta: iterrogabāt ſi mādu
caret ꝑuſq̄ꝫ toto corpore ꝑ mēbra
ſingl'a puniret. At ille rñdēs p̄ia
voce dixit. Nō faciā ꝓpt qd ⁊ iſte
ſeq̄nti loco ꝑnu tormēta ſuſcepit
Lectio. iij.
E t hic in vltimo ſpi
ritu cōſtitutꝰ ſic ait: Tu qdē ſcele
ſtiſſime in p̄nti vita nos ꝑdis: ſed
rex mūdi defūctos nos ꝓ ſuis legi
bus eterne vite reſurrectione ſu
ſcitabit. Poſt hūc tertiꝰ illudit:
⁊ linguā poſtulatus cito ꝓtulit:
⁊ manꝰ ↄſtāter extēdit: ⁊ cū fidu
cia ait: E celo iſta poſſideo: ſed ꝓ
pter dei leges nunc hec ipſa deſpi
cio: qm̄ ab ipſo me ea recepturuz
ſpo. Ita vt rex ⁊ q cū ipſo erāt mi
rarent adoleſcētis aium q tanq̄ꝫ
nihil duceret cruciatꝰ. Et hoc ita
defūcto: q̄rtū vexabāt ſilr torquē
tes. Et cū iā eēt ad mortē: ſic ait:
Potius ē ab hoībus morti datos
ſpem expectare a deo: iteruz ab ip
ſo reſuſcitādos. Tibi enim reſur
rectio ad vitam nō erit. Lec. iiij.
E t cū admouiſſēt qntū vexabāt
eū. At ille reſpiciens in euz dixit
Poteſtatem inter hoīes habens
cū ſis corruptibilis facis qd vis.

Noli aũt putare gen⁹ nr̃m a deo
eſſe derelictũ. Tu aũt patiẽter ſu/
ſtine ⁊ videbis magnã ptãtẽ ipſi
us q̃liter te ⁊ ſemẽ tuũ torquebit.
Poſt hũc ducebãt ſextũ ⁊ is mo
ri incipiẽs ſic ait. Noli fruſtra er
rare. Nos eni ꝓpter noſmetipos
hec patimur peccãtes in deũ nr̃z:
⁊ digna admiratione facta ſũt in
nobis. Tu autem ne exiſtimes ti
bi ĩpune futuruz: ꝙ contra deum
pugnare tentaueris. Lectio v.
Supramodũ aũt mr̃ mirabilis:
⁊ bonoꝝ memoria digna: q̃ ꝑeun
tes ſeptẽ filios ſub vnius diei tpe
ↄſpiciens: bono aĩo ferebat ꝓpter
ſpez quã in deũ habebat: ſingl'os
illoꝝ hortabat̃ voce pr̃ia fortit̃ re/
pleta ſapĩa: ⁊ feminee cogitatiõi
maſculinũ aĩum ĩſerens dixit ad
eos. Neſcio q̃lit̃ in vtero meo ap
paruiſtis. Neqz enim ego ſpm̃ ⁊
aĩam donaui vobis ⁊ vitã: ⁊ ſingu
loꝝ mẽbra nõ ego ipa cõpegi. Sz
eni mũdi creator q formauit hoĩs
natiuitatẽ: qz oĩum iuenit origi
nẽ: ⁊ ſpm̃ vobis iterũ cũ miſericor
dia reddet ⁊ vitã: ſicut nunc voſ/
metipſos deſpicit̃ ꝓpter leges ei⁹.
Antiochus aũt ↄtẽni ſe ar L. vi.
bitrat⁹: ſimul ⁊ exprobrãtis voce
deſpecta: cũ adhuc adoleſcẽtior ſu
pereſſet: nõ ſolũ v̊bis hortabat̃: ſz
⁊ cũ iuramẽto affirmabat diuitẽ
ſe ⁊ btm̃ factuꝝ ⁊ trãſlatũ a pr̃ijs
legibus amicũ habituꝝ: ⁊ res ne
ceſſarias ei ꝑbituꝝ. Sz ad hec cũ
adoleſcẽs nequaq̃z ĩclinaret̃: vo/
cauit rex mr̃em ⁊ ſuadebat ei vt
adoleſcenti fieret in ſalutẽ. Cũ au
tẽ multis eã verbis eſſet hortatus
ꝓmiſit ſuaſurã ſe filio ſuo. L. vij.
Itaqz ĩclinata ad illũ irridẽs cru
delẽ tyrãnũ ait pr̃ia voce. Fili mi
miſerere mei q̃ te in vtero nouem
mẽſib⁹ portaui: ⁊ lac triẽnio dedi
⁊ alui ⁊ in etatẽ iſtã ꝑduxi. Pe/
to nate vt aſpicias ad celũ ⁊ trã:
⁊ ad oĩa q̃ in eis ſũt: ⁊ itelligas qr
ex nihilo fecit illa deus ⁊ hoĩuz ge
nus ita fiet vt nõ timeas carnifi/
cẽ iſtũ: ſz dign⁹ fr̃ib⁹ tuis effectus
particeps ſuſcipe mortem vt ĩ illa
miſ̃atiõe cũ fr̃ib⁹ tuis te recipiã.
Cũ hec illa adhuc dice/ L. viij.
ret: ait adoleſcẽs. Quẽ ſuſtinetis?
Nõ obedio ꝑcepto regis: ſz ꝑce/
pto legis q̃ data eſt nobis ꝑ moy
ſen. Tu v̊o q iuentor oĩs malicie
fact⁹ es ĩ hebreos: nõ effugies ma
nũ dei. Nos eni ꝓ pctis nr̃is hec
patimur. Etſi nobis ꝓpter incre/
patiõnẽ ⁊ correptionẽ dñs de⁹ nr̃
modicũ irat⁹ eſt: ſed iterũ recõci/
liabit̃ ſ̃uis ſuis. Tu aũt o ſceleſte.
⁊ oĩum hoĩum flagitioſiſſime noli
fruſtra extolli vanis ſpeb⁹: in ſer/
uos ei⁹ inflãmatus. Nondũ eniz
oĩpotentis dei ⁊ oĩa ĩſpiciẽtis iudi
ciũ effugiſti. Nã fr̃es mei modico
nũc dolore ſuſtẽtato ſb teſtamẽto
eṫne vite effecti ſ̃t: tu v̊o iudicio dei
iuſtas ſupbie tue penas exolues.
Ego aũt ſicut ⁊ fr̃es mei Le. ix.
aĩam ⁊ corpus meũ trado ꝓ pa/
trijs legib⁹ iuocãs deuz maturi⁹
gẽti nr̃e ꝓpitiũ fieri teqz cũ tormẽ
tis ⁊ v̊berib⁹ ↄfiteri ꝙ ipſe ẽ deus
ſolus. In me v̊o ⁊ ĩ fr̃ib⁹ meis de
ſinet oĩpotentis ira q̃ ſup oẽ gen⁹

nſm iuſte ſupducta eſt. Tunc rex accenſus ira in hūc ſup oēs cru/delius deſeuit: idigne ferēs ſe de/riſū. Et hic itaq̧ mūdus obijt: p oia in dño ↄfidēs. Nouiſſime aūt poſt filios ⁊ mr̄ ↄſūpta eſt. In ſci ſtephani pape ⁊ martyris. Orõ

Deus qui nos bti ſtephani martyris tui atq̧ pōtificis annua ſolēnitate letificas: ↄcede ppiti⁹: vt cui⁹ natalicia colimus etiam actione gaudeamus. Per.

Rome in cimiterio ca/ L. i.
lixti natale ſci ſtephani pape ⁊ martyris: ſub valeriano ⁊ galie no iperatorib⁹. Qui cū pſecutiōe ſeua craſſarent btūs ſtephan⁹ cō gregato vniuerſo clero ſuo horta/bat eos: vt pro xp̄o coronā marty rij alacriter ſuſciperēt. Ordinaue rat aūt tres pſb̄ros: diacones ſe ptē: ⁊ clericos. xvj. cū qb⁹ de re/gno dei aſſidue docebat. Lcõ. ij.

Diuina aūt gr̄a ↄcurante recur/rebāt mlti ex gētilib⁹ ⁊ honeſti vi ri vt baptiçarent ab eo. Int quos nemeſius tribun⁹ cū oi domo ſua filiaq̧ ipſius noīe lucilla: q̄ ceca p btū ſtephanū illuminata fue/rat: ⁊ olympi⁹ alter tribun⁹ cum vxore ſua exuperia ⁊ filio ſuo theo dolo: ⁊ quotquot crediderāt i do mo olympij q poſtea glioſa cōfeſ/ſione martyriū meruerunt. Cele brāte aūt eo miſſas atq̧ ↄcilia: p criptas martyrū factū eſt vt vale rianus ⁊ galien⁹ pſecutores noīs xp̄iani: ſūmo regrerēt ſtudio bea tū ſtephanū vt eū ⁊ clericos eius diuerſis afficerent penis. Lc. iij.

Miſerūt itaq̧ militum multitudi nē ⁊ tenuerūt eū cū multitudine clericoꝝ pſb̄rorum ⁊ diaconorū. Qui veniēs ad tribunal valeria/ni ſolus itroiuit. Cui valerianus. Tu es ſtephan⁹ qui rēpublicā co naris euertere: ⁊ pſuaſiōib⁹ atq̧ hortationib⁹ malis pplm a deorū ſuades cultura recedere? Beat⁹ ſtephan⁹ dixit. Ego qdē nō euer to rēpublicā: ſ3 hortor vt derelictiſ demonijs q̄ adorant in idolis: ad deū viuū ⁊ verū redeāt creatorē3 celi ⁊ terre ⁊ agnoſcāt xp̄m ieſu3 filiū dei deū verū eſſe: qui cū pr̄e et ſpū ſancto ſolus eſt ſempiternus: vt non pereant cū diabolo in inte ritum ſempiternum. Lectio. iiij.

Tunc iuſſit eū valerian⁹ duci ad tēplū martis ⁊ ibidē dictata ſen/tentia capite trūcari: ſi nō acquie ſceret adorare nefandi martis ſi/mulacrū. Perductus itaq̧ btūs ſtephanus a militibus foras mu ros porte appie ad tēplū martis leuatis oculis ad celū dixit. Dñe deus pr̄ dñi nr̄i ieſu xp̄i q turrem ↄfuſionis babylonis deſtruxiſti: deſtrue nūc ⁊ hūc locū vbi diabo lica ſupſtitione p idoloꝝ culturā aīe pereūt pplorꝝ. Et ſtatim facto fragore tonitrui cū terroribus co ruſcationū: corruit maxima pars templi: ⁊ milites pauefacti fuge rūt. Btūs vero ſtephan⁹ ↄrexit cū oīb⁹ xp̄ianis ad cimiteriū ſcē luci ne: ⁊ mltis eos ↄſolat⁹ ſmonib⁹ ob tulit, p eis ſacrificiū deo oīpotēti.

Que geſta audiēs vale/ Le. v.
rian⁹ miſit plurimos milites qui

beatū ſtephanū puniret. Qui ve
nientes inuenerūt eū ſacrificium
deo offerentē: intrepidūqꝫ ⁊ ꝯſtā-
tē ante altare ſolēnia īcepta ꝑfici
entē. Tunc in eodē loco in ſua de
collauerunt ſede: ſub die q̄rto no
naruꝫ auguſtarū. Cuius corpus
xp̄iani ppli ſepelierūt in eadē cri
pta cū ipſa ſede: vbi aſtās ſāguis
eius effuſus eſt in loco q̄ appellat̄
hodie cimiteriū calixti. Lcō. vi.
Stephanꝰ ex p̄re iulio: ſedit an-
nos quatuor: menſes duos: dies
q̄ndecim: martyrio coronat̄. Fuit
aūt tp̄ibus valeriani ⁊ gallicani
⁊ maximi: vſqꝫ ad valerianū q̄r-
tum ⁊ gallicanū ſecūdū. Hic con
ſtituit ſacerdotes ⁊ leuitas veſti
bꝰ ſacratis in vſu quotidiano nō
vti: niſi tm̄ in eccl̄ia. Hic fecit or-
dinationes duas per menſē decē-
briū: p̄ſbyteros. vij. diacones. v.
ep̄os. iij. Qui etiā ſepultus eſt in
cimiterio calixti via appia quar
to nonas auguſti. Et ceſſauit epi
ſcopatꝰ dies vigintiduos. In in-
uentione ſcī ſtephani ꝓthomarty
ris oīa dicunt̄ de cōi vnius mar-
tyris preter capitula ⁊ orōnē: q̄
dicuntur de natali eiuſdē hoc ex
cepto ꝙ in orōne hec dictio nata-
licia mutatur pro feſto hodierno:
in inuētione etiā exceptis lectiōi
bus que hic ſequuntur. Oratio.
DA nobis q̄s dn̄e imitari qđ
colimꝰ vt diſcamꝰ ⁊ īimicos
diligē: qꝛ eiꝰ inuētiōe celebramꝰ q̄
nouit etiā ꝓ ꝑſecutoribꝰ exorare
d. n. ie. x. fi. tu. Qui te. L. i.
HIeroſolymis inuētio corpo-
ris btiſſimi ſtephani ꝓthomarty
ris ⁊ ſcōꝝ gamalielis nicodemi
⁊ abibon ſicut a dn̄o reuelatū eſt
preſbytero luciano ſeptimo hono
rij p̄ncipis anno. Nā dū quieſce-
ret in baſilica baptiſterij in ſtratu
ſuo die ſexta feria illuceſcente cir
ca horā noctis tertiā: dum adhuc
pene vigilaret: tanq̄ʒ ī exceſſu mē
tis effectus vidit virū ſenē: ſtatu
ra ꝓcerū: vultu decorū: ꝓlixa bar
ba: in veſtitu candido: amictū pal
lio: in cuiꝰ ſūmitatibꝰ erāt tanq̄ꝫ
auree cruces ꝯtexte: calciatū ca-
ligis ī ſuꝑficie deauratis. Et ī ma
nu tenebat virgā aureā: qua tan
gens eū dixit ſe eſſe gamalielē qui
nutriuit apl̄m paulum. Lcō. ij.
Et inter alia dixit illi. Sūma cū
diligentia nr̄os pateſacito tumu
los: qꝛ indecenter deſpectoqꝫ loco
recōditi ſumꝰ: ⁊ cū īterrogaſſet q̄
eſſēt cū eo: vnus eſt inq̄t dn̄s ſte-
phanus a iudeis pro xp̄i fide hie
roſolymis lapidibꝰ oppreſſus tor
rētis: iuſſuqꝫ ſacerdotū relictꝰ ex-
tra portā via que mittit cedar: be
ſtijs ac auibꝰ deuorandus: ſꝫ hoc
oīno prohibuit ille cui illeſā idem
martyr fidē ſeruauit. Lectio. iij.
Quo facto rareſcēte iudeoꝝ ꝑfi
dia: accerſiui mihi religioſorū vi-
rorū turbā cōuentūqꝫ fidelium:
quā blandiēs affatus ſū ita. Ob
ſecro vos fr̄es chariſſimi vt nemi
nē reuereamini colligētes ſcīm pi
gnus btī ſtephani: ⁊ deferte in vil
lule nr̄e poſſeſſionē: quā noīe ſuo
appellauerat caphargamala que
xxij. ab vrbe hieroſolyme lapide

diſtat ⁊ more ſolito ſolēni funē cū
reſepelite. Qđ ⁊ factū ē. **Lcō. iiij.**
Ille vo qui huic locello iacet cō
tiguus: ipe eſt nicodemus nepos
meus: q vt renaſceret ex aq̄ ⁊ ſpu
ſcō a ſaluatore audiuit: q a petro
eſt baptiçatus. Pro quo poſtmo
dū idignati pncipes ſacerdotum
ſubtracto ei pncipatus honore co
nabant illū tradere morti: ſ; nri
gr̄a noſtreqꝫ ppingtatis iure re/
preſſi: nō fecerūt. Expulſo aūt eo
foras vrbē diripuerūt oēs ſuppel
lectilē ei⁹ multiſqꝫ afficiētes pla/
gis ſeminiuū reliq̄runt. **Lcō. v⁹.**
Ego nimirū ⁊ hunc collegi ⁊ ad
hiberi curā pcepi. Cui cū paulu
lū inſtanti fuit ſupſtes vita: ad op
tatā ⁊ ipſe qetē migrauit. Quem
exhibitis funeris exequijs ad p/
thomartyris pedes iuſſi tradere ſe
pulture. Ille qdē tertius q mecū
qeſcendi poſſidet locū: ipſe eſt abi
bas filius meus: q mecū xpo ieſu
vigeſimū agēs annū etatis pariter
credidit: ⁊ a pfato aplo eterni fō
tis eſt vnda perfuſus. **Lectio. vi.**
Is dū eſſet legis doctrina plen⁹
eruditus: tēplo dei cū paulo ſedu
lo vacās diuina meditādo prece
pta: ab illo vitio cui ſe ſubdē ma/
xime gen⁹ ſolet humanū ptectio/
ne tuēte ſupna extitit liber: ⁊ i hoc
pposito caſtitatis pauſauit in pa
ce: cū qbus ⁊ ego iaceo. Cōiunx
vo mea ethna ⁊ ſelemias pmoge
nitus nr̄ nolētes credere xpo ſed
religionis vnitati ac fidei derogā
tes: in poſſeſſione caphargamala
ſūt tumulati. Verūtn̄ quo nos po/
ſiti ſum⁹ cū fodere ceperis: inanes
eoꝝ reperies tumulos: qꝛ nobiſcū
nō fuerūt digni tumulari. Cūqꝫ
venerabilis pſbr pdictū virū ſci/
ſcitaret dicēs: vbi vos inueniemus
dn̄e? Ait illi. In agello meo q ſy/
riace delagabria: necnon delbata
lia vocat: ideſt viroꝝ dei ſeu btōꝝ
poſſeſſio. Que viſio ꝯſilis ei iterū
atqꝫ iterū apparuit. Surgēs aūt
venerabilis pſbyter prexit i ciui/
tatē ad antiſtitē ioannē de quo p
viſionē monitus fuerat. **Lcō. vij.**
Cūqꝫ illi cleroqꝫ ei⁹ particulati
viſionis ſeriē retuliſſet ille lachry
mis pre gaudio fuſis bn̄dixit dn̄z
reqꝫ veraciter vt erat p oia com/
perta: beatus eps ſub omni cele/
ritate ad fratres ⁊ coepos vicina
rū vrbiū miſit. Qui cū occurriſſēt
⁊ locū preſignatū fodere cepiſſēt:
terremotu ſtati facto imenſi odo
ris ſuauitas tāta exinde reſperſa
eſt: quātā nulloꝝ etas hoium tūc
tēporis meminerit ſenſiſſe: vt pu
tarent ſe preſentes in amenitate
paradiſi poſitos. **Lectio. viij.**
Et in ipſa hora de ſuauitate odo/
ris ſeptuagitatres aie curate ſūt
a diuerſis infirmitatib⁹. Aderāt
tūc tpis teſtes miraculoꝝ cū bea/
to ioāne euſthomius ſebaſtian⁹ ⁊
eleutheri⁹ hiericōthini pōtifices:
cū clericoꝝ ſciſſimo comitatu qui
oſculantes beati ſtephani pign⁹:
locūqꝫ claudentes cum gaudio:
ad propria ſunt reuerſi. **Lcō. ix.**
Poſt paucos aūt dies pthomar
tyris ſtephani corpus in ſyon in
ſcām eccliaz vbi archidiaconus

fuerat oꝛdinatus: ſeptimo cal. ia/
nuarij: cũ pſalmis ⁊ hymnis decan
lerũt. Tũc tpis ꝓlixe ſiccitatꝭ eſſet
imẽſitas: ſufficiẽs ſuperne pietatis
pluuia deſcẽdit: q̃ ſitientez largi⁹
terrã madefaciẽs irrigauit: qd̃ me
ritis bti martyris ſtephani nul/
lus ambigit ꝑclitanti pplo fuiſſe
ꝯceſſũ. Euãgᵐ. Ecce ego mitto
ad vos. Homel. Hoc qd̃ antea di
xeramus. Regre i natali eiuſdẽ.
In feſto beate marie virginis ad
niues ad vſ. añt. Dũ eſſet rex. cũ
rel. ps. ꝯſueti de dña nr̃a. Caplm.
Ab initio et. Hym. Aue maris
ſtella. ℣. Dignare me laudare te.
Ad. M. añt. Scã maria ſuccur/
re miſeris: iuua puſillanimes: re
foue flebiles: oꝛa ꝓ pplo: interueni
pro clero: intercede ꝓ deuoto femi/
neo ſexu: ſẽtiant oẽs tuũ iuuamẽ:
q̃cũq; celebꝛãt tuã cõmemoꝛatio
nẽ. Oꝛo. Cõcede nos famulos tu
os. Ad matut. inuit. Scã maria
dei genitrix virgo: Intercede pro
nobis. ps. Uenite. Hymni ℣. ⁊
añe omnia fiunt ſicut in conſueto
officio beate virginis. Lectio. j.
Tempoꝛe quo liberius papa
q̃ q̃rtus a btõ ſiluestro petri
apli ſedẽ ꝓuida gubernatione re.
gebat: qdã ioãnes noie alme vr/
bis patriciat⁹ curã gerẽs: tã mo/
rũ q̃z generoſitate nobilitatis pꝛe
clar⁹: poſſeſſionũ ac multaꝝ diui/
tiarũ opulẽtia locuplex: cũ filiũz
nõ haberet: vna cũ ꝯiuge ſua que
ei diuina ꝓuidentia tã moꝝz q̃z
nobilitatis ſilitudine fuerat ſocia
ta: btiſſimã dei genitricẽ ſibi i ꝑci
puã ac ſpecialẽ dñam ꝑelegerat.
Hi ſimul vno oꝛe: pariq; deuotio
ne btiſſime virgini vota ſoluẽtes
dicebãt. Regina celoꝝ dña ange
loꝝ ⁊ ſaluatrix oium tibi tãto de/
uotius nos fragiles ſupplicam⁹:
q̃to viſcera pietatis tue copioſi⁹
erga hoies benigne impendis. ℟.
Scã ⁊ imaculata virginitas: qb⁹
te laudib⁹ referã neſcio. Quia quez
celi capere nõ poterant tuo gremio
ꝯtuliſti. ℣. Benedicta tu in mu/
lieribus ⁊ benedictus fructus vẽ
tris tui. Quia. Lectio. ij.
Accipe igit ſciſſima mr̃ q̃ tibi
ſincera fidei deuotione pſoluim⁹:
⁊ ita vitã nr̃am ⁊ oia q̃ in terris
vt hoies poſſidemus ſolita miſera
tione diſpone: q̃ten⁹ nr̃a tibi deſer
uiat actio: ⁊ nr̃e facultates tibi in
aliquo bñplacito obſeq̃o expẽdã
tur. Nõ ergo diuina clemẽtia ꝑ/
cibus defuit ſupplicantiũ: nec pi/
iſſime virginis aures a iuſtoꝝ pe
titione defuerunt. Sz eoꝝ vota de
us ex alto ſuſcipiẽs: petitiões ipo
rũ voluit effectui mancipare: ⁊ fi
ni debito tradere. Intrabat ꝙpe
tũc mẽſis auguſti: qñ acrioꝛib⁹ ſo
lis ardoꝛib⁹ telluris germina de/
ſiccant: ⁊ hoies ſolis aduſtionib⁹
amplius decoquunt. ℟. Cõgratu
lamini mihi oẽs q diligitis dñz.
Quia cuz eſſẽ paruula placui al
tiſſimo: ⁊ de meis viſcerib⁹ genui
deũ ⁊ hoiem. ℣. Btãm me dicent
omnes generationes: q: ancillã
humilẽ reſpexit de⁹. Quia. L. iij.
Eodẽ eni tpe volens btã dei
genitrix locũ edificãde ſibi

baſilice hoībus demōſtrare:qua/
dā nocte iā dicti menſis id eſt no
nis auguſti:ſubito ꝯtra naturam
tpis totus aer nimia frigoris ꝯge
latione ꝯſtringit̃:τ tanta nubiuʒ
ꝯſtipulatione dēſat̃ vt ibre deſuꝑ
fuſo in ipo caſu niuiuʒ multitudo
deflueret q̄ ſolūmodo edificādē lo
cū baſilice cooperiēs miraculum
pariter τ algorē ſubminiſtrauit.
In ipa deniqꝫ nocte ꝓnotato pō
tifici atqꝫ iā dicto patricio τ vxo/
ri ſue:ſimilē viſionē ſcā dei geni/
trix voluit demōſtrare:q̄ res τ re
uelatio miraculi firmaret̃ aſpectu
τ ſubitanea tpis imutatiōe occul
te viſionis reuelatio noſceret̃. ℞.
Cōtinet in gremio celuʒ terrāqꝫ
regentē virgo dei genitrix ꝓceres
comitantur herilē. Per quos or
bis ouās xp̄o ſub ꝓncipe pollet.
℣. Virgo dei genitrix quē tot᷒ nō
capit orbis in tua ſe clauſit viſce/
ra factus homo. Per. Lcō. iiij.

Apparēs igit̃ ſcīſſima virgo
ꝓnotato pōtifici tali eum ad
monitionis oraculo voluit edoce
re. Operꝫ tuorꝫ intētio τ circūſpe/
cte ſollicitudīs vigilātia qua oīpo
tēti deo plurimum placere cogno
ſceris:te modo in hoc cōmēdabi/
lē reddiderūt: ita vt qđ hacten᷒
erga mei nōis deuotionē ab aliis
nō fuerit attētatū:ꝑ te mihi nunc
placuit ꝯſūmari:adeo vt cauſa ſa
lutis exiſtas oīb᷒ q deuotionē tui
pectoris fuerit imitati. Verꝫ ne per
functoriū hui᷒ reuelationis my/
ſteriū ambiguis cogitatiōib᷒ cre
das:qđ p̄ſētibus verbis tibi aſſe/
rui ſub oīuʒ admiratiōe maximo
etiā miraculo voluit ꝯfirmari:ita
vt ꝯtra tpis naturā tantūmodo
eū locū īfuſione mirande niuis:q̄
candorē τ douū ſpūs ſcī ſignificat
repleueri:ī quo baſilicā nōis mei
tibi ꝓcipio ꝯſtruēdā. ℞. Sicut ce
drus exaltata ſū in libano:τ ſicut
cypſſus in mōte ſyon:q̄ſi myrrha
electa. Dedi ſuauitatē odoris. ℣.
Et ſicut cinnamomuʒ τ balſamū
aromatiçans. Dedi. Lectio. v^a.

Habebis ſiqdē τ ioannē pa/
triciū in hoc oꝑe idoneū ad
iutorē:q ad te ſūmo diluculo tuis
ꝓceptis humiliter paritur᷒ veni/
re curabit cū quo ſimul τ vniuer/
ſo clero ac ppl̄o vrbis ad monteʒ
q ſuperagi᷒ dicit̃ incūctāter acce/
das:ibiqꝫ locū a me de īduſtria re
ſeruatū iuenies:atqꝫ ī eo mox ec/
cleſiā meo nōi incipias fabricare.
Cūqꝫ ille in tāte viſionis ſtupore
miraret̃ τ de cognitiōe pſone ani
mus heſitaret:ab ea ꝓtin᷒ rūſum
audiuit:ſe eſſe dei genitricē virgi/
nē mariā:de qua dei fili᷒ dn̄s ieſus
xp̄us velut ſpōſus de thalamo ad
hoīes īcarnat᷒ ꝓceſſit. His dicti
beata viſio ab oculis ei᷒ ſubtrahi
tur. ℞. Que eſt iſta q̄ ꝓceſſit ſicut
ſol τ formoſa tanq̄ʒ hierl̄ʒ. Vide/
rūt eā filie ſyon:τ btāʒ dixerunt
τ regine laudauerūt eā. ℣. Et ſi
cut dies verni circūdabant eā flo
res roſarū τ lilia ꝯuallium. Vide.

Sicqꝫ eodē momēto Lc. vj.
ꝓtaxato patricio τ eius con
iugi ſub his verbis apparuit:de/
uotionē ingens tui pectoris τ fide

le pꝑpoſitũ quo patrocinium mee de
fenſionis ſpaliter elegiſtis: pio re
ſpexi ītuitu: ⁊ ſollicita erga xp̃i fi
deles miſeratione ſuſcepi. Quã
obrẽ ſcire te volo: qm̃ tuarũ reruz
hereditatũq3 ꝑpetuũ ſucceſſorẽ ti
bi volui ꝓuidere: ita vt duz mihi
domũ ī terra ɔſtruxeris: ego tibi ī
celis copioſũ theſaurũ viuũ ⁊ eter
nã ɔſtruã mãſionẽ. Hoc ergo ti
bi īpero faciendũ vt cũ ſummo ma
ne ſurrexeris ad liberiũ papã fe
ſtinãter accedas. Ego eni domui
mee edificãde ſpalẽ locũ elegi. ℟.
Ornatã montibus filiaz hierl̃m
dñs ɔcupiuit. Et videtes eã filie
ſyon btiſſimã predicauerũt dicen
tes: vnguẽtũ effuſũ nomẽ tuũ. ℣.
Aſtitit regina a dextris tuis in de
ſtitu deaurato circundata varie
tate. Et. Secundum lucam.
In illo tp̃e: Loquente ieſu ad
turbas: extollẽs vocẽ quedã mu
lier de turba: dixit illi. Btũs ven
ter q te portauit ⁊ vbera q̃ ſuxiſti:
⁊ rel. Homelia origenis. L. vij.
Magne deuotionis ⁊ fidei hec
mulier oñdit: que ſcribis et
phariſeis dñm tẽtantib9 ſimul et
blaſſemantibus tãta eius īcarna
tionẽ pre oĩbus ſinceritate cogno
ſcit: tãta fiducia ɔfitet: vt ⁊ pñtiũ
calũniã ⁊ futuroꝝ ɔfundat hereti
coꝝ pfidiã. Nã ſicut tũc iudei ſci
ſpũs opa blaſſemando: verũ ɔſub
ſtantialẽq3 pr̄i dei filiũ denegabãt
ſic heretici poſtea negãdo mariaz
ſemp virginẽ ſci ſpũs opante vir
tute: naſcituro ex humanis mem
bris vnigenito deo carnis ſue ma
teriã miſtraſſe: verũ cõſubſtantia
lẽq3 matri filiũ hoĩs fateri non de
bere dixerunt. Sed ſi caro verbi
dei ſm carnẽ naſcẽtis a carne vir
ginis mr̃is ꝓnunciat extranea: ſi
ne cauſa venter quieã portaſſet: ⁊
vbera que lactaſſet btificarẽtur.
℟. Btãm me dicent oẽs genera
tiones. Quia fecit mihi dñs ma
gna: q potẽs eſt ⁊ ſcm̃ nomẽ ei9.
℣. Et miſericordia ei9 a ꝓgenie in
ꝓgenies timẽtib9 eũ. Quia. Lc. viij.
Qua eni ɔſequẽtia eius
lacte credat nutritus: cui9
ſemine negat eſſe cõceptus: cũ ex
vnius eiuſdẽq3 fontis origine ſm
phiſicos vterq3 liquor emanare
ꝓbetur? Niſi forte putanda eſt ſe
mentinã ſue carnis materiã nu
triẽdo ī carne dei filio ſuggere po
tuiſſe: īcarnãdo aũt q̃ſi maiori et
inuſitato miraculo minime potu
iſſe. Sz huic opinioni obſtat apo
ſtolus dicẽs. Quia miſit de9 filiũ
ſuũ factũ ex muliere: factũ ſub le
ge. Neq3 eni audiẽdi ſũt q legen
dũ putãt ⁊ aſſerũt: natũ ex mulie
re nõ factũ. Sz in vtero virgina
li carnẽ nõ de nihilo: non aliunde
ſi materna traxit carne. Alioqn
nec vere filius hoĩs diceret q ori
ginẽ non hr̃et ex homīe. ℟. Felix
nanq3 es ſacra virgo maria: ⁊ oĩ
laude digniſſima. Quia ex te ort9
eſt ſol iuſticie xp̃s de9 noſter. ℣.
Ora pro pp̃lo interueni pro clero
intercede ꝓ deuoto femineo ſexu:
ſentiant omnes tuũ iuuamẽ qui
cunq3 celebrant tuã ſanctã com
memorationẽ. Quia. Lectio. ix.

AT nos igiť contra euticē ex
tollamus vocē cū catholica
eccľia cuius mulier hec typū geſ/
ſit. Extollamus ⁊ mētē de medio
turbarum: dicamuſq; ſaluatori:
Btūs venter q te portauit ⁊ vbe/
ra que ſuxiſti. Uere eteni btā pa/
rēs que ſicut quidā ait. Enixa eſt
puerpera regē. Qui celū terrāq;
tenet p ſecula: cuius numē ⁊ eter
no cōplectēs oīa gyro. Imperiuz
ſine fine manet: que ventre beato.
Gaudia matris hñs cū virgini/
tatis honore. Nec primā ſimilem
viſa eſt: nec habere ſequentē. At
ille dixit. Quinimo: beati qui au/
diūt verbum dei ⁊ cuſtodiūt illud.
Ad lau. ⁊ p ho. añt. Dū eſſet rex.
Añt. Leua ei⁹. Añt. Nigra ſū.
Añt. Iaz hyemis tranſijt. Añt.
Speciosa facta es. Cap. Ab ini/
tio. Hym. O glioſa. ℣. Diffuſa
eſt. Ad bñ. añt. Btā es maria q̄
credidiſti perficiētur in te que di/
cta ſunt tibi a dño allſa. Ad terti/
am cap. Ab initio. Reliqua bī. ⁊ ℣.
dicunť de cōi virginū. Ad. vj. ca.
Et ſic in ſyon. ⁊c. Et radicaui. ⁊c.
Ad. ix. cap. In plateis ſicut. Ad
vſ. añt. Dū eſſet rex. cu z rel. ps.
de dña nra. ℣. Dignare me. Ad
M. añt. Beatā me dicēt oēs ge/
nerationes: q: ancillā humilē re/
ſpexit de⁹. In ſci dñici cōfeſſoris.

DEus qui eccliam tuā Orō.
beati dñici confeſſoris tui il
luminare dignatus es meritis ⁊
doctrinis: cōcede vt eius itercef/
ſione temporalibus non deſtitua
tur auxilijs: ⁊ ſpiritualibus ſemp
pficiat incremētis. Per. Le. j.

BEatus dñic⁹ pdicator dux
⁊ p̄ īclytus: qui appropin/
quāte mūdi termino q̄ſi nouū ſy/
dus enicuit: ex hiſpanie partib⁹
villa q̄ dicit calaroga: exomēſis
dioceſis oriundus fuit. Decebat
ſane vt q oliz luciferuz in tpe ſuo
pduxerat: heſperū quoq; aduespe
raſcente iā die ſup filios terre cō
ſurgē faceret ab occaſu: vt extre/
mis tpib⁹ ab extremis terre par/
tib⁹ nubes educeret: q̄rū imbre ſe
rotino vineā quā dextera ei⁹ plan
tauerat vberius irrigaret. L. ij.

Sicut eni ioānes baptiſta velut
lucifer ſolis ortū pueniens ſalua/
toris pmū pnunciauit aduentuz
ſic ſcūs iſte dñic⁹ veſptini ſyderis
in ſe gerēs officiū: occidēte ſeculi
luce vicinū crediť pueniſſe iudici
um. Huius mr anteq̄z ipz ↄcipet
vidit in ſōnis ſe geſtare catulum
accenſā ore faculā baiulantē: qui
egreſſus ex vtero totum munduz
incendere videbatur. Lectio. iij.

Quo pfigurabať ex ea pdicato/
rē eximiū naſciturū: q facē igniti
portaret eloquij: quo frigeſcentez
in multorū cordibus charitatē ve
hementius iſlammaret: ⁊ ſedule
pdicationis latratib⁹ lupos arce
ret a gregib⁹: dormientes quoq;
aīas in peccatis: ad virtutū vigi/
lantiā excitaret. Qđ ⁊ rei poſtmo
dū pbauit euentus. Fuit enim vi
tiorum mirabilis obiurgator: op
pugnator hereſum: fidelium dili/
gentiſſim⁹ exhortator. Uerba qui
dem eius ardebāt vt facule: q: in

ſpu venerat ⁊ vtute lxkie. L. iiij.
N atus aūt ex pijs parētibus et
religioſe nutrit⁹ cepit eſſe puer in
genioſus: vtpote q ſortit⁹ eſt aiaȝ
bonā: a dn̄o ſiquidē in bn̄dictiōi-
bus dulcedis eſt ꝑuentus. Pat
eius felix: mater vo ioāna nuncu
pata ē. Poꝛ itaqȝ pio ſtudio: pri
uſq̄ȝ ſeculare aliqd eius illaberet
aīo: traditus eſt eccliaſtico ibuē-
dus officio: vt ſcitatis odoꝛeȝ ve-
lut teſta recens imbiberet: quem
poſtmodū antiquata ꝑpetuo teno
re ſeruaret. In illa eni ſua pueri-
li etate coꝛ ei iam ſenile inerat: et
ſenſus veneranda canities ſub te
nella facie latitabat. Lectio. vᵃ.
D iuina igit gr̄a iā i eo mirabilit
operāte: cū adhuc eſſet puerulus
necdū a nutricis diligentia ſegre
gat⁹: deꝑhenſus eſt ſepe lectuȝ di-
mittere q̄ſi iā carnis delitias ab-
hoꝛreret: ⁊ eligebat poti⁹ ſup terrā
nudā accūbere: q̄ȝ in lecto coꝛpo-
rali gete quodāmodo reſolut⁹ ia
cere. Et extūc duxit i ꝯſuetudinē
declinata ſtratus mollitie: freq̄n-
tiſſime ſup nudā terraȝ doꝛmire.
Videbat iā illō qō nondū legerat
itellexiſſe ꝓuerbium. Adoleſcēs
iuxta viam ſuam etiam cū ſenue-
rit non recedet ab ea. Lectio vj.
V olēs quoqȝ aliqd magnū ꝓuē
turū ex puero: futuroꝝ pſcius de⁹
oñdere cuidā matrone q̄ eū ex ba
ptiſmi fōte leuauerat: viſionē hu
iuſcemodi ꝑ ſōniū demonſtrauit.
Videbat ſiqdeȝ illi mr̄i ei⁹ ſpūali
puer dn̄icus q̄ſi ſtellā hn̄s in frō
te: q̄ totā terrā ſuo lumie ꝑluſtra
bat. Quo dabat itelligi ꝙ dn̄icus
foꝛet qn̄qȝ in lucē gētiū: illumina
re his q in tenebris ⁊ vmbra moꝛ
tis ſedēt. Ipſe eni q̄ſi ſtella matu
tina fulſit in mūdo: viſaqȝ ē cū eo
noua lux q̄dā oꝛiri ſeculo: cui⁹ cla
ritas iā diffuſa eſt vbiqȝ terrarū.
Erat aūt hec mr̄ona nobilis: que
viſiōis magnitudine ſtupefacta:
mr̄i ei⁹ cum ingēti gaudio quod
viderat nunciauit. Lectio. vij.
P uerilib⁹ igit annis inocēter ex
curſis: miſſus eſt palentiā vt ſibi
liberaliū artium cōpararet ſtudij
exercitatione ꝑitiā. Ibi eni tunc
tpis generale floꝛebat ſtudiū abū
dans tā multitudine inumeroſa
ſcholariū q̄ȝ ſtudioſa pfectiōe do-
ctoꝝ. Cepit auteȝ ſcē puer idolis
btūs dn̄ic⁹ nō ſegniter agere eru-
ditioni cuius gr̄a miſſus erat dili
gēter itendere: omiſſiſqȝ friuolis
qb⁹ adoleſcētioꝛ ſolet etas eſflue-
re: maturioꝛibus ſeſe ſtudijs occu
pare. Et vt aiūȝ ſuū pleni⁹ trāſfer
ret ad ſapiaȝ cogitauit a vino ab
ſtrahere carnē ſuā. Unde ⁊ vinū
per decēnium nō bibit. Lcō. viij.
P oſtmodū aūt laceſcēte ſtoma-
cho cōpulſus a bone memoꝛie di-
daco exouienſi epo modico vti vi
no: qō tn̄ ita limphatū ſumebat:
vt pauci de cypho ſuo bibere affe-
ctarēt. Unde factū eſt vt in libera
liū artiū eruditione ſupra multos
coetaneos ſuos ſpatio breuioꝛi ꝓ-
ficeret. His ergo cōpetenter iſtru
ctus ne i huiuſcemodi tā ſciētijs
q̄ȝ ve ⁊ ſūme philoſophie ꝑludijs
tp̄s ſalubrioꝛi diſcipline ꝯgruum

depiret ad theologie ſtudiũ ſe totũ ꝯtulit. Cepitq; diuinis ĩhiare deixmẽt elogiis: quorũ melliflua delectat⁹ dulcedie: hauriebat auide qđ poſtea effudit abũde. L. ix.

His itaq; ſapie ſalutaris ſtudijs q̄tuor annis iuigilãs: tãta diligẽtia: tantaq; diſcendi auiditate ſacris lr̄is ihꝛebat: ꝙ pene noctes ducebat iſõnes: ⁊ videbant̃ ei dies pauci pre amoris magnitudie q̊ ad ſpecioſe rachelis caſtos anhelabat amplexus. Nec eſt frandatus a deſiderio ſuo. Reuera in opere illi⁹ iuxta ꝓpꝛiã extimationem exiguũ laborauit: ſ; cito de generationib⁹ illi⁹ ꝑcepit. Incipit officiũ tñſfigurationis dñi nr̄i ieſu xp̄i. In ꝑmis vĩ. añt. Aſſũpſit ieſus petrũ ⁊ iacobũ. cũ rel̃ de lau. ps. Dixit dñs. cum rel̃. In fine. ps. Laudate dñ; oẽs gen. Cap.

Saluatoꝛẽ expectamus dñm nr̄m ieſũ xp̄m q reformabit corpus humilitatꝭ nr̄e ꝯfiguratũ corpoꝛi claritatis ſue. Hy. Gaudet mr̄ pietatꝭ. ℣. Glioſus apparuiſti i ꝯſpectu dñi. ℟. Proptea decoꝛẽ iduit te dñs. Ad. M. añt. Xp̄s ieſus ſplendoꝛ pr̄is ⁊ figura ſubſtantie eius poꝛtans oĩa v̊bo virtutꝭ ſue purgationẽ pctõꝝ faciẽs i mõte excelſo glioſus apparere hodie dignatus eſt. Oratio.

Deus q fidei ſacr̄a in vnigeniti tui glioſa trãſfiguratione patrũ teſtimonio roboꝛaſti: et adoptionẽ filioꝝ ꝑfectã voce delapſa in nube lucida mirabilr̄ p̄feſignaſti: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt ipſius regis glie nos coheredes efficias: ⁊ eiuſdẽ glie tribuas eẽ conſoꝛtes. Per eun. Ad mat. iuit. Sũmũ regẽ glie xp̄m adoꝛemus. Et pro dono gr̄e ei iubilemus. ps. Venite. Hym. Exultet laudibus. In ꝑ̊ nocť. añt. Paulomin⁹ ab angelis minoꝛatus glia ⁊ honoꝛe coronatus eſt: ⁊ ꝯſtitut⁹ ſuꝑ opera manuũ dei. ps. Dñe dñs nr̄. Añt. Reuelauit dñs ꝯdenſa: ⁊ i tẽplo eius oẽs dicẽt gliã. ps. Afferte dño. Añt. Specioſus foꝛma pre filijs hoium: diffuſa eſt gr̄a in labiis tuis. ps. Eructauit. ℣. Glioſus apparuiſti in ꝯſpectu dñi. ℟. Propterea decoꝛẽ iduit te dñs. Lectiones leguntur de homelia duodecima oꝛigenis. Lectio. i.

PReſentꝭ ſolẽnitatis myſteriũ figuraꝝ veterũ ipletiuũ: nos ad ĩntelligẽtie inqſitionẽ vel incitat vel repellit. Incitat mẽtes ſtudioſas ⁊ liberas: deſides ⁊ occupatas repellit. Scriptũ eſt eni qꝛ vidit aaron ⁊ oẽs filij iſrl̃ moyſẽ ⁊ erat glificata facies ei⁹ ⁊ coloꝛ vultus ei⁹: ⁊ timuerunt accedere ad eũ. ℟. Surge illuminare hieruſalẽ: qꝛ venit lumẽ tuũ. Et glia dñi ſuꝑ te oꝛta eſt. ℣. Et ambulabũt gẽtes in lumĩe tuo ⁊ reges i ſplẽdoꝛe oꝛt⁹ tui. Et. Lectio. ii.

ET poſt pauca: ponebat inqt moyſes ſuꝑ faciem ſuã velamẽ. Cũ aũt ĩtroiſſet i ꝯſpectu dñi vt loq̄ret̃ illi: deponebat velamen. Hoc aũt apl̃us diſſerẽs magnifico illo ſẽſu quo in ceteris vtit̃ de quo dixit, Nos aũt ſenſũ xp̄i habe

mus:vt de quo ſi miſteriũ mortis in lr̃is deformatũ i lapidib⁹ fuit ad gl̃iam: ita vt nõ poſſẽt ĩtẽdẽ ſi lij iſrl̃ i faciẽ moyſi ꝓpꝛ gl̃iã vultus eius q̃ aboleẽ: quõ nõ magis miniſteriũ ſpũs erit i glia. ℟. In ſplẽdẽti nube ſpũs ſcũs viſus eſt: pr̃na vox audita ẽ: Hic ẽ fili⁹ me⁹ dilect⁹ i quo mihi bñ cõplacui: ip ſuz audite. ℣. Apparuit nubes obũbrãs: ⁊ vox pr̃is ĩtonuit. Hic.

Et iterũ paulo. Lectio. iij. poſt dicit: Et nõ ſicut moyſes velamẽ ponebat ſup faciẽ ſuã vt nõ intẽderẽt filij iſrl̃ i faciẽ vultus ei⁹. Obtuſi ſũt eni ſẽſus eorũ vſq; in hodiernũ diẽ. Cũ legitur moyſes velamẽ ẽ poſitũ ſup corde eorũ. Quis nõ admireẽ myſteriorũ magnitudinem? Quis nõ ptimeſcat notã cordis obtuſi? Gl̃ificata ẽ facies moyſi: ſz nõ poterãt i tẽdere in faciẽ vult⁹ ei⁹ filij iſrl̃: ⁊ nõ poterat intẽdẽ pplus ſynagoge. ℟. Videte q̃lẽ charitatẽ dedit nobis de⁹ pr̃: Vt filij dei noiemur ⁊ ſcim⁹. ℣. Scimus qm̃ cũ apparuerit ſimiles ei erimus qm̃ videbimus eum ſicuti eſt. Vt ſi. In ij. noc. añt. Illuminãs tu mirabiliter a mõtib⁹ eternis turbati ſũt oẽs inſipiẽtes corde. ps. Not⁹ i iudea. Añt. Meli⁹ ẽ dies vna i atrijs tuis ſup milia. ps. Quaz dilecta. Añt. Glioſa dicta ſũt de te ciuitas dei. ps. Fũdamẽta. ℣. Glia ⁊ honore coronaſti euz dñe. ℟. Et ꝯſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum. Lec. iiij.

Si qs aũt ꝯuerſationẽ ⁊ vitã põt habẽ eminẽtiorẽ q̃ꝫ reliquus vulg⁹: iſte põt ĩtueri gl̃iam vult⁹ ei⁹. Et nũc eni ſicut dicit apl̃s: velamẽ ẽ poſitũ i lectione veteris teſtamẽti. Et nunc gl̃ificato vultu moyſes loquiẽ: ſz gl̃iam q̃ ẽ i vultu ei⁹ nõ poſſum⁹ ĩtueri. Idcirco aũt nõ poſſum⁹: q: adhuc pplus ſum⁹ ⁊ nihil ſtudij: nihil meriti: pluſq̃ꝫ reliq̃ plebs hẽm⁹. ℟. In ebriati ſũt ab vbertate dom⁹ tue. Et torrẽte voluptatis tue potaſti eos. ℣. Qm̃ apud te ẽ fõs vite: ⁊ in lumine tuo videbim⁹ lumen.

Verũ q: dicẽ ſcũs apl̃s. L. v. id ipſũ aũt velamẽ in veteris teſtamenti lectiõe manet: amputaret nobis oẽm itelligẽtiã ſpũs talis tãtiq; apli ꝓbata ſnĩa niſi addidiſſet: cũ aũt qs ꝯuerſus fuerit ad dñm: auferẽ velamẽ. Igitur cauſã auferẽdi velaminis cõuerſionẽ nr̃am eẽ dicit ad dñm. Ex quo colligẽda ſũt nobis indicia ꝙ donec legentes ſcripturas diuinas latet nos ĩtellect⁹ donec obſcura ſũt nobis ⁊ clauſa q̃ ſcripta ſũt: nõdũ ꝯuerſi ad dñz ſum⁹. ℟. Preceptor bonũ ẽ nos hic eẽ faciam⁹ hic tria tabernacula. Tibi vnũ: moyſi vnũ ⁊ helie vnũ. ℣. Nõ eni ſciebat qd diceret. Tibi.

Si enim conuer. Lectio. v. ſi eẽm⁹ ad dñm ſine dubio auferẽ velamẽ. ſz ⁊ hoc ipſũ ꝯuerti ad dñm q̃le ſit videam⁹. Et vt euidẽti⁹ vidẽ poſſim⁹ qd ſit ꝯuerſus: dicẽdum nobis ꝑus ẽ qd ſit auerſus. Oĩs q cũz recitanẽ vba legis: carminib⁹ ⁊ fabulis occu

pat: auerſus ē. Oīs q cuꝫ legitur
moyſes: de negocijs ſcli: de pecu-
nia: de lucris ſollicitudinē gerit:
auerſus ē. ℞. Si miſtratio mor-
tis lr̄is deformata ī lapidibꝰ fuit
ī glia: ita vt nō poſſēt ītēdere filij
iſrl' in faciē moyſi ꝓpt gl'iam vul
tus eiꝰ q̄ euacuat. Multo magis
miniſtratio ſpūs q̄ manet erit in
glia. ℣. Amplioris eni glie xp̄s
pre moyſe dignꝰ ꝛ habitus: q̄ꝫto
ampliorē honorē hꝫ dn̄s q fabri-
cauit eā. Multo. In. iij. noc. añt.
Thabor ꝛ hermō in noīe tuo exul
tabunt tuū brachiū cum potētia
ps. Miſicordias dn̄i. Añt. Lux
orta ē iuſto ꝛ rectis corde leticia.
ps. Dn̄s reg. ex̄l'. Añt. Cōfeſſio
nē ꝛ decorē induit amictꝰ lumine
ſicut veſtimēto. ps. Bn̄dic. iij. ℣.
Magna ē glia eiꝰ ī ſalutari tuo.
℞. Gloriā ꝛ magnū decorem im-
pones ſuper euꝫ. Scd̄m mattheū.

In illo tpe: Aſſūpſit ieſus pe
trū iacobū ꝛ ioānē frēm eiꝰ
ꝛ duxit eos in mōtē excelſū ſeorſū
ꝛ trāſfiguratꝰ ē an̄ eos: ꝛ rel'. Mo
mel'. ſancti ioānis os auri. L. vij.

Quoniā multa de periculis:
multa de paſſione ſua: mlt'-
ta de morte ꝛ de cede diſcipulorū
locutꝰ ē dn̄s: ꝛ aſpa q̄ꝫplura atqꝫ
ardua eis iniūxit: q̄ oīa cū p̄ntem
vitā ſeq̄rent imminē iā atqꝫ incūbē
videbant: bona v̄o q̄ pollicebant
lōgiore ſpe erāt expectāda: vt pu-
ta q̄ ſeruarēt aīam ſuā ſi p̄derēt
eā: q̄ in glia p̄ris ſui vēturꝰ ſit: ꝛ
p̄mia redditurꝰ: vt viſu etiā cer-
tiores faceret q̄ꝫtuꝫ cape poſſent

gl'iam ſuā qua cū vēturꝰ ē in p̄n̄
ti vita ipſis oſtēdē: ꝛ iaꝫ viſuros
pollicet: ne aut ſua aut dn̄i morte
doleāt: ꝛ maxime petrꝰ. ℞. Voca
uit nos deꝰ vocatione ſua ſcā ſm
grāꝫ ſuā q̄ manifeſta ē nūc. Per
illuminationē ſaluatoris nr̄i ieſu
xp̄i. ℣. Qui deſtruxit mortē: illu
minauit autem vitam in īcorru-
ptionem. Per. Lectio. viij.

Et vide qd agit cū de regno
ꝛ de gehēna diſſeruerit. Qn̄ eniꝫ
dixit. Qui inuenit aīam ſuā: p̄det
eā: ꝛ qcūqꝫ p̄det eā: grā mei inue
niet ipſā: ꝛ q̄ vnicuiqꝫ ſm opera
ſua reddet: regnū ꝛ gehēnam de-
ſignauit. Cum igit' de vtriſqꝫ diſ-
ſeruerit: regnū qdē vt oculis cer-
nat' cōcedit: gehēnā aūt minime:
q̄m rudioribꝰ atqꝫ ieptioribꝰ illō
neceſſariū erat. Probis v̄o ꝛ iaꝫ
p̄ſpicacibꝰ ſatis fuit a melioribꝰ
cōfirmari. ℞. Deꝰ q dixit de te-
nebris lumen ſplēdeſcere: illuxit
ī cordibus nr̄is. Ad illuminatio-
nem ſciētie claritatis dei in faciē
ieſu xp̄i. ℣. Exortū ē in tenebris
lumen rectis corde miſericors:
ꝛ miſerator ꝛ iuſtus. Ad. L. ix.

Propterea hoc mlto magis
ipſū decebat: nō tn̄ oīno illā
partē p̄termiſit. Sꝫ ꝛ qn̄ atroci-
tatē gehēne q̄ſi an̄ oculos oratio
nes ꝓponit: veluti qn̄ laçari effigi
em deſcribit: ꝛ eiꝰ meminit q dena
rios cētū repetijt: ꝛ illius q ſordi-
da veſte veſtitus erat. Et poſt di-
es ſex aſſūpſit petꝝ ꝛ iacobū ꝛ io
annē. ℞. Dū oraret facta ē ſpēs
vultus eius altera: ꝛ veſtitus eiꝰ

albus refulgẽs: ⁊ duo viri loque
bant cũ illo. Moyſes ⁊ helias vi
ſi. In maieſtate. ℣. Dicebãt aũt
exceſſũ eiꝰ quẽ cõpleturꝰ erat in
hierlm. Moyſes. ℣. Glia patri
⁊c. In maie. Ad lau. ⁊ p ho. añt.
Aſſũpſit ieſus petrũ ⁊ iacobũ ⁊ io
annẽ fratrez eius: ⁊ duxit eos in
montẽ excelſũ ſeorſũ: ⁊ trãſfigura
tus eſt añ eos. ps. Dñs reg. de.
cũ rel. Añt. Reſplẽduit facies eiꝰ
ſicut ſol: veſtimẽta aũt eiꝰ facta ſũt
alba ſicut nix al. Añt. Et ecce ap
paruerũt eis moyſes ⁊ helias lo-
quentes cũ ieſu. Añt. Rñdens aũt
petrus dixit ad ieſũ: dñe bonũ eſt
nos hic eſſe. Añt. Adhuc eo lo-
quente: ecce nubes lucida obũbra-
uit eos. Cap. Saluatorem expe.
Hym. Nouũ ſydus. ℣. Corona
aurea ſup caput eiꝰ. ℟. Expreſſa
ſigno ſcitatis ⁊ glie honoris. Ad
bene añt. Et ecce vox de nube di-
cens: hic eſt filius meus dilectus
in quo mihi cõplacui: ipſũ audite
alla. Oro vt. s. Ad. iij. cap. Sal
uatorẽ. ℟. bi. Glioſus apparui-
ſti in ↄſpectu dñi. All. al. ℣. Pro
pterea decorẽ iduit te dñs. Alla.
℣. Glia ⁊ hono. ℟. Et ↄſti. Ad
Nos oẽs reuelata facie vj. ca.
gliaz dñi ſpeculãtes i eãdẽ
imagiez trãſformamur a claritate
i claritatẽ tanqꝫ a dñi ſpu. ℟. bi.
Glia ⁊ honore coronaſti euz dñe.
Alla ala. ℣. Et ↄſtituiſti eũ ſup
opa manuũ tuarũ. Alla. ℣. Ma
gna eſt glia. ℟. Gliaz ⁊ magnũ.
Aſſulit me i ſpu Ad. ix. ca.
in montẽ magnũ ⁊ altũ: et

oñdit mihi ciuitatẽ ſcãm hierlm
deſcendentẽ de celo a deo: habẽtẽ
claritatẽ dei: ⁊ lucerna eiꝰ ẽ agnꝰ.
℟. bi. Magna eſt glia eius in ſa
lutari tuo. Alla all. ℣. Gliaz et
magnũ decorẽ ipones ſuper eum.
Alla. ℣. Corona aurea ſuper ca
put eius alla. ℟. Expſſa ſigno ſã
ctitatis ⁊ glie honoris alla. In ſe
cundis vs. añt. Aſſũpſit ieſus. cũ
rel. In fine. ps. Laudate dñz. o.
gẽ. Cap. ⁊ hymnꝰ ⁊ ℣. vt in pmis
vs. Ad. M. añt. Et audientes di
ſcipuli ceciderũt in faciẽ ſuã et ti
muerunt valde: ⁊ acceſſit ieſus ⁊
tetigit eos: dixitqꝫ eis: ſurgite et
nolite timẽ all. Alia añt. ad. M.
Sũt de hic ſtãtibꝰ q nõ guſtabũt
mortẽ donec videãt filiũ hois veni
entẽ in regno ſuo. Oro vt. s. In
ſcõ martyꝝ ſixti feliciſſimi ⁊ aga-
piti. Oro. Deus qui nos cõced.
Regre in cõmuni ſcõꝝ. Lectio. j.
Sixtus natione grecꝰ ex pr̃e
philoſopho: ſedit annos du
os: meſes vndeci: dies ſex: marty
rio coronat. Fuit aũt tpibus vale
riani ⁊ decij: quo tẽpore pſecutio
maxima fuit. Eodẽ tpe hic com
phenſus eſt a valeriano ⁊ ductꝰ
eſt vt ſacrificaret demonijs. Qui
ↄtẽpſit pcepta valeriani ⁊ capi-
te trũcatꝰ eſt ⁊ cũ eo alij ſex diaco
nes, Feliciſſimꝰ: agapitus: ianua
rius: magnꝰ: vincẽtiꝰ ⁊ ſtephanꝰ
ſb die octauo idus auguſti. L. ij.
Et pdicti pfuerũt a ↄſulatu ma
ximi ⁊ grauionis vſqꝫ ad ↄſulatũ
tuſci ⁊ baſſi: ⁊ iceperũt a. xiij. cal.
auguſti: q tpe ſeuiſſima pſecutio
agebatur

agebaꝭ ſub decio. Et poſt paſſiõez btī ſixti: poſt tertiū diē paſſus eſt btūs laurēti⁹ eius archidiacon⁹ q̄rto idus auguſti: ⁊ ſubdiacon⁹ claudius: ⁊ ſeuer⁹ p̄ſbyter ⁊ creſcētius lector: ⁊ roman⁹ oſtiari⁹. Hic cōſtituit vt miſſarū actionē ſacerdote incipiēte pplus decantaret hymnum. Sāctus ſcūs ſāctus dn̄s deus ſabaoth. Lec. iij.

Hic fecit ordinationes duas per mēſē decēbriū: p̄ſbyteros q̄tuor: diacones ſeptez: ep̄os duos. Qui etiā ſepult⁹ ē in cimiterio calixti via appia. Nā ⁊ ſex diacones ſupradicti ſepulti ſūt in cimiterio p̄textati via appia. Supradict⁹ autē btūs laurētius in cimiterio ciriace: in agro verano in cripta cū alijs multis matyrib⁹. Et ceſſauit ep̄at⁹ dies trigitaq̄nq;. L. iiij

Sixt⁹ vrbis rome ep̄s: athenis nat⁹ ⁊ doct⁹: ⁊ p̄us q̄dē philoſophus poſtea v̄o xp̄i diſcipl's: tp̄ibus decij ceſaris ⁊ valeriani p̄fecti: q iuſſerūt ſibi btm̄ ſixtū ep̄m cū clero ſuo p̄ntari noctu intra ciuitatē in tellude. Tūc ſixt⁹ ep̄us dixit ad clerū ſuū: F̄res ⁊ cōmilitones mei: nolite expaueſcē. Omnes ſci q̄ta paſſi ſūt tormēta: vt ſecuri ppetuā obtinerēt eterne vite palmā. Nā ⁊ dn̄s nr̄ ieſus xp̄s paſſus ē p ſalute nr̄a vt nobis relinq̄ret exēpluz: ⁊ voce clara ait. Vēite nemo metuat terrores. L. v.

Feliciſſim⁹ ⁊ agapit⁹ diacones dixerūt: ⁊ nos ſine te p̄re nr̄o quo ibim⁹? Et p̄ntat⁹ ē noctu decio ⁊ valeriano cū duob⁹ diaconibus. Tūc dixit ad ſixtū ep̄m decius ceſar: Scis q̄re tēt⁹ ex ꝯuētiōe publica nob p̄ntat⁹ es? Rn̄dit ſixt⁹ ep̄s: Scio ⁊ bn̄ ſcio. Deci⁹ dixit: Ergo ſi ſcis: fac vt vniuerſi ſciāt: vt ⁊ tu viuere poſſis ⁊ clerus tuus augeaꝭ. Rn̄dit ſixt⁹ ep̄s: Vere ſic feci ⁊ facio vt cler⁹ me⁹ augeaꝭ

Deci⁹ dixit: Ergo ſacrifica dijs īmortalib⁹ ⁊ eſto p̄nceps ſacerdotū. L. vj.

Btūs ſixt⁹ ep̄s dixit: Ego ſacrificaui ſemp ⁊ ſacrifico deo p̄ri oīpotēti ⁊ dn̄o noſtro ieſu xp̄o filio ei⁹ ⁊ ſp̄ui ſcō hoſtiā purā ⁊ imaculatā. Deci⁹ dixit: Cōſule ſenectuti tue ſic ⁊ nos ꝯſulimus tibi: ita ꝯſule ⁊ tu tibi ⁊ clero tuo

Btūs ſixt⁹ ep̄s dixit: Vſq; L. vij. adeo ꝯſult⁹ ſū mihi ⁊ clero meo: vt de p̄fūdo mortis eterne conerōēs mecū eripe. Deci⁹ dixit: Sacrifica: nam ſi nō ſacrificaueris: tu eris exēpluz oīum. Sixt⁹ ep̄s dixit: Iā ſemel dixi tibi: q; ſacrificium ſemp offero deo meo ⁊ dn̄o ieſu xp̄o filio eius. Lectio. viij.

Deci⁹ dixit ad milites: Ducite eū ad tēpluz martis: vt ſacrificet deo marti. Q̄ ſi noluerit: recludīte eū in p̄uata cuſtodia mamortini. Et duxerunt eū ad tēplū martis: ⁊ coartabāt euz vt ſacrificijs coinq̄naret. Tunc btūs ſixt⁹ ep̄s dixit: O iſelices q nō ploratis ſ; adoratis idola vana manufcā muta ⁊ ſurda q̄ nec ſibi nec alijs p̄ſūt

Sed audite me filij ⁊ libe- L. ix. rate aīas v̄ras de eterno ſupplicio: ⁊ nolite paueſcere iſta tormēta: ſ; ea metuite q̄ finē nō habēt:

⁊ agite penitētiā qꝛ neſcientes ſa/
rificaſtis idolis vanis. Et ꝯtē/
pto decio itroduxerūt eū in cuſto
diā ꝓuatā cū duobꝰ diaconibꝰ ſu
is feliciſſimo ⁊ agapito. Cūq; au
diſſet btūs laurentiꝰ archidiaco
nus: btm̄ ſixtū ep̄z in cuſtodia re
cludi: his v̄bis appellare cepit:
Quo ꝓgrederis ſine filio pater?
Quo ſacerdos ſcē ſine diacono ꝓ
peras? Tu nunq̄ ſine miniſtro ſa/
crificaſti: nec offerre ꝯſueueras.

In ſci donati epi ⁊ mar. Oro.

Deus tuoꝝ glīa ⁊ ſacerdotū
ꝓſta q̄ſumꝰ: vt ſci martyris
tui ⁊ epi donati cuiꝰ feſta gerimꝰ
ſētiamꝰ auxiliū. Per. Lectio. i.

Apud tuſciā ciuitate aretio
natale ſci donati epi ⁊ mar/
tyris: q nutritꝰ a ſcō pigmenio ꝓ
ſbytero in titulo bti paſtoris: eru
ditꝰ ē nō ſolū in diuinis: verūetiā
⁊ in humanis litteris ſufficiētiſſi
me. Cū quo ⁊ iulianꝰ creuit: ⁊ ſb
diaconꝰ ordinatꝰ reiecto poſtmo
dū gradu inutilis factꝰ ad iperiū aſ
pirauit. Quo tp̄e btm̄ pigmeniū
rome i cuſtodia mācipatū: ⁊ ſcōs
p̄rēz ⁊ m̄rēz donati gladio occidit

Donatꝰ v̄o fugā petijt are/ L. ij.
tiū ciuitatē: ⁊ hitauit cū hilaria/
no glioſiſſimo monacho p̄ueēs deo
ꝯtinuis orōnibꝰ ⁊ ieiunijs. Factū
ē aūt vt mulier ſyrāna noīe genti
lis ⁊ pagana: capta oculis: corde
v̄o ceca: cū vnico filio ſuo hercu/
liano noīe: cellā bti hilariani cū
quo btūs vir habitabat reqreret
Quā in fide xp̄i inſtructā ad bea
tū ſatyrum ep̄m hilarianus ⁊ do
natus perduxerunt. Lectio. iij.

Qui vt fidem xp̄i accepit grās
deo agēs indixit ei ieiuniū: vt hu/
miliaret in cilicio ⁊ cinē. Et ſic de
mū cathetizauit eā: ⁊ baptizauit
tā ipſā q̄z filiū eiꝰ. Et mox aperti
ſūt oculi ſyrāne: cepitq; clamare:
Vere filiꝰ dei xp̄s ē q illuminauit
oculos meos. Qd̄ factū audiens
ampronianꝰ nō multo poſt attu/
lit filiū ſuū demoniacū ad btm̄ do
natū. Quo orāte ſimul cū btō ſa/
tyro ep̄o ⁊ hilariano monacho ex
pulſus demō: puerū ſanū reliqt.

Sed ⁊ nō lōge poſt tp̄e: L. iiij.
vir qdā euſtaſiꝰ rector tuſcie: ⁊ ex
actor fiſci: dū occupatꝰ alicubi te
neret ſupuenientibꝰ hoſtibꝰ vxor
ipſiꝰ eufroſina pecuniā abſcōdit:
⁊ paucis diebꝰ ſuccedētibꝰ abſē
te adhuc viro defūcta ē. Rediēs
aūt poſtmodū vir eiꝰ iuenit vxo/
rē ſuā mortuā: pecuniāq; fiſci ſibi
celari. Qua de re nō parū triſtis
ſimul ꝓ reqſita pecunia: cū etiā
a ꝓncipibꝰ curie ſupplicia ipi me
ditarent: fugiēs idē euſtaſiꝰ venit
ad btm̄ ſatyrū ⁊ donatū: ⁊ indica
uit eis anxietatē ai ſui. Lcō. v.

Stās itaq; donatꝰ ſup ſepulchrū
vxoris ipſiꝰ voce magna clama/
uit: Eufroſina ꝑ xp̄z ieſū crucifi/
xū te ꝯiuro: vt dicas nobis qd ſa
ctū ſit de pecunia fiſci: qꝛ vir tuꝰ ꝓ
ea ab exactoribꝰ valde affligitur.
Que mox de ſepulchro r̄ndit. In
igreſſu domꝰ ſuffoſſa latet pecunia
quā q̄ris. Recepta ē igit pecunia
liberato euſtaſio ab iꝓſitiōe calū
nie. Verū recepto btō ſatyro cuz

patribus ſuis eius loco ſacerdo-
tiũ btũs donatꝰ ſuſcepit. Lec vi.
Quiꝙ die q̃dã miſſam celebraſ-
ſet ppl'o: ⁊ de corpore xp̄i ac ſãgui
ne ipſiꝰ venerabilr̄ ppl's recreare
tur: diaconꝰ qdã anthimus noie
tradebat ſacrũ ſãguinẽ xp̄i: ⁊ ſu-
bito paganoꝝ ĩpulſu cecidit: ⁊ ſã
ctũ calicẽ cõminuit: vñ valde tri
ſtis tã ipſe q̃ȝ ppl's xp̄i efficit: cuiꝰ
triſticiã dñs p̱ btũ̃ donatuȝ ilico
releuauit. Nã collecta ſſ fragmẽ
ta dicti calicis: ⁊ btõ viro allata
Que flẽs: ille ſuſcipiẽs: orõne ſcã
vas in p̄ſtinã formã reſtaurauit

In ſcõꝝ martyrũ ſmaragdi ci riaci ⁊ largi. Orõ.

Deꝰ qui nos annua ſcõꝝ martyrũ
tuoꝝ ciriaci largi ⁊ ſmaragdi ſo-
lẽnitate letificas: ꝯcede ꝓpitiꝰ:
vt quoꝝ natalicia colimꝰ virtutẽ
quoꝙ paſſionis imitemur. Per.

Rome natale ſci ciriaci L. j.
martyris q poſt lõgã carce
ris macerationẽ: quaȝ ſub maxi
miano ptulit cũ ſiſinnio diacono
ſuo ⁊ ſmaragdo ⁊ largo: poſt mľ
ta facta miracula in qbꝰ filiã dio
cletiani arthemiaȝ: ipſiꝰ rogatu a
demonio curauit ac baptiʒauit: fi
liã quoꝙ ſaporis regis pſarũ io-
biã miſſus illo ꝓpt̄ hoc a diocletia
no liberauit a demonio: ac bapti
ʒauit cũ ipſo rege ⁊ aliijs q̃dringẽ
tis triginta. Rediẽs romam poſt
mortẽ diocletiani tẽtꝰ ẽ iter alios
xp̄ianos a filio eius maximiano:
⁊ in cuſtodia miſſus eo ꝙ ſororeȝ
ſuaȝ xp̄ianam feciſſet. Lectio. ij.
Deide p̄cepit vt ĩ die ꝓceſſionis
ſue nudus añ rhedaȝ eiꝰ cathenis
obligatꝰ traheret. Et poſt hoc edu
ctꝰ de carcẽ cũ ſocijs largo ⁊ ſma-
ragdo ⁊ creſcẽtiano p̱ carpaſiuȝ
vicariũ pice reliq̃ta caput eiꝰ p̱fu
ſũ ẽ. Et rurſũ poſt dies q̃tuor edu
ctꝰ de carcẽ in cathaſta extẽtꝰ: at
tractuſꝙ neruis ⁊ fuſtibꝰ diu ce
ſus: poſt dies aliquot iubẽte ma-
ximiano capite trũcatꝰ ẽ cũ largo
⁊ ſmaragdo ⁊ alijs trigĩta. Scri
ptũ ẽ in geſtis marcelli pape. Ip
ſo tp̱e maximianus interfecit ſo-
rorẽ ſuã arthemiam. Lectio. iij.
Poſtq̃ȝ v̄o maximianꝰ auguſtꝰ
iuſſit vt oẽs q erãt ĩcuſtodia vna
cũ ciriaco diacono capite trũcarẽ
tur ⁊ ꝓmiſcui ſexꝰ numero trigĩta
⁊ vnꝰ decollati ſũt via ſalaria ĩtra
thermas ſaluſtij foras muros. Eo
rũ corpora collegit noctu ioãnes
p̄ſbyt̄ ⁊ ſepeliuit ĩ eadẽ via ſub die
vij. kaľ. ap̄liũ. Poſt dies aũt. viij
veniẽs btiſſimꝰ marcellus ep̄s cũ
lucina m̃rona xp̄ianiſſima corpo
ra ſcõꝝ ꝯdiuit cũ aromatibꝰ ⁊ lin
theaminibꝰ. In ſci romani mar.

Rome ſci romani marty L. j.
ris q ꝯfeſſiõe ſci laurẽtij cõ
pũctꝰ: credidit ĩ dñȝ ieſũ xp̄ȝ p̱ v̄
bũ ipſiꝰ bti laurentij: ⁊ cepit dicẽ
ad btũ̃ laurẽtiũ: Uideo añ te iu-
uenẽ pulcherrimũ ſtãtem cũ lin-
theo ⁊ ĩgentẽ mẽbra tua. De q̃ re
adiuro te p̱ deũ q tibi miſit ãgelũ
ſuum ne derelinquas me: ſed fe-
ſtina me baptiʒare. Lectio. ij.
Nunc decius dolo repletus ⁊ fu
rore dixit ad valerianum: vt pu-
to victi ſumus p̱ artẽ magicã. Et

iuſſit ſolui beatũ laurẽtiũ: ⁊ de ca
thaſta leuari. Eadem hora roma
nus afferẽs vrceũ cũ aqua: cepit
querere horã vt eã offerret beato
laurẽtio. Veniẽs aũt romanꝰ af/
ferẽs aquã miſit ſe ad pedes bea/
ti laurẽtij: ⁊ rogabat eũ cũ lachry
mis vt baptiçaret eum. Qui acce
pit aquã bñdixit ⁊ eũ baptiçauit
Audiẽs aũt hoc factũ deci L. iij.
us dixit. Exhibete eũ cũ fuſtibꝰ.
Et adductꝰ romanꝰ ante ꝯſpectũ
decij: nõ iterrogatꝰ cepit clamare
dicẽs: xpianꝰ ſũ. Et iuſſit deciꝰ vt
ipſa hora ſubiret capitis ſentẽtiã.
Qui eductꝰ foras muros porte ſa
larie: decollatꝰ ẽ qnto idus augu
ſti. In vigilia ſci laurẽtij ad vſ.
añt. Laurẽtius ingreſſus. cum
rel. ps. Dixit dñs. cum rel. In fi
ne. Lauda. ꝛc. oẽs gẽ. Cap.
Fratres: Qui parce ſemiat
parce ⁊ metet: ⁊ q ſeminat in bñ/
dictionibꝰ de bñdictionibus ⁊ me
tet. Hym. Deꝰ tuoꝝ. ℣. Glia et
honore. Ad. M. añt. Leuita lau
rẽtiꝰ bonũ opus opatꝰ eſt: q per ſi
gnũ crucis cecos illuminauit: ⁊
theſauros ecclie dedit paupibus.
Da nobis q̃s ops deꝰ Oro.
vitioꝝ nr̃oꝝ flãmas extin/
guere: q btõ laurẽtio tribuiſti tor
mẽtoꝝ ſuoꝝ icẽdia ſupare. Per.
Ad mat. inuit. Beatꝰ laurẽtius
xpi martyr triũphat coronatꝰ in
celis. Venite adoremꝰ dñm. ps.
Venite. Hymni ps. ℣. ⁊ ℟ia bi.
dicũtur de vno martyre. In. j. no
cur. añt. Quo ꝓgrederis ſine fi
lio pater: quo ſacerdos ſãcte ſine
miniſtro ꝓperas? ps. Beatꝰ vir.
℣. Beatꝰ laurẽtiꝰ dixit. ℣. añt.
nõ dicuntur niſi in hac nocte tm̃.
Añt. Noli me derelinquere pr̃ ſcẽ
qꝛ theſauros tuos iã expẽdi quos
tradidiſti mihi. ps. Quare fre.
℣. Quid in me ergo diſplicuit pr̃
nitati tue. Añt. Nõ ego te deſero
fili neqꝫ derelinq̃: ſꝫ maiora tibi de
bent ꝓ fide xpi certamia. ps. Dñe
qd mul. ℣. Beatꝰ ſixtꝰ dixit L. j.
Poſtq̃ꝫ beatꝰ ſixtus vrbis ro
me epũs martyrij coronaꝫ
adeptꝰ ꝯſũmauit agonẽ: venerũt
milites ⁊ cõprehẽderũt btm̃ lau/
rẽtiũ archidiaconẽ: ⁊ duxerunt
eũ ac tradiderũt parthemio tribu
no. Eadẽ hora parthemiꝰ tribunꝰ
nũciauit decio eo qꝛ laurẽtius ar
chidiaconꝰ ſixti q theſauros habe
bat recõditos: i cuſtodia teneret.
Gauiſus ẽ deciꝰ: ⁊ iuſſit ſibi btm̃
laurẽtiũ pñtari. Quẽ ita aggredi
tur deciꝰ ceſar dicẽs. Vbi ſũt the/
ſauri ecclie quos apud te nouimꝰ
eẽ recõditos? Beatꝰ laurẽtiꝰ non
reſpõdit ei verbũ. ℟. Leuita lau
rẽtiꝰ bonũ opus opatꝰ ẽ q ꝑ ſignũ
crucis cecos illuminauit: Et the/
ſauros ecclie dedit paupibus. ℣.
Diſpſit dedit paupibꝰ iuſticia eiꝰ
manet in ſeculũ ſeculi. Et. L. ij.
Eodẽ die deciꝰ ceſar tradi/
dit eum valeriano pfecto di
cẽs: Exgre ab eo diligenter the/
ſauros ⁊ ꝑſuade vt ſacrificet. Qđ
ſi nõ ſacrificauerit: diuerſis eum
penis cruciatibuſqꝫ iterfice. Tũc
valerianꝰ dedit eũ cuidã vicario
noĩe hypolito i cuſtodia. Cũqꝫ ac

cepiſſet hypolitꝰ btm̄ laurẽtium:
recluſit eũ in cercerẽ cuʒ multis.
Erat aũt ibi in cuſtodia multo tẽ
poꝛe hõ gẽtilis noie lucillus: qui
ploꝛãdo amiſſis oculis cecꝰ factꝰ
fuerat. Et dixit ad eũ btũs laurẽ
tius: Crede in filiũ dei dñm ieſuʒ
xp̄m: ⁊ baptiçare in noie eiꝰ: ⁊ il-
luminabit te. Reſpõdit lucillus:
Ego ſemꝑ deſideraui baptiçari ĩ
noie dñi nr̄i ieſu xp̄i. ℞. Puer
meꝰ noli timẽ: qꝛ ego tecũ ſũ dicit
dñs: Si tranſieris ꝑ ignẽ flãma
nõ nocebit te: ⁊ odoꝛ ignis nõ erit
in te. ℣. Liberabo te de manu
peſſimoꝛum: ⁊ eruam te de manu
foꝛtium. Si trãſieris. Lectio. iij.
Beatꝰ laurẽtiꝰ dixit: Ex to-
to coꝛde credis? Rñdit lucil
lus cũ fletu dicẽs: Ego credo in
dñm ieſũ xp̄m ⁊ idola vana ⁊ fal
ſa reſpuo. Hypolitꝰ vͦo patienter
auſcultabat v̄ba eoꝝ. Tunc btũs
laurẽtiꝰ catheciçauit eũ ⁊ accepta
aq̄ baptiçauit eũ in noie pr̄is ⁊ fi
lij ⁊ ſp̄us ſci. In ipſa hoꝛa apti ſũt
oculi eiꝰ ⁊ cepit clamare dicens:
Bñdictꝰ dñs nr̄ ieſus xp̄s deꝰ et̄-
nus q me illuminauit ꝑ btm̄ lau-
rẽtiũ. Tũc audiẽtes hoc multi ce
ci veniebãt ad btm̄ laurẽtiũ cũ la
chꝛymis. Et btũs laurẽtiꝰ ĩ cuſto
dia poſitus hypoliti: ponebat ma
nus ſuꝑ cecoꝛuʒ oculos: ⁊ illumi
nabant. ℞. Strinxerũt coꝛpoꝛis
mẽbꝛa poſita ſuꝑ craticulã: mini
ſtrãtibꝰ pꝛunas ĩſultat leuita xp̄i
Btẽ laurẽti martyr xp̄i ĩtercede
ꝓ nobis. ℣. Mea nox obſcuruʒ
nõ hʒ ſʒ oia ĩ luce clareſcũt. Btẽ.

In. ij. noc. añ. Btũs laurentius
oꝛabat dicẽs: dñe ieſu xp̄e deꝰ de
deo miſerere mihi ſeruo tuo. Ps.
Cõ inuocarẽ. ℣. Quia accuſatus
nõ negaui nomẽ ſcm̄ tuũ iterro-
gatꝰ te xp̄m ꝯfeſſus ſũ. Añ. Di
xit romanꝰ ad btm̄ laurẽtium: vi
deo añ te iuuenẽ pulcherrimũ fe-
ſtina me baptiçare. Ps. Verba
mea. ℣. Afferẽs aũt vꝛceũ cum
aqua miſit ſe ad pedes eiꝰ. Añ.
Btũs laurẽtiꝰ dixit: mea nox ob
ſcurũ nõ hʒ ſʒ oia ĩ luce clareſcũt
Ps. Dñe dñs nr̄. ℣. Quia ipſe
dñs nouit: qꝛ accuſatꝰ nõ negaui
nomẽ ſcm̄ tuũ. Ser. ſci aug. epi.
Quam oẽs btõs marty L. iiij.
res quos nobis tradidit an
tiqtas: honoꝛificẽtia digna vene-
remur: p̄cipue tñ btm̄ laurẽtium
martyrẽ tota debemꝰ deuotiõe ſu
ſcipe. Maioꝛẽ eni affectũ ibi de-
beo: vbi credulitatẽ meã cogit cõ
tẽplatio: q̄ʒ vbi fidem meã hoꝛtať
opinio. Maioꝛẽ inq̄ʒ affectũ illic
debeo vbi ꝑ ea q̄ vidi cõpelloꝛ de-
uotione credẽ etiã illa q̄ nõ vidi.
Nã ⁊ cũ aliqñ audiui q̄ mihi im
poſſibilia viderenť: cepi ea credẽ
potuiſſe fieri dũ ſiłia facta eẽ ꝯſpe
xi. Et iõ tꝑibꝰ nr̄is paſſi: hãc no
bis p̄ſtiterũt grãz vt fidẽ p̄teritã
ꝯfirmarẽt. ℞. Quo ꝓgrederis ſi
ne filio pr̄: q̄ ſacerdos ſcẽ ſine dia
cono ꝓperaſ? Tu nunq̄ʒ ſine mini
ſtro ſacrificiũ offerre ꝯſueueras.
℣. Quid in me ergo diſplicuit pr̄
nitati tue? nunq̄d degenerẽ me ꝓ
baſti? expire certe vtrũ idoneum
miniſtrũ elegeris cui cõmiſiſti do

minici ſãguis diſpẽſationẽ. Tu.

SUpꝺictũ igit̃ btm̃ viꝝ L. v.
debem⁹ tota deuotione ſuſci
pere. Primũ qꝛ p̃cioſũ ſãguinez
ſuũ ꝓpter dñm tradidit. Deide
ꝙ ꝑrogatiuã nobis apud dñz no
ſtrũ nõ minimã ꝯtulit oſtẽdẽs q̃
lis debeat eẽ xp̃iani fides: de cui⁹
ꝯſortio exiſtẽ martyres merent̃.
Tertio ꝙ idẽ tã ſcẽ ꝯuerſationis
fuerit vt coronã martyrij tp̱e pa
cis iueniret. Sz cũ ĩfideles tanta
ſcitate btm̃ laurẽtiũ ꝓ xp̃i noĩe vi
diſſẽt certare: erroreſqꝫ eoꝝ mani
feſtos rõnabili caſtigatiõe ꝯuin
cere: tũc illi iebꝛiati furore rapue
rũt eũ: ⁊ cede crudeliſſima ſaucia
uerũt: ⁊ bti viri corp⁹ flãmis i cra
ticl'a tradiderũt. ℟. Noli me dẽ
liquẽ pr̃ ſcẽ: qꝛ theſauros tuos iã
expẽdi. Nõ ego te deſero fili neqꝫ
dẽliquo ſz maiora tibi debent̃ ꝓ fi
de xp̃i certamia. ℣. Nos q̃ſi ſenes
leuioris pugne curſũ recipim⁹: te
aũt q̃ſi iuuenẽ manet glioſior de
tyrãno triũph⁹ poſt triduũ me ſe
q̃ris ſacerdotẽ leuita. Nõ. L. vj.

VEre btm̃ corp⁹ qꝺ nõ ad pe
nã funeſt⁹ ignis nec tormẽ
ta mortis a fide xp̃i imutauerũt
ſz ad eternã regem ſcã religio co
ronauit. Sz tñ ipſa flamma non
iõ ſuſcepit martyrẽ vt eum a fide
ignis mutaret: ſz vt approbatũz
dño ſuo redderet. Tali nãqꝫ icẽ
dio bti laurẽtij ꝯſecrata ſũt viſce
ra: nõ ꝯdemnata. Cõuenit huic
paſſioni qꝺ ait apl's: Ipſe aũt ſal
uus erit ſic tñ q̃ſi ꝑ ignẽ. Salu⁹
eni fact⁹ ẽ iſte dñi eius venerabile
corp⁹ i igne ꝑtulit ꝯfeſſionis ſup
plicium. Propter quã morti addi
ct⁹ ẽ ſãct⁹ vt ſui ſil'es eẽ certos hor
taret̃. ℟. Btũs laurẽti⁹ clamauit
⁊ dixit: deũ meũ colo ⁊ illi ſoli ſer
uio. Et iõ nõ timeo tormẽta tua.
℣. Mea nox obſcuꝝ nõ hꝫ ſz oĩa
i luce clareſcũt. Et. In. iij no. añ.
Strinxerũt corporis mẽbra poſi
ta ſup craticulã: ſubijciẽtib⁹ pru
nas iſultat leuita xp̃i. Ps. Dñe qs
hi. ℣. Carnifices v̊o vrgẽtes mi
ſtrabãt carbones ſubt̃ cratẽ ferre
az. Añ. Igne me examiaſti ⁊ nõ
ẽ iuẽta i me iniqtas. Ps. Exau. d.
iu. ℣. Probaſti dñe cor meũ ⁊ vi
ſitaſti nocte. Añ. Interrogat⁹ te
dñz ꝯfeſſus ſũ: aſſatus g̃ras ago.
Ps. Dñe iv. ℣. G̃ras tibi ago dñe
qꝛ ianuas tuas igredi merui. Fm

IN illo. t. d. i. d. ſ. Amẽ io. iñe.
amẽ dico vobis: niſi granũ fru
mẽti cadẽs ĩtrã mortuũ fuerit ip
ſũ ſolũ manet: ⁊ rel'. Hõ. ſ. au. ep̃i

IPſe dñs ieſus erat Lec. vij.
granũ mortificãdũ: ⁊ mltipli
cãdũ. mortificãdũ i ĩfidelitate iu
deoꝝ ⁊ mltiplicãdũ i fide pploꝝ.
Iã v̊o exhortãs ad paſſionis ſue
ſectãda veſtigia: q amat ingt ani
mã ſuã ꝑdet eã. Qꝺ duob⁹ mo
dis põt itelligi. Qui amat ꝑdet:
ideſt ſi amas ꝑdes: ſi cupis vitã
tenẽ cũ xp̃o: noli mortẽ timere ꝓ
xp̃o. Item aliomodo. Qui amat
aĩaz ſuã ꝑdet eã. Noli amare ne
ꝑdas: noli amare in hac vita: ne
ꝑdas i eterna vita. ℟. In crati
cula te deũ nõ negaui. Et ad ignẽ
applicat⁹ te dñm ieſũ xp̃m ꝯfeſ
ſus ſũ. ℣. Probaſti dñe cor me
um ⁊ viſitaſti nocte. Et. L. viij.

HOc aūt qđ poſteriꝰ dixi magis videt̃ habē euāgelicꝰ ſēſus. Seqtur enī. Et q odit aīam ſuā i hoc mūdo: in vitā eternā cuſtodit eā. Ergo qđ ſupradictū ē: q amat: ſubītelligit̃ in hoc mūdo ipſe vtiqꝫ ꝑdet. Qui autem odit vtiqꝫ i hoc mūdo: i vitā eternam ipſe cuſtodit eā. Magna ⁊ mira ſētētia quēadmodū ſit hoīs i aīaꝫ ſuā amor vt ꝑeat: odiū ne pereat. Si male amaueris tunc odiſti: ſi bū oderis tūc amaſti. Felices qui oderūt cuſtodiēdo: ne ꝑdāt amādo. ℞. O hypolite ſi credideris i dn̄z ieſū xp̄m. Et theſauros tibi oſtēdo ⁊ vitā eternā ꝓmitto. ℣. Btūs laurentiꝰ hypolito dixit: ſi credis i dn̄z ieſū xp̄m. Et theſau.

SEd vide ne tibi ſubrepat vt teipſū velis iterimē: ſic itelligēdo: q̄ debes i hoc mūdo odiſſe aīam tuā. Hinc enī qdam maligni atqꝫ ꝑuerſi hoīes ⁊ in ſemetipſis crudeliores ⁊ ſceleratiores homicide: flammis ſe donant aqs ſe ꝑfocāt: ꝑcipitio ſe collidūt ⁊ pereūt. Hoc xp̄s nō docuit: imo etiā ſibi ꝑcipitiū diabolo ſuggerēti rn̄dit: Uade ſathana. Scriptū ē enī: nō tētabis dn̄z deū tuū. Petro aūt dixit ſignificans q̄ morte clarificaturꝰ eēt deū. Cū eēs iuniorcigebas te ⁊ ambulabas quo volebas: cū aūt ſenueris alter cinget te: ⁊ feret quo tu nō vis. Ubi ſatis exꝑſſit nō a ſeipſo ſꝫ ab alio debē occidi q veſtigia ſeqtur xp̄i. ℟. Gaudeo plane q2 hoſtia xp̄i effici merui: ⁊ accuſatꝰ nō negaui. Interrogatꝰ xp̄z ꝯfeſſus ſū: aſſatus gr̄as ago. ℣. Probaſti dn̄e cor meū ⁊ viſitaſti nocte: igne me examinaſti. Inter. ℟. Uoluit eē hoſtia leuita laurētiꝰ: q dū aſſaretur nō negauit dn̄z. Et ideo iuētus ē ſacrificiū laudis. ℣. Immola deo ſacrificiū laudis ⁊ redde altiſſimo vota tua. Et ideo. ℟. Btūs laurentiꝰ dixit: diſce miſer quāta ē vtꝰ dn̄i. Nā carbones hi nō dolorē ſꝫ refrigeriū mihi ꝑſtāt. ℣. Ecce miſer aſſaſti me vna parte regira aliā ⁊ māduca. Nam. Ad lau. ⁊ p hor. ant. Laurētiꝰ ingreſſus ē martyr ⁊ ꝯfeſſus eſt nomē dn̄i ieſu xp̄i. Ant. Laurētiꝰ bonū opꝰ opatꝰ eſt: q ꝑ ſignū cruci5 cecos illumiauit. Ant. Adheſit aīa mea poſt te: q2 caro mea igne cremata ē ꝓ te deꝰ meꝰ. Ant. Miſit dn̄s angelū ſuū ⁊ liberauit me de medio ignis ⁊ nō ſū eſtuatus. Ant. Btūs laurentiꝰ orabat dicēs: gr̄as tibi ago dn̄e q2 ianuas tuas īgredi merui. Cap. vt. ſ. ℣ Diſpſit dedit paupibꝰ. ℟. Iuſticia eiꝰ manet in ſcl'z ſcl'i. Ad bn. ant. In craticula te deū nō negaui: ⁊ ad ignē applicatꝰ te xp̄m cōfeſſus ſū: ꝓbaſti cor meū ⁊ viſitaſti nocte: igne me examiaſti ⁊ nō eſt inuēta in me iniqtas. Ad a. iij. cap. Fr̄es: Qui parce. Ad. vſ. Cap.

UNuſqſqꝫ ꝓut deſtinauit in corde ſuo nō ex triſticia aut ex neceſſitate: hilarē enīꝫ datorē diligit deꝰ. Ad. ix Capiꝫ.

POtēs eſt aūt deꝰ oēm gr̄am abūdare facē in nobis vt in

oībꝰ ſemꝑ oēm ſufficiētiā hn̄tes
abūdetis ī oē opꝰ bonū ſicut ſcri
ptū ē: diſpſit dedit paupibꝰ iuſti-
cia eiꝰ manet in ſclm̄ ſcli. In ſecū
dis vš. añt. Laurētiꝰ igreſſus ē.
cū rel. ps. de vno mar. Cap. Fr̄es
Qui parce. ℣. Leuita laurētiꝰ
bonū opꝰ opatꝰ ē: ℟. Qui per ſi-
gnum crucis cecos illuminauit.
Ad. M. añt. Btūs laurētiꝰ cū i
craticula ſuprapoſitꝰ vreret ad i-
piiſſimū tyrānū dixit aſſatꝰ ſū iaz
vſa ⁊ māduca: nā facultates ec-
cleſie q̄s regris in celeſtes theſau
ros manꝰ paupum deportauerūt.
In ſcōꝝ marty. tyburtij ⁊ ſuſāne
Beatoꝝ martyrū tuoꝝ Orō.
tyburtij ⁊ ſuſāne nos dn̄e ſo
neāt ꝯtinuata ꝑſidia: qꝛ nō deſi-
nis ꝓpitiꝰ ītueri: quos talibꝰ au-
xilijs cōceſſeris adiuuari. Per.
Omeiter duaſ lauros L. j.
Rnatale ſci tyburtij martyris
filij chromatij vrbis ꝑfecti: quem
erudierūt in fide btūs ſebaſtianꝰ
⁊ ſcūs tranqllinꝰ ac glioſus poli-
carpꝰ ꝑſbyter: q ipſū in ſacro fō-
te baptiſmatis īnouauit ⁊ famili
am eiꝰ mille q̄drīngētos ꝓmiſcui
ſexꝰ cū eo pariter baptiçauit. Hu
ius eteni filiꝰ tyburtiꝰ cū ꝓpter i-
manitatē pſecutionis iſdē p̄ eiꝰ
⁊ ingēs multitudo xpianoꝝ cū il
lo in cāpaniā ex ꝯſilio pontificis
gaij prexiſſet: amore martyrij fla
grās in vrbe roma reſedit. Le. ij.
Et cū ieiunijs ⁊ orōnibꝰ idē ty-
burtiꝰ cū btō papa gaio occupa-
ret: q̄dā die trāſiēs occurrit hoi q
de alto lapſus fuerat: ⁊ ita caput

⁊ oīa mēbra q̄ſſauerat: vt de ſola
ſepultura eiꝰ ageret. Juxta quez
ipſe acceſſit ⁊ cepit dicē ſup vul-
nera eius orōnē dn̄icaz ⁊ ſymbo-
lū: ⁊ ita factꝰ eſt homo ꝯſolidatis
membris ⁊ incolumis quaſi ni-
hil contigiſſet ei mali. Lectio. iij.
Nunc apphēdēs parētes eiꝰ: ſe
gregauit eos a turbis: ⁊ īdicauit
eis virtutē nois xpi. Et videns
aium eoꝝ fixū fortiter ī timore do
mini: pduxit eos ad papā gaiuz:
q iuuenē ſanatū deo gr̄as referen
tē: ⁊ parētes eiꝰ pariter baptiza-
uit. Interea dū ꝓcella pſecutio-
nis grauiter iundaret iūxit ſe quī
dā ſimulata fide btō gaio. L. iiij.
Porro hic apoſtata extiterat: ⁊
erat fraudulētꝰ in oi ſermone ⁊
callidus ī oi cōmiſſo. Quid mul
ta? Dū a btō tyburtio viro ſchola
ſtico ⁊ nobili ⁊ ſcō frequēter ar-
gueret ꝙ capillos ſup apicē frō-
tis tōſoris arte cōponeret: ꝙ aſſi
due potaret: ⁊ ludēdo prāderet:
ꝙ libētiꝰ feminarū ſe aſpectibus
daret: ꝙ a ieiunijs ⁊ orōnibus ſe
tolleret: ꝙ ſomno deditꝰ nō inter
eſſet puigil hymnis dei. Lcō. vª.
Dū ꝓ his igit a beato tyburtio
acriꝰ argueret: ſimulabat ſe eq̄ni
miter monētē accipe: ⁊ egit arte
q̄tenꝰ ſcm̄ tyburtiū orātē pagani
cōprehēderēt: in q̄ cōprehēſione
ſeipſū fecit teneri: ⁊ ſimul duci ad
ſecretariū iudicis. At vbi intro-
ducti ſūt fabianꝰ dixit ad eū q ſe
arte tradiderat: Quis diceris?
At ille rn̄dit. Torq̄tus. Fabianꝰ
dixit: Quid ꝓfiteris? Torq̄tꝰ di-

xit: Chriſtianus ſum. Lectio. vi.

Fabian⁹ dixit: Ignoras q inui ctiſſimi pncipes iuſſerũt: vt q ſa/ crificare diis noluerint diuerſis ſupplicijs macerent. Torquatus ait: Hic magiſter me⁹ ẽ ⁊ ipſe me ſemp docuit: qd hũc videro facẽ: neceſſe ẽ vt ⁊ ego hoc faciam. Fa bian⁹ ɔuerſus ad btm̃ tyburtiuz dixit: Audiſti qd torq̃tus aſſerit.

Sanct⁹ tyburtius rñdit: L. vij. Diu ẽ q torquat⁹ xpianũ ſe eſſe mẽtit: virt⁹ eni ipſa nois ſci gra/ uiter fert ⁊ moleſte ſuũ nomen a nõ ſuis morib⁹ vſurpari. Reue/ ra enim illuſtriſſime: hoc xpianũ vocabulũ diuine virtutis ẽ: ſecta tor. ſ. xpi q vere philoſophi facti q vere xpiani ſũt: ⁊ q ob terẽdas libidines ſortit dimicarũt. L. viij

Ne credas vir illuſtriſſime hunc xpianũ eẽ q in lenocinio ſui molli endo capitis fimbrias omittit: q tõſorez diligit: q ſcapulas molliẽ geſtit: q fluxũ greſſuũ iprobo viſu diſtẽdit: q viros diligẽter agit: fe minas diligẽti⁹ ituet. Nunq̃z ta les pſtes xps dignat⁹ eſt habere ſeruos. Verũ qm̃ me hic ſe imita/ turũ aſſeruit: hic in tuo ɔſpectu p babis eũ eẽ mẽtitũ. Hic eni q̃lis ſemp fuerit: nũc euidẽter oſtẽdit

Fabian⁹ dixit: Conſulti⁹ L. ix. facies ſi ſaluti tue ɔſulas: ⁊ pnci/ piũ decreta nõ ɔtẽnas. Beat⁹ ty/ burti⁹ dixit: Ego ſaluti mee meli⁹ nõ ɔſulo: q̃z vt deos deaſq ɔtem/ nẽs vnũ dñm ieſũ xpm deũ meuz eẽ ɔfitear. Torquat⁹ adiecit: Nõ ſolũ ipſe xpian⁹ crudelis ẽ: verũ/ etiã multis perſuadet ⁊ decipit: ⁊ docet oẽs deos demones eẽ. Ipſe aũt cũ ſocijs ſuis cũ qb⁹ magicas artes exercet: die noctuq̃ incãta tionib⁹ occupat. In ſcẽ clare v ginis ad vs. añt. Iã ſcẽ clare cla ritas ſplẽdore mũdi cardines mi rifice cõpleuit: cui⁹ pfecta ſcitas in deuotas ppagines veloci⁹ ex/ creuit. ps. de cõi v ginum. Añt. Mũdi toti⁹ gl'iam vt xpm lucri/ faceret vile qd arbitrata finibilẽ leticiã ne ifinitã pderet ſemp eſt aſpnata. Añt. Hec in p̃nis lari bus puella ſacris morib⁹ agebat celibatũ: quã pdocebat vnctio ſi ne magr̃o medico cor xpo dare gratũ. Añt. Sacra ſpirat iſãtia magni regis cõnubia v tute pme reri: mox q̃ frãciſci ſtudia ſectat ⁊ i gr̃a conat exerceri. Añt. Hãc ⁊ papa gregori⁹ fouit ⁊ ĩnocẽti⁹ patrũ more pioꝝ: quã alexãder ĩ clyt⁹ aſcripſit mot⁹ celit⁹ catha/ lago ſcõꝝ. Cap. v. Fia. bre. dicũ tur de cõmuni virginum. Hym.

Concinat plebs fideliũ v gi/ nale pconiũ: mr̃is xpi veſti/ giũ ⁊ nouitatis gaudiũ. Paupe rũ pmogenita dono celeſti pdita: obtinet ſupra merita premia vite reddita. Nouũ ſydus emicuit cã dor lucis apparuit: nã lux q̃ lucẽ ĩfluit clarã clarẽ voluit. Claris orta natalib⁹ necdũ relictis oib⁹ vacat plenis affectibus pietatis opibus. Sub pauptatis regula p̃ris frãciſci ferula: clara xpi di/ ſcipula luce reſpſit ſcl'a. Mũdus ⁊ caro vincit mr̃i xpi ɔnectit: xpo

pꝛſus initiꝛ paupez paup̱ ſeqtur
S pꝛetis natiuo genere carnis ⁊
mūdi ſedē:clauditꝛ velut carcē di
ues ſup̱no munē. C laudit velut
tumulo nequā ſeducta ſc̄lo:patet
ī hoc ergaſtulo ſolū dei ſpectaculo
T egmina carnis vilia vꝛgēs ſa
mis inedia:arta quoqꝫ ieiunia ꝓ
ſtāt orādi ſpatia. V irgis hui⁹ me
rito laus p̄ri ſit ingenito:glīa vni
genito ⁊ v̄t⁹ ſūma paraclito. Amē.
℣. Ora p no. Ad. M. añt. Duce
celeſti numine mr̄e fauēte v̄gine:
clara reclara nomīe:ſp̄to p̄no li
mīe ſp̄to natiuo ſāguīe: ē iſcōꝝ lu
mīe ac btōꝝ agmīe:glīa tibi dn̄e.
F Amulos tuos qs dn̄e Oro.
btē v̄ginis tue clare votiua
natalicia recēſētes:celeſtiū gau
dioꝝ ſua facias iteruētione parti
cipes:⁊ tui vnigeniti coheredes.
Qui tecū. Ad mag. iuīg. Regi q
carnē īduit ſit laus cordis ⁊ oris
Cuius in clara claruit p̱fecti vis
G amoris. ps. Venite. Hym.
Enerat v̄go filias mētis mr̄
ne pſcias:xp̄i ſpōſas ⁊ ſocias cor
ruptionis īſcias. C larū nomen
effūditꝛ ſāctū nomē extēditꝛ: facto
doctrina p̄ditꝛ v̄tus diuina pāditꝛ
C ōſtruūt cenobia vaſta p orbis
ſpatia:creſcit ſororū copia claret
mr̄is noticia. D eficit v̄tus corpo
ris morbo plurī tp̄is: ſumit aug
mētū roboris v̄tus ſacrati pecto
ris. T andē lāguore ꝑmitꝛ leta ni
mis egreditꝛ: dies extrema claudi
tur ſpūs celo redditꝛ. N e pſequē
tes laudib⁹ piis faueto ꝓcib⁹ adē
ſto poſtulātib⁹ tuis v̄go ſupplici
bus. V irginis huius merito ℟.
In p̄ noc. ant. Hec vna de pru
dētib⁹ ꝓfulſit virgo prudēs:i an
nis puellaribus xp̄o placere ſtu
dēs. ps. de coī v̄ginū. Ant. Ex
celſi ſeruus v̄ginē frāciſcus icita
uit:amare deū hominē quē amor
humanauit. Añt. Cuncta p xp̄i
noīe ptēnēs crine tōſo:corā alta
ri dn̄e nubit eterno ſpōſo. Lcō. j.
V Enerabilis xp̄i ſpōſe deoqꝫ
dicate v̄ginis clare natali
ciū diē: fr̄es chariſſimi honorificē
tia debita celebrantes:ſacra vite
ipſi⁹ ꝑmordia: p̄ceſſū ⁊ exitū ſuc
cīcti ſmonis cōpēdio p̱curram⁹
Originis q̄dē nobilitate ac con
uerſationis honeſtate ꝓclaris ex
orta parētib⁹: poſt acceptā ſuper
ne grē claritatē nō ſolū i vrbe aſ
ſiſio claruit: verūetiā in orbe mū
dano clarior ipſa refulſit. Nā cū
mr̄ ipſi⁹ noīe hortulana nobilem
hāc plātulā vteri ſui geſtaret in
hortulo: ⁊ partui iā vicina añ cru
cē crucifixū oraret attēte: vt eaꝫ
de part⁹ p̱iculo ſalubꝛitꝛ expediret
audiuit vocē dicētē ſibi: Ne pa
ueas mulier qꝛ q̄ddā lumē ſalua
parturies: qđ ipſū mūdū clari⁹ il
luſtrabit. Quo edocta oraculo:
iā natā īfātulā ⁊ ſacri baptiſma
tis vnda renatā clarā vocauit: in
dubitabili fide tenēs manifeſtan
dā in ea fore de p̄primo a deo ſibi p
miſſi celeſti luminis claritatem.
℟. Frāciſci pia plātula: mire fru
ctificauit in vrbe cū diſcipula cla
ra quā īformauit: Caſtitatis per
ſc̄la cultū multiplicauit. ℣. Vir

go ſub ſacra regula multarū iam
ꝑambula ſe deo ꝯſecrauit. Caſti.
E Dita mox in lucē par L. ij.
uula clara tēpeſtiua velut
aurora diuinoꝝ cepit chariſma/
tū lumīe clareſcē: ac īter teneros
annos laudabiliū moꝝ īgenua ꝓ
bitate clarē. Pietatis qdē ſuaui
tate repleta tā ex dono nature qꝫ
grē manū libēter extendebat ad
paupes. Et vt ſacrificiū ſuū gra/
tiꝰ deo foret: ꝓprio corpuſculo de/
licata ſubtrahebat cibaria: clāqꝫ
ꝑ īternūcios mittēs reficiebat vi
ſcera pupilloꝝ. Scē oꝛonis ſtudi
uꝫ habebat amicū vbi xp̄i ieſu ſe
piꝰ odore bono reſꝑſa: ſuauiſqꝫ
ſpūs guſtu ad ꝑhēnes attracta
delitias: paulatī vitā celibē acti/
tabat. Sub veſtibꝰ quoqꝫ ꝑcioſis
ac mollibꝰ ciliciolū gerebat abſcō
ditū: ⁊ tanqꝫ nobilis altera v̄go
cecilia mūdo exteriꝰ florēs xp̄ʒ ī/
teriꝰ īduēs: diſſimulato ī poſterū
mortali ꝯiugio v̄ginitatē ſuā dn̄o
cōmēdabat. ℟. In via penitētie
glebas terit mēbroꝝ: ſemen ſerit
iuſticie lucē diffūdit moꝝ. Lucra
tur ſic quotidie theſauros merito
rū. ℣. Cuiꝰ feruēter hodie greſſus
deuote filie ſequunť exēploꝝ. Lu.
S Uauibꝰ ꝓinde velut L. iij.
aromatica cella redūdans
vnguētoꝝ odoribus: ore vicinoꝝ
laudari cepit neſcia: et ſecretos
actꝰ īdica fama ꝓdēte rumor bo
nitatis eiꝰ vulgabať ī ppl'o. Talia
fuerūt ī domo pr̄na ſue delibamē/
ta v̄tutis: tales ꝓmitie ſpūs: talia
ꝓludia ſcitatis. Audiēs v̄o tunc
celebre nomē frācīſci q velut no/
uus hō miſſus a deo oblitteratā
ꝑfectiōis viā crucifixi ſectādo ve
ſtigia renouabat: īſpirāte pr̄e ſpi
rituū vbi opportunitas ſocietatꝭ
⁊ tp̄is affuit: ad eūdē ſe ꝯtulit: ſui
qꝫ cordis archanū deſideriū pa/
tefecit. Suadēte igiť viro dei mū
di ꝯtēptū: ⁊ more fideliſſimi pa/
ranymphi dulcia xp̄i ꝯnubia v̄/
gineis auribꝰ īſtillāte: nō trahit
ī lōgū v̄go ꝓclara ꝯſēſū qnimo ce
leſtis ignis ardore ſuccēſa: terre
ne glie vanitatē ex alto ꝯtemnit:
carnis illecebras ꝓrſus horreſcit
thoꝝ ī delicto ſe neſciturā ꝓponit:
ac eiuſdē btī pr̄is ꝯſilijs total'r ſe
cōmittit. ℟. Hec pauꝑtatis titu
lo pollēs ītitulata: poſt xp̄m ſine
ſacculo currit exonerata. Reli-
cto foris ſcl'o mēs intus ē ditata.
℣. In pauꝑtatꝭ nidulo nr̄i ꝑſepis
paruulo paupi ꝯformata. Re. In
ij. noc. an̄t. Oblata ꝑ gregoriū re
futat poſſidē: nihilqꝫ trāſitoriū cū
xp̄o vult habē. An̄t. Parat ma
giſtra vaſculū vt oleū qrať: mox
v̄o ꝑ miraculū vas plenum celo
dať. An̄t. Hortať hec vt paupes
paupis mr̄is nate: nequaqꝫ ſint
degenēs a mr̄is pauꝑtate. L. iiij.
I Ubet ex hoc dei famul's celebri
tate īminēte palmaꝝ: vt ī die
feſto ornata ꝓcedat ad palmā cū
freqntia ppl'oꝝ: ac nocte ſeqnti cū
xp̄o exiēs ex̄ caſtra mūdanū gau
diū ī luctū ꝯuertat dn̄ice paſſio/
nis. Igiť domo ciuitate ⁊ ꝯſāgui
neis derelictis: ad ſcām mariaʒ
de angelis feſtinauit: vbi fr̄es q

ſn aula dei ſacras obſeruabāt ex/
cubias: prudētē ṽginē obuiā ſpō
ſo cū lāpade nō vacua ꝓcedētē:
geſtātes ⁊ ipſi lucernas ardētes
ī manibꝰ exceperūt: eāq; poſt cri/
niū attōſionē corā altari ṽginis
mr̄is dei habitu religionis īdutā
ad vicinū qōdā ſcimonialiū mo/
naſteriū deduxerunt. Nec decuit
alibi florigē ṽginitatis ordinem
ad veſpam tēpoꝝ excitari: q̄ꝫ ī eiꝰ
thalamo q̄ p̄ma oīuꝫ atq; digniſ
ſima ſola extitit mr̄ ⁊ ṽgo vt q̄ſi
añ ipſiꝰ ſacratiſſimū thoꝝ humi/
lis ancilla ſublimi ſpōſo ꝯiūcta de
cātāda iugiter dulcia cātica dra
gmatis angelica p̄mitꝰ vnctione
ꝑcipet: ⁊ aromatica poſtmoduꝫ
iubilatione cantaret. ℟. A ciui/
bus obſidio remouet̄ ob lachry/
mas ⁊ p̄ces ſcē clare. Dū cinere
cilicio iubet ſorores optimas ad
deū exclamare. ℣. Orationū p̄/
lio meret̄ gētes peſſimas de clau/
ſtro deturbare. Duꝫ. Lectio. vᵃ.

GRaui poſt hoc cōſāguineoꝝ
ꝑſecutiōe deo ſacrate ṽgini
ab hoſte humani generis ſuſcita/
ta: ſꝫ celeſtis dextere ſuꝑata ṽtu/
te ad eccl̄iaꝫ ſci damiani: de cuiꝰ
reparatione vir dei frāciſcꝰ: voce
de ipſa cruce mirabil̄r ad ſe factū
mādatū acceꝑat vna cū ſorore ṽ
gine noīe agnete ꝑ ipſiꝰ p̄ces ⁊ la
chrymas ad filia vota ꝯuerſa de
eiuſdem p̄ris ꝯſilio cōmigrauit.
In huiꝰ locelli ergaſtulo ꝓ cele/
ſtis amore ſpōſi ṽgo ſe clara con
cluſit. In hoc a mūdi tēpeſtate ſe
celās corpꝰ quoad vixit carcera
uit. In huiꝰ cauerna macerie ve
lut gemebūda ſimplexq; colūba
nidificās: ṽginū xp̄i collegiū ge/
nuit: monaſteriū ſacrum īſtituit:
pauꝑumq; dn̄arū ordinē ichoa/
uit. ℟. Amica crucis plāgē cru
cifixū nouitias docet quē ipa plā
git: Crux ei digno pōdē maiores
dat delitias quo maior dolor an/
git. ℣. Hec xp̄i ſui munere mor/
bos atq; moleſtias fugat dū cru
cem tangit. Crux. Lec. vj.

OPinione ſiqdē ſcitatis eiꝰ
circūquaq; diffuſa: ī odore ſpūa/
liū vnguētoꝝ ceꝑunt adoleſcētu
le currē: oīq; ſuauitati mūdialiū
gaudioꝝ: ſpōſi celeſtis p̄ferre cō/
nubiū: ꝓ ipſiꝰ amore p̄cipuo ſub
clauſura ꝑpetua vitā ſatagentes
religioſā ⁊ celibē actitare. Huiꝰ
itaq; religionis xp̄o dn̄o dedica/
te lapidē ſe aduertēs eē p̄mariū
in fūdamēto ſcē humilitatis ṽtu
tū oīum fabricā collocare ſic ab
ipſo p̄ncipio ſtuduit vt cūctis ſi/
bi ſuccedētibꝰ ſuoq; regimini ſb
ditis tanq̄ꝫ reputatione ꝓpria vi
lior: obſeq̄o ꝓmptior ⁊ cultu deſpe
ctior: in ſemetipſa vere humilita
tis formulā demōſtraret. Naꝫ ⁊
regimē ſoroꝝ pauꝑum vix etiaꝫ
ꝑ obediētiam coacta ſuſcipiens:
pie ſubminiſtratiōis opibꝰ q̄ꝫ q̄ꝫ
deſpicabilibꝰ ⁊ abiectis humilia
to nō minꝰ corde q̄ꝫ corpore ſolli/
citiꝰ itēdebat. ℟. Viuēs in mūdo
labili ſpōſo ꝯiūcta nobili: rurſuꝫ
delitiat̄ clauſoq; carne fragili tā/
q̄ꝫ in vaſe fictili Theſauro gl̄iat̄.
℣. Hec ī tota ṽſatili fulta ṽtute

ſtabili cū xp̄o delectat̄. Theſauro/
In .iij. noc. añt. Cor verbis ſapie
medullit⁹ apponit cum p̄dicator
gr̄e v̄ba vite ꝓponit. Añt. Tra/
hit de teſta nucleū: de lr̄a ſaporē:
de petra ſugēs oleū: de ſpina legēs
florē. Añt. Format clara diſcipu
las celeſti diſciplina: cui⁹ ē ad iu
uēculas ꝯuict⁹ ꝑ doctrīa. L. vij.
HOras exeūtiū famularū lu/
tulētos pedes abluēs exter/
gēs ⁊ oſculās iuxta nr̄i ſaluato/
ris exēplū: ituſq̄ miniſtrātiū la/
borioſis obſequijs ac ſi ancilla fo
ret empticia cū oī ꝓmptitudine
tenerū exponēs corpuſculū: ſanis
īfirmis atq̄ debilib⁹ tan q̄ȝ dn̄a/
bus ſuis ꝓmptū ⁊ hilarē cū oppor
tunitas aderat īpartiebat̄ ꝓ viri
bus famulatū. Sic igit̄ humilis
frāciſci diſcipl̄a magr̄a v̄ginū iā
effecta ſicut a ſciſſimo p̄re didice
rat nō tam preferri affectabat q̄ȝ
ſubijci: nec taȝ obediētie ſcē iugū
alijs īponē q̄ȝ portare: q̄ten⁹ ꝑfe/
ctionis oīs radicē: humilitatem
ſpōtaneā ⁊ in ſemetipſa ꝑ exerci/
tationis frequētiā rigaret ⁊ exco
leret ⁊ ī filiaꝝ cordib⁹ exēplarita
tis efficaciā cōplātaret. ℟. Car
nis tēplo ſoluto: ſpūs celos ſcan/
dit: ⁊ patet adit⁹: Bn̄dict⁹ ſit ta/
lis exit⁹: multo magis talis ītroi
tus. ℣. Viuo pani morte iūcta vi
ta viuit vita fūcta. Bn̄dict⁹. Le.
PAuptatis euāgelice viij.
cui⁹ ī deficiētē affluētiā bea
tus p̄r filijs in ſucceſſionē heredi
tariā dereliq̄t hec tan q̄ȝ legitima
filia: legitima noluit portione ca/
rere. Propt̄ q̄d in ſue ꝯuerſionis
initio p̄rnā hereditatē q̄ ad eaȝ ꝑ
uenerat diſtrahi fecit: ſibiq̄ de p̄
cio nil ſeruās totū pauꝑib⁹ eroga
uit. Tātū deniq̄ cū ſcā pauꝑtate
fedus inijt ⁊ amorē ꝯtraxit: vt ni
hil p̄ter dn̄m habē vellet: nihil p̄
ter neceſſariū victū ⁊ veſtitū per/
mitteret a ſororib⁹ recipi: nihil in
poſteꝝ reſeruari. ℟. De pane pa
ſcit vnico turbā ſoroꝝ pauꝑum:
claret ſigno mirifico v̄tus ſignoꝝ
veteꝝ: Dū cibat ex tā modico ma
gni ꝯuētus numerū. ℣. Pro te
nui viatico mēſa letat̄ ſuperum re
gno beatur celico pro vilitate ci/
nerum. Dum. Lectio. ix.
PAuptatis p̄uilegiū a dn̄o ī
nocētio tertio cū multa ipſi⁹ pon
tificis dignatione ꝯceſſū: cuius p̄
mā notulaȝ ꝓpria manu nō ſine
lachrymis idē ꝯſcripſit antiſtes
cū dn̄s gregori⁹ non⁹ p̄rno com/
paſſus affectu: mitigare diſpone
ret ⁊ eādē ſcām v̄ginē a voto ab/
ſoluere pauꝑtatis tā arte: rn̄dit
deo chariſſima filia: de pctīs qdē
ſe velle libēter abſolui: nō aūt de
obſeruādis ꝯſilijs ieſu xp̄i. Altiſ
ſime ſiqdē pauꝑtatis voto tā for/
ti dilectionis ihſerat vinculo: vt
tolerabili⁹ ei videret ſeuienti ſpi/
culatori feriēdā ceruicē ꝓtēdere
q̄ȝ tā p̄cioſe margarite pulchritu
dinē ꝑdē: facieq̄ reuerſa retrorſū
a tāte ꝑfectionis ꝓpoſito reſilire.
Ad laud. ⁊ ꝑ hor. añt. Poſt vite
clare terminū clara cū turba vir
ginū ad celos euolauit: ſuū com/
plexa dn̄m: regnat in regno lumi

nū q̄ dn̄s regnauit. Añt. Agnes ad agni nuptias ⁊ etnas delitias poſt clarā euocatᷓ vbi p̱ ſyō filias poſt trāſitas miſſias etne iubilatᷓ. Añt. Sic ſorore p̄uia xp̄i paſſi ve ſtigia ſectatᷓ gaudēs cruce: ſic dū hec ſignis rutilat agnes poſt ipſā vigilat de⁹ ad te de luce. Añt. Ho norat xp̄i dexťa: p̱ ſanitatū mune ra: virginis mauſoleū: ſanat mor bos ⁊ vulnera: vt bn̄dicāt opa q̄ fec̄ de⁹ deū. Añt. Laudās laudare ſtudeat in laudez ſemp̱ prodeat plebs iſta ſaluatoris quā tāta di tat ſcitas non ceſſat ipſa ciuitas: O a laude conditoris. Hym. Clara luce clarior lucis et/ ne filia: dies iſta ſolēnior tua colit ſolēnia. Vite labētis gaudia ſp/ nēdo xp̄m ſeq̄ris: paſcēte iter li/ lia tuq̄ȝ cū xp̄o paſceris. Cuſtos ſacrarū v̓ginū oī v̓tute p̄uia: du cis ad ſpōſū dn̄m puellarū colle/ gia. Frāciſco duce militās euin cis trina p̄lia: carnē nāq̄ȝ ſuppe/ ditās mūdū atq̄ȝ demonia. Iam iā in regno luminū pr̄i cōregnas filia: da te ſequētū agminū recta fore veſtigia. Sit pr̄i nato flami ni dec⁹ honor ⁊ glia: noſq̄ȝ cōmen dent numini ſcē clare ſuffragia. Amē. ℣. Ora p̱ nobis. Ad bn̄. añt. Nouū ſydus emicuit cādor lucis apparuit: lux claritatis af/ fuit: celi ſplēdor enituit: nam lux q̄ lucē īfluit clarā clarere voluit. In ſcōis v̄ſ. añt. Poſt vite. cū ʒ reſ. Cetera oīa vt. ſ. in p̄mis v̄ſ. p̄ter hymnum ⁊ añam ad magr̄. Em p̄clara v̓go clara Hym. regnat in regno luminum: quā amaſti deſpōſaſti ieſu corona v̓ginū. Mundo ſpreto corde leto frāciſci magiſterio: carnē terit ⁊ te q̄rit ieſu nr̄a redēptio. Per te ſolē parit p̱lē ſcārū gregē paupe rū: q̄s tu ditas ⁊ maritas conditor alme ſyderū. Pauptate purita/ te mr̄ ⁊ ei⁹ agmina: te ſectantᷓ imi tantᷓ o glioſa dn̄a. Finit curſum ſcādit ſurſū claret multo p̱digio: cōprobatᷓ annotatᷓ in celeſti colle gio. Virgo pura nr̄i cura fac ti/ bi ſit in curia: ſint optata p̱ te da/ ta btā nobis gaudia. Amē. Ad M. añt. Salue ſpōſa dei v̓go ſa/ cra plāta minoꝝ: tu vas mūditie tu p̄uia forma ſoroꝝ: clara tuis p̄ cib⁹ duc nos ad regna polorum.

In ſcōꝝ martyrū hypoliti ⁊ ſo/ ciorū ei⁹. Oro.

D A nobis q̄/ ſum⁹ omp̄s de⁹: vt btōꝝ martyrū tuoꝝ hypoliti ⁊ caſſiani venerāda ſolēnitas ⁊ deuotionez nobis augeat ⁊ ſalutē. Per. L. i

R Ome ſci hypoliti martyris ſub decio imperatore ⁊ vale riano p̄fecto. Hūc btm̄ hypolitū vicariū ſcūs laurēti⁹ cū apud eū eēt in cuſtodia baptiçauit. Qui p̱ actis ſcis exequijs martyris poſt tertiū diē ad domū ſuā rediēs de dit pacē oībus ſeruis ſuis ⁊ an/ cillis: ⁊ cōicauit eos de ſacrificio altaris bti laurētij martyris. L. ij.

Et poſita mēſa p̄uſq̄ȝ cibū ſu/ meret: venerūt milites ⁊ tenuerūt eū: ⁊ p̱duxerūt eū ad deciū ceſarē. Quē vidēs deci⁹ ceſar ſubridēs dixit ei: Nunqd ⁊ tu mag⁹ effect⁹ es q̄z corp⁹ laurētij abſtuliſſe di ceris? Scūs hypolit⁹ rn̄dit: Hoc

ſed nõ q̃ſi mag⁹ ſꝫ q̃ſi xp̄ianus. Deci⁹ furore replet⁹ iuſſit L.iiij. vt cū lapidib⁹ os ei⁹ ↄtūderet. Et ſpoliauit eū veſte q̃ induebat in habitu xp̄iano: τ dixit ei: ſacrifica τ viues. Sin aliter pies p tormēta ſicut laurēti⁹. Scūs hypolit⁹ dixit: Utinā exēplū merear beati laurētij fieri: quē tu miſer auſus fuiſti ore polluto nomiare. Lec.iiij. Extēſus igit ſcūs hypolit⁹: fuſtib⁹ τ cardis tādiu ceſus ē: donec cedētes deficerēt. Inde leuatū a terra iuſſit eū deci⁹ veſtiri veſte militari: q̃ añ gētilis vtebat: τ dixit ei: Recole militiā tuā τ eſto amicus nr̄: τ i ↄſpectu nr̄o vtere dignitate p̄ſtina quā ſemp habuiſti. Rñdit hypolitus: militia mea ē: xp̄o domino meo firmiſſime militare: vnde cupio ad celerem palmam cum fructu venire. Lectio.v⁹. Deci⁹ ceſar iracūdia plen⁹ dixit ad valerianū: Accipe oēs facultates ei⁹ τ iterfice eū crudeli examinatione. Porro valerian⁹ exquiſita oi facultate hypoliti: iuenit in domo ei⁹ oēm familiā xp̄ianam. Quā in ↄſpectu ſuo p̄ñtari fecit τ iuſſit btūm hypolitū foras muros porte tyburtie cū familia ſua duci Btūs vo hypolit⁹ ↄforta/ L.vi. bat oēs dicēs: F̄res nolite metuē q: ego τ vos vnū dn̄m habemus Et decollati ſūt ꝓmiſcui ſex⁹ numero decē τ nouē. Btūs vo hypolit⁹ ligat⁹ pedes ad idomitorū colla equoꝝ: ſic p cardetum τ tribulos tract⁹ emiſit ſpūm. Nocte venit btūs iuſtin⁹ p̄ſbyter: τ colligit corpora eoꝝ τ ſepeliuit in cāpo eodē iuxta nymphas ad lat⁹ agri verani: idib⁹ auguſti. Pro ſcā cōcordia. L.vij.

Rome ſcē cōcordie nutricis eiuſdē ſācti hypoliti. Cū aūt valerian⁹ ad familiā hypoliti ſibi p̄ñtatā dixiſſet ↄſiderate etates vr̄as ne ſimul pereatis cū hypolito dn̄o vr̄o: rñdit btā ↄcordia nutrix eiuſdē ſci hypoliti: Nos cum dn̄o nr̄o deſideramus magis pudice mori q̄ȝ ipudice viuē. Ad hec valerian⁹: Genꝰ ſuoꝝ niſi cū ſupplicio nō emēdat. Et iuſſit vt cū plūbatis ↄcordia cederet. Cūq; cederet emiſit ſpm. Corpuſq; ei⁹ i cloacā ꝓiectū cū diu q̄reret ſcūs iuſtin⁹ p̄ſbyt̄ τ nō iueniret: adeo triſtis reddit: ita vt nō ceſſarēt flere oculi ei⁹. L.viij. Tertiodecio vo die poſt paſſiōeȝ ſci hypoliti venit qdā noie porphirius miles ad hireneū cloacariū q occulte xp̄ianus erat τ dixit ei: Si ſecretū poſſis cuſtodire diuulgabo arti tue mltū q̄ſtū. Añ hos dies iuſſit valerian⁹ p̄fect⁹ q̄ȝdaȝ hereditariā hypoliti plūbatis deficere: τ corp⁹ i cloacā iactari: hec i veſtib⁹ ſuis ſpero q̄ margaritas habet abſcōſas vel aurū. Le.ix. Audiēs hec hirene⁹ itimauit ſecrete btō iuſtino p̄ſbyro. Qui flectēs genua gr̄as egit deo. Porphiri⁹ aūt veniēs nocte ſimul cuȝ hireneo inuenit corp⁹ ſcāū: ſed in veſtimētis ſuis nihil iuenit. Beat⁹ aūt hirene⁹ vocauit ad ſe quēdā xp̄ianū abūdiū nomie: τ tulerūt corp⁹ ei⁹: τ ꝑduxerūt ad btm̄

ſuſtinū. Qui gr̄as deo agēs illud ſuſcepit: ⁊ iuxta coꝛpoꝛa martyrū hypoliti ⁊ alioꝝ ſepelinit, viij. kl'ſ ſeptēbꝛis. **Infra octauā ſcī laurētij fit officiū de eo niſi feſtuz occurrat: ⁊ fiūt nouē lectiones. L. j**

Poſt hec deciꝰ ceſar dixit btō laurētio: Sacrifica dijs: nā nox iſta expēdet in te cū ſupplicijs. Btūs laurentius dixit: Mea nox obſcuꝝ nō habet: ſ3 oīa ī luce clareſcūt. Tūc iuſſit decius vt os eiꝰ cū lapidibꝰ cederet. Cūq3 cederet cōfoꝛtatus in dño dicebat: Gr̄as tibi ago dñe ieſu xp̄e: q2 tu es deus oīu3 xp̄ianoꝝ liberatoꝛ. Deciꝰ dixit: Date lectulū ferreū vt regeſcat ī eo laurētiꝰ ꝯtumax.

Allatꝰ ē igit lectꝰ cū coſtis tribꝰ in ꝯſpectu decij ceſaris ī modū craticule. **Lec. ij.** Tūc btūs laurētiꝰ expoliatꝰ ē veſtimētis ſuis ī cōſpectu decij ⁊ valeriani: ⁊ extēſus ē in crate ferrea. Et allati ſūt bacilli cū pꝛunis ⁊ miſerūt ſub cratē ferreā: ⁊ cū furca ferrea coartari fecit btm̄ laurētium. **Lectio. iij.**

Et dixit deciꝰ ad btm̄ laurētiu3: Sacrifica dijs. Rn̄dit btūs laurētiꝰ: Ego me obtuli ſacrificium deo in odoꝛē ſuauitatis: q2 ſacrificiū deo ē ſpūs ꝯtribulatꝰ. Carnifices v̇o vꝛgētes miniſtrabāt carbones: mittētes ſub crate: ⁊ deſuper cū furcis ferreis cōpꝛimētes. **De ſermone ſcī augu. epi. L. iiij.**

Sufficē nobis debet ad ꝑfectū ſalutis nr̄e martyrū exēpla ſcōꝝ q ꝓpter adipiſcēdā celeſtē coꝛonā: oībꝰ ſe mandatis dñicis ſubdiderūt: ⁊ ita cūctis ſe legibꝰ deuinxerūt ſaluatoꝛis: vt ꝓpter añ actā vitā mereret̄ ad hāc martyrij gl'iam ꝑuenire. Nō enī illo tm̄ tp̄e ꝑfecerūt ꝓceptū dñi: quo cōfeſſionis ſuppliciū detulerūt: ſ3 neceſſe fuit illos pꝛius ſm̄ euangeliū vixiſſe vt xp̄i paſſionibus participarent. **Lectio. v.**

Neceſſe in q3 erat vt initia bona fierēt: quoꝝ finis optimꝰ ē ꝯſecutꝰ: ⁊ martyres eos non ſolū fuiſſe cū paſſi ſūt: ſ3 etiā martyres xp̄i fuiſſe dū viuerēt. Martyr enim grece latīe teſtis dicit̄. Ergo quotiēſcūq3 bonis actibꝰ mādatum xp̄i facimus: totiens xp̄o teſtimonium perhibemus. **Lectio. vj.**

Nā ⁊ crux dñi nō tm̄ illa dicit̄ q̄ paſſionis tp̄e ligni ꝯfixione conſtruit̄ ſ3 ⁊ illa q̄ totiꝰ vite curriculos cūctarū diſciplinarū v̇tutibꝰ coaptat̄: de q̄ mihi videt̄ ſaluatoꝛ dicē: q vult venire poſt me abneget ſemetipſū ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat̄ me. **De dom̄. ſ. aug. L. vij**

Cum aūt cauſe articulus venerit vt hec ꝯditio ꝓponat̄ aut faciēdū eē ꝯtra dei ꝓceptum: aut ex hac vita migrādū quoꝛu3 duoꝝ hō cogat̄ alterū eligē cōminante moꝛtē ꝑſecutoꝛe: ibi eligat potius deo dilecto moꝛi q3 offenſo viuere. Ibi oderit in hoc mundo animam ſuam: vt in vitā eterna3 cuſtodiat eam. **Lectio. viij.**

Siqs mihi miniſtrat me ſequat̄. Quid ē me ſequat̄ niſi me imitet̄? Xp̄s enī ꝑ nobis paſſus ē ait apoſtolus petrꝰ vobis relinquēs exēplū vt

plū vt

plū vt ſeq̄mini veſtigia ei⁹. Ecce q̄d dictum ē: ſiq̄s mihi miniſtrat me ſequatur. Quo fructu? Qua mercede? Quo pmio? Et vbi ſū inq̄t ego: illic ⁊ miniſter me⁹ erit. Gratis amet ⁊ opis quo L.ix. miniſtrat: ipſi pciū ſit eē cū illo. Ubi eni bn̄ erit ſine illo? Aut qñ male eē poterit cū illo? Audi euidēti⁹. Siq̄s mihi miniſtrauerit honorificabit eū pr̄ me⁹ q in celis ē. Quo honore niſi vt ſit cum filio ſuo. Qd̄ eni ſupius dixit: vbi ego ſū illic ⁊ miniſter me⁹ erit: hoc intelligit expoſuiſſe cū dixit: Honorificabit eū pr̄ me⁹. Nā quem honorē maiorē poterit accipe adoptat⁹ q̄z vt ſit vbi ē vnic⁹ nō eq̄lis fact⁹ diuinitati ſed ɔſociatus eternitati? In ſci euſebij confeſ.

DEus q nos bti euſebij ɔfeſſoris tui annua ſolēnitate letificas: ɔcede ppiti⁹: vt cuius natalicia colimus: p eius ad te exempla gradiamur. Oro. Le. j.

BEat⁹ euſebi⁹ pſbyter cū pn̄te ɔſtātino fidē catholicā cōſtātiſſime defēſaret: ⁊ liberiū papā doleret arriane pfidie ɔſēſiſſe: ab irato ɔſtātino impatore arriano icludit in quodā cubiculo domus ſue hn̄tē i lōgitudine pedes q̄tuor. Multis igit mēſib⁹ i orōne ibi ɔſtanter pſeuerauit: ⁊. xix. kalē. ſeptēbris poſt mēſes. vij. adhuc tn̄ iclusus dormitionē accepit. Cui⁹ corp⁹ collegerūt gregorius ⁊ oroſi⁹ pſbyteri ⁊ ſepelierūt in cripta iuxta corp⁹ bti ſixti martyris ⁊ epi via appia in cimiterio calixti. In vigilia aſſūptionis btē vginis ad vſ. añt. Aſſūpta ē maria. cū rel. ps. de bta virgine.

IN oib⁹ regem q̄ſiui ⁊ i hereditate dn̄i morabor: tūc pcepit ⁊ dixit mihi creator oiū ⁊ q creauit me requieuit in tabernaculo meo. Cap. Hym. Aue maris ſtella. ℣. Exaltata ē ſcā dei genitrix ℟. Sup choros angelor̄ ad celeſtia regna. Ad. M. añt. Uirgo prudētiſſima quo pgrederis q̄ſi aurora valde rutilās filia ſyō tota formoſa ⁊ ſuauis es: pulchra vt luna: electa vt ſol. Oratio.

FAmulor̄ tuor̄ q̄s dn̄e delictis ignoſce: ⁊ q̄ tibi placere de actib⁹ nr̄is nō valem⁹: genitricis filij tui dn̄i nr̄i itercesſione ſaluemur. Per eūdē. Et nō fit cōmemoratio de ſancto laurētio in vtriſq̄ vſ. Ad mag̃ inuit. Uenite adorem⁹ regē regū. Cui⁹ hodie ad ethereū virgo mr̄ aſſūpta ē celū. Hym. Quē terra. In. j. noc. añt. Exaltata eſt ſcā dei genitrix ſup choros angelor̄ ad celeſtia regna. ps. ɔſueti de btā vgine. Añt. Paradiſi porte p te nobis apte ſūt q̄ hodie glīoſa cū angelis triūphas. Añt. Bn̄dicta tu in mulierib⁹ ⁊ bn̄dict⁹ fructus vētris tui ℣. Exaltata ē ſcā dei genitrix. ℟. Sup choros angelor̄ ad celeſtia regna. Sermo ſci hierony. pſbyteri ad paulā ⁊ euſtochiū. Lec. j.

COgitis me o paula ⁊ euſtochiū: imo charitas xp̄i me cōpellit: q vobis dudū tractatib⁹ loq ɔſueuerā vt nouo loquēdi ge

nere ſcis q̄ vobiſcū degūt virgini
bus: latino vtēs elogo: exhortatio
nis gr̄a ſermonē faciā de aſſūptio
ne btē ⁊ glioſe ſemꝑ v̓ginis ma/
rie: more eoꝝ q declamatorie i ec
cleſijs ſolēt loq̓ ad ppl'z: qđ vtiq̧
gen⁹ docēdi nō attigerā. ℟. Ui/
di ſpecioſā ſicut colūbā aſcēdētē
deſuꝑ riuos aq̄rū: cui⁹ ieſtimabi
lis odor erat nimis in veſtimētis
ei⁹: Et ſicut dies verni circunda
bāt eā flores roſarū ⁊ lilia ꝯualli
um. ℣. Que ē iſta q̄ aſcēdit ꝑ de
ſertum ſicut virgula fumi ex aro
matib⁹ myrrhe ⁊ thuris? Et. L. ij

SEd q̄ negare nequeo qcqd
iniūgitis: nimia veſtra vict⁹
dilectione expiar q̄ hortamini: af
fectu infātiū more balbutiētiu̧:
q q̄cūq̧ audierint fari geſtiūt: cū
necdū poſſint ad plenum v̓ba for
mare: maximeq̄ ꝓpter ſimplicio
res q̄ſq̧ id me depromere cōpelli
tis: vt habeat ſcm̄ collegiū veſtrū
ſermone latino qbus ſe occupēt
laudib⁹ ex eadē die: qbuſue diui
nis vacēt lectionib⁹ ꝓſertim cū ⁊
eadē in multis feſtiuitatib⁹ mul/
toꝝ ſcōꝝ patrū ſtudia miro cude
rint elogo: q̄ de hac qdē vberius
vbiq̧ in ſcripturis diuinis ꝓdi/
cata legunt. Quid enim aliud ſo
nāt euāgelia: niſi naſcētē dn̄z ex
maria v̓gine: ⁊ oia ei⁹ icremēta:
quouſq̧ fuit in mūdo dūtaxat di
uinis efferūt ꝓconijs. ℟. Sicut
cedrus exaltata ſū in libano: ⁊ ſi
cut cypreſſus i mōte ſyō: q̄ſi myr
rha electa Dedi ſuauitatem odo
ris. ℣. Et ſicut cinnamomum ⁊
balſamū aromatiçās. Dedi. L. iij

PRimo ab exordio ſci euāge/
lij gabrielē archāgelū collo
quētē marie audiſtis: ⁊ deinceps
reliq̄ oia pleni⁹ legiſtis. Ad ꝓſe/
pe q̊q̧ o paula te teſte: nato pue/
ro multitudinē angeloꝝ iter cre/
pūdia noui part⁹: ⁊ q̄relas neſcij
plat⁹ ꝑ feſcēninis: glia in excel/
ſis deo: ⁊ in terra pax hoib⁹ bone
volūtatis: cātātē audiſti: ⁊ radiā
tē ſtellā vidiſti: paſtorib⁹ inſuper
euāgeliçātib⁹ credidiſti: magos
ꝓterea tria deferētes munera in
viſione btis oculis aſpexiſti: ipſa
eadē munera bn̄ itelligēdo votis
oib⁹ deo fide obtuliſti. nā ⁊ cum
eiſdē magis deū puerū in preſepe
adoraſti. ℟. Que ē iſta q̄ ꝓceſſit
ſicut ſol ⁊ formoſa tanq̧ hierlm
Uiderūt eā filie ſyō ⁊ btām dixe
rūt ⁊ regine laudauerūt ea̧. ℣.
Et ſicut dies verni circūdabant
eā flores roſarū ⁊ lilia ꝯuallium.
Ui. In. ij. noc. aīt. Specie tua.
Aīt. Adiuuabit eam. Aīt. Si
cut letātium. ℣. Aſſūpta ē ma/
ria in celū gaudēt angeli. ℟. Lau
dantes bn̄dicunt dn̄m. Lcō. iiij.

SEd forte cōqueſta me dela/
torē: q͛ te ꝓdiderim clama
bis. Ad qđ ego: Si celatū eē vole
bas teſte ꝯſcientia mihi narrare
an̄ ꝓſepiū vbi plurimum lachry
mata es nō deberes: q vt verū fa/
tear: xp̄i ꝓconia etiam ſi voluero
adiurat⁹: neq̧ tuas laudes oino
tacē queo. Jccirco tue te iterro/
gēt filie q̄s lacte nutris: tu eni ea
meli⁹ reſerabis q̄ neſcio: ſi ꝑ ſpȩ̄

aliquam certe: aut in ſpū vidiſti.
Ūn̄ vos o filie pulſate mr̄em ꝑci/
b⁹: pulſate ad oſtiū iuitātis ami/
ci: ſiquo modo tādē vobis apian
tur q̄ ſūt reſerata mr̄i. ℟. Orna
tā monilib⁹ filiā hierl̄m dn̄s ꝯcu
piuit: Et vidētes eā filie ſyō btiſſi
mā ꝑdicauerūt dicētes vnguētū
effuſū nomē tuū. ℣. Aſtitit regi/
na a dextris tuis in veſtitu deaura
to circūdata varietate. Et L. v.

V Erūtn̄ de his qd plura dicā
Oia ſaluatoris geſta ⁊ btē
marie obſeq̄: necnō act⁹ vite ex
euāgelio didiciſtis: ⁊ nūc qd ſup
eſt vt ab aliquo doctore reqratis
De aſſūptione tn̄ ei⁹ q̄liter aſſū/
pta ē: q: id veſtra depoſcit intētio:
p̄ntia abſēs ſcribē̄ vobis curaui:
q̄ abſētia ꝑſens deuot⁹ obtuli: vt
habeat ſcm̄ collegiū veſtrū in die
tāte ſolēnitatis mun⁹ latini ſmo
nis in quo diſcat tenera īfātia la
ctis expiri dulcedinē: ⁊ de exigu/
is eximia cogitare: q̄liter fauēte
deo p ſingulos annos tota hec di/
es expēdat in laudē: ⁊ cū gaudio
celebret: ne forte ſi venerit veſtris
in manib⁹ illud apocriphū de trā
ſitu eiuſdē v̄ginis: dubia ꝓ certis
recipiatis: qḋ multi latinoꝝ pie/
tatis amore ſtudio legēdi carius
amplectunt: ꝑſerti cū ex his nihil
aliud expiri poſſit ꝓ certo: niſi q
hodierna die glioſa migrauit a
corpore. ℟. Btām me dicēt oēs
gn̄ationes: Quia fecit mihi dn̄s
magna: q: potēs ē ⁊ ſcm̄ nomen
ei⁹. ℣. Et miſericordia ei⁹ a ꝓ/
genie i ꝓgenies timētib⁹ eū. Qr.

M Onſtrat aūt ſepulchꝝ L. vi.
ei⁹ nobis cernētib⁹ vſq; ad
ꝑſēs in vallis ioſaphat medio: q̄
vallis ē iter mōtē ſyō ⁊ mōtē oli
ueti poſita: quā ⁊ tu o paula oclis
aſpexiſti: vbi i ei⁹ honore fabricata
ē eccl̄ia: miro lapideo tabulatu: i
q̄ ſepl̄ta fuiſſe vt ſcire poteſtis ab
oib⁹ ibidē habitātib⁹ ꝑdicat: ſed
nūc vacuū eē mauſoleū cernēti/
b⁹ oſtēdit. Hec iccirco dixeri: q:
multi nr̄oꝝ dubitāt: vtrū aſſūpta
fuerit ſil̄ cū corpore: an abierit re/
licto corpore. Quomodo aūt vel
quo tpe: aut a qbus ꝑſonis ſciſſi/
mū corp⁹ ei⁹ ide ablatū fuerit: vel
vbi trāſpoſitū: vtrūue reſurrexe/
rit neſcit: q̄uis nōnulli aſtruē̄ ve
lit eā iā reſuſcitatā: ⁊ btāʒ cū xp̄o
imortalitate i celeſtib⁹ veſtiri: qḋ
⁊ de btō ioāne euāgeliſta ei⁹ mini
ſtro: cui v̄gini a xp̄o v̄go cōmiſſa
ē plim̄ū aſſeuerāt: q: i ſeplchro ei⁹
vt fert nō niſi māna iuenit: qḋ ⁊
ſcaturire cernit. ℟. Btā es ma/
ria q̄ dn̄ʒ portaſti creatorē mūdi
Genuiſti q te fec: ⁊ i eternū pma
nes v̄go. ℣. Aue maria gr̄a ple
na dn̄s tecū. Gen In. iij. no. an̄t.
Gaude maria v̄go. An̄t. Digna
re me. An̄t. Poſt partū. ℣. Ma
ria v̄go aſſūpta ē ad ethereū tha
lamū. ℟. In quo rex regū ⁊c. ꝯ

I N illo tpe: Intrauit ie/ lucā.
ſus i qḋdā caſtellū: ⁊ mulier q̄
dā martha noie excepit illū in do
mū ſuā: ⁊ rel. Homel. ſci aug. epi

S Anctū euāgeliū cū Le. vij.
legeret: audiuim⁹ a femia re
ligioſa ſuſceptū eē dn̄m hoſpitio:

ea q̄ martha vocabatᷓ. Et cū eſſet ipſa occupata i cura miniſtrādi ſoror eiꝰ maria ſedebat ad pedes dñi ꝛ audiebat v̄bū eiꝰ. Laborabat illa: vacabat iſta. Illa erogabat: hec iplebatᷓ. Verūtñ martha laborās multū in illa occupatiōe ꝛ negocio miniſtrādi interpellabat dñm ꝛ de ſorore ſua cōqueſta ē q̄ eā laborātē nō adiuuaret. Dñs aūt ꝓ maria rñdit marthe: ꝛ ipſe eiꝰ factꝰ ē aduocatꝰ q iudex fuerat iterpellatꝰ. ℟. Diffuſa eſt gr̄a in labiis tuis: Propterea benedixit te deꝰ in eternū. ℣. Myrrha ꝛ gutta ꝛ caſſia a veſtimētis tuis a gradibꝰ eburneis ex qbus te delectauerūt filie regum in honore tuo. Propterea. Lec. viij.

Martha ingt circa multa es occupata: qñ vnū ē neceſſariū. Maria optimā partē elegit q̄ nō auferetᷓ ab ea. Audiuimus eni ꝛ iterpellationē iterpellātis ꝛ ſniam iudicis: q̄ ſentētia iterpellāti rñdit: ſuſceptā defēdit. Erat eni maria intenta dulcedini v̄bi dei. Intēta erat martha quō paſceret dñm: intēta maria quō paſceretᷓ a dño. A martha dño ꝯuiuiū parabatᷓ: in cuiꝰ ꝯuiuio iā maria iocūdabatᷓ. Cū ergo maria ſuauitᷓ audiret v̄bū dulciſſimū: ꝛ corde itētiſſimo paſceretᷓ: iterpellato domino a ſorore ſua quō putamꝰ eā timuiſſe ne diceret ei dñs ſurge ꝛ adiuua ſororē tuā? ℟. Btā ē maria dei genitrix v̄go q̄ credidiſti dño: pfecta ſūt in te q̄ dicta ſūt tibi: ecce exaltata es ſup choros angelorꝫ: Intercede ꝓ nobis ad dominū deum nr̄m. ℣. Aue maria gr̄a plena dñs tecū. In. Lec. ix.

Mira eni ſuauitate tenebatᷓ: q: ꝑfecto maior eſt refectio mētis q̄ vētris. Excuſata eſt: ſedit ſecurior. Quō autē excuſata? Attēdamꝰ: iſpiciamus: pſcrutemur qđ poſſumus: paſcamur ꝛ nos. Quid eni? Putamꝰ reꝓhēſū eē miniſteriū marthe: quā cura hoſpitalitatis occupauerat: q̄ ipſū dñm hoſpitio recepat. Quō ergo recte reꝓhēdebatᷓ: q̄ tāto hoſpite letabatᷓ? Hoc ſi verū ē dimittāt hoīes qđ miniſtrāt egētibus: eligāt ſibi partē meliorē q̄ nō auferetᷓ ab eis: vacēt v̄bis: ihiēt doctrine dulcedini: occupētur circa ſciētiā ſalutarē: nihil eis cure ſit qs pegrinꝰ in vico iaceat: quis egeat pane: qs iduēdus: qs viſitādus: qs redimēdus: qs ſepeliēdus: nō vacēt opi miſericordie ſꝫ vni iſtēt ſciētie. ℟. O glioſa dña excelſa ſup ſydera: q̄ nec pmā ſimilē viſa ē nec habē ſequētē: Sola ſine exēplo placuit virgo xp̄o. ℣. Sola fuit mulier: patuit q̄ ianua leti: ex qua vita redūt. Sola. Ad lau. ꝛ ꝑ hor. aīt. Aſſūpta eſt maria in celū: gaudēt angeli laudātes bñdicūt dñm. Añt. Maria v̄go aſſūpta ē ad ethereū thalamū in quo rex regū ſtellato ſedet ſolio. Añt. In odorē vnguētorꝫ tuorꝫ currimꝰ adoleſcentule dilexerūt te nimis. Añt. Bñdicta filia tu a dño: q: ꝑ te fructum vite cōicauimꝰ. Añt. Pulchra

es ⁊ decora filia hierl'z:terribilis
vt caſtrorꝫ acies ordinata. Cap.
vt.s. Hym. O glioſa dñá. ℣. Ex
altata e ſcá dei genitrix. ℟. Sup
choros. Ad bñ. añt. Que e iſta q̃
aſcédit:ſicut aurora ↄſurgés:pul
chra vt luna:electa vt ſol:terribi
lis vt caſtrorum acies ordinata?
Oro vt.s. Ad pmá. ℟. bre. Xpe
fili dei viui: Miſerere nobis. ℣.
Qui nat9 es de maria vgine. Mi
ſerere. Ad. iij. cap. In oib9 req
em q̃ſi. ℟. bre. Exaltata e: Scá
dei genitrix. ℣. Sup choros an
gelorꝫ ad celeſtia regna. Scá. ℣.
Aſſũpta e maria. Ad. vj. cap. Et
ſic in ſyó. ℟. bre. Aſſũpta e ma
ria in celum: Gaudét angeli. ℣.
Laudátes bñdicũt dñz. ℣. Ma
ria vgo. Ad. ix. cap. In plateis
ſicut. ℟. bre. Maria vgo aſſũpta
e Ad ethereũ thalamum. ℣. In
quo rex regũ ſtellato ſedet ſolio.
℣. Dignare me laudare te vgo
ſacrata. ℟. Da mihi. In ſcdis
vſ. añt. Aſſũpta e maria. cũ rel.
añt. Cetera oia vt.s. i pmis vſ.
Ad. M. añt. Hodie maria vgo
celos aſcédit gaudete q2 cuz xpo
regnat in eternũ. Infra octauaz
aſſũptionis vginis marie ſex le
ctiones legunt de ſermone ſci hie
ronymi: ⁊ tres de homelia. De ſer
mone ſci hierony. pſbyteri. L. i.
Hodie nãq3 glioſa ſemp vir
go maria celos aſcédit: ro
go gaudete: q2 vt ita fatear ieffa
bil'r ſublimata cũ xpo regnat in
eternũ. Regina mũdi hodie de ter
ris ⁊ de pñti ſclo neq3 eripit: iterꝫ
dico gaudete: q2 ſecura de ſua im
marceſcibili glia: ad celi iã perue
nit palatiũ. Exltate inq3 ac gau
dete: ⁊ letet ois orbis: q2 nobis ho
die oib9 iteruenietib9 ei9 meritis
ſalus aucta e: vobis quoq3 dilige
tibus eam honor ⁊ virtus vna cũ
reliqs virginibus ſacris ampli
or preſtatur ⁊ gratia. Lectio. ij.
Idcirco dilectiſſime letamini ⁊
laudate: q2 ſi deũ ore pphetico in
ſcis ei9 laudare iubemur: multo
magis cũ in hac celebritate bea
te vginis mris ei9: oportet cum
hymnis ⁊ cáticis diligéti9 extol
lere ⁊ dignis deo iubilare pconi
iſ ac myſticiſ honorare munerib9
Nulli dubiũ e qn totũ ad gliam
laudis eius pertineat: quicqd di
gne genitrici ſue impéſũ fuerit ac
ſolemniter exhibituz. Lectio. iij.
Ex quo timeo ſatis ⁊ valde pti
meſco dũ veſtris cupio paré pfe
ctib9: ne forte ſicut iprob9: ita ⁊ i
dign9 laudator inueniar: pfecto
cũ nec ſcitas nec facũdia ſuppetat
vt btáz ⁊ glioſá vginé digne lau
dare queá. Oim̃ vt verũ fatear qc
quid humanis pót dici vbis: mi
nus e a laude celi: q2 diuinis e ⁊
angelicis excellentius pdicata ⁊
laudata pconijs: a pphetis qdez
prenunciata: a pñarchis figuris
⁊ enigmatibus prefigurata: ab
euágeliſtis exhibita ⁊ móſtrata:
ab angelo venerabiliter atq3 offi
cioſiſſime ſalutata. Lectio. iiij.
Preterea q̃lis ⁊ quáta eét ab eo
dé diuinit9 declarat cuz ait. Aue
gra plena dñs tecũ bñdicta tu i

mulieribus. Talibꝰ nāqꝫ decebat ỽginē oppignerari muneribꝰ: vt eēt grā plena: q̄ reddit celis gliam terris deū: pacēqꝫ refudit: fidem gētibꝰ: finē vitijs: ⁊ vite ordinē: moribus disciplinā. Et bn̄ angelus ad ỽginē mittit̄: q2 semꝑ ē angelis cognata ỽginitas. Profecto ī carne ꝑter carnē viuere: nō terrena vita ē sꝫ celestis. Unde ī carne angelicā gliaꝫ acqrere maioris ē meriti q̄ꝫ habere. Esse eni angelū: felicitatis ē: eē ỽo ỽginē ỽtutis: dū hoc hō viribꝰ obtinē nitit̄ cū grā: qđ habet angelus ex natura. Utrūqꝫ tn̄ ⁊ esse virginē vel angelum: diuini muneris est officium non humani. **Lcō. vᵃ.**

Aue inqt grā plena. Et bn̄ ple/na: q2 ceteris ꝑ partes ꝑstat̄: marie ỽo simul se tota īfudit gratie plenitudo. Hec qppe ē qđ dauid canit: Descēdit sicut pluuia ī vel/lus. Uellus itaqꝫ cū sit de corpore nescit corporis passionē. Sic ⁊ ỽginitas cū sit ī carne: vitia nescit carnis. Celestis plane imber ī ỽginē vellus placido se infudit elapsu: ⁊ tota diuinitatis vnda se cōtulit in carnē: qn̄ verbum caro factū ē: ac deinde ꝑ crucis patibu/lū expressū terris oībus pluuiaꝫ salutis effudit: ⁊ stillicidia grē humanis ꝑstitit mentibus. **L. vj.**

Dn̄s tecū inqt: Mira res. Erat enim cū virgine q ad virginem mittebat angelū ⁊ ꝑcessit nūciuꝫ suū deus: sꝫ a deo non recessit: nec teneri potuit locis q oībus habet̄ in locis: ⁊ totus vbiqꝫ ē: sine quo nihil totū. Ergo ỽbū pr̄is nunq̄ꝫ a pr̄e discedēs: hō ꝓprie fieri di/gnatꝰ est secreto suo mysterio qđ ipse nouit. Qui qn̄ totū suscepit qđ ē hoīs: hō totus ē: ⁊ totū reti/nēs qđ dei ē: oīno aliud q̄ꝫ deꝰ q natus est ex maria eē nō potuit. Scit enim deꝰ oīa ⁊ pōt: ꝓpterea q2 ita ē sciuit se ⁊ potuit in vtero ỽginis sine sui corruptione misceri atqꝫ vniri: vt eēt vnꝰ xp̄s deus ⁊ hō vna ꝑsona: vnaqꝫ substātia

De homel. sci augu. epi. Lec. vij.

SI melior ē cur non oēs hoc facimꝰ: qn̄ ipsū dn̄m in hac causa patronū habemꝰ? Nō eniꝫ timemꝰ in hac re ne offendamus eiꝰ insticiā cū patronaꝫ teneamꝰ eius sentētiā. Et tn̄ ita nō ē: sed sicut dn̄s dixit ita ē. Quomodo intelligas nō est? Est autē quomo/do intelligere debes. Ecce aduerte quomodo. Circa multa es oc/cupata qn̄ vnū ē necessariū. **Lcō viij.**

Maria meliorē partē elegit nō tu malā: sꝫ ista meliorē. Sed vn̄ meliorē? Quia tu circa multa ista circa vnū: ꝑponit̄ enim vnū multis: nō enim a multis vnum: sꝫ multa ab vno. Multa sūt q̄ facta sūt: vnus q fecit celū ⁊ terraꝫ mare ⁊ oīa que in eis sunt. **L. ix.**

Quā multa sunt: Quis ista numeret? Quis hoꝝ multitudinē co/gitet? Quis hec fecit? Deꝰ oīa. Ecce bona valde. Bona valde q̄ fe/cit: quāto melior ille q fecit. Attēdamus ergo occupationes nr̄as circa multa. Necessariū est ministeriū corpora refecturis. Qua/

re hoc? Quia eſuritur: q2 ſitit: mi-
ſericordia miſeris neceſſaria eſt.
Frangis panẽ eſuriẽti: q2 inueni
ſti eſurientem. De ſermone ſan-
cti hieronymi preſbyteri. Lcõ. j.

OB qđ dei genitrix electa ꝛ ꝑ
electa iure ab angelo gra-
tia ſalutat ꝛ ꝑdicat plena. Uere
plena: per quã largo ſãcti ſpiritꝰ
imbre ſupfuſa eſt omnis creatu-
ra: ꝛ ideo ſatis digne ꝛ deuotiſſi-
me eam ꝑmuꝫ venerat angelus ꝛ
ſalutat. Miratur itaqꝫ ꝛ ipſe qua-
lis ꝛ quãta ſit quam ſalutat. Nõ
enim ſimplex fateor vel ꝯſueta fu-
it iſta ſalutatio: ſed omni admira
tione digna. Siqdem veneratio-
nis fuit delatio: oblatio muneris
famulatus obſequij. Quia tñ in
ſãctis patribus ꝛ ꝓphetis gra-
tia fuiſſe credit: nõ tñ tãti famu-
latꝰ eatenꝰ plena. In maria vo
totiꝰ gratie que eſt in xp̄o plenitu
do venit quanq̄ꝫ aliter. Lcõ. ij.

Et ideo inqt: benedicta tu in mu
lieribus: id eſt pluſq̄ꝫ oẽs mulie-
res benedicta. Ac per hoc qcquid
maledictionis infuſũ eſt p euam:
totũ abſtulit bñdictio marie: i ſu-
per ꝛ grãm refudit xp̄i ortus: quã
ꝑus nõ habuit oĩs mũdus. Igit
qđ natura nõ habuit: vſus neſci-
uit: ignorauit ratio: mẽs non ca-
pit humana: pauet celum: ſtupet
terra: creatura oĩs etiam celeſtis
miratur: hoc totuꝫ eſt qđ per ga-
brielẽ marie diuinitus nũciatur
ꝛ per chriſtum adimplet. Le. iij.

Qua de cauſa de tali tantaqꝫ lo-
qui me indignũ fateor: ſed ꝛ puto
ꝙ nemo ꝑſumat niſi qui quanta
ſũt q̃ pãdunt penitus ignorat. Ta
mẽ etſi ad hoc nemo idoneus inue
nit: votis oĩbus ceſſare nõ debet:
quilibet etiã peccator a laudibus
q̄ꝫuis explere nõ queat qđ ſẽtit.
Uñ ſermo diuinus cũ de peccato-
re ageret in pſalmis: ſacrificium
inqt laudis honorificabit me: ꝛ il
lic iter quo oſtẽdã illi ſalutare dei
ac ſi patenter dicat: Illis iter eſt
laudis ad eternã laudẽ ſine fine
mãſurã: ſꝫ nemo apphẽdet illud
niſi ego ꝑmõſtrauero. Lcõ. iiij.

Propterea chariſſime q2 iter ſa
lutis nr̄e in laudibus eſt ſaluato
ris: hortor vos ꝛ cõmoneo: in hac
ſacra ſolẽnitate genitricis dei ma
rie nolite ceſſare a laudibus. Qđ
ſi virgo es gaude: q2 meruiſti eſſe
ꝛ tu qđ laudas: tãtũ cura vt ſis q̃
digne laudari poſſis. Quod ſi cõ
tinens es ꝛ caſta venerare ꝛ lau-
da: quia non aliunde conſtat vt
poſſis eſſe caſta: q̄ꝫ ex gratia chri
ſti: que pleniſſime fuit in maria
quã laudas. Quod ſi coniugata
certe es aut peccatrix: nihilomi-
nus confitere ꝛ lauda: quia inde
omnibus miſericordia profluxit ꝛ
gratia vt laudent. Lectio. vª.

Et q̄ꝫuis non ſit ſpecioſa laus in
ore peccatoris: noli ceſſare a lau-
de: q2 inde promittitur tibi venia
vnde ꝛ omnibus vt laudes. Alio
quin niſi iuxta modulum ingenij
noſtri deũ in ſanctis ſuis laudare
ſtudeamus quomodo eum ſꝫ ꝙ
canimus iuxta multitudinẽ ma-
gnitudinis eiꝰ laudare poterimꝰ?

Diuino hoc ꝑtermittēdū nō ē: qḋ ī
pleturi ſumus quoqꝫ: ſc̄m qḋ dicit̄:
bti q habitāt in domo tua dn̄e: in
ſcl'a ſcl'oꝝ laudabunt te. Lec. vj.
Interdū v̇o qꝛ imēſus ē: qḋ voce
nō poſſum⁹ nec facūdia valem⁹:
exequamur votis ⁊ medullis coꝛ
dis: qꝛ magn⁹ ⁊ bon⁹ ē atqꝫ imē-
ſus: ac tātus ⁊ talis q̄ꝫtū ⁊ q̄lem
ipſe nouit: oꝛe ac ſpū cōfiteamur
ad iuſticiā ⁊ ſalutē. Hic ergo oēs
pariter feſtiuitatē glioſe ſemꝑ v̇-
ginis marie deuotiſſime celebꝛe-
mus: qꝛ hec ē dies ꝑclara ī q̄ me
ruit exaltari ſuꝑ choꝛos angeloꝝ
⁊ ꝑuenire vltra q̄ꝫ nr̄e humani-
tatis ē natura: vbi nō ſubſtātiaꝫ
extollit̄: ſꝫ glie magnitudo mon-
ſtrat̄: cū eleuat̄ ad dexterā patris
vbi xp̄s itroiuit ꝓ nobis pōtifex
fact⁹ in eternū ad celi palatium.

De homel. ſci augu. epi. Lcō. vij.

Tolle peregrinationē: cui ex-
hibes hoſpitalitatem. Tolle
famē: cui frāgis panē: tolle nudi
tatē cui ꝑſtas veſtem. Nō ſit egri
tudo: quem viſitas. Non ſit ca-
ptiuitas: quem redimis. Non ſit
rixa: quem concoꝛdas. Non ſit
moꝛs: queꝫ ſepelis. In illo ſeculo
futuro non erunt iſta mala: ergo
nec iſta miniſteria. Lectio. viij.
Bn̄ igit̄ martha occupata ē cir-
ca coꝛpoꝛalem dn̄i neceſſitatem.
Quid dicā? Neceſſitatē an volū-
tatē: An neceſſitatē ſimul ⁊ volū-
tatē? Miniſtrabat eni carni moꝛ
tali. Sꝫ qs erat in carne moꝛtali
In ꝑncipio erat v̇bū ⁊ verbum
erat apud deū ⁊ deus erat v̇bum

Ecce qḋ maria audiebat L. ix.
Verbū caro factū ē: ⁊ habitauit ī
nobiſ. Ecce cui martha miniſtra
bat. Ergo maria melioꝛē partem
elegit q̄ nō auferet̄ ab ea. Hoc eni
elegit qḋ ſemꝑ manebit. Ideo nō
auferet̄ ab ea: qꝛ circa vnuꝫ volu
it ſe occupare. Iā tenebat: mihi
aūt adherere deo bonū ē. De ſer
mone ſci hieronymi pſbyti. L. j.

Hec in q̄ꝫ ē dies in q̄ vſqꝫ ad
thꝛoni celſitudinē itemerata
mr̄ ⁊ v̇go ꝓceſſit atqꝫ in regni ſo
lio ſublimata poſt xp̄m glioſa re-
ſedit. Sic ita vbiqꝫ ꝯfidēter ſācta
dei canit eccl'ia: qḋ de nullo alio
ſcōꝝ fas ē credē: vt vltra angelo
rū vel archāgeloꝝ merita trāſcē-
derit: qꝛ ⁊ ſilitudo ſcis repꝛomit-
tit̄: v̇itas nō negat̄. Hoc qppe pꝛi
uilegiū nō nature ē: ſꝫ grē btē v̇-
ginis marie: de q̄ nat⁹ ē ipſe de⁹ ⁊
hō. Iccirco ⁊ ipſa plus eſt meri
tis ⁊ nō natura: q̄ꝫ virgo ⁊ hō.
Vn̄ etſi cetere v̇gines imitant̄ illā
vſqꝫ ad ꝯceptū part⁹: ⁊ gabꝛielis
noue ſalutationis obſequm: dein-
ceps totū diuinū ē qḋ opat̄ in ea
teſte angelo: ſpūs ſcūs ⁊ virtute
altiſſimi obumbꝛatur. Lectio. ij
Ante hoc ipſū ſane vter⁹ v̇ginis:
q̄ꝫuis mūdus: q̄ꝫuis impolutus
⁊ alien⁹ a cōtagione peccati: quā
uis ſcūs: tn̄ adhuc vilitate huma
nitatis iduit̄: ac ſi lana cādidiſſi-
ma ſuo coloꝛe dealbata. Ad quā
ſane cū acceſſit ſpūs ſcūs: q̄ſi ipſa
eadēqꝫ lana cū inficit̄ ſāguine cō
chilij vel muricis v̇tit̄ in purpu-
rā: verſa ē ⁊ ipſa ſine coitu in ma

trē vt nō ſit iā admodum qđ fue
rat: ſed purpura veriſſima ad in/
dumentum ⁊ gloriam ſummi re
gis diuinit⁹ aptiſſime dedicata:
vt nulli deinceps ea vti vſu femi
neo licuerit niſi deo. Lectio. iij.
Quippe vt ita loq̄r btā ⁊ glōſa
v̉go maria eo modo q̄ꝫuis dudū
incōparabilis eēt vniuerſis que
ſub celo ſūt virginib⁹: vt deceter
poſſit in ſe ſuſcipe diuinitatis ad
mixtionē ſalua vtraq̄ꝫ natura: tū
cū grā replet: cū ſpū ſcō pfūdit cū
virtute altiſſimi obūbrat fit p̄cio
ſior meritis: celſis ſblimior: faſti/
gijs pulchrior: ſcitate glorioſior:
ſuoꝝ p̄rogatiuis meritoꝝ: ita vt
nullis iā vſibus ſit ipſa eademq̄ꝫ
mācipāda niſi diuinis. Lec. iiij.
Vñ o ſciſſime v̉gines ⁊ ſi imitari
oportet tātā ac talē virginē: tāq̄ꝫ
p̄clarā venerari multū cōuenit ⁊
vltra angelicā quodāmō digni-
tatē quātum fas ē cū gaudio di/
gniſſimis laudib⁹ efferri: q̄ vt di
xim⁹ nō temē p grām xp̄i ſuper
choros angeloꝝ exaltata deuotiſſi
me hodie p̄dicat: qꝛ p̄ceſſit eā do-
min⁹ ⁊ ſaluator nr̄ ex ea vera fide
genit⁹ ad celeſtia: vt pararet ei
ſicut ipſe ſuis repromiſit diſcipu-
lis in ethereis māſionibus locū.
Hinc quoq̄ꝫ dauid pph/ L. v.
ta olim gratulabūdus de xp̄o ca
nit: A ſūmo inqt celo egreſſio ei⁹
⁊ occurſus ei⁹ vſq̄ꝫ ad ſūmū eius.
Aſcēdit igit̄ eādē glīam reſūptu
rus lꝫ nō amiſerit eā quam p̄us
habuerat anteq̄ꝫ mundus fieret:
aſcēdit ⁊ p̄parauit huic ſciſſime
⁊ glīoſiſſime v̉gini locū imortali/
tatis: vt cū eo regnare poſſet in et̄
nū. Et hec ē p̄ntis diei feſtiuitas:
in q̄ glīoſa ⁊ felix ad ethereū per/
uenit thalamū. Que pfecto feſti
uitas ſicut ⁊ virgo icōparabilis
ē ceťis v̉ginib⁹: ita ⁊ icōparabil̄
ē oīuꝫ ſcōꝝ feſtiuitatib⁹ ⁊ admi/
rāda etiā virtutib⁹ angelicis. L.
Propter qđ ex pſona ſupno vj.
rū ciuiū in ei⁹ aſcēſione admirās
ſpūs ſcūs: ait in cāticis. Que eſt
iſta q̄ aſcēdit p deſertū q̄ſi v̉gula
fumi ex aromatib⁹: Et bñ q̄ſi vir
gula fumi: qꝛ gracilis ⁊ delicata:
qꝛ diuinis extenuata diſciplinis
⁊ ꝯcremata itus in holocauſtū in
cēdio pij amoris ⁊ deſiderio cha
ritatis. Ut virgula inqt fumi ex
aromatib⁹: Nimirum qꝛ multis
erat repleta v̉tutū odoribus: ma
nās ex ea fragrabat ſuauiſſimus
odor: etiā ſpiritib⁹ angelicis. De
homel. ſci augu. epi. Lectio. vij.
Sedebat ad pedes capitis
nr̄i maria: q̄ꝫto humilior ſe
debat: tāto ampli⁹ capiebat. Cō
fluit eni aq̄ ad humiditatē ꝯual/
lis: denatat de tumoribus collis.
Nō eni dñs op⁹ marthe rep̄hen
dit ſꝫ mun⁹ diſtinxit. Circa mul
ta inqt es occupata. Porro vnū
ē neceſſariū. Jam hoc ſibi maria
elegit: trāſit labor multitudinis ⁊
remanet charitas vnitatis. Lcō
Ergo qđ elegit maria non .viij.
auferet̄ ab ea: a te aūt qđ elegiſti:
vtiq̄ꝫ hoc ſeqtur: vtiq̄ꝫ ſubītelligit̄
a te qđ elegiſti auferet̄. Sꝫ bono
tuo auferet̄: vt qđ melius eſt det̄.

Ate eniȝ auferet labor vt reges
deť. Tu nauigas: illa iá in portu
é. Uidetis ergo fres ⁊ quátú ar/
bitror iá itelligitis: in his duabꝰ
mulieribꝰ q̄ ambe fuerút deo gra
te: ambe amabiles: ambe discipu
le: videtis ergo ⁊ magnú aliqd i
telligitis: qđ audire ⁊ ſcire debe/
tis: etiá qđ nó itelligitis. Uidetis
inquá in iſtis duabꝰ mulieribus
duas vitas eé figuratas: pſenté
⁊ futurá: laborioſá ⁊ quietá: erú
noſá ⁊ btáȝ: tpalem ⁊ eternam.

Que ſút vite q̄s deſcripſi L. ix.
breuiter vt potui: iam de illis vos
copioſiꝰ cogitate. Uidete qd habe
at hec vita. Nó dico mala: nó ini
qua: nó nefaria nec luxurioſa nó
ípia ſȝ laborioſa: erúnis plena: ti/
moribꝰ caſtigata: tétationibꝰ ſol
licita.

De ſermone ſácti hiero/ nymi presbyteri. Lectio. j.

Aſcédebat aút de deſerto p/
ſentis ſcli vga de radice ieſſe oliȝ
exorta: ſed mirabant electoꝝ aie
pre gaudio: que ná eét q̄ etiá me
ritoꝝ vtutibus angeloꝝ vinceret
dignitaté. De q̄ rurſus idé ſpús
ſcús in eiſdé cáticis: q̄ é iſta inqt
q̄ aſcédit ſicut aurora ꝯſurgens:
pulchra vt luna: electa vt ſol: ter
ribilis vt caſtroꝝ acies ordiata:
Admirat aút ſpús ſcús: qꝛ oés de
aſcéſu huiꝰ virginis admirantes
facit ꝙ q̄ſi noui diluculi aurora
rutiláſ: aſcenſu ſuo reſplendeat
multis freta ⁊ vallata ſcóꝝ agmi
nibꝰ. Unde dicit: terribilis vt ca
ſtroꝝ acies ordinata. Lectio. ij.

Sigdé terribilis é ſuis freta v
tutibꝰ vt caſtroꝝ admodú acies
ordinata: hincinde ſcóꝝ angeloꝝ
fulta pſidijs: pulchra vt luna: im
mo pulchrior q̄ȝ luna: qꝛ iaȝ ſine
defectu ſui coruſcat celeſtibꝰ illu/
ſtrata fulgoribꝰ. Electa vt ſol ful
gore virtutú: qꝛ ipſe elegit eá ſol
iuſticie vt naſceret ex ea. Ad cuiꝰ
pfecto vginis exeqas q̄ȝtú ange
li famulabant fas é credé: ⁊ vni/
uerſe celoꝝ ꝯgratulabant curie.

Nec miꝝ: qꝛ honor mř nus L. iij.
eiꝰ é q̄ natꝰ é ex ea qué oís celorú
ordo venerat ⁊ adorat ſup ſe ele/
uatú cú pře in ſede maieſtatis do
mini. Legimus ergo q̄ȝ ſepe ad fu
nera ⁊ ad ſepulturas quorúlibet
ſcóꝝ angelos aduenisſe: ⁊ exequi
is eoꝝ obſeqa pſtitiſſe: necnon ⁊
aías electorum vſq̄ȝ ad celos cuȝ
hymnis ⁊ laudibus detuliſſe: vbi
⁊ vtriuſq̄ȝ ſexꝰ chori cómemoran
tur frequéter auditi laudeſq̄ȝ ce
ciniſſe iterea: ⁊ qđ pſpicatius eſt
multo nónunq̄ȝ lumine eoſdem
reſpléduiſſe: inſup ⁊ adhuc viué
tes í carne ibidé miri odoris fra
grantiá diutius pſenſiſſe. L. iiij.

Quđ ſi ad recreádá ſpem dilectiſ
ſime filie ⁊ ad corroborádá fidé i
terdú aſtátiú ſaluator nř xp̄s ob
merita ſuoꝝ amplius cóprobán
da táta ac talia dignatꝰ é exhibe
re p ſuos celi miniſtros circa deſú
ctos: quáto magis credédú hodi
erna die militiá celoꝝ cú ſuis ag
minibus feſtiue obuiá aduenisſe
genitrici dei: eáq̄ȝ ingenti lumine
circúfulſiſſe ⁊ vſq̄ȝ ad thronú oliȝ
ſibi etiá aň múdi ꝯſtitutioné pa/

ratū:cū laudib⁹ ꝛ cāticis ſpūali
bus pduxiſſe. Nulli enim dubiū
oēm illā celeſtē hierl'm tunc exul
taſſe ineffabili leticia: tūc iocūda
tā eē ieſtimabili charitate: tūcqꝫ
cum omni gratulatione iubilaſſe
qm̄ feſtiuitas hec q̄ nobis hodie
reuoluitur annua: illis omnibus
facta eſt continua. Lectio. v.
Nec immerito credit̃ ꝙ ſaluatoꝛ
oium ipſe quātū dat̃ intelligi per
ſe tot⁹ feſtiuus occurrit: ꝛ cū gau
dio eā ſecū in thꝛono collocauit.
Aliaſ aūt quomodo ipleuiſſe cre
dit̃ qđ in lege ipſe p̄cepit: Hono
ra ingt p̄rem tuū ꝛ mr̄em tuam.
Porro ꝙ p̄rem honoꝛauerit: ipſe
ſibi teſtis ē cū ad iudeos ait. Ego
gliam meā nō q̄ro: ē q q̄rat ꝛ iu
dicet: ſꝫ honoꝛifico p̄rem meum: ꝛ
vos inhonoꝛaſtis me. De mr̄e vo
euāgeliſta: cū redirēt veniens ait
nazareth erat ſubdit⁹ illis. L. vi.
Sed alia ē natura q̄ de⁹ p̄r ſꝫ ſe
honoꝛat̃: alia qua idē parētib⁹ ſub
dit. In vtraqꝫ tū vnus idēqꝫ xp̄s
recte credit̃: eo ꝙ v̄bū caro factū
ē ꝛ habitauit in nobis: vn⁹ ema
nuel qđ ē nobiſcū deus. Hāc gp
p vnionē diuinitatis atqꝫ huma
nitatis: incōfuſā indiuiſāqꝫ fides
catholica ſeruat: quā ſane intelli
gēdo cognoſcit naturalis atqꝫ ſꝫ
ſbſtētiā ꝯuētio vnitatiſ: vt neqꝫ
ꝯuerſio i alterutrā duarū ſubſtā
tiarū partē recipiat̃ neqꝫ diuiſio.
De homel. ſci augu. epi. Lec. vii.
Hanc ipſā innocentē vitā di
co q̄lē decebat circa moꝛtē
habere marthā. Hāc ergo quā
tum poteſtis inſpicite: ꝛ de hac vt
dixi copioſius q̄ꝫ loquimur cogi
tate. Uita vo iniqua aberat ab il
la domo: nec cū martha erat nec
cum maria. Et ſi aliquādo fuit:
dn̄o intrante fugit. Lectio. viii.
Remāſerūt ergo in illa domo q̄
ſuſceperat dn̄m in duabus femi
nis due vite: ambe innocētes: am
be laudabiles: ſed vna laboꝛioſa:
altera ocioſa: nulla facinoꝛoſa q̄ꝫ
cauere debet laboꝛioſa: nulla deſi
dioſa quam cauere debet ocioſa.
Erant ergo in illa domo iſte due
vite: ꝛ ipſe fons vite. In martha
erat imago pꝛeſentium: in maria
futuroꝝ. Qđ agebat martha: ibi
ſumus: qđ agebat maria: hoc ſpe
ramus. Hoc agamus bene vt il
lud habeamus plene. Lectio. ix.
Nam quid inde habemus: aut
quātum habemus q̄ꝫ diu hic ſu
mus: quantum eſt quod inde ha
bemus? Nam ꝛ modo inde ali
quid agimus: remoti a negocijs:
ſepoſitis familiaribus curis. Cō
uenitis: ſtatis: auditis: inquātū
hec agitis: marie ſimiles eſtis: ꝛ
facilius vos quod agit maria fa
citis q̄ꝫ ego qui pꝛerogo. Siquid
tamen dico xp̄i eſt: ideo vos pa
ſcit. Quare chꝛiſti? Quia panis
cōmunis eſt: vnde ꝛ ego vobiſcū
viuo. Nunc aūt viuimus ſi vos
ſtatis in dn̄o. Nolo in vobis ſꝫ in
domino: q2 neqꝫ qui plātat eſt ali
quid: neqꝫ qui rigat ſed qui incre
mētū dat deus. De feſtiuitatib⁹
vo que infra octauam aſſumptio
nis veniūt: nihil tūc agit̃: ſed poſt

octanã celebrant. Sed de octaua
ſci laurentij fit eo die quo cadit.
In veſpis diei añ octanã ſci lau-
rẽtij: a caplo in ante fit de ſcõ lau
rẽtio cũ cõmemoratione de aſſũ-
ptione. Ad matu. fit idẽ offim qd
in die ⁊ p horas vſq; ad caplꝫ in
ſcdis vſ. ⁊ tũc a caplo in añ fit de
btã vgine cũ cõmemoratione ſci
laurẽtij. In ſci agapiti martyris

Letet eccliã tua de' bti Oro.
agapiti martyris tui cõfiſa
ſuffragijs atq; eius precibus glo
rioſis: ⁊ deuota permaneat ⁊ ſe-
cura conſiſtat. Per. Lectio. j.

Apud pneſtinã ciuitatẽ mi-
liario ab vrbe triceſimoter-
tio: natale ſci agapiti martyris ſb
aureliano imperatore: pſide antio
cho. Qui cũ eẽt annorꝫ ſedecim: ⁊
amore xpi martyrio ferueret: iuſ
ſu imperatoris tẽt': ⁊ pmo neruis
crudis diu ceſus: deinde pſidi vt
cõpelleret ſacrificare traditus ẽ.
Qui duriſſimo eũ carcere reclu-
ſit: ⁊ p qtuor dies cibũ oẽm nega
uit. Inde de carcere exhibit' ẽ p-
ſidi: q prunas ardentes ſuper ca-
put eius iuſſit imponi. Lectio. ij.

Et cum gras deo martyr ageret
flagellis ẽ ceſus: ⁊ nudus ſuſpen
ſus capite deorſũ verſo: atro ſbter
fumo facto. Et cũ diceret preſidi
ſapiẽtia tua ⁊ vanitas tua in fu-
mo laborat: iterũ flagellis cedit a
qtuor ſibi inuicẽ ſuccedẽtib'. Dei
de bulliẽtẽ aquã ſup vẽtrẽ eius
miniſtri diaboli effuderũt: ⁊ ma-
xillas ei' cõfregerũt. Interea iu
dex de tribunali ſuo cadẽs colle-
ct' a miniſtris in lecto reclinat
⁊ ſẽtiẽs dei vtutẽ in martyre poſt
modicũ triſtẽ aiam emiſit. L. iij.

Debrõ vo agapito renũciatũ ẽ i
peratori: q btm vir iuſſit leonib'
ſubijci. Sꝫ mãſuete facte fere: pe-
dib' martyris ad lãbẽdum ſe in-
clinauerũt. Vidẽtes aũt ſceleris
miniſtri: tulerũt de medio ſãctuꝫ
martyrẽ. Et veniẽtes ↄtra ciuita
tẽ pneſtinã: vbi ſt due colũne: ibi
eũ gladio pcuſſerunt: ſub die. xv.
kalẽ. ſeptẽbris. Corp' vo ei' no-
cte ſublatũ ẽ a xpianis ⁊ poſitum
miliario pmo a ciuitate in agro i
ſarcophago nouo nutu diuio ibi
inuento. In feſto ſancti ludo-
uici epiſcopi ⁊ confeſſoris. Oro.

Deus q eccliam tuã diſpoſi
tione mirabili nouis ſemp
illuſtras ſcõrꝫ ſplẽdorib' tribue
qſum': vt q bti ludouici ↄfeſſoris
tui atq; põtificis ſolẽnijs gratu-
lamur: ad eius ↄſortiũ feliciter p
ducamur. Per dñm. Lectio. j.

Iohãnes eps ſeruus ſuorꝫ dei:
vniuerſis xpi fidelib' pñtes
litteras iſpecturis: ſaluteꝫ ⁊ apli-
cã bñdictionẽ. Sol oriẽs mũdo:
in altiſſimis dei: de' dei fili' ex pri-
no vtero añ luciferũ genit': deus
dei vbũ q rerũ in pncipio fũdãs
terrã in ſapiẽtia: celos prudentia
ſtabiliuit: adornãdo celos ſyderi-
bus germinãtib' cũctis terram:
quiq; in fine tẽporꝫ p ſalute hu-
mani generis nrãm aſſumiendo
naturã: texit nube nrẽ carnis fra
gilis ſemetipſũ: nũc hora inſtante
nouiſſima illuminãdo p cũcta re

ſpiciēs opꝰ ꝓduxit mirabile cla/
ritatis glīe ſue plenū: bonitatē ſu
am mōſtrās magnifice: ſpōſāq̄
ſuā ſcāȝ mr̄eȝ eccliāȝ reddēs no
uitate tā clare ſobolis letabūdā.
Nā q̄ facit mirabilia ma/ Lec. ij.
gna ſolus: dilectū ꝯfeſſorē ſuū exi
miū bt̄m videlicet ludouicū: puri
tate cādidū: charitate feruida ru
bicūduȝ: electū ex milibꝰ ꝓduxit
nouiter vt exēplar ꝑfulgidum a
cūctis fidelibꝰ imitāduȝ: eiꝰ vite
ſingularis excellētiā ſignis pro/
bās ⁊ ꝓdigijs coruſcātibꝰ ac cre
bris miraculis manifeſtās. Igit̄
letent̄ celi ⁊ exultet terra: iocūdet̄
pariter totꝰ orbis. Nā q̄ effulſit i
dei tēplo dū viueret: in medio ne
bule ſue carnis: vt matutina ſtel
la: ac luna plena ſolari lumine ve
luti etiā ſol refulgēs in ſua formo
ſus ſtola: in v̓tute multa repenti
ne ad ſūma gradit̄ regalibꝰ dignꝰ
ꝯſpectibꝰ: vt cādēs liliū ac odo/
ris ſuauiſſimi roſa rubēs. L. iij.
Huic celi ſpecioſū ꝑſtāt hoſpitiū.
Celi ciues vt ſibi ꝯformē ⁊ cōpa
rē ad ſuū ꝯſortiū hūc admittunt.
In ſupnis xp̄s hunc reficit ipſe
idē prādiū ⁊ cōuiua. Hic felix ſā
ctꝰ ex regali ꝓſapia p̄re videlicet
clare memorie karolo rege ſicilie
mr̄e v̓o chariſſima in xp̄o filia no
ſtra maria ſicilie regina ex vnga/
ria originē ſuā trahēs alta ſui ge
neris recuſauit ſapere: humilia ſē
per diligēs ⁊ amplectens. Scie/
bat nāq̄ q̄ excelſus dominus al
ta de longinquo ꝓſpiciēs humi/
lia reſpicit e vicino. Lectio. iiij.

Q uanq̄ aūt ſingula ꝑclara ope
ra lucide vite ſue verbis paucis
enarrari nō poſſint: aliq̄ tñ de q̄
pluribꝰ ad vtilitatē legētiū refe/
ramꝰ: vt ex his deū p̄rem glificēt
⁊ in his repiant viuēdi regulaȝ
quā ſequant̄. Scūs iſte ſicut ꝓba
tū ē teſtimonijs fidedignis: i eta
te exiſtēs tenera: ſub magiſtri re/
ligioſa diligētia cū ſuis fr̄ibus te
nebat̄. Ipſe tñ maturis icedēdo
moribꝰ: ſub tenello pectore geſta/
re ſe ſenilē aīum oſtēdebat. L. vª
D uctꝰ aūt in cathaloniā cū duo
bus ex ſuis fr̄ibꝰ datꝰ obſes ꝓ li
beratione aūdicti regis tā feruen
ter dedicauit ſe ſtudio q̄ infra ſe/
ptēniū quo mihi obſes fuit ſub in
ſtructione fratrū minoꝝ quos ſe/
cū habebat in ſocios: in ꝑmitiuis
ſciētijs ⁊ ſacra pagina ſic ꝓfecit:
q̄ vir dei pollēs igenio: de predi/
ctis ſciētijs nō ſolū publice ac ꝑ/
uate ſubtil̓r diſputare valeret: ſȝ
etiā ſolēniter clero ⁊ populo pro
ponere verbū dei: vt putaret̄ ſcien
tia hec infuſa ſibi magis diuinitꝰ
q̄ humanitus acq̄ſita. Lcō. vj.
I n orōnibꝰ aūt ſedulus ⁊ deuo/
tꝰ mētē ad deū eleuatā tenuit: ꝑ/
fecto ſciēs q̄ orō humiliātis ſe nu
bes penetrās: ꝓ exauditiōis ſuf/
fragio deū adit. In tp̄e nāq̄ di/
cto ſacramētali ꝯfeſſione ꝑmiſſa
miſſas audiebat deuote. In ma/
gnis v̓o feſtiuitatibus cū ꝑpara
tione multa corpꝰ ſumebat dñicū
Factꝰ aūt ſacerdos diebꝰ q̄ſi ſin/
gulis celebrabat. Audiētie v̓bi
dei inſiſtebat attente: ꝓ paſtu v̓o

nie in ſcripturis deuotis ſtudens habebat ad hoc ꝓ ſolatio ſcós libros. Caſtitatis aūt amor a pueritia affecerat ei⁹ mētem adeo ꝙ ob ipſi⁹ fidā cuſtodiā: mulierum ꝯſortia vitabat oīno: intātum ꝙ niſi forſā cū mr̄e vel ſororibus: ſolus cū ſola nullo tempore loquebatur. Mulierem nāq amariorem morte eſſe nouerat. Le. vij.

Uerba etiā īhoneſta horrebat audire: ⁊ loquētes talia grauiter arguebat: attēdēs prudēter: ꝙ corrūpūt bonos mores colloqa mala. Fr̄es nihilomin⁹ duo ⁊ iterdū q̄tuor in ſua iacebāt camera: i ſue teſtimoniū nitide puritatis. Cū apl'o paulo ſobrietate cibi ⁊ pot⁹ corp⁹ ſuū caſtigabat aſſidue: ſicq frequēter manu ſua: aliqn̄ autē alicui⁹ fr̄is ꝯſocij cū cathenis ferreis diſciplinās. Ueſtiēdo ꝓ camiſia rudē ſtamineā: ⁊ deferēdo ad nudā carnē ꝓ cingulo chordā groſſā: ipſā carnē in ſeruitutem ſpūs redigebat. Sūmo etiam ſtudio terrena cūcta calcare ſtuduit ex deſiderio eternoꝝ. Lcō. viij.

Conſiderans etenim ſāctus iſte ꝙ mūdus tot⁹ ſit poſitus in maligno: ꝙq cūcupiſcētia ſua trāſit: ipſū fugiēdo deſeruit totalr̄ ⁊ ꝯtēpſit. Nā rediēs de cathalonia cū rege ṗdicto votū qd̄ de intrando ordinē fratrum minoꝝ in obſidione fecerat: in ꝯuētu eorūdem fratrum de mōte peſſulano voluit adiplere. Sz vidēs ꝙ timore dicti regis ipſū fr̄es recipe nō audebāt: votū ipſū ſolēniter reiterauit. Et q: vouētib⁹ ṗceptū ē a deo dare tū de reddēdo. Suadēte felicis recordationis papa bonifacio ṗdeceſſore nr̄o ꝙ aſſēſuꝫ ṗberet puiſioni de ſe facte ecclie tholoſane: reſpondit ſe hoc nullatenus facturum quoaduſq votum dictū qd̄ fecerat compleuiſſet. Lectio. ix.

Hui⁹ deuotioni annuēte ṗdeceſſore ṗdicto habitū ṗdicti ordinis ſuſcipiēs in pn̄tia bone memorie ioānis epi portuēſis tūc eiuſdem ordinis generalis miniſtri: expſſā ꝓfeſſionē in manib⁹ ſuis flexis genibus fecit: ſicq ꝓuiſioni ṗdicte ſuum ṗbēdo aſſēſū mādatis aplicis obediuit. Et qq̄ de iuſſu eiuſdē ṗdeceſſoris: dictū habitū velatū portauerit vſq ad feſtum btē agathe tūc vicinū: in dicto tn̄ feſto in pn̄tia duoꝝ cardinalium recepit publice: ac ſi extūc portauit ꝯtinue atq ipſa die vſq ad ſāctū petrū patēter detulit peditando. In octaua btē marie fit idē officium ſicut in die. In feſto ſancti bernardi abbatis. Lcō. j.

Bernardus ex burgūdie partib⁹ parētibus valde nobilib⁹ ac religioſis ē ort⁹: cuius pr̄ tecelin⁹ miles in ſcl'o ſtrēnu⁹ nec min⁹ deo religioſus: mr̄ vō aleth nūcupata ē: hec genuit ſeptē filios ſex mares feminā vnā. Mares aūt monachos futuros. Feminā ſcimonialē ṗuidit. Mox autē vt filiū partu ediderat: manibus ꝓprijs ipſū deo offerebat: alienis opib⁹ ipſos nutriri refugiebat q̄ſi cū lacte mr̄no quodāmodo bo/

nā infūdēs eis naturā. Cū autez
creuiſſet q̄zdiu ſub manu eiꝰ erāt
heremo magiſ q̄z curie nutriebat
cibis groſſioribus ⁊ cōmunibus
paſcens eos quaſi cōtinuo ad he-
remum tranſmittendos. Lcō. ij.
Cum igit̄ tertiū filiū ſcilicet ber-
nardū geſtaret in vtero vidit ſō-
niū pſagiū futuroꝝ catellū totuz
cādidū totū in dorſo rubeū: ⁊ la-
trātē i vtero ſe habere. Qđ cum
cuidā viro dei expoſuiſſet: ille pro
phetica voce rn̄dit. Optimi catu
lim̄ eris q domus dei cuſtos fu-
turus magnos ꝯtra inimicos da
bit latratꝰ. Erit enim pdicator
egregius: ⁊ multos medicinalis
lingue grā curaturꝰ. Cū aūt ber
nardus adhuc puerulus eſſet ⁊
graui dolore capitis egrotaſſet ve
niētē ad ſe mulierculā vt dolorez
ſuis carminibus mitigaret cum
indignatione nimia exclamāſ re
pulit ⁊ abiecit. Puerculi aūt bo-
no zelo miſericordia dei non defu
it: ſed continuo ſurgens libera-
tum eſſe ſe cognouit. Lectio. iij.
In ſacratiſſima dn̄ice natiuitatꝫ
nocte cum puer bernardus ma-
tutinale officiū in eccl̄ia expecta-
ret: ⁊ q̄ hora noctis xp̄s natꝰ fuiſ-
ſet ſcire cuperet: apparuit ei pue-
rulus ieſus q̄ſi iterū añ oculos ſu
os ex vtero m̄ris naſcēs. Vñ q̄z-
diu vixit: hāc fuiſſe horā natiuita
tis dn̄ice ſemꝑ putauit. Ab illa
ergo hora in his que ad illud ꝑti
nēt ſacramētū ⁊ ſēſus ei ꝓfūdior
⁊ ſermo copioſior datꝰ ē: vnde ⁊
poſtmodū in laudez ⁊ genitricis
⁊ geniti iter ipſa ſuoꝝ tractatuuz
initia īſigne opuſculū edidit: in q̄
illā lectionē euāgelicā: Miſſus ē
gabriel angelus explanauit. L.
Vidēs itaqꝫ antiquꝰ hoſtis iiij.
ꝓpoſitū pueri tā ſalubre eiꝰ caſti
tatis ꝓpoſito inuidit: multoſqꝫ laq̄
os tētatiōis appoſuit. Cū eni ali-
qñ i quādā feminā oculos defixos
aliquādiu tenuiſſet: ꝯtinuo de ſeip
ſo erubeſcēs in ſemetipſū ſeueriſ-
ſimꝰ vltor īſurgit ac i ſtagnū geli-
darū aq̄rū īſiliēs tātūibidē ꝑmā
ſit donec exāgnis effectꝰ ꝑ grām
dei a calore carnalis ꝯcupiſcētie
totꝰ refriguit. Cū iterū i domo cu
iuſdā m̄rone hoſpitaret̄: illa ado
leſcētē aſpectu decoꝝ ꝯſiderās ve
hemēter i ꝯcupiſcētiā eiꝰ exarſit.
Cū aūt ſeorſū lectū ſibi ſterni feciſ
ſet ipſa īpudēter ⁊ ſilēter de nocte
ſurgēſ ad eū acceſſit: quā ille ſēti
ens: latrones latrones ꝓtinꝰ ex-
clamauit. Ad quā vocē mlier fu-
git: familia ſurgit: lucerna accen
dit̄: latro q̄rit̄: ſz minime inuenit̄:
ad lectulos ſinguli redeūt: qeſcūt
ceti: ſz nō illa miſ̄a regeſcit. Nā
denuo exurgit bernardi lectuluz
petit: ſed ille latrones denuo ex-
clamauit: latro iterum querit̄: ſz
nequaq̄z ab eo qui ſolus noue-
rat publicatur: vſqꝫ tertio impro
ba mulier ſic repulſa tādem me-
tu vel deſperatione victa ceſſauit.
Cum ſequēti autem die iter age-
ret arguentes eum ſocij qd totiēs
ſomniauerit perquirebant: qui-
bus ille ait: Veraciter hac nocte
inſidias ſum perpeſſus latronis:

qꝛ hoſpita mihi nitebat auferre
theſaurū irrecupabile caſtitatis.
P erpēdēs igit nō eē tutū **L.v.**
cohabitare ſerpēti fugā medita/
ri cepit ꝛ ordinē ciſtercienſiuȝ ex
tūc igredi deliberauit. Qd cū fra
tres ei⁹ agnoſcerēt: ꝛ eū ab hoc ꝓ
poſito modis oib⁹ ꝓhiberēt tātā
ei grām dñs ꝯtulit: vt nō ſolū ip
ſe a ꝯuerſiōe nō ꝓhiberet ſȝ oēs
frēs ſuos ꝛ multos alios ad reli/
gionēȝ dño lucraret. Gerardus
tñ frē ei⁹ miles ſtrenu⁹ hui⁹ frīs
ꝟba vana putabat: ꝛ ei⁹ oīno mo
nita repellebat. Tunc bernardus
fide iā igne⁹ ꝛ frīo charitatis ze
lo mirū in modū exaſpans. Scio
ingt frater mi ſcio qꝛ ſola vexatio
itellectū dabit auditui digitūqꝫ
lati ei⁹ appōnēs: veniet ingt dies
qñ lācea lat⁹ hoc pforabit: ꝛ ad
cor tuū ꝯſilio qd abijcis viā da/
bit. Poſt paucos dies gerardus
ab inimicis capit: ꝛ in locū cui frē
digitū ipoſuerat infixā lāceā ge
ſtās trahit ꝛ in cuſtodia vincula
tur: ad quē bernardus veniēs cū
ſibi loqui nō pmitteret ad eū excla
mauit. Scio frater gerarde qꝛ in
ꝓximo ituri ſum⁹ ꝛ monaſteriū i
traturi. Eadē nocte cōpedes de ei⁹
pedib⁹ ceciderūt: ꝛ oſtio p ſe ap/
to let⁹ aufugit indicauitqꝫ frī mu
taſſe ꝓpoſitū ꝛ fieri velle mōachū
Cū aūt bernardus cū frī **L.vi.**
bus ſuis domū ꝛ pr̄iam egredere
tur: guido pmogenit⁹ videns vi/
uardū frēm ſuū minimū puerū
ludētē cū pueris in platea. Eia
ingt frater viuarde ad te ſolū re/
ſpicit oīs terra poſſeſſionis nr̄e.
Cui nō pueriliter puer reſpōdit:
Uos ergo celū habebitis ꝛ mihi
terrā ſolūmodo relinqtis? Nō ē
hec eq̄ diuiſio. Modico igit tpe
cū pr̄e remāſit: ꝛ frēs poſtmoduȝ
ſecut⁹ ē. Ingreſſus igit ordinē ſer
uus dei bernardus ita tot⁹ in ſpū
abſort⁹ ē ꝛ deo totaliter occupat⁹
vt iā nullis ſēſib⁹ corporeis vte/
ret. Iā qppe annū in cella noui/
tioꝝ exegerat: ꝛ adhuc an domuȝ
haberet teſtudinem ignorabat.
Multo tpe eccliam intrās ꝛ exi
ens in capite vbi tres erāt vnaȝ
tm̄ putabat eā feneſtrā. **Lec.vij**
A bbas aūt ciſtercienſis frēs ad
edificādū domū claraualleſē mi/
ſit ꝛ eis bernardū in abbatē pfe/
cit: q multo ibidem tpe in nimia
pauptate degebāt ꝛ pulmēta ſe/
pius ex folijs fagi ꝯficiebāt. Ad
comedēdū nunqꝫ volūtate trahe/
bat appetit⁹ ſȝ ſolo timore defect⁹
ſic accedebat ad ſumēdū cibū qſi
ad tormētū: poſt cibū ſemp quā/
tū comederit pēſare ſolit⁹ erat: ſi
qñ vel ad modicū mēſurā ſolitaȝ
exceſſiſſe ſe dep̄hēderet ipune abi
re nō patiebat: ſic gule illecebras
edomuit q ipſā quoqꝫ ſaporꝫ diſ
cretionē ex magna parte pdide/
rat. Nā ꝛ ſibi p errorē oleū aliqñ
ꝓpinatū bibit ꝛ penit⁹ ignorabat
nec ſibi ꝑus fuit cognitū: donec q
dē labia ei⁹ miraret iuncta. Sa/
gimē inſup crudū p errorē obla/
tū ꝓ butyro multis dieb⁹ noſcit
comediſſe. Solā aūt aquam ſibi
ſape dicebat: eo q dū ſumēt fau/
ces ꝛ

ces ⁊ guttꝫ ei refrigerabat. Quic/
qd in ſcripturis didicerat maxi
me in ſiluis ⁊ i agris meditãdo ⁊
orãdo ſe cõfitebatꝫ accepiſſe: ⁊ nul
los ſe aliquãdo magiſtros habuiſ
ſe: niſi quercus ⁊ fagos. L. viij.

Quodã tpe cũ fr̃es carthuſien/
ſes viſitaſſet ⁊ ipſi ab eo in oĩbus
plurimũ edificati fuiſſẽt: vnũ fuit
qd̕ p̄dicti loci p̄orẽ aliquãtulum
mouit: ſcilicet ꝙ ſella cui eqtãdo
inſedebat minus neglecta erat ⁊
parũ p̄ferẽs pauptatẽ. Qd̕ cum
dict⁹ p̄or vni ex fr̃ib⁹: ⁊ ille viro
dei retuliſſet: nõ min⁹ ipſe mirat⁹
q̃lis eẽt ſella q̃rebat. Nã a clara
ualle vſqꝫ ad carthuſiã venerat:
⁊ tñ q̃lis eẽt ſella penitus ignora/
bat. Juxta lacũ etiã lauſanẽſẽ to
t⁹ diei itinere pgẽs penit⁹ eũ nõ
vidit. Cũ enim ſero facto de eodẽ
lacu ſocij loquerentꝫ interrogauit
eos: vbi nã lac⁹ ille eẽt: qd̕ illi au
diẽtes plurimũ admirati ſũt. Ui/
cebat ſane in eo ſublimitatẽ nois
humilitas cordis: nec tã poterat
vniũſus eũ erigere mundus q̃ꝫ ſe
ipſe deijcẽ ſolus. A multis deniqꝫ
ciuitatib⁹ vir dei in ep̄m elect⁹: p̄
cipue a ciuitate ianuẽſi: ⁊ ciuita/
te mediolanẽſi petẽtib⁹ ſe nec an/
nuẽs nec iprobe renuẽs: dicebat
ſe nõ eẽ ſuũ: ſed alioꝝ ſeruitio de/
putatũ. Fr̃es aũt ex ꝯſilio viri dei
ſibi ꝓuiderãt: ⁊ ſũmi põtificis au
ctoritate muniri erãt neqꝫ gaudi
uꝫ ſuũ ab eis tollere poſſet. L. ix.

Manſ dẽbtũs p̄r bernardus mor
ti feliciter appropinquãs ait fr̃i/
bus ſuis: Tria vobis obſeruanda
relinquo que in ſtadio p̃ñtis vite
quo cucurri memini me ꝑ virib⁹
obſeruaſſe. Memini ſcãdalũ face
re volui: et ſi aliqñ icidi: ſedaui vt
potui. Min⁹ ſemp ſẽſui meo q̃ꝫ al
teri⁹ credidi. Leſus de ledẽte nun
q̃ꝫ vindictã expetij: ideſt ecce cha
ritatẽ: humilitatẽ: patiẽtiã vobis
relinquo. Deniqꝫ poſtq̃ꝫ multa
miracula ꝑpetraſſet multoſqꝫ li/
bros ⁊ tractat⁹ cõpilaſſet ꝯſũma
tis vite ſue dieb⁹ annis circiter q̄
dragintatribus: Anno dñi. M.
cliij. iter filioꝝ man⁹ obdormiuit
in dño.

In ſcõꝝ martyrũ timo/
thei hypoliti ⁊ ſymphoriani. Oro.

Auxiliũ tuũ nobis dñe queſu
mus placat⁹ ĩpẽde: ⁊ inter/
cedẽtibus beatis martyribus tu
is timotheo hypolito ⁊ ſymphori/
ano: dexteram ſuper nos tue ꝓpi/
tiationis extende. Per. Lcõ. j.

Rome via hoſtiẽſi natale ſcĩ
timothei q ab antiochia ve/
niẽs romã ſub melchiade papa
ſuſcept⁹ ẽ. Qui cũ annũ totum ⁊
aliquot mẽſes ibi p̄dicãs multos
ad xp̄m ꝯuertiſſet: tẽt⁹ ẽ a tarqui
nio vrbis p̄fecto ⁊ lõga carceris
cuſtodia macerat⁹. Cũqꝫ ſacrifi/
care idolis noluiſſet: tertio ceſus
⁊ grauiſſimis ſupplicijs attrecta
tus ad vltimũ decollatus ⁊ iuxta
btm̃ paulũ aplm ſepultus ẽ: ſicut
ſcriptũ eſt in hiſtoria ſcĩ ſilueſtri.

In ſcĩ bartholomei apl̃i. Oro.

Omnipotẽs ſẽpiterne de⁹ q
hui⁹ diei venerãdã ſãctãqꝫ
leticiã in btĩ apl̃i tui bartholomei
feſtiuitate tribuiſti: da eccleſie

tue q̃ſum⁹ ⁊ amare qđ credidit:
⁊ predicare qđ docuit. Per. L. i.
BArtholome⁹ apl̃s: nomē ex
ſyria lingua ſuſcipiēs: iterp̄
tať fili⁹ ſuſpēdētis aq̃s. lycaoniā
in ſortē p̄dicationis accepit: atq̃
euāgeliū iuxta mattheū apud in-
dos i eoꝝ linguā ↄuertit. Ad vlti
mū i albano maioris armenie vr
be: viuēs a barbaris decoriat⁹ ē
atq̃ p iuſſū regis aſtriagis decol
lat⁹: ſicq̃ terre ↄdit⁹. Uenientes
aūt inumerabiles ppli duodeciʒ
ciuitatū q p eum crediderāt vna
cū rege polemio abſtulerūt eū cū
hymnis ⁊ oī glia: ⁊ ↄſtruxerūt ei
eccliam mire magnitudinis: ⁊ in
ea poſuerūt corp⁹ ei⁹. In ſci ze-
pherini pape ⁊ martyris. Lcō. i.
ZEpherin⁹ natione roman⁹:
ex p̄re habūdio: ſedit annos
ix. mēſes. vij. dies. x. Fuit aūt tpi-
bus antonini ⁊ ſeueri: a cōſulatu
ſaturnini ⁊ gallicani: vſq̃ ad p̄ſē
tē ⁊ ſtrigatū ↄſules. Hic fecit cō-
ſtitutū de ecclia: ⁊ patenas vitre-
as teneri p̄cepit ante ſacerdotes
aſtātes cū miſſe celebrarenť: exce
pto q iuris epi itereſt tm̄ ſi cler⁹
ſuſtineret oībus pn̄tib⁹ ex ea ↄſe
cratione de manu epi iā cōronez
ↄſecratā accipet p̄ſbyter traden
daʒ pplo. Hic fecit ordinationes
vij. p mēſē decēbrium: p̄ſbyteros
xiiij. diacones. vij. ep̄os p diuer-
ſa loca. xiij. Qui etiaʒ ſepult⁹ ē in
cimiterio ſuo iuxta cimiteriuʒ ca
lixti via appia. vij. kal. ſeptēbris
⁊ ceſſauit ep̄at⁹ dies. vj. In ſci
ludouici regis francie ↄfeſſoris.

DEus q btm̄ ludouicū Oro
ↄfeſſorē tuū de terreno ac tē
porali regno ad celeſtis ⁊ eterni
regni gliam trāſtuliſti: ei⁹ queſu
mus meritis ⁊ itercesſione regis
regum ieſu xp̄i filij tui nos cohere
des facias: ⁊ eiuſdē regni tribu-
as eē cōſortes. Qui te. Lectio i.
BEat⁹ ludouicus quōdā rex
frācoꝝ illuſtris: p̄rem habu
it regē xp̄ianiſſimuʒ noīe ludoui
cuʒ. Hic de allugeſio ⁊ comitatu
tholoſano hereticos debellauit: ⁊
hereſeʒ extirpauit: ⁊ dū reuertere
tur in franciā migrauit ad xp̄m.
Puer ergo ſācte idolis p̄re ſtre
nuiſſimo ſic orbat⁹ ſub tutela ma
tris videlicet blāce regine quon-
dam regis caſtelle filie remāſit.
Queʒ ipſa tenerrime diligēs ſub
cura ſpecialis magiſtri: ⁊ ↄſortio
religioſoꝝ maxime ordinis fratꝝ
minoꝝ ⁊ p̄dicatoꝝ in morib⁹ ⁊ ſci
entia litterarū tradidit imbuēdū
At ipſe velut alter ſalomō L. ij.
puer ingenioſus: ⁊ bonā ſortitus
aiam ſup coetaneos ſuos profecit
valde laudabilr̃ in vtriſq̃. Cui⁹
ſcitate cōgaudēs pia mr̃: pluries
dicebat eidē: p̄us vellem chariſſi
me fili te mortē incurrere corpora
lē: q̃ p aliqđ peccatū mortale tuū
offēdere creatorē. Qđ verbuʒ de-
uotus filius in animo ſuo ſic fir-
mauit: q diuina ſe protegēte gra
tia: nunq̃ ſe ſenſiſſe letalis crimi-
nis ↄtagium perhibeť. Lectio iij
Deinde p̄uidentia mr̃is ac p̄ce-
rū: ne tam nobile regnum regali
ſucceſſore careret vxorē duxit: de

qua ſuſceptã ꝓlem generoſaꝫ vir
ſcũs ſũmope ſtuduit educare ad
amoꝛẽ dei: cognitionẽ ſui: ⁊ ꝯtem
ptũ mũdi ſalutarib⁹ monitis ⁊ ex
emplis. Et qñ ſibi ſecreto vacare
poterat: eos ꝑſonalr̃ viſitãs: ⁊ de
eoꝝ ꝓfectu regrẽs: velut alter to
bias dabat eis monita ſalutis: do
cẽs eos ſuꝑ oĩa timere deuꝫ: ⁊ ab
oĩ peccato iugiter abſtinere. Lcõ
Sertas quoqꝫ de roſis ſeu iiij.
alios capellos: eos poꝛtare ſextis
ferijs ꝓhibebat ꝓpter coꝛonam
ſpineã tali die impoſitam capitis
ſaluatoꝛis. Et qꝛ ſciebat ꝙ in deli
tijs caſtitas: ⁊ in diuitijs pietas:
⁊ in honoꝛib⁹ humilitas ꝑiclitari
ſolet: ideo ſobꝛietati humilitati ⁊
miſericoꝛdie aĩum dedit. Ab inſi
dijs mũdi carnis ⁊ diaboli ſollici
te cuſtodiẽs ſemetipſuꝫ: ⁊ exẽplo
apli coꝛp⁹ ſuũ caſtigãs ⁊ in ſerui
tutẽ redigẽs caſtigatione multi
plici ſuo ſpũi ſeruire cogebat. L.
Multo eniꝫ tꝑe cilicio vteba vᵃ.
tur ad carnẽ: ⁊ qñ ꝓpter nimiaꝫ
debilitatẽ hoc dimittebat ad iſtã
tiã ꝓprij ꝯfeſſoꝛis: volebat ꝙ idẽ
ꝯfeſſoꝛ q̃ſi in recõpẽſatione ꝓ q̃li
bet die q̃draginta ſolidos pariſi
enſiuꝫ pauꝑib⁹ ſecreto erogaret.
Jeiunabat oĩ tꝑe ſextis ferijs: ⁊
maxime in aduẽtu ⁊ in q̃drageſi
ma: his dieb⁹ a piſcib⁹ ⁊ fructib⁹
abſtinebat. Vigilijs: laboꝛib⁹: oꝛo
nib⁹ ⁊ alijs ſecretis abſtinẽtijs ⁊
diſciplinis iugiter ſe affligebat.
Omniũ virtutũ cuſtos Lcõ. vj.
⁊ decoꝛ humilitas adeo refulge
bat in eo: vt quãto maioꝛ erat de

ſut alter dauid tãto humilius ſe
gerebat corã deo ⁊ in oculis ſuis
vilioꝛ apparebat. Quolibet nãqꝫ
ſabbato ꝯſueuerat in loco ſecretiſ
ſimo quoꝛũdã pauꝑuꝫ ꝓprijs ma
nibus pedes abluere: ⁊ deinde ter
gere ⁊ humiliter oſculari: ⁊ ſilr̃
i man⁹ cuiuſlibet certã ſũmã pecu
nie tribuẽdo. Pluries etiã cẽtũ
viginti pauꝑibus q̧ in curia ſua
oĩ die reficiebant: abũde in dieb⁹
ſolẽnib⁹: ac q̄buſdã certis dieb⁹
per annũ anteq̃ꝫ ipſe comederet:
manu ꝓpꝛia fercula miniſtrabat
Semꝑ enim in prãdio Lcõ. vij.
tres ſenes pauꝑes ꝓpe ſe recum
bẽtes habebat: q̄bus de cibis ſi
bi appoſitis charitatiue mittebat
Et quandocũqꝫ ſcutellas aut cy
phos quos xp̄i pauꝑes manibus
cõtrectabãt: pꝛecipue offas q̃s li
bẽter comedebat: vt iterum inde
guſtaret reaſpoꝛtari pꝛecipiebat:
xp̄m pauꝑem in ſuis pauperibus
honoꝛãdo: de eoꝝ reliquijs ſic co
medere nõ abhoꝛrebat. Scarleto
aut etiam bꝛuneto aut viridi: ſeu
alia veſte põpoſa vti nolebat: nec
pellibus varijs aut nimiũ ſũptuo
ſis: maxime poſtq̃ꝫ de partib⁹ trãſ
marinis redijt ꝑma vice. L. viij.
Reuerſus itaqꝫ in franciã de vir
tute in virtutem ꝓficiens ad per
fectionem omnimodã vite perue
nit. Nullus eni enarrare ſuffice
ret q̃ꝫ pia ſuper pauperes ⁊ affli
ctos geſtabat viſcera: hoſpitalia
conſtruens: egentibus diſtribu
ens: lepꝛoſis hoꝛribilibus manu
pꝛopꝛia ſeruiens. Multas etiam

domos τ monaſteria religioſoꝝ
ꝯſtruēs: τ eiſdē largas elemoſy/
nas τ ꝓuētus impēdēs. Veniēs
enim ſepe ad domos in qbus iace
bat īfirmoꝝ multitudo pauperū:
nullam infirmitatē vel immūdici
am abominās: eis interdū flexis
genibus miniſtrabat. Lectio. ix.
Mandē poſt multoꝝ curricula tē
poꝝ: mala terre ſcē nō ſuſtinens
cū fſib⁹ τ filijs τ copioſo exercitu
iterato mare trāſiēs deuenit tuni
tiū adiaconē regionē armis feli/
citer occupauit. Ubi fixis tētorijs
poſt laudabiliū vtutū opa: diſpo
nente deo q labores ſuos feliciter
voluit adiplere: τ fructū ei tribue
re glioſū: lecto decubuit: febre ꝯti
nua fatigat: τ poſt documēta fa/
cta ſuo pmogenito: τ in ſcriptis
tradita: inualeſcēte morbo: ſana
mēte integro aſpectu τ auditu di
cēs pſalmos: ſcōs inuocās: ſuſce
ptis deuotiſſime ſacramētis ſup
ſtratū cinerū in modū crucis ex/
tēſus dicēs: In man⁹ tuas dñe
cōmēdo ſpūm meū: migrauit ad
xp̄z. Hic ſacratiſſim⁹ pnceps mi
grauit ad xp̄m in craſtinū ſancti
bartholomei apli: anno dñi mille
ſimo ducenteſimo ſeptuageſimo.
In ſci patris auguſtini epi τ cō
feſſoris ad vē. añt. Letare mater
nr̄a hierl̄m: qr rex tuus diſpēſato
rē ſtrenuū τ ciuē fideliſſimum de
ſeruitute babylonis tibi redemit
auguſtinū. ps. Dixit dñs. cum
rel. de ꝯfeſ. Añt. Hui⁹ mr̄ deuo/
tiſſima quē carne pus pepererat
mūdo: charitatiſ viſceribus poſt
modū multo ſemine lachrymarū
genuit xp̄o. Añt. Diſtulit tñ diu
baptiſmi grāz: qr tumēs iani phi
loſophia volebat humana rōne
cōprehēdere qd pia mēs viuaci
tate fidei nitit̄ apphēdere. Añt.
Surgēs aūt poſt multos circui/
tus erroꝝ circuibat ciuitatē p vi
cos τ plateas q̄rēdo verū aie vi/
rū p quo ne moreret̄ dignū iudi/
caret mori: vt eius ſemp inhereat
amori. Añt. Inuēt⁹ igit̄ a cuſto
dib⁹ ciuitatis: τ pallio vetuſtatis
exut⁹ diligēter ptractata cū illis
vitate quē deſiderabat inuenit: τ
caſtis ei⁹ amplexib⁹ ardent̄ ihēſit
Ecce ſacerdos magn⁹ Cap.
q in vita ſua ſuffulſit domū
τ in dieb⁹ ſuis corroborauit tem/
plū: tēpli etiam altitudo ab ipſo
fūdata eſt duplex edificatio τ ex/
celſi parietes templi. Hymnus.
Magne pr̄ auguſtine pces no/
ſtras ſuſcipe: τ p eas ꝯdito
ri nos trāſferre ſatage: atq3 rege
gregē tuū ſūmū decus pſulum.
Amatorem pauptatis te collau
dāt paupes: aſſertorem veritatis
amāt veri iudices: frāgis nobis
fauos mellis de ſcripturis diſſe/
rēs. Que obſcura pus erāt no
bis plana faciēs: tu de vbis ſalua
toris dulcē panē ꝯficiſ: τ ppinas
potū vite de pſalmorum nectare.
Tu de vita clericoꝝ ſcām ſcribis
regulā: quā q amāt τ ſequunt̄ vi
am tenent regiā: atq3 tuo ſcō du
ctu redeūt ad pr̄iam. Regi regū
ſalus vita dec⁹ τ impiū: tibi tri/
nitati laus τ honor ſit p oē ſeculū

gcõciues nos aſcribat ſupnoꝝ ci
uiũ. Amẽ. ℣. Ora ꝑ nobis btẽ
pr auguſtine. ℟. Ut digni effici.
ꝓmiſſio. xpi. Ad. M. añt. Adeſt
nobis dies celebꝛis quo ſolutus
nexu carnis ſcũs ꝑſul auguſtin⁹
aſſũpt⁹ ẽ ab angelis: vbi gaudet
cũ ꝓphetis: letaẗ cũ aplis: quoꝛũ
plen⁹ ſpũ q̃ ꝑdixerũt myſtica ſec
nobis peruia: poſt quos ſcda diſ/
pẽſandi v̾bi dei ꝑm⁹ refulſit gr̃a.

Deus q btũ auguſti Oro.
nũ ecclie tue in exponẽdis
ſacre ſcripture myſterijs doctoꝛẽ
optimũ ⁊ electũ antiſtitẽ ꝓuidi/
ſti: da nobis q̃ſum⁹ ei⁹ ſemp ⁊ do
ctrinis inſtrui ⁊ oꝛatione fulciri.
Per. Ad matu. inui. Magnus
dñs ⁊ laudabilis valde: ⁊ ſapien
tie ei⁹ nõ ẽ numer⁹: Qui de tene/
bꝛis gẽtium lumẽ ecclie ſue voca
uit auguſtinũ. ps. Uenite. Hy.
Magne pr̃. In. j. noc. añt. Ape/
ruit auguſtin⁹ codicẽ aplicuꝫ ⁊
ꝓiectis oculis ad ꝑmũ caplm̃ le/
git idumini dñm ieſũ xpm: ⁊ ſta
tim q̃ſi infuſa luce ſecuritatis ab
eo oẽs dubietatis tenebꝛe diffu/
gerũt. ps. Btũs vir. Añt. Inſi
nuauit ergo per litteras ſcõ viro
ambꝛoſio pñs votũ ſuũ vt mone/
ret qd ſibi de libꝛis ſcis legẽdum
eſſet: q̃ꝑcipiẽde xpiane gr̃e apti/
oꝛ fieret atq; paratioꝛ. ps. Qua/
re fre. Añt. At ille iuſſit yſaiam
ꝓphetã q ꝑ ceteris euãgelij vo/
catiõis gẽtiũ ſit ꝓnũciatoꝛ aptioꝛ
ps. Dñe qd. ℣. Amauit eũ dñs.

In africa depoſitio ſci au L. j.
guſtini epi. Ex ꝓuincia hic
africana ciuitate tagaſtẽſi de nu
mero curialium parẽtibus hone
ſtis ⁊ xpianis ꝓgenit⁹. Alituſq;
ẽ ac nutrit⁹ eoꝝ cura ac diligen/
tia: ipẽſiſq; ſecularib⁹ lr̃is erudi/
tus appꝛime oĩb⁹ videlicet diſci/
plinis imbut⁹ q̃s liberales vocãt
Nã ⁊ grãmaticã ꝑus in ſua ciui
tate: ⁊ rhetoꝛicam in africe capi/
te carthagine poſtea docuit. Con
ſequẽti etiã tpe trans mare in vꝛ
be roma: ⁊ apud mediolanũ: in q̃
vꝛbe tũc ep̃atũ adminiſtrabat ac
ceptiſſim⁹ deo ⁊ in optimis viris
ꝑclariſſim⁹ ſacerdos ambꝛoſius.
℟. Inuenit ſe auguſtin⁹ lõge eẽ
a deo in regione diſſimilitudinis
tanq̃ audiret vocẽ dei de excelſoꝛ
cibus ſum grãdiuꝫ: Creſce ⁊ mã
ducabis me. ℣. Nec tu me muta
bis in te ſicut cibũ carnis tue: ſed
tu mutaberis i me. Creſce. L. ij.

Ciuis iterea v̾bi dei ꝑdicato
ris frequẽtiſſimis in ecclia
diſputationib⁹ aſſiſtẽs in pplõ in
tẽdebat ſuſpẽſus atq; affix⁹. Et
factũ ẽ diuina ꝑſtãte opitulatio/
ne: vt ꝑ illũ tãtũ ac talẽ antiſtiteꝫ
ambꝛoſiũ ⁊ doctrinã ſalutareꝫ ec
cleſie catholice: ⁊ diuina pciperet
ſacramẽta. Moxq; ex itimis me
dullis coꝛdis ad deum cõuerſus
ſpem oẽm quã habebat in ſeculo
dereliqt: iaꝫ nõ vxoꝛem: nõ filios
carnis: nõ diuitias: non honoꝛes
ſcli q̃rẽs ſed deo cum ſuis ſeruire
ſtatuẽs: cũ his q eidẽ adherebãt
deo viuebat: ieiunijs oꝛonibus ⁊
bonis opib⁹ vacãs: in lege domi
ni meditãs die ac nocte: ⁊ de his

que ſibi deus cogitāti atq̈ oranti
intellecta reuelauit: ⁊ preſētes ⁊
abſētes ſermonibus ac libris do/
cebat. ℟. Senſit igit̄ ⁊ expert⁹ eſt
nō eē mirum q̄ palato non ſano
pena eſt panis qui ſano ē ſuauis.
Et oculis egris odioſa lux que
pueris ē amabilis. ℣. Propter
iniquitatem corripuiſti hominē:
⁊ tabeſcere feciſti ſicut araneam
animam eius. Et oculis. Lcō. iij.
Actum eſt autē vt ordinare
tur pſbyter in eccl'ia hypo/
nenſi omnibus id vno cōſilio ⁊ de
ſiderio pfici petētibus: magnoq̈
ſtudio ⁊ clamore flagitantibus.
Mox ibi monaſterium itra eccle
ſiam inſtituit: ⁊ cum dei ſeruis vi
uere cepit ſm modum ⁊ regulam
ſub ſanctis apoſtolis cōſtitutam
maxime vt nemo pprium quicq̈
in illa ſocietate haberet: ſed eſſent
eis omnia cōmunia: ⁊ diſtribue/
ret̄ vnicuiq̈ ſicut opus erat. In/
teriecto autē tēpore ſancto epiſco
po valerio id agēte omnibus gra
tulantibus atq̈ id fieri ingēti de/
ſiderio clamātibus: epiſcopatū
ſuſcipere ſuo viuēte epiſcopo com
pulſus eſt atq̈ coactus. ℟. Dū
ſo inuiſibilia dei per ea que facta
ſunt intellecta cōſpexit: ſed aciem
figere nō valuit: Quia nō ſecum
ferebat niſi amātem memoriam:
⁊ quaſi olfacta deſiderantem que
comedere nōdū poſſet. ℣. Quid
autē ſacramenti haberet verbū
caro factum eſt: nec ſuſpicari q/
dem poterat. Quia. In ſecundo
noc. aīa. Verūtamen pmam hu/
ius lectionem nō intelligens to/
tumq̈ talem arbitrās diſtulit re
petendum exercitatior in domini
co eloquio. ps. Cum inuocarē.
Aīa. Inde vbi tempus aduenit
quo nomen eum dare oportebat:
relicto rure mediolanum reme/
ans: baptiçatus eſt a beato am/
broſio: fugitq̈ ab eo ſollicitudo
vite preterite. ps. Verba mea.
Aīa. Nec ſatiabatur illis dieb⁹
dulcedine mirabili: cōſiderare al
titudinem conſilij diuini ſuper ſa
lutem generis humani. ps. Do
mine dominus noſter. ℣. Elegit
eum dominus. Sermo ſancti au
guſtini epiſcopi. Lectio. iiij.
Caritati veſtre de nobiſip/
ſis hodie ſmo reddēdus ē. Quia
enim vt ait apoſtolus: ſpectaculū
facti ſumus mundo ⁊ angelis ⁊
hominibus: qui nos amant que/
runt qd laudent in nobis: q autē
nos oderūt detrahūt nobis. Nos
autem in vtroq̈ medio conſtitu/
ti: adiuuante domino noſtro ieſu
xpo: ⁊ vitam noſtram ⁊ famā ſic
cuſtodire debemus: vt non erube
ſcant detractoribus laudatores.
℟. Itaq̈ auidiſſime legere cepit
pre ceteris apoſtolum paulū: Et
perierunt ille queſtiones in qui/
bus aliquādo viſus eſt ei aduer/
ſari teſtimonijs legis ⁊ pphera/
rū textus ſermonū eius. ℣. Et
apparuit ei vna facies eloquioꝝ
caſtorum: ⁊ exultare cum tremo
re didicit. Et perie. Lectio. v.
Quomodo aūt viuere velim⁹
⁊ quomodo iam deo ppitio

viuimus: q̄ꝫuis de ſcriptura ſan-
cta multa noueritis: tñ ad cōme
morādos vos ipſa de libꝛo actuū
apoſtoloꝛuꝫ vobis lectio recitabi
tur: vt videatis vbi deſcripta ſit
foꝛma quā deſideramus implere.
Dum ergo recitat̄: intentiſſimos
vos eſſe volo: vt poſt eius recita-
tionē q̄d inſtitui loquar dño do-
nante intētioni veſtre. Et laçarꝰ
diaconus legit: Cum oꝛaſſēt: mo
tus eſt locus vbi erāt ꝯgregati ⁊
repleti ſūt oēs ſpū ſancto: ⁊ loque
bant̄ verbū dei cū fiducia omni vo
lēti credere. ℟. Miſit ergo dñs
in mētem eius: viſūq̄ꝫ eſt bonum
in cōſpectu eius ꝑgere ad ſimpli-
cianū: Qui ei bonus apparebat
ſeruus dei: ⁊ lucebat in eo gr̄a di
uina. ℣. Audierat enim ꝙ a iu-
uentute ſua deuotiſſime deo viue-
ret: ⁊ vere ſic erat. Qui. Lcō. vj.
Multitudinis aūt credētium
erat coꝛ vnū: ⁊ anima vna
⁊ nemo eoꝝ qui poſſidebat aliq̄d
ſuū eē dicebat: ſꝫ erāt illis oīa cō
munia. Et q̄dem virtute magna
reddebāt ap̄li teſtimoniū reſurre
ctiōis dñi ieſu: gr̄aq̄ꝫ magna erat
ſuꝑ oēs illos: neq̄ꝫ eniꝫ egēs q̄ſq̄ꝫ
fuit inter illos. Quotquot eni poſ
ſeſſoꝛes ꝑdioꝝ vel domoꝝ erāt: vē
dētes afferebāt ꝑcia eoꝝ: ⁊ pone
bāt ante pedes ap̄loꝝ. Diſtribue
bat̄ aūt vnicuiq̄ꝫ ſicut opus erat.
℟. Uolebat enim ꝯferēti eſtus ſu
os vt ꝓferret q̄s aptꝰ eēt modus
viuēdi ſic affecto vt ipſe erat ad
ambulādū in via dei: In q̄ alius
ſic: alius ſic ibat. ℣. Diſplicebat
ei quicq̄d agebat̄ in ſeculo p̄re dul
cedine dei ⁊ decoꝛe domus eiꝰ quā
dilexit. In. In. iij. noc. an̄. Fle-
bat autem vberrime in hymnis
⁊ cāticis ſuaue ſonātis eccleſie vo
cibus vehementer affectus. ps.
Domine quis. An̄. Uoces igit̄ il
le influebant auribus eius ⁊ eli-
quebatur veritas ī coꝛ eiꝰ: ⁊ flue-
bant lachꝛyme eius: ⁊ bene illi
erat cum illis. ps. Domine in v
tute. An̄. Adiūctus inde nebꝛi
dio ⁊ euodio remeabat ad africā
querens quis eos ad bene viuen-
dum locus haberet vtilius: ſꝫ cū
eſſet apud oſtia tyberina: pia ma
ter eius defūcta eſt. ps. Domini
eſt terra. ℣. Tu es ſacerdos. Se
In illo tēpoꝛe cūduꝫ matth. 5.
Dixit ieſus diſcipulis ſuis:
Uos eſtis ſal terre. Qȯ ſi ſal eua-
nuerit: in quo ſaliet̄. Ad nihilum
valet vltra niſi vt mittat̄ foꝛas ⁊
ꝯculcet̄ ab hoībus: ⁊ reł. Domeł.
ſancti auguſtini epiſcopi. L. vij.
Oſtendit dñs fatuos eſſe iu-
dicādos qui tēpoꝛaliū bono
rum vel copiā ſectātes vel inopi-
am metuētes amittūt eterna: que
nec dari poſſūt ab hoībus nec au-
ferri. Itaq̄ꝫ ſi ſal infatuatū fuerit
in quo ſaliet̄: ideſt ſi vos per quos
ꝯdiēdi quodāmodo ſūt ꝑp̄li: me-
tu ꝑſecutionū tēpoꝛaliuꝫ amiſeri
tis regna celoꝝ: q̄ erūt hoīes per
quos a vobis erroꝛ auferat̄ cū vos
elegerit deꝰ ꝑ quos erroꝛē auferat
ceteroꝝ. ℟. Uulnerauerat chari
tas xp̄i coꝛ eiꝰ: ⁊ geſtabat v̄ba eiꝰ
in viſceribꝰ q̄ſi ſagittas acutas:

Et exempla ſeruoꝝ dei quos de
mortuis viuos fecerat tanq̃z car
bones vaſtatores. ℣. Aſcendé-
ti a conualle plorationis ⁊ cantā
ti canticum graduum dederat ſa
gittas acutas. Et. Lectio. viij.

Ergo ad nihilū valet ſal infa
tuatū niſi vt mittat̃ foras ⁊
ↄculcet̃ ab hoīb⁹. Nō itaq̧ calca
tur ab hoīb⁹ q patit̃ pſecutionez:
ſ3 q pſecutionē timet: infatuatur
Calcari enim nō pōt niſi inferior
ſ3 inferior nō ē qui q̃uis corpore
multa in terra ſuſtineat: corde ta
mē fixus ē in celo. Uos eſtis lux
mūdi. Quomodo ſup⁹ dixit ſal
terre ſic nūc dicit lucē mūdi. ℟.
Accepta baptiſmi gr̃a: poſit⁹ apd
oſtia tyberina cū mr̃e ſua colloq̃-
bat̃ ei valde dulciter: Et inhiabāt
ore cordis pariter i ſupna fluēta
fōtis vite: vileſcebatq̧ mundus
iſte inter verba cum delectationi
b⁹ ſuis. ℣. Tūc ait illa filio: nul-
la re iam delector in hac vita cuz
te cōtempta felicitate terrena vi-
deam ſeruum dei. Et. Lectio. ix.

Nam neq̧ ſupius iſta terra
accipiēda ē quā pedib⁹ cor
poreis calcam⁹: ſ3 hoīes q in ter-
ra habitāt vel etiam peccatores.
Horꝝ peccatorꝝ ↄdiendis ⁊ extin-
guēdiſq̧ fetorib⁹: aplicū ſalē dn̄s
miſit in mūdū. Et hic mūdū non
celū ⁊ terrā: ſ3 hoīes q ſūt in mun
do vel diligūt mūdū oportet itel-
ligi: qb⁹ illuminandis apli miſſi
ſūt. Nō pōt ciuitas abſcondi ſu-
pra mōtē poſita: id eſt fūdata ſup
inſignē magnāq̧ iuſticiā: quam ſi
gnat etiā ipſe mōs in quo diſpu-
tat dn̄s. Neq̧ accēdūt lucernā
⁊ ponūt eā ſub modio. ℟. Uerbū
dei vſq̧ ad vltimā ſuā egritudiez
impterniſſe alacriter ⁊ fortit̃ ſa-
na mēte ſanoq̧ ↄſilio in ſcā eccle
ſia pdicabat. Mēbris oībus ſui
corporis icolumis itegro aſpectu
atq̧ auditu corā poſitis fr̄ibus ⁊
orātib⁹ dormiuit cū pr̄ibus ſuis:
℣. Teſtamentū nullū fecit: qr vn̄
faceret paup xp̄i nō habuit. Mē
bris. Ad lau. ⁊ p hor. an̄t. Poſt
mortē mr̄is reuerſus ē auguſtin⁹
ad agros ꝓprios vbi cuz amicis
ieiunijs ⁊ oronib⁹ vacans ſcribe-
bat libros ⁊ docebat idoctos. ps.
Dn̄s regnauit. cū rel. An̄t. Cō-
perta aūt ei⁹ fama btūs valerius
hyponēſis eps euz ad ſe accerſiri
fecit ⁊ l3 inuitū pſbyterū ordina-
uit. An̄t. Fact⁹ ergo pſbyter mo
naſteriuz clericoꝝ mox iſtituit: ⁊
cepit viuere ſc̄m regulaz ſub ſcīs
aplis cōſtitutā. An̄t. Scūs aūt
valeri⁹ ordinator eius exultabat
vberius hoiem ſibi talē datū diui
nit⁹ qui i doctrina ſana edificare
eccliam eēt idone⁹. An̄t. Eodez
tpe fortunat⁹ pſbyter manicheo-
ruz verſutia plurimos ſeducebat:
quē ſcūs auguſtin⁹ in cōuentu oī
um diſputās publice ſuperauit.
Cap̄lm. Ecce ſacerdos. Hymn⁹

Celi ciues applaudite: ⁊ voſ
fr̄es cōcinite: pr̄is nr̄i ſolem
nia ſolis reduxit orbita. Hinc er
go pſalmi reſonēt hinc lectiones
ↄcrepēt: ⁊ hymnorum dulciſona
multiplicent̃ cātica. O dlingua

foris pſonat itus affect⁹ ſentiat: nec imitari pigeat: quod laudare més approbat. H ūc poſt mundi curricula: celi ſuſcepit curia: qué cū ſeruis fidelib⁹ iā ſalutauit dn̄s

C onemur totis virib⁹ iūgam⁹ preces ꝑcibus: vt auguſtini meritis celi fruamur gaudijs. P re ſta pater pijſſime: patriqꝫ cōpar vnice: cum ſpiritu paraclito regnas per omne ſeculū. Amé. ℣. Ora pro nobis beate pater auguſtine. ℟. Ut digni effici. Ad bn̄. añt. In dieb⁹ eius obſeſſa ē ciuitas hypponéſis ab exercitu barbarorūqꝫ iterq̄ mala fuerūt auguſtino lachryme ſue panes die ac nocte: atqꝫ ſub hoc euétu ad extremā horam veniés obdormiuit in pace. Oro. Deus qui beatum auguſtinum. vt ſupra. Ad terciam capitulum. Ecce ſacerdos magnus. ℟. bre. ꝛ ℣. dicunt de vno ꝯfeſſore pōtifice. Ad ſextam. Cap.

I N dieb⁹ ipſius emanauerūt putei aq̄rū: ꝛ q̄ſi mare adimpleti ſūt ſupra modū: q curauit gété ſuam: ꝛ liberauit eaꝫ a ꝑditione. Ad ix. cap.

Q Uaſi ſtella matutina in medio nebule: ꝛ quaſi luna plena in dieb⁹ ſuis lucet: ꝛ q̄ſi ſol refulgés: ſic ille refulſit in téplo dei. In ſcdis veſp. añt. Poſt morté. cū reſ. Cap. Ecce ſacerdos. Hymn⁹. Magne pater. ℣. Ora ꝓ nobis. Ad. M. añt. Hodie glioſus pr̄ auguſtin⁹ diſſoluta hui⁹ habitationis domo domū nō manufactaꝫ accepit in celis: quaꝫ ſibi coopante dei gr̄a manu lingua fabrefecit in terris: vbi iā qd̄ ſitiuit in terris guſtat eternū: decorat⁹ vna ſtola: ſecuruſqꝫ de reliq̄. In ſcī hermetis mar. Oro.

D Eus q btm̄ hermeté martyré tuū virtute ꝯſtātie in paſſione roboraſti: ex ei⁹ imitatione nobis tribue ꝓ amore tuo ꝓſpera mūdi deſpicere: ꝛ nulla ei⁹ aduerſa formidare. Per. Le. j.

N Atale beatiſſimi hermetis martyris. Hunc illuſtriſſimū btūs alexāder pōtifex ꝛ martyr: cum eēt ꝑfectus vrbis rome baptiçauit cū vxore ꝛ filijs ac ſorore theodora: cūqꝫ eo parit̄ mille ducétos qnquaginta ſeruos eius vxores quoqꝫ ꝛ filios eoꝝ ꝑus illis ingenuitate ꝯceſſa. Non multo poſt ab aureliano imperatore truſus in carcere: btō etiā alexandro in cuſtodia poſito tribuno qrino cōmendatur. Qui dixit ad beatū hermeté: Que ratio eſt vt vir illuſtris vice ſacra iudicans: non ſolū ad iſtā iniuriā te redigi velis: verūetiā ꝑfecture honore in vinculis tanq̄ꝫ ꝑuatum: inhonorari te equanimiter feras? L. ij.

S cūs hermes ait: Ego ꝑfecturā nō ꝑdidi: ſed mutaui. Nā dignitas terrena a terrenis tollitur ac mutat̄: dignitas ỽo celeſtis eterna ſublimitate ſubſiſtit. Dicit ei qrinus: Miror te prudété virum ad tātā ſtulticiā deueniſſe: vt credas extra iſtā vitam te aliqd habiturum poſtq̄ꝫ cineres corporis ita ad nihilū redigant̄: vt nec iſta ſubſiſtāt oſſa. Cui btūs hermes:

Et ego añ hos annos illos deride
bã ꝛ iſtã carnalẽ vitã vtilem eſſe
dicebam. Et quirinus: Fac ꝛ me
ꝓbare: vt ſi ita eſt ſicut tu credi-
diſti ꝛ ego credam. Lectio. iij.
Btũs hermes dixit: Scũs alexã
der qui habet in vinculis hec me
docuit. Audiẽs hec qrinus cepit
maledicere alexãdro: ꝛ dixit ad
hermetẽ: Ego te rogaui dicens:
Fac me ꝓbare iuſte te credidiſſe:
ꝛ tu mihi noiaſti hoiem magum
quẽ in vinculis habeo ꝛ in carce
ris ima cõcluſum. Si verum eſt
ergo qd dicis: vado ad eum ipſe
ꝛ triplicabo illi vincula ꝛ cuſto-
des. Si potuerit hora cenandi ve
nire ad te: que te docuit credam.
Iuit ꝛ triplicauit illi vincula ꝛ
cuſtodes appoſuit. Lectio. iiij.
Primo igit noctis initio: venit pu
er q videbat ẽẽ non amplius ꝙ̃
qnq; annoꝝ: ferẽs faculã arden-
tem in carcerẽ. Et flectẽs genua
ſua cũ beato alexãdro orauit: di
cens orationẽ dñicam. Et appre
hẽdens manũ eius eduxit per fe-
neſtrã: ꝛ eum perduxit ad beatũ
hermetem in domũ quirini. Atq;
quirinus hoc factum vidit terri-
tus eſt. Cui poſt talia beatus her
mes dixit: Ecce nos vides i vnũ
quos diuiſos cuſtodijs mancipa-
ſti. Cauſa cur ego crediderim ſan
cto alexãdro iſta eſt. Lectio. vᵃ.
Unicus cum mihi eẽt fili⁹ in ni-
mio lãguore poſitus q adhuc am
bulabat ad litteraruz ſtudia: hic
in capitoliũ cũ eẽt ductus ad me
ego ꝛ mater ſua cum ſacrificare-
mus dijs: ꝛ põtificibus pmia de-
diſſemus: mortuus eſt. Tũc incre
pare me cepit nutrix eius dicẽs:
Si eum ad liminia ſãcti petri du-
xiſſes ꝛ credidiſſes xpo: filiuz tu-
um incolumẽ haberes. Cui ego
reſpõdi: Dum tu ipſa ceca ſis ſa-
cta: ꝛ nõ ſis curata: quomodo fili
um meum redderet incolumem?
Si inquit ante iſtos quinq; an-
nos credidiſſem chriſto: reddi-
ti mihi eſſent oculi. Lectio. vj.
Cui dixi: Uade ꝛ crede: ꝛ ſi tibi
oculos aperuerit alexãder: credã
ꝙ ꝛ mihi reddet filiũ meũ. Abijt
ergo ad ipſũ ceca: ꝛ reuerſa ẽ ad
me ſana. Imponẽſq; humeris fi-
liũ meum mortuũ cucurri ꝛ iacta
ui eum ante pedes bti alexandri.
At ille oratione facta reſuſcitauit
eum. Ego aũt ꝓfeſtim miſi me ad
pedes eius ꝛ rogaui me fieri xpia
nũ. Patrimoniũ vo matris eius
ipſi cõtuli: aliquãta etiam de meo
addidi. Cetera vo aut paupibus
erogaui: aut ſeruis meis qui me-
cum facti ſũt xpiani dedi. In de
collatione ſancti ioãnis baptiſte
Cap. hym. v. inuit. añe noct. Ra
bre. ꝛ v. dicunt de vno martyre.
Ad. M. añt. Miſſo herodes ſpi
culatore ꝑcepit amputari caput
ioãnis in carcere: quo audito di-
ſcipuli ei⁹ venerũt ꝛ tulerũt corp⁹
ei⁹ ꝛ poſuerũt illud i monumẽto.
Sancti ioãnis bapti- Oro.
ſte ꝛ martyris tui q̃ſum⁹ do
mine venerãda feſtiuitas ſaluta-
ris auxilij nobis pſtet effectum.
Per. Sermo ſci ioãnis os aurei

Hodie nobis ioānis Lcō. j. virtus herodis feritas cum refert: ꝯfuſa ſūt viſcera: corda tremuerūt: caligauit viſus: hebuit intellectus: aufugit auditꝰ: aut qd cōſtat in ſēſibus humanis qñ virtutū magnitudinē ꝑdidit criminū magnitudo: Joānes ſchola virtutū: magiſteriū vite: ſcitatis forma: iuſticie norma: virginitatis ſpeculū: pudicitie titulus: caſtitatis exēplū: penitētie via: peccatoꝝ venia: fidei diſciplina. ℟. Miſit herodes rex manus ac tenuit ioānē ⁊ vinxit eū in carcerem q: metuebat eū ꝑpter herodiadē: Quā tulerat fr̄i ſuo philippo vxorem. ℣. Arguebat herodē ioānes propter herodiadem. Quam. L. ij.

Joannes maior hoīe: par angelis: legis ſūma: euāgelij ſāctio apſoꝝ vox: ſilētium ꝓphetarū: lucerna mūdi: ꝑcurſor iudicis: xp̄i mediator: dn̄i teſtis: totius medius trinitatis. Et hic tātus daꝛ in ceſtui: tradiꝛ adultere: adijciꝛ ſaltatrici. Merito ergo ꝯfuſa ſūt viſcera: corda tremuerūt. At vo herodes ꝓphanauit tēplum: ſacerdotū ſuſtulit: ꝯfudit ordinē: temerauit regnu3: corrupit qcqd erat religionis: qd legis: qd vite: qd morū: qd fidei: qd diſcipline ꝑdidit ⁊ ꝯfudit. ℟. Joānes baptiſta arguebat herodē. Propter herodiadē quā tulerat fr̄i ſuo viuenti vxorē. ℣. Miſſo herodes ſpiculatore ꝑcepit amputari caput ioannis i carcē. Propter. L. iij.

Herodes ſicarius in ciues: in nobiles latro: in ſocios populator in domeſticos predo: plebis interemptor: occiſor filiorum: in extraneos homicida: in ꝓprios parricida: inebrians terram cruore: in ſiti ſanguinis permanebat. Hinc eſt ꝙ ioānis ſanguinem pium in poculo crudelitatis abſorbuit. Sed iſta lectio iam loquaꝛ. Herodes iquit tenuit ⁊ alligauit ioanne3. Qui vincula ſoluerat peccatorum: peccatoꝝ vinculis alligatur: vt vincta venia locū venie nō relinquat. ℟ Puelle ſaltanti imperauit mater: Nihil aliud petas niſi caput ioannis: ⁊ contriſtatus eſt rex ꝑpter iuſiurādum ⁊ ꝑpter ſimul diſcumbentes. ℣. Ait puella matri ſue: quid peta3? at illa ait. Nihil. Lectio. iiij.

Alligauit eum ⁊ poſuit in carcerem. Herodes tu adulterium facis: ⁊ in carcerem vadit ioannes. Sic iudicas ſedēs in loco iudicis: reus in loco iudicis innocentie perſecutor? Rogo vbi reru3 facies? vbi forma? vbi pudor vbi exiſtimatio publice cognitionis? vbi deus? vbi homo? vbi fas? vbi lex? vbi ipſiꝰ iura nature? Simul omnia ſūt herodes te agente te iubente te iudicante confuſa. Tenuit inquit ioānem ⁊ alligans poſuit eum in carcerem. ℟. Juſtus germinabit. cum rel' per ordinē de vno martyre. L. v.

Herodes te petit cauſa: te arguūt vicula: te carcer accuſat: te diuulgat ꝑducta i publicū pena. Joānes iniuriaꝛ: cauſā cuſtodie

regrit:in te inuenit qđ puniat:ꝛ i
ioāne qđ doleat. Joānes orbi no
tus:in fama v̇tutis cognitus:ce/
lebratiſſim⁹ ſcitate:duz attrahit
ad ſe inquiſitores iniurie facit vt
cunctis tuus inoteſcat inceſtus:
agit vt te habeat cōfuſio publica
quez corrigere non valet ſecreta
correptio ꝛ priuata. **Lectio. vj.**

Herodē ioānes monitis non ac
cuſatione pulſauit:vt ꝑote caſtita
tis amator:quez corrigi voluit nō
ꝑire. Sed herodes facibus libi
dinis ardēs ꝑire maluit q̄z re/
dire:ꝛ vxorē frīs illicite poſſidere
ꝛ placere captiuis criminuz. Jn
nocētie inimicis odioſa fit ſemp̄ li
bertas. Nā virtus ꝯtraria eſt vi
tioſis:ſacrilegis exoſa ſcitas:ini
mica caſtitas impudicis:corru/
ptis integritas pena:luxurioſis
aduerſa frugalitas:crudelib⁹ du
ra ſemp̄ miſericordia:impijs pie
tas nō ferenda. **Scđm marcuz.**

IN illo tp̄e:Miſit herodes ac
tenuit ioānē ꝛ vinxit eum in
carcerē ꝓpter herodiadē vxorez
philippi frīs ſui:q2 duxerat eam
ꝛ reľ. **Homel. ſci aug. ep̄i. L. vij.**

CUm ſcm̄ euāgeliuz legeret:
crudele ſpectaculuz an̄ ocu/
los nr̄os ꝯſtitutū ē. Caput ſci ioā
nis i diſco feralis miſſus crudeli
tatis:ꝓpter odiū v̇itatis:puella
ſaltat ꝛ ſeuit mr̄:iter delitias ꝛ la/
ſciuias ꝯuiuātiū temere iuratur:
ꝛ impie qđ iurať impleť. Factū ē
ioāni qđ ipſe ꝑdixerat. Jllū opor
tet creſcē dixerat de domino:me
autem minui. Jſte minutus ē in
capite:ille creuit in cruce. **L. viij.**

ODiū ꝑpit veritas:Non potuit
equo aio tolerari qđ vir dei ſāct⁹
monebat:q vtiq̄z ſalutē eoꝝ q̄re/
bat:quos ſic monebat. Rn̄derūt
illi mala ꝓ bonis. Quid eniz ille
diceret niſi quo plen⁹ erat? Et qd
illi rn̄derent:niſi quo pleni erāt?
Jlle triticum ſeminabat:ſed ſpi/
nas inuenit. Dicebat regi:nō li/
cet tibi habere vxorē frīs tui. **L. ix.**

Uincebat regez libido:tene/
bat apud ſe ꝓhibitaz vxorē frīs
ſui. Si eum ſic libebat vt nō ſeui
ret:honorabat eū a quo veruz au/
diebat:ſz deteſtabilis mulier odi
um ꝯcipiebat:qđ aliqn̄ dato tp̄e
pareret. Qn̄ aūt parturijt ꝑperit
filiā:filiā ſaltātē. Et rex ille q ſan
ctū virū habebat ioānē:q eum ꝓ
pter deū timebat:etſi ei nō obedie
bat:poſtq̄z petituz ē ab illo caput
ioānis in diſco ꝯtriſtat⁹ ē:ſed ꝓ/
pter iurationē ꝛ ꝓpter recūben/
tes miſit ſpiculatorez:ꝛ impleuit
qđ iurauit. **Ad lau. ꝛ ꝑ hor. an̄t.**

Herodes eniz tenuit ꝛ ligauit io
annē ꝛ poſuit in carcerē ꝓpter he
rodiadem. **An̄t.** Dn̄e mi rex da
mihi in diſco caput ioānis bapti
ſte. **An̄t.** Puelle ſaltāti impauit
mr̄ nihil aliud petas niſi caput io
annis. **An̄t.** Arguebat herodez
ioānes ꝓpter herodiadē quā tu/
lerat frī ſuo philippo vxorē. **An̄t.**
Da mihi in diſco caput ioannis
baptiſte:ꝛ cōtriſtat⁹ ē rex ꝓpter
iuſiurādū. **Ad bn̄. an̄t.** Miſſo he
ro. **vt. ſ. i vſ̄. Oro vt. ſ̄. Jn ſcđis
vſ̄. an̄t.** Herodes eniz te. **cū reľ.**

ps. de vno mar. Ad. M. añt. Miſit rex incredulus miniſtros dete
ſtabiles τ amputari iuſſit caput
ioánis baptiſte. In ſácte ſabine
martyris. Oro. De⁹ q int cetera
poté. τc. vt in cõi virginũ. L. j.
Rome in aduentino oppido
vindinéſi ad arcum fauſtini
beatiſſime τ illuſtriſſime ſabine
martyris: q̃ fuit vxor quõdã p̃
clariſſimi valétini τ filia herodis
metallarij q̃ p fide xp̄i paſſa ē ha
driano imꝑante: ſub p̃fecto elpi
dio. Hác btá v̓go ſerapia cũ in
domo eius cõuerſaret: perſuaſit in
fide dñi noſtri ieſu xp̄i. Que poſt
modũ eádem virginé vſq̃ ad lo
cum paſſionis ſecuta eſt. Lcõ. ij.
Cũq̃ ei preſes berillus dixiſſet:
Quid tibi ipa derogas aut q̃re te
metipſá vilé reddis: aut q̃re non
cõſideras q̃ es: aut cui⁹ filia fuiſti?
Cõiũxiſti eni te xp̄ianis: τ oblita
es natalis tui: τ memoriá táti vi
ri cui⁹ vxor fuiſti: τ deoꝝ quoꝝ irá
vereoꝝ ne icurras. Reuertere ma
gis ad domũ tuá τ dimitte hanc
nefádá q̃ maleficijs te τ plures de
mutauit a deoꝝ cultura. Lcõ. iij.
Btá ſabina rñdit: Illi⁹ ſcẽ puel
le de q̃ dicis maleficijs ſuaſá: vti
nam τ tu ſuadereris ſicuti τ ego
ſuaſa ſũ: τ ab imundis recederes
idolis: τ veꝝ τ certiſſimũ agnoſce
res deũ: q bonos ad eterná vocat
vitá: τ malos relinqt in pená eter
ná. Qd p̃ſes audiés reuerit⁹ illá
dimiſit. At v̓o btá ſerapia glioſiſ
ſimo martyrio coronata eſt. illu
ſtriſſima ſabina colligés religas
ei⁹: celebratis venerabilib⁹ exeq
is ei⁹: vt theſaurũ ſépiternũ τ ve
lut margaritá p̃cioſá repoſuit in
monuméto ſuo: qd ipſa ſibi cũ ſũ
mo ſtudio τ ornatu fecerat. In
ſcõꝝ martyrũ felicis τ adaucti.
Maieſtaté tuá dñe ſup Oro.
plices deꝑcamur: vt ſicut
nos iugiter ſcõrũ tuoꝝ cõmemo
ratione letificas: ita ſemꝑ ſuppli
catione defendas. Lectio. j.
Rome via hoſtienſi miliario
ſcdo ab vrbe btiſſimoꝝ martyrũ
felicis τ adaucti ſub diocletiano
τ maximiano impatorib⁹ p̃fecto
τ iudice dracco. Fuerũt aũt duo
fr̃es noĩe τ ope felices: ambo pre
ſbyteri. Hoꝝ ſenior hic felix. Qui
ex iuſſione impatoꝝ cũ ad ſecre
tariũ iudicis eét ꝑductus iuxta
téplum ſerapis: dum cogeret ad
ſacrificádũ: exſufflauit in faciem
ſtatue: τ ſtatim cecidit. Lcõ. ij.
Ité duct⁹ ad mercurij ſtatuá in
alia edicula: ſili modo i illá exſuf
flauit τ mox cecidit. Ité ad ſimu
lacrũ diane qd pari modo deiecit
Reduct⁹ aũt ad p̃fectũ in eculeo
ponit: τ inqſit⁹ qb⁹ maleficijs hoc
feciſſet: btũs felix rñdit: Nõ ma
leficijs diaboli: ſꝫ bñficijs oĩpoté
tis dei mei hoc feci. Furore itaq̃
accéſus p̃fect⁹: iuſſit eũ duci ex
tra vrbé via hoſtiéſi: q: illic arbor
excellétiſſima ſtabat demonib⁹ cõ
ſecrata: iuxta quá erat téplũ vt
ibi ad ſacrificádũ cõpelleret. L. iij.
Quo ꝑductus orõne facta:
dixit ad arborem: Precipio tibi
in nomie dñi nr̄i ieſu xp̄i vt radi

citus cornuas: ac tēplū ꝛ ſimula-
crū vel arā ei⁹ fūdit⁹ cōminuas:
vt cultu tuo ampli⁹ aīe nō decipi
ant. Que ſtatī ad v̓bum ipſi⁹ ita
euerſa ē: vt tēplū ꝛ ſimulacrū cō
minueret: ꝛ qḋ fuerat ampli⁹ nō
appareret. Qḋ cū nūciatū fuiſſet
ꝑfecto: ſtatim iuſſit eū decollari: ꝛ
corp⁹ ei⁹ īhumatū lupis ꝛ canib⁹
dereliq̄. In ſcōꝝ martyrū duo-
decī fratrū. Oīo.

F Raterna nos dn̄e martyrū tuoꝝ coro
na letificet: q̄ ꝛ fidei nr̄e ꝓbeat in
crementa v̓tutū ꝛ multiplici nos
ſuffragio ꝯſolet. Per. In vigilia
natiuitatis v̓ginis marie ad vſ.
aīt. Natiuitas glioſe. cū reſ. ꝑs.
ꝯſueti de beata virgi e. Cap.

A B initio ꝛ an̄ ſcl̄a creata ſuz
ꝛ vſq; ad futurū ſcl̄m nō deſinaz:
ꝛ in habitatione ſcā corā ipo mi
niſtraui. Hym. Aue maris ſtel
la. V. Natiuitas ē hodie ſcē ma-
rie v̓ginis. R. Cui⁹ vita inclyta
cūctas illuſtrat eccl̄ias. Ad. M.
aīa. Glioſe v̓ginis marie ortum
digniſſimū recolam⁹: q̄ ꝛ genitri
cis dignitatē obtinuit ꝛ virgina
lē pudicitiam nō amiſit. Oratio.

F Amulis tuis q̄ſum⁹ dn̄e ce
leſtis grē mun⁹ īpartire: vt
q̄bus btē v̓ginis part⁹ extitit ſa-
lutis exordiū: natiuitatis ei⁹ voti
ua ſolēnitas pacis tribuat incre
mētū. Per. Ad mag. īuit. Nati
uitatē v̓ginis marie celebremus
Xp̄m ei⁹ filiū adorem⁹ dn̄z. Ps.
Quē terra. Añe nocturnoꝝ ꝑs.
ꝛ V. dicunt ſicut in purificatione
Tres ꝑme lectiones legunt de cā
ticis: ꝛ tres de ſermone ſcī augu.
epi: ꝛ tres de homel. hieronymi.
Incipiūt cātica cāticoꝝ. L. j.

O Sculet me oſculo oris ſui: q̄r
melioꝛa ſūt vbera tua vino:
fragrantia vnguentis optimis.
Oleū effuſū nomē tuū ideo adole
ſcentule dilexerunt te. Trahe me
poſt te: curremꝰ in odorē vnguē-
toꝝ tuoꝝ. Introduxit me rex in
cellaria ſua. Exultabim⁹ ꝛ letabi
mur in te memores vberū tuorū
ſuꝑ vinū. Recti diligūt te. Nigra
ſū ſ; formoſa filia hierl̄m: ſicut ta
bernacula cedar: ſicut pelles ſalo
monis. R. Hodie nata ē btā vir
go maria ex ꝓgenie dauid: Per
quā ſalus mūdi credētib⁹ appa-
ruit: cui⁹ vita glioſa lucē dedit ſe-
culo. V. Natiuitatem beate ma
rie virginis cum gaudio celebre
mus. Per quam. Lectio. ij.

N Olite me ꝯſiderare ꝙ fuſca
ſim: q̄r decolorauit me ſol. Fi
lij mr̄is mee pugnauerūt contra
me: poſuerūt me cuſtodē in vine-
is. Vineā meā nō cuſtodiui. In-
dica mihi quem diligit aīa mea:
vbi paſcas: vbi cubes in meridie
ne vagari incipiā poſt greges ſo-
daliū tuoꝝ. Si ignoras te o pul-
chra īter mulieres egredere ꝛ abi
poſt veſtigia gregū tuoꝝ: ꝛ paſce
hedos tuos iuxta tabernacula pa
ſtoꝝ. R. Btiſſime v̓ginis marie
natiuitatē deuotiſſime celebrem⁹
Vt ipſa ꝓ nobis īcercedat ad dn̄z
ieſū xp̄m. V. Cū iocūditate nati
uitatē beate marie virginis deuo
tiſſime celebremus. Vt. Lcō. iij.

EQuitatui meo in curribus
pharaõis aſſimilaui te ami
ca mea. Pulchre ſũt gene tue ſi‑
cut turturis: collũ tuũ ſicut moni
lia. Murenulas aureas faciem⁹
tibi: vermiculatas argẽto. Dum
eſſet rex in accubitu ſuo: nardus
mea dedit odorẽ ſuũ. Faſciculus
myrrhe dilectus meus mihi: iter
vbera mea cõmorabit. Botr⁹ cy
pri dilectus meus mihi in vineis
engaddi. Ecce tu pulchra es ami
ca mea: ecce tu pulchra: oculi tui
colũbarum. ℟. Glioſe virginis
marie ortũ digniſſimum recola‑
mus: Cuius dñs humilitatẽ re
ſpiciẽs angelo nunciãte concepit
ſaluatorẽ mũdi. ℣. Btiſſime vir
ginis marie natiuitatem celebre
mus. Cuius. Sermo ſcĩ aug. epi
ADeſt nobis dilectiſſi‑ L. iiij.
mi optatus dies btẽ ac vene
rabilis ſemp v̊ginis marie: ideo
cũ ſũma exultatione gaudeat ter
ra nr̃a tante virginis illuſtrata
natali. Hec eſt enim flos cãpi de
qua ortũ eſt ꝓcioſum liliũ cõual‑
lium. Per cuius partũ natura
mutat ꝓthoplaſtoꝝ q̃ delet ꝛ cul‑
pa. Preciſũ eſt in ea illud eue in‑
felicitatis elogiũ de qua dicitur i
triſticia paries filios: qꝛ iſta in le‑
ticia dñm parturiuit. ℟. Natiui
tas glioſe v̊ginis marie ex ſemi‑
ne abrahe: orta de tribu iuda cla‑
ra ex ſtirpe dauid: Cuius vita in
clyta cũctas illuſtrat eccliãs. ℣.
Hodie nata ẽ btã v̊go maria ex ꝓ
genie dauid. Cuius. L. vª.
EUa enim luxit: iſta exulta‑
uit. Eua lachrymas: maria gau‑
diũ in vẽtre portauit: qꝛ illa pecca
torẽ: iſta edidit inocẽtem. Uirgo
qppe genuit: qꝛ v̊go concepit. In
uiolata pepit: qꝛ in ꝯceptu libido
nõ fuit. Utrobiqꝫ miraculũ. Et ſi
ne corruptiõe grauida: ꝛ i partu
v̊go puerpa. Aue inqt angelus
ad eã: gr̃a plena dñs tecum. Im
pleta ẽ ergo maria gr̃a ꝛ eua eua
cuata ẽ a culpa. Maledictio eue
i bñdictionẽ mutat marie. Aue
gr̃a plena dñs tecũ. Tecũ dñs in
corde: tecũ in vẽtre: tecũ in vtero
tecũ in auxilio. ℟. Cũ iocũditate
natiuitatẽ btẽ marie celebremus
Ut ipſa ꝓ nobis intercedat ad do
minũ ieſũ xp̄m. ℣. Corde ꝛ ani‑
mo xp̄o canamus gliam in hac
ſacra ſolẽnitate ꝓcelſe genitricis
dei marie. Ut ipſa. L. ciõ. vj.
GRatulare btã v̊go xp̄s rex
ex ſolio ſuo venit in vterũ tuum
ex ſinu patris in vterum dignat⁹
eſt deſcẽdere mr̃is. Benedicta in
quit tu in mulieribus que vitam
ꝛ viris ꝛ mulierib⁹ pepiſti. Ma
ter generis nr̃i penã intulit mun
do: genitrix dñi nr̃i ſalutẽ attulit
mundo. Auctrix peccati eua: au
ctrix meriti maria. Eua occiden‑
do offuit: maria viuificando pro
fuit. Percuſſit illa: ſanauit iſta.
Pro inobedientia enim obedien
tia commutatur: fides pro perfi‑
dia compẽſat. ℟. Natiuitas tua
dei genitrix virgo gaudiũ annun
ciauit in vniuerſo mundo: Ex te
enĩ ort⁹ ẽ ſol iuſticie xp̄s de⁹ nr̃.
qui ſoluens maledictionem dedit

bn̄dictionē:ꝛ ꝯfūdēs moꝛtē dona
uit nobis vitā ſēpiternā. ℣. Bn̄
dicta tu in mulierib' ꝛ bn̄dictus
fruct' ventris tui. Ex. ſm̄ matth.
Liber generatiōis ieſu xp̄i fi
lij dauid: filij abꝛahā. Abꝛa
hā genuit iſaac: iſaac aūt genuit
iacob: ꝛ reľ. Homel. ſci hiero. p̄ſ.
In yſaia legim': Vyh. L. vij.
generationē ei' qs enarrabit
Nō ergo putemꝰ euangeliſtā ꝓ
phete eē ꝯtrariū: vt qđ ille īpoſſi
bile dixit affatu: hic enarrare īci
piat: qꝛ ibi de generatione diuini
tatis: hic de īcarnationis ē dictū.
A carnalibꝰ aūt cepit: vt ꝑ hoīez
deū diſcere īcipiam'. Filij dauid
filij abꝛahaz. ℟. Btām me dicēt
oēs gnātiones. Quia fecit mihi
dn̄s magna: qꝛ potēs ē ꝛ ſcm̄ no
mē eiꝰ. ℣. Et miſericoꝛdia ei' a ꝓ
genie ī ꝓgenies timētib' eū. Oꝛ.
Ordo ꝑpoſterus: ſed L. viij.
neceſſari' commutat'. Si
enim ꝑmū poſuiſſet abꝛahā ꝛ po
ſtea dauid: rurſus ei repetēdum
fuerat abꝛahā vt gnātionis ſeri
es texeret. Ideo aūt ceteris ꝑter
miſſis hoꝝ filiū nuncupauit qꝛ ad
oēs tm̄ facta ē de xp̄o repꝛomiſſio
Ad abꝛahā inqt: in ſemine tuo be
nedicent oēs gētes qđ ē xp̄s. Ad
dauid: de fructu vētris tui ponaz
ſup ſedē tuā. Iudas autē genuit
phares ꝛ zarā de thamar. ℟. Fe
lix nāqꝫ es ſacra v̄go maria ꝛ oī
laude digniſſima: Quia ex te oꝛ
tus ē ſol iuſticie xp̄s deus nr̄. ℣.
Oꝛa ꝓ pplō īteruenī ꝓ clero īt
cede ꝓ deuoto femineo ſexu ſētiāt
oēs tuū iuuamē qcūqꝫ celebꝛant
tuā ſcām natiuitatē. Quia. L. ix.
Notādū in genealogia ſalua
toꝛis nullā ſcārū aſſumi mu
lierū: ſꝫ eas q̄s ſcriptura repꝛhen
dit: vt qui ꝓpter peccatoꝛes vene
rat: de peccatricib' naſcens oīum
peccata deleret. Vn̄ ꝛ in ꝯſequēti
bus raab meretrix ꝛ ruth moabi
tis ponitur: ꝛ berſabee vxoꝛ vrie.
Naaſon aūt genuit ſalmō. Iſte ē
naaſon ꝑnceps trib' iude ſicut ī
numeris legimꝰ. Ad lau. ꝛ ꝑ ho.
añt. Natiuitas glioſe v̄ginis ma
rie ex ſemine abꝛahe oꝛta de tribu
iuda: clara ex ſtirpe dauid. Añt.
Natiuitas ē hodie ſcē marie v̄gi
nis: cui' vita īclyta cunctas illu
ſtrat eccl̄ias. Añt. Regali ex ꝓ
genie maria exoꝛta refulget: cui'
ꝑcib' nos adiuuari mente ꝛ ſpū
deuotiſſime poſcim'. Añt. Coꝛde
ꝛ aīo xp̄o canam' gl̄iam in hac
ſacra ſolēnitate ꝑcelſe genitricis
dei marie. Añt. Cū iocūditate na
tiuitatē btē marie celebꝛemꝰ vt ip
ſa ꝓ nobis ītercedat ad dn̄z ieſū
xp̄m Cap. vt. ſ. Hym. O glio
ſa dn̄a. ℣. Natiuitas ē hodie. ℟.
Cui' vita īclyta. Ad bn̄. añt. Na
tiuitatē hodiernā ꝑpetue v̄ginis
genitricis dei marie ſolēniter ce
lebꝛemꝰ q̄ celſitudo thꝛoni ꝓceſſit
all'a. Oꝛo vt. ſ. Ad. iij. cap. Ab
initio. ℟ia bꝛe. ꝛ ℣. dicunt de cōi
virginū. Ad ſextam. Cap.
Et radicaui in pplō honoꝛifi
cato: ꝛ ī partes dei mei hereditas
illius: ꝛ in plenitudine ſanctoꝛuz
detentio mea. Ad nonam. Cap.
In plateis

In plateis ſicut cinamomū ꝛ
balſamū aromatizās odoꝛē de
di: q̃ſi myrrha electa dedi ſuauita
tē odoꝛis. In ſcd̄is vſ̄. añt. Na
tiuitas glo. cū rel̄. vt in p̄mis vſ̄.
Hym. Aue maris. ℣. Natiui
tas ē hodie Ad. M̄. añt. Nati
uitas tua dei genitrix v̄go gaudi
um annūciauit in vniuerſo mun
do: ex te eni oꝛt⁹ ē ſol iuſticie xp̄s
deus nr̄: q ſoluēs maledictionem
dedit bn̄dictionē: ꝛ ꝯfūdēs moꝛtē
donauit nobis vitā ſēpiternam.
Or̄o vt. ſ̄. Infra octauā btē vir
ginis fit offm̄ de ea oī die niſi de fe
ſto ſcē crucis. Et legunt tres le
ctiones de cāticis ꝛ tres de ſmo
ne ſci aug. ꝛ tres de homel̄. hiero
nymi. Scd̄a die. De cāticis cāti
Ecce tu pulcher es coꝝ. L. j.
dilecte mi ꝛ decoꝛus: lectu
lus nr̄ floꝛidus: tigna domoꝝ no
ſtraꝝ cedrina: laquearia cypꝛeſſi
na. Ego flos cāpi: ꝛ liliū ꝯualliū.
Sicut liliū iter ſpinas ſic amica
mea iter filias. Sicut malus iter
ligna ſiluarū: ſic dilect⁹ me⁹ inter
filios. Sub vmbꝛa illius quem de
ſiderauerā ſedi: ꝛ fruct⁹ eius dul
cis gutturi meo. Introduxit me
rex i cellā vinariā: oꝛdiauit i me
charitatē. Fulcite me floꝛib⁹: ſti
pate me malis: q2 amoꝛe lāgueo.
Leua ei⁹ ſub capite meo: ꝛ L. ij.
dextera illi⁹ amplexabit me. Ad
iuro vos filie hierl̄m per capꝛeas
ceruoſq; cāpoꝝ ne ſuſcitetis neq;
euigilare faciatis dilectā quoad
uſq; ipa velit. Vox dilecti mei. Ec
ce iſte venit ſaliēs in mōtib⁹ trāſi
liēs colles. Similis ē dilect⁹ meus
capꝛee hinnuloq; ceruoꝝ. En ip
ſe ſtat poſt parietē nr̄m reſpiciēs
p feneſtras: pſpiciēs p cācellos.
En dilect⁹ me⁹ loquit mihi: Sur
ge pꝛopera amica mea: columba
mea: foꝛmoſa mea ꝛ veni. Le. iij.
Iam eni hyems trāſijt iber abijt
ꝛ receſſit: floꝛes apparuerunt in
terra nr̄a: tēpus putationis ad
uenit. Vox turturis audita eſt in
terra nr̄a: ficus ꝓtulit groſſos ſu
os: vinee floꝛētes dederūt odoꝛē
ſuū. Surge ꝓpera amica mea:
ſpecioſa mea ꝛ veni: colūba mea ī
foꝛaminib⁹ petre in cauernis ma
cerie. Oſtēde mihi faciē tuā: ſo
net vox tua in aurib⁹ meis. Vox
eni tua dulcis ꝛ facies tua deco
ra. De ſermone ſci aug. epi. Lcō
Leta igit maria geſtat in iiij.
fantē: exultās amplexatur
filiū: poꝛtat a quo poꝛtabat. Nec
foꝛtuitu vt fingūt ſabelliani repe
rit paruulū: ſꝫ decurſis nouē mēſi
bus pepit xp̄m. Plaudat nunc
oꝛganis maria: ꝛ iter veloces arti
culos tympana puerpe ꝯcrepēt.
Concinant letātes choꝛi: ꝛ alter
nātibus modulis dulciſona car
mina niſceantur. Lectio. v.
Audite ergo queadmoduꝫ tym
paniſtria nr̄a cātauerit. Ait eni:
Magnificat aīa mea dn̄ꝫ ꝛ exul
tauit ſpūs me⁹ i deo ſalutari meo
Quia reſpexit humilitatē ancille
ſue: ecce eni ex hoc btām me dicēt
oēs gnātiones. Quia fecit mihi
magna q potēs ē ꝛ ſcm̄ nomē ei⁹
Cauſa igit tāte ſalutis iualeſcen

tis erat miraculū nouū. nouꝰ ma
rie partꝰ eue partuꝫ euicit: ⁊ eue
plāctū marie cātus excluſit. De
niqꝫ poſt illiꝰ bn̄dicibilis ꝓſagiū:
dū tacita ſecū mētis altercatione
v̓go ꝯfligeret q̄lis eēt iſta ſaluta
tio: nūcius iterū celeſtis exequit̄.
Ne timeas maria: inueniſti eniꝫ
gratiā apud deum. Ecce concipi
es in vtero ⁊ paries filium: ⁊ vo
cabis nomen eius ieſum. **L. vi.**
At illa: quomodo inq̄t fiet iſtud
q̄m virū non cognoſco? Et ange
lus ad eā: ſp̄s ſcūs ait ſuꝑueniet
in te: ⁊ v̓tus altiſſimi obūbrabit ti
bi. Iā audiſti quomodo fiet hoc:
rn̄de nūc v̓bū vite. Audiſti quo
modo fiet hoc: q2 ſp̄us ſcūs ſuꝑue
niet in te: vt ꝓlē gignas ⁊ v̓gini
tatē nō amittas: filium ꝓferas: ⁊
poſt partū incorrupta ꝑmaneas
O btā maria ſclm̄ oē captiuum:
tuū deꝓcat̄ aſſēſū: te dn̄a mūdus
ſue fidei obſidē fecit. Noli morari
v̓go: nūcio feſtināter rn̄de v̓bum
⁊ ſuſcipe filiū: da fidē ⁊ ſēti v̓tuteꝫ
Ecce inq̄t ancilla dn̄i fiat mihi ſꝫ
v̓bū tuū. **De bom. ſci hiero. L. vii.**
IOrā aūt genuit oꝫiā. Oꝫias
aūt genuit ioathā. In quarto
regū volumine legimus de ioram
ochoꝫiā fuiſſe generatū. Quo mor
tuo ioſabeth filia regis iorā ſoror
ochoꝫie: tulit ioas filiū frīs ſui ⁊ eū
īternitiōi q̄ exercebat̄ ab athalia
ſubtraxit: cui ſucceſſit i regnū fili
us eiꝰ amaſias: poſt quē regnauit
filiꝰ eiꝰ aꝫarias q ⁊ appellat̄ oꝫias
cui ſucceſſit ioathā filiꝰ eiꝰ. **L. viii.**
Cernis ergo ꝙ ſcḋm fidē hiſtorie
tres reges ī medio fuerint: quos
hic euāgeliſta ꝓtermittit. Ioram
q̄ppe nō genuit oꝫiā: ſꝫ ochoꝫiaꝫ ⁊
reliquos quos enumerauimꝰ. Ve
rū q2 euāgeliſte ꝓpoſitū erat tres
teſſeredecades in diuerſo ſtatu tē
porꝝ ponē: ⁊ iorā ſe generi miſcue
rat impiiſſime iecabelis: iccirco vſqꝫ
ad ſtiā gn̄ationē eiꝰ memoria tol
lit̄ ne i ſcē natiuitatꝭ ordie poneret̄
Et poſt trāſmigrationem **L. ix.**
babylonis iechonias genuit ſala
thiel. Si voluerimꝰ iechoniā i fine
ꝓme teſſeredecadis ponere in ſe
quēti nō erunt. xiiij. ſꝫ. xiij. Scia
mus ergo iechoniā ꝓorē ipſū eē ⁊
ioakim: ſcḋm aūt filiū non ꝑrem:
quoꝝ ꝓor ꝑ. k. ⁊. m. ſequēs ꝑ. c. ⁊
n. ſcribit̄ qḋ ſcriptorꝝ vitio ac lon
gitudine tēporuꝫ apud grecos la
tinoſqꝫ confuſum eſt. **Tertia die**
De canticis canticorꝝ. Lectio. i.
CApite nobis vulpes paruu
las q̄ demoliunt̄ vineas. Nā
vinea nr̄a floruit. Dilectꝰ meꝰ mi
hi: ⁊ ego illi: q paſcit̄ iter lilia: do
nec aſpiret dies ⁊ iclinent̄ vmbre
Reuertē ſilis eſto dilecte mi ca
pree hinnuloqꝫ ceruorꝝ ſuꝑ mon
tes bethel. In lectulo meo ꝑ no
ctes q̄ſiui quē diligit aīa mea: q̄ſi
ui illū ⁊ non inueni. Surgā ⁊ cir
cuibo ciuitatem per vicos ⁊ plate
as: querā quē diligit anima mea
queſiui illum ⁊ non inueni. **L. ii.**
Inuenerūt me vigiles q cuſtodi
unt ciuitatē. Nū quē diligit aīa
mea vidiſtis? Paululū cū ꝑtran
ſiſſē eos īueni quē diligit aīa mea
Tenui eū nec dimittā: donec itro

ducā illū i domo mrīs mee: ꝛ in cu
biculū genitricis mee. Adiuro vos
filie hierl'z ꝑ capreas ceruoſq; cā
poꝝ ne ſuſcitetis neq; euigilare fa
ciatis dilectā donec ipſa velit. L. iii
Que ē iſta q̄ aſcēdit ꝑ deſertū ſi-
cut v̄gula fumi ex aromatib⁹ myr
rhe ꝛ thuris: ꝛ vniuerſi pulueris
pigmētarij? En lectulū ſalomōis
lx. fortes ambiunt ex fortiſſimis
iſrl': oēs tenētes gladios ꝛ ad bella
doctiſſimi. Uniuſcuiuſq; enſis ſu-
per femur ſuū ꝓpt timores noctur
nos. Ferculū fecit ſibi rex ſalomō
de lignis libani. Colūnas ei⁹ fecit
argēteas: recliatoriū aureū: aſcē-
ſū purpureū media charitate cō
ſtrauit ꝓpt filias hierlm. Egredi
mini filie ſyon ꝛ videte regē ſalo
monē in diademate quo corona-
uit illū mr̄ ſua: in die deſpōſatiōis
illi⁹ ꝛ in die leticie cordis ei⁹. De
sermone ſci auguſti. L. iiii.

Nec mora reuertit nūci⁹ ꝛ v̄
ginalē thalamū igredit xp̄s. Effi
cit ſubito ꝑgnās btā dei genitrix
ꝛ cūcta ꝑ ſcl'a ꝑdicat hic felix. Cō
cepit mox ad credulitatē v̄bi: vi-
rilis ignara ꝯſortij. Implet vter⁹
nullo humano pollut⁹ amplexu.
Extat maria virgo cū ꝯcipit: vir
go grauida: virgo cū parit: ꝛ vir
go poſt partū: ꝑclara ergo illa v̄
ginitas ꝛ glioſa fecūditas. L. v.
Exultat maria ꝛ mrez ſe letami
rat: ꝛ de ſpū ſcō ſe ꝑpepiſſe gaudet.
Nec q2 pepit inupta terret: ſz qa
genuerit cū exultatione miratur.
Gaudeam⁹ ergo ꝛ nos fr̄es i die
tāte v̄ginis q̄ dū deſpōſaretur fa
bro celi nupſit architecto. Pro-
mittit enim ei filius per viſitatio-
nē ſpūs ſci. Hec illa audiēs gau
det cupitq; effici mater. Lcō. vi.
Quid igit mirū ſi ſine corruptio
ne naſcit: q de ſcificatione ꝯcipit?
Nō eni decebat vt ille q nobis af
ferebat ſalutē: mrī ꝑciperet itegri-
tatis dignitatē. Nā q terra: ma-
ri celoq; nō capit: itra vnius cor-
puſculi mēbra ſuſcipit. Hec ē illa
nouitas hieremie ꝓphete vatici-
nio ꝑnūciata: Faciet ingt dn̄s no
uū ſuꝑ terrā: femina circūdabit
virū. O femina ſuꝑ feminas bn̄-
dicta q̄ virū oīno nō nouit: ꝛ virū
ſuo vtero circūdedit. Circūdat vi
rū maria: angelo fidez dando: q2
eua ꝑdidit virū ſerpēti ꝯſētiēdo.
De homel. ſci hieronymi. L. vii.

Iacob autem genuit ioſeph.
Hoc loco obijcit nobis iulian⁹
auguſtus diſſonātiam euangeli-
ſtarū: cur euāgeliſta matthe⁹ io-
ſeph filium dixerit iacob: ꝛ lucas
eum filiū appellauerit heli: non in
telligens cōſuetudinem ſcriptu-
rarum ꝙ alter ſm naturam: al-
ter ſm legem ei pater ſit. Scim⁹
enim hoc per moyſen domino iu-
bente preceptum: vt ſi frater aut
ꝓpinquus abſq; liberis mortu-
us fuerit: alius ei⁹ accipiat vxo-
rem ad ſuſcitandum ſemen fra-
tris vel propinqui ſui. Lcō. viii.
Super hoc africanus tēpoꝝ ſcri
ptor: ꝛ euſebius ceſarienſis in li-
bris diaphoniarū euāgelioꝝ ple-
nius diſputauerūt. Iacob autez
genuit ioſeph virū marie. L. ix.

Qũ virũ audieris: ſuſpitio tibi
nõ ſubeat nuptiarũ: ſ; recordare
ꝯſuetudinẽ ſcripturarũ: ꝙ ſponſi
viri: ⁊ ſpõſe vocent̃ vxores. Et a
trãſmigratione vſq; ad xp̃m ge-
nerationes q̃tuordecim. Nume-
ra a iechonia vſq; ad ioſeph ⁊ in-
uenies generationes tredecī: ve
rũ q̃rtadecima in ipſũ xp̃m repu
tabit̃. Xp̃i aũt generatio ſic erat.

Quarta die. De cãticis cãticoꝝ.

O Quã pulchra es ami- R. j.
ca mea: q̃; pulchra es: oculi
tui colũbarũ: abſq; eo ꝙ ĩtrinſecꝰ
latet. Capilli tui ſicut greges ca-
prarũ: q̃ aſcẽderũt de mõte gala-
ad. Dẽtes tui ſicut greges tonſa-
rũ q̃ aſcẽderũt de lauacro: oẽs ge
mellis fetibꝰ: ⁊ ſterilis nõ ẽ inter
eas. Sic̃ vitta coccinea labia tua
⁊ eloqum tuũ dulce. Sic̃ fragmẽ
mali punici: ita gene tue abſq; eo
ꝙ intrinſecus latet. Sicut turris
dauid collũ tuũ: q̃ edificata ẽ cũ
ꝓpugnaculis. Mille clypei pen-
dẽt ex ea oĩs armatura fortiũ. R.

Duo vbera tua ſicut duo hin ij.
nuli capree gemelli q paſcunt̃ in
lilijs donec aſpiret dies ⁊ ĩclinen
tur vmbre. Vadã ad montẽ myr
rhe: ⁊ ad collẽ thuris. Tota pul-
chra es amica mea: ⁊ macula nõ
ẽ in te. Veni de libano ſpõſa mea
veni de libano veni. Coronaberis
de capite amana de vertice ſanir ⁊
hermon: de cubilibꝰ leonũ: de mõ
tibus pardoꝝ. Vulneraſti cor me
um ſoror mea ſponſa. Vulneraſti
cor meum in vno oculorum tuoꝝ
⁊ in vno crine colli tui. Rẽ. iij.

Quã pulchre ſunt mãme tue ſo
ror mea ſpõſa: pulchriora ſũt vbe
ra tua vino: ⁊ odor vnguẽtorum
tuoꝝ ſuꝑ oĩa aromata. Fauus di
ſtillãs labia tua ſpõſa: mel ⁊ lac
ſub lingua tua: ⁊ odor veſtimẽto
rũ tuoꝝ ſicut odor thuris. Hortꝰ
ꝯcluſus ſoror mea ſpõſa: hortꝰ cõ
cluſus fons ſignatꝰ. Emiſſiones
tue paradiſus maloꝝ punicorũ
cũ pomoꝝ fructibꝰ. Cypri cũ nar
do: nardus ⁊ crocus: fiſtula ⁊ ci-
namomũ cũ vniuerſis lignis liba
ni: myrrha ⁊ aloe cũ oĩbꝰ ꝓmis
vnguẽtis. Fons hortoꝝ puteꝰ aq̃-
rũ viuẽtiũ q̃ fluũt impetu de liba-
no. De ſermone ſci augu. epi. L.

SAlutat angelus puellã iiij.
viri ſalutationis ignaram.
Terret̃ ṽgo nouitate ṽborum: ad
quã angelus qȯ ſuꝑius ꝓtulimꝰ
dixit. Ne timeas maria: īueniſti
eni grãm apȯ deũ. Ne ingt a ꝯſpe
ctu meo mr̃ dñi mei ĩreareris. Ego
cõceptionis tue miniſter adueni:
nõ vt ṽginitatẽ amitteres iterue
ni. Ipſe me miſit ad te q ẽ naſcitu
rus ex te. Cõcipies enim ⁊ pari-
es filiũ: nõ cuiuſlibet meriti hoiẽ
ſ; totius ſcli ſaluatorẽ. Lectio. vᵃ

Recole maria in libro yſaie ꝓphe
te ṽginẽ: quã parituram legiſti: ⁊
gaude atq; exulta: q: tu eẽ merui
ſti. Tu eni ꝓfigurata es virgo: tu
ecce ꝯcipies in vtero nõ de viro:
ſ; de ſpũ ſcõ: ⁊ grauida eris ⁊ in-
corrupta manebis. Paries qdẽ
filiũ: ⁊ ṽginitatis nõ patieris de-
trimẽtũ: efficieris grauida: ⁊ eris
mr̃ ſemꝑ ĩtacta: ſẽties põdera vẽ

tris ⁊ pudorē nō pdes caſtitatis Intumeſcēt vbera tua: ⁊ intacta manebūt genitalia tua. At illa di xit: ecce ancilla domini fiat mihi ſm verbum tuum. Lectio. vi.

O felix obediētia: o iſignis grā: q̄ dū humiliter fidē dedit celi in ſe opificē corporauit. Impleuit i ea dn̄s qd dudū pdixerat: obediētiā plus volo q̄ ſacrificiū: ⁊ ſciētiam dei pluſq̄ holocauſta. Hec fuit ve ra obediētia oī ſacrificio gratior: hec volūtas cūctis hoſtijs accepti or. Hinc pmeruit glīam quā ip ſa poſtmodum plauſit. Ecce ait: Ex hoc btā me dicēt oēs gn̄atio nes. De homel. ſācti hieronymi.

Querat diligēs lector: L. vij. ⁊ dicat: Cū ioſeph nō ſit pr dn̄i ſaluatoris: qd ptinet ad dn̄m gn̄atiōis ordo deduct⁹ vſq̄ ad io ſeph? Cui rn̄debim⁹: Primū nō eē pſuetudinis ſcripturaꝝ: vt mu lierū i gn̄ationib⁹ ordo texat. Dei de ex vna tribu fuiſſe ioſeph ⁊ ma riā: vn̄ ⁊ ex lege eam accipe coge bat vt ppinquā: ⁊ q̄ ſimul cēſent in bethleē vt de vna videlicet ſtir pe generati. Ideo eos ſimul opor tebat impialem cēſum pfiteri in bethleem ciuitate coꝝ. Lcō. viij.

Poſt enumeratū igit ordinē oīū gn̄ationū: rurſum euāgeliſta hūc eundē numerū ordine tripartito diſponit: recurrēs ad actorē gene ris abrahā a quo ſūpſit exordiū. Ait ergo: Oēs inqt gn̄atiōes ab abrahā vſq̄ ad dauid q̄tuordeci a dauid vſq̄ ad trāſmigrationē babylonis q̄tuordeci: ⁊ a trāſmi gratione babylonis vſq̄ ad xp̄m gn̄ationes q̄tuordeci: ⁊ ſic in hoc tripartito ordine ſ; toti⁹ numeri ordinē vł rationē q̄dragintadue generationes abſolute ab euāge liſta potuerūt numerari. Lec. ix.

Queredū tn̄ ē cur ſcriptor euā gelij matthe⁹ i tres iſtas partes q̄ terdenas gn̄atiōes i tres trina di uiſione deſcripſit. Primū igit oī um in quo dixit: eſtimo q̄ idē ſā ct⁹ abrahā ipſe pmū ⁊ pnceps ſi dei: ⁊ familiaritatē diuini collo quij: ⁊ ad ſacrū future ſitatis ſi gnū circunciſionis accepit. Per hos pīes xp̄s venit i mundū: ⁊ oī um hoꝝ gerebat offm̄: ⁊ iō dignū vt p eādē lineā ſcitatis ad eā aſcē dam⁹ p quā ad nos deſcēdē digna t⁹ ē. Quita die. De cāticis cātico rū. L. i.

Surge aqlo ⁊ veni auſter pfla hortū meū ⁊ fluent aromata illi⁹. Veniat dilect⁹ me⁹ in hortū ſuū ⁊ comedat fructū po moꝝ ſuoꝝ. Veni i hortū meū ſoror mea ſpōſa: meſſui myrrhā meam cū aromatib⁹ meis. Comedi fauū cū melle meo: bibi vinū meū cū la cte meo. Comedite amici ⁊ bibite ⁊ iebriamini chariſſimi. Ego dor mio ⁊ cor meū vigilat. Vox dile cti mei pulſātis: aperi mihi ſoror mea: amica mea: colūba mea: im maculata mea: q: caput meū ple nū ē rore: ⁊ cincini mei guttis no ctium. Expoliaui me tunica mea quō iduar illā? Laui pedes meos quomodo inqnabo illos? Dilect⁹ me⁹ miſit manū ſuā p foramen: ⁊ vēter me⁹ itremuit ad tactū ei⁹.

Surrexi vt apirem dilecto meo.
M an⁹ mee ſtillauerũt myr L.ij.
rhã: ⁊ digiti mei pleni myrrha ꝓ
batiſſima. Peſſulũ oſtij mei ape/
rui dilecto meo: at ille declinaue
rat: atqꝫ trãſierat. Aïa mea liq̃fa
cta ẽ vt dilect⁹ locut⁹ ẽ. Queſiui
⁊ nõ iueni illũ: vocaui ⁊ nõ rñdit
mihi. Inuenerũt me cuſtodes q
circuierũt ciuitatẽ: ꝑcuſſerũt me
⁊ vulnerauerũt me: tulerũt palli
uz meũ cuſtodes muroꝝ. L.iij.
A diuro vos filie hierl'z ſi iuene/
ritis dilectũ meuz: vt annũcietis
ei qꝛ amore lãgueo. Qualis ẽ di
lect⁹ tu⁹ ex dilecto o pulcherrima
mulierũ? Qualis ẽ dilect⁹ tu⁹ ex
dilecto: qꝛ ſic adiuraſti nos? Dile
ct⁹ me⁹ cãdidus ⁊ rubicũdus ele
ct⁹ ex milib⁹. Caput ei⁹ aurũ op/
timũ: come ei⁹ ſicut elate palmaꝝ
nigre q̃ſi coru⁹. Oculi ei⁹ ſicut co
lũbe ſuꝑ riuos aq̃rũ q̃ lacte ſũt lo
te: ⁊ reſidẽt iuxta fluenta pleniſſi
ma. Gene illi⁹ ſicut areole aroma
tũ ꝯſite a pigmẽtarijs. De ſermone
O Btã ma ſci aug. epi. L.iiij.
ria qs digne tibi valeat grã
rũ iura ⁊ laudũ ꝓconia ĩpẽdere:
que ſingulari tuo aſſẽſu mũdo ſuc
curriſti perdito. Quas tibi lau/
des fragilitas humani generis ꝑ
ſoluet que ſolo tuo cõmercio re
cupandi aditũ inuenit. Lcõ.v.
A ccipe itaqꝫ q̃ſcũqꝫ meritis tu/
is ĩpares grãrũ actiones: ⁊ cũ ſu
ſceꝑis vota: culpas nr̃as curãdo
excuſa. Admitte ꝓces nr̃as ĩtra
ſacrariũ exauditiõis ⁊ reporta no
bis antidotũ recõciliatiõis. Sit
ꝑ te excuſabile qđ ꝑ te ĩgerimus:
ſit ĩpetrabile qđ fida mẽte poſcim⁹
Accipe qđ offerim⁹: ⁊ dona qđ ro
gam⁹ ⁊ excuſa qđ timem⁹. L.vj.
S cã maria ſuccurre miſeris: iu
ua puſillanimes: refoue flebiles.
Ora ꝓ ꝓplo: interueni ꝓ clero: int
cede ꝓ deuoto femineo ſexu. Sẽti
ant oẽs tuũ iuuamen q̃cũqꝫ cele
brãt tuũ natalez. Aſſiſte parata
votis poſcẽtiũ: ⁊ repẽde oib⁹ opta
tũ effectũ: Sit tibi ſtudiũ aſſidue
exorare ꝓ ꝓplo dei q̃ meruiſti bñ
dicta ꝓciũ ferre mũdi q viuit ⁊ re
gnat in ſcl'a ſcl'oꝝ. amẽ. De dñi.
I N tres aũt ſci hiero. L.vij.
teſſeredecades diuidit hec ge
neratio. Prima nãqꝫ ẽ ab abra
hã vſqꝫ ad dauid: ita tñ ꝙ ipſe da
uid ĩcludatur. Scd'a aũt a dauid
ideſt iuxta dauid: a ſalomone ĩci
pit: ⁊ ĩ ꝓorẽ iechoniã finit. Tertia
vo gñatio a ſcd'o iechonia ĩ xp̃m
t̃minat. Tria q̃dẽ in hac diſtictio
ne notant tp̃a vſqꝫ ĩ xp̃z currere
añ legẽ videlicet ĩ quo abraham
nãle ſuãs mãdatũ: p̃i fidei ⁊ pat
multarũ gẽtiũ appellat⁹ ẽ. Poſt
legẽ quã iudei ꝓuaricãtes: ꝑ trãſ
migratiõez captiuant. Poſt gra
tiã: ꝑ quã oẽs de captiuitate ſol/
uunt. Et ĩ his ſingulis bis ſeptez
ſũt: qꝛ grã ſpũs ſci in hoĩe gemina
tur vt cor ⁊ carnẽ ĩ vnũ iũgẽs fa
ciat vtrũqꝫ exultare nr̃z. L.viij.
Q đ aũt q̃tuordeciz verã religio
nẽ ſignare oſtẽdam⁹. q̃tuor eni ⁊
decẽ vetus ⁊ nouũ ĩdicãt teſtĩm: qꝛ
via ad xp̃z ꝑducẽ: v̉ba legis ⁊ q̃tu
or euãgelia ꝑdicãt: ita tñ vt q̃cq̃d

aſcribiť trinitati q̄ deꝰ eſt ꝯtexere
mꝰ:q꞉ nulla ꝑceptio ipleť niſi hic
numerꝰ colēdi deū teneať:⁊ hanc
viā eē ꝑueniēdi ad xp̄z q ē nr̄a t̄/
ra ꝓmiſſiōis. Sciaſ ergo tātū nu
merū colligi i ſūma vt ſint.xlij.q̄
numero māſionem veri hebꝛei de
egypto ad p̄riā q̄ xp̄s a p̄riarcha
cui ꝓmiſſus ꝑuenit ad v̄ginē q̄ſi
ad ioꝛdanē ſci ſp̄us gr̄a abūdātē
Et iō euāgeliſta numera R.ix.
uit ab abꝛahā q̄dragitaduas ge
neratiōes velut celeſtis p̄rie man
ſiones:i fine decimā ſupputās q̄
ē ꝯſūmatio ⁊ māſio vite. In abꝛa
hā aūt p̄mū fides ad iuſticiā de/
putať:qȯ ē initiū vie vl̄ vite ad re
quiē. Ideo q̄dragitadue:q꞉ hoc
numero p̄ſēs ecclie tēpus oñdiť:
quo dn̄s bn̄ opantibꝰ coopatur.
In ſci hadriani martyris. R.i.
Apud nicomediā natale ſci
hadriani martyris cū alijs
vigintitribꝰ. Maximianꝰ cū gra
uiſſime pſeq̄reť xp̄ianos apud an
tiochiā oblati ſūt ei qdaz xp̄iani.
Quos ille neruis crudis cedi iuſ
ſit:ac deinde lapidibꝰ oꝛa eoꝝ ꝯtun
di:linguaſq꜄ p̄cidi. Hec oīa cer/
nēs hadrianꝰ p̄oꝛ officij dixit ad
eos. Adiuro vos ꝑ deū veſtrū pꝛo
quo hec patimini:dicite mihi iv̄i
tate q̄ ē remuneratio v̄ra quā ex
pectatis ꝓ his toꝛmētis. Videnť
eni mihi magna ⁊ mirifica eē. R.ij.
Qui vigītitres martyres di/
xerūt:Expectamꝰ qȯ oculus nō vi
dit:nec auris audiuit:nec in coꝛ
hoīs aſcēdit:ienarrabile bonū qȯ
p̄parauit dn̄s his q diligūt euz.
Audiēs hec hadrianꝰ ſtatī exiliēſ
ſtetit i medio eoꝝ ⁊ dixit his q ge
rebāt exceptoꝛis offm̄. Annotate
ꝯfeſſionē meā cū his ſcis ⁊ athle/
tis dei:q꞉ ⁊ ego xp̄ianꝰ ſuz. R.iij.
Post nō multū ſpatiū cū audiſſet
maximianꝰ nomē eiꝰ recitari iter
noīa ſcōꝝ martyrū:euocato ad ſe
dixit ei:Inſanis hadriane. Nun
q̄d ⁊ tu vis male ꝑire? Hadrianꝰ
r̄ndit:Nō iſanio:ſ꜄ de multa inſa
nia ad ſanā mētē reuertoꝛ. R.iiij.
Cūq꜄ ꝑſeuerāter q̄ ſūt fidei ⁊ v̄i
tatis ꝓſequereť furoꝛe repletꝰ ma
ximianꝰ iuſſit eū ferro vinctū cuz
reliqs ſcis martyribꝰ ad carcerē
ꝑtrahi:erat aūt ipſe iuuenis an/
noꝝ vigintiocto:⁊ fama celeriter
p̄currēte:didicit vxoꝛ illius nata
lia cūcta q̄ circa hadrianū mari
tū ſuum ꝓuenerant. Lectio.va.
Et gaudio plena:q꞉ erat mulier
xp̄ianiſſima:cucurrit ad carcerē
ꝓcidēs ad pedes viri ſui:⁊ oſcu/
labať vincula eiꝰ dicēs illi: Btūs
es dn̄e mi hadriane:q꞉ iueniſti di
uitias q̄s tibi nō dimiſerūt parē
tes tui. Vade ſecurus iā ꝑgis ad
xp̄m recōdēs in ipſo diuitias q̄s
iuenies in tp̄e neceſſitatis. Ubi de
penis dānatoꝝ nemine qſq꜄ libe/
rabit:nō pater filium:nō mater
filiā:nō diuitie tranſeūtes:nō vl
loꝛum ſeruoꝝ ambitio ⁊ patrimo
nij amplitudo:ad extremum nec
amicus amicū. Omnes eniz tūc
ꝓpꝛia ſarcina comitabiť. R.vi.
Nu dn̄e mi tecuz habes xp̄m in
quo oīa tua repoſuiſti. Perge fi/
ducialiter:perge ne timeas:vt

ꝓcipias ꝓmiſſa ipſi⁹. Nõ reuocet
te vllus ītuit⁹ rerū velut vmbra
trāſeūtiū: nõ affines: nõ parētū
gemit⁹: nõ pulchritudo ipa cor-
poris tui: nõ execratio ſeductoꝝ:
adulatiões amicoꝝ. Nõ te terreāt
ſpecies tormētoꝝ hoꝝ q tecū ſunt:
martyrū cõſtātiam ⁊ patiētiam
aſpice: his ſolis attēde. Lcõ. vij.
Hec poſtq̃ glorioſiſſima femina ꝓ
ſecuta ē: ſingulorꝝ btiſſima vincu
la deoſculans rogo vos inqͣt ſerui
xp̄i: ꝯfortate hūc hadrianū de btiſ
ſimis monitis vr̃is: ⁊ lucrifacite
aīaꝫ ei⁹ xp̄o. Vos ſcitis ei p̃ſes: vt
ꝑ vos naſcat̃ eterne vite. Ad quā
hadrian⁹ dixit: Perge nunc ſo-
ror mea natalia ī domū tuā: ⁊ cū
agnouero fieri īterrogationē no
ſtrā accerſiar te vt videas finē rei
Poſt aliquot ṽo dies cū L. viij.
q̃ſtio īminueret: btūs hadrian⁹ da
to ꝓcio cuſtodib⁹: ⁊ datis fideiuſ
ſorib⁹: ꝓrexit ad domū ſuā vocare
btāꝫ nataliā. Cūq; ꝓgeret: vidit
eū qdā q bn̄ eū nouerat. Et ꝓgēs
ad domū annūciauit eum venire.
Q̃ illa audiēs: ꝓmo nõ credidit
dicēs ītra ſe: qs potuit eū de vincul'
illis abſoluere? Nõ mihi ꝯtingat vt
abſoluat̃ neq̃ ſeparet̃ a ſcis illis.
Et cū puer domeſtic⁹ ſuꝑ L. ix.
ueniens affirmaret eū dimiſſū ſu
ſpicata illa q martyriū fugiſſet:
cõtriſtata flebat amariſſime. Et
cū iā īcipet videre hadrianū ꝓie
cit q̃ erāt in manib⁹ ſuis: ⁊ accur
rēs clauſit oſtiū dom⁹ clamās ⁊
dicēs: Lõge efficiat̃ a me hic qui
corruit ⁊ mētit⁹ ē dn̄o deo ſuo. Nõ
loquat̃ mihi nec audiā linguā q̃
doloſe egit in ꝯſpectu factoris ſui.

In ſci gorgonij martyris. Orõ.

SAnct⁹ tu⁹ dn̄e gorgoni⁹ ſua
nos īterceſſiõe letificet ⁊ pia
faciat ſolēnitate gaudere. Per.
PAſſio btōꝝ martyꝝ do L. j.
rothei ⁊ gorgonij apud nico
mediā: ſub diocletiano imꝑatore
Hoꝝ ꝓor dorotheus magiſter in
officijs q̃ ītra palatiū exhibeban
tur: erat cubiculi regij ꝓpoſitus:
habēs ſecū officio fide ⁊ magna-
nimitate parē gorgoniū: quoꝝ in
ſtructionib⁹ optimis oēs pene cu
biculi miniſtri in dei fide vigilan
ter ⁊ libere preſiſtebāt. Lectio. ij.
Hi deniq; cum viderēt quēdam
martyrē crudelibus atq; imani
bus ſupplicijs cruciari: cõſtāter
⁊ libere cur aiūt imꝑator punis ī
hoc ſolo ſentētiā q̃ in nobis oībus
viget? Ut qd in illo crimē īducit̃
qđ a nobis oībus ꝯfitet̃? Hec no
bis fides: hic cult⁹ ⁊ vnanimis ea
dēq; ſnīa. Quos ille cū ī mediuꝫ
nihilomin⁹ venire iuſſiſſet: iuſſit
eos appēdi ⁊ flagris toto corpore
laniari ⁊ viſcerib⁹ iā pelle nudat̃
iubent̃ aceto ⁊ ſale ꝑfūdi. L. iij
Cūq; etiā hoc tormēti gen⁹ ꝯſtā
ter ac fortiter toleraſſēt: craticu-
la prunis ſubter ſtrata poni iube
tur in medio: ibiq; qđ reliquū fue
rat in ṽberib⁹ aſſūpti corporis ſu
perponi: ⁊ nõ ad ſubitū: ſed ſenſim
paulatimq; ſuccēdi. Ad vltimuꝫ
ṽo laqueo appēſos iuſſit necari.
Interiecto aūt tꝑe btūs gorgoni
us romā trāſfert̃: poſituſq; eſt ve-

nerabiliter via latina inter duas lauros. Cópleuerũt aũt martyrium ſuũ qnto idus ſeptẽbris. In ſcõꝝ martyrũ ꝓthi ⁊ hiacinthi.

B Eati ꝓthi ⁊ hiacinthi. Oro nos domine foueat precioſa conſeſſio ⁊ pia iugiter iterceſſione tueatur. Per. Lectio .j.

R Ome via ſalaria vetere: in cimiterio baſille: natale ſcõꝝ prothi ⁊ hiacinthi: q erant eunuchi btẽ eugenie ṽginis. Cũ q̃ ab heleno epõ baptizati: aliquãto tẽpore diuinis ſolũ eruditionib' vacantes: in ſancto ꝓpoſito perſtiterũt atq; in ſeruorum dei monaſterio mira humilitate conuerſati ſunt ⁊ hoc apud egyptum. Lectio .ij.

I nde cum btiſſima ṽgine romã reuerſi ſub galieno impatore qꝛ cẽnt xpiani deꝓheñ cogunt ſacrificare: ſ3 nõ cõſẽtiẽtes diutiſſime ṽberant. Cũq; deo fidẽ ſeruãtes gauderẽt pariter decollant tertio idus ſeptẽbris. Poſt hoc tenetur btã eugenia ⁊ iubet a prefecto vrbis nicetio diane ſacrificia exhibere. Que ſtãs añ tẽplũ: manib' extẽſis fudit orõnem. Lectio .iij.

Q ua orãte ſimulacrũ diane: ita cõminutũ ẽ: vt ſola pulueris ei' idicia remãſiſſet. S3 magicis artib' hoc deputãtes ingẽti ſaxo circa ſcapulas eius ꝯſtricto: tybericã pcipiti dederũt. Quomodo autẽ agonẽ paſſiõis ſue cõpleuerit breuiter ſupra notatum ẽ octauo klas ianuarij. In exaltatione ſãcte crucis ad vẽ. añt. O magnũ pietatis. cũ reliq̃ de lau. Cap. hy. ṽ. ⁊ añt. ad magt. dicunt vt. ẽ. in inuẽtiõe. Et nota qꝛ ꝓria tã breuia q̃ alia ⁊ ṽ. dicunt ſine all'a. Oro

D Eus q nos hodierna die exaltatiõis ſcẽ crucis annua ſolẽnitate letificas: pſta q̃ſumus vt cui' myſteriũ in terra cognouim' ei' redẽptionis pmia in celo mereamur. Per eũ. Ad mat. inuita. Xpm regẽ dñm ꝓ nobis in cruce exaltatũ. Venite adoremus. ps. Venite. Hym. Pange lingua glioſi pliuz. In .j. noc. añt. Nobile lignũ exaltat: xpi fides rutilat: dũ crux ob oĩbus venerat. ps. Btũs vir. Añt. Sacra crux extollit a cũctis regib': ṽga regia erigit in q̃ ſaluator triũphauit. ps. Quare fre. Añt. O crux venerabilis q̃ ſalutez attuliſti miſeris: qbus te efferã preconijs q vitã nobis celibem ꝑparaſti. ps. Domine quid. ṽ. Hoc ſignuz. R. Cum dñs. Lec. j.

A Nm venerabile lignũ ſãcte crucis ab helena ꝯſtãtini mrẽ iuẽtũ fuiſſet: ita ꝑ mediũ ſectuz ẽ: vt ⁊ crux ꝯſtãtinopoliz portata ſit: ⁊ crux hieroſolymis thecis argẽteis ſit reſeruata. Multoꝝ itaq; tẽporũ labẽte curriculo: foca romanis impante: pſe aduerſus rẽpublicã: coſdroe rege grauiſſima bella gerẽtes: multas romanoꝝ ꝓuicias ⁊ ipſã hierl'm inuadũt. Et deſtruẽtes ecclias ſcãq; loca ꝓphanãtes: iter ornamẽta ſacra q̃ abſtulerũt etiã vexillũ dñice crucis abducũt. R. Trophęũ crucis vndiq; diſtẽdit ab vniũſis hodie ex-

altat̃: q2 hoc eſt ſignuꝫ qđ leuauit dñs in nationes: Et congregauit diſpſos iſrl̃. ℣. Sceptruꝫ crucis aureũ ꝓtendit omnipotens quo clemẽtie ſignum fidelibus demõſtrauit. Et congrega. **Lectio. ij.**

Fecerat nãqꝫ coſdroe rex eorũ turriꝫ argẽteã ĩ qua iter lucẽtib⁹ gẽmis thronũ extruxerat aureũ. Ibi ſolis q̃drigã ⁊ lune: ⁊ ſtellarũ imagines collocauerat: atqꝫ ꝑ occultas fiſtulas aque meat⁹ adduxerat: vt q̃ſi de⁹ pluuiaꝫ deſup videret̃ ĩfũdere. Et duꝫ in ſubterraneo ſpecu eq̃s in circuitu trahẽtib⁹ currũ: circũacta turris fabrica moueri videbat̃: quaſi quodãmodo rugitum tonitrui iuxta poſſibilitatẽ artificis mẽtiebat̃. ℟. Nos aũt gl̃iari oportet in cruce dñi nr̃i ieſu xp̃i: in quo ẽ ſalus vita ⁊ reſurrectio nr̃a: Per quem ſaluati ⁊ liberati ſum⁹. ℣. Tuã crucẽ dñe adoram⁹: ⁊ glioſã recolim⁹ paſſionẽ. Per. **L. iij.**

Qui etiã in tãtã auſus eſt ꝓrũpere ꝓteruiã: vt ab incolis vicinaꝝ gẽtiũ q̃s ĩpetu vaſtãs barbarico ſuo nefãdo ſbiugarat impio: coli ſe iuberet vt deũ vocariqꝫ regẽ regũ ⁊ dñm dñantiuꝫ. In hoc itaqꝫ loco ſedem ſibi parauerat: atqꝫ iuxta ſe collegã crucẽ dñicã poſuerat: filioqꝫ ſuo regno tradito ipſe in phano huiuſcemodi reſidebat. Mortuo foca: eradius impator creat̃: vir ſtrenuus: ⁊ armis exercitat⁹: lingua erudit⁹ corpore decor⁹. ℟. Uirgã extẽdit altiſſim⁹ ⁊ in fauum nr̃e redẽptionis ĩtingẽs: caliginoſe nubis terra clarificans: Cecoꝝ oculos crucis ſignaculo reparauit. ℣. Crucẽ eradi⁹ letãter ſuſcipit: ſuccumbit coſdroe: ⁊ de⁹ ſuis magnalia ꝓſtat. Cecorum. **In. ij. noc. añt.** O crucis victoria ⁊ admirabile ſignũ in celeſti curia fac nos capta re triũphũ. **ps.** Cũ inuocarem. **Añt.** Funeſte mortis dãnat̃ ſupplicium dũ xp̃s ĩ cruce nr̃a deſtruxit vincula criminũ. **ps.** In domino ↄfi. **Añt.** Rex exaltat̃ ĩ ethera: cũ nobile trophꝫum crucis ab vniuerſis xp̃icolis adorat̃ ꝑ ſcl̃a. **ps.** Dñe in virtute tua. ℣. Adoramus te xp̃e ⁊ bñdicimus tibi. ℟. Quia per crucem. **Lectio. iiij.**

Pergẽs itaqꝫ fili⁹ coſdroe cõtra eradiũ iuxta danubium fluuiũ: cũ ſuo ↄtẽdit exercitu. Tãdẽ inſpirãte clemẽtia ſaluatoris vtriſqꝫ ꝓncipib⁹ placuit vt ⁊ ipſi ſinguli in medio fluminis ponte dimicaturi cõfligerẽt: ⁊ cui ſors ↄtuliſſet victoriaꝫ: ipſe ſine dãno vtriuſqꝫ exercit⁹ impiũ vſurparet. Decreuerũt etiã cũ iuramento: vt ſi aliq̃s ex eoꝝ pp̃lo ꝓncipi ſuo venire ĩ auxiliũ ꝓſũpſiſſet: crurib⁹ excĩſis ⁊ brachijs: ĩ flumine mergeret̃. ℟. Inceſſus humiles dauid exhibuit: cũ archa dñi ferret̃ a ꝓlio: Chriſtũ ſignificans in mundi medio dum ſe prebuit humileꝫ in crucis termino. ℣. Crucem fert humeris tyro magnificus: portam ingreditur perfuſus lachrymis: deponit regia ſupplex ⁊ humilis. Chriſtuꝫ. **Lectio. v.**

Q Uncꝫ vtricꝫ ꝑplo hoc placu
iſſet:ipſi duo dimicātes in
pōtis medio ↄgreſſi ſūt. Diu tñ̄ il
lis iter ſe certātib⁹:tādē dñ̄s pul
ſat⁹ lachrymis xp̄ianoꝝ:ꝑ ꝟtutē
ſcē crucis:cui ſe die eodē memo/
rat⁹ ꝑnceps attētius cōmēdaue/
rat:fideli ſuo ſuo eradio:xp̄s cō/
ceſſit de hoſte triūphuꝫ. Tantacꝫ
mētis imutatio coſdroe iuaſit ex
ercitū:vt volūtarie oēs eradij ſe
ſbderēt tā poteſtati ꝙ̄ꝫ fidei. Quos
ille benigne ſuſcipiēs in hoc illis
clemētiā ꝑſtitit vt oēs ad baptiſ
mū ↄuolarēt:qd̄ vticꝫ ſe facturos
pariter cūcti ſpopōderūt. ℞. Tē
pli dñ̄ici cōpleto ope ↄfert dona/
ria ſalomō ſapiēs crucem apl̄is
mr̄eꝫ diſcipulo: Pacē humilib⁹
dat xp̄s ſingulis curſus magnifi
ci adepto brauio. ℣. Offert ma/
gnalia ꝑnceps magnific⁹ ꝛ ꝑui/
legia dedit eccl̄ijs tēdit ad ꝓpria
cōpletis oībus. Pacē. Lcō. vj.

I Pſe aūt xp̄ianiſſimi⁹ ꝑnceps
regna q̄ coſdroe tenuerat cir
cūquacꝫ ꝑluſtrās ad ſedē illi⁹ ꝑ/
uenit: ꝛ cū paucis ad eū aſcendit
ſedētēcꝫ in throno aureo reppit.
Cūcꝫ coſdroe tremefactus ſaluta
tiōis ꝟba ꝓferret eradio. Ille re
ſpōdit: Si vis ſalutē habē̈ ꝑfectā
ꝓeo ꝙ lignū ſcē crucis ꝙ̄ꝫuis idi
gn⁹ honorifice tñ̄ iuxta moduluꝫ
tuū tractaſti: ꝛ ſi credere in dñ̄m
ieſū xp̄m volueris eūcꝫ in ꝟitate
ↄfeſſus fueris:regnū tibi ꝑſarum
tñ̄ cūꝑ̄imonio tuo ꝛ vita: acce/
ptis a te paucis obſidibus dabo.
Si aūt aliud elegeris: mox meo
gladio iteribis. ℞. Cōfert ſanitas
dire ſauciatis cū dei famulus in li
gno ſublimi ſerpētē exaltat. Et de
uicta morte ſalus acqrit cū xp̄s i
cruce alti⁹ ſublimat. ℣. Arbor di
gniſſima dū plebi pādit reſurgit
mortu⁹:renouant antiq̄ miracl̄a.
Et de. In. iij. noc. aīt. Adoram⁹
te xp̄e ꝛ bñ̄dicim⁹ tibi:qꝛ ꝑ crucē
tuā redemiſti mūdū. ps. Canta
te. j. Aīt. Propter lignū ſerui fa
cti ſum⁹ ꝛ ꝑ ſcām cruceꝫ liberati
ſum⁹: fruct⁹ arboris ſeduxit nos:
fili⁹ dei redemit nos all̄a. ps. Do
min⁹ regna. Aīt. Saluator mū
di ſalua nos q ꝑ crucē ꝛ ſāguineꝫ
tuū redemiſti nos: auxiliare no/
bis te dep̄camur de⁹ nr̄. ps. Can
tate. ij. ℣. Ois terra adoret te ꝛ
pſallat tibi. ℞. Pſalmum dicat
noi tuo domine. Scdm ioānem.

I N illo tp̄e: Dixit. i. d. ſ. Nūc
iudiciuꝫ ē mūdi: nūc ꝑnceps
hui⁹ mūdi eijciet foras: ꝛ rel. Do
mel. ſci augu. ep̄i. Lcō. vij.

Q Uomodo inqt nūc iudiciū
ē mūdi? Quid ergo expectāduꝫ ē
in fine ſcl̄i? Sꝫ qd̄ in fine ſcl̄i expe
ctat iudiciū erit iudicādoꝝ viuoꝝ
atcꝫ mortuoꝝ: iudiciū erit ꝑmio/
rum penarūcꝫ eternaruꝫ. Quale
ergo nūc iudiciū eſt? Poſſidebat
ergo diabolus genus humanum
ꝛ reos ſuppliciorꝝ tenebat ſub cy
rographo peccatoꝝ. Dominabat
in cordibus infidelium: ad crea/
turam colēdam deſerto creatore
deceptos captiuoſcꝫ pertrahebat.
℞. Dulce lignum dulces cla/
uos: dulce pondus ſuſtinuit:

Que digna fuit portare pciū hu/
ius ſcli al'. ℣. Hoc ſignuȝ crucis
erit in celo cum dominus ad iudi
candum venerit. Que. Lec. viij.

P Er xp̄i aūt fidē q̄ p mortem
ei⁹ ⁊ reſurrectionē firmata
ē: atq; p ei⁹ ſāguinē q in remiſſio
nē fuſus ē peccatoꝝ multa milia
credētiū a dn̄atu diaboli liberan
tur: xp̄o copulant ⁊ ſub tāto capi
te vno ei⁹ ſpū mēbra fideliū vege
tant. Hoc vocabat iudiciū hāc di
ſcretionē: hāc a ſuis redēptis dia
boli expulſioneȝ cōmemorat. ℟.
Hoc ſignū crucis erit in celo cuȝ
dn̄s ad iudicādū venerit: Tūc ma
nifeſta erūt abſcōdita cordis nr̄i
all'. all'. ℣. Cum ſederit filius ho/
minis in ſede maieſtatis ſue ⁊ ce
perit iudicare ſclm̄ p ignē. Tunc.

D Eniq; attēde qd di L. ix.
cat: q̄ſi q̄rerem⁹ qd eſt qḋ
ait nūc iudiciū ē mūdi: ſecut⁹ expo
ſuit. Ait eni: Nūc pnceps huius
mūdi eijcieẗ foras. Audiuim⁹ q̄lē
eē iudiciū dicit. Nō ergo illḋ qḋ
ī fine vētuꝝ ē vbi viui ⁊ mortui iu
dicādi ſunt: alijs ad dexterā alijs
ad ſiniſtrā ſeparatis: ſȝ iudicium
quo mūdi hui⁹ pnceps eijcieẗ fo/
ras. Ad lau. ⁊ p ho. aāt. O ma/
gnū pietatꝭ op⁹ mors mortua tūc
eſt: qn̄ in ligno mortua vita fuit.
Aāt. Salua nos xp̄e ſaluator p v
tutē crucis q ſaluaſti petrū ī ma/
ri miſere nobs. Aāt. Ecce crucē
dn̄i fugite partes aduerſe: vicit
leo de tribu iuda radix dauid all'a
Aāt. Nos gl'iari oportet ī cruce
dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Aāt. Per ſignū

crucis de inimicis nr̄is libera nos
de⁹ nr̄. Cap. Fr̄es: Hoc eni. Hy.
Luſtris. ℣. Adoram⁹ te xp̄e. ℟.
Q: p cru. Ad bn̄. aāt. Sup oia
ligna cedroꝝ tu ſola excelſior ī q̄
vita mūdi pepēdit ī q̄ xp̄s trium/
phauit: ⁊ mors mortē ſupauit in
eternū. Ad tertiā. vj. ⁊. ix. oia di
cunt ſicꝰ ī alio feſto excepto q ℣. ⁊
℟. bi. nō addit all'. Ad vſ. aāt. O
magnū pieta. ſicꝰ ī pmis vſ. Ad
M. aāt. O crux benedicta q̄ ſola
fuiſti digna portare regē celoꝝ ⁊
dn̄ȝ al'. Oro vt. ſ. In ſcōꝝ mar/

B tyrū cornelij ⁊ cypani. Oro
Eatoꝝ martyruȝ pariterq;
pōtificū cornelij ⁊ cypani nos q̄ſu
m⁹ dn̄e feſta tueant ⁊ eoꝝ cōmen
det oro venerāda. Per. Lcō. j.

C Orneli⁹ natiōe roman⁹ ex
pr̄e caſtino: ſedit annos. iij.
dies decē martyrio coronat. Sb
hui⁹ epatu nouat⁹ nouatianū ex
tra eccleſiam ordinauit ex africa
nicoſtratū. Hoc facto ꝯfeſſores q
ſe ſeparauerāt a cornelio cū maxi
mo pſbyro: q cū moyſe fuit ad ec/
cleſiā ſūt reuerſi: ⁊ facti ſūt ꝯfeſſo
res fideles. Poſt hec corneli⁹ ep̄s
cētūcellis pulſus ē: ⁊ ibi ſcriptā
ep'laȝ de ſua ꝯfirmatiōe miſſā a cy
priano quā cypan⁹ in carcere ſub
ſcripſit: a celerino latore ſuſcepit.

H ic tpib⁹ ſuis: rogat⁹ a q̄/ L. ij.
dā mr̄ona lucina: corpora ap'loꝝ
petri ⁊ pauli de cathacūba leua/
uit noctu. Primū qdē corp⁹ bti
pauli btā lucina poſuit ī pdio ſuo
via hoſtiēſi: ad lat⁹ vbi decollat⁹ ē
Bti vo petri corp⁹ accepit btūs

cornelꝰ epꝯs: ⁊ poſuit iuxta locum
vbi crucifixꝰ ē iter corpora ſcōꝝ
epoꝝ i tēplo apollinis: i mōte au
reo: i vaticano palatij neroniani
ītio kal. iulij. Poſt hec cornelius
ambulabat noctu cētūcellis. L.
Eodē tpe audiuit deciꝰ eo ꝙ iij.
epl'az accepiſſet a btō cypꝛiano car
thaginēſi epo: miſitqꝫ cētūcellis:
⁊ adduxit btm̄ cornelium quē iuſſit
ſibi cū ꝑfecto vrbis in tellude no
ctu pñtari. Cui ita dixit: Sic diſ-
finiſti vt nec deos ↄſideres: nec ꝑ
cepta ꝑncipū vel minas nr̄as ti-
meas: vt ↄtra rēpublicā lr̄as ac-
cipias ⁊ dirigas? Cornelius epꝯs
dixit: Ego de corona dn̄i lr̄as ac-
cepi: nō ↄtra rēpublicā: ſꝫ ſpūale
ↄſiliū ad aīas redimēdas. Tūc de
ciꝰ iracūdia plenꝰ iuſſit os eiꝰ cū
plūbatis cedi: ⁊ ꝑcepit eum duci
aū tēplū martis vt adoraret: qḋ
ſi nō faceret capite trūcaretꝰ. Pro
Apud ſcō cypꝛiano. Lec. iiij.
Apud africam beati cypriani epi ⁊
martyris: valeriano ⁊ galieno i-
peratoribꝰ: galerio maximo ꝓcō
ſule. Quibꝰ agētibꝰ ⁊ elaborātibꝰ
cōprehēſus ex ꝑcepto aſpaſij pā-
ni ꝓcōſulis: i exiliū ciuitate corru
bitana miſſus ē: habitauitqꝫ ibi
ſuſpēſa mēte tm̄ ad calcādas paſ
ſiones huiꝰ tpis amore xp̄i aīatꝰ
Poſt dies aūt multos egreſſus
de exilio habitabat in hortis ſuis.
Et cū illic moraretꝰ venerūt ad eū
duo ꝑncipes ex officio ꝓconſulis
galerij maximi: qui aſpaſio pāno
ſucceſſerāt: ⁊ leuātes eū i curricu
lo duxerūt ad ꝓcōſulē i locū ſexti
vbi ꝓ ſanitate reparāda degebat
Altera die. xviij. kal. octo L. vi.
bris mane galeriꝰ maximꝰ ſcm̄ cy
prianū epm offerri ſibi ꝑcepit in
atrio ſecutiolo. Cui iter alia cum
dixiſſet ꝓcōſul: iuſſerūt te ſacra-
tiſſimi ꝑncipes cerimoniari. Sā
ctꝰ cypꝛianꝯ dixit: Nō faciā. Ma-
ximus ꝓcōſul dixit: Cōſule tibi.
Scūs cypꝛianꝯ dixit: Fac qḋ tibi ꝑ
ceptū ē: nā i re tā iniuſta nulla ē
ↄſultatio. Maximꝰ ꝓconſul dixit
Diu ſacrilega mēte vixiſti: ⁊ neſa
rios tue ↄſpirationis hoīes aggre
gaſti ⁊ inimicū te dijs romanis
cōſtituiſti. Nec te pij impatores
ad ſectā cerimoniarū vocare po-
tuerūt. Cū ſis ergo neqſſimi cri-
minis auctor ⁊ ſignifer: de ꝑhēſus
eris ipſo documēto cū his quos i
ſcelere tuo tecū aggregaſti: vt ſā
guine tuo ſatiētur diſcipline tue.
Et his dictis decretū de tabella
recitauit. Taciū cyprianum gla
dio animaduerti placet. Lec. vi.
Scūs cypꝛianꝰ hec audiens dixit:
Deo grās ago. Et cū duceretꝰ po
pulus fratrū plāgēs dicebat: Et
nos cū eo decollemur. Et ita ꝑdu
ctꝰ glīoſus martyr poſt ꝑtoriū in
agrū ſexti exuit ſe lacerno birro ⁊
cōplicās poſuit ad genua ſua. De
īde dalmaticā tunicā tulit ⁊ dia-
conibꝰ tradidit. Et ſtās i linea ſu
ſtinebat ſpiculatorē cui. xxv. au-
reos dare ꝑcepit. Frēs vō flētes
linteamina ⁊ oraria añ eum pone
bāt: ne ſcūs cruor defluēs abſorbe
retꝰ a terra. Qui cū lacinias ma-
nuales ſibi ligare nō potuiſſet: iu

lianꝰ pſbyt̃ ⁊ iulianꝰ ſubdiaconꝰ
ipſi ligauerũt. Ipſe v̉o ſibi manu
ꝓpria oculos texit: ⁊ genua ĩ t̃ra
poſuit: oꝛõnẽq; ad dñz fudit: ⁊ ſic
gladio ꝑcuſſus migrauit. L. vij.
Corpꝰ eiꝰ ꝓpter gẽtiliũ curioſita
tẽ in ꝓximo collocatũ ẽ: ſ; ne a gẽ
tibꝰ tolleret̃: nocte adueniente ex
eodẽ loco vbi poſitũ fuerat ſubla-
tũ ẽ. Et cũ cereis ⁊ ſcholaribꝰ ĩ ar
cha cuiuſdã cãdidi ꝓcuratoꝛis ĩ
via mapaliẽſi iuxta piſcinas cu;
magno triũpho ſepultũ ẽ. Poſt
multa v̉o curricula annoꝝ glio-
ſiſſimo karolo frãcis impante: cõ
tigit legatione frãcoꝝ fugiẽtes il-
luſtres ac ſapiẽtes ⁊ circũſpectos
ac legatos trãſitũ ꝑ africã feciſſe.
Qui cu; carthaginẽ diruptã ⁊ lo-
ca venerabilia ſcõꝝ martyru; re
uertẽtes a rege ꝑſarũ: q̃ excepta ĩ
dia totũ pene tenebat oꝛiẽtẽ vidiſ
ſẽt: facile ſibi ꝯciliato ꝑncipe ac fa
uoꝛe ĩ re tali ꝑſtãte ꝓ magno mu
nere rogauere vt oſſa btĩ cyꝑani
eis ferẽda ꝑmitteret. Qd̓ ille nõ
magni ducẽs cõtinuo poſtulata
ꝯceſſit. Atq; pio impatoꝛi cuius
grã; oĩu; q̃ ĩ toto oꝛbe t̃raꝝ erãt
regũ ac ꝑncipũ amicitie ꝑponẽt:
ipi ea ferrẽt libẽter aſſẽſit. L. viij.
Cũq; venerabiles legati ingẽtia
dona martyrũ: ſcilicet reliq̃as fe-
rẽtes. Nam ⁊ btĩ ſpati martyris
mẽbꝛa q̃ vnꝰ fuit ex illis. xij. pre-
clariſſimus martyribꝰ cilitanis:
caput etiã glioſi martyris pan-
thaleonis ſecũ cũ btĩs oſſibꝰ cy-
pꝛiani habẽtes reuerterent̃ ꝓſpe-
ris vſis velis. Tãdẽ ꝑuenere ad
arelatẽ: ibiq; ſacramẽbꝛa marty
rũ ſignata iteri; relinquẽtes lega
tionẽ ſuã glioſo impatoꝛi renun-
ciare iã multo tpe exacto feſtina
uere: ⁊ vt aĩum regis amplĩꝰ ſibi
de legatione ſtrenue ꝑfecta cõci-
liarẽt iter alia de ſcõꝝ reliq̃is ab
africa deportatis eiꝰ aĩu; attollũt
Qñ ille plurimũ letus eos tãdiu
apud arelatẽ digna veneratione
ſuari iuſſit donec ipſe magno ope
re in regno ſuo tẽplum conderet:
vbi tam ꝑcioſũ pignꝰ ingẽti cul-
tu ⁊ oꝛnatu reponeret. Lectio. ix.
Sed emergẽtibꝰ cauſis dũ opꝰ
tardius ꝯſtruit̃ occaſionẽ nactus
leidradus venerabilis lugdunen
ſis epũs glioſum impatoꝛe; roga-
uit vt ad ciuitatẽ ſuã deferri btã
oſſa martyrũ ei liceret. Annuit ĩ
peratoꝛ. S; vbi his deuotꝰ ⁊ pius
votũ ſuũ ꝑfecit cũ honoꝛe infra ci-
uitatẽ lugduni deportata ſũt. Ibi
q; in maioꝛi eccl̃ia btĩ ioãnis ba
ptiſte ac ſci martyris ſtephani:
aliquãto tpe cuſtodita vt ad deſẽ
ſionẽ ciuiũ deo id miſericoꝛdit̃ ope
rãte: ⁊ iã impatoꝛe votũ ſuũ de edi
ficatione tẽpli ĩ lõge alia trãſferẽ
te ſcõs: glioſiſſimas reliq̃as btõꝝ
martyrũ in ꝑdicta eccl̃ia poſt ve-
nerabile ⁊ ſacrũ altare decentiſſi-
ma ſepultura recõdidit ac poſte-
ris ciuibꝰ ſuis ꝓfuturas honoꝛa
biliter cõmẽdauit. Deferunt̃ aũt
cũ btõ cyꝑano paſſi creſcentianꝰ
victoꝛ roſula ⁊ generalis. In ſc̃i
nicomedis. Oro
Adeſto dñe ppl̃o tuo: vt btĩ nicomedis
martyris tui merita ꝑclara ſuſci

pičs ad impetrandam miſericor/
diam tuam ſemper eius patroci/
niũs adiuuemur. Per. Lectio.j.
NAtale ſci nicomedis marty
ris: quẽ flaccus comes cuꝫ
ad eũ platũ fuiſſet ꝙ corp⁹ ſcẽ fe/
licule v̾ginis quaꝫ ipſe ꝓ xp̄o pu
nierat ſepeliſſet: fecit teneri ⁊ duci
ad ſacrificãdũ. Qui cũ dicẽt: ego
nõ ſacrificabo niſi deo oĩpotẽti q
regnat in celis: nõ his excisis la-
pidibꝰ q in tẽplis q̃ſi i carceribꝰ
cuſtodiunt clauſi: plũbatis diutiſ
ſime ceſus migrauit ad dñꝫ. Cor
pus eiꝰ in tyberim ꝑcipitatũ eſt.
Qđ a clerico ei⁹ noĩe ⁊ ope iuſto
collectũ ⁊ ꝑductũ ad horticellum
ſuũ ſepultũ ẽ iuxta muros via nu
mẽtana. In ſcõꝝ mar. lucie ge
miniani ⁊ euphemie v̾ginis. Oĩo
PReſta dñe ꝑcibus nr̃is cuꝫ
exultatione ꝓuẽtũ: vt quoꝝ
diẽ paſſionis annua deuotione re
colimus: etiam fidei cõſtantiam
ſubſequamur. Per. Lectio.j.
IMperantibus diocletiano ⁊
maximiano iudicibꝰ ab effra
ſio ⁊ megaſio: mãſerat btã lucia ĩ
viduitate. xxx. ⁊ ſex annos. Toti⁹
aũt vite ipſius fuerũt anni. lxxv.
Que accuſata a filio ſuo eupre/
pio ꝙ xp̄iana eẽt: iuſſit eã diocle/
tianus ſibi adduci ⁊ dixit ei: Au
dio q: reũ ill[illegible] crucifixũ ꝯfiteris: ⁊
deos nr̃os derides. Nũc aũt ſi pa
rata es viuẽ: parati ſũt ⁊ dij oĩpo
tẽtes: vt eis offeras thura vt poſ
ſint tibi eſſe ꝓpitij ⁊ viuas. L.ij.
Scã lucia r̃ndit: Nec ſũt ſibi ꝓ/
pitij nec ſuis cultoribꝰ. Nã mihi
ꝓpitiabit dñs meꝰ ieſus xp̄s: pro
cuiꝰ amore parata ſũ ignẽ vincu
la ⁊ q̃s volueris penas ſufferre.
Audiẽs dioclelianꝰ ꝯſtãtiã fidei
eiꝰ iuſſit eã trahi ad carcerẽ vbi
ꝯſolationẽ diuinã ꝓmeruit. Re/
ducta aũt iterũ añ diocletianũ ꝓ
tribunali ſedẽtẽ: extẽſa eſt glioſa
femina: ⁊ fuſtibus diutiſſime ver
berata. Et ecce ſubito terremotꝰ
factus eſt: ⁊ templũ iouis ita ſub
rutum: vt nec lapis edificij ſuper
lapidem remanſerit. Lectio.iij.
Diocletianꝰ ollã ereã adduci fe/
cit: eãq; plũbo ⁊ pice iuſſit imple
ri ⁊ in circuitu ligna aggregari ⁊
ſuccẽdi: ⁊ ſanctam luciã intra ol
laꝫ demergi: vbi ſãcta dei pſallẽs
triduo vixit. Mittens v̾o diocle/
tianus qui renũciaret ei ſi tota in
cinerem eẽt reſoluta: is qui miſ/
ſus fuerat nũciauit impatori ꝙ
abſq; vlla leſione ſana viueret.
Tũc impius tãto miraculo nullo
modo ad credẽdũ xp̄o incitatus
iuſſit vt onerata ferro ⁊ plũbo per
ciuitatis plateas duceret. L.iiij.
Peruenit aũt añ domũ hoĩs ꝑpo
tẽtis noĩe geminiani: in cuius do
mo demonuꝫ ſimulacra ĩnumera
erãt. Cũq; ſancta lucia domũ ip/
ſaꝫ ꝑtrãſiſſet: ſubito colũba alba
velut nix venit de celo ⁊ ſup caput
geminiani tertio figurãs crucem
ſedit. Geminianꝰ reſpiciẽs vidit
ſibi patere celũ. Et ſtati arripiẽs
curſũ ꝑuenit ad locũ vbi iã ſãcta
dei torq̃bat: ⁊ ꝓſternẽs ſe pedibꝰ
eius cepit narrare qđ vidit: ⁊ ba
ptiſmi lauacrũ expetẽ. Reducta

ꝛ igiꝛ btã lucia in carcerē. L.vᵃ.
Erat aũt qdã ſacerdos ꝓthaſi⁹
noie: cui nocte apparẽs angelus
dñi: monuit vt iret ad carcerẽ: ꝛ
hoiez geminianũ q fõtẽ ſalutis re
grebat baptiçaret. Qui cũ euigi/
laſſet: feſtin⁹ abijt ꝛ btm̃ virũ aq̃
ſalutari lauit. Poſt tertiũ diẽ ex
hibita eſt ſcã lucia diocletiano: ꝛ
cũ ipſa geminian⁹ de quo iã impa
toꝛ audierat. Quos ille penis gra
uiſſime afflictos: diuqꝫ toꝛtos tra
didit cuidã perſiſſimo iudici vt
qḋ deerat penarũ: ipſe ſuppleret.
Qui pꝛimo iuſſit ceruices coꝛum
fuſtibus contundi. Lectio.vj.
Ex ꝛ mox ꝛremotu facto camera
dom⁹ iudiciarie cecidit: ꝛ iudicẽ i
piũ oppꝛeſſit. Deinde ſci marty/
res exhibiti ſũt ꝑmo ab effraſio:
ſub quo ꝛ ſeptuagitaqnqꝫ marty
riũ ipleuerũt: q viſis miraculis q̃
circa ſcõs ſuos dñs opabaꝛ credi
derãt. Hic iudex ipijſſim⁹ poſt ſã
ctoꝝ hoꝝ martyrũ necẽ a diabolo
ſup equũ ei⁹icitat⁹ de lapideo põ
te ꝑcipitat⁹ ẽ in fluuiũ: coꝛpuſqꝫ
ei⁹ nullo loco reptũ. Deĩde btã lu
cia ꝛ btũs geminian⁹ a megaſio
ꝯſulari viro artati: poſt laudabi/
lẽ victoꝛiã martyrij gladio aiad/
uerſi ſũt ſub die.xvj.kal.octobꝛis
Quoꝝ coꝛpoꝛa rapuit q̃dã muli/
er xpiana noie maxima ꝛ vt decu
it martyres ſepeliuit. Pro ſcã eu
phemia. L.vij
Natale ſcẽ eu/
phemie ꝟginis q̃ martyriça
ta ẽ ſub diocletiano impatoꝛe: ꝓ/
cõſule aũt ꝑſco: in ciuitate calce/
donia. Que deferẽte iniquiſſimo

apoliano cũ alijs q̃dragitanouez
tradita ẽ ꝓcõſuli ꝑſco. Cui ꝑſc⁹:
Honoꝛa teipſã ꝛ generis tui di/
gnitatẽ ne amittas ꝛ immola deo
marti. Btã euphemia ei⁹ iniquã
ſuaſionẽ ꝯtẽnẽs pect⁹ ſuum xpi ſi
gnaclo muniẽs impterrita ſtetit.
Priſc⁹ irat⁹: vt eã ſupa/ L.viij.
re poſſet: poſt toꝛmẽta ꝛ carceres
etiã ꝟbera ꝛ argumẽta rotarum
ignes ꝛ põdera lapidũ angulari
uꝫ beſtias ꝛ plagas ꝟgarũ ſecu/
res ꝛ ſartagines igneas adhibu
it: ĩ vltimo ĩ theatꝝ duci ꝛ leones
ac beſtias ei laxari iuſſit. Tũc btã
ꝟgo fũdẽs oꝛonẽ ad dñm dixit.
Tu dñe not⁹ oib⁹ q te inuocãt fide
pura ꝛ ĩtegra: ſuſcipe aiaꝫ ancille
tue. Et ſicũ ſuſcepiſti ſacrificiũ pꝛiſ
nr̃i abꝛahe: ita digneris ſuſcipe ſa
crificiũ humilitatꝭ mee qḋ tibi ob
ꝯfeſſionẽ laudis tue imolaꝛ. L.ix
Nũc vna ſoliimodo de beſtijs ac
currẽs moꝛſũ ſcõ coꝛpoꝛi ei⁹ ĩfixit
ꝛ ita ĩmaculatũ ꝟgo dei ſpũm red
didit. Veniẽtes aũt mr̃ ei⁹ theodo
la ꝛ philophirõ pꝛ ei⁹: furatũ coꝛ
pus ei⁹ ſepelierũt: quaſi mille paſ
ſus a ciuitate calcedonia. Cõple
tũ ẽ aũt martyriũ ei⁹.xvj.die mẽ
ſis ſeptẽbꝛis. In feſto ſacroꝛum
ſtigmatum ſci frãciſci ad vſ.aña.
Crucis vox hũc. cum reſ. de lau.
ꝑs. Dixit dñs. In fine Lau. do.
om. gẽ. Cap. Fr̃es: Mihi aũt ab.
Crucis xpi mõs al/ Hym.
uerne recẽſet myſteria: vbi
ſalutis eterne danꝛ ꝑuilegia: duꝫ
frãciſcus dat lucerne crucis ſua
ſtudia. Hoc in mõte vir deuotus
ſpec

ſpectu ſolitaria paup amando ſe/
mot⁹ ꝯdēſat ieiunia: vigil nudus
ardēs totus crebra dat ſuſpiria.
Solus ergo clauſus orās mente
ſurſuȝ agit: ſup geſtis crucis plo
rās merore ꝯficit: crucifixiq fructū
iplorās aio reſoluit. Ad quē ve-
nit rex e celo amictu ſeraphico:
ſex alarū tect⁹ velo aſpectu pacifi
co: affixuſq crucis telo portento
mirifico. Cernit ſu⁹ redēptorē
paſſū ipaſſibilē: ſcelꝝ impatoreȝ
tā piū taȝ humilē vboꝝ audit te
norē viro nō effabilē. Vertex mō
tis iflāmat vicinis cernētib⁹ cor
frācisci trāſformat amoris ardo
rib⁹: corp⁹ vo mox ornat mirādis
ſtigmatib⁹. Collaudet crucifi/
xus tollēs mūdi ſcelera: quē lau/
dat crucifixus crucis ferēs vul/
nera: frācisc⁹ pſus inix⁹ ſup xpi
ſedera. Amē. ℣. Signaſti dñe
ſeruū tuū frāciſcū. ℟. Signis re
dēptionis nr̄e. Ad. M. ant. Ce/
loꝝ cādor ſplēduit nouum ſydus
emicuit ſacer frāciſc⁹ claruit cui
ſeraph apparuit: ſignāſ cuȝ cara
ctere: i volis plātis latere: dū for
mā crucis gerē vult corde ore ope
Deus q mira crucis Oratio
myſteria i btō frāciſco ꝯfeſ-
ſore tuo multiformiter demōſtra
ſti: da nobis q̄ſum⁹ deuotiōis ſue
ſemp exēpla ſectari ⁊ aſſidua eiuſ
dē ſcē crucis meditatione muni/
ri. Per. Ad mat. iui. añe ad no
ctur. ps. ℣. ℟ia bre. ⁊ etiā maio/
ra vſq ad octauā. ℟. dicunt ſicut
in natali eiuſdē. Lectiones de le/
gēda ipſi⁹ legunt. Regre in cap°

de ſacris ſtigmatib⁹. Ad noc. hy.
Crucis arma fulgētia vidit
frāciſcus dormiēs: xp̄m di
cētē audiēs tua erunt hec omni
Crucis vis ⁊ refugiū hec crucis
arma p̄buit: qbus frāciſcū indu/
it aduerſus aduerſariū. Crucis
ſacrata lectio ter frāciſco ſe p̄bu/
it: dū ter librū apuit ꝓ virtutis i
dicio. Crucis xpi deuotio frāci
ſci traxit ſtudia: cunctaq cordis
gaudia cuȝ oī deſiderio. Crucis
vt ad ſupplicia xp̄m frāciſcus po
ſitū: videt ⁊ audit monitū hec ſeq̄
re veſtigia. Crucis herens veſti
gijs crucis fructū conſequit: quo
corde carne pingit ⁊ ſignat indi/
cijs. Crucis virt⁹ ⁊ gr̄a nos cō
ſignet in frōtibus: in mēbris ⁊ ſē
ſibus ꝓ phēni cuſtodia. Amen.
℟. viij. Mihi aūt abſit gliari ni/
ſi in cruce dñi nr̄i ieſu xpi: Per
quē mihi mūdus crucifixus eſt ⁊
ego mūdo. ℣. Ego enim ſtigma
ta dñi ieſu in corpore meo porto.
Per. Ad lau. ⁊ p hor. ant. Cru
cis vox hūc alloqtur ter dicēs tu
te p̄para: vade frāciſce repara do
mū meā q̄ labit. Añt. Crucis v
bū ꝓponit frībus p antonium: ⁊
frāciſcus ad oſtiū in crucis mo/
dū cernit. Añt. Crucis arbor exi
mia p os franciſci ſurgere appa/
rēs cogit fugere draconem ⁊ de/
monia. Añt. Crucis ſignū thau
littera frōti frāciſci ſcribit que va
ria diſtinguit mirāda lucis opa.
Añt. Crucis magnū myſte rium
ſup frāciſco claruit dū ſignat⁹ ap
paruit cruce duoꝝ enſium. Cap.

ſres: Mihi aũt ab. Hy. Plau
de turba. ℣. Signaſti dñe ſuũ.
Ad bñ. añt. O martyr deſiderio
Regre ĩ natali ei⁹. In ſcđis vſ.
añt. Crucis vox. cũ reſ. pſ. vt in
pmis vſ. Hym. Dec⁹ mox. Reg
re in natali ei⁹. ℣. Signaſti dñe
ſeruũ. Ad. M. añt. Crucis ap/
paret hoſtia: tẽſis in cruce brachi
is: ſex alis tecta varijs: cũ vultus
elegãtia: que frãciſci cor attrahit
augens ei cariſmata ſuaq; ſacra
ſtigmata ĩ ei⁹ carne ꝑtrahit. In
ſci matthei apli ⁊ euãgeliſte. Oro
BEati euãgeliſte matthei dñe
ꝑcib⁹ adiuuemur: vt qđ poſ
ſibilitas nr̃a nõ obtinet: eius no/
bis ĩterceſſione donet. Per. L. j.
BEat⁹ matthe⁹ apl̃s ⁊ euãge
liſta: q latine ĩterp̃taẽ dona/
tus: q etiã ex tribu ſua leui ſũpſit
cognomẽ in q̃ ort⁹ fuit: in latino
aũt ex ope publico nomẽ accepit
q: ex publicanis elect⁹ fuit a dño
⁊ in apl̃atũ trãſlat⁹. Hic ſcripſit
in iudea euãgeliũ litteris ⁊ ſmo/
nib⁹ hebreis: initiãs ab humana
xp̃i natiuitate dicẽs: Liber generã/
tiõis ieſu xp̃i filij dauid filij abra
hã: ſignificãs xp̃m deſcẽdẽtẽ cor
poraliter ex ſemine pr̃iarcharꝝ ſic̃
p ſpũz ſcm̃ ꝑmiſſũ ẽ p ꝑphetas.
Is etenĩ eũdẽ redẽptorẽ Lec. ij.
nr̃m natũ ⁊ paſſũ annũciãs ĩ ſili
tudine hoĩs aĩali p̃mo cõparaẽ.
Pri⁹ qdẽ in iudea euãgelizauit:
poſtmodũ ĩ macedonia. Verũ cũ
ſe pararet trãſire ad ethiopiaz q̃
ei in ſortẽ p̃dicationis aduenerat
pr̃ia lingua hoc ẽ hebrea: euãgeliũ
cõpoſuit ⁊ ea q̃ p̃dicauerat cõpre
hẽdẽs: his a qbus ꝑficiſcebatur
ad memoriaz reliqt. Lectio. iij.
CU̇ veniſſet aũt in ciuitatẽ eorũ
magnã q̃ dicit nadaber: in q̃ erat
rex noĩe egypp⁹: filiũ ei⁹ vnicũ a
morte ſuſcitauit: eũdẽq; regẽ cuz
vxore ⁊ toto regno ad xp̃z ↄuertit
Filiã quoq; ei⁹ eugeniã ſacro ve/
lamine ↄſecrauit: quã cũ hirtac⁹
ſucceſſor ipſi⁹ ſuo vellet ↄiugio co
pulare ab apl̃o xp̃i ꝓhibitus ẽ.
Tũc irat⁹ rex hirtac⁹: iuxta alta
re vbi corp⁹ xp̃i ab eo fuerat ↄſe/
ctũ miſit ſpiculatorẽ q orãtẽ apl̃z
expãſis manib⁹ a tergo pũctum
ictu gladij feriẽs: xp̃i martyrem
fecit. Paſſus ẽ aũt btĩſſim⁹ apl̃s
matthe⁹ in pſida. xj. kal. octobris
⁊ regeſcit in mõtib⁹ parthorum.
Tres lectiones legunẽ de cõmu/
ni euãgeliſtaruz. Scđz matthẽ.
IN illo tp̃e: Vidit ieſus hominẽ
ſedẽtẽ in teloneo mattheũ no/
mine ⁊ ait illi: Sequere me. Et
ſurgẽs ſecutus eſt eũ: ⁊ rel. Ho/
melia ſci ambroſij epi. Lcõ. vij.
MYſtica publicani vocatio:
quẽ ſeq iubet non corporis
greſſu: ſz mẽtis affectu. Itaq; il/
le p̃us auara de mercedib⁹ dura
de laboribus piculiſq; nautaruz
emolumẽta cõquirẽs: v̊bo voca/
tus: ꝓpria dereliqt qui rapiebat
aliena: ac vile illud ſedile deſtitu
ens: toto poſt dñm veſtigio mẽtis
ĩcedit: ↄuiuiũ quoq; magni exhi/
buit apparatũ. Qui enim domi/
cilio xp̃m recepit interno: maxi/
mis delectationibus exuberanti

um paſcit voluptatum. Lec. viij.
Itaqꝫ dñs libēter igredit ⁊ in ciꝰ
q crediderit recūbit affectu. Sz
rurſus accēdit inuidia pfidoꝝ: ⁊
future pene ſpecies pfigurat. Epu
lātibꝰ eni fidelibꝰ ⁊ in illo celoꝝ
recūbentibꝰ regno: pfidia ieiuna
torquebit. Simul etiā oſtēditur
quātū interſit inter emulos legis
⁊ grē: qꝫ illi q legē ſequunt ieiune
mētis famē patiant eternā: qui
vo vbū in iterioribꝰ aie receperunt
alimēti celeſtis ⁊ fōtis vbertate
recreati eſurire ⁊ ſitire nō poſſūt.
Et ideo qui animo ieiunabant:
murmurabant dicētes. Lec. ix.
Quare cū publicanis ⁊ peccato
ribꝰ mādūcat ⁊ bibit? Serpētina
vox iſta ē. Deniqꝫ hāc pmā vocē
ſerpēs emiſit dicēs eue: Quid vti
qꝫ vobis deꝰ dixit: nolite mādūca
re ex oi ligno? Ergo prīs ſui vene
na diffūdūt q dicūt: Quid vtiqꝫ
cū publicanis ⁊ peccatoribꝰ mā-
ducat ⁊ bibit? Añ dñs cū peccato
ribꝰ mādūcādo etiā cū gētibꝰ nō
phibet nos inire cōuiuiū dicēs:
Nō egēt q ſani ſūt medico: ſed q
male habēt. In ſcōꝝ martyruz
mauritij ⁊ ſociorū eius. Oratio
Annue qſumus oipotēs deꝰ:
vt ſcōꝝ martyrū tuoꝝ mau
ritij ⁊ ſocioꝝ eius nos letificet fe-
ſtiua ſolēnitas: vt quorum ſuffra
gijs innitimur: eorum natalicijs
gloriemur. Per. Lectio. j.
In gallijs ciuitate ſeduno lo
co agauno: natale ſcōꝝ martyrū
thebeoꝝ mauritij: exuperij cādidi
victoris inocētij ⁊ vitalis cū ſoci-
is ſuis q ſub maximiano paſſi: p
xpo glioſiſſime coronati ſunt. Ut
igit btiſſime paſſionis eoꝝ cauſaz
breuiter loqmur: ſub maximiano
q romane reipublice cū diocletia
no collega impium tenuit: per di
uerſas puincias fere laniati aut
interfecti ſūt martyrū ppli. L. ij.
Idē nāqꝫ maximianꝰ erga deuz
celi pphanus: impietatē ſuā ad
extinguēdum xpianitatis nomē
armauerat. Siqui aūt tūc confi-
teri veri dei cultum audebāt: ſpar
ſis vſqꝫquaqꝫ militū turbis: vel
ad ſupplicia vel ad necem rapie-
bant. Erat eodez tpe in exercitu
legio militū q thebei appellabant.
Legio autez vocabat que tūc ſex
milia ac ſexcētos ſexaginta ſex vi
ros in armis habebat. Lcō. iij.
Hi in auxiliū maximiano ab ori
entalibus partibus accerſiti ve-
nerant viri in rebus bellicis ſtre
nui: virtute nobiles: ſed fide nobi
liores: erga imperatorem fortitu-
dine: erga xpm deuotione certan
tes. Itaqꝫ cum ⁊ hi ſicut ⁊ ceteri
militum ad delaniādam xpiano-
rum multitudinez deſtinarent: ſo
li crudelitatis miniſterium detre
ctare ſūt auſi: atqꝫ huiuſcemodi
preceptis ſe obtemperaturos ne-
gant. Maximianus non longe
aberat: nam ſe circa octhodorum
itinere feſſus tenebat. Lectio. iiij
Igit cognito thebeorū reſponſo
pcipiti ira feruidus: ob neglecta
imperia: decimum quenqꝫ ex ea-
dem legione gladio feriri iubet:
quo facilius ceteri rebus certis

terriſti metu cederẽt. Reintegra-
tis mãdatis edicit vt reliq in pſe
cutiões xp̄ianoꝝ cogant. Ubi vͦ
ad thebeos denũciatio iterata per
uenit: cognitũqꝫ ẽ ab eis iniũgi ſi
bi rurſus executiones ꝓphanas
vociferatio paſſim ac tumultꝰ in
caſtris exoritur: affirmantium ſe
nunq̈ꝫ vlli in hec taꝫ ſacrilega mi
niſteria ceſſuros. Lectio. vͣ.
His inde cõpertis maximianus
oĩ belua cruẽtior: rurſus ad inge
nij ſeuitiã redit: atqꝫ impat vt ite
rũ decimꝰ eoꝝ neci darẽt: ceteri ni
hilominꝰ ad hec que ſpreuerãt cõ
pellerent. Quibus iuſſis denuo in
caſtra perlatis: ſegregatꝰ ẽ atqꝫ ꝑ
cuſſus q decimꝰ ſorte obuenerat.
Reliqua vͦ ſe militum multitu-
do mutuo ſermone inſtigabat vt
in tã p̄claro ordine ꝑſiſterẽt. L.
Incitamẽtũ tñ fidei maximũ vi.
penes ſcm̄ mauritiũ fuit p̄miceri-
um legionis eiꝰ: q cũ exuperio vt
exercitꝰ appellat cãpiductore: ⁊
cãdido ſenatore militum: accede
bat exhortãdo ⁊ monẽdo ſingu-
los fideliũ cõmilitonũ ⁊ exempla
etiã martyrũ igerẽdo. His itaqꝫ
p̄oribus atqꝫ auctoribꝰ ſuis aĩa-
ti btiſſimi viri: maximiani adhuc
ĩſania eſtuãte: mãdata mittunt:
ſicut pia ita ⁊ fortia. Milites ſu-
mus inquit impator tui: ſed tñ
ſerui qď libere ꝯfitemur dei. Tibi
militiã debemꝰ: illi inocẽtiã. A te
ſtipẽdiũ laboris accipimꝰ: ab il-
lo vite exordiũ ſũpſimꝰ. Lcõ. vij.
Neq in hoc impatorẽ nequaq̈ꝫ
poſſumꝰ: vt auctorẽ deũ negemꝰ:
vtiqꝫ auctorẽ nr̄m ⁊ dñm: aucto-
rẽ velis nolis tuũ. Si nõ tã fune
ſte cõpellimur vt offendamꝰ: tibi
vt fecimꝰ hactenꝰ adhuc parebi
mꝰ. Sin aliť: ipſi parebimꝰ potiꝰ
q̈ꝫ tibi. Iurauimꝰ iquiũt p̄mũ ſa
cramẽta diuina: iurauimꝰ inde ĩ
ſacr̄a regia. Nihil nobis de ſcdis
credas eẽ neceſſe: ſi p̄ma p̄rumpi
mus. Xp̄ianos ad penã p nos re-
quiri iubeas: iaꝫ tibi ex hoc alij re
quirendi non ſunt. Lectio. viij.
Habes nos hic ꝯfitẽtes deũ pr̄eꝫ
auctorẽ oĩum: ⁊ filiũ eiꝰ ieſũ xp̄m
credimꝰ. Uidemꝰ laborẽ ꝑiculo
rũqꝫ nr̄oꝝ ſocios: nobis quoqꝫ ſã
guinẽ eoꝝ aſpſis trucidari ferro:
⁊ tñ ſciſſimoꝝ cõmilitonũ mortes
⁊ fratrũ funera nõ fleuimꝰ: non
doluimꝰ: ſꝫ potiꝰ laudauimus: ⁊
gaudio ꝓſecuti ſumꝰ: qꝛ digni ha
biti eſſẽt ꝓ dño deo eoꝝ pati. Nũc
nos vel hec vltime vite neceſſitas
in rebellionẽ cogit: nõ nos aduer
ſus te impator armauit ipſa ſaltẽ
q̄ fortiſſima ẽ in ꝑiculis deſpatio.
Tenemꝰ ecce arma ⁊ nõ reſiſtimꝰ
qꝛ mori q̈ꝫ occidere ſatis malui-
mꝰ ⁊ iterire inocẽtes q̈ꝫ noxij vi-
uere ꝑoptamus. Siqd in nos vl-
tra ſtatueris: ſiqd adhuc iuſſeris
ſiqd admonueris: ignes tormẽta
ferrũ ſubire parati ſumus. Xp̄ia-
nos nos fatemur: chriſtianos per
ſequi non poſſumꝰ. Lectio. ix.
Cũ hec ⁊ talia maximianus au
diſſet: ⁊ obſtinatos in fide xp̄i vi-
roꝝ aĩos cerneret: deſpans eoꝝ
gl̄ioſã cõſtantiã ſe poſſe reuocare
vna ſẽtẽtia iterfici oẽs decreuit: ⁊

rē ꝯfici circūfuſis militū agminibus iuſſit. Qui cū miſſi ad beatiſſimā legionē veniſſēt: ſtringūt in eos impiū ferrū: mori vtiqꝫ non recuſātes vite amore. In ſancti lini pape ⁊ martyris. Lectio.j.

Linꝰ natione italus de regione tuſcie: p̄re herculiano: ſedit annos. xv. menſes tres: dies xij. Fuit aūt t̄pe neronis: a ꝯſulatu ſaturnini ⁊ ſcipiōis vſqꝫ ad capitonē ⁊ ruffū cōſules: martyrio coronat̄. Hic ex p̄cepto bt̄i petri ꝯſtituit vt mulier velato capite ī eccliaꝫ itroiret. Hic fecit ordinationes duas: ep̄os. xv. p̄ſbyteros xviij. q etiā ſepultꝰ ē iuxta corpꝰ bt̄i petri in vaticano: ſub die nono kal. octobris. In ſcōꝝ martyruꝫ cypriani ⁊ iuſtine. Oratio.

Beatoꝝ martyruꝫ cyp̄ani ⁊ iuſtine nos dn̄e foueāt cōtinuata p̄ſidia: qꝛ nō deſinis ꝓpitiꝰ ītueri quos talibus auxilijs conceſſeris adiuuari. Per. Lectio.j.

Natale ſcōꝝ martyrū cyp̄ani ep̄i ⁊ iuſtine v̄ginis: q paſſi ſūt ſub diocletiano imp̄atore: iudice eutellio. Juſtine pat̄ erat eluſiuſ apud ciuitatē antiochiā: q viam xp̄iane religioniſ a diacono noīe p̄lio audiētes: baptiçati ſūt a ſcō ep̄o optato. Uirgo aūt iuſtina domino ſ̄uiēs frequētabat eccliaꝫ. L.ij.

Agladiꝰ aūt qdā ſcholaſticus vidēs v̄ginē frequēter eūteꝫ ad eccliaꝫ: exarſit ob amorē eius Et cū nullo modo poſſet ad eā ꝑtingere: rogauit cyp̄anū magum p̄cium pollicēs vt arte ſua demones inuocaret: q eā in amorē eius excitare poſſēt. Cyp̄anꝰ aūt magus vocatis demonibꝰ: cepit agere vt ei v̄ginem xp̄i adducerent. Qui ſemel bis ⁊ tertio venientes ad bt̄āꝫ iuſtinā: nihil apud eā ſuis deceptionibꝰ valuerūt: ſꝫ ſigno xp̄i repulſi victi receſſerūt. L.iij.

Cyp̄anꝰ v̄o magus cū illoꝝ virtutē aduerſus v̄ginē haud qc̄qꝫ valuiſſe videret: dixit ad diabolū Dic mihi quēadmodū victi eſtis a virgine xp̄iana? Cui diabolus: dicere inqt tibi nō poſſū niſi p̄us iures mihi: nunq̄ꝫ diſcedere a cultura mea. Cūqꝫ cyp̄anꝰ illi iuraſſet: ait diabolus. Uidi ſignū crucifixi ⁊ extimui. Cyp̄anꝰ dixit: Ergo crucifixꝰ maior ē te? Dic ei diabolus: Etiā. Maior ē eni oīum. L.iiij.

Audiēs cyp̄anꝰ v̄tutem xp̄i ꝯtēnit virtutē diaboli: currēs venit ad ep̄m anthimum ceciditqꝫ ad pedes eiꝰ rogās vt doceret eū ⁊ baptiſmo xp̄i cōſecraret. Btūs aūt ep̄s gr̄as agēs deo: cathetiçauit eū. Et reuertēſ cyp̄anꝰ ī domū ſuā oīa idola ꝯfregit: tuncqꝫ rediēs ad eccliaꝫ diligēter ſalutis v̄bū auſcultare cepit. L.vᵃ

Hora deide q̄ cathecumini foras mittebātur: in ecclia reſidēs monitꝰ ē a diacono vt cuꝫ reliqs cathecuminis egrederet̄. Cōuerſus v̄o ad diaconū dixit ei: Seruꝰ factꝰ ſū xp̄i ⁊ foras me mittis? Dicit ei diaconꝰ: Factꝰ es p̄fectꝰ ſeruus xp̄i? Cyp̄anus dixit: Uiuit mihi xp̄s q demones cōfudit ⁊ miſertus ē mihi: qꝛ nō exeo hinc niſi ꝑ

fectus fuero ſeruus xp̄i. Lec. vi.
Nūciauit diacon⁹ btō anthimo
ep̄o ea que dixerat ei cyprianus.
Qui ſm ordinē inſtructū bapti-
ȥauit eū ⁊ nō multo poſt etiā dia
conez ordinauit. Qui doctrina ⁊
moribus pluſq̄ȝ dici poſſit excre-
ſcēs: miraculoꝝ glia p̄clariſſime
floruit. Verū nō multo interiecto
tp̄e factus ē ep̄s ſāctāq̄ȝ iuſtinaȝ
mr̄em virginū inſtituit. Lec. vii.
Quoꝝ virtutē nō ferens diabo
lus p ſatellites ſuos apud eutelli
um comitē oriētis hoc egit: vt cō
prehēderent cyp̄anus ep̄s ⁊ vir-
go xp̄i iuſtina. Cuius ꝯſpectui vi
culis ligati cū fuiſſēt adducti: co
mes dixit ad btm̄ cyp̄anū: Tu es
cyp̄anus doctor xp̄ianoꝝ q p ma
leficia multos errare feciſti? Bea
tus cyp̄anus dixit: Aliqn̄ in pdi
tione demonū poſit⁹ multos luxu
rioſos feci: ſȝ ſaluauit me de⁹ p v̇-
ginē iuſtinā dum eam per demo-
nia tētare vellē: q̄ illa fide xp̄i per
omnia contempſit. Lectio. viii.
Comes iniqu⁹ iuſſit ſcm̄ cyp̄a-
nū ep̄m poſt hec ſuſpēdi ⁊ exūgu
lari: btām v̇o iuſtinā poſt alapas
crudis neruis imaniter cedi. De
īde ſcm̄ ep̄ȝ ī carcerē recludi: ⁊ ſā
ctā virginē in domo cuiuſdā ma-
trone p̄cepit cuſtodiri. Qui poſt
aliquot dies in p̄ſentia ſui redu-
ctos in ſartagine ferrea iuſſit torq̄
ri: picē adipē ⁊ cerā deſup mini-
ſtris infundētibus. Et cū ibi lau-
dē deo oīpotēti dicerēt: athanaſi
us ſacerdos idoloꝝ poſtulauit co
mitē dicēs: Jubeat claritas tua
⁊ ī noīe deoꝝ vīcā v̇tutē xp̄ianoꝝ
Et cū appropinq̄ſſet ad ſartagi-
nē: erupit ignis ⁊ ꝯſūpſit illū. L.
Comes igit̄ eutelli⁹ acceptis ix.
tot miraculis q̄ xp̄s in ſeruis ſu-
is op̄abat̄: ſcripſit impatori qd
ſup eis iuberet. Qui reſcripſit vt
dirigerent̄ nicomediam ⁊ ibi gla
dio ferirent̄. Perductis igit̄ ad
locū decollationis vidit eos qdaȝ
xp̄ianus theognicus ⁊ accurrēs
oſculat⁹ eſt cyp̄anū. Qd̄ cernens
ſeruus cognatus regis irat⁹ egit
vt cū ſāctis cyp̄ano ⁊ iuſtia theo
gnicus decollaret̄. Et iacuerunt
corpora ſcōꝝ ꝓiecta feris ſex die-
bus īſepulta. Quidam aūt naute
xp̄iani nocte rapuerūt ea: ⁊ naui
gātes deportauerūt ad vrbem ro
mā. Et matrona venerabilis ru-
fina illa reuerēter excipiēs ſepeli-
uit in predio ſuo. Paſſi ſunt au-
tē ſexto kalēdas octobris. In ſā
cti elȝearij confeſſoris tertij ordi-
nis minorum. Lectio. i.
Elȝearius vir inſignis de re
gione ꝓuincie oriundus apud ſpe
ctabiles comites nobilitatis lym
pide non obſcurus: immo pre ce-
teris gr̄a generoſitatis ornat⁹: q̄
ſi refulgēs lucifer inter aſtra pro
ceſſit. Anno ſiqdē t̄tiodecimo vi
te ſue ieiunijs vacās: chorda mul
toꝝ nodoꝝ ſubt⁹ cingebat ad car
nē: frenū laſciuie petulantis ⁊ ſe-
cretū memoriale vulnerum ſalua
toris p̄cepta ſalutaria ſue familie
dedit: quibus offenſa dei caueret:
ꝓximi vitaretur iniuria: ⁊ maie-
ſtas altiſſimi laudaret̄. Lectio. ii.

Elçearius vir pfecte caſtitatis: ꝑ tpe ſanitatis: cū ſōni interpella ret neceſſitas: nunq̄ȝ nudus dicit̄ obdormiſſe. Jn die ciliciuȝ porta bat: vt ꝛ luce ꝛ tenebris dolores ſuſtineret: ſine qbus ſpūs deſide ria nequeūt poſſideri. Ceteruȝ ꝓ carnis repmēdis cupiditatibus ꝛ ꝓ ſapiētie fructib⁹ capeſcendis artiorib⁹ ſe abſtinētie aſtrīgebat frenis: corpuſq̄ȝ ſuū ieiunādo ca ſtigās i ſeruitutē ſpūs redigebat

Elçeari⁹ pudicitie v̓tute **L. iij.** ab annis tenerrimis: vtpote ī vi ro dei tam ꝓſtāter effulſit: vt ſan ctam ꝛ imaculatā virginitatem nō ſolū aīo: ſȝ etiā corpore conſer uaret: ꝛ cū ſcā delphina coniuge ſua duceret ꝑpetuū celibatū non aſpnētes iura cōiugij: nec virgi nitatē in aliquo violātes adherē tes ſpū: ſȝ nequaq̄ȝ corpora ꝯiūgē tes carni fragili: ſȝ theſauros ab ſcōditos ī vaſis fictilib⁹ poſſidētes

Elçearius cognoſcēs qꝛ **L. iiij.** ꝓcipua ē ſcōꝝ virtus humilitas: Jn eo ſiqdem nō generis claritu do: nō affluētia diuitiarū: nō ma gnitudo glie: nō ſublimitas potē tatus virū iuſtū in excelſū ſupbie ſuſtulerūt. Sermo ipſius mitis erat ꝛ placidus: ꝛ vt pfecti⁹ xp̄i amator ꝯtēneret ſemetipſū: lepro ſoꝝ ſaniē lauabat: ꝛ vulnera ꝛ pe des oſculabatur ꝛ ora. Serue batq̄ȝ vir nobilis affectu tāte de uotionis tanq̄ȝ ſi ipſum chriſtum cerneret in leproſis. **Lectio. v.**

Elçearius v̓o iam vti iuſtus re ctor ꝛ pius in dādis ſententijs ac iudicijs ꝓferēdis: iuſti rectiq̄ȝ ſē per indeclinabiliter tenax fuit: vt pote qui nō timore retractus: nō concitatus odio: non munerum cupiditate corruptus immacula te tenuit vias iuſticie. Jllud au tem memorabili dignum laude: vir oīum diſcretiſſimus obſerua bat: vti vniuerſis miſerationib⁹ ſuis ꝛ humilis fauoris gloriā de clararet: ꝛ initiata vota non ſper neret: ꝛ incētiuum peccādi delin quētibus non preberet. **Lcō. vi.**

Elçearius quoq̄ȝ vir ſāct⁹ adeo in pauperes erat liberalis vt nul lus omnino pauper ꝓ dei amore poſtulans ab eo feratur habuiſſe repulſam: propoſiti ſui erat eſuri entes paſcere: nudos veſtire: in firmos viſitare: peregrinos tecto ſuſcipere: conſumpta languori bus atq̄ȝ inedia miſerorum mem bra refouebat: qui in pauperib⁹ chriſtum pauperem: in infirmis infirmitates quas pro nobis aſ ſūpſit agnoſcebat. **Lectio. vij.**

Elçearius homo virtuoſus ꝛ ſā ctus: intelligens ꝙ ad orationis perfectionem omnium tēdit ſtru ctura virtutum vix vnq̄ȝ cum po terat ab oratione ceſſabat. Sicq̄ȝ in omni loco aptus erat orāre: vt in omni ſede terrarum conſtitu ta mōſtraret regna celorum. Ho ras canonicas ritu quem tenet ſancta romana eccleſia: tam de uote dicebat: quaſi oculis mētis deum iugiter cerneret: ꝛ tam inte gre vt nec quidem vnum iota vel apicem preteriret. **Lectio. viij.**

Elzeari⁹ athleta xp̄i arma pati-
entie ad exercitiū ꝟtutis ferē ſic i-
duiſſe: vt cū ꝗ̄uis multa ꝑpeſſum
nunꝗ̄ ad idignationem vix vlla
cōpulerit: nemo turbatū viderit:
nemo mutatū: qnimo opprobria
⁊ ꝯtumelias paſſus cūcta ſic hu-
militer ſuſtinebat: vt in ore ipſius
nō niſi vox laudū ⁊ grāꝝ actio ꝑ
ſonaret. Hoſtib⁹ ſuis clemēter in
dulſit: ad oēm offēſā tāta facilita
te donauit: nō ſolū mitigatū aut
ſedatū ſ ʒ neqꝫ vel modicū idigna
tū ſe fuiſſe mōſtraret. Lectio. ix.

Elzeari⁹ ergo dū eēt pariſi⁹ co-
gnoſcēs ſe morti appropinq̄re cō
feſſus ē deuote cū magna lachry-
marū effuſione: ⁊ ꝗ̄uis ī tota vi-
ta ꝟginitatē ſuā ⁊ ſcē ſue conſor-
tis delphine celauerit ſtudioſiſſi-
me nihilomin⁹ in fine dierū ſuoꝝ
ſpū ſcō cōpulſus loquēs de ea co
rā ſimul aſtātib⁹ in hec ꝟba ꝓru
pit: Saluat⁹ ē hō malus ꝑ mu-
lierē bonā quā ſicut ꝟginē acce-
pi: ita in hac vita mortali ꝟgineʒ
⁊ immaculatā reliquo. Sicqꝫ de
nocte poſt oīa ſacramēta ꝑfecta:
feliciter migrauit ad dūʒ. In ſā
ctoꝝ martyꝝ coſme ⁊ damiani.

Preſta q̄ſum⁹ oīpotēs Oro.
de⁹: vt q ſcōꝝ martyꝝ tuoꝝ
coſme ⁊ damiani natalicia coli-
m⁹: a cūctiſ malis iminētib⁹ eoꝝ
ītercessiōib⁹ liberemur. Per. L.

Apud egeā ciuitatē natale j.
ſcōꝝ martyruʒ coſme ⁊ da
miani ſub ꝑſecutione diocletiani:
ꝑſide lyſia. Hi venerabili matre
theodora geniti ſacris ſūt litteris
eruditi. Profeſſione artis medi-
ci: ꝟtutibus clariſſimi. Hoꝝ reli
gionē audiēs preſes lyſias: miſit
apparitores q eos adducerēt. L.
Quos aſpiciēs iterrogauit ex ij.
q̄ ꝓuincia: aut q̄ eſſent eoꝝ noīa.
Btī coſmas ⁊ damian⁹ rn̄derunt
ei: Ex arabia ſum⁹: noīa nr̄a coſ-
mas ⁊ damian⁹: xp̄iani ſumus.
Sūt nobis ⁊ alij frēs: anthimus
leōtius: euprepius. Quos miſſo
officio iuſſit ſibi ilico p̄ntari ꝑſes
⁊ cepit agē vt ſacrificarēt. L. iij

Et cū nulla rōne aīos eoꝝ ſupra
petrā xp̄ʒ fūdatos mouere poſſet
manib⁹ ⁊ pedib⁹ vinctos iuſſit eos
fortiter torq̄ri: deinde ſicut erāt cō-
cathenati in mari mergi. Quib⁹
ſtatim angelus dn̄i affuit ⁊ diſru
ptis vinculis eos e pelago libera-
uit. Hoc vidētes milites renūcia
uerūt ꝑſidi. Ille mox eis ad ſe re
ductis: docete me inqt maleficia
veſtra ⁊ ego ſeq̄r vos: cōicās opi-
bus veſtris. Sācti ꝟo reſponde-
rūt: xp̄iani ſumus: maleficia ne-
ſcimus: ⁊ in xp̄i noīe maleficioꝝ
virtutē ꝯtēnimus. Lectio. iiij.

Recepti ſūt iubēte ꝑſide in carce
rē: ⁊ ſequēti die ꝓcōſul ſedens ꝓ
tribunali fecit ignē copioſū para
ri: ⁊ btōs martyres de carcere ꝓ
ductos ī medio iactari. Sʒ orāti
bus ſcīs ignis ꝟtutē ſuaʒ amiſit.
Stupefact⁹ ꝑſes: ⁊ q̄ circa marty
res dei ꝓuenerant magicis arti-
bus deſignās: ſuſpendi ac torque-
ri iterum eos iubet. Lectio. vᵃ.

Sed cū grato ⁊ hilari vultu ſupe
riores tormētis exiſterent: para-

tis cruciſbus impiꝰ ꝓcōſul gl'io
ſos martyres ſuſpendi iuſſit atqꝫ
extēdi: ⁊ lapidibus in cruce leua
tos pſeq. Sꝫ cū ictu ſ lapidū in ia
ciētes retorquerent preſes furore
ſuccēſus: ſagittis eos aggredi iuſ
ſit: vt ſaltē leuiore volatu ferrum
in eis figeret. Uerū cū nec in ali/
quo ſcōs leſiſſet: plurimi mittēti/
uꝫ capꝫ vulnerib⁹ defecerūt. R. vj.
Uernēs itaqꝫ maliciā ſuā v̓tute
diuina ſupari: gladio illos aiad/
uerti iubet. Martyriꝫati ſūt autē
bti coſmas ⁊ damianꝰ anthimus
leōtius ⁊ euprepiꝰ. xxvij. die mē/
ſis ſeptēbris. Quoꝝ corpora ſepe/
lierūt religioſi viri in loco venera
bili: nō lōge a ciuitate egea. Duo
rū aūt fratrū: ſcilicet coſme ⁊ da/
miani memoriā roma tēplo ꝑcla
ro ope noi coꝝ edificato ſolēniter
agit. In dedicatione ſci michae/
lis ad vē. aṅt. Stetit angelus. cū
rel. de lau. ps. Dixit dn̄s. In fine
S Lauda. do. om. gen. Caplꝫ.
Ignificauit deꝰ q̄ oportet fie
ri cito: loquēs p angeluꝫ ſuū ſ̓uo
ſuo ioāni q teſtimoniū ꝑhibuit v̓
bo dei ⁊ teſtimoniū ieſu xp̄i q̄cūqꝫ
vidit. Hym. Tibi xp̄e. ℣. Stetit
angelus iuxta arā tēpli. ℟ Ha/
bēs thuribulū aureū i manu ſua.
Ad. M. aṅt. Dū ſacrū myſteriū
cerneret ioānes: archāgelus mi
chael tuba cecinit: ignoſce domi/
ne deus nr̄ qui aperis librū: ⁊ ſol
uis ſignacula eius all'a. Oratio.
DEus q miro ordine angelo
rū miniſteria hoīumqꝫ diſ/
pēſas: ꝯcede ꝓpitiꝰ vt qb⁹ tibi mi
niſtrātib⁹ in celo ſemp aſſiſtit ab
his i terra vita nr̄a muniat. Per
Ad mat. inuit. Regē archāgeloꝝ
dn̄m: Uenite adoremꝰ. Hy. Ti/
bi xp̄e. In pᵒ noc. aṅt. Cōcuſſuꝫ
ē mare ⁊ contremuit terra vbi ar
chāgelus michael deſcēdebat de
celo. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. Aṅt. Lau
demꝰ dn̄m quem laudāt angeli:
quē cherubin ⁊ ſeraphin ſcūs ſā/
ctus ſcūs ꝓclamāt. ps. In dn̄o
ꝯfido. Aṅt. Aſcēdit fumꝰ aroma
tū in ꝯſpectu dn̄i de manu angeli.
ps. Dn̄e qs habi. ℣. Stetit an
gelus iuxta aram templi. ℟. Ha
bens thuribulum. Lectio. j.
IN mōte gargano venerabilis
memoria bti archangeli mi/
chaelis: vbi ipſius noie ꝯſecrata
habet ecclia: vili qdē facta ſcema
te: ſꝫ celeſti ꝑdita v̓tute. Uertice
ſiqdē excelſi mōtis poſita de corpo
re eiuſdē ſaxi: ſpelūce iſtar ꝑcaua
ta oſtēdit. Eſt aūt locus in appu
lie finibꝰ: vbi inter ſinū adriaticū
⁊ mōtē garganū ciuitas ſipōtus
poſita ē. Qui amenibꝰ ciuitatis
ad duodecim milia ꝑerectꝰ in ca
cumine ſuo ſupmo hāc toto orbe
venerādā geſtat eccliam que hoc
modo mortalibꝰ cognita ē. ℟. Fa
ctū ē ſilētiū in celo dū cōmitteret
bellū draco cū michaele archan
gelo. Audita eſt vox milia miliuꝫ
dicentiū: ſalus honor ⁊ virtus oī
potēti deo. ℣. Milia milium mi
niſtrabāt ei: ⁊ decies centena mi/
lia aſſiſtebāt ei. Audi. Lectio. ij.
Q Uidā vir ꝑdiues noie gar/
ganus q ex ꝯuētu ſuo mōti

vocabulū indidit īfinita pecoꝝ
multitudine pollebat. Cōtigit au
tem taurū armenti gregis con-
ſoꝛtia ſpernētem: ſingularem in-
cedere ſolitum: et ad extremū re-
deūte domum pecore nō reuerti:
quē dominus per deuia queque re
quirēs inuenit tandem in vertice
mōtis ſoꝛib⁹ cuiuſdā aſſiſtere ſpe
lūce. Quē cū ſagitta appetiſſet: il
la velut flamine vēti retoꝛta: eum
a quo iactata ē mox reuerſa pcuſ
ſit. Turbati ciues et ſtupefacti q̄li
ter res fuerat effecta: nō eni acce
dere ppius audebāt: ꝯſulūt epm
qd facto opus ſit. Qui indicto ie
iunio triduano a deo monuit eſſe
q̄rēdū. Quo pacto ſcūs archāge
lus michael apparuit epō per vi
ſionē dicēs: Ego ſum michael ar
chāgelus q in cōſpectu dñi ſemp
aſſiſto: ipſius loci eē me cuſtodem
atque oīum q̄ ibi gerunt īſpectoꝛem
hoc volui indicio pbari. ℞. Ste-
tit angelus iuxta arā templi ha-
bēs thuribulū aureum in manu
ſua: et data ſūt ei incēſa multa: Et
aſcēdit fum⁹ aromatū de manu
angeli in cōſpectu dñi. ℣. In cō
ſpectu angeloꝝ pſallā tibi adora-
bo ad tēplū ſcm̄ tuum: et ꝯfitebor
nomini tuo domine. Et. Lcō. iij.

HJs reuelatione cōpertis: cō
ſuetudinē fecerūt ciues: hic
deū pcibus ſanctūque interceſſoꝛē
poſcere michaelē. Duas qdē ia-
nuas ibi cernētes: quarum vna au
ſtralis q̄ et maior erat: aliqt gra-
dibus in occaſū vergētibus adiri
poterat: ſed nec intra criptā itra-
re auſi pre foꝛibus quotidie oꝛo-
ni vacabāt. Interea neapolite be
neuētanos bello laceſcere tētant.
q antiſtitis ſui monitis edocti: tri
duanū ieiunium agūt. Et ecce ip
ſa nocte que belli pcedebat diem
adeſt ſcūs michael in viſione ap
parēs antiſtiti: pces eoꝝ dixit ex
auditas: ſpopondit victoꝛiā: ſeque
eis affuturū: qd mox vitas facti
demōſtrauit. ℞. In ꝯſpectu ange
loꝝ pſallā tibi: et adoꝛabo ad tem
plū ſcm̄ tuum: Et ꝯfitebor nomi-
ni tuo dñe. ℣. Sup miſericoꝛdi-
am tuā et vitatē tuā: qm̄ magnifi
caſti ſup nos nomē ſcm̄ tuum. Et.
In. ij. noc. añt. Michael archā-
gele veni in adiutoꝛium pplo dei.
ps. Celi enarrāt. Añt. Micha-
el ppoſitus paradiſi: quē honoꝛifi
cāt angeloꝝ ciues. ps. Dñi ē ter
ra. Añt. Glioſus apparuiſti in
ꝯſpectu dñi pptera decoꝛē indu-
it te deus. ps. Bñdicā. ℣. Aſcē
dit fumus aromatū in conſpectu
dñi. ℞. De manu angeli. Grego
rius in moꝛalibus. Lectio. iiij.

NAtura angelica etſi cōtem-
plationi auctoꝛis inherēdo
in ſtatu ſuo imutabilis pmanet:
eo tñ ipſo quo creatura eſt: in ſe-
metipſa viciſſitudinē mutabilita
tis habet. Mutari aūt ex alio ad
aliud ire eſt: et in ſemetipſa ſtabi-
lem nō eē. Vnaqueque enim res q̄
ſi tot paſſib⁹ ad aliud tēdit: quot
mutabilitatis ſue motibus ſubia
cet. Sola aūt natura incōpꝛehen
ſibilis a ſtatu ſuo neſcit moueri q̄
ab eo qd ſemp idē eſt neſcit imu-

tari. Nam ſi angelorum ſubſtātia a
mutabilitatē ſue motu fuiſſet alie-
na: bñ ab auctore ꝯdita: nequaq̄
in reprobis ſpiritibus a ſue beati
tudinis arce cecidiſſet. ℟. In cō
ſpectu gētiū nolite timere: vos eni
in cordibus veſtris adorate ⁊ ti-
mete dñm. Angelus enim ei⁹ vo
biſcū eſt. ℣. Stetit angelus iux-
ta arā tēpli: habēs thuribulū au
reū i manu ſua. Angelus. L. v^a.

MIre aūt oīpotēs deus natu
rā ſūmorum ſpirituū bonā: ſz
mutabilē cōdidit: vt q̄ ꝑmanere
nollēt ruerēt: ⁊ q̄ in cōditione ſua
ꝯſiſterēt: tāto in ea iam dignius:
quāto ex arbitrio ſtarēt: ⁊ eo ma
ioris apud deū meriti fierent quo
mutabilitatis motum: volūtatis
ſtudio fixiſſent. Quia ergo ipſa
quoq̄ natura angelica ē in ſemet
ipſa mutabilis: quā videlicet mu
tabilitatē vicit per hoc ꝙ ei q̄ ſem
per idē ē: amoris vinculis alliga
tur: recte nūc dicit: Ecce qui ſer-
uiūt ei nō ſūt ſtabiles. Atq̄ eiuſ-
dem ꝑtinus documētū mutabili
tatis adiūgit: cum de apoſtaticis
ſpiritibus ſubinfert: Et in ange-
lis ſuis repperit prauitatem. ℟.
Hic eſt michael archāgelus ꝑn
ceps militie angelorum: Cuius ho-
nor preſtat beneficia ꝑplorum ⁊ ora
tio ꝑducit ad regna celorum. ℣. Ar
chāgelus michael prepoſitus pa
radiſi quem honorificant angelo-
rum ciues. Cuius. Lectio. vi.

EX quorum caſu bene infirmita
tis humane cōſiderationē
colligit cum ilico ſubnectit: Quā
to magis hi qui habitāt i domos
luteas qui terrenū habēt funda-
mētū ꝯſumentur velut a tinea. Lu-
teas q̄ppe domos habitamus: q̄r
in corpore terreno ſubſiſtim⁹. Ex
rebus aūt ſēſibilibus diſcim⁹ qd
de inſēſibilibus ſentiamus: atq̄
intelligibilibus. Terra nāq̄ ae-
re ſecūdatur: aer v̊o ex celi qualita
te diſponitur. Sic iumentis ho-
mines: hominibus angeli: archā
geli v̊o angelis preſunt. Nam ꝙ
iumentis homines preſint: ⁊ vſu
cernimus: ⁊ pſalmiſte v̊bis doce-
mur q̄ ait: Oīa ſubiecisti ſub pedi
bus ei⁹ oues ⁊ boues vniuerſas:
inſup ⁊ pecora cāpi. ℟. Venit mi
chael archāgelus cū multitudi-
ne angelorum: cui tradidit de⁹ aīas
ſcōrum: Ut ꝑducat eas in paradi
ſum exultationis. ℣. Emitte do-
mine ſpūm ſcūm tuū de celis: ſpi-
ritū ſapiētie ⁊ intellectus. Ut ꝑ.
In. iij. noc. aūt. Angelus archā
gelus michael dei nuncius de ani
mabus iuſtis all'a all'a. Ps. Cā-
tate. j. Aūt. Data ſunt ei incenſa
multa vt adoleret ea ante altare
aureum qd̄ eſt ante oculos domi-
ni. Ps. Domin⁹ regnauit. j. Aūt.
Magna magnalia de michaele
archangelo qui fortis in prelio fe
cit victoriam. Ps. Benedic. j. ℣.
In conſpectu angelorum pſallam
tibi deus meus. ℟. Adorabo ad
templum ſanctum tuum ⁊ confi-
tebor nomini tuo. Scd'm mattheum.

IN illo tempore: Acceſſerūt di
ſcipuli ad ieſū dicētes: Quis
putas maior eſt in regno celorum? ⁊

rel. Hom. ſcī hiero. pſbr. L. vij.

V Idete ne ɔtēnatis vnum ex pusillis iſtis q credūt in me Dico eni vobis ꝙ angeli eoꝝ i celo ſemꝑ vidēt faciē pr̄is mei q in celis ē. Venit fili⁹ hoīs ſaluare qđ perierat. Sicuti enī abſcindēdos vel eruēdos īfideles ac ꝑfidos hoīes q ſcādalū ſūt corpori eccleſie dn̄s ꝑcepit: ita quoqꝫ monet ne quē ex paruulis ideſt humilibus hoīb⁹ ſm ſcl̄m: q ſimpliciẗ ac fideliẗ credūt in dei filio ɔtēnam⁹ Fas eni nō ē ɔtēnere vnūquēqꝫ credētē in xp̄o: q nō ſolū ſeruus dei: ſꝫ ⁊ fili⁹ ꝑ adoptiōis grāz nūcupaẗ: cui regnū celoꝝ ⁊ ɔſortiuz angeloꝝ ꝑmittiẗ. ℟. In tp̄e illo ɔſurget michael q ſtat ꝑ filijs veſtris: Et veniet tēpus q̄le nō fuit ex eo exquo gētes eē cepunt vſqꝫ ad tēp⁹ illō. ℣. In tp̄e illo ſaluabiẗ ppl̄s tuus: omnis q inuentus fuerit ſcript⁹ in libro vite. Et ve.

E T merito addit dn̄s L. viij dicēs: Dico enim vobis ꝙ angeli eoꝝ in celo ſemꝑ vidēt faciē pr̄is mei q in celis ē. Quātaz grām circa vnūquēqꝫ credētē in ſe dn̄s habeat: ipſe declarat cū angelos eoꝝ ſemꝑ videre faciē pr̄is mei q in celis ē oſtēdit. Eteni circa oēs credētes in xp̄o angelorū magna grā ē. Deniqꝫ orōnes eorū angeli ꝑferūt in celo. Unde illud ad tobiaz ab angelo raphaele dictū ē: Qn̄ orabas tu ⁊ nur⁹ tua ſarra: ego obtuli memoriam orōnis veſtre in cōſpectu dei. Eſt etiā circa eos ⁊ firma angelorum cuſtodia: quoꝝ auxilijs vnuſqſqꝫ ab inimicoꝝ īſidijs liberatur. ℟. Michael archāgelus venit i adiutoriū pp̄lo dei: Stetit in auxiliū ꝑ aīabus iuſtis. ℣. Stetit angelus iuxta arā tēpli habēs thuribulū aureū in manu ſua. Stetit.

N Ec enim poſſet tuta Lec. ix. eē humana īfirmitas inter tot ⁊ tātas hoſtis illi⁹ īſidias: niſi ſcōꝝ angeloꝝ muniretur auxilio. Dei aūt angelos ad cuſtodiā ſanctoꝝ dari ꝑpter negtias ſpirituales nō ſolū ex hoc loco: ſꝫ etiaz ex alijs teſtimonijs poſſum⁹ agnoſcere cū diciẗ. Immittit angelus dn̄i in circuitu timētium eū ⁊ cuſtodiet eos. Et iteꝝ. Mōtes i circuitu ei⁹ ideſt angeli ⁊ dn̄s in circuitu ppl̄i ſui. Un̄ ⁊ de btō petro legim⁹ in actib⁹ apl̄oꝝ. Forſitan angelus illi⁹ ē. In apocalypſi autē nō ſolū ſcōꝝ: ſꝫ ⁊ fideliū cuſtodes angelos eē legim⁹. Ad lau. ⁊ ꝑ hor. an̄t. Stetit angelus iuxta arā tēpli habēs thuribulū aureū in manu ſua. An̄t. Dū ꝑliareẗ michael archangelus cū dracone: audita ē vox dicētiuz ſalus deo nr̄o all'a. An̄t. Archangele michael ɔſtitui te ꝑncipē ſup oēſ aīas ſuſcipiendas. An̄t. Angeli dn̄i dn̄z bn̄dicite in eternū. An̄t. Angeli archangeli throni ⁊ dn̄ationes ꝑncipat⁹ ⁊ poteſtates: vtutes celoꝝ laudate dn̄m de celis alleluia. Cap. vt ſupra. Hym. Xp̄e ſcōrū. ℣. Stetit angelus iuxta. Ad bn̄. an̄t. Factū ē ſilētiū in celo dū draco cōmitteret bellum ⁊

michael pugnauit cum eo ⁊ fecit victoriā all'a. Ad tertiā cap. vt ſupra in vs. R. bre. Stetit angelus Juxta arā tēpli. V. Habens thuribulū aureum in manu ſua. Iuẜ. V. Aſcēdit fum⁹ aromatū.

B Eatus q legit Ad. vj. Cap. ⁊ q audit vba pphetie hui⁹ ⁊ ſeruat ea q̄ in ea ſcripta ſūt: tēpus enī ppe ē. R. Aſcēdit fum⁹ aromatum: Jn cōſpectu dñi. V. De manu angeli. Jn cō. V. Jn ꝯſpectu angelorum. Ad. ix. Cap.

F Actū ē pliū magnū in celo michael ⁊ angeli ei⁹ pliabātur cum dracone: ⁊ draco pugnabat ⁊ angeli eius ⁊ nō pualuerūt neq͂ locus inuētus ē eoꝝ ampli⁹ in celo. R. Jn ꝯſpectu angelorū Pſallā tibi de⁹ me⁹. V. Adorabo ad tēplū ſcm̄ tuū ⁊ confitebor noi tuo. V. Adorate dñz. R. Oēs angeli eius. Jn ſecūdis vs. añt. Stetit angelus. cū rel. ps. Dixit dñs. cuz rel. Jn fine. Confitebor tibi dñe in toto corde meo: qm̄ audi. Cap. Significauit. Hym. Tibi xpe. V. Jn cōſpe. R. Adorabo. Ad. M. añt. Princeps glioſiſſime michael archangele eſto memor nři hic ⁊ vbiq͂: ſemp pcare p nobis filiū dei all'a all'a. Oro vt ſupra. Jn ſci hieronymi pſbyteri ⁊ confeſſoris. Oratio.

D Eus q eccl'ie tue in exponēdis ſacris ſcripturis btm̄ hieronymū ꝯfeſſorē tuū doctorē glioſū elegiſti: pſta q̄ſum⁹ vt eiuſdem pijs ſuffragātib⁹ meritis: qđ ore ſimul ⁊ ope docuit te adiuuāte exercere valeamus. Per. Lectio. j.

A Pud bethleē iude depoſitio ſci hieronymi pſbyteri. Hic nat⁹ in oppido ſtridonis: qđ dalmatie pānonieq͂ quōdā ꝯfinium fuit: pře euſebio: veſtem xpi puer rome ſuſcepit: ibiq͂ litteris grecis ac latinis appme erudit⁹ ē. Poſtq̄ aūt oē mūdanarū ſtudium litterarū adept⁹ eſt: pbatiſſimoꝝ quoq͂ monachoꝝ habitū factūq͂ imitat⁹ ē: romane poſtmodū eccl'ie pſbyter ordinat. L. ij.

C ūq͂ p triēniū ꝯtinuū omnium charus acceptuſq͂ pplis veneraret: oīumq͂ iudicio dign⁹ eē ſummo ſacerdotio decerneret: qdam ex clericoꝝ monachorūq͂ ordinibus p petulātia proq͂ igluuie diſcurrētes: ad effugādū vrbe hieronymū: q vtrorūq͂ eoꝝ ſcribēs vitiū dephēderat iſidias parauerūt Uerū ipſe, ppt celoꝝ regna: domū parētes: ſororē: cognatos: romaz regreſſus dereliqt ⁊ hieroſolymā militatur⁹ deo pgēs: pmo ad gregoriū nazāzenū tūc conſtātinopolitane vrbis epz ſupplex dociliſq͂ diſcipulus acceſſit: vt ſcārū ſcripturarū ſtudijs erudiret. L. iij.

I nde in ſyriā prexit in poſſeſſionē euagrij epi aliquātulū cōmoraturus: ad deſerta deide loca italet⁹ accinctuſq͂ acceſſit: vt volaſſe euz magis q̄z meaſſe crederes. Quadrienniū itaq͂ in illa vaſta ſolitudine q̄ exuſta ſolis ardorib⁹ horridū monachis pſtat habitaculū exegit. Indeq͂ ad bethleē oppidū remeauit: vbi prudens aial

ad p̃ſepe dñi ſeſe obtulit pmãſuꝝ.
Bibliothecã ſane ſuaꝫ Lcõ.iiij.
quam ſibi ſũmo ſtudio ipſe edide
rat: oĩumq; librorꝝ orões q̃s pe
ne memoriter retinebat iterũ rele
gẽs: diẽ ieiunãſ ducebat ad veſpe
rã. Plures quoq; ad eũ religio/
ſoꝝ: qbus vite eius fama cõperta
ẽ: ꝑtin⁹ ꝯfluxerũt: boniq; docto/
rẽ paruo adhuc ſb tugurio boni
obſeruauere diſcipuli. Nec mul
to poſt cellulas ibi ob diſcipuloꝝ
ſuoꝝ copiã ⁊ ꝓpter frequẽtiã ad
uẽtãtiũ ad bethleemiticã portã q̃
ad occidẽtẽ ꝯſpicit: ⁊ egrediẽtib⁹
ad ſeptẽtrionẽ videt: paruulum
habitatiõis locellũ ꝯſtruxit. L.v.
Quib⁹ v̓o niſib⁹: quãtiſue labo/
rib⁹ hebraicã linguaꝫ atq; chal/
daicã: litteraſq; hebreas didice/
rit vt v̓bis ei⁹ edicã. cũ eẽm ingt
iuuenis ⁊ ſolitudinis me deſerta
vallarẽt icẽtiua vitioꝝ ardorẽq;
nature ferre nõ poterã. Quã cũ
crebris ieiunijs frãgerẽ: mẽs tñ
cogitatiõib⁹ eſtuabat: ad qd̓ edo
mãdũ cuidã fr̃i q ex hebreis cre/
diderat: me in diſcipulũ dedi: vt
poſt qntiliani acumina ⁊ cicero/
nis fluuiũ: grauitatẽq; frõtonis:
⁊ lenitatẽ plinij: alphabetũ diſce
rẽ ſtridẽtia anhelãtiaq; v̓ba me
ditarer. Quid ibi laboris ſũpſeri:
qd ſuſtinuerim difficultatis: quo
tiẽs deſpauerim: quotiẽſue ceſſa/
ueri: ⁊ ꝯtẽtione diſcẽdi rurſus in
cepiꝫ: teſtis ẽ ꝯſciẽtia mea L.vj.
Armatus itaq; fide grãmq; xp̃i
adeptus: hebreoꝝ volumina q in
canone ꝯtinent de hebreo in lati/
nã linguã v̓tit: eaq; pene oĩa com
mẽtat⁹ ẽ: ⁊ alia q̃plurima ad edi
ficationẽ eccl̃ie catholice pietate
cõpoſuit. Tãta deniq; laſſitudine
fatigatus eſt: vt etiã in ſtratu ſuo
iacẽs funiculo trabe ſuſpẽſo ma/
nibus apprehẽſo ſupinus erige/
ret: vt ſcilicet officiũ monaſterij ꝓ
ut poterat exhiberet. Tãdẽ poſt
ꝑfectã placitãq; deo ꝯuerſationẽ
nonageſimonono etatis ſue anno
apud bethleẽ oppidũ in pace qe
uit: ṗdie kalẽ. octobris. xij. hono/
rij imꝑatoris anno: libros v̓o ſu/
os ꝑ qnq̃ginta ⁊ ſex annos ꝯfecit
De ep̃la ſci hieronymi ad cuſto/
chiũ. L.vij.
Quia ĩpoſſibile
eſt in ſẽſũ hoĩs non irruere
motũ medullarũ calore: ille lau/
dat: ille ṗdicat btũs: q ſtatim vt
cepit cogitare interficit cogitatus
⁊ allidit eos ad petrã: petra aũt eſt
xp̃s. Quotiẽs egoipſe in heremo
ꝯſtitut⁹: ⁊ in illa vaſta ſolitudine
q̃ exuſta ſolis ardorib⁹ horridum
monachis p̃ſtat habitaculũ: pu/
tabã me romanis intereſſe delitij/
is. Sedebã ſolus: q amaritudi/
ne repletus eram: horrebãt ſacco
mẽbra: deformis ⁊ ſq̃lida cutis: ſi
tum ethiopiſſe carnis eduxerat.
Quotidie lachryme: quotidie ge
mit⁹: ⁊ ſiquãdo repugnãtẽ ſõn⁹
ĩminẽs oppreſſiſſet: nude humo
vix oſſa herẽtia collidebã. L.viij.
De cibis v̓o ⁊ potu taceo: cũ eti
am lãguentes monachi aq̃ frigi
da vtant ⁊ coctũ aliqd accepiſſe
luxurie ſit. Ille igit ego q ob ge/
hẽne metum tali me carcere ipſe

dānauerā: ſcorpionū tm̄ ſoci⁹ ⁊ fe
rarū: ſepe choris intererā puella-
rū. Pallebāt ora ieiunijs: ⁊ mēs
deſiderijs eſtuabat in frigido cor
pore: ⁊ añ hoīem ſicca iā carne ꝓ-
mortuū ſola libidinū incēdia bul
liebāt. Itaqȝ oī auxilio deſtitut⁹
ad ieſu iacebā pedes: rigabā la-
chrymis crine tergebam: ⁊ repu
gnātē carnē: hebdomadarū in-
edia ſubiugabā. Nō erubeſco cō
fiteri īfelicitatis mee miſeriā: qn
poti⁹ plāgo me nō eē q̇d fueri. R.
Memini me clamātē diē cre- ix.
bro iūxiſſe cū nocte: nec ꝑus a pe
ctoris ceſſaſſe ꝟberibus ꝙ̄ redi-
ret dn̄o impante tranqllitas. Ip
ſā quoqȝ cellulā meā q̄ſi cogita
tionū mearū ꝯſciā ptimeſcebam:
⁊ mihimet irat⁹ ⁊ rigidus ſolus
deſerta penetrabā. Sicubi conca
ua valliū: aſpera mōtiū: rupiū ꝓ-
rupta cernebā: ibi me orōnis lo-
cus: illud miſerrime carnis er-
gaſtulū. In ſci remigij epi ⁊ ꝯfeſ-
ſoris. L. i.
Remis ſci remigij
epi ⁊ ꝯfeſſoris viri ꝑclariſſi
mi ꝟtutis ⁊ ſcītatis. Hic gētem
frācorꝝ idolorꝝ culturis deditā ad
xp̄m ꝯuertit: rege ipſorꝝ ſacro fon
te baptiſmatis ⁊ ſacramētis fidei
ꝑus initiato. Septuaginta ⁊ eo
ampli⁹ in ep̄atu annos expleuit.
Hic inter cetera facta puellam a
morte corporis ſuſcitauit. In trāſ
latione ſcē clare virginis. Lec. i.
Admirabilis ⁊ venerabilis ꝟ
go clara ancilla xp̄i fideliſ-
ſima ⁊ amica altiſſimi: in mona-
ſterio ſci damiani abbatiſſa fuit
⁊ ꝑmiceria oīum pauꝑum domi
narum. Quadraginta enim duo
bus annis virgo preclara in ſta-
dio altiſſime paupertatis deo fide
liter ſeruiēs ibidem fregit ſui cor
poris alabaſtrum. Quibus tran
ſactis ⁊ ecce ad brauium ſuperne
vocationis precedente languore
multiplici propinquabat. Lec. ij
Vigore ſiqdem carnis in annis
ꝑoribus auſteritate penitētie ſuc
cūbente: poſteriora tēporꝝ dura oc
cupauit infirmitas. Excreſcenti-
bus autē infirmitatibus cum ap
propinquaret ad exitū: nulloqȝ ꝑ
xvij. dies alimento ſuſcepto: tan-
tū fuit a domino vigorata: vt oēs
ad ſe veniētes in xp̄i ſeruitio con-
fortaret. Hora deniqȝ ſui trāſitus
proximante: ecce quaſi nocte me-
dia in veſtibus albis turba vir-
ginum ingredit̄: ſerta aurea in ſu
is capitibus deferētes: īter quas
vna pre ceteris elegantior erat ⁊
tanti ſplēdoris vt noctem in diei
lucem cōuerteret: virgo ſcilicet ꝟ
ginū mater dn̄i ſaluatoris. L. iij.
Procedit igitur ad lectum regi-
na celi: vbi ſponſa filij decubabat
⁊ amantiſſime ſuper eam ſe incli-
nans: amplexum dulciſſimū pre
ſtat. Profert̄ a virginibus mr̄e
pulchritudinis pallium ⁊ clare
corpus tegitur ⁊ thalamus ador
natur. In craſtino igitur beati
laurētij egreditur illa anima ſan
ctiſſima: ꝑmio ꝑpetuo laureāda:
tēploqȝ carnis ſoluto: ſpūs felici
ter migrauit ad aſtra. Bn̄dictus
ſit talis exitus de valle miſerie: q

fact⁹ ē ei eterne vite ītroit⁹. L. iiij.
Iá ꝓ terreno viatico mēſa letaṫ
ciuiū ſupnoꝝ: iá ꝓ vilitate cinerū
regno celico clara btiſſima eter/
ne glie ſtola decoraṫ: anno videli
cet ab īcarnatione xp̄i milleſimo
ducēteſimo qnq̄geſimotertio. xij.
die auguſti. Rumor incōtinenti
de trāſitu v̓ginis totum ſtupēdo
auditu concutit pplm̄ ciuitatis.
Cōfluūt viri: ꝯfluūt mulieres ad
locum: atq̨ in tanta multitudine
gētes iundant: vt ſola videretur
ciuitas remanere. Oēs ſcāꝫ oēs
deo charam ꝓclamant. Lcō. v^a
Accurrit poteſtas cum caterua
militū ⁊ multitudine armatoꝝ ſe/
roq̨ illo ac tota nocte cuſtodias
adhibēt diligēter ne forte p̄cioſo
theſauro q iacebat in medio pati
ꝯtingeret detrimētū. Cōmoueṫ ſe
cūda die curia tota romana: xp̄i
videlicet vicari⁹ cū cardinalib⁹:
accedētes ad locū totaq̨ ciuitas
verſus ſcm̄ damianū dirigit greſ
ſus. Peruētū enim erat ad cele/
brādū diuina: ⁊ ffribus icipienti
bus officiū mortuoꝝ: repēte dn̄s
papa ſcilicet inocētius q̄rtus offi
ciū de virginib⁹ fieri debere ꝓloq
tur: vt p̓us eā canonizare videre
tur: q̄ȝ corp⁹ eēt traditū ſepulture
Reſpōdente v̓o viro emi/ L. vj.
nētiſſimo dn̄o hoſtiēſe moroſius i
his fore agēdū: miſſa de mortuis
celebraṫ. Cōſedēte poſtmodū ſum
mo pōtifice cardinaliūȝ quoq̨ ⁊
p̄latoꝝ cetu: hoſtiēſis ep̄s de vani
tate vanitatū ſūpta dicēdi mate/
ria vanitatis ꝯtēptricē nobili ſer
mone cōmēdauit. Circūdāt illico
ſcm̄ fun⁹ deuotione deuota p̄ſby/
teri cardinales ⁊ circa v̓ginis cor
p⁹ ſolita complent officia. L. vij.
Mandē q̄ nec tutū cēſeṫ eſſe nec
dignū vt tā p̄cioſū pign⁹ lōge di
ſtet a ciuib⁹: leuatur corpus cuȝ
hymnis ⁊ laudibus: cuȝ clango/
re tubarū: ac iubilatione ſolenni:
⁊ ad ſcm̄ georgiū honorifice depor
taṫ. Nā ⁊ hic locus ē vbi ſci p̄ris
frāciſci corpus. xxvij. annis ante
honorifice poſitū fuerat vt q viam
vite viuēti parauerat: ⁊ moriēti
locū quodā p̄ſagio futuroꝝ debi/
te p̄pararet. Fact⁹ ē ꝓinde cōcur
ſus pploꝝ multoꝝ ad tumulū v̓/
ginis laudātiū deū atq̨ dicētiuȝ:
Uere ſācta vere glioſa regnat cū
angelis: que tantuȝ ab hominib⁹
honorē ſumit in terris. Lcō. viij.
Cepit enim ilico p̄clariſſima v̓/
go clara: claris miraculoꝝ ꝓdi/
gijs coruſcare. Nā ⁊ a die trāſit⁹
ſui vſq̨ in p̄ſēs admirādarū v̓tu
tū opib⁹ radiare nō ceſſans luce
clarius manifeſtat: ꝙ q̄ paupta
tis obediētie: atq̨ caſtitatis vo/
tū pfecte ſeruauit: tanq̄ȝ toti⁹ pfe
ctionis euāgelice cardinalem ad
claritatē ſupne glie ītroducta eſt
Illa enim ſūt ſigna mirifica: illa
miraculoꝝ teſtimonia venerāda:
q̄ in moꝝ ſcītate ⁊ operū pfectiōe
ꝯſiſtūt. Joānes qdē baptiſta ſi/
gnū fecit nullū: nō tn̄ erūt ioāne
q ſigna faciūt ſāctiores. Ideoq̨
ſufficeret ſcē v̓gini clare ad teſti/
moniū ſcītatis pfecte vite ſue p̄/
coniū: niſi iterdū aliud expoſceret
partim

partim tp̄s parti deuotio pploꝝ. L. ix.
Clara ſitaqꝫ dū viueret in
ſc̄lo miraculis ⁊ v̄tutib⁹ pollēs: i
abyſſū ꝑpetue claritatis abſoꝛta:
nihilomin⁹ miraculoꝝ luce per
mūdi cardines mirifice declarat.
Nā ad ipſi⁹ inuocationē deuotam:
febꝛes curabant: ceci illuminabā
tur: ⁊ a diuerſis ⁊ varijs lāguoꝛi
bus ⁊ īfirmitatibus multi libera
bant. Ex qb⁹ cogit iurata ac ſin
cera veritas aliq̄ ſcribere ⁊ cogit
multitudo q̄ꝫplura trāſire. In
vigilia ſancti franciſci. ad v̄s. ant.

Franciſcus vir catholic⁹ ⁊ totus
aplicus ecclie teneri fidē roma
ne docuit: p̄ſbyteroſqꝫ monuit p̄
cunctis reuereri. Ps. Dixit dn̄s.
Ant. Cepit ſub inocētio: curſūqꝫ
ſb honoꝛio ꝑfecit glioſū: ſuccedē
his gregoꝛius: magnificauit am
plius miraculis famoſū. Ps. Cō
fiteboꝛ. Ant. Hūc ſcūs pꝛeelege
rat in p̄rēm qū ꝑerat ecclie mino
ri: hūc ſpū pphetico ꝓuiſū aplico
p̄dixerat honoꝛi. Ps. Beat⁹ vir.
Ant. Frācisc⁹ euāgelicū nec api
cē vel vnicū trāſgredit nec iota:
nil iugo xp̄i ſuaui⁹ huic onere nil
leui⁹: in hui⁹ vite rota. Ps. Lau
da pue. Ant. Hic creaturis im
perat q nutui ſubiecerat ſe totum
creatoꝛis: qcqd in reb⁹ reppit de
lectamēti regerit in gliā factoꝛis
Ps. Lau. do. om. gen. Capitulū.

Fratres: Mihi aūt abſit glo
riari niſi in cruce dn̄i nr̄i ie
ſu xp̄i: per quē mihi mūdus cru
cifix⁹ ē ⁊ ego mūdo. Hym.

Proles de celo ꝓdijt nouis
vtēs pꝛodigijs: celum cecis ap
ruit ſiccis mare veſtigijs. Spolia
tis egyptijs trāſit diues ſꝫ paupis
nec rē nec nomē ꝑdidit fact⁹ felix
ꝓ miſeris. Aſſūpt⁹ cū aplis i mō
tē noui luminis: in paupertatis p̄
dijs xp̄o frācisc⁹ ītulit. Hac tria
tabernacula votū ſecut⁹ ſimonis:
quē huius nō deſeruit numē vel
omē nois. Regi ꝓphete gr̄e gra
tū gerēs obſequꝫ: trinitatis offi
ciū feſto ſolēni celebꝛat. Nū repa
rat v̄tutib⁹ hoſpes triplex hoſpiti
um: ⁊ btārū mētiū dū tēplū xp̄o
ꝯſecrat. Domū poꝛtā ⁊ tumulū
p̄r frācisce viſita: ⁊ eue ꝓlē miſe
raꝫ a ſōno moꝛtis excita. Amen.
V. Oꝛa ꝓ nobis btē frācisce. R.
Ut digni effi. Ad. M. ant. O ſtu
poꝛ ⁊ gaudiū o iudex hō mētiuꝫ
tu noſtre militie curſus ⁊ auriga
ignea p̄ſentib⁹ trāſfiguratū frīb⁹
in ſolari ſpecie vexit te q̄driga: in
te ſignis radiās in te vētura nū
ciās regeuit ſpūs duplex ꝓphta
rū: tuis aſta poſteris pater fran
ciſce miſeris nam increſcunt ge
mitus ouium tuarum. Oratio.

Deus q eccliam tuā btī frā
ciſci meritis fetu noue plis
amplificas: tribue nobis ex eius
imitatione terrena deſpicere ⁊ ce
leſtiū donoꝝ ſemp participatiōe
gaudere. Per. Ad matu. inuit.
Regi qui fecit opera xp̄o confite
ant. Cuius in ſācto vulnera fran
ciſco renouant. Ps. Venite. Hy.

In celeſti collegio nouus col
lega colit: in ſcōꝝ roſario no
uellus flos ꝓducit. Franciſcus
rr

florens grā forma factus humili
um: letus potiť glia ſortis cōſors
ſublimium. Petit de ſparſo ſemi
ne plene meſſis manipulū. fallēs
ſub terre tegmine noſtre ſalutis
emulū. Hic carnis ſupcilium le
gi ſubiecit ſpūs: mūduꝫ vicit ꝛ vi
tium ſe victo victor inclytꝰ. Lin
gue manus pambula vbo para/
uit ſemitā: ꝛ amplectunť ſecula do
ctrinā facto ꝓditam. In pauper
tatis pdio minor plantās vineā
oſtēdit magiſterio vite viuēdi li/
neam. Ad eternas diuitias tur
bam allexit paupum: quos ad ce
li diuitias ligua vocauit operum.
Cuius ita doctrina ſplēduit reſplen/
det ꝛ miraculis: ſic pfuit qꝺ ꝓfu
it via lucerna populis. Summi re
gis palatio doctor loca diſcipulos
ſalutis puilegio xpi pmuni famu
los. De tenebris miſerie ſeqces
ſtelle puie: qrāmꝰ pꝛem grē con/
ſortes tandem glie. Amē. In pᵒ
noc. añt. Hic vir in vanitatibus
nutritus indecēter: diuinis cariſ
matibus preuētus eſt clemēter.
ps. Btūs vir. cū reſ. de cōfeſſori
bus. Añt. Excelſi dextere grā mi
rifice mutatus: dat lapſis ſpeꝫ de
venia xpo iam btūs. Añt. Man
ſueſcit ſꝫ non penitus in pmis per
languores qui captis armis celi
tus ad plenum mutat mores. ℣.
Amauit eū dominus. Lectio. j.
Apparuit grā dei ſaluatoris
nři diebus iſtis nouiſſimis
in ſeruo ſuo fráciſco qué pⁱ miſe/
ricordiarū ꝛ luminū in tā larga
dulcedinis bñdictione puenit: ꝗ
ſicut ex ipſius vite decurſu luculē
ter apparet: nō ſolū de mūdialibꝰ
tenebris eduxit in lucē ſꝫ ꝛ perfe/
ctis effecit vtutum pꝛogatiuis ꝛ
meritis celebrē: necnō ꝛ pclaris
circa eū crucis oſtēſis myſterijs
inſigniter demōſtrauit illuſtrem
Hic nimirum de vallis ſpoletane
partibus: ciuitate aſſiſij trahens
originē: pmūqꝫ ioānes vocatꝰ a
matre: dehinc frāciſcus a patre:
vocationis qdē paterne vocabu/
lū tenuit: ſed ꝛ rem materni nois
nō reliqt. Lꝫ enim inter vanos
fuerit hoium filios iuuenili etate
nutritus in vanis: ꝛ poſt aliqlem
litterarū noticiā lucratiuis mer/
cationū deputatus negocijs ſuper
no tū ſibi aſſiſtēte pſidio: nec iter
laſciuos iuuenes poſt carnis petu
lātiā abijt: nec iter cupidos mer/
catores ſpauit i pecunia ꝛ theſau
ris. ℟. Frāciſcus vt in publicuꝫ
ceſſat negociari in agrū mox dñi
cū ſecedit meditari. Inuētū euā
gelicū theſaurū vult mercari. ℣.
Deū qd agat vnicū ꝯſultās au/
dit celicū iſigne ſibi dari. Inuen.
Uerat nāqꝫ iuuenis Lec. ij.
frāciſci precordijs diuinitus
indita cū lenitate māſuetudinis
q̄dam ad paupes miſeratio libe/
ralis q̄ ſecū ab infātia creſcēs: tā
ta cor illius benignitate repleue/
rat: vt iaꝫ euāgelij nō ſurdus au
ditor: oi ꝓponeret ſe petēti tribue
re maxime ſi diuinum allegaret
amorem. In ipſo nāqꝫ iuuētutis
flore: firma ſe dño ſpōſione ꝯſtrin
gēs ꝗ nunqꝫ ſi poſſibilitas affo/

ret: petētibus ꝓ amore dei ſe negaret. Dūq̃ ꝓmiſſū taꝫ nobile vſq̃ ad morté ſeruare non deſtitit: ad copioſiora in deum dilectionis ⁊ grẽ incremēta ꝑuenit. Ueruꝫ lꝫ hic iugiter in corde ipſius diuini amoris vigeret igniculus: ignorabat adhuc adoleſcēs curis terrenis implicatꝰ: celeſtis allocutionis archanuꝫ: donec facta manu dñi ſuꝑ eū: ⁊ caſtigatꝰ fuit exterius ꝓlixi languoris grauedine: ⁊ clarificatus iterius ſci ſpūs vnctione. ℞. In dei feruēs oꝑe ſtatim vt ſua vēdit: pauꝑibꝰ īpēdere pecuniā ītēdit: Que graui ſuo pōdere cor liberum offendit. ℣. Quā formidāte pauꝑe p̄ſbytero reciꝑe abiectā vilipendit. Que.

Lc. iij.

Corporeis poſtmodū viribꝰ vtcūq̃ reſūptis: mēteq̃ mutata in melius cū miliτeꝫ quēdā: nobilē ꝗdē genere ſꝫ iopē rebus obuiū inſꝑato habuiſſet occurſu: generoſi regis ⁊ pauꝑis xp̄i memor effectꝰ tāta fuit ergā virū pietate ꝑmotus: vt decētia q̄ ſibi de nouo parauerat īdumēta deponeret: illūq̃ ꝓtinus ſe nudato veſtiret. Nocte vo ſequenti cū ſe ſopori dediſſet: palatiuꝫ ſpecioſū ⁊ magnū cum militaribus armis crucis ſignaculo īſignitis is ꝓ cuiꝰ amore militi egeno ſubuenerat: dignatiua ſibi reuelatione mōſtrauit: necnō viſa oīa ſua fore militūq̃ ſuoꝝ ſi crucis xp̄i vexillū cōſtāter aſſumeret ſub aſſeuerationis certitudine repromiſit. Extūc a publice negociatiōis tumultu ſe ſubtrahens: ſolitaria loca q̄rebat amica meroribꝰ in q̄bus cū gemitibꝰ īenarrabilibus īceſſāter ītēderet: poſt lōgā ꝑcum inſtātiā q̄ ſibi ꝑfectionis ſemitaꝫ a dño poſtulabat oſtēdi: ad votū exaudiri ꝓmeruit. ℞. Dū pater hūc ꝑſeqtur latēs dat locū ire: cōſtāter poſt aggredit in publicū ꝓdire: Sq̄lēti vultu cernit: putat īſanire. ℣. Luto ſaxis impetit ſed patiēs vir nitit vt ſurdus ꝑtrāſire. Sq̄lēti. In .ij. noc. añt. Pertractū domi v̄berat: plus cūctis furēs pr̄ obiurgās vincit carcerat quē furtiꝫ ſoluit mr̄. Añt. Iā liber pr̄is furie nō cedit effrenati clamās ſe volūtarie ꝓ xp̄o mala pati. Añt. Ductꝰ ad loci p̄ſulem ſua pr̄i reſignat: nuduſq̃ manēs exulē in mūdo ſe deſignat.

Lc. iiij.

Una q̄ppe dierū dum ſic ſeq̄ſtratus oraret: apparuit ei xp̄s ieſus veluti cruci cōfixus: eidē tam efficaciter ingerēs euangeliū illud: q̄ vult venire poſt me abneget ſemetipſū ⁊ tollat cruceꝫ ſuā ⁊ ſeq̄tur me: vt mētem ipſius intrinſecus ⁊ incēdio dilectionis adureret: ⁊ abſinthio compaſſionis impleret. Nam ⁊ ad p̄miſſe viſionis cōtuitū: liquefacta ē aīa eius: ⁊ memoria paſſionis xp̄i viſceribꝰ cordis ipſiꝰ adeo impreſſa medullitꝰ: vt ⁊ crucifixi dñi plagas oculis mētis iterius q̄ſi iugiter cerneret: ⁊ vix exterius a lachrymoſis gemitibꝰ ꝯtinere valeret. Igit cum iā ꝓ dilectione xp̄i ieſu oēm ſubſtātiā domus ſue q̄ſi

nil reputãdo deſpiceret: theſaurũ ſẽtiebat ſe repiſſe abſcõditũ. Preciosũq; margarite fulgorẽ: quoꝝ deſiderio tract⁹ ſua diſponebat cũcta diſtrahere diuinoq; mercãdi modo negociationẽ mũdanaꝫ in euãgelicã cõmutare. ℟. Duꝫ ſe minudo corpore laudes decantat gallice ẓelator noue legis latronibus in nemore Rñdet ſic ꝓphetice ꝑco ſũ magni regis. ℣. Audit in niuis frigore ꝓiect⁹ iace ruſtice futur⁹ paſtor gregis. Rñdet

E Greſſus itaq; ſemel L. v⁹. ad meditãdũ in agro: cũ deambularet iuxta eccliam quãdã ſci damiani: q̃ minabaẗ prenimia vetuſtate ruinã ⁊ inſtigãte ſe ſpũ: eãdẽ cauſa oꝛonis itraſſet: ꝓſtratus añ imaginẽ crucifixi: nõ modica fuit in orãdo ꝯſolatiõis ſuauitate replet⁹. Cũq; lachrymoſis oculis intẽderet in dñicã crucem vocẽ de ipſa cruce ad ſe miro quodãmodo dilapſã corporeis audiuit aurib⁹ ter dicẽtem: Frãciſce: vade repara domũ meã: q̃ vt cernis tota deſtruiẗ. Ad cui⁹ ſtupende vocis cõmotionẽ mirificã vir dei ꝑmũ qdẽ ꝑterrit⁹: dehic gaudio ⁊ admiratione replet⁹: ꝓtin⁹ exurrexit: totũ ſe recolligẽs ad ꝑficiẽdũ mãdatũ de reparãda materialis ecclie domo: lꝫ ꝑncipalis intẽtio ṽbi ad eã ferreẗ quaꝫ xp̃s ſui ſãguinis acq̃ſiuit ꝑcioſo commercio: ſicut eũ ſpũs ſcũs edocuit ⁊ ipſe poſtmodũ ſibi familiarib⁹ reuelauit. ℟. Amicũ q̃rit ꝑſtinũ q ſpretũ in cenobio tunicula cõtexit ꝯtẽptu gaudẽs hoium: Leproſis fit obſeq̃o quos antea deſpexit. ℣. Sub typo triũ ordinũ tres nutu dei ꝑuio ecclias erexit. Le.

M Ox cũctis vt potuit L. vi. ꝓ xp̃i amore diſtractis eccleſie ꝑſate ſacerdoti pauperculo ad ipſi⁹ reparationẽ ⁊ pauperuꝫ vſũ pecuniã obtulit: ⁊ ꝙ eũ ad tẽp⁹ ſecũ morari ꝑmitteret ſuppliciter req̃ſiuit. Acq̃eſcẽte aũt illo de mora: ſꝫ timore parẽtũ recuſãte pecuniã: verus ille iã pecuniaꝝ ꝯtẽptor i quãdã feneſtrã põdus metalli ꝓiiciẽs abiectũ velut puluerẽ vilipẽdit. Sẽtiẽs aũt ex hoc aduerſũ ſe p̃ris cõcitatũ eẽ furorẽ: vt ire locũ daret: dieb⁹ aliq̃b⁹ i q̃dã occulta fouea ieiunãs orãs ⁊ lachrymãs latuit: tãdẽq; ſpũali q̃dã cõplet⁹ leticia: ⁊ ṽtute indut⁹ ex alto: exteri⁹ fiducialiter ꝓdiit ⁊ ciuitatẽ cõſtãter intrauit. Quẽ cũ iuuenes cernerẽt facie ſq̃lidũ ⁊ mẽte mutatũ: ac ꝑ hoc alienatũ putarẽt a ſẽſu lutoq; plateaꝝ velut ſtultũ impeterẽt: ⁊ clamoroſis ei vocib⁹ inſultarẽt: famulus dei nulla ꝓrſus fract⁹ aut mutat⁹ iniuria: vt ſurdus in oibus ꝑtranſibat. ℟. Audit in euãgelio q̃ ſuis xp̃s loq̃tur ad ꝑdicãdum miſſis hoc inq̃t ẽ qḋ cupio: Letãter his initiẗ memorie cõmiſſis. ℣. Nõ vtens virga calcio nec pera fune cingiẗ duplicibus dimiſſis. Letãter In. iij. noc. añt. Cor ṽbis noue g̃re ſollicitus apponit verbũq; penitẽtie ſimpliciẗ ꝓponit. Añt. Pacẽ ſalutẽ nũciat in ſpũs ṽtu

te: vereq; paci ſociat lōginquos a
ſalute. Añt. Ut nouis ſcī merita
remunerant natis: his noua tra
dit monita viā ſimplicitatis. R.
PRe oībus aūt pr̄ ipſius vij.
furēs ⁊ fremēs tanq̄; ſi na/
turalis eēt miſerationis oblitus
ꝓtractū domi filiū v̄berib⁹ ange/
re cepit ⁊ vinculis: vt dū ei⁹ per
moleſtias corp⁹ attereret: ad mū
di blāditias aīum inclinaret. Ex
periētia tādem certa cognoſcens
dn̄i famulū ad q̄cūq; aſpera pro
xp̄o ꝑferēda ꝓmptiſſimū: cū liq
do cerneret q̄ eū reuocare nō poſ
ſet: cepit eidē vehemēter inſiſtere:
vt ep̄m ciuitatis vna ſecū adiret
eiuſq; renūciaret in manib⁹ here
ditario iuri paternarū oīuȝ facul
tatū. Ad qđ exequēdū dn̄i ſeru⁹
vltro ſe offerēs: mox vt ꝑuenit co
rā antiſtite: nec moras eſt paſſus
nec cūctatus de aliquo: nec exegit
v̄ba: nec reddidit: qn̄ potius ve/
ſtimēta ſic cūcta depoſuit: q̄ ⁊ fe/
moralia ipſa reiecit: totūq; coraȝ
aſtātibus amore illi⁹ nudari nō
horruit: q nudus ꝓ nobis in cru
ce ꝑpēdit. R. Carnis ſpicā cōtē
ptus aera frāciſcus frangēs te/
rēs terrea: Granū puruȝ excuſ/
ſa palea: ſūmi regis itrat ī horrea
V. Uino pani morte iūctus vita
viūit vita fūct⁹. Gra. Lcō. viij.
SOlut⁹ exinde mūdi ꝯtēptor
a vinculis terrenarū cupidi
tiū: dū ciuitate relicta ſecurus ⁊
liber dn̄o laudes in medio nemo
rū gallica lingua cātaret: occur/
rētibus ſibi latronib⁹ magni re/
gis p̄co nō timuit nec a laude ceſ
ſauit: vt ꝓte q viator ſeminudus
⁊ vacuus erat ⁊ aplico more ī tri
bulatione gaudebat. Exinde toti
us humilitatis amator ad obſe/
quēdū leproſis ſe trāſtulit: vt dū
miſerabilibus ⁊ abiectis ꝑſonis
ſuitutis iugo ſe ſubderet: ſui mū/
diq; cōtēptum ꝑfecte p̄us diſce/
ret q̄; doceret. Et qdē cū p̄us eos
ſuꝑ omne hoīum gen⁹ horrere ſo/
leret: diffuſa in eū copioſius gr̄a
corde tā humili ſe illoꝝ mācipa/
uit obſequijs: q̄ ⁊ lauabat pedes
⁊ ligabat vlcera: ⁊ educebat pu/
tredinē ⁊ ſaniē abſtergebat. In
auditi quoq; feruoris exceſſu vl/
ceroſarū plagarū ruebat in oſcu
la: os ſuū ponēs in puluere: vt ſa/
turat⁹ opprobrijs carnis ſuꝑcili/
um legi ſpūs poteſtatiue ſubijce/
ret ſuiq; dn̄ium hoſte ſubacto do/
meſtico pacifice poſſidēt. R. De
pauꝑtatis horreo ſcūs frāciſc⁹ ſa/
tiat turbā xp̄i famelicā in via ne
deficiat. Iter pādit ad gliam ⁊ vi
te viā ampliat. V. Pro pauper
tatis copia regnat diues in pa/
tria reges ſibi ſubſtituens quos
hic ditat iopia. Iter. Lectio ix.
IGit cū iā eēt in xp̄i humilita
te fūdat⁹: ac pauꝑtate diues
effect⁹: q̄uis nil ꝓpſus haberet:
reparationi tn̄ ecclīe iuxta datuȝ
ſibi e cruce mādatū adeo ſollicite
cepit intēdere: vt ⁊ corpus attri/
tū ieiunijs: onerib⁹ lapidū ſubde
ret: ⁊ elemoſynarū ſubſidia etiaȝ
ab illis non abhorreret depoſcere
apud quos ꝯſueuerat abundare.

Deuotione quoq; ſibi aſſiſtēte fi/
deliū: q ꝑclarā in viro dei iam ce
perāt noſſe ꝟtutē: non ſolū ſci da
miani: verūetiā ꝑncipis aploꝝ ꝛ
ꝟgis glioſe ruinoſas ꝛ derelictas
reſarciuit ecclias: vt q̄ p eū dn̄s i
poſterū ſpūaliter opari diſpone/
ret: ſenſibili foris ope myſteriali/
ter ꝑſignaret. Nā inſtar repara/
te triplicis fabrice ipſius ſci viri
ducatu: ſm datā ab eo formā re/
gulam ꝛ doctrinā xp̄i triformiter
renouāda erat ecclia ſicut ꝛ vox
ad eū facta de cruce tertio repli/
cās de domo dei reparatione mā/
datū: ꝑambulū extiterat ſignuz:
ꝛ nūc in trib⁹ ab eo iſtitutis ordi
nib⁹ cernim⁹ eē cōpletū. ℟. Sex
fratrū pꝛ ſeptim⁹ abſort⁹ luce ce/
lit⁹ futura cōtēplatur: iter mino/
res minim⁹. Quis parui gregis
exitus ꝑclare ſpeculať. ℣. Qua/
drās quoq; nouiſſim⁹ culparū ſi
bi celit⁹ dimitti reuelať. Quis. ℟.
Archana ſuis referās octauū tā
dē recipit ꝛ ad diuerſas gētes: bi
nos mittēdos federās: Humilia
ri ꝑcipit ꝛ eē patiētes. ℣. Grex
ꝯcidit obtēperās: paſtor erectos
ſuſcipit ad oſcula gaudētes. Hu.
℟. Eūtes ingt in eū q nutriet vos
dn̄m iactate cogitatū ſic frib⁹ er/
roneū. Precludit ꝛ in terminum
callē cupiditatuz. ℣. Sic curis
cor extraneū nō ꝓuidet in craſti
nū i ꝯonis es ligatū. Pre. ℟. Re
greſſis quos emiſerat cōpleto biſ
ſenario fratrū tūc ꝯfirmādo nor/
mā ſcō quā ſcripſerat: Juſſa dat
inocētius papa de predicādo. ℣.

Mina frācīſc⁹ fenerat quez dati
monet ratio de lucro reportādo.
Juſſa. Ad lau. ꝛ p ho. añ. Scūs
franciſc⁹ ꝑuijs oronū ſtudijs: qd
faciat iſtruct⁹ nō ſibi ſoli viuē: ſz
ꝛ alijs ꝓficere: vult dei zelo duct⁹
Añ. Hic ꝑdicādo circuit ꝛ quē
nō hō docuit: fit doctis i ſtuporē:
ꝟtutū ꝟba loqtur nouūq; noua
ſequiť militia ductorē. Añ. Tres
ordines hic ordinat ꝑmūq; fra/
trū noiat minoꝝ pauperūq;: fit do
minarū medi⁹: ſz penitētiū terti⁹
ſexū capit vtrūq;. Añ. Doct⁹ do
ctrine gr̄a: doct⁹ experiētia q̄ ſūt p
fectionis: hec fr̄es docet oīa: tā fa
ctis q̄ȝ frequētia melliflui ſermo
nis. Añ. Laudās laudare mo
nuit laus illi ſemp affuit laus in
quā ſaluatoris: iuitat aues beſti/
as ꝛ creaturas alias ad laudem
ꝯditoris. Cap. vt. ſ. in vē. Hym.

P Laude turba paupcula ꝓ pa
tre ditata paupe: laudis ꝓ
pīna pocula ſacro deꝑſſa vbere.
Hic ſimplex rect⁹ humilis pacis
cultor amabilis: lumē i vaſe ficti/
li ardēs lucēs i fragili. Uili ꝯtē/
tus tegmine ſcō caleſcēs flamine
vicit algorē caumata xp̄i duz ge
ſtat ſtigmata. Carnē mundūq;
ꝯterēs hoſtes malignos ꝓterens
aureā victor meruit aureolā dū
docuit. Paup nudus egrediť ce/
lū diues igrediť: ſpargit ꝟtutum
munera egris profligat vulnera.
Ueroꝝ pꝛ pauperum nos paupes
fac ſpū: ꝯfortes redde ſupum ere
ptos ab interitu. Pꝛi nato para/
clito dec⁹ honor ꝛ glia: ſci ſint hu

ſus merito nobis eterna gaudia.
Amé. ℣. Ora ꝓ nobis. Ad bñ.
ant. O martyr deſiderio frãciſce
quãto ſtudio cõpatiẽs hunc ſeq̃
ris quẽ paſſũ libro reppis: quem
ꝯquiſti: tu ꝯtuens in aere ſeraph
cruce poſitũ extũc in palmis late-
re ⁊ pedibꝰ effigiẽ fers plagaruꝫ
xp̄i: tu gregi tuo ꝓuide q̄ poſt feli
cẽ trãſitũ dure ꝑus ⁊ liuide glifi-
cate ſpeciẽ carnis oſtendiſti. Ad
tertiã cap. vt. ſ. in vs. Ria bre. ⁊
℣. dicunt de ꝯfeſſore nõ põtifice.

Et q̄cũq; hãc re- Ad vj. Cap.
gulã ſecuti fuerint pax ſup
illos ⁊ miſericordia ⁊ ſup iſrl̄ dei.

De cetero nemo Ad. ix. Cap.
mihi moleſtꝰ ſit: ego enim
ſtigmata dñi ieſu in corpore meo
porto: gr̃a dñi nr̃i ieſu xp̄i cũ ſpũ
veſtro fr̃es: amen. In l'cdis vs.
ant. Scũs frãciſcus. cũ rel. ps.
Dixit dñs. cũ rel. In fine. Lau.
do. om. gẽ. Cap. ⁊ ℣. vt. ſ. i p̄mis
vs. Hym.

Decus moꝝ dux
minoꝝ frãciſcꝰ tenẽs bra
uiũ: in te vite daꝫ vite xp̄e redem
ptor oĩum. P laudat fr̃ regnat
pr̃ ꝯciuis celi ciuibꝰ: cedat fletus
pſallat cetꝰ exultet celũ laudibꝰ.
O emptũ ſolo datũ polo ſignoruꝫ
ꝓbãt opa: ergo viuit nam adiuit
eterna xp̄i munera. P ro frenis
votis plenis reportat dona glorie
quẽ decoraſ quẽ honoras ſũme de
us clemẽtie. H ũc ſequant huic
iũgant q̄ ex egypto exeũt: in quo
duce clara luce vexilla regis ꝓde
unt. R egis ſignũ ducẽ dignũ in
ſignit manu latẽ: lux accedit nox
recedit iã lucis orto ſydere. Eſt
dux fidus claꝝ ſydus ducit relu-
cet deuia: deuitãdo demonſtrãdo
beata nobis gaudia. M ina gre-
gem dux ad regeꝫ colliſor hoſtis
callidi: nos conducas ⁊ inducas
ad cenam agni ꝓuidi. Amé. Ad
M. ant. O virum mirabilẽ in ſi
gnis ⁊ ꝓdigijs lãguores cum de
monijs quoſlibet pellẽteꝫ: dat au
rem ſuis auiuꝫ predicãs ſilueſtri
um verbis intẽdenteꝫ: o vita lau
dabileꝫ qua fidem ſic magnificat
ſed ⁊ multos viuificat mortuos
defũctus: franciſce nos celeſtium
fac cõſortes ciuium q̄bus es con
iũctus. De feſtiuitatibus que ve-
niũt infra octauam beati franci-
ſci nihil tũc agitur: ſed poſt octa-
uam celebrãtur ⁊ infra octauam
legunt quotidie nouem lectiones
⁊ octo Ria. Alia oĩa fiũt ſicut in
die: excepto q̄ p̄ octauã dicuntur
iſte añe ad bñ. ⁊ ad magr̃. Ad bñ.
ant. Scẽ frãciſce ꝓpere veni pa-
ter accelera ad populũ qui p̄mit
⁊ terit ſub onere palea luto late-
re: ⁊ ſepultuꝫ egyptio ſub ſabulo
nos libera carnis extincto vitio.
Ad. M. ant. Salue ſcẽ pr̃ patrie
lux forma minoꝝ virtutis ſpeculũ
recti via regula moꝝ: carnis ab
exilio duc nos ad regna poloruꝫ.
Infra octauã ſãcti frãciſci. Secũ
da die de inſtitutione religionis ⁊
efficacia predicandi. Lectio .j.

Eccleſiarum itaq; triũ cõſũ
mato iam ope: cũ in ea q̃ v̓
ginis erat moraret aſſiduus: illiꝰ
ſuffragãtibus meritis que p̄ciuꝫ

ꝓtulit nr̃e ſalutis viã ꝑfectionis
īuenire ꝓmeruit: ꝑ infuſũ ſibi di/
uinitꝰ ſpũm euãgelice veritatis.
Nã cũ vna dierũ iter miſſarũ ſo/
lēnia legeret euãgeliũ illud ī quo
diſcipulis ad p̄dicãdũ miſſis euã
gelica norma in viuēdo p̄ſcribit:
ne videlicet poſſiderēt aurum vel
argētũ: nec in ꝯonis pecuniã: nec
perã deferrēt in via: nec duas ha
berēt tunicas: nec calciamenta:
nec v̾gã: mox in huiuſmodi v̾bo/
rũ auditu tãta eũ v̾tute ſpũs xp̄i
ꝑunxit ⁊ īduit: vt ī formã viuēdi
p̄fatã nõ ſolũ noticia ⁊ affectu: ve
rũetiã vita ⁊ habitu trãſformaret
Jlico eni calciamēta depoſuit: re
iecit baculũ: perã ⁊ pecuniã abdi/
cauit: vnaq̃ ꝯtētus tunicula: di/
miſſa corrigia: ꝓ cingulo funem
ſũpſit; oēm ſollicitudinem cordis
apponēs qualiter audita perfice/
ret: ⁊ aplice rectitudinis regule
ſeipſũ per omnia coaptaret. L. ij

Deniq̃ ſpũs xp̄i vi flãmea totꝰ
accēſus: cepit vt alter helias v̾ita
tis emulator exiſtere: cepit ⁊ ali/
quos ad iuſticiã ꝑfectã inducere
cepit ⁊ ceteros ad penitētiã iuita/
re. Erãt aũt ipſius eloqa non ina
nia: nec riſu digna: erant virtute
ſpũs ſci plena: erãt medullas cor
dis penetrãtia: vt ⁊ in vehemētez
ſtuporē audiētes ꝯuerterēt: ⁊ ob
ſtinatoꝝ mētes efficacia virtuoſa
mollirēt. Jnnoteſcēte eteni apŏ
multos ſublimi eiꝰ ſcõq̃ ꝓpoſito
tã ex doctrine ſimplicis v̾itate q̃z
vite: ceperunt ipſiꝰ exēplo viri qui
dam ad penitētiam aĩari: ⁊ eidez
relictis oĩbus: habitu vitaq̃ ꝯiũ
gi: quos ⁊ fr̃es minores vir hu-
milis cēſuit appellari. Lectio. iij

Sane iã fratrũ deo vocãte ꝯſum
mato ſenario: cũ pius eoꝝ pater
⁊ paſtor locũ ſolitudinis nactꝰ in
multa cordis amaritudine vitaz
deploraret adoleſcētie nõ ſine cul
pa trãſacta: ſibiq̃ ac ꝓli quaz in
xp̄o genuerat: veniã poſtularet ⁊
grãm exceſſiua q̃dã in eũ ſupue/
niēte leticia: certificatꝰ ē de remiſ
ſione plenaria oĩuz delictoꝝ vſq̃
videlicet ad q̃drãtē nouiſſimuz.
Raptꝰ deinde ſupra ſe ac in q̃d/
dã lumē viuificũ totꝰ abſortus q̃
circa ſe ac fr̃es futura erãt lucu/
lēter aſpexit: ſicut ipſe poſtmodũ
ordinis ꝓfectũ ⁊ dilatationē per
dei clemētiã ī ꝓximo fieri debē p̄/
nũciãs ad ꝯfortationē puſilli gre
gis familiariter reſerauit. Pau
cis admodũ elapſis diebꝰ q̃buſ/
dã ſibi coherētibꝰ alijs cũ iam ad
duodenariũ excreuiſſēt: diſpoſuit
dei famulus cũ illo ſimpliciũ cetu
aplice ſedis adire p̄ſentiã: vt pre
oſtēſã ſibi a dño normã viuendi:
quã ⁊ breui ſermone ꝯſcripſerat:
ſuppliciter ⁊ inſtãter expoſceret
eiuſdē ſacratiſſime ſedis auctori
tate plenaria ꝯfirmari. Lec. iiij.

Properãte itaq̃ ipſo cũ ſocijs iu
xta ꝓpoſitũ cõparere ꝯſpectui ſũ/
mi põtificis dñi ſcilicet inocentij
tertij: p̄uenit eũ dignatione clemē
tie dei v̾tus ⁊ ſapiētia xp̄s: ſuum
ꝑ viſionez cõmonefaciēdo vica/
riũ: vt ſupplicãti paupculo ⁊ pla
citũ daret auditũ ⁊ benignũ p̄be

ret aſſēſū. Uidit naq₃ in ſōnis pō tifex ipſe romanus lateranēſē baſilicā ruine fore iā ꝓximā: qua q dam hō paupculus modic⁹ ⁊ deſpect⁹ ꝓprio dorſo ſubmiſſo ne caderet ſuſtētabat. Cū igiꝉ in famulo dei ſuis cōparēte cōſpectib⁹: ſapiēs contēplareꝉ antiſtes ſimplicis animi puritatē: mūdi ꝯtēptū pauptatis amorē: ꝓpoſiti pfecti ꝯſtātiā: aīarū ʒelū ignitūq₃ voluntatis ſcē feruorē: vere inqt hic eſt ille q ope ac doctrina xp̄i ſuſtētabit eccliam. Proinde ad ipſu₃ p̄cipuā deuotionē extūc ꝯcipiēs ac petitioni ei⁹ p oīa ſe inclinans approbauit regulā: dedit de penitentia p̄dicāda mādatum poſtulata tūc cūcta ꝯceſſit ac plura ſe ꝯceſſurū i poſteru₃ liberaliꝉ repromiſit.

Lec v^a

Fret⁹ exinde grā ſupna franciſcus ſūmiq₃ auctoritate pōtificis cū fiducia multa v̄ſus valleſpoletanā iter arripuit: vt pfectionis euāgelice v̄itatē quā mēte ꝯcepat ⁊ ꝓfeſſione deuouerat: facto pficeret ⁊ v̄bo doceret. Mota quoq₃ cu₃ ſocijs q̄ſtione huiuſmodi vtrū iter hoīes conuerſari: an ad loca ſolitaria ſe trāſferre deberēt: cū p oronis inſtantiā diuinū ſup hoc bn̄placitū reqſiſſet: ſuperne reuelationis illuſtrat⁹ oraculo: intellexit ſe ad hoc miſſu₃ a dn̄o vt xp̄o lucrareꝉ aīas q̄s diabolus conabaꝉ auferre. Ideoq₃ magis oībus q̄₃ ſibi ſoli viuere p̄eligēdū eē decernēs: recollegit ſe in quodā tugurio derelicto ſecus aſſiſium vt ibi ſm ſcē pauptatis normā i oī religionis diſtrictiōe cū f̄rib⁹ viueret: ⁊ v̄bū dei ꝓ loco ⁊ tp̄e pplis p̄dicaret. Factus igiꝉ euāgelicus p̄co: ciuitates circuibat ⁊ caſtra: nō in doctis humane ſapiētie v̄bis: ſ₃ in v̄tute ſpūs annūciās regnū dei dn̄o dirigente loquentem reuelationibus p̄re uijs ⁊ ſermonem confirmante ſequentibus ſignis.

Lectio. vi.

Cu₃ eni ſemel vt ſibi moris erat puigil in orone pſiſteret: corporaliter abſētatus a filijs circa mediā noctis horā: qbuſdā e f̄ribus qeſcētibus: qbuſdā orātib⁹: currus igneus miri ſplēdoris: ſuper quē reſidebat ⁊ globus admodū ſolaris aſpect⁹ plucidus p oſtiolū habitaculi fratrū ipſoꝝ ingrediēs huc atq₃ illuc p domicilium tertio ſe ꝯuertit. Ad cuius mirabilē ⁊ p̄clarū cōtuitū: ſtupefacti ſūt vigilātes: excitati ſimul ⁊ cōterriti dormiētes: nec minus ſēſerūt cordis claritatē q̄₃ corporis: dū ex v̄tute mirādi luminis alterius alteri cōſcientia nuda fuit. Intellexerūt nāq₃ ꝯcorditer oēs vidētibus inuicē vniuerſis i cordib⁹ ſinguloꝝ ſcūm p̄rem franciſcū in tali trāſfiguratū effigie ſibi monſtratu₃ a dn̄o: tanq̄₃ q in ſpiritu veniens ⁊ v̄tute helie ſpūalis eēt militie p̄nceps effect⁹: vt currus iſrl̄ ⁊ auriga eius. Reuerſus nēpe vir ſcūs ad f̄res cepit ꝯfortare illos de oſtēſa eis celitus viſione: cepit ⁊ ꝯſciētiaꝝ ipſoꝝ ſecreta rimari: necnon ⁊ futura p̄dicere adeoq₃ coruſcare miraculis: vt

patēter clareſceret duplicē hełie
ſpūʒ i tāta ſup eū plenitudine ge
niſſe: ꝙ poſt ipſiꝰ doctrinā ꝛ vitā
erat oībus ꝓficiſci tutiſſimū. L.
Religioſus qdā tūc tpis de vij.
ordine cruciferoꝝ moricꝰ noīe: in
hoſpitali quodā ꝓpe aſſiſiū lāguo
re tam graui tāq ꝓlixo laborās:
vt crederet morti iā ꝓximꝰ: viro
dei ſupplex factꝰ p nūciū poſtula
bat inſtāter vt ꝓ ſe ad deū iterce/
dere vellet. Cui vir pius benigne
aſſiſtēs oīone ꝑmiſſa panis mi/
cas accepit: ꝛ cū oleo ſūpto de lā/
pade q̄ corā vginis ardebat alta
ri cōmiſcēs: q̄ſi qdā electuariū
p manꝰ factū: īfirmāti trāſmiſit
dicēs: Medicinā hāc frī nro de/
ferte morico: q̄ ipſū xp̄i virtꝰ nō
ſolū plene ſanitati reſtituet: verū/
etiā robuſtū bellatorē effectū aci
ei nre pſeueranter adiūget. Sta/
tim aūt vt antidotū illud ſci ſpūs
adiūctione ꝯfectū eger hō guſta/
uit: ſanꝰ exurgēs: tātum mētis ꝛ
corporis vigorē obtinuit: vt pau
lo poſt viri ſci religionē ingreſſus
lōgo tpe loricam portaret ad car
nē ꝛ crudis dūtaxat cōtentus ci
barijs: nec vini poculuʒ ſumeret:
nec coctū aliqd deguſtaret. L. viij
Illo quoq tpe ſacerdos qdā de
ciuitate aſſiſij ſilueſter nomīe: vir
vtiq ꝯuerſationis honeſte: ac ſim
plicitatis colūbine vidit in ſōnis
regionē illā totā a dracone imen
ſo circūdari: ꝓ cuiꝰ teterrima hor
ridaq effigie: diuerſis vt videba
tur mūdi climatibꝰ ꝓpinquū im
minebat excidiū. Cōtuebat poſt
hec crucē aureā atq fulgētē ꝓce
dētē ex ore frāciſci: cuiꝰ ſūmitas
celos tāgebat: ꝛ brachia ꝓtēſa in
latū vſq ad mūdi fines videban
tur extēdi: cuiuſq aſpectꝰ ꝑfulgi
dus draconē illū tetrū ꝛ horridū
penitꝰ effugabat. Hoc dū ſibi ter
tio mōſtraret: intellexit vir pius
ꝛ deo deuotꝰ ad hoc frāciſcū deſti/
natū a dño vt glioſe crucis aſſū/
pto vexillo draconis maligni ro/
bur elideret: ꝑclariſq vitatis ful
goribꝰ tā doctrine q̄ vite mētes
fideliū illuſtraret. Qd cū viro dei
ꝛ frībus narraſſet p ordineʒ: non
multo poſt tpe mūdū relinquens
veſtigijs xp̄i bti pris exēplo ſic p
ſeuerāter adheſit ꝙ ipſiꝰ vita i or
dine auctēticā reddidit eā quaʒ
in ſclo habuerat viſioneʒ. L. ix.
Frater qdē pacificus noīe: cum
adhuc ſeculariter viuēs famulū
dñi repiſſet apud caſtrū ſci ſeue/
rini ꝑdicātē in monaſterio quo/
daʒ: facta manu dñi ſup ſe vidit
eūdem q̄ſi duobꝰ trāſuerſis enſi/
bus valde fulgētibꝰ in modū cru
cis ſignatū: quoꝝ vnus a capite
vſq ad pedes alius amanu i ma
nū p pectꝰ trāſuerſaliter tēdebat
Non nouerat facie virum: ſʒ tm̄
mōſtratū miraculo mox cogno/
ſcēs vehemēter obſtupuit: verbo/
rūq ipſius virtute cōpunctus ꝛ
territus tanq̄ ſi eēt gladio ſpūs
ex ore eiꝰ ꝓcedēte trāſfixus: ſecu
laribus pompis oīno ꝯtēptis bea
to prī ꝓfeſſione cohefit. Hic poſt/
modū in omni religionis ſāctita/
te ꝓficiēs anteq̄ fieret miniſter

in fracia ſiqdem ibidē p̄mus mi
niſterij geſſit officiū: meruit ma/
gnū thau in frōte frācíſci videre
qđ coloꝝ varietate diſtinctū faci
em ipſius miro venuſtabat orna/
tu. Hoc qppe ſignū vir dei magno
venerabat affectu frequēti cōmē
dabat elogo actionuꝫ p̄mittebat
initijs: ꝛ i eis q̄s dirigebat ex cha
ritate litterulis manu ꝓpria ſub
ſcribebat: tanq̄ꝫ ſi oē ipſius ſtudi
um foret iuxta ꝓphecticū dictū: ſi/
gnare thau ſup frōtes viroꝝ ge/
mētiū ꝛ dolētiū: ad xp̄m ieſū vera
citer ꝯuerſoꝝ. Tertia die de p̄roga
tiua virtutū. L. i.

Inſignis ſectator crucifixi ieſu vir dei frā
ciſcus a ſue ꝯuerſionis p̄mordijs
tāta diſcipline rigiditate carneꝫ
crucifigebat cū vitijs motuſq; ſē
ſuales tā ſtricta frenabat: mode/
ſtie lege: vt vix neceſſaria ſume/
ret ſuſtētationi nature. Nam co/
cta cibaria ſanitatis tp̄e vix ad/
mittebat ꝛ raro: admiſſa v̄o aut
cōmixtione cineris interdū facie
bat amara: aut aquei ſup infuſio
ne liquoris vt plurimū reddebat
inſipida. Quā v̄o ſtrictā in potu
parcitatē ſeruauerit: carnē ſuaꝫ
a vino abſtrahēs: vt transferret
aīum ad ſapiētie lucē hinc ligdo
valem⁹ aduertere q꜄ ꝛ de aq̄ frigi
da cū ſitis ardore eſtuabat vix au
debat ad ſufficiētiā bibē. Nuda
hum⁹ vt ſepius lect⁹ erat laſſato
corpuſculo: ceruical lapis vel li/
gnū veſtiſq; ſimplex rugoſa ꝛ hiſ/
pida tegumētū ꝓ eo q꜄ expientia
certa didicerat hoſtes malignos
duris ꝛ aſperis in fugam cōuerti
delicatis aūt ꝛ mollibus ad tētā/
dum fortius animari. Lectio. ij.

Rigidus in diſciplina ſup cuſto
diā ſuā inuigilabat attētius curā
gerēs p̄cipuā de imp̄ciabilis cu/
ſtoditione theſauri caſtitatis: vi/
delicet in fictili vaſe: qđ ꝛ poſſide
re ſtudebat in ſcītudinis honore:
ꝑ vtriuſq; hoīs integerrimā puri
tatē. Quapropter circa ꝯuerſio/
nis p̄ncipia tp̄e hyemalis algo/
ris ſpū fortis ꝛ feruidus in foueā
glacie aut niue repletā ſeipſū ple
rūq; mergebat: vt ꝛ domeſticuꝫ
hoſtē ſibi ꝑfecte ſubigeret: ꝛ can/
didum veſtimentum mundicie a
voluptatis incendio preſeruaret.
Tanta quoq; per exercitationes
huiuſmodi fulgere cepit in ſenſi/
bus venuſtate pudoris vt plenū
iam carnis aſſecutus dominium
fedus cum oculis pepigiſſe vide/
retur: q꜄ nō ſolum carnalem aſ/
pectum procul refugeret: ſed ꝛ cu
rioſum vanitatis cuiuſcūq; con/
tuitum omnino caueret. Lec. iij.

Uerum lꝫ cordis ꝛ corporis pu/
ritatem adeptus ſanctificationis
quodāmodo proximaret ad api/
cem: non ceſſabat tamen lachry/
marum imbribus iugiter oculos
expiare mentales celeſtium cla/
ritatum concupiſcendo mundi/
ciam ꝛ corporeorum luminū par
uipendendo iacturam. Cuꝫ eniꝫ
ex continuo fletu infirmitatē ocu
lorum incurriſſet grauiſſimam:
ſuadente medico: q꜄ abſtineret
ſe a lachrymis: ſi corporei viſus

vellet cecitatē effugere: nequaq̄ȝ
aſſēſit malle ſe aſſerēs corporalis
viſus lumen amittere: q̄ȝ lachry/
mas q̄bus oculus emūdat̄ iteri/
or: vt deū videre p̄ualeat repſſa
deuotione ſpūs ip̄edire. Erat quo
qȝ vir deo deuot⁹ iter lachrymar̄
irrigua celeſti q̄dā iocūditate ſe/
renus tā mēte q̄ȝ facie vtpote q̄ ꝓ
cōſciētie ſcē nitore tāta perfuſus
erat vnctione leticie vt ⁊ mēte in
deū icēſſāter excederet: ⁊ i cūctis
opib⁹ manuū ei⁹ iugit̄ exultaret.
Omniū ꝟtutū cuſtos ⁊ de L.iiij.
cor humilitas adeo virū dei ſui iu
ris effecerat: vt q̄ȝuis multiplex i
eo fulgeret p̄rogatiua virtutum:
hec tn̄ in ipſo tanq̄ȝ in minor̄ mi/
nimo p̄cipuū videret̄ aſſecuta do
miniū. In ꝓpria q̄dē reputatio/
ne qua ſe fatebat̄ maximū pecca/
tor̄: ꝓrſus nil erat niſi fictile qd̄/
dā ⁊ ſordidū vaſculū: cū in ꝟita/
te vas eēt ſcificatiōis electū mul
tiformis ꝟtutis ⁊ gr̄e adornatio
ne p̄fulgidū: ⁊ ſcitudine dedicatū
Studebat q̄dē ſūmop̱e in oculis
ſuis aliorūq̄ȝ vileſcere: ⁊ defectus
in ſe latētes publica ꝯfeſſione de/
tegē: donaq̄ȝ datoris pectoris ar/
chāo celare: vt nequaq̄ȝ pateret
glīe qd̄ occaſio poterat eſſe ruine.
Sane vt p̱fecte humilitatis oēm
ipleret iuſticiā: ſeipſū adeo ſtudu
it nō ſolū ſup̱iorib⁹: verūetiā infe
riorib⁹ ſubdere: ꝙ ⁊ ſocio itineris
q̄ȝtūlibet ſimplici obediētiā pro/
mittere ſolitus erat: vt nō tanq̄ȝ
p̄latus ex auctoritate p̄ciperet: ſȝ
tanq̄ȝ miniſter ⁊ ſeruus etiā ſub

ditiſ ex humilitate pareret. L.v.
Sociam quoq̄ȝ ſcē humilitatis
paup̱tatē excelſā: p̱fect⁹ xp̄i ſecta
tor charitate ſibi ſtuduit ſic deſpō
ſare ꝑpetua: ꝙ nō ſolū ꝓ ea p̄ēni
mr̄emq̄ȝ reliq̄t: verūetiā q̄ habe/
re potuit vniuerſa diſp̱ſit. Nemo
taȝ auri q̄ȝ iſte cupidus paup̱ta
tis: nec theſauri cuſtodiēdi ſollici
tior vllus q̄ȝ iſte huiuſmodi euā/
gelice margarite: cū ⁊ a p̄ncipio
religionis vſq̄ȝ ad morteȝ tunica
chorda ⁊ femoralib⁹ diues in ſo/
la videret̄ gl̄iari penuria ⁊ egeſta
te gaudere. Siq̄n enim paup̱iorē
ſe quēpiā ſm̄ exteriorē habitum
cerneret: ſeipſū ꝓtin⁹ arguēs ex/
citabat ad ſimile: tanq̄ȝ ſi emula
paup̱tate cōcertās vinci ſe in il/
lo ſpūs q̄dam nobilitate timeret.
Etenim q̄r ipſā vt arrā hereditā
tis eterne oīb⁹ caducis p̄tulerat
fallaces diuitias velut feuduȝ ad
horā cōceſſū nīl reputās: hāc pre
opib⁹ magnis amabat: ⁊ i ea cū
ctos optabat excedē q̄ ex eadē di
dicerat iſeriorē ſe reputare. L.vj.
Excreuit ꝓpterea vir dei p̱ altiſ
ſime paup̱tatis amorē in ſcē ſim
plicitatis tā opulentas diuitias:
vt cū nihil ꝓrſus haberet iter mū
dialia ꝓpriū: in ipſo tn̄ mūdi hu/
ius auctore oīum poſſeſſor videre
tur eē bonor̄. Dū eni oculor̄ acie
colūbina ſimplici videlicet men/
tis intētione: puroq̄ȝ ſpeculatiōis
cōtuitu: oīa in ſūmum referebat
opificē: ipſūq̄ȝ factorem cognoſce
bat amabat ⁊ laudabat in oībus
ſup̱na fiebat largitione clemētie

vt oĩa in deo ⁊ deũ in oĩbus poſſideret. Cõſideratione quoq; ꝑme originis oĩum creaturas quãtũlibet modicas: frĩs vel ſororis appellabat noĩb⁹ tanq̃ ab vno ſecũ exeũtes ꝑncipio: q̃q̃ illas viſcerosius cõplexaret ⁊ dulcius: que xp̃i mãſuetudinẽ piaꝫ: ſilitudine naturali ꝓtendunt: ⁊ ſcripture ſignificatione figurãt. Quãobrem ſupnaturali fiebat influẽte v̓tute vt natura brutoꝝ pio quodã modo moueret ad ipꝫ: ſꝫ ⁊ ſẽſu carẽtia parerẽt ad placitũ: ac ſi idem vir ſcũs vt ſimplex ⁊ rect⁹ ad ſtatũ iã foret inocẽtie reformat⁹. L. vij.

Pietatis quoq; dulcedo tãta plenitudinis copia i dñi famulũ a miſericordie fõte manauerat vt ad miſerabiliũ ꝑſonarũ releuãdas miſerias viſcera videret geſtare mr̃na cũ ⁊ clementiã haberet igenitã: quã ſupinfuſa xp̃i pietas duplicabat. Itaq; liq̃ſcebat aĩus eius ad ĩfirmos ⁊ paupes: ⁊ qb⁹ nõ poterat manuꝫ exhibebat affectũ: ꝓ eo ꝙ qcqd penurie: qcqd defect⁹ cernebat in aliquo pij cordis dulcedine regerebat ĩ xp̃ꝫ. Cũq; in paupib⁹ cũctis effigiem xp̃i ꝑſpiceret: ſiq̃ etiã neceſſaria vite ſibi collata fuiſſẽt: eis occurrẽtibus nõ ſolũ liberaliter cõferebat: verũetiã ac ſi illoꝝ ꝓpria eẽnt iudicabat eẽ reddẽda. Nulli ꝓrſus rei parcebat: nec mantellis: nec tunicis: nec libris: nec etiam paramẽtis altaris: qn oĩa hec dũ poſſet largiret egẽtib⁹: cupiẽs vt pfecte pietatis ipleret officiũ etiã ſupimpẽdere ſemetipſũ. L. viij.

Zelus ſupne ſalutis ex charitatis fornace ꝓcedẽs vt gladi⁹ acutus ⁊ flãmeus adeo frãciſci ꝑtrãſit ĩtima: vt vir iſte ʒelotes totus videret: ⁊ emulatiõis ardore ſucceſus ⁊ cõpaſſionis merore plagat⁹. Siqdẽ aĩas xp̃i ieſu ſanguine ꝑcioſo redẽptas cũ inquinari cerneret aliq̃ ſorde peccati: miro doloris cõfoſſus aculeo tãta miſerationis teneritudine deplorabat vt eas tanq̃ mr̃ in xp̃o quotidie parturiret. Hic ſibi in orõne luctamẽ: in ꝑdicatione diſcurſus: i exẽplis dãdis exceſſus: pro eo ꝙ nõ ſe putaret xp̃i amicũ niſi aĩas foueret q̃s ille redemit. Propter qd̓ lꝫ inocẽs ei⁹ caro q̃ ſe iã ſpõte ſubderat ſpũi: nullo ꝓpter offenſas egeret flagello: tñ exẽpli cauſa penas illi renouabat: ⁊ onera: cuſtodiens ꝓpter alios vias duras: vt illius ꝑfecte ſequeret veſtigia qui ꝓ alioꝝ ſalute tradidit in mortem animam ſuam. Lcõ. ix.

Charitatis quoq; ꝑfecte feruorẽ quo ſpõſi amic⁹ ferebat in deũ ex hoc potiſſimũ qs valet aduertere ꝙ ꝑ martyrij flãmã ſeipſum vt hoſtiã viuã dño ꝑoptabat offerre. Trib⁹ nãq; vicib⁹ ob hoc v̓ſus parteſ ĩfideliũ iter aggreſſus ſed bis diuina diſpoſitione prohibitus: tertia tandem vice poſt multa opprobria vincula v̓bera ⁊ labores ĩnumeros ad ꝯſpectum ſoldani babylonie: dño deducẽte ꝑduct⁹: in tã efficaci oſtẽſione ſpirit⁹ ⁊ v̓tutis euãgeliʒauit ieſũ vt

admiraret̃ ipſe ſoldanus: ⁊ nutu
diuino in māſuetudinē v̉ſus be/
nignū ei p̄beret auditū. Cernens
qdē in eo feruorē ſpūs: ꝯſtātiam
animi: ꝯtēptū vite p̄ſētis: efficaci
amq̧ diuini ſermonis: tātam de/
uotionē ꝯcepit ad ipʒ: vt magno
eū honore dignuʒ duceret: mune/
ra p̄cioſa offerret: ⁊ ad ſecū tra/
hēdū morā inſtāter iuitaret. At
verꝰ mūdi ſuiq̧ ꝯtemptor: oblata
oīa ſꝑnēs vt lutū ſeq̧ ꝯſpiciēs aſ
ſeq ſuū nō poſſe ꝓpoſitum: poſtq̄ȝ
ad id obtinēdū ſine fictione ꝑegit
qđ potuit: ad partes fideliū reue
latione p̄monitꝰ remeauit. Sicq̧
factū ē vt xp̄i amicꝰ mortē ꝓ ipſo
viribꝰ totis exqreret: ⁊ tñ nullate
nus iueniret quo ⁊ merito nō ca/
reret optati martyrij ⁊ inſignien
dus ſeruaret̃ in poſterū p̉uilegio
ſingulari. Quarta die de ſtudio
orōnis ⁊ ſpū prophetie. Lectio. j.

S Entiēs xp̄i ſuus corpore ſe
ꝑegrinū a dño: cū ad terre/
na foris deſideria ꝓ xp̄i amore to
tus iſēſibilis eēt effectꝰ: ne foret
abſq̧ ꝯſolatione dilecti: ſine iter/
miſſione orādo ſpūʒ deo ꝯtende/
bat exhibere p̄ñtē. Nā ambulās
⁊ ſedēs: intꝰ ⁊ foris: laborās ⁊ va
cās: adeo erat orōni vi mētis itē
tus: vt illi videret̃ qcqd erat i eo:
nō ſolū cordis ⁊ corporis: veꝝ eti
am opis ⁊ tp̄is dedicaſſe. Suſpē
debat̃ multotiēs tāte deuotionis
exceſſu vt ſupra ſemetipſū raptꝰ:
⁊ vltra humanum ſēſum aliquid
ſentiens: quid circa ſe ageret̃ ex/
terꝰ omnino neſciret. Lectio. ij.

At aūt getiꝰ ſpūaliū ꝯſolationū
īmiſſiōes ſuſciꝑet ad ſolitudines
⁊ eccliās derelictas oraturus no
cte ꝑgebat: q̄ȝuis ⁊ ibi pugnas de
monū horribiles ſēſerit: q ſecū cō
fligētes q̄ſi manu ad manū nite/
bant̃ ipſū ab orōnis ſtudio ꝑtur/
bare. Verū illis feruētiū p̄cū iſa
tigabili v̉tute fugatis vir dei ſoli
tariꝰ remanēs: ⁊ pacatꝰ nemora
replebat gemitibꝰ loca ſpargebat
lachrymis: pectora manu tunde/
bat: ⁊ q̄ſi occultiꝰ ſecretariū nactꝰ
nūc rñdebat iudici: nūc ſupplica
bat p̄ri: nūc colludebat ſpōſo: nūc
colloq̄bat̃ amico. Ibi viſus ē no
cte orās manibꝰ ⁊ brachijs i mo
dū crucis ꝓtēſis toto corpore ſb/
leuatꝰ a terra: ⁊ nubecula quadā
fulgēte circūdatꝰ vt illuſtratiōis
⁊ eleuationis mirabilis itra men
tē mira circa corpꝰ cū eleuatione
facta ꝑluſtratio teſtis eēt. L. iij.

H uiuſmodi quoq̧ ſurſū actionū
ſuꝑnaturali v̉tute ſicut certis eſt
cōprobatū idicijs: icerta ſibi ⁊ oc
culta diuine ſapiētie pādebātur:
q̄ȝuis illa nō vulgaret exteriꝰ: ni
ſi quātū ſuꝑne ſalutis vrgebat ʒe/
lus ⁊ ſuꝑne reuelatiōis dictabat
iſtinctꝰ. Ad tātā qp̄pe mētis ſere
nitatē idefeſſū orōnis ſtudiū cuʒ
ꝯtinua exercitatione v̉tutū virū
dei ꝑduxerat: vt q̄ȝuis ſacrarum
ſcripturarū nō habuerit ꝑitiā ꝑ
ſtudiū eruditiōis humane: lucis
tū eterne irradiatꝰ fulgoribꝰ ſcri
pturarū ꝓfūda lympido itellectꝰ
ſcrutaret̃ acumine. Prophetarū
etiā ſpūs multiplex i tā multifor

mis plenitudine grẽ requieuit i eo: vt ipſi⁹ ṽtute mirifica ſe vir dei ꝑ ſẽtẽ aliqñ exhiberet abſẽtib⁹: noticiãq꜒ certã haberet lõge diſtãtiũ: ſecreta quoq꜒ ꝓſpiceret cordium: necnõ ⁊ futuroꝝ ꝑnunciaret euẽtus: ſicut multipliciũ exẽplorum euidentia comprobat ex quibus aliqua ſubſcribunt̃. L. iiij.

Cũ eni tp̃e quodã vir ſacer antoni⁹: tũc qdẽ ꝑdicator egregius nũc aũt ꝯfeſſor xp̃i ꝑclar⁹: de titulo crucis: ieſus naçaren⁹ rex iudeoꝝ: eructãs melliflua ĩ quodã ꝓuinciali capl̃o apud arelatem fr̃ib⁹ ꝑdicaret: vir dei frãciſc⁹ qui tũc in remotis agebat ad oſtium capl̃i ĩ aere ſubleuat⁹ apparuit. Qui ⁊ extẽſis velut in cruce manib⁹ fr̃ib⁹ bñdicens: tã multimoda illos ſpũs ꝯſolatione repleuit: vt certa eis ĩtra ſemetipſos ſpũs. teſtificatione ꝯſtaret: apparitionẽ illã mirabilẽ celeſti ꝑditã fuiſſe ṽtute. Porro q̃d btĩ patreꝫ nõ latuit: patẽter ex hoc ipſo clareſcit q̃꜒ perui⁹ ſpũs ei⁹ luci ſapientie foret eẽne: q̃ oĩb⁹ mobilibus mobilior ẽ: ⁊ attingẽs vbiq꜒ ꝓpt̃ ſui mũdiciã: ĩ aĩas ſcãs ſe trãſfert ⁊ dei amicos ⁊ ꝓphetas cõſtituit.

Apud ſcãm mariã de por L. v⁹. tiũcula ĩtrãtib⁹ fr̃ib⁹ ſemel ex more capl̃ꝫ: cũ vn⁹ ex eis defẽſionis cuiuſdã tect⁹ palliolo ſe diſciplinę nõ ſubderet: vidẽs hic vir ſanct⁹ ĩ ſpũ: q in cella tũc orãs ſequeſter ⁊ medi⁹ erat iter eoſdẽ fr̃es ⁊ deũ: vocari ad ſe fecit vnũ ex ip̃is cui ⁊ dixit: Vidi fr̃ diabolũ ſuꝑ illius fr̃is inobediẽtis dorſũ colluꝫ ei⁹ tenẽtẽ aſtrictũ: q tali ſeſſore ſib aduct⁹ obediẽtie freno ſpreto inſtictus illius ſeq̃bat̃ habenas. Vade igit̃ ⁊ dic fr̃i vt obediẽtie ſacte collũ ſine mora ſubmittat: cũ ⁊ ille hoc ſuggerat fieri ad cui⁹ ꝑcuꝫ inſtãtiam demõ ille ꝯfuſus abſceſſit. Monit⁹ ꝑ iternunciũ cõpunctionis ꝯceptu ſpũ a ṽitatis luce ꝑcepta: corã viri ſcĩ vicario in faciẽ ꝓcidit: ſeipſum culpabilem recognouit: veniaꝫ petijt: diſciplinã ſuſcepit ⁊ pertulit: ac deinceps per oĩa humiliter obediuit. Lcõ. vj.

Cum aũt in monte maneret aluerne cella recluſus: vnus ex ſocijs magno deſiderio cupiebat habere de verbis dñi aliqd ſcriptuꝫ manu ipſius breuiter annotatũ. Graue enim qua vexabat̃ tentationẽ nõ carnis ſꝫ ſpũs ex hoc credebat euadere vel certe leuius ferre. Tali deſiderio lãguens: anxiebatur interius: q2 cum eẽt humilis pudoratus ⁊ ſimplex verecũdia victus: reuerẽdo patri rẽ pãdere nõ audebat: ſed cui hõ non dixit: ſpirit⁹ reuelauit. Portari nãq꜒ ſibi iuſſit a fratre ꝑdicto atramẽtũ ⁊ chartaꝫ laudeſq꜒ dñi iuxta fratri deſideriũ cũ ipſius benedictione ꝓpria manu ꝯſcribẽs eidẽ qđ ſcripſerat: liberaliter obtulit: ⁊ oĩs illa tentatio ꝓrſus abſceſſit. Ip̃a quoq꜒ litterula reſuata ĩ poſterũ remedia ſanitatis q̃꜒ plimiſ ꝯtulit: vt ex hoc clareſceret oĩb⁹: q̃꜒ti meriti corã deo ſcriptor ip̃i⁹ extiterit: q tãte ṽtutꝫ efficaciã

in cedula cõſcripta reliqt. L.vij

Alio quoqꝫ tpe mulier q̃dã no/
bilis deo deuota virũ ſcm̃ fiducia
liter adiẽs: poſtulabat obnixe vt
ꝓ viro ſuo ſibi valde crudeli quẽ
aduerſariũ patiebat̃ in ſuitio xp̃i
apud deũ ĩtercedere vellet ꝙ ipſi⁹
cor durũ larga ſue gr̃e infuſione
molliret. Quo audito vir ſacer ⁊
pius ſacris eã roborauit eloquijs
ꝯſolationẽ quã optabat ſibi de' ꝓ
ximo affuturã aſſeruit: finaliter qꝫ
mandauit ꝙ viro illi ex parte dei
denũciaret ⁊ ſui nũc tẽpus eẽ cle
mẽtie: poſtmodũ eqtatis. Credi/
dit mulier ſermoni quẽ ei dixerat
dñi ſeruus: ⁊ bñdictione accepta
domũ cũ feſtinatione reuertẽs oc
currẽti ſibi viro: p̃fatuꝫ narrauit
eloqum: ĩdubitãter expectãs op/
tatũ ĩpleri ꝓmiſſũ. Cõfeſtim aũt
vt aurib⁹ illi⁹ ſermo ĩſonuit: ceci
dit ſup eũ ſpũs gr̃e adeo cor ipſi⁹
molliẽs vt ⁊ deuotã ꝯiugẽ libere
deo extũc famulari ꝑmitteret: ⁊
ſe vna cũ ipſa dño ſeruiturũ offer
ret. Suadẽte igit̃ ſcã vxore pluri
b⁹ annis celibẽ vitã agẽtes: eodẽ
die mlier mane: vir veſpe migra
uerũt ad dñꝫ: hec qdẽ vt matuti
nũ: ille vͦo vt ſacrificiũ veſꝑtinuꝫ.

Tẽpore quo dñi famulus L.viij
treatie iacebat ĩfirmus: p̃bẽdari
us qdã noie gedeõ lubric⁹ ⁊ mũ
danus: ĩfirmitate graui corept⁹
lectulo decubãs cũ ad eum fuiſſet
delat⁹: lachrymoſe rogabat cũ ſi/
mul aſtãtib⁹ vt ab ipſo crucis ſi/
gnaculo ſignaret̃. Ad quem ille:
Cũ olim vixeris ſm deſideria car
nis: nõ verit⁹ iudicia dei: nõ pro
pter te: ſꝫ ꝓpter deuotas ĩtercedẽ
tium p̃ces crucis ſigno te hoc mo
do ſignabo: vt tibi exnũc ꝓ certo
ĩſinuẽ ꝙ ſis grauiora paſſurus ſi
ad vomitũ redieris liberat⁹. Si/
gno itaqꝫ crucis ſup eum facto a
capite vſqꝫ ad pedes ĩſonuerũt oſ
ſa renũ ei⁹: audiẽtib⁹ cũctis velu
ti cũ manu ligna ſicca frangunt̃:
ſtatiqꝫ is q cõtract⁹ iacuerat ſur
rexit ſan⁹: ⁊ in laudẽ dei ꝓrũpens
ego inqt ſũ liberat⁹. Paucis au
tẽ ĩterlapſis tꝑibus cũ dei oblit⁹:
corp⁹ ĩpudicitie reddidiſſet: ⁊ ſe/
ro quodã cenaſſet in hoſpitio cu/
iuſdam canonici: nocteqꝫ illa dor
miret ibideꝫ: tectũ dom⁹ ſup oẽs
ſubito corruit: ⁊ illuꝫ ſolũ ceteris
mortẽ euadẽtib⁹ ĩteremit. Sicqꝫ
factũ ẽ vt ſimul in hoc vno euẽtu
pateſceret q̃ꝫ ſit ſeuer⁹ ĩgratis ꝫe/
lus diuine iuſticie: quãqꝫ verax ⁊
cert⁹ in dubijs fuerit q frãciſcuꝫ
repleuerat ſpũs prophetie. L.ix.

Eo quoqꝫ tpe quo poſt reuerſio
nẽ ſuã de vltra mare celanũ p̃di/
catur⁹ acceſſit: miles qdã ſuppli/
ci eũ deuotione cũ ĩſtãtia magna
ĩuitauit ad prãdiũ: ⁊ q̃ſi coegit in
uitũ. Añ vͦo q̃ꝫ cibũ ſumeret: vir
mẽte deuot⁹ iuxta ſolitũ morẽ of/
ferẽs deo p̃ces ⁊ laudes: vidit in
ſpũ viro illi mortis de ꝓximo imi
nere iudiciũ: mẽteqꝫ ſuſpẽſus ocu
lis ſtabat eleuatis in celũ. Orõne
tãdẽ cõpleta: benignuꝫ hoſpitem
traxit ĩ partẽ: mortẽqꝫ illi vicinã
p̃dixit: vt ꝯfiteret̃ admonuit: ⁊ ad
bonũ quãtũ valuit aiauit. Acge/
uit hõ

uit hō ꝯtinuo bti viri ſermonibꝰ ſocioqꝫ illius vniuerſa peccata in ꝯfeſſione detexit: domuꝫ diſpoſuit diuine ſe miſerationi commiſit: ⁊ ad ſuſcipiēdā mortē ſe quātū valuit ꝓparauit. Igit̃ dum alij refectionē corporis ſumerēt: miles q ſanus videbat̃ ⁊ fortis: ſubito ſpiritū exalauit: iuxta v̉buꝫ hoīs dei repētina qdē morte ſublatus: armis tū penitētie ꝑ eiuſdē ſpūm ꝓplxticū ꝓmunitus: vt ⁊ ꝑpetuam dānationē euaderet et in eterna tabernacula iuxta ꝓmiſſionē euāgelicaꝫ introiret. **Quinta die de obediētia creaturarum: ⁊ de condeſcenſione diuina. Lectio. j.**

Aderat qdē ſeruo ſuo franciſco is q eū vnxerat ſpūs dñi ⁊ ipſe dei v̉tus ⁊ ſapiētia xp̄s: cuius v̉tute fiebat ⁊ grā: vt ibi non ſolū incerta ⁊ occulta pateſcerēt verūetiā mūdi huiꝰ elementa parerēt. Quodā nāqꝫ tp̄e cū ꝯſiliuꝫ daret̃ a medicis ⁊ inſtāter ſuaderet̃ a fr̄ibus vt cōtra īfirmitatem oculoꝝ pateret̃ ſibi ꝑ cocture ſubueniri remediū: humiliter vir dei aſſēſit: ꝓ eo qd̉ id nō ſolū medela ꝯtra egritudinē corporis: verūetiam materia foret exercēde virtutis. Sēſu v̉o carnis ipſius ad cōſpectū īſtrumēti ferrei iaꝫ igne cādētis naturali quodā horrore cōcuſſo: vir ſcūs ignē alloq cepit vt frēm in creatoris noīe ac v̉tute ꝓcipiēs vt ſuū ei tēꝑaret ardoreꝫ quo ſuauiter v̉rētē ſuſtinere valeret. Profūdato aūt crepitāte ferro i tenera carne: ⁊ ab aure vſqꝫ ad ſuꝑcilliū coctura ꝓtracta: vir deo plenꝰ exultās in ſpū: laudate inqt ad frēs altiſſimū: qr vt veruꝫ fatear: nec ignis ardor moleſtiā itulit nec carnis me dolor afflixit.

Apud heremū ſci vrbani **Lcō. ij.** ſuo dei egritudine grauiſſima laborāte: cum ipſe nature defectum ſētiēs: vini poculū peteret: nihilqꝫ de vino qd̉ ſibi dari poſſet reſponderet̃ adeſſe: iuſſit aquā afferri: ⁊ allatā ſigno crucis edito bn̄dixit mox vinū efficit̃ optimum qd̉ fuerat aq̄ pura: ⁊ qd̉ deſerti loci paupertas nō potuit: ſci viri puritas impetrauit. Ad cuius guſtū ꝓtinus tāta facilitate ꝯualuit: vt euidēter clareſceret ꝙ optatū poculū illud a largo ſibi fuit datore cōceſſū nō tam vt afficiēs ad saporē qꝫ vt efficax ad ſalutē. **Lectio. iij.**

Alio quoqꝫ tp̄e vir dei ad quandā heremum trāſferre ſe volēs vt ibi liberiꝰ ꝯtēplationi vacaret: qr debilis erat: cuiuſdā pauꝑis hominis vectabat̃ aſſello. Cūqꝫ diebus eſtiuis famulū dei ſequendo vir ille mōtana ꝯſcēderet: aſꝑioris ⁊ lōgioris vie itinere fatigatꝰ nimioqꝫ ſitis ardore deficiēs iſtāter cepit clamare ac dicere: ꝙ niſi paululū biberet cōfeſtim ſpūm exalaret. Abſqꝫ mora vir dei ꝓſiliuit de aſino ⁊ fixis in terra poplitibꝰ palmas tetēdit ad celū: orare nō ceſſās donec ſe auditū intellexit. Orōne tādē finita: feſtina inquit viro ad petrā: ⁊ illic aquā viuā reꝑies: quā tibi hac hora miſericorditer xp̄s de lapide ad bibēdū

ꝑduxit. Cucurrit ſitiēs hō ad lo
cū oſtēſū bibitq; aquam de petra
orātis virtute productam: ⁊ po/
culuz hauſit a deo ſibi de ſaxo du'
riſſimo propinatum. Lectio. iiij.
Tēpore quodam quo dñi famu/
lus ſecus mare ꝑdicabat gaiete
cū turbarū in eū pre deuotione ru
entiū declinare vellet applauſuz:
in vnā littori herētē nauiculā ꝓſi
liuit ſolus. Illa vō tanq̄ ſi moto
ris vi gubernaret intrinſeca: cer
nētib⁹ ⁊ admirātib⁹ cūctis qui
aderāt ſine aliquo remige lōgi⁹
ſe ꝓtraxit a terra. Cū aūt aliquā
to ſpatio maris ſeceſſiſſet in altū
ſtetit iter fluctus imobilis q̄diu
expectātib⁹ turbis in littore viro
dei ꝑdicare cōplacuit. Cūq; audi
to ſmone: viſoq; miraculo: ac be
nedictione accepta: ipſo rogante
multitudo recederet: nō alterius
q̄ celeſtis viſionis ipulſu nauis
applicuit tanq̄ ſi creatura facto
ri deſeruiēs creatoris ꝑfecto cul/
tori ⁊ ſine rebellione ſubderet ⁊ ſi
ne retardatione pareret. Lec. v.
Morā eo faciēte tpe quodā in he
remitorio grecij loci illi⁹ indigene
malis adeo multiplicib⁹ graua/
bant: ꝙ ⁊ grādo annua tēpeſtate
blada vaſtabat ⁊ vineas: ⁊ lupo
rū multitudo rapaciū nō ſolū bru
ta ſ; ⁊ hoies cōſumebat. Sic igit
vehemēter afflictis: oipotētis dei
famulus benigne cōpatiēs in pu
blica illis ꝑdicatione ꝓnuſit: ſeq;
fideiuſſorē eis inſtituit ꝙ peſtilen
tia illa ois abſcederet: ſi cōfeſſiōe
ꝑmiſſa dignos penitētie fruct⁹ fa
cere vellēt. Ab illa itaq; hora peni
tētiā ad exhortationē ipſius agē/
tib⁹ illis: ceſſauerūt clades: piere
picula: nec moleſtie gcq̄ intule/
re lupi vel grādines. Immo qḋ
maius ē: ſiqñ vicinoꝝ arua gran
do ꝑuaderet iſtorū terminis ap/
propinquās aut terminabat ibi/
dē: aut in partē aliā diuertebat.
Alio quoq; tpe cū ꝑdica L. vj.
tionis cauſa vir dei vallē ſpoleta/
nā circuiēs appropinq̄ſſet lena/
miū: ad quēdā locū deuenit i quo
diuerſi generis auiū maxima mł
titudo conuenerat. Quas oculo
pio ꝯſpiciēs: irruēte in ſe ſpū dei
velociter cucurrit ad locū: illiſq;
ſalutatis alacriter vt vbuz dei at
tēte audirēt ſilētiū iperauit. Cū
aūt plura de bñficijs dei creaturis
collatis ⁊ laudib⁹ ei ab ipſis red
dēdis loqueret auiculis: ille mo/
do mirabili geſtiētes cepunt extē
dere colla: ꝓtēdere alas: apire ro
ſtra: ⁊ i ipz attēte reſpicere tanq̄
ſi elogoꝝ ei⁹ admirabilē conarent
ſētire vtutē. Juſte qdem vir deo
plenus ad creaturas huiuſmodi
rōne carētes: pio ferebat huma/
nitatis affectu: cū ⁊ ille vſa vice
tā miro modo inclinarent ad ip/
ſū vt ⁊ iſtruēti attēderēt: ⁊ ꝑcipi
enti parerēt ⁊ ad ſuſcipiētē cū ſe/
curitate cōfugerēt: ⁊ apud reti/
nētē ſine difficultate remanerēt.
Tēpore vō quo ꝓ palma L. vij.
cōſequēda martyrij ad partes vl
tramarinas tranſire tentauerat:
nec tñ id cōſūmare valuerat: ma
ris tēpeſtatib⁹ ꝑpedit⁹: adeo ſibi

aſtitit gubernatoris oium digna tiua ꝓuiſiõ: vt eũ cũ plurimis ali is a piculis mortis erueret: ⁊ mi rabilia opa ſua circa ipſũ in ꝓſũ do mõſtraret. Nã cum de ſclauo nia in italiã redire diſponeret: ⁊ nauẽ quãdã abſq; vllis oĩno ſti pẽdijs ↄſcẽdiſſet: affuit qdã in ip ſo ingreſſu ꝑ xpi paupculo miſ ſus a deo: q ⁊ ſecũ ferret neceſſa ria victus: ⁊ cuidã timẽti deũ de naui ad ſe vocato tribueret: vt nil p̄ſus habẽtibꝫ opportuno tẽpo reminiſtraret. Verũ nautis pro pter vim vẽtoꝝ nuſq; applicare valẽtibꝫ oĩa ipſoꝝ ſũt cõſũpta ci baria: ſola btõ viro collate de ſup elemoſyne portione modica rema nẽte. Que ad ipſiꝰ p̄ces ⁊ merita ſupna faciẽte v̄tute intãtũ ſuccre uit augmẽtũ: vt diebus pluribus cõtinua maris tẽpeſtate durante vſq; ad portum optatũ ancone videlicet neceſſitatibus oĩu3 ple narie ſubueniret. Lectio. viij.

Alio quoq; tpe eodẽ viro dei p̄ dicationis cauſa iter lõbardiam ⁊ marchiã teruiſinã iter agente cũ fr̄e ſocio iuxta padũ tenebroſa noctis ſupuenit obſcuritas. Cũq; piculis magnis ⁊ multis via fo ret expoſita ꝑpter fluuiũ paludes ⁊ tenebras: inſtãte ſocio vt in tan ta neceſſitate ſupnũ ĩploraret au xiliũ: vir dei cũ fiducia multa re ſpõdit: Potẽs ẽ deus ſi ſue dulce dini cõplacet tenebrarũ effugata caligine ſui nos bñficio luminis il luſtrare. Mirũ certe: Vix ſermo nẽ cõpleuerat: ⁊ ecce tãta lux cir ca eos ſupna cepit irradiare v̄tu te: vt nocte exiſtente obſcura: ipſi luce clara viderẽt: nõ ſolũ viam verũ etiam ex altera parte flumi nis plurima circũquaq;. Lec. ix.

Recte qdẽ iter dẽſas noctis tene bras fulgor p̄ibat claritatis ſcele ſtis: vt ex hoc ipſo pateret inolui eos nõ poſſe mortis caligine q di recto ſequunt̄ tramite lumẽ vite. Nã ⁊ lucis huiuſmodi ſplendore mirabili corporaliter directi ⁊ ſpi ritualiter cõfortati: vſq; ad locu3 hoſpitij p nõ modicũ vite ſpatiu3 cũ diuinis hymnis ⁊ laudibꝰ per uenerũt. O vere p̄clarũ ⁊ admi rabilẽ virũ: cui ſuũ ignis ardore3 ↄtẽperat: aq̃ ſaporẽ cõmutat: abũ dãs poculũ petra ꝑpinat: inaiata deſuiũt: mãſueſcũt imitia: ⁊ irra tionabilia ſtudio ſe itẽdũt. Ipſe quoq; dñs oĩu3 ſua benignitate obedit ad votũ: du3 ⁊ liberalitate p̄parat cibũ: ⁊ lucis p̄bet clarita te ducatũ: vt ſic tanq; viro ſcitatiſ eximie: ⁊ oĩs creatura ſubſuiat ⁊ ip̄e creator oĩu3 ↄdeſcẽdat. De ſa cris ſtigmatibꝰ. Sexta die. L. j.

Fidelis re vera famul̄s ⁊ mĩ niſter xpi frãciſcꝰ: biẽnio an teq; ſpũ reddet celo: cũ i loco ex celſo ſeorſũ q mõs aluerne dicit̄ q̃ dragenariũ ad honorẽ archãgeli michaelis ieiuniũ ichoaſſet: ſupne ↄtẽplatiõis dulcedĩe abũdãtiꝰ ſo lito ſupfuſus: ac celeſtiũ deſiderio rũ ardẽtiori flãma ſuccẽſus: ſup naꝝ cepit imiſſionũ cumulatiꝰ do na ſẽtire. Dũ igit̄ ſaphicis deſide rioꝝ ardoribꝰ ſurſũ ageret̄ i deũ: ⁊

affectꝰ cōpaſſiua teneritudine in
eū trāſformaret:cui ex charitate
nimia crucifigi cōplacuit:quodā
mane circa feſtū exaltationis ſcē
crucis in latere mōtis orans:vi/
dit q̄ſi ſpeciē vniꝰ ſeraph:ſex alas
tam fulgidas q̄ȝ ignitas habētē
de celoꝝ ſublimitate deſcendere.
Qui volatu celerrimo ad aeriȝ lo
cū viro dei ꝓpinquū ꝑueniēs nō
ſolū alatꝰ:ſȝ ⁊ crucifixus appa/
ruit:manus q̄dē ⁊ pedes habēs
extēſos ⁊ cruci affixos:alas v̾o ſic
miro modo hincinde diſpoſitas:
vt duas ſupra caput erigeret:du
as ad volandum extenderet:dua
bus v̾o reliquis totum corpus
circumplectendo velaret. Lec. ij.
Hec videns vehemēter obſtupuit:
mixtūq̄ȝ dolori gaudiū mēs eius
incurrit: dū ⁊ in gratioſo xp̄i aſ/
pectu:ſibi tā mirabiliter q̄ȝ fami/
liariter apparētis exceſſiuā quā
dā ꝯcipiebat leticiā: ⁊ dira ꝯſpe/
cta crucis affixio:ipſiꝰ aīam com
paſſiui doloris gladio ꝑtrāſibat.
Intellexit q̄dē illo docēte iterius
q ⁊ apparebat exterius:ꝙ lȝ paſ
ſionis infirmitas cū imortalitate
ſpūs ſeraphici nullatenꝰ cōueni/
ret:ideo tn̄ huiuſmodi viſio ſuis
fuerat ꝑſētata ꝯſpectibꝰ vt amicꝰ
ipſe xp̄i ꝑnoſſet ſe nō ꝑ martyriū
carnis:ſȝ ꝑ incēdiū mētis:totum
in xp̄i ieſu crucifixi exp̄ſſā ſilitu-
dinē trāſformādum. Diſparens
itaq̄ȝ viſio poſt archanū ac fami/
liare collogum mētē ipſius ſera
phico iterius iſlāmauit ardore:
carnē v̾o crucifixo ꝯformi exteriꝰ
iſigniuit effigie tanq̄ȝ ſi ad ignis
liq̄factiuā v̾tutē ꝑambulā:ſigil/
latiua q̄dā eēt ipreſſio ſubſecuta
Statim nāq̄ȝ in manibꝰ ⁊ L. iij.
pedibꝰ eiꝰ apparere cepūt ſigna
clauoꝝ ipſoꝝ capitibꝰ in iteriori
parte manuū ⁊ ſuꝑiori pedū appa
rētibꝰ:⁊ eoꝝ acuminibꝰ exiſtenti
bus ex aduerſo. Erātq̄ȝ clauorū
capita in manibꝰ ⁊ pedibus rotū
da ⁊ nigra ipſa v̾o acumina oblō
ga retorta ⁊ reꝑcuſſa:que de ipſa
carne ſurgētia:carnē reliquā ex
cedebāt. Siq̄dē repercuſſio ipſa
clauoꝝ ſub pedibꝰ adeo ꝓminēs
erat extra ꝓtēſa:vt nō ſolū plan
tas ſolo libere applicari nō ſine/
rēt:verūetiā intra curuationē ar
cualē ipſoꝝ cacuminū faciliter i/
mitti valeret digitꝰ manus:ſicut
⁊ ab eis ipſe accepi q oculis pro/
priis ꝯſpexerūt. Dextrū quoq̄ȝ la
tus q̄ſi lācea trāſfixū rubra cica/
trice obductū erat ꝙ ſepe ſangui/
nē ſacrū effūdēs:tunicā ⁊ femora
lia i tāta copia reſꝑgebat vt poſt
modū fr̄es ſocij ea lauātes ꝑ tpe
idubitāter aduerterēt:ꝙ ſicut in
manibꝰ ⁊ pedibꝰ ſic ⁊ in latere fa
mulus dn̄i expreſſe haberet im/
preſſā ſilitudinē crucifixi. L. iiij.
Cernēs aūt vir deo plenꝰ ꝙ ſtig
mata carni tā luculēter impreſſa
ſocios familiares latere nō poſſēt
timēs nihilominꝰ publicare dn̄i
ſacramētū:in magno poſitus fuit
dubitationis agone:vtrū q̄d vi/
derat diceret vel taceret. Copul/
ſus tādē ꝯſciētie ſtimulo q̄buſdā
ex fr̄ibꝰ itimioribꝰ ſibi:cū multo ti

moꝛe ſeriē retulit viſiōis pꝛefate
addēs ꝙ is q ſibi apparuerat ali
qua dixerit q̄ nunq̄ꝫ duꝫ viueret
alicui hoīum apiret. Poſtq̄ꝫ igi
tur verus xp̄i amoꝛ in eādē ima/
ginē trāſſoꝛmauit amātē: q̄dra/
ginta dierū numero iuxta qḋ de/
creuerat in mōte illo ſolitudinis
ꝯſūmatoꝛ ſupuenīēte quoq̄ꝫ ſolē/
nitate archāgeli michaelis: deſcē
dit angelicus vir frāciſcꝰ de mon
te: ſecū ferēs crucifixi effigiē: non
ī tabulis lapideis vel ligneis ma
nu fabꝛicatā artificis: ſꝫ ī carneis
mēbꝛis deſcriptā digito dei viui
Porro lꝫ vir ſcūs ⁊ humi L. v.
lis ſacra illa ſignacula oī diligen
tia ſtuderet abſcōdere: dn̄o tn̄ cō
placuit ad gliam ſuā mirabilia q̄
dā aperta ꝑ illa mōſtrare: vt duꝫ
eoꝝ vis occulta ꝑ ſigna clara pa/
teſceret: inter dēſas caliginoſi ſe/
culi tenebꝛas vt ſydus ꝑfulgiduꝫ
radiaret. Nam ⁊ circa mōteꝫ al/
uerne ꝑfatum anteq̄ꝫ vir ſcūs ibi
deꝫ moꝛā traxiſſet: nube obſcura
ex ipſo mōte ſurgente: grādinis
violēta tēpeſtas fructꝰ terre con
ſuetudinarie deuaſtabat. Uerum
poſt illā apparitionē felicē non ſi
ne incolarū admiratione ac gau/
dio grādo cōſueta ceſſauit: vt ce/
leſtis illius viſionis excellentiaꝫ
⁊ ſtigmatum ibidem impꝛeſſoꝛū
virtutē: ſerenata pꝛeter moꝛē ipa
celi facies declararet. Lectio. vj.
Illo quoq̄ꝫ tp̄e in ꝓuincia reathi
na peſtis valde grauis inualuit q̄
oues ⁊ boues intātum cepit inua/
dere vt viderent̄ pene oēs irreme/
diabili moꝛbo lāguere. Uir auteꝫ
qdam timēs deū nocte fuit per vi/
ſionē cōmonitus: vt ad heremito
riū fratrū: in quo btūs pater tūc
moꝛā trahebat feſtināter accede
ret: loturāq̄ꝫ manuū ⁊ pedū ipſiꝰ
impetraret a ſocijs ⁊ ſuꝑ aīalia lā
guida ſpargeret: ⁊ ſic peſtis oīs
illa ceſſaret. Qḋ cū vir ille diligē
ter impleſſet: tātam illi q̄ ſacras
ꝯtigerat plagas cōtulit deꝰ aque
virtutē: vt dum ipſius aſꝑſio lan
guētes greges: vel modicū attigiſ
ſet: oēm illā peſtilētie plagā repel
leret ꝓſtinoq̄ꝫ recuperato vigoꝛe
ad paſtū aīalia recurrerēt tanq̄ꝫ
ſi mali nil penitꝰ añ ſēſiſſēt. L. vij.
Deniq̄ꝫ tam mirā extūc cōſecute
ſūt manꝰ ille virtutē vt ſuo cōta/
ctu ſaluifico ⁊ validam redderēt
ſoſpitatē egrotis: ⁊ viuacē ſēſum
paralyticis iam mēbꝛis aridis: ⁊
qḋ maius his oībus eſt: vitā ico
lumē letaliter ſauciatis. Naꝫ vt
de pluribus eius ꝓdigijs: duo q̄/
dā anticipādo ſimul ⁊ ſtringēdo
cōmemoꝛē: cū apud hylerdā vir
qdā ioānes noīe btō frāciſco de/
uotꝰ: adeo ſero quodā fuiſſet vul
nerū atrocitate ꝯciſus: vt vix cre
deret̄ ſuꝑuicturus in craſtinum:
apparente ſibi mirabiliter patre
ſciſſimo ⁊ vulnera illa ſacris con
tingēte manibꝰ hoꝛa eadē ſic ite/
gre ſoſpitati redditꝰ ē vt mirabi/
lē crucis ſigniferū oī veneratione
digniſſimū oīs illa regio ꝓclama
ret. Quis eni poſſet ſine admira/
tione cōſpicere hoīem nō ignotuꝫ
ſub eodē q̄ſi momento tp̄is nunc

plagis laniatũ ſeuiſſimis: nũc in
columitate gaudẽtez. Quis ſine
grãtiarũ actione recolere? quis de-
nicꝫ ſine deuotione tã piũ v̄tuoſũ
ꝓclarũcꝫ miraculum fidei vale-
at mente penſare? **Lectio. viij.**

Apud potẽtiã ciuitatem apulie
clericus qdã noie rogerius: cũ de
ſacris btĩ pr̃is ſtigmatibus cogi-
taret inania: ſubito fuit in manu
ſiniſtra ſub cyrotheca ꝑcuſſus: ac
ſi proſiliſſet ſpiculuz de baliſta: ip-
ſa tñ cyrotheca oino manente ita-
cta. Cũ v̄o ꝑ triduũ vehemẽtis fu-
iſſet doloris cruciat⁹ aculeo: ⁊ iaz
mẽte cõpũctus btm̃ inuocaret: ⁊
adiuraret frãciſcum ꝑ glioſa illa
ſibi ſtigmata ſubuenire: ſalutem
adeo ꝑfectã obtinuit vt oĩs dolor
abſcederet: nullũcꝫ remaneret oi-
no veſtigiũ ꝑcuſſure. Ex quo lu-
culenter apparet ꝙ ſacra illa ſi-
gnacula illi⁹ fuerũt ipreſſa poten-
tia: ⁊ ꝓdita ſũt v̄tute: cui⁹ ẽ vulne-
ra iſligere: medelas afferre: obſti-
natos ꝑcutere: cõtritoſcꝫ ſanare.

Lec. ix.

Higne qdẽ vir iſte btũs
ſingulari hoc ꝓuilegio iſignit⁹ ap-
paruit: cũ oẽ ipſi⁹ ſtudium tã pu-
blicũ ꝙꝫ ꝓuatũ circa crucẽ dñi v̄-
ſaret. Maz ⁊ mira mãſuetudinis
lenitas: auſteritaſcꝫ viuendi: hu-
militas illa ꝓfũda: obediẽtia ꝓm-
pta: pauꝑtas eximia: caſtitas illi-
bata: amara cõpũctio: lachrymarũ ꝓfluuiũ: pietas viſceroſa: emu-
lationis ardor: martyriĳ deſideri-
um: charitatis exceſſus: multi-
plex deni cꝫ xp̄iformiũ ꝓrogatiua
v̄tutũ: qd aliud in eo ꝓtendũt ꝙꝫ
aſſimilationes ad xp̄m ⁊ ꝓpara-
tiones q̃ſdã ad ſtigmata ſacra ip-
ſius? Propter qđ a ſua cõuerſio-
ne toto ipſius vite decurſu: precla-
ris crucis xp̄i adornato myſteri-
is: tãdẽ ad conſpectũ ſublimis ſe-
raph ⁊ humilis crucifixi totus fu-
it in viſe forme effigiẽ vi q̃dã dei-
formi ⁊ ignea trãſformatus: quẽ-
admodũ atteſtati ſũt q viderunt:
palpauerũt: oſculati ſũt: ⁊ tactis
ſacroſãctis ſic fuiſſe ⁊ ſe vidiſſe iu-
rantes: abũdantiori certitudine
firmauerũt. **Septima die de trã-
ſitu mortis. Lcõ: j.**

Ohriſto igit iã cruci vir dei cõfixus
tã carne ꝙꝫ ſpũ: nõ ſolũ ſeraphici
amoris incẽdio ſurſũ agebat i de-
um: verũetiã pre feruido aiarum
zelo trãſfixus cũ crucifixo dño ſa-
lutẽ ſitiebat oium ſaluãdoꝝ. Et
q̄ ꝓpter excreſcẽtes in pedib⁹ cla-
uos ambulare non poterat: facie-
bat corpus emortuũ ꝑ ciuitates
⁊ caſtella circũuehi: vt tan ꝙꝫ al-
ter angelus ab ortu ſolis aſcen-
dẽs ſeruoꝝ dei corda ignis diui-
ni flãma ſuccẽderet: pedes quocꝫ
in viã pacis dirigeret: frõteſcꝫ ip-
ſoꝝ dei viui ſignaculo cõſignaret.
Flagrabat quocꝫ deſiderio ma-
gno ad humilitatis redire ꝓmor-
dia: vt leproſis ſicut a ꝓncipio mi-
niſtraret: corpuſcꝫ iã ꝑ labore col-
lapſũ reuocaret ad ꝓſtinã ſuitutẽ.

L. ij.

Proponebat xp̄o duce ſe fa-
cturum ingentia: ⁊ fatiſcentibus
mẽbris ſpiritu fortis ⁊ feruidus:
nono ſperabat certamine de hoſte
triũphum. Sane vt paruulo xp̄i

meritoꝝ cumulus accreſceret: q̃
oĩa vere patiẽtia pfecta cõſũmat
cepit ĩfirmitatibus varijs labora
re tã grauiter: vt doloroſis paſſio
nũ moleſtijs p ſingula mẽbra dif
fuſis cõſũptiſqꝫ iam carnib⁹ qua
ſi ſola cutis oſſib⁹ cohereret. Cũ
qꝫ duris corporis angeret doloꝛi⸗
bus: penales illas anguſtias: nõ
penas: ſꝫ ſorores ſuas eẽ dicebat:
tãtaſqꝫ in ipſarũ tollerantia leta
dño laudes referebat ⁊ grãs: vt
videret aſſiſtẽtibus ſibi fr̃ib⁹ ꝙ ꝓ
glificatione iocũda ⁊ humili qua
ſi paulum aſpicerent: ⁊ ꝓ vigo⸗
ratiõe imperturbabilis animi: al
terum iob viderent. Lectio. iij.

Ipſe vͦ trãſitũ ſuũ lõge añ pſci
uit: dieqꝫ obit⁹ iminente dixit fr̃i⸗
bus ſuis corporis tabernaculum
deponẽdũ in ꝓximo: quẽadmodũ
demõſtratũ ſibi fuerat a xp̄o. Bi
ennio itaqꝫ ab impſſione ſacroꝝ
ſtigmatũ: anno videlicet a ſua cõ
uerſione vigeſimo: ad ſcãꝫ mariã
de portiuncula ſe deferri popoſcit:
vt vbi p vͥginẽ mr̃ẽꝫ dei ſpũꝫ ꝯce
perat pfectiõis ⁊ gr̃e ſpũ ibidẽ mor⸗
tis ſoluto debito ad brauiũ pueni
ret retributiõis eẽne. Perduct⁹
aũt ad locũ p̃fatũ vt vͥitatis exem
plo mõſtraret ꝙ nihil erat ei cõe
cũ mũdo in illa ĩfirmitate tã gra
ui ꝙ oĩ lãguori ꝯcluſit ſup nudã
humũ ſe totũ nudatũ depoſuit: q̃⸗
ten⁹ hora illa extrema i q̃ poterat
adhuc hoſtis iraſci: nudus lucta
ret cũ nudo. Decubãs ſic in terra
⁊ puluere nudat⁹ athleta: manu
ſiniſtra dextri lateris vuln⁹ne vi
deret obtexit: facie ſerena ſolito
more leuata in celũ: intẽdens illi
glie totus magnificare cepit altiſ
ſimũ: pro eo ꝙ expeditus ab oĩb⁹
liber iã trãſiret ad ipſũ. Lec. iiij.

Hora deniqꝫ ſui trãſit⁹ iã inſtãte
oẽs fr̃es exiſtẽtes in loco ad ſe fe⸗
cit vocari: ⁊ eos ꝯſolatorijs vͦbis
ꝓ ſua morte demulcẽs pͥno affe⸗
ctu ad diuinũ ẽ hortat⁹ amorem.
Poſſeſſionẽ quoqꝫ paupꝑtatis ⁊
pacis hereditaria ipſis ſucceſſio⸗
ne relinquẽs ⁊ legãs vt ſe ad eter⸗
na ꝓtẽderet: ac ꝯtra mũdi huius
munirẽt picula: vigilãter admo
nuit: ⁊ ad crucifixi ieſu pfecte ſe⸗
ctanda veſtigia oĩ q̃ potuit effica
cia ſermonis induxit. Circũſedẽ⸗
tibus vͦo filijs corã paupum pa⸗
triarcha: cuius iam caligauerãt
oculi: nõ ſenectute: ſꝫ lachrymis
vir ſcũs cecutiẽs: ⁊ morti iã ꝓxi⸗
mus extẽdit ſup eos manus ĩ mo
dum crucis brachijs cancellatis
pro eo ꝙ hoc ſignum ſemper ama
bat: ⁊ oĩbus fratribus tam preſẽ
tibus q̃ꝫ abſentibus in crucifixi vͥ
tute ac noĩe bñdixit. Lectio. vͣ.

Poſt hoc euãgeliũ ſm ioãnẽ ab
illo loco: añ diẽ feſtũ paſche: ſibi le
gi popoſcit: vt in eo vocem dilecti
pulſãtis audiret: a quo ſolus euꝫ
iã paries carnis diſiũgebat. Tan
dẽ cũctis i eũ cõpletis myſterijs
orãs ⁊ pſallẽs vir btũs obdormi
uit i dño: ⁊ aĩa illa ſciſſima carne
ſoluta: in eterne claritatis abyſſũ
abſorta ẽ. Ipſa tũc hora vn⁹ ex fr̃i
bus ⁊ diſcipulis eius vir vtiqꝫ ſã
ctitate famoſus aĩam illã felicez

cōſpexit ſub ſpecie ſtelle ꝑfulgide
⁊ cādida ſubuectā nubecula ſuꝑ
aq̄s multas in celū tramite recto
cōſcēdere: vtpote q̄ cōſciētie nito
re cādeſcēs: ⁊ meritoꝝ ꝑrogatiua
refulgēs tā efficaciter ſurſū fere-
baṫ affluētia grāꝝ ⁊ deiformitate
vtutū vt a viſione celeſtis lucis ⁊
glie nec modicū retardari valēt.
M iniſter quoqꝫ fratrū **Lcō. vj.**
tūc tpis in terra laboris auguſti-
nus noīe: vir vtiqꝫ deo charus in
hora vltima poſitus cū iam diu ꝑ
didiſſet loquelā: audiētibꝰ q aſta
bāt ſubito clamauit ⁊ dixit: Expe
cta me pr̄: expecta: ecce iā venio te
cum. Querētibus aūt frībꝰ ⁊ mi
rātibus cui ſic loquereṫ: beatum
frāciſcū eūtem in celū ſe videre aſ
ſeruit: ſtatimqꝫ hoc dicto ⁊ ipſe fe
liciter requieuit. Eiſdem quoqꝫ tē
poribus eps aſſiſinas: ad oratori
um ſci michaelis archāgeli i mō
te gargano ꝑrexerat: cui beatus
frāciſcus trāſitus ſui hora iocun-
dus apparēs: mūdū ſe dixit relin
quere: ⁊ ad celū cū exultatiōe trā
ſire. Mane ſurgēs eps ſocijs nar
rauit q̄ vidit ⁊ aſſiſiū rediēs: cuꝫ
ꝑquiſiſſet ſollicite certitudinali-
ter cōperit ꝙ ea hora qua ſibi per
viſionē innotuit: beatus pater ex
hac vita migrauit. **Lectio. vij.**
Q uā vo vir iſte ꝑclarꝰ eximie
ſcītatis extiterit: poſt ipſius etiā
trāſitū multis miraculoꝝ ꝓdigi-
is ſuꝑne bonitatis immēſitas di
gnāter oſtēdit. Nā ad eius inuo
catiōnē ⁊ merita oīpotētis dei v-
tus: cecis viſū: ſurdis auditum:
mutis vbū: claudis greſſū: ac pa
ralyticis ſēſū reſtaurauit ⁊ motū
Aridis inſuꝑ cōtractis ⁊ ruptis
ſalutē integrā reddidit. Incluſos
carceribꝰ potēter eripuit: naufra
gātibus portū ſalutis idulſit: peri
clitātibus in partu facilitatē pa-
riēdi cōceſſit: ⁊ ab obſeſſis corpo
ribꝰ demones effugauit. Tādē ſā
guifluos ⁊ leproſos ad ſalutarem
mūdiciā: letaliter vulneratos ad
icolumitatē ꝑfectaꝫ: ⁊ qd maiꝰ ē
oībꝰ mortuos reuocauit ad vitaꝫ.
I nnumera quoqꝫ ꝑ ipſū **L. viij.**
in diuerſis partibꝰ orbis exube-
rare nō ceſſant bñficia dei: ſicut ⁊
egoipſe q ſuꝑiora deſcripſi: experi
entia teſte: in meipſo ꝓbaui. Uo
to enim ꝓ me languente grauiſſi-
me ad btm̄ pr̄em franciſcū emiſſo
a mr̄e: cū adhuc eēꝫ puerulus ab
ipſis ſū mortis faucibꝰ erutus: ⁊
in robur vite icolumis reſtitutꝰ.
Qd cū viua memoria teneaꝫ: ve-
ra nūc ꝯfeſſione ꝓfiteor: ne tātuꝫ
bñficiū reticens: ſceleris arguar
vt igratꝰ. Accipe igiṫ pr̄ btē quaſ
cūqꝫ exiles meritiſqꝫ tuis ac bñfi
cijs impares grāꝝ actiones: ⁊
cū ſuſcepis vota: culpas nr̄as ſic
orando excuſa: vt fideliter tibi de
uotos: ⁊ a malis p̄ntibꝰ eruas ⁊
ad bona ſēpiterna ꝑducas. **L. ix.**
I giṫ vt ſūmaria q̄dam ꝑſcripto
rū oīum epilogatione ſermo clau
daṫ: qſqs ſuꝑiora ꝑlegerit: finali
ꝯſideratione ꝑpēdat ꝙ ipſiꝰ bea-
ti pr̄is frāciſci mirabiliter facta
cōuerſio: efficacia in vbo diuino
ſublimiū ꝑrogatiua vtutū: ꝓphe

tie ſpūs cū itelligētia ſcripturaꝝ
obediētia creaturarū rōne carē-
tiū: ſacroꝝ impreſſio ſtigmatum:
⁊ celeber tranſitꝰ ex hoc mūdo ad
celū: tanq̄ʒ teſtimonia ſeptē ſeclo
toti luculēter oſtēdūt ⁊ aſtruunt
ipſū velut ꝑclarū xp̄i ꝑconē ſignū
dei viui in ſeipſo habētē: ⁊ venerā
dū eē officio ⁊ doctrina auctēticū
⁊ admirabilē ſcitate. Secure ita
q̄ʒ hūc ſequant̄ q ex egypto exeūt
q: ꝑ baculū crucis xp̄i: mari di-
uiſio deſerta trāſibūt ī repromiſſā
viuētiū terraʒ: iordane mortalita
tis trāſmiſſo: ꝑ ipſiꝰ crucis mirā-
dam potētiaʒ igreſſuri. Quo nos
itroducat ꝑ bti p̄ris ſuffragia: in
clytꝰ ille ſaluator ⁊ ductor ieſus:
cui cū p̄re ⁊ ſpū ſcō in trinitate ꝑ-
fecta oīs ſit laus honor ⁊ glīa i ſe
cula ſcloꝝ. Amē. In ſcōꝝ mar-
tyrū ſergij bachi marcelli ⁊ apu-
SAnctoꝝ martyrū lei. Orō.
tuoꝝ nos dn̄e ſergij bachi
marcelli ⁊ apulei btā merita ꝓſe-
quant̄: ⁊ tuo ſemꝑ faciant amore
ſeruētes. Per. In ſci marci pa
EXaudi dn̄e preces pe. Orō.
noſtras: ⁊ intercedente btō
marco cōfeſſore tuo atq̄ʒ pōtifice
ſupplicationes noſtras placatus
intende. Per. Lectio. j.
MArcus natione romanꝰ ex
p̄re ꝑ ſco: ſedit annos duos: men-
ſes octo: dies. x. Fuit aūt tp̄ibꝰ cō
ſtātini ⁊ nepotiani ac ſcōi ꝯſuluʒ
ex die kl'arū februarij vſq̄ʒ in diē
kl'arū octobris. Hic conſtituit vt
ep̄s hoſtiēſis q ꝯſecrat ep̄os vrbis
pallio vteret̄: ⁊ ab eodē ep̄i vrbis
ꝯſecrarent̄. Et ꝯſtitutū de oī eccle
ſiaſtico ordine fecit. Hic fecit du-
as baſilicas: vnā via ardeatina
vbi requieſcit: ⁊ aliā in vrbe roma
iuxta tēplum palatini. Hic fecit
ordinationes duas ꝑ mēſē decē-
bris: ꝑſbyt̄os. xxv. diacones. vij.
ep̄os per diuerſa loca. xxvij. Qui
etiā ſepultꝰ ē in cimiterio balbine
via ardeatina ꝑdie nonas octo-
bris: ⁊ ceſſauit ep̄atꝰ dies. xx. In
ſcōꝝ martyrum dionyſij ruſtici ⁊
DEꝰ q hodier eleutherij. Orō
na die btm̄ dionyſiū marty
rē tuū v̄tute ꝯſtātie in paſſiōe ro
boraſti: quiq̄ʒ illi ad ꝑdicādū gē-
tibꝰ gl'iam tuā ruſticū ⁊ eleutheri
um ſociare dignatꝰ es: tribue que
ſumus nobis ex eorū imitatione
pro amore tuo mundi ꝓſpera de-
ſpicere: ⁊ nulla eius aduerſa for-
midare. Per. Lectio. j.
APud pariſius natale ſcōꝝ
martyrū dionyſij ep̄i ⁊ eleutherij
ꝑſbyteri ⁊ ruſtici diaconi. Qui
btūs ep̄s a pōtifice romano i gal
lias directꝰ vt ꝑdicatiōis opa po
pulis a fide xp̄i alienis exhiberet
tādē in pariſioꝝ ciuitatē deuenit
⁊ ꝑ aliquos annos ſcm̄ opꝰ fideli-
ter ⁊ ardēter executꝰ a ꝑfecto ſe-
ſcēnino ſiſinnio cōprehēſus: ⁊ cū
illo ſcūs ꝑſbyter eleutheriꝰ ⁊ ruſti
cus diaconꝰ gladio animaduerſi
martyriū cōpleuerūt. In ſancti
calixti pape ⁊ martyris. Oratio.
DEus q nos cōſpicis ex no
ſtra infirmitate deficere ad
amorē tuū nos miſericorditer per
ſcōꝝ tuoꝝ exēpla reſtaura. Per

Calixt⁹ natione roma· L. j.
nus ex p̄re demetrio de re/
gióe vrbe rauénatiū: ſedit annos
v. méſes duos: dies. x. Fuit autē
tpib⁹ macrini ⁊ heliogabali a cō/
ſulatu antonini ⁊ alexādri. Hic
martyrio coronat᷑. Hic cōſtituit
ieiuniū in die ſabbati q̄ter in an/
no fieri: frumēti vini ⁊ olei ſm ꝓ
phetiā. Hic fecit baſilicā trās ty/
beriz. Hic fecit ordinatióe5 qnqꝫ
p mēſē decēbriū: p̄ſbyteros. xvj.
diacones. iiij. ep̄os p diuerſa loca
xix. Qui ſb p̄ſecutióe alexādri ip̄e
ratoris: martyrij palmā adept⁹ ē

Poſtq̄ꝫ eni palmatiū ꝯſulē L. ij
cū oī domo ſua baptiʒauit: ⁊ ſena
torē ſimpliciū ac domū ei⁹: atqꝫ fe
licē cū vxore ſua blāda: quā a pa
ralyſi curauit: ⁊ idē ipſi ab alexā
dro occiſi vniuerſi gl'iam marty/
rij ꝯſecuti ſunt: ſꝫ ⁊ poſtq̄ꝫ calepo
dius p̄ſbyter ei⁹ gladio martyri
um ſūpſit: tētus ē btūs calixt⁹ pa
pa ab alexandro: ⁊ diutiſſime fa
me cruciat⁹ ⁊ quotidie fuſtib⁹ ce
ſus atqꝫ ꝓhibitū ē neqs ad eū ve/
niret: ſiqs v̄o noctu ad eū venire
auderet: cōprehēſus occideretur

Qui cū multis dieb⁹ eēt L. iij.
in cuſtodia: venit ad eū calepodi⁹
p viſū ⁊ ꝯſolabat᷑ eū dicēs: Firm⁹
eſto pr̄ q2 corona tua iā p̄fecta ē.
Erat eni miles qdā noīe p̄uat⁹:
vlcerib⁹ plen⁹: q doloꝛib⁹ ꝯtinuis
cruciabat᷑. Hic miſit ſe ad pedes
ſc̄i calixti rogās vt ſanaret eū ab
vlceribus ⁊ dolorib⁹ ſuis. Quem
mox ſc̄us pōtifex ab vlcerū dolo/
re ſimul ⁊ ab īfidelitate in noīe ſā
cte trinitatis baptiʒatū curauit.
Qd audiēs alexāder: ipſū qdem
militē fecit plūbatis deficere: bea
tū v̄o calixtū p feneſtrā dom⁹ p̄ci
pitari: ⁊ ligato ad collū ei⁹ ſaxo ī
puteū demergi ⁊ euz p rudera tu/
mulari.

In ſc̄i luce euangeliſte.

Interueniat ꝓ nobis q̄ſ Dō.
ſum⁹ dn̄e ſc̄us tu⁹ lucas euā/
geliſta: q crucis mortificationem
iugiter in ſuo corpore ꝓ tui nomi
nis honore portauit. Per.

Hieronym⁹ in libro illuſtriū viroꝝ. L. j.

Lucas medic⁹ anthiocenſis
vt ei⁹ ſcripta idicāt: greci ſer
monis nō ignarus fuit: ſectator
apl̄i pauli: ⁊ oīs ei⁹ pegrinatio/
nis comes. Scripſit euāgeliū de
quo idē paulus: miſim⁹ cū illo in
quit frēm cui⁹ ē laus in euāgelio
p oēs eccl'ias. Et ad coloſſenſes:
Salutat vos lucas medic⁹ cha/
riſſim⁹. Et ad timotheū: Lucas ē
mecuz ſolus. Aliud quoqꝫ edidit
volumē egregiū qd titulo aplica/
rū actionuz p̄notat᷑: cui⁹ hiſtoria
vſqꝫ ad biēniū rome commorā/
ti paulo ꝑuenit: ideſt vſqꝫ ad q̄r/
tū neronis annū. Ex quo itelligi/
m⁹ ī eadē vrbe librū eē cōpoſitū.

Igit᷑ de laudib⁹ pauli ⁊ tecle L. ij
⁊ totā baptiʒati leonis fabulā in
ter ſcripturas apocriphas cōpu
tem⁹. Quale eni ē vt iduidu⁹ co
mes apl̄i iter ceteras ei⁹ res hoc
ſolū ignorauerit? Sꝫ ⁊ tercullian⁹
vicin⁹ illoꝝ tēporū refert p̄ſbyte/
rū quēdaz in aſia ſpudactim apl̄i
pauli cōuictū apud ioannē q̄ au
ctor eēt libri: ⁊ cōfeſſū ſe hoc pau/

li amore feciſſe loco excidiſſe. Qui
dā ſuſpicant quotiēſcūq₃ paulus
in eplis ſuis dicat: iuxta euāgeli/
um meū: de luce ſignificare volu/
mine: ⁊ lucā nō ſolū ab aplo pau
lo didiciſſe euāgeliū q cū₃ dño in
carne nō fuerat: ſ₃ a ceteris apo/
ſtolis: qđ ipſe quoq₃ in pncipio
voluminis ſui declarat dicēs: Si
cut tradiderūt nobis q a pncipio
ipſi viderūt ⁊ miniſtri fuerūt ſer/
monis. Igit euāgeliū ſicut audie
rat ſcripſit. Acta vō aploꝝ ſicut
viderat ipſe cōpoſuit. Sepult⁹ ē
cōſtātinopoli: ad quā vrbe₃ vigeſi
mo cōſtātini anno oſſa ei⁹ cū reliq
is ſci andree apli cōtrāſlata ſunt
Lucas hebraice: latine iter L. iij
pretat ipſe cōſurgēs ſiue ipſe ele/
uās: q dicit elucan⁹ euangeliſta:
eruditiſſim⁹ in ſermonib⁹ grecis
arte medic⁹: natione ſyrus. Scri
pſit in grecia euāgeliū theophilo
epō initians a ſacerdotali ſpū di/
cēs: Fuit in dieb⁹ herodis regis
iude ſacerdos noīe zacharias: vt
oſtēderet xp̄₃ hoſtiā fuiſſe effectū
p ſalute mūdi: ⁊ in aduētu ei⁹ ob
muteſcere ſacerdotiū iudeoꝝ ⁊ p
phetiā ceſſare. In ſci hilarionis
abbatis. L. j.
Hilariō ort⁹ ex
vico thabata: q circiter qn
q₃ milia a gaza vrbe paleſtine ad
auſtrū ſit⁹ ē: cū parētes haberet
idolis deditos: roſa vt dicit de ſpi/
nis floruit. A qb⁹ miſſus alexan/
driā grāmatice traditus ē: ibiq₃
q̄₃tū illa patiebat etas: magna in
geniū ⁊ moꝝ documenta pbuit: in
breui charus oībus loquēdi arte
gnarus: quodq₃ his maius eſt
omnibus credens i domino ieſu:
totaq₃ illi voluntas i eccleſie con
gregationibus erat. Lectio. ij.
Audiēs aūt tunc celebre nomen
antonij: qđ p oēs egypti pplos fe
rebat: accēſus viſendi eum ſtudio
perexit ad heremum. Et ſtatim vt
eum vidit mutato pſtino habitu
duobus mēſibus apud eum mā
ſit cōtemplās ordinem vite eius
moruq₃ grauitatem: q̄₃ creber in
orōne: q̄₃ humilis in ſuſcipiēdis
frīb⁹: ſeuerus in corripiēdis: ala/
cer in exhortādis frībus eēt: ⁊ q
cōtinētiā eius cibiq₃ aſpitatē nul/
la vnq̄₃ ifirmitas frāgeret. L. iij.
Reuerſus aūt cū qbuſdā mona
chis ad patriā parētibus iam de
fūctis partē ſubſtātie frībus: par
tē paupibus largitus eſt: nihil ſi
bi oīno reſeruās. Erat aute₃ tūc
annoꝝ qndecim. Sicq₃ nudus ⁊
armatus in xp̄o ſolitudinē igreſ/
ſus ē: ſacco tm̄ mēbra cooptus: ⁊
pelliceā habēs empedithen: ⁊ ther
matē quam illi btūs antonius p
ficiſcēti dederat: ſaguq₃ ruſticum
qndecim tm̄ caricas poſt ſolis oc
caſum comedens. Lectio. iiij.
Igit a ſextodecimo anno vſq₃ ad
viceſimū etatis ſue annū: eſtus ⁊
pluuias breui tuguriūculo deliā
uit: qđ iūco ⁊ carice texerat: ſtru
cta deīceps breui cellula q̄ vſq₃ ho
die pmanet: latitudie pedū q̄tuor
altitudie pedū qnq₃: hoc ē ſtatura
humiliore: porro longitudie pau
lo ampliore q̄₃ ei⁹ corpuſculū pa/
tiebatur: vt ſepulchru₃ potius q̄₃

domũ crederes. Capillũ ſemel in
anno die paſche totondit. L. v.
S up nudã humũ in ſtratu iun/
ceo vſq̃ ad morte cubitauit: ſac/
cũ quo ſemel fuerat idutꝰ nunq̃
lauãs: nec mutauit alterã tunicã
niſi cũ ꝓor penitꝰ ſciſſa eẽt. Scri/
pturas quoq̃ ſacras memoriter
tenẽs poſt orõnẽ pſalmos q̃ſi deo
ꝑſente recitabat. A viceſimopri/
mo aũt anno vſq̃ ad triceſimum
ſextũ: tribꝰ annis dimidiũ lentis
ſextariũ madefactum aqua frigi
da comedit: alijs tribus panẽ ari
dum cum ſale ⁊ aqua. Lectio. vi
P orro a viceſimoſeptimo vſq̃
ad triceſimũ herbis agreſtibus ⁊
virgultoꝝ quorũdã radicibꝰ cru
dis ſuſtẽtatus ẽ: a triceſimo aũt
ꝑmo vſq̃ ad triceſimũquintum:
ſex vncias ordeacij panis: ⁊ co/
ctũ modice olus abſq̃ oleo ĩ cibo
habuit. Sẽtiẽs aũt caligare ocu/
los: ⁊ totũ corpꝰ ĩpetigine ⁊ puni
cea q̃dã ſcabredine ↄtrahi: ad ſu
periorẽ victũ adiecit oleũ: ⁊ vſq̃
ad ſexageſimũtertiũ vite ſue an
nũ hoc cõtinẽter cucurrit gradu:
nihil extrinſecꝰ aut pomoꝝ aut le
guminiſ aut cuiuſlibet rei guſtãſ
H ic dũ videret ſe corpore L. vij.
defatigatũ ⁊ ꝓpinquam imminere
mortẽ: a ſeptuagitaq̃tuor annis
vſq̃ ad octogeſimũ pane abſtinu
it: ĩcredibili feruore mẽtis: vt eo
tpe q̃ſi nouus accederet ad ſerui
tutẽ dei: quo ſolẽt ceteri remiſſiꝰ
viuere. Fiebat aũt ei de farina mi
nuto cũ olere ſorbitiũcula ĩ cibo
⁊ potu iuxta q̃nq̃ vncias appen/
dẽtibꝰ. Sicq̃ cõplẽs ordinẽ vi/
te ſue nunq̃ añ ſolis occaſũ nec in
diebꝰ feſtiuis: nec in grauiſſima
valitudine ſoluit ieiuniũ. L. viij.
I gitꝰ potentiſſimꝰ in miraculis ⁊
ſcĩtate incõparabilis: octogeſimo
etatis ſue anno cũ abſẽs eẽt eſitiꝰ
q eũ ſemꝑ familiariſſime colebat
q̃ſi in teſtamẽti vicẽ manu ꝓpria
ſcripſit epl'am oẽſq̃ diuitias ſu/
as ei relinquẽs: euãgeliũ ſcilicet
tunicã ſaccinã cũ cuculla ⁊ pal/
liolũ. Iãq̃ modicꝰ calor tepebat
in pectore: nec preter ſenſũ q̃cq̃ vi
ui hoĩs ſuperat: ⁊ tñ aptis oculis
loq̃bat. Egredẽ q̃d times. Egre/
dẽ aĩa mea: q̃d dubitas? Septua
gita ⁊. v. annis ſuiſti xp̃o ⁊ mortẽ
times. In hec v̉ba exalauit ſp̃z.
S tatimq̃ homo corpꝰ ob L. ix.
rutũ ẽ: q: ipſe ſic oẽs q ad egrotã
tẽ venerãt adiurauit ne pũcto q/
dẽ hore poſt mortẽ ſeruaret. Quõ
poſtq̃ paleſtine ſãctꝰ vir eſitiꝰ au
diuit: ꝑrexit cyprũ ⁊ corpꝰ eius in
de ablatũ in antiquo monaſterio
ĩ paleſtina ↄdidit. Illeſa tunica
cuculla ⁊ pallio ⁊ toto corpore q̃
ſi adhuc viueret ĩtegro: tantiſq̃
fragrãtibus odoribus: vt delibu
tũ vnguẽtis putaret. In ſcõꝝ
martyrũ cryſanti ⁊ darie. Orõ.
B Eatoꝝ martyrũ tuoꝝ dñe
cryſãti ⁊ darie q̃ſumꝰ adſit
nobis orõ: vt quos veneramur ob
ſequio coꝝ pium iugiter experia/
mur auxilium. Per. Lectio. j.
P Olemiꝰ illuſtriſſimꝰ vir ale
xãdrie vrbis honoratꝰ ⁊ pri
mus: ad vrbẽ romam cũ filio ſuo

cryſãto veniẽs a romano ſenatu
ſuſceptꝰ ẽ ⁊ magnis honoribus a
numeriano imꝑatore illuſtratꝰ:
cathedrá in curia romana ſuſce/
pit. Hic aũt filiũ ſuũ vnicũ nomi
ne cryſãtũ oĩbꝰ liberalibꝰ ſtudijs
tradidit. Erat enĩ ardẽtis igenij
ita vt oĩa q̃cũq; ei ab oratoribus
aut a philoſophis fuiſſẽt tradita
captu animi fortiꝰ retineret. Cuiꝰ
reuera prudẽtie: cuiuſq; fuerit in
telligẽtie rerũ exitus docet. L. ij.
Nã cũ vniuerſa librorꝫ volumĩa
curioſiꝰ aĩo diſcuteret: ad euãge
licos apices ꝑuenit. Et figens cu
rioſitatis ſue curſũ: ad ſemetipſũ
ait: Tãdiu te doce cryſãte: ꝑ libro
rũ tenebras curaruʒ tuarũ frena
laxare: q̃ʒdiu ad lumen ꝑtingere
valeas ṽitatis. Hec ſecum quoti
die aĩo reuoluẽti ⁊ xp̃ianos quo/
tidie regrẽti: occurrit q̃ diceret ſe
noſſe quẽdã carpoforꝫ noĩe: viruʒ
ꝑ oĩa eruditũ xp̃ianũ ⁊ ſanctũ: ſʒ
ꝑſecutionis atrocitate ſeuiẽte in
quadam mõtis ſpelunca colloca/
tum: vix poſſe a pauciſſimis ac fi/
deliſſimis viris viſitari. Lec. iij.
Audiẽs hec cryſãtus cepit ẽẽ fer
uẽtior: ⁊ genibꝰ referẽtis fuſis ꝓci
bꝰ aduolutꝰ etiã cũ lachrymis po
ſtulare: vt ad eiꝰ mereret̃ noticiã
ꝑuenire. Fit ꝓuidẽte deo qꝺ eiꝰ fi
dei deſiderũ flagitabat Et ꝑue/
niẽs ad ſcm̃ carpoforꝫ q̃nte regio
nis ꝓſbyterũ itra paucos mẽſes
oĩbꝰ diuinis lr̃is ĩbuit̃ ⁊ ita cepit
ẽẽ diligẽter iſtructꝰ vt ſtatiʒ poſt
ſeptẽ dies baptiſmi ſui ieſũ xp̃ʒ fi
lium dei voce publica predicaret.

Nũc affines eiꝰ viri nobi L. iiij.
les ⁊ potẽtes cõprehẽdẽtes p̃reʒ
eiꝰ polemiũ ceperunt eũ arguere di
cẽtes: Periculo p̃imonij ⁊ capi
tis tui iſte iuuenis ꝯtra deos deaſ
q; nr̃as vociferat̃ clamoribus va
nis: dicitq;: neſciñꝰ quẽ xp̃ʒ verũ
deũ ẽẽ. Queʒ ſi audierit imꝑator
iſta ꝓſequẽtẽ nec tibi poterit nec
nobis ẽẽ ꝯſultũ. Quis enĩ audeat
iſta ꝓſumere niſi q̃ ſe aut ſine rege
aut ſine lege romana agẽ credat ĩ
pune. Tũc iratꝰ p̃r eiꝰ polemiꝰ fecit
eũ in tenebroſo ⁊ ſq̃lido loco clau
di: ⁊ veſpertinis horis paruiſſimo
cibo refici. Hoc aũt vir dei cryſan
tus magis ad exercitationeʒ ſibi
q̃ʒ ad ſuppliciũ dicebat ĩferri. L.
Cũq; hoc factũ publica cõfa v.
bulatio detexiſſet: dicit p̃ri eiꝰ vnꝰ
ex audiẽtibꝰ. Si filiũ tuũ ab hac
vſurpatione conaris eripe: ma/
gis eũ delitijs ⁊ voluptatibꝰ occu
pa: ⁊ cuiuſq; elegantiſſime ⁊ pru
dẽtiſſime ꝓuelle ꝯiugio trade: vt
cũ didicerit ẽẽ maritꝰ obliuiſca/
tur ẽẽ xp̃ianꝰ. Nã iſtas tenebras
⁊ afflictiones q̃s ad ſuppliciũ te
illi credis ĩferre: ad laudeʒ xp̃i ⁊
ꝑpetuã gl̃iaʒ ſibi eſtimat euenire
Audiẽs aũt hec polemiꝰ Lec. vi.
iubet triclinia ſericis veſtibꝰ ſtra/
ta parari: ipſũ quoq; auferẽs de
ſq̃lida illa habitatione ⁊ tetra: iu
bet veſtibꝰ ĩdui ꝓcioſis. Et ponẽs
eũ ĩ triclinio: elegit q̃nq; pulcher
rimas virgines ex ancillis ſuis ⁊
accuratiſſimis veſtibꝰ ⁊ ornamẽ
tis cõpoſuit: ⁊ ſimul eas cũ cryſã
to ꝯſtituẽs: iuſſit q̃tidiana ꝯuiuia

affluētiſſimis dapibus exhiberi.
P uellis aūt īterminat⁹ ē L. viij
dicēs: Niſi eū ſocib⁹ veſtris ⁊ am
plexib⁹ ab intētione xpianitatis
ſeparaueritis: diuerſis vos faciā
īterire ſupplicijs. Igiť iter hec lu
dibria vir dei imobilis aio: delici/
as q̄ſi ſtercora contēnebat: puel/
las aūt v̓gines q̄ſi vipas pħorre/
bat. Jacebat aūt in orone imobi
lis: ⁊ amplex⁹ earū ⁊ oſcula quaſi
ſagittarū ict⁹ fidei ſue ſcuto exci/
piēs clamabat ad dn̄m dicens:
Exurge dn̄e i adiutoriū mihi: dic
aie mee ſalus tua ego ſū. L. viij.
Q uis enim iſtā pugnā a diabo
lo excitatā vincere p̄ualet niſi tua
pro eo fuerit dextera dimicata?
Errat q ſe putat caſtitatē pfectā
ſuis niſib⁹ obtinere. Niſi eni tuo
imbre fuerit extincta flāma libi/
dinis nō pōt aīus puenire quo p
git. Igiť poſt hec: cū celerin⁹ p̄fe/
ctus cogeret eū ad ſacrificādū ſi
mul cū btā daria v̓gine quā vir
dei vt ſibi in ꝯiugio copulareť ad
ductā iā ad fidē xpi ꝯuerterat: ⁊
diuerſa diceret ⁊ audiret: iuſſit ſā
ctū cryſātū eculeo igēti ſuſpendi.
Q uūq̄ ip̄oneret eculeo cry L. ix.
ſātus: ligna oīa cōminuta ſūt; vi
cula v̓o vniuerſa diſrupta: lāpa/
des quoq̄ q̄ erāt ad latera extin
cte ſūt. Quicūq̄ etiā manū mit/
tebāt ad ſcām dariā v̓ginē ſtupe
bāt nerui eoꝝ ⁊ pre doloꝛib⁹ gemi
tū cordis reddebāt. Videns itaq̄
hec celerin⁹ p̄fect⁹ vehemēter ex/
pauit ⁊ curſu rapidiſſimo ad ipe
ratorē pperās cūcta q̄ geſta fue/
rāt p ordinē enarrauit. Tunc nu
merian⁹ impator nō v̓tutib⁹ diui
nis: ſz maleficijs iputās iuſſit eos
duci via ſalaria atq̄ in arenario
deponi ſimul cryſātū ⁊ dariā ⁊ vi
uos terra ⁊ lapidib⁹ obrui. Tunc
btiſſim⁹ cryſātus cū daria v̓gine
deponunť in foueā: pſalmis hym
nis ⁊ oronib⁹ īſiſtētes. Facta eſt
aūt in paſſione ſocietas ſāguinis
ſicut fuerāt etiā mēte cōiuges: ⁊
q̄ſi in vno lectulo ita i vna fouea
atq̄ in vna volūtate pdurātes ſi
mul ptingerēt ad coronā. In ſcī
euariſti pape ⁊ martyris. Lec. j.
E Uariſtus natione grec⁹ ex
p̄re iudeo noīe iuda: de ciui
tate bethleē: ſedit annos. xiij. mē
ſes. vij. dies duos. Fuit aūt tpib⁹
domitiani ⁊ nerue ⁊ traiani a cō
ſulatu valentis ⁊ veteris vſq̄ ad
gallū ⁊ barduā cōſules. Marty
rio coronať. Hic titulos in vrbe
romana diuiſit p̄ſbyteris: ⁊ ſeptē
diacones ordinauit q cuſtodirēt
epm̄ p̄dicātē ,ppter ſtilū v̓itatis
Hic fecit ordinatiōes tres p mē
ſē decēbriū: p̄ſbyteros. vij. diaco/
nes duos: epos p diuerſa loca nu
mero q̄nq̄. Qui etiā ſepult⁹ ē iux
ta corp⁹ bti petri in vaticano: ſe/
ptimo kalās nouēbris: ⁊ ceſſauit
epatus dies decē ⁊ octo. In ſācti
Q iuonis cōfeſſoris. Lectio. j.
U Am nr̄is tpib⁹ quādā ſtel/
lā nouā in celeſti firmamēto ,pdu
xerit altiſſim⁹: p cui⁹ ſplēdore de
corarēt celeſtia: ⁊ corpora illumi
narenť humana: videlicet ſciſſi/
mū xpi iuonez p̄ſbyterū ⁊ confeſ

ſorē de britānia. Pro cuius meri
tis cōgaudet celeſtis pria: trium
phat eccl'ia: ſuppⁱmit̄ poteſtas
diabolica: humana reparat̄ na/
tura: ⁊ vbiq̄ꝫ terrarum iam reful
gent ſua miracula. Lectio. ij.

Unde ipſo ſcō pſbytero iter mor
tales agēte ⁊ demū imortalitati/
bus cōgaudēte: eiꝰ meritis appa
rere ceperunt ſalutis eiꝰ exēpla ro
borantis flāme tonitrua ⁊ vbiq̄ꝫ
diuerſa miracula. Ex qbꝰ fides ē
m'tiplicata: ſpes fidei erecta: cha
ritas excitata: fideliū deuotio fer
uefacta: gaudia ipoꝝ dēſata: ⁊ ad
meliorez vitā ſūt merito inuitata
Q̄m ꝓut ſup his apicibꝰ ap'licis
ſolēniter atteſtātibꝰ: ⁊ diuerſorū
eccl'ie ꝑlatoꝝ ꝑncipūq̄ꝫ ſecularium
q̄ꝫplurimorum atq̄ꝫ multoꝝ alio
rū fidelium dignoruz fide ipſis te
ſtimonio communitis. Lectio. iij

Nā veſtes pāni delicati q̄s antea
ſm exigētiā ſui ſtatꝰ deferebat: iā
ſtatim dimiſit: ⁊ pāno albo rudi
modici valoris ſe veſtiuit: ⁊ ſubtu
lares qdē albos ⁊ corrigeatos ad
iſtar paupum religioſoꝝ ſibi ſum
pſit. Ciliciū quoq̄ꝫ iuxta carnē ſu
am cōtinue ipſe deferebat: vt ip/
ſū cilicium ab alijs videri poſſet.
Unā camiſiā groſſā de ſtupis ſu
pra ciliciū aſſidue geſtabat: ⁊ ni/
hilominꝰ cūcta ieiunia ab eccl'ia
idicta in pane ⁊ aq̄ tm̄ ieiunabat
Ceteris vo tpibꝰ feria Lec. iiij.
q̄rta ⁊ ſabbato: cum magna ciba
rioꝝ abſtinētia etiam ieiunabat.
Et panē groſſū ac potagiū rudiſ/
ſimū; q̄ūq̄ꝫ tm̄ cū modico ferculo
comedebat. Cuz aūt eēt in domo
ſua: ſemp cōtinue vel q̄ſi orōni ⁊
ꝯtēplatiōi libēti aīo ſecrete vaca
bat: itātū ꝙ de aliq̄ alimēto tpali
tūc recipe aliqd non curabat: vt
apparet euident̄ ſb ſeq̄nti exēplo

Nā q̄dā die cōtigit ꝙ ip/ L. v.
ſe ſcūs pſbyter ſtetit ſolus i came
ra ſua p q̄nq̄ꝫ dies in orōne ⁊ cō/
tēplatione abſq̄ꝫ tm̄ aliquo cibo tē
porali ſibi adminiſtrato: nec ab
eodē req̄ſito. Qui qdem in bono
ſtatu ⁊ facie iocūda oībus appa/
ruit: ac ſi oīa cibaria delicata illis
diebus ipſe comediſſet. Lcō. vi.

Ipſe nāq̄ꝫ tāte erat deuotiōis ꝙ
oī die exceptis illis qbꝰ legitime
erat ipeditꝰ cū ſūma affectione ⁊
deuotione miſſarū ſolēnia celebra
bat: vt ex ſequēti exēplo euidēter
demōſtrat̄ manifeſto. Quadam
enim die accidit ꝙ ipſe btūs ino
ſacra miſſarū ſolēnia celebraret:
⁊ corpꝰ dn̄icū ꝓut ē moris eleua
ret: ſupuenit qdā globus magni
ſplēdoris: qui circūdās ipſū xp̄i
corpꝰ: ⁊ etiā calicē ſtati poſt ipſo
rū eleuationē ab oculis oīum eui
denter diſparuit. Lectio. vij.

Uacabat etiam aſſidue circa ho
ras canonicas: niſi neceſſitate vel
pijs negocijs ꝑpeditꝰ fuiſſet. Nā
iuxta morē ꝓphticū ſemp media
nocte ꝓ officio matutino deo p ſol
uēdo ⁊ cūctis diei horis intereſſe
nō deficiebat. Nā illius ꝓphte
exēplo erat inductus q ſepties in
die deo cātū perſoluebat. Et raro
de die vel de nocte ipſe dormiebat:
niſi labore orationis ſtudij: vel

ſm vbis fuiſſet fatigat⁹ ſeu nãli ſõ
no grauat⁹. Et tũc neceſſitate cõ
pulſus reqeſcebat: ſꝫ tñ oib⁹ veſti
bus idutus remanebat. L. viij.

Lect⁹ vͦo ipſi⁹ erat nuda terra:
vel eleda groſſis ꝛ nodoſis virgu
lis ſeu baculis cõtexta. Ceruical
aũt ei⁹ liber biblie: ꝯſiderãs ver/
bũ dñicũ: ꝙ plus eét eé cũ rege
eterno q̃ȝ cũ rege terreno: qꝛ qui
mollib⁹ induunt in domib⁹ regũ
ſũt. Tenebat aũt magnã hoſpitali
taté in domo ſua: intãtũ ꝙ aut ra
ro vel nunq̃ȝ ſine pauꝑib⁹ hoſpiti
b⁹ eé volebat. Erat eni miſericor
dioſus: ꝛ circa elemoſynas pau/
peribus erogãdas valde attẽt⁹.

Nam pauꝑes: egenos: lã/ L. ix.
guidos ꝛ deformes tanq̃ȝ ſuos fra
tres reuerẽter ꝛ benigne ſuſcipie
bat ꝛ affabilé atqꝫ familiaré eis
ſe ꝓbebat: ꝛ etiã ſua bona eis libé
ti aío ꝛ facie alacri diſtribuebat:
ꝛ in ſuo hoſpitio recipiebat: atqꝫ
iuxta ſe in menſa collocabat: ꝛ de
ſuis alimẽtis ſine tñ diſtinctione
ipſos reficiebat. De lectiſqꝫ etiaꝫ
illis decenter ꝓuidebat: ꝛ ꝓprijs
manib⁹ aquã ſuꝑ eoꝝ man⁹ ꝛ pe/
des lauãdos deuote infundebat.
Adminiſtrabat ꝓ qbus infuſe ſi
bi charitatis adimplere poſſet: in
tãtũ ꝙ ipſe frequẽter vltro ſubſi/
dia humana ſibi ſbtrahebat. In
ſcóꝝ apl'oꝝ ſimonis ꝛ iude. Oro.

DEus q nos ꝑ btós apl'os tu
os ſimoné ꝛ iudam ad agni
tioné tui nominis venire tribuiſti
da nobis eoꝝ gloriaꝫ ſépiternam
ꝛ ꝓficiendo celebrare ꝛ celebran
do proficere. Per. Lectio. j.

SImon chanane⁹ ad diſtin/
ctioné ſimonis petri dicitur
de vico galilee chana: vbi aquas
dñs mutauit in vinũ. Ipſe eſt q
in alio euãgeliſta dicitur çelotes.
Chana qppe çelus interꝓtat. Si
mó aũt hebraice: latine iterpretat
audiés. Simó çelotes: ideſt cha/
naneus çelo dei ferués: par in co
gnomento petri: ꝛ ſimilis in ho/
nore: cui in ſortem predicationis
egyptus aduenit. Lectio. ij.

Poſtq̃ȝ circũquaqꝫ xp̃i euãgeli/
um ꝓdicauit: demũ poſt martyri/
um iacobi: ex ꝯſéſu oium apl'oꝝ
hieroſolymitane ecclie ep̃s é or/
dinatus. Quã cũ ꝑ annos pluri/
mos rexiſſet: ꝛ iã cẽteſimũ atqꝫ vi
ceſimũ annũ ageret: tꝑib⁹ traiani
imꝑatoris cũ apud hieroſolymã
atticus ꝯſularis haberet: accuſat
ab hereticis tanq̃ȝ xp̃ian⁹. L. iij.

Qui cũ ab attico ꝯſulari tẽt⁹ eét
multis ſupplicijs ꝑ plurimos di
es afflict⁹ é: ita vt etiã iudex ipſe
cũ amicis ſuis de ei⁹ patiẽtia mi/
raret. Ad vltimũ vͦo iubet euꝫ ſili
quã dñs ꝑtulit paſſione vitã fini
re oib⁹ q aderãt nihilomin⁹ ꝛ ip
ſo iudice mirãtib⁹: vt cẽti vigin/
ti annoꝝ ſenex crucis ſuppliciuꝫ
ꝑtuliſſet. Paſſus é aũt die qnta
kal'. nouẽbriũ: quo etiã die feſtuꝫ
bti iude coapli eius ſili honore ce
lebrat. Pro ſancto iuda. L. iiij.

IUdas q iterꝑtat ꝯfeſſor: iaco
bi fr; q alibi iterꝑtat lebeus:
figuratũ nomé habet a corde: qḋ
nos diminutiue corculũ poſſum⁹
appellare

appellare. Ipſe in alio euãgeliſta thadeus ſcribit: quez eccliaſtica tradit hiſtoria miſſũ edeſſam ad abagarũ regẽ hũc habẽs modũ. Dñi ꝛ ſaluatoris nr̃i ieſu xp̄i diuinitas cum ꝑ mirabilis ỽtutis opa ꝑ oẽm locũ celebraret: innumeros tam de vicinis ꝙ̃ de ꝑegrinis ꝛ lõge poſitis ꝓ remediorũ ꝛ cure ỽtutibꝰ iuitabat: ſiq̃ ꝑcipue morbi alicuiꝰ egritudie laborarẽt

U nde ꝛ rex qdã abagarus noie gẽtis vltra eufratẽ poſite: ꝑncipatũ nobiliter tenẽs morbo quodã irremediabili quãtum iter hoies tenebat. Qui cũ de noie ieſu ꝛ de mirabilibꝰ ỽtutũ eiꝰ audiſſet: ſupplex ei ꝑ epl̃am factus leuamẽ exorat: miſſoq̃ ad eũ nũcio petijt hoiem diutini morbi vinculis qbus tenebat abſolui. Sed ad pñs qdẽ a dño corporis eius cura differt: dignus tamẽ efficit epiſtola ſaluatoris in q̃ ſimul etiã ꝓmittit ei ꝙ nõ multo poſt deſiderij ſui cõſequeret effectũ. L. vᵃ.

Lec. vj.

D eniq̃ poſt reſurrectionez atq̃ aſcẽſionẽ dñi ad celos miſſus eſt thadeꝰ apl̃s ex cõmonitiõe diuina ad edeſſã ciuitatẽ euãgeliſta ꝛ ꝑdicator ỽbi dei: q̃ a dño ꝓmiſſa fuerãt ipletur. Ipſe ẽ thadeꝰ fr̃ dñi: in meſopotamia atq̃ in ſuperiorib ꝑoti euãgelizãs q efferas ꝛ indomitas gẽtes q̃ſi beluaruz naturas ſcõ dogmate mitigat ꝛ fidei dñice ſubiugat. Sepultꝰ eſt in ericho armenie vrbe: cuius feſtiuitas celebrat qnto kal̃as nouẽbris.

In vigilia oĩuz ſcõꝝ ad vſ. añt. Uidi turbã magnã. cũ reł. de laudibus. ps. Dixit dominus. In fine. Lauda. dñz oẽs gen. Cap.

E Cce ego ioãnes vidi alterũ angelũ aſcẽdẽtẽ ab ortu ſolis habẽtẽ ſignũ dei viui: ꝛ clamauit voce magna q̃tuor angelis qbus datũ eſt nocere terre ꝛ mari dicẽs: Nolite nocere terre ꝛ mari neq̃ arboribus quoaduſq̃ ſignemus ſeruos dei nr̃i in frõtibꝰ eoꝝ

Hym. Xp̄e redemptor. ỽ. ꝛ R̃ labre. dicunt de pluribꝰ martyribꝰ Ad. M. añt. Angeli archãgeli throni ꝛ dñatiões ꝑncipatꝰ ꝛ poteſtates: ỽtutes cherubin atq̃ ſeraphin: ꝑriarche ꝛ ꝓphete: ſci legis doctores: apl̃i oẽs: xp̄i martyres: ſancti ꝯfeſſores: ỽgines: domini anachorite: ſanctiq̃ omnes intercedite pro nobis. Oratio.

O Mnipotẽs ſẽpiterne deꝰ q nos oĩum ſcõꝝ tuoꝝ merita ſub vna tribuiſti celebritate venerari: q̃ſumꝰ vt deſideratã nobis tue ꝓpiciationis abũdantiã multiplicatis itceſſoribꝰ largiaris Per. Inuit. Regez reguz dñm venite adoremꝰ: Quia ipſe ẽ corona ſcõꝝ oĩum. Hym. Xp̄e redemptor. In p noc. añt. Nouit dñs viã iuſtoꝝ q in lege eiꝰ meditant die ac nocte. ps. Btũs vir. Añt. Mirificauit dñs ſcõs ſuos ꝛ exaudiuit eos clamãtes ad ſe. ps. Cũ inuo. Añt. Admirabile ẽ nomẽ tuũ dñe: q2 glia ꝛ honore coronaſti ſãctos tuos ꝛ cõſtituiſti eos ſup opera manuum tuarum. ps. Domine dñs noſter. Lectio. j.

LEgimꝰ in eccliaſticis hiſto
rijs ꝙ ſcūs bonifaciꝰ q̄ q̄rtꝰ
a btō gregorio romane vrbis epa
tū tenebat: ſuis pcibꝰ a foca ceſa
re ipetrauit donari ecclie xpi tem
plū rome qđ ab antiqs pātheon
antea vocabat: qꝛ hoc q̄ſi ſimula
crū oīuꝫ videret eē deoꝝ. In quo
eliminata oī ſpurcitia: fecit eccle
ſiā in honorē ſcē dei genitricis at
qꝫ oīum martyrū xpi: vt excluſa
multitudine demonū: multitudo
ibi ſcōꝝ a fidelibꝰ in memoria ha
beret: ⁊ plebs vniuerſa in capite
kalēdarū nouēbrīū ſicut i die na
talis dñi ad ecclīam in honore oī
um ſcōꝝ ꝯſecratā ꝯueniret: ibiqꝫ
miſſarū ſolemnitate a pſule ſedis
aplice celebrata: oībuſqꝫ rite pfe
ctis vnuſqſqꝫ in ſua cū gaudio re
mearet. Ex hac ergo ꝯſuetudine
ſcē romane ecclie creſcēte religio
ne xpiana decretū ē: vt in eccliijs
dei q̄ p orbē terrarū lōge lateqꝫ
ꝯſtruunt: honor ⁊ memoria oīum
ſcōꝝ in die quā pdixīmꝰ habere
tur: vt qcqd humana fragilitas
p ignorātiā vel negligētiā: ſeu per
occupationē rei ſecularis: in ſolē
nitate ſcōꝝ minꝰ plene pegiſſet: in
hac ſcā obſeruatione ſolueret: vt
eoꝝ patrociniis ptecti ad ſupna
poloꝝ gaudia ꝑuenire valeamꝰ.
℟. In dedicatione tēpli decāta
bat ppl's laudē: Et i ore eoꝝ dul
cis reſonabat ſonꝰ. ℣. Fūdata ē
domꝰ dñi ſupra vticē mōtiū ⁊ ve
niēt ad eā oēs gētes. Et i. L. ij.
NUnc ergo fr̄es chariſſimi in
oīum pmordijs ſcōꝝ noia
re laudare ⁊ glificare nos ꝯdecet
eū q cūctos ꝯdidit ſcōs p quē oīa
facta ſūt: p quē cūcta ſubſiſtūt ele
mēta: cuiꝰ maieſtas nec incipit
nec deſinit in ſclīn: vt merito oīs
pncipiū ac finis creature noiet.
Unū p quēdā ſapiētē dicit: Oīs ſa
piētia a dño deo ē: ⁊ cū illo fuit ſē
per ⁊ ē añ euū. Altitudineꝫ celi ⁊
latitudinē terre ⁊ pfundū abyſſi
qs dimēſus ē? Arenā maris ⁊
pluuie guttas: ⁊ dies ſcli qs dinu
merauit? Ipſe ſolus iueſtigare:
metiri: ac dinūerare hec oīa pōt:
q celi ambitū ſua circuit ſapien
tia: ⁊ pfūdū abyſſi ſua penetrat v
tute. Et egregiꝰ ille vſificator dei
ſapiētiā oīa poſſe atqꝫ noſſe ꝯſide
rat dicēs: Qui ſtellas numeras
q̄rū tu oīa ſolus: Signa poteſta
tes curſus loca tpa noſti. Cuius
pncipiū atqꝫ vtutē aplus ſpū ſcō
puētus ſupra modū humanū eē
iueſtigare cōmemorabat dicens
O altitudo diuitiaruꝫ ſapiētie ⁊
ſciētie dei: qꝫ incōprehēſibilia ſūt
iudicia eiꝰ ⁊ iueſtigabiles vie eiꝰ
Quis eni cognouit ſēſuꝫ dñi: aut
qs ꝯſiliariꝰ eiꝰ fuit? Aut qs pōr
dedit illi ⁊ retribuet ei? Qm̄ ex ip
ſo ⁊ p ipſū ⁊ in ipſo ſūt oīa. Ipſi
honor ⁊ glia in ſcl'a ſclorū amen.
℟. Uidi dñm ſedētē ſup ſoliū ex
celſū ⁊ eleuatuꝫ: ⁊ plena erat oīs
terra maieſtate eiꝰ: Et ea q̄ ſb ip
ſo erāt replebāt tēplū. ℣. Sera
phin ſtabant ſubter illud: ſex ale
vni ⁊ ſex ale alteri. Et. Lectio. iij
BEata dei genitrix ⁊ ſemp v
go maria: tēplū dñi: ſacrari

um ſpūs ſci: ṽgo an̄ partū: virgo
poſt partū: pn̄tis ſolēnitatis diei
cū ſuis ṽginib⁹ expers nullo mo/
do credēda ē. Que dei ppl'z faciē
do monebat ſpnere pituri luxus
ſcli: a lenocinio mortalis nature
declinare: carnis pudicitiā cū ṽ/
ginitatis honore ītra cordis hoſpi
tia obſeruare: eāq3 oium ṽtutu3
reginā fructū ſalutis ꝑpetue: ſoci
am eſſe angeloꝝ ſuis affirmabat
exēplis: ita vt īnumerabilis vtri
uſq3 ſexus multitudo ei⁹ ſequere
tur veſtigia: ꝛ relictis nuptiaru3
copulationib⁹: ſpretaq3 liberoꝝ
ꝓpagine: ſpōſo q in celis ē ꝑhen
ni mente actu habitu ꝛ geſtu ap
plicari maluerit: oronib⁹ īſtātes
ieiunijs adherentes: vigilias ſa/
cras adamantes: elemoſynas ſe/
ctātes: paupes recreātes: nudos
veſtiētes: īfirmos viſitātes: in tri
bulatione gaudētes: in ṽbis ca/
lūnie vl' cōtumelie patiētes: ī aug
mēto ſue ꝓfeſſionis humiles: in
dāno rerū tpaliū deo grās agen/
tes. His omnibus ꝛ ſilibus ꝓ de
ſiderio regni celeſtis: ꝛ ꝓpē ſpem
eterne remunerationis ardētiſſi/
mo amore īdeſinēter atq3 libēter
īſiſtūt. Et ſic ī charitate dei ac ꝓ/
ximoꝝ amore pſeuerātes ſoli deo
vitā finire gaudent. ℟. Scā ꝛ ī
maculata ṽginitas qb⁹ te laudi/
bus referā neſcio: Quia quē celi
cape nō poterāt tuo gremio cōtu
liſti. ℣. Bn̄dicta tu in mulierib⁹
ꝛ bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui. Quia
In. ij. noc. an̄t. Dn̄e q opati ſunt
iuſticiā habitabūt in tabernacu
lo tuo: ꝛ regeſcēt in mōte ſcō tuo.
ps. Dn̄e qs habita. Ant. Hec ē
generatio qrētiū dn̄m qrētiū fa/
ciē dei iacob. ps. Domini ē tra.
℣. Letamini in dn̄o ꝛ exulta/
te iuſti ꝛ gliamini oēs recti corde
ps. Beati quorum. Lectio. iiij.

Qui ſupna celoꝝ regna ſpirī
tib⁹ angelicis ad laude3 ꝛ
gliam atq3 honore3 ſui nomis ac
maieſtatis in ꝑpetuū miro ordie
collocauit de⁹ ē. De qb⁹ plura loq
ꝑtimeſcim⁹ q: ſoli deo ſcire ē quo
modo vel quēadmodū coꝝ nobis
iuiſibilis abſq3 cōtagione ſeu di/
minutione ī ſola ſua puritate cō
ſiſtat natura. S3 tn̄ nouē eē an/
geloru3 ordines ad dei iudicia ac
miſteria cōplēda teſtante ſacro
elogo cognouim⁹: quoꝝ pncipa/
t⁹ atq3 poteſtates ſubtilr̄ ac mira
biliter dei ōipotētis nutu diſtin/
guunt. Alij ex illis ad nos in mū/
dū miſſi: futura ꝑdicēdo ꝑueniūt
Alij ad hoc ſūt cōſtituti vt ꝑ eos ſi
gna ꝛ miracula frequenter fiāt.
Alij ſubiectis angeloꝝ ſpiritib⁹ ꝑ
ſunt atq3 eis ad explenda diuina
myſteria diſponēdo pncipantur
Alij mira potētia ceteris preemi
nent pro eo ꝙ eis ad obediendu3
alia angeloꝝ agmina ſubiecta ſūt
Alij ṽo tanta diuinitatis gratia
replenꝫ vt in eis dn̄s ſedeat: ꝛ per
eos ſua iudicia decernat. Alij tāto
perfectiori ſcientia pleni ſūt: quā/
to claritatem dei vicinius cōtem
planꝫ. Alia ita deo coniūncta ſūt
agmina angelorum: vt inter hec ꝛ
deum nulli alij interſint. Tātoq3

magis ardēt amore:quāto ſubti
lius claritatē diuinitatis eius aſ
piciūt. Talibꝰ vt diximꝰ a ꝓmor/
dio incipiētis vite btōꝝ ſpirituū
diſtictionibꝰ:ſupna celoꝝ regna
a deo cōditore in ꝑpetuū mirabi/
liter collocata ſūt. Dis oībus fra
tres chariſſimi tā decoris ac deo
dilectis angeloꝝ agminibꝰ:huiꝰ
diei ſolēnitatē credimꝰ eē ꝯſecra
tā. Sed ecce dū celeſtiū ciuiū ſe/
creta rimamur:ſupra modū nr̄e
fragilitatis digreſſi ſumꝰ. Tacea
mus interim de ſecretis celeſtibꝰ
ſ; añ oculos conditoris nr̄i terga
mus lachrymis peccatoꝝ macu/
las:vt ad eos de qbus logmur ꝑ
uenire valeamꝰ. ℟. Jn cōſpectu
angeloꝝ pſallā tibi ⁊ adorabo ad
tēplū ſcm̄ tuū:Et cōfitebor nomi
ni tuo dñe. ℣. Sup miſericordi/
am tuā ⁊ ỽitatē tuā qm̄ magnifi/
caſti ſup nos nomē ſcm̄ tuuz. Et
ADhuc tm̄ aliqd de hac L. vᵃ
eadē tā pulchra ac ꝓclara
feſtiuitate loq incipiamꝰ:q̄ non
ſolū vt ꝓdiximꝰ angeloꝝ ſpiritibꝰ
verūetiā ſcis oībus q in terra ſūt
ab exordio mūdi ꝓcreati:honora
biliter ꝓdita cōſiſtit. Ex qbus ꝓ/
mi fuerūt pr̄iarche:viri religioſi ī
vita ſua:patres ꝓphetarū ⁊ aplō
rū:quoꝝ memoria nō relinquet:⁊
nomē eoꝝ manet in eternū:qr deo
digni inuēti ſūt:fide ꝓclari:hoſpi/
talitate ꝓcipui:aſtuti in ſēſu:ī ope
re ſapiētes: in rebꝰ ſecularibꝰ lo
cupletes:reparatores orbis atq;
recreatores. Juſticia īſignes:lō
ganimes in ſpe:obediētes in ꝑce
ptis:creduli in ꝓmiſſionibꝰ. Su
ſceptores angeloꝝ effecti:facie ad
faciē deū vidētes. Jn cōſilio pru
dētes:in ꝓlio victorioſi. Statum
mūdi regētes:ſceptrū regni obti
nētes. Quoꝝ impiū poſteritas nō
ceſſauit quoaduſq; xp̄s ex eoruz
germine ꝑ vterū intacte ỽginis
q ē ſpes oīum gētiū natꝰ in mūdo
coruſcādo apparuit:⁊ ꝓmatū to
tius orbis atq; monarchiā capi
endo retinuit. Dos ſeqtur electio
ꝓphetarū cū qbus locutꝰ ē deus ⁊
oſtēdit illis ſecreta ſua:vt ea que
vētura erāt q̄ſi ꝓſētia ſpū ſcō illu
minati agnoſcere atq; enūciare
potuerūt:ꝓncipes ꝓploꝝ ventura
ꝓdicēdo facti. Alij intra vteruz:
alij in pueritia:alij ī iuuētute: at
q; alij ī ſenectute deo cogniti ⁊ ſci
fci. Jnuēti ſūt fide pleni:deuotiōe
ſūmi:induſtria ſolertes:excellēti
igenio ꝓditi. Jn exercitatione di
ſcipline īſtructi:in ſcā meditatio/
ne aſſidui:metuq; mortis intrepi
di. Verberauerūt tyrānos:ſacrile
gos iterfecerūt. ℟. Precurſor do
mini venit de quo ipſe teſtat̄. Nul
lus maior inter natos mulierū io
anne baptiſta. ℣. Dic ē enim ꝓ/
pheta ⁊ pluſq; ꝓpheta:de quo ſal
uator ait. Nullus. Lectio. vj.
HUic athlete dei electꝰ concor
dat duodenꝰ aploꝝ numerꝰ
quos a ꝓmis miraculoꝝ ỽtutibꝰ
ad cōponēdū noue fidei fūdamē
tū:erigēdūq; adhuc tenere ſtatū
ecclie:ꝓuidētia diuina ex oībus
quos capiebat mūdus elegit:vt ī
oēm terrā ſonus eoꝝ ꝓdicatiōis

exiret: ⁊ in fines orbis terre eorū̃
ꝓcederent v̓ba. Qui vere vinee
ideſt xp̄o tanq̄ȝ palmites adheſe
rūt quoꝝ fruct⁹ in ſépiternū ꝑma
nés nō marceſcit: q̄bus ipſe dn̄s
locut⁹ é dicés: Uos eſtis lux mun
di. Nō pōt ciuitas abſcōdi ſupra
mōté poſita. Neq̄ȝ accédūt lucer
nā ⁊ ponūt eaȝ ſub modio: ſȝ ſuꝑ
cādelabrū vt luceat oib⁹ q̄ in do-
mo ſūt. Sic luceat lux veſtra corā
hoībus: vt videāt opa veſtra bo-
na ⁊ glificét p̄rem veſtrū q̄ i celis
é. Et iterū: Iā nō dicā vos s̄uos
ſȝ amicos: q̄r ſeruus neſcit q̄d fa-
ciat dn̄s eius. Uos aūt dixi ami-
cos: q̄r oīa q̄cūq̄ȝ audiui a patre
meo: nota feci vobis. Et q̄ócūq̄ȝ
ligare voluiſſét ſuꝑ terrā: ligatuȝ
eé ⁊ in celis: ⁊ q̄ócūq̄ȝ ſoluere vo-
luiſſét ſuꝑ terrā: ſolutū eé ⁊ in ce-
lis: ꝓmiſit. Et iterū cū veniſſet ad
iudicādū ſclm: eos ſuꝑ ſedes duo
decim eé ſeſſuros ⁊ ſecū iudicatu
ros orbé terre p̄dixerat. Talibus
vt credimus patronis: hec dies
ſubiecta declarat̄. ℟. Iſti ſunt q̄
vinétes in carne plātauerunt ec
cleſiā ſāguine ſuo: nō ſūt de terris
corpora eoꝝ ſeparata: Quoꝝ me-
rita ſūt i celis coeq̄ta. ℣. In oéȝ
terrā exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in fines
orbis terre v̓ba eoꝝ. Quorū. In
iij. noc. añt. Timete dn̄m oés ſan-
cti ei⁹ q̄m nihil deeſt timétib⁹ eū:
ecce oculi dn̄i ſuꝑ iuſtos: ⁊ aures
eius ad p̄ces eoꝝ. ps. Bn̄dicam.
Añt. Dn̄e ſpes ſcōꝝ ⁊ turris for-
titudinis eoꝝ dediſti hereditatem
timétib⁹ nomé tuū ⁊ inhabitabūt
in tabernaculo tuo in ſecula. ps.
Exaudi deus dep̄ca. Añt. Qui
diligitis dn̄m letamini in dn̄o ⁊
cōfitemini memorie ſcitatis eius.
ps. Dn̄s regnauit exul. Lec. vij.

His ſubiectuȝ é triumphale
martyrū nomé: q̄ ꝑ diuerſa
tormétoꝝ genera xp̄i paſſionem:
nō laceſcétibus p̄cordioꝝ menti
bus imitabant̄. Alij ferro ꝑem-
pti. Alij flammis exuſti. Alij fla
gris v̓berati. Alij vectib⁹ ꝑfora-
ti. Alij cruciati patibulo. Alij pe
lagi ꝑiculo demerſi. Alij viui de-
coriati. Alij vinculis mācipati.
Alij linguis p̄uati. Alij lapidib⁹
obruti. Alij frigore afflicti. Alij fa
me cruciati. Alij v̓o trūcatis ma
nibus ſiue ceteris ceſis membris
ſpectaculū cōtumelie in pplis mu
di ꝓpter nomé dn̄i portātes. Hi
ſūt triūphatores ⁊ amici dei q̄ cō
ténétes ſceleratoꝝ iuſſa p̄ncipuȝ
modo coronant̄ ⁊ accipiūt palmā
laboꝝ: q̄r fūdati erāt ſupra firmā
petrā ideſt xp̄m. De talibus ⁊ hu
iuſmodi apl's méte cōpūctus ige
miſcés ait: Sci ꝑ fidé vicerūt re-
gna: opati ſūt iuſticiā: adepti ſūt
repromiſſiones: obturauerūt ora
leonū: extinxerūt impetū ignis ef-
figauerūt acié gladij: cōualuerūt
de infirmitate: fortes facti ſūt i bel
lo. Caſtra verterūt exteroꝝ. Acce
perunt mulieres de reſurrectione
mortuos ſuos. Alij v̓o diſtéti ſūt
nō ſuſcipiétes redéptioné vt me
lioré inuenirent reſurrectionem.
Alij v̓o ludibria ⁊ v̓bera experti:
inſuꝑ ⁊ vincula ⁊ carceres. lapi-

dati ſũt: ſecti ſũt: tẽtati ſũt: in occi/
ſione gladij mortui ſunt. Circuie
rũt in melotis ⁊ in pellibus capri
nis; egẽtes anguſtiati: afflicti: q/
bus dign⁹ nõ erat mũdus. In ſo
litudinib⁹ errãtes: in mõtibus ⁊
in ſpelũcis ⁊ ĩ cauernis terre. Et
hi oẽs teſtimonio fidei ꝓbati: in/
uẽti ſũt ĩ xp̃o ieſu. Et btũs papa
gregorius in expoſitione cuiuſdã
euãgelij de iſtiuſmodi bellatorib⁹
q̃rimoniã faciẽdo: Ecce inq̄t ele
cti dei carnẽ domãt: ſpũꝫ roborãt
demonib⁹ imꝑant: v̓tutibus coru
ſcãt: p̃ſentia deſpiciũt: eternã pa/
triã vocibus moribuſqꝫ p̃dicant.
Eã etiã moriẽdo diligũt: atqꝫ ad
illã ꝑ tormẽta attingũt. Occidi
poſſũt ⁊ flecti nequeũt. Etſi coraꝫ
hoĩbus tormẽta paſſi ſũt: ſpes eoꝝ
ĩmortalitate plena ẽ. In paucis
vexati: in multis bñ diſponentur.
Qm̃ deus tẽtauit illos ⁊ inuenit
illos dignos ſe. Tanq̃ꝫ aurũ ĩ for/
nace ꝓbauit illos: ⁊ q̃ſi holocau/
ſta hoſtie accepit illos. Nunc er/
go martyrũ xp̃i certamina atqꝫ
victorias audiuim⁹. Eis nimirũ
huic diẽ tãtũ credimus eẽ ſcifica
tũ quãtũ in ſemetipſis vt ſcifica/
rent laborare ꝑ tormẽta nõ ceſſa
uere. ℟. Sci mei qui in carne po
ſiti certamen habuiſtis: Merce/
dem laboris ego reddam vobis.
℣. Venite benedicti p̃ris mei per
cipite regnum. Merce. L. viij.
Chriſti v̓o ſacerdotib⁹ atqꝫ
doctoribus ſiue ꝯfeſſorib⁹:
hui⁹ feſtiuitatẽ diei nõ ignotã eẽ
credim⁹ q corda fideliũ ſpũaliter
q̃ſi imbribus irrigãt celeſtib⁹: vt
feliciter ꝓferre ĩmarceſſibilẽ bo/
noꝝ opum poſſint fructum. Qui
talẽta ſibi credita nõ ſolũ redde/
re: verũetiã cũ vſura ſine fraude
ampliare ꝓcurauerũt: qꝛ bonuꝫ
qđ ꝑ grãm ſci ſpũs intelligẽdo di
dicere: nõ ſibimet tm̃modo ſꝫ ali
is ſubiectoꝝ mẽtibus ꝓfuturum
ſm̃ aplicũ p̃ceptũ: arguẽdo: obſe
crãdo: increpãdo: curãqꝫ facien
do ĩſerere nitebant. Quoꝝ mens
lucidiſſima: man⁹ v̓o plene ſunt
mũdicia: eo ꝙ in mẽſa altaris ſa/
croſãcta xp̃i corporis ⁊ ſãguinis
myſteria celebrãtes: ⁊ in ſui cor/
dis penetralib⁹ hoſtiã viuã deoqꝫ
placẽtẽ: ideſt ſemetipſos ſine ma/
cula atqꝫ admixtione praui opis
offerre nõ deſiſtãt. Et lꝫ ꝑſecuto/
rũ nõ ſẽſiſſent gladium: tñ ꝓ vite
meritũ deo digni martyrio nõ p̃/
uant. Quia martyriũ nõ tm̃ effu
ſione ſãguinis: ſꝫ abſtinentia pec
catoꝝ ⁊ exercitatiõe dei p̃ceptoꝝ
ꝑficit. Sic ⁊ anachoritarũ ſingu/
lare ꝓpoſitũ ab huius diei ſolẽni
tate nõ ſeparatũ eẽ confidimus.
Qui ꝑ ſingula heremi loca in ſpe/
lũcis ⁊ exiguis cellarũ tugurijs:
vnici modico cõtenti pabulo de/
morabant. Beſtijs ſociati: multi
auib⁹ ſubminiſtrati: ciboꝝ ſꝑnẽ/
tes delitias: luxus ſcli calcantes:
laudẽ tꝑalem nõ amãtes: viſus
hoĩum fugientes: angeloꝝ aſſueti
loq̃lis. Plurimi v̓tutuꝫ effulſere
ſignis: cecis viſũ ĩnouãtes: clau/
dis greſſũ firmãtes: ſurdis audi/
tũ tribuẽtes: ſuꝑantes demonia:

mãcis man⁹ reſtituebãt: mortu-
os reſuſcitabãt. Verũ qꝛ his oib⁹
nõ mediocriter ſʒ ꝑfecte huius ſa
cratiſſime ſolẽnitatꝭ diei maxime
ſine fine cõſtat honore. Nos ergo
ſ̃res chariſſimi tãtoꝝ ꝓ̃cinia in
terceſſoꝝ de qb⁹ locuti ſum⁹: tota
mẽtis intẽtione q̃ramus: vt ꝑ tẽ
poralia feſta q̃ gerim⁹ eoꝝ meri-
tis ꝛ interceſſione ad eterna pre-
mia ꝑuenire valeamus. ℟. Sint
lũbi veſtri ꝑ̃cicti: ꝛ lucerne ardẽ-
tes in manib⁹ veſtris: Et vos ſi-
miles hoibus expectãtibus dñm
ſuũ: Qñ reuertat̃ a nuptijs. ℣.
Vigilate ergo qꝛ neſcitis q̃ hora
dñs veſter vẽturus ſit. Et. Glia.
Qñ. Euãgeliũ ſʒ mathẽ. In il
lo tpe: Vidẽs ieſus turbas. Ho-
mel. ſci grego. pape. Si q̃rit̃ qd ſi
gnificet mõs. Regre in cõi pluri
moꝝ martyrũ. Ad lau. ꝛ ꝑ horas
añ. Vidi turbã magnã quaʒ di
numerare nemo poterat ex oib⁹
gẽtib⁹ ſtãtes añ thronũ. Añ. Et
oẽs angeli ſtabãt in circuitu thro
ni ꝛ ceciderũt in cõſpectu throni ĩ
facies ſuas ꝛ adorauerunt deum
Añ. Redemiſti nos dñe deus in
ſãguine tuo ex oĩ tribu ꝛ lingua
ꝛ ppl̃o ꝛ natione ꝛ feciſti nos deo
nr̃o regnũ. Añ. Bñdicite dñm
oẽs electi eius: agite dies leticie ꝛ
ꝯfitemini illi. Añ. Hymn⁹ oib⁹
ſcis eius filijs iſrl̃ ppl̃o appropin
quãti ſibi: glia hec ẽ oibus ſãctis
eius. Cap. Ecce ego ioãnes vi.
Hym. Ieſu ſaluator. Ad bñ. añ.
Te glioſus apoſtolorum chorus:
te ꝓphetarũ laudabilis numer⁹:
te martyrũ cãdidatus laudat ex
ercitus: te oẽs ſci ꝛ electi voce ꝯfi
tent̃ vnanimes btã trinitas vn⁹
deus. Oĩo vt. ſ. Ad terciã. cap.
Ecce ego ioãnes. Ad ſextã. Cap.
Poſt hec vidi turbã magnã
quaʒ dinumerare nemo po
terat ex oib⁹ gẽtib⁹ ꝛ tribub⁹ ꝛ po
plis ꝛ liguis ſtãtes añ thronũ dei
ĩ ꝯſpectu agni amicti ſtolis albis
ꝛ palme ĩ manibus eoꝝ. Ad. ix.
Benedictio ꝛ claritas ꝛ Cap.
ſapiẽtia ꝛ grãrũ actio honor
virtus ꝛ fortitudo deo noſtro in
ſecula ſeculoꝝ. amen. In ſecun-
dis vſ. añ. Vidi turbam. cũ reſ.
ps. Dixit dñs. cum reſ. de cõm
ni plurimorum martyrũ. Cap. ꝛ
hymnus vt in ꝑmis vſ. Ad. M.
añ. O q̃ʒ glioſum eſt regnũ in
quo cum xp̃o gaudẽt omnes ſan
cti amicti ſtolis albis ſequuntur
agnum quocũqꝫ ierit. Oratio vt
ſupra. Si feſtiuitas oium ſcõꝝ
ĩ dñica venerit nihil de dominica
fit: ſʒ ĩfra hebdomadã dicit̃ oĩo ꝛ
officiũ miſſe de hebdomada ꝑter̃
ta: lʒ hiſtoria ezechielis ponat̃ tũc
ĩfra hebdomadã. Poſt veſperas
diei cãtant̃ leniter veſpe ꝓ defun
ctis: ꝛ in fine dicit̃. Pater nr̃. ꝑ-
uate. ℣. Et ne. ℟. Sʒ lib. ℣. A
porta inferi. ℟. Erue domine. ℣.
Requieſcant in pace. ℟. Amẽ. ℣.
Dñe exau. ℣. Dñs vobiſcuʒ. ꝛc.
Oĩo. Fideliũ deus oium. Qui vi
uis. Et hec oĩo tm̃ dicitur. Poſt
matutinũ diei abſolute dicit̃ inuit̃.
Regem cui omnia viuunt. ps.
Venite. cum añis ps. verſiculis:

lectionibus ꝛ reſpõſoꝛiȷs ſicut ſunt
in agẽda moꝛtuoꝝ ꝛ in fine dicit
nonũ reſponſoꝛiũ. Liba me dñe
de moꝛ. cũ ſuis v̄ſibus. Deinde i/
mediate dicunt laudes: ꝛ non fle
ctunt genua: nec ps. De pfũdis.
dicit: ſꝫ finiunt ſicut veſpe. In ſci
cesarij martyris. Oratio.

D Eus q nos bti ceſariȷ mar
tyris tui annua ſolennitate letifi
cas: cõcede ꝓpitius: vt cui⁹ nata
licia colim⁹ etiam actiones imite
mur. Per. In ſcõꝝ martyrũ

vitalis ꝛ agricole. Lectio. j.

A Mbroſius ſeruus ieſu xp̄i
vocatus ep̄s: dilectiſſimis frib⁹ ꝛ
vniuerſis plebibus in dño eter/
nã ſalutẽ. Magna martyrũ ꝛ ꝓ
celſa teſtimonia q̃ attenuat nr̃ po
tius q̃ꝫ explicat ſermo. Igit inui/
tatus a plebe bononienſi: negare
p̄ſentiã meã nullatenus potui: qꝛ
tẽpus aderat vt dñs ſua mirabi
lia q̃ ſolet oſtẽderet. Apoferetam
qdẽ plenã ſcitate ꝛ gr̃a mecũ de/
tuli. Xp̄i enim p̄ncipis nr̄i trium
phi ſũt martyrũ palme. Ergo qꝛ
in me min⁹ ẽ q̃ꝫ p̄ſumebat: i mar
tyribus plus repitur. Lectio. ij.

S ancti martyris nomẽ agrico
la ẽ: cuius ſcũs vitalis ſeru⁹ olim
fuit: nũc cõſoꝛs ꝛ collega marty/
rij. Preceſſit ſeruus vt p̄uideret
locũ: ſecut⁹ ẽ dñs ſecure: quo da/
tã fidẽ ſeruuli iam inueniret pa/
ratã. Nõ alienã laudam⁹ paſſio
nẽ: ſerui diſciplina dñi ẽ. Hic in/
ſtituit: ille impleuit. Nihil illi de/
cerpit. Quomodo minui põt qđ
xp̄s donauit egregie? Lectio. iij.

E t ille qdẽ hoi ſeruiendo didicit
quomodo xp̄o placeret: hic tñ ge
minã laudeꝫ acqſiuit: in illo ma/
giſteriȷ: i ſe martyriȷ. Certauerũt
inter: ſe inuicẽ bñficiȷs poſt q̃ꝫ eq̃/
les eẽ meruerũt. Hic illũ ad mar
tyriũ p̄miſit: ille iſtuꝫ accerſiuit.
Nullũ ergo ad cõmẽdationẽ ho/
minis cõditio affert impedimẽtũ
nec dignitas ꝓſapie meritũ: ſꝫ fi/
des affert. Siue liber ſiue ſeruus
omnes in xp̄o vnum ſumus: ꝛ
vnuſquiſq; qđ fecerit bonuꝫ: hoc
recipiet a domino. Lectio. iiij.

A pud dñm bona ſeruitus ꝛ bo/
na liberalitas eq̃ lãce appẽdunt:
qm̃ nulla maioꝛ dignitas q̃ꝫ ſer/
uire xp̄o: qui nos tali p̄cio eſtima
uit vt aiam ſuã ꝓ nobis traderet.
Sꝫ iam ad ꝓpoſituꝫ redeamus.
Cũq; ſcũs vitalis cogeret a perſe/
quẽtib⁹ vt xp̄m negaret ꝛ ille am
plius ꝓfiteret dñm ieſũ xp̄m: oia
tormẽtoꝝ genera in eũ exercẽtes
vt nõ eẽt in coꝛpoꝛe eius ſine vul
nere locus: oꝛõnẽ fudit ad dñꝫ di
cẽs: Dñe ieſu xp̄e ſaluatoꝛ meus
ꝛ deus meus iube ſuſcipi ſpirituꝫ
meũ: qꝛ iam deſidero vt accipiam
coꝛonã quam angelus tuus ſcũs
mihi oſtendit. Et completa oꝛa/
tione emiſit ſpiritum. Lectio. v.

S cũs vo agricola mitioꝛ habe/
bat moꝛib⁹: vt etiã ab ipſis inimi
cis diligeret: ideoq; differebant
ei⁹ paſſionẽ. Sꝫ hec pſecutoꝝ ho
noꝛificẽtia oi erat imanitate acer
bioꝛ q̃ inuidebat martyribus. De/
niq; vbi nõ acqeuit pſecutoꝛib⁹
ſcũs agricola: crucifixus ẽ: vt ad

uertam⁹ illas eoꝝ blãditias non ſedulitatiſ fuiſſe ſ3 fraudis. Per ſupplicia enim ⁊ tormẽta q̃ in ſcõ vitale exercuerũt: dñm eius ſcm̃ agricolã terrere voluerũt. S3 cõ uertit hoc dñs nr̃ xp̃s in grãm: vt martyriũ ſui dñs imitaret. L. vj

Utriq3 nomẽ aptũ fuit vt martyrio deſignati iã ipſis vocabulis viderent. Jlle vitalis dict⁹ ẽ: q̃ſi cõtẽptu hui⁹ vite verã illã vitã eternã ſibi acqreret. Jſte agricola: q bonos fruct⁹ ſpũalis gr̃e ſemina/ret: ⁊ ſacri ſãguinis effuſione me/ritoꝝ ſuoꝝ oiumq3 ṽtutũ rigaret plãtaria. Paſſi ſũt aũt ſci martyres tpib⁹ diocletiani ⁊ maximia/ni impatoꝝ: ⁊ ſepulti ſũt in iudeorũ ſolo: iter eoꝝ3 ſepulchra q eorũ dñm negauerunt. Lectio. vij.

O undẽ locũ mihi dñs nr̃ ieſus xp̃s reuelare dignatus eſt. Jllic martyrũ excubias regrebamus tanq̃3 inter ſpinas roſã eligẽtes: circũfũdebamur a iudeis cu3 ſacra corpora veherent. Aderat po/pulus xp̃ianus cũ plauſu ⁊ leti/cia. Dicebãt iudei: Flores viſi ſũt in terra nr̃a cũ viderẽt martyres xp̃i. Xp̃iani dicebãt: Tẽpus inci/ſionis adeſt: Jã q metit mercedẽ accipit. Alij ſeminauerũt nos metimus martyrũ fructus. L. viij.

Audiẽtes iudei vocẽ plaudẽtis ecclie dicebãt iter ſe. Uox turtu/ris audita ẽ in terra nr̃a. Uñ bñ p pphetã dicit: Dies diei eructat ṽbũ: ⁊ nox nocti indicat ſciẽtia3. Dies diei: xp̃ian⁹ xp̃iano: nox nocti: iude⁹ iudeo. Detuli ergo mu/nera q̃ meis elegi manibus cru/cis trophẽũ: cuius grãm in operibus agnoſcitis: certe ⁊ ipſi demones ꝯfitebant ⁊ ab hoib⁹ mox egrediebant. Et multi q egritudinib⁹ diuerſis affligebant: ꝯtingẽtes ſudaria ſcõꝝ ſanabantur. Lcõ. ix.

Sed ⁊ alia multa mirabilia p ſãctos ſuos in p̃ñtia ppli facta ſunt dũ trãſferrent. Cõdant alij aurũ atq3 argẽtũ ac de latẽtibus eruãt venis. Legãt p̃cioſa moniliũ ſer/ta: tpalis iſte theſaurus eſt: ⁊ ſepe habẽtibus pnitioſus. Nos elegimus martyrũ clauos ⁊ multos q dẽ vt plura fuerũt vulnera q̃3 mẽbra. Nec ſcẽ vidue negare nõ potuimus poſtulãti. Munera itaq3 ſalutis accipite q̃ nũc ſub ſacris altarib⁹ recõdunt. Ea igit vidua ſcã ẽ iuliana q̃ dño tẽplũ parauit atq3 obtulit. In tranſlatione ſci ludouici epi ⁊ cõfeſſoris. Lcõ. j.

GLorioſus dei cõfeſſor ⁊ põtifex illuſtris ⁊ inclyt⁹ ludo/uicus: xp̃i fideliſſim⁹ imitator: humiliſq3 franciſci diſcipulus vere vt lucerna ſup cãdelabrũ poſita: ⁊ q̃ſi ſtella matutina p̃clariſſima radiauit ⁊ refulſit in templo dei. Jpſe ſiqdẽ ſcũs quoad vixit i medio nebule ſue carnis tanq̃3 liliũ cãdidũ qd̃ ẽ in trãſitu aque: ſic ṽginitate puriſſima floruit: ⁊ quaſi roſa rubẽs ⁊ thus ardẽs in igne ſic arſit incẽdio feruẽtiſſime charitatis: vt eẽt cũctis fidelib⁹ exẽ/plar: ⁊ ſpeculũ currẽdi poſt ipſu3 in odorem vnguentoꝝ ſuorum: ⁊ eſſet ornamẽtum eccleſie ſacroſã/

ete tanq̃ʒ vas auri ſolidū ornatū
omni lapide precioſo. Lectio .ij.
Nūc volēs deꝰ eripe de p̄ſēti ſcl̃o
nequā: ac celeſtiuʒ ſcōꝝ collegio
ſociare: pie diſpoſuit curſū ſue vi/
te ſciſſime ſb̃ breui ſpatio feliciter
ꝯſūmare. Appropinquāte igitur
tpe quo ſpūʒ redderet celo: q̃ſi cō
tinuo oꝛoni ⁊ ꝯtēplatiōi vacabat
⁊ ſacr̃a diuina cū magna deuotio
ne ſuſcipiēs ad ſacre mortis trāſi
tū ſe diligētiſſime p̄parauit. L. iij.
Dilectꝰ igit̃ deo ⁊ hoibus ludoui
cus cūctis in eū diuinis cōpletis
myſterijs debitū humanitatis ex
cludēs aīa eiꝰ ſciſſima carne ſolu
ta ⁊ celeſtibꝰ amicta ſplendoribꝰ
cū angelis ⁊ ſcis feliciter ſublima
tur in ꝯſpectu maieſtatis glīe ma
gni dei. Facies aūt eiꝰ poſt mortē
pulchrior q̃ʒ ante apparuit: ipſū/
qʒ intuētibus nō mortuus ſʒ dor
miens videbatur. Lectio .iiij.
In ipſa ſui trāſitꝰ hora qdā frater
minor deuotꝰ ⁊ bonꝰ officio p̄di/
cator: in oꝛone exiſtēs in quodaʒ
loco remoto: neſciēs de obitu eiꝰ:
vidit aīaʒ ipſiꝰ a multitudine an
geloꝝ ī paradiſū deferri: voce ma/
gna dicētiū: Sic fit ſeruiēti deo in
mūdicia ⁊ puritate. Dn̄s quoqʒ
hugo de vicinis tūc ſenaſcalcꝰ ꝓ
uīcie miles vtiqʒ bonꝰ ⁊ verax: dū
fierēt exege ꝓ eo a fr̄ibꝰ marſilie:
vidit btm̄ ludouicū in capite cho
ri cū habitu ⁊ chorda ⁊ mātello:
ſtātē cū pulchra ⁊ leta facie: quā
diu exege durauerūt: ⁊ cum fletu
magno petijt a fr̄e raimūdo gau/
fredi q fuit generalis miniſter ſi

cū videret ſicut videbat ipſe. L. v.
Cōſimili etiā modo vidit eū
dn̄s raimūdus de bautio vicariꝰ
marſilie. Et dicto regeſcāt in pa/
ce: diſparuit. Juuenis gdē etate
obijt btūs ludouicus: ſʒ antiquꝰ
maturitate: canus nō crinibꝰ ſed
ſēſibus: ſenex nō diuturnitate tē
porū: ſed moꝝ grauitate. Totius
aūt vite ſue decurſus fuit viginti
triū annoꝝ ⁊ ſex mēſium. Quar/
tūdecimū qppe annū attigerat cū
cathaloniā ꝓ p̄ris ſui liberatione
obſes ductꝰ fuit: ſeptēqʒ annis ī
cuſtodia māſit: ꝑ duos annos ƀo
⁊ ꝓpe decē mēſes poſt liberationē
a cuſtodia ſuꝑuixit. Lectio. vj.
Cōſūmatus in breui expleuit tē
pora multa: ergo ⁊ cumulauit me
rita plurima ſicut btūs ſtephanꝰ
⁊ cryſātus ⁊ agapitus: multiqʒ
alij ſci vtriuſqʒ ſexus q lʒ parum
vixerint: tn̄ q̃ʒ plurima meritorū
cumula cōgregarūt. Nō eniʒ cu
rādū ē q̃ʒ diu viuat̃: ſʒ q̃ʒ bene vi
uat̃: ſm̄ ſentētiā prudētis ſalomo
nis. Tranſijt aūt ex hoc mūdo ad
celū vir btiſſimus ludouicus epi
ſcopus toloſanus in loco q brin/
cola dicit̃: anno dn̄i milleſimo du
centeſimo nonageſimonono deci/
moq̃rto kalē. ſeptembris: media
nocte feria ſcd̃a: infra octauā aſſū
ptionis beate virginis genitricis
dei marie. Et ſepultus fuit in ea/
dē octaua in regia ciuitate marſi
lie in eccl̃ia fratrū minoꝝ ꝓut ip/
ſe iā dū viueret ordinauit. L. vij.
Statim aūt dū ſacrū corpus eiꝰ
traditū fuit ſepulture: intātuʒ de

uotio creſcere cepit ppl'ı:vt tur/
matim ad tumulū veniētes ibiq̄
deuote in orōne pſtrati:ſci ſuffra
gia cum lachrymis flagitabant.
Plurimi vo nudis pedibꝰ ac cili
cijs iduti:ſua vota ſcō ſoluentes:
cū diuerſis muneribus veniebāt.
Ibiq̄ vidiſſes multoꝝ cardinali
um:epoꝝ:regū:pncipum ⁊ baro
nū:alioꝝq̄ plurimoꝝ imaginibꝰ
tūbā eius adornatā. Ibi laudes
⁊ grē ad ſancti honorē altiſſimis
vocibus reſonabant. Lectio.viij
Volēs igit dñs oſtēdere q̄ȝ pla/
cita ſibi erat ſci ludouici aīa:ſta/
tim poſt ipſius obitū fecit eum ſi/
gnis ⁊ miraculis coruſcare. Ad i
uocationē ergo ſiqdē nois eius:
claudi rectificati:paralitici ꝯſo/
lidati:febricitātes curati:leproſi
mūdati q̄ȝplrimi extiterūt. Sur/
di auditū:muti affatū:ceci viſuȝ:
⁊ amētes ſēſū mirabiliter recepe
rūt. Naufragātibus in mari op/
tatus portus extitit a deo huius
ſancti meritis cōdonatus:necnō
q̄ȝplurima alia beneficia ac va/
ria remedia ipſuȝ deuote inuocā
tibus ſūt exhibita ⁊ cōceſſa:⁊ qd
maius omnibus eſt:pluribꝰ mor
tuis per eius merita vita eſt reſti
tuta. Nam ſicut pbatum eſt teſti
monijs fidedignis duodeciȝ mor
tuos ſuis meritꝭ diuinitꝰ ſuſcitauit
Miraculoruȝ igit glia Lectio.ix.
ſanctitatiſq̄ eius excelſe fama ve
ridica pdeunte:⁊ per diuerſa lo/
ca diuulgata:canonizationeȝ eiꝰ
digniſſimam fidelium populi cuȝ
deſiderio expectabāt. Omnes eū

ſanctum atq̄ cum chriſto regnā
tem fide certiſſima teſtabantur.
Nec mirum ſi ipſe vir ſāctus qui
tantum ſe humiliauerat:regnuȝ
mundi ⁊ ornatum ſeculi contem/
nendo:tanto deuotionis affectu:
tanteq̄ dignitatis honore in be/
nedictionis memoria celebratur

In ſanctorum martyrum qua
tuor coronatorum. Oratio.

Preſta queſumus omnipo/
tens deus:vt qui glorioſos mar/
tyres claudium:nicoſtratū:ſym
phorianum:caſtoriū atq̄ ſimpli/
cium fortes in ſua confeſſione co
gnouimus:pios apud te in nr̄a i
terceſſione ſentiamus. Lectio.j.
Cum prexiſſet diocletianꝰ au
guſtus pānoniā:ad metal/
la diuerſa in ſua pſētia de monti/
bus abſcidēda:factū ē dū oēs ar
tifices metallicos ꝯgregaret:iue/
nit inter eos magne peritie artis
imbutos hoies:claudiū: caſtoriū
ſymphorianū ⁊ nicoſtratū:mirifi
cos in arte q̄drataria. Hi occulte
xpiani erāt:cuſtodiētes mādata
dei:⁊ qcqd artꝭ opabant i ſculptu
ra in noie dñi ieſu xpi ſculpebāt.
Uentum eſt autē qua Lectio.ij.
dam die impante diocletiano au
guſto vt ſimulacrum ſolis cum q̄
driga ex lapide thaſo: artifices
cū oī argumēto currum ⁊ equos
vł oīa ex hoc lapide ſculperēt. Eo
dem aūt tpe oēs artifices cū phi
loſophis cogitātes ceperunt artis
huius declinare ſermonē. L.iij.
Et cū icidiſſēt lapidē magnū ex
metallo thaſo:nō ꝯueniebat ars

ſculpture ſm̄ p̄ceptū diocletiani
auguſti ⁊ multis dieb⁹ erat ꝯten
tio iter artifices ⁊ philoſophos.
Quadā aūt die ꝯuenerūt oēs ar
tifices in vnū numero ſexcēti vi-
gitiduo cuꝫ philoſophis qnqꝫ ad
textū lapidis: ⁊ ceꝑunt venas la-
pidis ꝑquirere. Et erat mira cō
tētio iter artifices ⁊ philoſophos
Nūc ceꝑunt philoſophi L. iiij.
ꝯtra claudiū ⁊ ſymphorianū nico
ſtratū: caſtoriū atqꝫ ſimpliciū ha
bere altercationē dicētes: Qua-
re nō in arte veſtra p̄ceptis pij̄ſſi
mi diocletiani auguſti obeditis ⁊
facitis eius volūtatē? Claudi⁹ di
xit: Nos nō blaſſemam⁹ creato-
rē nr̄m: qꝛ noſipſos nō cōfūdim⁹
vt rei iueniamur in ꝯſpectu eius.
Philoſophi dixerūt: Claruit: qꝛ
xp̄iani eſtis. Caſtorius dixit: Ve
re chriſtiani ſumus. Lectio. v.
Nūc philoſophi elegerunt alios
artifices q̄dratarios: ⁊ fecerunt
ſculpētes aſclepiū ex metallo ꝓ-
conixo: ⁊ ꝓtulerunt ante philoſo
phos poſt dieſ triginta vnū. Tūc
philoſophi nūciauerūt diocletia-
no auguſto aſclepiū ꝑfectū. Qui
ilico iuſſit vt añ ꝯſpectū eius defer
ret. Cū ergo vidiſſet ſimulacrum
mirat⁹ nimis dixit: Hoc artis in
geniū eſt ipſoꝝ qui nobis in arte
ſculpture placuerunt. Lectio. vj
Philoſophi dixerūt: Sacratiſſi
me impator ⁊ ſemꝑ auguſte hos
quos declarat ſerenitas vr̄a in ar
te q̄dratāria ꝑitiſſimos eē: ideſt
claudiū ſymphorianū nicoſtratū
caſtorium atqꝫ ſimpliciū: innote
ſcat māſuetudini veſtre xp̄ianos
eos eē: ⁊ ꝑ incātationē carminū
oē gen⁹ humanū ſibi humiliari.
Diocletian⁹ dixit ad eos: Si p̄ce
ptis iuſticie nō obedierint: ⁊ vera
eſt locutio ſuggeſtionis veſtre: fe-
rant ſententiam ſacrilegij. L. vij
Nūc diocletian⁹ artē eoꝝ cōſide-
rās p̄cepit lampadio tribuno di
cēs. Amodo ſi nō ſacrificauerint
deo ſoli vberibus ⁊ ſcorpionibus
eos afflige. Si aūt cōſēſerint duc
eos ad māſuetudinē. Poſt dies
aūt qnqꝫ ſedit lāpadius in codeꝫ
loco añ tēplū ſolis ⁊ iuſſit eos ſub
voce p̄conia itroduci ⁊ oſtēdit eis
terrores ⁊ oīa genera tormētoꝝ.
Quib⁹ itromiſſis ſic eos aggredi
tur dicens: Audite me ⁊ euadite
tormenta ⁊ eſtote chari ⁊ amici
nobiliū p̄ncipū ⁊ ſacrificate deo
ſoli. Naꝫ iaꝫ loq nō ē apud vos
ſermonibus blandis. Lcō. viij.
Reſpōdit claudius vna cū ſocijs
ſuis cū magna fiducia dicēs: Iā
hoc ſciat diocletianus imperator
tuus nos chriſtianos veraces eſſe
⁊ nunq̄ꝫ diſcedere a cultura dei
nr̄i. Tūc irat⁹ lāpadius tribun⁹
ſtatim eos iuſſit expoliari: ⁊ ſcor-
pionibus mactari ſub voce p̄co-
nia dicēs: p̄cepta p̄ncipū ꝯtēne-
re nolite. In eadē hora arrept⁹ ē
lāpadi⁹ a demonio: ⁊ diſcerpēs ſe
expirauit ſedēs in tribunali ſuo.
Hoc audiēs vxor eius Lectio. ix.
⁊ familia: ad philoſophos cucur
rerūt cū mugitu magno: ita vt di
uulgaret diocletiano. Hoc cuꝫ au
diſſet diocletianus impator dixit

Fiant loculi plūbei: ⁊ viui in eos
recludant: ⁊ ꝓijciant in flumine.
Tūc nicetius qdā rogatus q aſſi
debat lāpadio: qđ iuſſerat diocle
tianus expleuit. Et fecit loculos
plūbeos ⁊ viuos oēs eos iclusit ⁊
ꝑcipitari iuſſit in fluuiū. Sāctus
ꝟo cyrillus hoc audiēs dū eēt in
carcere afflixit ſe nimis de nece ſā
ctoꝝ ⁊ trāſiuit ad dn̄m. Sci autē
martyres paſſi ſūt ꝓ noie dn̄i nr̄i
ieſu xp̄i ſub die. vj. idus nouēbris

In ſci theodori martyris. Oro.

DEus q nos bti theodori mar
tyris tui ꝯfeſſione glorioſa
circūdas ⁊ ꝓtegis: ꝑſta nobis ex
eius imitatione ꝓficere ⁊ oratio
ne fulciri. Per. Lectio. j.

NAtale ſācti theodori marty
ris tp̄ibus maximiani ⁊ maximi
impatoꝝ. Qui cū eſſet miles ⁊ ve
re xp̄ianus: adduct⁹ ē ad brincā
ꝑpoſitū legionis: a quo dilatione
accepta vt ſentētiā fidei mutaret
cū in ſētētia irreuocabiliter pma
neret: iudici a populo ſiſtit. Qui
iuſſit eum mitti in carcerem ⁊ ſi-
gnari oſtium carceris: vbi diui-
na viſitatione conſolatur. Lec. ij.

POſt aliquot dies iterū añ preſi
dem adduct⁹ ſuſpēſus ē in ligno
⁊ vngulis ferreis latera ei⁹ raſa
quouſq̄ coſte eius nudarent. Et
cū nec ſic poſſet a fide diuelli ꝑſes
dedit ſentētiā dicēs: theodorū nō
obtēperātē ꝑceptis iuictiſſimoꝝ
impatorū: potētieq̄ deoꝝ: creden
tē ꝟo ieſū crucifixū iubeo ignib⁹
tradi. Stās igit btūs martyr ſi-
gnaculo crucis munit⁹ manibus
poſt tgū ligatis i focos ꝓpellit. R.

ET circūſpiciēs vidit i turba iij.
lachrymātē cleonicū q cū eo tyro
adduct⁹ fuerat. Et exclamās di-
xit: Cleonice expecto te: feſtina ad
me ⁊ me ſeq̄re. Et cū iā flāmarū
globis vndiq̄ vallaret btūs mar
tyr orōnem fudit: laudās ⁊ glifi-
cās prēm ⁊ filiū ⁊ ſpūꝫ ſcm̄: ſicq̄
ſcām aiam reddidit xp̄o quinto
idus nouēbris. Quedā aūt muli
er euſebia noie: collegit corp⁹ ipſi
us ⁊ ſyndone mūda iuoluēs trā-
ſtulit in poſſeſſionē ſuā in locuꝫ q
vocat euchaita. In ſci martini
epi ⁊ confeſſoris. Cap. hym. V. ⁊
Pria bre. dicunt de cōfeſſore pōtifi
ce. Ad. M. añt. O btm̄ viruꝫ cu
ius aīa paradiſū poſſidet: vn̄ exul
tāt angeli: letant archāgeli: chor⁹
ſcōꝝ ꝓclamat: turba ꝟginū inui
tat mane nobiſcū in eternū. Oro

DEus q cōſpicis qꝛ ex nul-
la nr̄a ꝟtute ſubſiſtimus:
cōcede ꝓpitius: vt interceſſione
bti martini ꝯfeſſoris tui atq̄ pō
tificis cōtra oīa aduerſa munia-
mur. Per. Inuita. Laudemus
deū nr̄m In cōfeſſione bti marti
ni. ps. Venite. Hym. Iſte con-
feſſor. In p° noc. añt. Martin⁹
adhuc cathecuminus hac me ve-
ſte cōtexit. ps. Btūs vir. Añt.
Scē trinitatis fidē martinus cō
feſſus ē: baptiſmi grām percepit.
ps. Quare fre. Añt. Ego ſigno
crucis non clypeo protectus aut
galea hoſtium cuneos penetrabo
ſecur⁹. ps. Dn̄e qd mul. L. j.

IGit martinus ſabarie pāno-

nioꝝ oppido oriūdus fuit: ſʒ itra italiā ticini alit⁹ ē: parētib⁹ ꝑm ſe culi dignitatē nō infimis: gentili bus tñ. Pr̄ ei⁹ miles ꝑmuʒ: poſt tribun⁹ militū fuit. Ipſe armatā militiā in adoleſcētia ſecut⁹: iter ſcalares alas ſub rege cōſtātino deide ſub iuliano ceſare militauit Nō tñ ſpōte: q: a ꝑmis fere an nis diuinā poti⁹ ſeruitutē ſacra illuſtris pueri ſpirauit infantia. Nā cū eēt annoꝝ decē iuitis pa rētib⁹ ad eccliam cōfugit: ſeqꝫ ca thecuminū fieri poſtlauit. Mox miruʒ in moduʒ tot⁹ in dei opere ↄuerſus: cū eēt annoꝝ duodecim heremū ↄcupiuit: feciſſetqꝫ votis ſatꝫ ſi etatis īfirmitas nō obſtitiſ ſet: aius tñ ei⁹ aut circa monaſte ria aut circa eccliam ſemꝑ inten t⁹ meditabat̄ adhuc in etate pue rili qđ poſtea deuot⁹ impleuit. ℟. Hic eſt martin⁹ elect⁹ dei pontifex cui dñs poſt apl̄os tātā gr̄am cō ferre dignat⁹ ē: Ut in v̄tute trini tatis deifice mereretur fieri triuʒ mortuoꝝ ſuſcitator magnific⁹. ℣. Sācte trinitatis fidem marti nus cōfeſſus ē. Ut in. L. ij.

S Ed cū edictū eēt a regibus vt veteranoꝝ filij ad militiā ſcribe rent: ꝓdēte pr̄e q felicib⁹ ei⁹ acti bus inuidebat: cū eēt annoꝝ qn decim: capt⁹ ꝛ cathenat⁹ ſacramē tis militarib⁹ implicatus ē: vno tm̄ ſeruo comite ↄtēt⁹: cui tñ v̄ſa vice dñs ſeruiebat: adeo vt ple rūqꝫ ei ꝛ calciamēta ipſe detrahe ret ꝛ ipſe detergeret: cibū ſimul cape rēt: hic ſepi⁹ miniſtraret. Triēnio fere an̄ baptiſmū in armis fuit: in teger tñ ab his vitijs qbus illud hoīum gen⁹ iplicari ſolet. ℟. Do mine ſi adhuc ppl̄o tuo ſū neceſſa rius nō recuſo ſubire ꝓpter eos laborē: Fiat volūtas tua. ℣. Ocu lis ac manib⁹ in celū ſemꝑ inten tus inuictum ab oratione ſpiritū non relaxabat. Fiat. Lectio. iij.

M Ulta illi circa cōmilitones benignitas: multa chari tas: patientia v̄o atqꝫ humilitas vltra humanū modū. Nā fruga litatem laudari in eo nō eſt neceſ ſe: qua ita vſus eſt vt iam illo tē pore nō miles ſed monachus pu taret̄. Quibus rebus ita ſibi oēs cōmilitones deuinxerat: vt eum miro affectu venerarent̄. Necdū tamen regeneratus in xp̄o: age bat quēdam bonis operibus ba ptiſmatis candidatum aſſiſtere: ſcilicet laborātibus: opem ferre miſeris: alere egētes: veſtire nu dos. Nihil ſibi ex militie ſtipen dijs ꝑter quotidianū victum re ſeruabat. Jam tunc euāgelij nō ſurdus auditor de craſtino nō co gitabat. ℟. O beatum virū mar tinum antiſtitem: Qui nec mo ri timuit nec viuere recuſauit. ℣. Domine ſi adhuc populo tuo ſū neceſſarius: nō recuſo laborē fiat volūtas tua. Qui. In. ij. noctur no an̄t. Confido in domino q ꝑ fi lia mea ꝑcibus tuis reddita ſit ſa nitati. ps. Cum inuoca. An̄t. Tetradius cognita dei virtute ad baptiſmi gratiam peruenit. ps. Uerba mea. An̄t. O ieffabilem

virum per quem nobis tanta mi/racula coruſcāt. ps. Domine do

Q minus noſter. Lectio. iiij.

Uodā itaq3 tpe cū iā3 nihil btūs martin᷒ pter arma ⁊ ſimplicē militie veſtem haberet: media hyeme q̄ ſolito aſpior inhorruerat adeo vt pleroſq3 vis algoris extigueret: obuiū habuit in porta ambianēſiū ciuitatis paupem nudū Qui cū ptereūtes: vt ſui miſererētur oraret: oēſq3 miſerū pterirēt: itellexit vir deo plen᷒ ſibi illū aliis miſericordiā nō pſtātibus reſeruari: qd tn̄ ageret nihil preter clamydē q̄ indutus erat habebat: iā eni reliq̄ in opus ſimile cōſūpſerat. Arrepto itaq3 ferro quo accinct᷒ erat: mediā diuidit: partē q3 ei᷒ paupi tribuit: reliq̄ rurſus iduit. ℟. Oculis ac manib᷒ in celū ſemp intētus: Inuictū ab orōne ſpūm nō relaxabat. ℣. Dū ſacramēta offerret btūs martinus globus igneus apparuit ſup caput eius. Inuictum. Lectio. vᵃ.

I Nterea de circūſtātibus riſere nōnulli: qr deformis eſſet ⁊ trūcatus habitu videret. Multi gdē gbus erat mēs ſanior: altius gemere cepunt: q᷑ nihil ſimile feciſſēt: cū vtiq3 plus habētes veſtire paupem ſine ſua nuditate potuiſſent. Nocte igitur iſecuta cu3 ſe ſopori dediſſet: vidit xp̄m clamydis ſue q̄ paupe3 texerat parte veſtitū: ītueri dn̄3: veſtēq3 quā dederat iubet agnoſcere. Mox ad angelo℞ circūſtātiū multitudinē audiuit ieſū clara voce dicētē: Martin᷒ adhuc cathecumin᷒ hac me veſte cōtexit. ℟. Btūs martinus obitū ſuū lōge an̄ pſciuit: dixitq3 fratribus: Diſſolutionē ſui corporis iminere: qr indicabat ſe iā reſolui. ℣. Uiribus corporis cepit repente deſtitui: conuocatiſq3 diſcipulis in vnum dixit. Diſſolu.

D Ere memor do/ Lectio. vj. minus dictorum ſuorū que ante predixerat: quādiu feciſtis vni ex minimis iſtis: mih i feciſtis ſe in paupere profeſſus eſt fuiſſe veſtitum: ⁊ ad confirmandū tam boni operis teſtimonium: in eodem ſe habitu quem pauper acceperat eſt dignatus oſtendere. Quo viſo vir beatiſſimus: nō in gloria eſt elatus humana: ſed bonitate3 dei in ſuo opere cognoſcēs cum eſſet annorum duodeuiginti ad baptiſmum conuolauit. ℟. Dixerunt diſcipuli ad beatū martinum: cur nos pater deſeris: aut cur nos deſolatos relinquis? Inuadent enim gregem tuum lupi rapaces. ℣. Scimus quidem deſiderare te chriſtum ſed ſalua ſūt tibi tua premia: noſtri potius miſerere quos deſeris. Inuadent. In tertio noc. an̄. Dominus ieſus chriſtus non inquit purpuratum nec diademate renitentem ſe venturum eſſe predixit. ps. In domino confi. An̄. Sacerdos dei martine aperti ſunt tibi celi ⁊ regnū pr̄is mei. ps. Dn̄e qs ha. An̄. Sacerdos dei martine paſtor egregie ora p nobis deū. ps. Domine in virtute. Lectio. vij.

NEc tñ ſtatim militie renun/
ciauit: tribuni ſui ꝓcibus de
uict⁹ cui cõtuberniũ familiare ꝓ/
ſtabat. Etenim trãſacto tribuna
tus ſui tpe renũciaturũ ſclo polli
cebat. Qua martinus expectatio
ne ſuſpẽſus ꝑ biẽniuꝫ fere poſtea
ꝙ̃ ẽ baptiſmũ cõſecutus: ſolo ſci/
licet noĩe militauit. Interea irru
entibus iter gallias barbaris iu
lianus ceſar coacto in vnũ exerci
tu apud vagionũ ciuitateꝫ cepit
erogare militibus: ⁊ vt ẽ cõſuetu
dinis ſinguli citabant donec ad
martinũ vẽtũ eſt. ℟. O btm̃ viꝝ
in cuius trãſitu ſcõꝝ canit nume
rus: angeloꝝ exultat chor⁹ oĩum
ꝗ celeſtiũ: Uirtutũ occurrit pſal/
lẽtiũ exercitus. ℣. Eccl̃ia virtu
te roborat ſacerdos dei reuelatio/
ne glificant queꝫ michael aſſum
pſit cũ angelis. Uirtu. Lcõ. viij.

NUnc vo oportunũ tẽpus exi
ſtimãs quo peteret remiſſio
nem: neqꝫ enim ſibi itegrũ fore ar
bitrabat ſi donatiuũ nõ militatu/
rus accipet: hactenus ingt ad ce
ſarẽ: militaui tibi: patere nunc vt
militẽ deo. Donatiuũ tuũ pugna
turus accipiat: xp̃i eni miles ego
ſũ: pugnare mihi nõ licet. Tũc vo
aduerſus hãc vocẽ tyrãnus ifre/
muit dicẽs: eũ metu pugne q̃ po/
ſtera die erat futura: nõ religiõis
gr̃a detrectare militiã. ℟. Mar
tinus abrahe ſinu letus excipitur
martinus hic paup ⁊ modicus:
Celuꝫ diues ingredit hymnis ce
leſtibus honorat. ℣. Martinus
ep̃s migrauit a ſclo viuit i xp̃o gẽ
ma ſacerdotũ. Celum. Lectio. ix.

ET martinus itrepidus im
mo allato ſibi terrore cõſtã
ſtãtior: ſi hoc ingt agnauie aſcribi
tur nõ fidei: craſtina die añ acieꝫ
inermis aſtabo: ⁊ in noĩe dñi nr̃i
ieſu xp̃i ſigno crucis nõ clypeo ꝓ
tect⁹ aut galea: hoſtiũ cuneos pe/
netrabo ſecurus. Retrudi igit in
cuſtodia iubet facturus fidem di
ctis: vt inermis barbaris obijce/
ret. Poſtera die hoſtes legatos
de pace miſerũt: ſua oĩa ſeqꝫ dedẽ
tes. Uñ qs dubitet hãc vere bea/
ti viri fuiſſe victoriã cui ꝓſtitum
ſit ne inermis ad ꝓliũ mitteretur
Ad lau. ⁊ ꝑ hor. añt. Dixerunt di
ſcipuli ad btm̃ martinũ: cur nos
pat deſeris: aut cui nos deſolatos
relinqs: inuadẽt enim gregẽ tuũ
lupi rapaces. Añt. Dñe ſi adhuc
pp̃lo tuo ſũ neceſſarius nõ recuſo
laborẽ fiat volũtas tua. Añt. O
virũ ineffabilẽ nec labore victuꝫ
nec morte vincẽdũ q nec mori ti/
muit nec viuere recuſauit. Añt.
Oculis ac manib⁹ in celũ ſemꝑ i
tẽtus: inuictũ ab oꝛone ſpũm nõ
relaxabat all'a all'a. Añt. Mar
tinus abrahe ſinu letus excipit:
martinus hic paup ⁊ modicus
celũ diues ingredit hymnis cele
ſtibus honorat. Ad bñ. añt. O
quãtus luctus oĩum quanta ꝓci
pue lamẽta monachoꝝ ⁊ v̇ginuꝫ
chorus: qꝛ piũ eſt gaudere marti/
no ⁊ pium eſt flere martinũ. Oꝛo
vt ſupra. Ad vſ. añt. Dixerũt di
ſcipuli. cum rel. ꝑs. de cõfeſ. pon/
ti. Ad. M. añt. O btm̃ pontificẽ
qui totis

q totis viſcerib⁹ diligebat xp̄z regē ⁊ non formidabat impij̄ pnci/patū: o martine dulcedo medicamētū ⁊ medice: o ſciſſima aīa quā ſi gladius pſecutoris nō abſtulit palmam tn̄ martyrij non amiſit.

In ſci mēne martyris. Lectio. i.

In ſcythia metropoli phrygie ſalutarie: paſſio ſci mēne martyris: q pſecutione diocletiani ⁊ maximiani cū eēt miles nobili genere ex egyptioꝝ puincia ortus: abrenūciās terrene militie pmuz celeſti regi ſecreta cōuerſatione i heremo militauit: deide in natali/cijs pfatoꝝ impatoꝝ pcedēs ad publicū ac ſe xp̄ianū libera coram eis voce declarās: traditus ē pyrrho duci ad torquēdū. Qui iuſſit eū i carcerē recludi: q̄diu impatoꝝ natalitia celebrarent. L. ij.

Peracta igit feſtiuitate: aſſidēte eo p tribunali: iuſſit eū ſuis aſpectib⁹ pſētari. Cui ⁊ dixit: Heſterna die infauſte temerarie auſus es theatrū itroire: ⁊ vaniſſimis neſcio qb⁹ eloquijs pphanare: maxime cū de te aſſerat nr̄e fuiſſe militie. Sacrifica dijs: ⁊ oīa tibi q̄ p ignorātiā geſſiſti ignoſcant: ⁊ ad honorē pſtinum reformeris. Ad hec btūs mennas cū rn̄diſſet: ego hui⁹ ſcli honore nō delector ſz xp̄i dn̄i diſcipulus eē cupio: iubente duce extēſus ⁊ neruis bubali manib⁹ ligatis tādiu a militib⁹ virgis ceſus ē: donec ſāguine ipſius platee locus repleret. Lectio. iij.

Deinde in eculeo exūgulatus ⁊ lāpadibus circa latera aduſtus: cilicioq; plage impoſitus ē p tribulos quoq; ⁊ ſudes ferreas: ligatis manibus ⁊ pedib⁹ tractus plūbatis etiam collo ⁊ maxillis grauiter cōtuſus: in laude ⁊ ꝯfeſ/ſione oīpotētis dei imobilis pmāſit. Nouiſſime pyrrhus dux ſen/tētiā ex tabella recitari precepit: Mēnā ex volūtate vel militia oīum xp̄ianoꝝ auctorē nolētē ſacrificare dijs gladio aīaduerti placet: ⁊ corpus cōburi. Furti itaq; a xp̄ianis corpus eius in medio ignis ereptū ē: ⁊ mūdis linthea/minibus: aromatibuſq; cōditūz debita veneratione i cimiterio tertio idus nouēbris curatū ē. Cui⁹ de igne ſacrū corpus cōſtātinopolim trāſlatū ciuitate regia digno honore veneratur. In ſācti martini pape ⁊ martyris. Lectio. i.

Martinus de ciuitate tudertina puincie tuſcie: ſedit an/nos ſex: mēſē vnū: dies vigitiſex. Huius tpibus paulus cōſtanti/nopolitane vrbis eps: iflat⁹ ſuper bie ſpū: aduerſus rectū ſcē ecclie dogma: audacter pſūpſit patrū diffinitionib⁹ ꝯtraire. Inſup ſtuduit ad coopimētū pprij erroris quibuſdam ſurreptionibus vt ⁊ clementiſſimo principi ſuaderet typum exponere: quo catholicum dogma deſtrueret. Lectio. ij.

In quo typo oēs oīno voces ſcōrū patrū cū nefādiſſimoꝝ hereticoꝝ editiōib⁹ enarrauit: nec vnā aut duas volūtates aut opatiōes in xp̄o dn̄o nr̄o diffiniēs confiteri Qua de re huiuſmodi prauitatez

ſuam defendens: qd̉ nunq̄ȝ nec a
p̄oꝛibus hereticis p̄ſūptuȝ eſt: ip
ſe illicite p̄ſumere ſtuduit: intātū
vt altare ſcē ſedis aplice qd̉ erat
in domo placidie ſacratū in vene
rabili oꝛaculo ſubuertens diſru/
pit: ꝓhibēs ne adoꝛādā imacula
tam hoſtiā apocriſarij nr̄i ibidem
offerre deo valeāt: nec cōionis ſa
cramenta percipiant. Lectio. iij.
Qui videlicet apocriſarij: qꝛ ex p̄
ceptione aplice auctoꝛitatis com
monuerūt eū vt de tali heretico in
tētu recederet: necnō ⁊ cōteſtari
niſi ſūt. Perſecutionib⁹ diuerſis
cū alijs oꝛthodoxis viris: ⁊ vene/
rabilibus ſacerdotibus inſecut⁹
ē eos quoſdā eoꝝ cuſtodie retru/
dēs: alios in exiliū deportās: alios
v̊beribus ſubmittēs. Quib⁹ pe/
ne oēm mūdū conturbātibus ex
diuerſis locis q̄relas contra eos
ad aplicā nr̄am ſedē plurimi oꝛ/
thodoxi detuliſſe mōſtrant: cōiu/
rātes: vt totius mali tāteq̄ȝ euer
ſionis ꝑ aplicā auctoꝛitatē abſci
dat cōmentum: quatenus mini/
me totius coꝛpus ecclie catholice
nocibilis eoꝛum hereſeos lāguoꝛ
diſrumpere valeat. Lectio. iiij.
Nunc martinus ſciſſim⁹ ac btiſ/
ſim⁹ ep̄s: miſit ⁊ cōgregauit ep̄os
in vꝛbe roma numero cētūq̄nq̄ȝ:
⁊ fecit ſynodū ſ᷒ȝ iſtituta patrū oꝛ
thodoxoꝝ: in ecclia ſaluatoꝛis iux
ta epiſcopiū lateranēſe ſedētibus
ep̄is: p̄ſbyteris: aſtātibus diaco/
nibus ⁊ clero vniuerſo. Et cōdē
nauerunt tyrum alexādrinū: ſer
giū pyrrhum: ⁊ paulū pꝛiarchā
conſtātinopolitanum qui nouita
tes contra immaculatā fidem p̄/
ſumpſerunt innectere. Lectio. v.
Qui qm̄ ipſaȝ excludere ꝓperā
tes hereticoꝝ dogmatū cōtra ca/
tholicam dei eccliam ↄfuſionē cō
cinnauerūt anathematis vltione
ꝑculſi ſūt: que ſynodus hodie ar/
chiuo ecclie ↄtinet: ⁊ faciēs exem
plaria ꝑ oēs tractus oꝛiētis ⁊ oc
cidētis direxit: ⁊ ꝑ man⁹ oꝛthodo
xoꝝ fideliū diſſeminauit. Lec. vj.
Ipſis diebus direxit imꝑatoꝛ in
italiam olympiū cubicularium ⁊
exarchū ad regēdam oēm italiā
⁊ p̄cepit ei dicēs: Opoꝛtet gliam
tuā ſicut ſuggeſſit nobis paulus
huius pꝛiarcha vꝛbis a deo cōſer
uāde ꝑagere. Et ſiqdem inuene
ris ꝓuinciā ipſam cōſentiēteȝ in
typo a nobis expoſito: tene oēs q
ibi ſūt ep̄os ⁊ hereticos poſſeſſoꝛū
⁊ habitatoꝝ ⁊ ꝑegrinos vt in eo/
dē ſubſcribāt. Ultimū R̸. dicitur
Dn̄e p̄ueniſti. In ſcē heliſabeth
vidue filie regis vngarie. Oro.
Tuoꝝ coꝛda fideliū de⁹ miſe/
ratoꝛ illuſtra: ⁊ beate heliſa
beth p̄cib⁹ glioſis fac nos ꝓſpera
mūdi deſpicere: ⁊ celeſti ſemꝑ cō
ſolatione gaudere. Per. Lcō. j.
Beata heliſabeth filia regis vn
garoꝝ in palatio ⁊ i purpu
ra nobiliter educata: imbuta fide
catholica: p̄mos infātie floſculos
argumēto bone idolis ⁊ floꝛe mi
ſericoꝛdie decoꝛabat. Frequenter
enim pauꝑibus an̄ ianuā domus
regie cōgregatis: aliqd̉ charita/
tis exenniū impēdebat q̄ten⁹ ac/

cipiētes ex debito munere obliga ret vt ꝓ ſe dñs ſupplicit̄ exoraret. Tandē nubilis effecta ſup regū ſcemata ſuā regalē exaltās ꝓgeniez: a parētibus nupta viro. Ui rum habuit ducē thuringorum: quem ſicut ſara abrahā dñm vocauit: ⁊ deuota mēte ſicut decuit ī omnibus obediuit. Lectio. ij.

E xtūc miſericordie memor amplius ⁊ ſuper afflictos viſcera gerens pietatis: tanq̄ mr̄ miſeroꝝ ſeſe varijs conformabat miſerijs paupum ⁊ afflictoꝝ. Minoꝝ fratrū mater erat ſpecialis quos tanq̄ vere pauperes totis cōplexabatur viſceribus charitatis: ⁊ cum paupibus cathecuminis vt eis libētius ⁊ ſecurius beneſaceret: cōpaternitatem in baptiſmate multotiens contrahebat. Lectio. iij.

C orpori ſuo tātam indixit penuriā ꝙ cibos de mēſa dñi ſui qui de q̄ſtu officiatoꝝ ⁊ rapina teſte cōſciētia ꝓuenerāt tanq̄ idolotitū execrās ⁊ illicitū ac imūdū iudicās ⁊ cōe: ꝓpter nullā neceſſitatē tāgere volebat aut guſtare. Uideres eam tanq̄ alterā magdalenam humilitate timidā ſemꝑ in cena dñi lotioni paupum iſiſtētē ⁊ pedes eoꝝ inſtar pedes dñi recūbētis lachrymis ſuis lauātē ⁊ velo ſui capitis humilit̄ extergētē. Lec. iiij.

O ſculabat̄ leproſoꝝ pedes ⁊ vlcera: nec delicatas nares fetor immanis a pietatis officio amouebat: ſꝫ eoꝝ calamitati cōpatiēs: in oſculis lachrymas inſūdebat. O vere felicē ⁊ humilē ancillā cui nil in mundo preter peccata ſetebat: quā lꝫ per aſpera per deuia ⁊ loca lutoſa currētē in odore vnguentorum talium charitas contrahebat. Lectio. v.

O ꝗtus in magna ſunamite magne fidei que opata es vt amiles ollicule quas ad ſolatiū infātiū infirmoꝝ velut eoꝝ mater in panno ſuo detulerat ſup ſaxū duriſſimū ab alto cadentes illeſe manerēt ⁊ relīqe pot⁹ eius multis ꝓpinate ſitiētibus in vaſe non decreſcerēt: nec lechitus olei fuerat imminutus. In camino pauptatis facta ſci ſpūs holocauſtū oēs ꝓ q̄bus orabat orōnū ſuarū deſolatorijs carbonibus incēdebat. L. vj.

U nde dum q̄dam die matrona quedam nobilis ipſam viſitaret: iuuenē quendā decorum aſpectu nimiſq; ſeculariter indutum cum ea contigit aduenisse. Quē beata heliſabeth monuit de faſtu ſeculi ꝯtēnendo. Cui iuuenis ſic reſpondit: Obſecro dña ora pro me. At illa: Si vis ꝙ pro te dñm depcer vade ⁊ fac ſimiliter. Et duꝫ alternatim diuiſi: pariter in tēplo dñs exorarēt iuuenis tante orationis nō ferens incendium nec tāte deuotionis feruorē: clamorib⁹ magnis exorare cepit: vt illa penitus ab orōne ceſſaret: aliogn ille huiuſmodi orōnis igne deuaſtatus q̄ꝫ totius ſpūm exalaret. Lcō. vij.

A ccurrētes autēꝫ ancille beate heliſabeth inuenerunt iuuenē ſic totaliter incenſū ꝙ ſuper pannos illius tenere non poterant ſuas

manus:ſ3 ſtatim pꝛe nimio ardo
re quo iuuenis tot⁹ ardebat ma/
nus ſuas q̃s ſup eũ poſuerãt:ce/
leriter retrahebãt. Ceſſãte autez
btã helisabeth ab oꝛone: iuuenis
nõ patiẽs in ſe feruoꝛẽ refrigeſce
re: ad oꝛdinẽ fratrũ minoꝝ ſe trã
ſtulit: vt cũ paupib⁹ q iuxta ṽbũ
ſapiẽtis nudi currũt ad gloꝛiaȝ:
currẽs ⁊ ipſe a dño coꝛonã pcipe
ret incoꝛꝛuptam. Lectio. viij.

O vere fidei potẽtia: o ṽtus oꝛo/
nis: o incẽdiũ charitatis. Ignis
in ſyõ ipſã iam totã incẽderat: ⁊
caminus in hierl̃m iam eã quaſi
attingere videbat. O ſi videres
eã in croceis nutritam tenerrime
cũ vlceroſis paupibus verſari in
ſterglinio pauptatis: ⁊ ſtulta mũ
di eligere vt ſapiẽtiã cõfũderet i/
flantẽ: ſapiẽtẽ eius ſtulticiã am/
plectẽs ſup ſapientiã ſalomonis
mirareris. Vere hec eſt mutatio
dextere excelſi: p palatio ſtergli/
niũ: p criſpãti crine caluitiũ: p
pectoꝛali faſcia ciliciuȝ: p coꝛona
glĩe cinereȝ commutare. Lectio ix.

Hic laboꝛem dñs in prece/
pto ſingit q laboꝛẽ ⁊ doloꝛẽ ↄſide
rat afflictoꝝ: reddẽs eis ĩmarceſ
ſibilẽ coꝛonã glĩe p momẽtanea
paſſione. Sic i ipſa gemin⁹ amoꝛ
coccũ bis tingit: ſic ad aſcellas os
turturis: ſic byſſus caſtitatis ⁊ in
nocẽtie retoꝛquet: dũ ſcilicet ab al
to glĩe in abyſſũ miſerie deuoluta
ppl̃m ſuum ⁊ domũ pr̃is ſui filia
regis obliuiſcẽs de cognatiõe ſua
⁊ de terrra paup egredit: vt ad p
miſſionẽ eterne vite duce ieſu mi
ſericoꝛditer perducatur. In ſcĩ
pontiani pape ⁊ martyris. Lec. j.

Pontianus natione roman⁹
ex pr̃e calphurnio: ſedit an
nos ſex: mẽſes duos: martyrio co
ronat. Fuit autem tpibus alexan
dri: a cõſulatu põpeiani ⁊ pelagij
Eodẽ tpe põtianus eps ⁊ hypo/
litus pſbyter: exilio ſũt deportati
ab alexãdro in ſardiniã: in inſu/
lã buccinã: ſeuero aũt ac quintia
no cõſulibus defũctus ẽ in eadez
inſula tertiodecimo kalẽ. decem/
bris. Loco eiuſdẽ antheros oꝛdi/
nat⁹ ẽ vndecimo kal̃as decẽbꝛis.
Hic fecit oꝛdinationes duas per
mẽſẽ decẽbꝛiũ: pſbyteros ſex: dia
cones qnqȝ: epos p diuerſa loca
numero ſex. Quem beatus fabia
nus adduxit p nauẽ cũ clero ⁊ ſe
peliuit in cimiterio calixti: via ap
pia: ⁊ ceſſauit epatus dies. xj. Ul
timuȝ R̃. dicit. Dñe puenisti. In
ſcẽ cecilie ṽginis ⁊ martyris ad
mag̃t. añt. Eſt ſecretũ valeriane
qd tibi volo dicere: angelum dei
habeo amatoꝛem: qui nimio zelo
cuſtodit coꝛpus meum. Oratio.

Deus q nos annua btẽ ceci/
lie martyris tue ſolẽnitate
letificas: da vt quam veneramur
officio: etiam pie ↄuerſationis ſe/
quamur exemplo. Per. Inuit.
Regẽ virginuȝ. In p⁹ noc. añt.
Cecilia virgo almachiũ exupera
bat: tyburtiũ ⁊ valerianũ ad co/
ronas vocabat. ps. dicunt de cõ/
muni virginũ. Añt. Expãſis ma
nibus oꝛabat ad dñm vt eã eripe
ret de inimicis. Añt. Cilicio ceci

liu mēbra domabat: deū gemitib⁹
exorabat. ℣. de cōi v̄ginū. Lcō. j.

C Ecilia virgo clariſſima ab
ſcōditum ſemp euāgelium
xp̄i gerebat in pectore ſuo: ⁊ non
diebus neq; noctibus a colloqui
is diuinis ⁊ orōne ceſſabat. Hec
valerianū quēdam iuuenem ha
bebat ſponſū. Qui iuuenis i amo
rē v̄ginis perurgēs aīum: diē cō
ſtituit nuptiarū. Cecilia vo ſubt⁹
ad carnē cilicio induta erat: ⁊ de
ſup auro textis veſtibus tegebat.
Parētum enim tāta vis ⁊ ſpōſi
circa illā erat exeſtuās: vt nō poſ
ſet amorē ſui cordis oſtēdere ⁊ ꝙ
ſolū xp̄m diligeret indicijs euide
tibus apire. Quid multa. Venit
dies in qua thalamus collocat⁹
eſt. Et cātātibus organis: illa in
corde ſuo ſoli dn̄o decantabat di
cēs: Fiat cor meū ⁊ corpus meum
īmaculatū: vt nō cōfūdar. Et bi
duanis ac triduāis ieiunijs orās
cōmēdabat dn̄o qđ timebat. In
uitabat angelos p̄cibus: lachry
mis interpellabat ap̄los: ⁊ ſācta
agmina oīa xp̄o famulātia exora
bat: vt ſuis eā deprecationib⁹ ad
iuuarēt: ſuā dn̄o pudicitiā cōmē
dantē. ℟. Cantātibus organis
cecilia virgo in corde ſuo ſoli dn̄o
decātabat dicēs: Fiat dn̄e cor me
um ⁊ corpus meū imaculatum vt
nō confundar. ℣ Biduanis ac
triduanis ieiunijs orās cōmēda
bat dn̄o qđ timebat. Fiat. L. ij.

S Ed cū hec agerent: venit nox
in qua ſuſcepit vna cū ſpōſo
ſuo ſecreta cubilis ſilētia: ⁊ ſic eū
alloquitur: O dulciſſime atq; amā
tiſſime iuuenis: eſt ſecretū qđ tibi
ꝯfitear: ſi modo tu iurat⁹ aſſeras
tota te illud obſeruantia cuſtodi
re. Jurat valerianus ſpōſus ſe il
lud nulla ratione: nulla neceſſita
te detegere. Tūc illa ait: Angelum
dei habeo amatorem q nimio zelo
cuſtodit corpus meū. Hic ſi vel le
uiter ſenſerit ꝙ tu polluto amore
me cōtingas: ſtatim cōtra te furo
rem ſuū exagitabit ⁊ amittes flo
rem tue gratiſſime iuuētutis. Si
aūt cognouerit ꝙ me ſincero ⁊ i
maculato amore diligas: ⁊ virgi
nitatē meā integrā illibatāq; cu
ſtodias: ita quoq; diliget te ſicut
⁊ me: ⁊ oſtēdet tibi gliam ſuā. ℟.
O btā cecilia que duos fr̄es con
uertiſti almachium iudicem ſupe
raſti. Vrbanum epiſcopum in vul
tu angelico demonſtraſti. ℣. Ce
cilia me miſit ad vos vt oſtenda
tis mihi. Vrbanum. Lectio. iij.

T Unc valerian⁹ nutu dei cor
reptus ait: Si vis vt credā
ſermonibus tuis: oſtēde mihi ip
ſum angelū. Et ſi pbauero ꝙ ve
re angelus dei ſit: faciā qđ horta
ris. Si aūt virū alium diligis: te
⁊ illū gladio feriā. Tūc btā ceci
lia dixit ei: Si cōſilijs meis pmit
tis te acqeſcere ⁊ pmittas te pu
rificari fōte p̄hēni: ⁊ credas vnū
deum eē in celis viuū ⁊ verum po
teris eū videre. Dicit ei valeria
nus: Et qs erit q me purificet: vt
ego angelū videā? Rn̄dit ei ceci
lia: Eſt ſenior q nouit purificare
hoīes vt mereant videre angelū.

Dicit ei valerianus: Et ego vbi
regrani hũc ſenem? Reſpõdit ei
cecilia: Uade in tertiũ miliarium
ab vꝛbe: via que appia nũcupat:
illic inuenies paupes a trãſeunti
bus petentes auxiliũ. De his eni
mihi ſemper cura fuit: ⁊ optime
mei ſecreti cõſcij ſunt. ℟. Uirgo
glioſa ſemp euãgelium xp̃i gere/
bat in pectoꝛe ⁊ non diebus neq̃
noctibus vacabat. A colloquijs
diuinis ⁊ oꝛatione. ℣. Eſt ſecre
tũ valeriane qd̓ tibi volo dicere:
angelũ dei habeo amatoꝛẽ qui ni
mio ʒelo cuſtodit coꝛpus meũ. A
colloquijs. In .ij. noc. añt. Domi
ne ieſu xp̃e ſeminatoꝛ caſti conſi/
lij ſuſcipe ſeminũ fructus quos in
cecilia ſeminaſti. Añt. Btã ceci
lia dixit ad tyburtiũ: hodie te fate
oꝛ meũ eẽ cognatũ: qꝛ amoꝛ dei te
fecit eẽ ꝯtẽptoꝛẽ idoloꝝ. Añt. Si
at dñe coꝛ meũ ⁊ coꝛpus meũ im
maculatũ vt nõ cõfundar. L. iiij
Hos cum tu videris: dabis
eis bñdictionẽ meã dicens
Cecilia me miſit ad vos vt oſten/
datis mihi ſãctum ſenẽ vꝛbanuʒ
qm̃ ad ipſum habeo eius ſecreta
mãdata q̃ pferam. Nũc tu dum
videris: indica ei oĩa verba mea.
Et dum te purificauerit indue
te veſtimẽtis nouis ⁊ candidis.
Cuʒ qbus mox vt ingreſſus fue
ris iſtud cubiculũ videbis ange/
lum ſanctũ etiã tui amatoꝛẽ effe/
ctũ: ⁊ oĩa que ab eo popoſceris im
petrabis. Tũc valerianus pꝛexit
⁊ ſcḋm ea ſigna q̃ accepat inuenit ſã
ctum vꝛbanum ep̃m: qui iaʒ bis
ꝯfeſſoꝛ factꝰ intra ſepulchꝛa mar
tyrum latitabat. ℟. Cilicio ceci
lia mẽbꝛa domabat deũ gemitibꝰ
exoꝛabat. Almachiũ exuperabat
tyburtiũ ⁊ valerianũ ad coꝛonas
vocabat. ℣. Hec ẽ v̓go ſapiẽs ⁊
vna de numero pꝛudẽtũ. Alma.
Qui cum dixiſſet oĩa L. v.
v̓ba cecilie: gauiſus ẽ gau
dio magno: ⁊ ponẽs genua ſua in
terrã: expãdẽſq̃ manus ſuas ad
celum cum lachꝛymis dixit: Dñe
ieſu xp̃e paſtoꝛ bone: ſeminatoꝛ
caſti ꝯſilij: ſuſcipe ſeminũ fructus
quos in cecilia ſeminaſti. Dñe ie
ſu xp̃e paſtoꝛ bone cecilia famula
tua q̃ſi apis tibi argumẽtoſa deſe
ruit. Nam ſponſũ quẽ q̃ſi leonem
ferocẽ accepit: ad te q̃ſi agnũ mã
ſuetiſſimũ deſtinauit. Iſte huc ni
ſi crederet nõ veniſſet. Aperi dñe
coꝛdis huius ianuã ſermonibus
tuis: vt te creatoꝛẽ ſuũ cognoſcẽs
renũciet diabolo ⁊ põpis eius ⁊
idolis eius. Hec ⁊ his ſilia oꝛan
te ſcõ vꝛbano ep̃o: ſubito añ faciẽ
ipſoꝝ apparuit ſenioꝛ indutꝰ niue
is veſtibus tenẽs titulũ in mani/
bus ſcriptũ aureis litteris. Quẽ
videns valerianus nimio terro/
re coꝛripit cadẽſq̃ in terrã factꝰ
eſt q̃ſi moꝛtuus. Tunc ſenioꝛ leua
uit eũ dicẽs: Lege huiꝰ libꝛi tex/
tũ ⁊ crede vt purificari merearis
⁊ videre angelũ cuiꝰ tibi aſpectũ
cecilia v̓go deuotiſſima repꝛomi/
ſit. ℟. Ceciliã intra cubiculũ oꝛã
tem inuenit ⁊ iuxta eã ſtãtẽ ange
lũ dñi. Quẽ vidẽs valerianꝰ ni/
mio terroꝛe coꝛreptꝰ ẽ. ℣. Ange

lus dñi deſcẽdit de celo ⁊ lumẽ re-
fulſit in habitaculo. Quẽ. L. vj.
TUnc valerianus reſpiciens
cepit itra ſe legere. Scriptu
ra aũt tituli hec erat. Unus deus:
vna fides: vnũ baptiſma: vnꝰ deꝰ
⁊ pater oĩum: qui eſt ſup omnia
⁊ in oĩbus nobis. Cũqꝫ intra ſe le
giſſet: dixit ei ſenioꝛ: Credis ita eẽ
an adhuc dubitas? Tunc valeria
nus voce magna clamauit dicẽs
Nõ eſt aliud qđ verius poſſit cre
di ſub celo. Cũqꝫ hec dixiſſet va-
lerianus ille ſenex ab oculis eoꝛũ
elapſus eſt. Tũc ſanctus vꝛbanꝰ
baptiçauit eum: ⁊ docens illum
omnem fidei regulaꝫ: remiſit eũ
ad ceciliam diligenter inſtructũ
℟. Domine ieſu chꝛiſte paſtoꝛ bo
ne ſeminatoꝛ caſti conſilij: ſuſcipe
ſeminum fructus quos in cecilia
ſeminaſti: Cecilia famula tua q̃-
ſi apis tibi argumẽtoſa deſeruit.
℣. Nam ſponſuꝫ quem quaſi leo
nem ferocem accepit: ad te quaſi
agnum mãſuetiſſimuꝫ deſtinauit
Cecilia In. iij. noct. añt. Credi-
mus xp̄m filium dei verum deum
eſſe qui ſibi elegit famulaꝫ. Añt.
Nos ſcientes ſanctum nomen oĩ
no negare non poſſumus. Añt.
Tunc valerianus perrexit ad an
tiſtitem ⁊ ſigno qđ acceperat inue-
nit ſanctũ vꝛbanum. Lectio. vij.
VEniens igitur valerianus
indutus candidis veſtimen
tis: ceciliam intra cubiculũ oꝛã-
tem inuenit: ⁊ ſtantem iuxta eaꝫ
angelum domini: pennis fulgenti
bus alas habentem: ⁊ flammeo
aſpectu radianteꝫ: duas coꝛonaſ
ferentem in manibus coꝛuſcan-
tes: roſis ⁊ lilijs albeſcẽtes. Qui
qꝫ vnam dedit cecilie: alreraꝫ va
leriano dicens: Iſtas coꝛonas
mundo coꝛde ⁊ immaculato coꝛ
poꝛe cuſtodite: qꝛ de paradiſo dei
eas ad vos attuli. Et hoc vobis ſi
gnum erit: Nunqꝫ marciduꝫ aſ-
pectus ſui adhibent floꝛeꝫ: nunqꝫ
ſui minuunt ſuauitatem odoꝛis:
nec ab alijs videri poterunt niſi
ab his qbus ita caſtitas placue-
rit: ſicut ⁊ vobis ꝓbata eſt placu
iſſe. ℟. Beata cecilia dixit ad ty
burtium: hodie te fateoꝛ meum eẽ
cognatum: qꝛ amoꝛ dei te fecit eſſe
Contemptoꝛem idoloꝛuꝫ. ℣. Sic
enim amoꝛ dei mihi tuum fratrẽ
coniugem fecit: ita te mihi cogna
tum faciat eſſe. Contẽ. Lcõ. viij.
ET quia tu valeriane conſen
ſiſti conſilio caſtitatis: miſit
me chꝛiſtus filiꝰ dei ad te: vt quã
volueris petitionem inſinues. At
ille audiens: adoꝛauit ⁊ dixit: Ni
hil mihi in iſta vita dulcius exti-
tit qꝫ fratris mei affectus: ⁊ impi
um mihi eſt: vt me liberatoꝛ ger-
manũ meũ in periculo ꝑditionis
aſpiciã. Hoc ſolum oĩbus petitio
nibus meis antepono ⁊ depꝛecoꝛ
vt fratreꝫ meuꝫ tyburtium ſicut
me liberare digneẗ: ⁊ faciat nos
ambos in ſui nominis cõfeſſione
perfectos. Audiens hec angelus:
letiſſimo vultu dixit ad eũ: Quo
niam petiſti hoc quod melius qꝫ
te chꝛiſtum implere delectat: ſi-
cut te per famulam ſuam ceciliaꝫ

lucratus eſt dñs:ita per te quoq₃
tuũ lucrabit̃ fr̃em:⁊ cum eodem
ad martyrij palmam pertinges.
His itaq₃ finitis ſermonibus:aſ/
pectus angelici numinis migra/
uit ad celos. ℞. Cecilia me miſit
ad vos vt oſtẽdatis mihi ſanctũ
vrbanũ:Quia ad ipſuz habeo ſe/
creta q̃ pferam. ℣. Tũc valeria/
nus perexit ad antiſtitem ⁊ ſigno
qđ acceperat inuenit ſanctum vr
banum. Quia. Lectio .ix.

ET illis epulãtibus in chri/
ſto atq₃ in edificatione ſãcta ſer/
mocinãtibus:tyburtius valeria
ni frater aduenit. Et ingreſſus q̃
ſi ad cognatam ſuã oſculatus eſt
caput ſãcte cecilie ⁊ ait: Miror
hoc tẽpore roſeus hic odor ⁊ lilio
rum vnde reſpiret. Nam ſi tene/
rem ipſas roſas aut ipſa lilia in
manibus meis: nec ſic poterant
odoramẽta mihi tãte ſuauitatis
infũdere. Confiteor vobis:ita ſuz
refectus vt putẽ me totum ſubi/
to renouatum. Dicit ei valerian⁹
Odorẽ iam meruiſti me interpel
lante ſuſcipe:ſed modo te creden
te pmereberis etiã ipſo roſeo aſ/
pectu gaudere ⁊ intelligere:cui⁹ i
roſis ſãguis floreſcit ⁊ in lilijs cu
ius corpus albeſcit. Coronas eni
habemus quas tui oculi videre
nõ pualent floreo rubore ⁊ niueo
cãdore vernãtes. Dicit ei tybur/
tius. In ſõnis hoc audio:an in ve
ritate iſta tu loqueris valeriane?
Reſpondit valerianus: In ſom/
nis hucuſq₃ viximus:iam modo
in veritate ſumus:⁊ fallacia i no

bis nulla eſt. Dij eniz quos colui
mus ad omnẽ fidem demonia cõ
probant. Tunc ſancta cecilia ve/
nit ad eos nocte cum ſacerdotib⁹
⁊ vniuerſi baptiçati ſũt. Ad lau.
⁊ per hor. añt. Cantãtibus orga/
nis cecilia dño decãtabat dicens
fiat cor meũ dñe immaculatuz vt
non confũdar. Añt. Ualerianus
in cubiculo ceciliã cũ angelo orã
tem inuenit. Añt. Cecilia famu/
la tua dñe q̃ſi apis tibi argumen
toſa deſeruit. Añt. Benedico te
pater dñi mei ieſu xpi:qr per filiũ
tuũ ignis extinct⁹ ẽ a latere meo.
Añt. Triduanas a dño popoſci i
ducias vt domũ meam eccleſiam
cõſecrarem. Ad bñ. añt. Dũ au
rora finẽ daret cecilia exclama/
uit dicẽs: eia milites xpi abijci/
te opa tenebrarũ ⁊ induimini ar
ma lucis. In ſecũdis vs. añt. Cã
tantibus organis. cum rel. ps. de
virginibus. A capitulo in añ fit
de ſancto clemente papa ⁊ marty
re. In ſancti clementis pape ⁊
martyris ad magr̃ añt. Oremus
omnes ad dominum ieſum chri/
ſtum vt confeſſoribus ſuis fõtis
venas aperiat. Oratio.

DEus qui nos annua beati
clementis martyris tui atq₃ pon
tificis ſolẽnitate letificas:cõcede
pitius:vt cuius natalitia coli/
mus: virtutem quoq₃ paſſionis
imitemur. Per. Deinde de ſan/
cta cecilia añt. Uirgo glorioſa ſẽ
per euãgelium xpi gerebat in pe/
ctore ſuo:⁊ nõ diebus neq₃ nocti
bus a colloquijs diuinis ⁊ ora/

tione ceſſabat. Oratio vt ſupra. Hieronymus in libro illuſtrium

Clemēs virorum. Lectio .j.
de quo apoſtolus paulus ad philippēſes ſcribēs ait: cum clemente et ceteris coopatoribꝰ meis quoꝝ nomina ſcripta ſunt in libro vite: quartus poſt petrum rome epiſcopus. Siqdem ſecūdus linus fuit: tertius cletus: tam etſi pleriqꝫ latinoꝝ ſecūdum poſt petrum apoſtolum putent fuiſſe clemētē. Scripſit ex perſona romane ecclie ad eccleſiam corinthioꝝ valde vtilē epiſtolam que etiam in nōnullis locis publice legitur. Que mihi videt tituli characterij epiſtole que ſub pauli apoſtoli nomine ſcribit conuenire. Sed et multis de eadē epiſtola nō ſolum ſenſibus: ſed iuxta verboꝝ quoqꝫ ordinem abutit: et omnino grandis in vtraqꝫ ſimilitudo eſt. Fertur et ſecūda ex eius nomine epiſtola que a veteribus reprobatur et diſputatio petri et appionis longo ſermone cōſcripta: quam euſebius in tertio eccleſiaſtice hiſtorie volumine redarguit. ℟. Orāte ſancto clemēte apparuit ei angelus domini. De ſub cuius pede fons viuus emanat fluminis impetꝰ letificat ciuitatē dei. ℣. Vidi ſupra mōtē agnū ſtātē. De ſub.

Clemēs natione Lectio .ij.
romanus de regione celiomonte: ex patre fauſtino: ſedit annos .ix. mēſes duos: dies .x. Fuit autem tēporibus galbe et veſpaſiani: a cōſulatu tragali et italici vſqꝫ ad veſpaſianum nonū et titū. Hic cum multos libros zelo fidei et chriſtiane religionis aſcriberet martyrio coronat. Hic fecit ſeptē regiones diuidi notarijs fidelibꝰ eccleſie: qui geſta martyrum ſollicite et curioſe vnuſquiſqꝫ p regionem ſuā pergreret. Hic fecit duas epiſtolas que catholice nominātur. ℟. Ora pro nobis ſancte clemens. Vt digni efficiamur pmiſſionibus chriſti. ℣. Tu autē martyr chriſti beate clemens ora p nobis deū. Vt digni. Lectio .iij.

Hic ex precepto btī petri ſuſcepit ecclie pontificatū gubernandū: ſicut ei fuerat a dño ieſu xpo cathedra tradita vł cōmiſſa: tñ in epiſtola que ad iacobum ſcripta eſt q̄liter ei cōmiſſa eſt a beato petro eccleſia: repies. Ideo linus et cletus ante eum cōſcribūtur: qꝛ ab ipſo pncipe apoſtolorū ad miniſterium ſacerdotale exhibendum ſunt epiſcopi ordinati. Hic fecit ordinationes duas per mēſem decēbrium: preſbyteros decem: diacones duos: epiſcopos p diuerſa loca numero quindecim. Obijt martyr ſub traiano: q etiā ſepultus ē in grecia nono kał̄as decembris: et ceſſauit epiſcopatus dies trigintatres. ℟. Dediſti domine habitaculum martyri tuo clemēti in mari in modum tēpli marmorei: angelicis manibus pparatum. Iter pbēs populo terre vt enarrēt mirabilia tua. ℣. Dediſti dñe ſāctis viā in mari et in fluminibꝰ ſemitā. Iter. L. iiij.

Omnes ſacrorum publius
torquatianus audiens in-
numerabilem multitudinem per
beatum clemẽtem chriſto creden
tem data pecunia monuit ſeditio
nem excitari nomini chriſtiano.
Adminiſtrante autem mamorti-
no prefecturam ſedis vrbane: fa-
cta ẽ ſeditio populi romani de no
mine clementis epiſcopi: ⁊ inter
ſe inuicem confundebantur dicẽ
tes: Quid enim mali fecit aut qd
boni non exercuit? Quicũqꝫ ab
eo viſitatus eſt eger: ſanatus eſt.
Quicũqꝫ triſtis: gaudẽs receſſit
Alij ſpiritu diabolico inflamma-
ti dicebant: Magicis artibꝰ iſta
faciens: deoꝝ noſtrorū culturas
euacuat: aut ſacrificet dijs: aut ip
ſe intereat. ℟. Juſtus germina-
bit. cum reſ. per ordinem de vno
martyre. Lectio. vᵃ.
Nunc ma-
mortinus ſeditionem populi non
ferens: iuſſit adduci ad ſe clemen
tem epiſcopum. Et miſſa relatio
ne ad traianum impatorem dixit
clemẽtem populo ſeditioſa vocife
ratione accuſari cum in eum nul
la digna poſſit accuſatio inueni-
ri. Tũc traianus imperator reſcri
pſit debere eum aut ſacrificijs cõ
ſentire: aut trans portum maris
ĩ heremo que adiacet ciuitati cer
ſone ſubire exiliũ. Qua accepta
auctoritate prefectus nolebat cle
mentem exilium petere: ſꝫ vt ma-
gis dijs libamina exhiberet. Sꝫ
beatus clemens conabatur iudi
cis animum ad fidem xp̄i ꝯuerte
re: dicens ſe magis exiliũ appete-
re q̃ꝫ dijs ſacrificare. Lcõ. vi.
Tantam denicꝫ dominus ſãcto
clementi gratiam tribuit: vt fle-
ret mamortinus vrbis ꝑfectꝰ ac
diceret: Deus tuus quē tu colis
ipſe te adiuuet in hac relegatio-
ne exilij. Et delegauit ei nauem: ⁊
omnibus neceſſarijs ſuperimpoſi
tis dimiſit eum. Repleta eſt autẽ
nauis tam de clero: q̃ꝫ de reliquo
populo: religioſi enim viri multi
ſecuti ſunt eum. Cum autem per-
ueniſſet ad locum exilij inuenit in
ergaſtulis amplius q̃ꝫ duo milia
chriſtianos diuturna relegatiõe
iam damnatos. Qui vidẽtes ſan
ctum clemẽtem omnes vna voce
dixerunt: Ora pro nobis beate ⁊
ſancte clemens: vt digni efficia-
mur ꝓmiſſionibus chriſti. Qui-
bus ſanctus clemens reſpondit:
Non meis meritis me miſit dñs
huc: ſꝫ ad veſtrã coronã adduxit
vt particeps factus paſſionis ve
ſtre ⁊ cõſolationis doctrinam vo
bis patientie intimarem. L. vij.
Vidicit aũt ab eis ꝙ de ſexto mi-
liario aquaꝫ ſibi ſuis humeris de
portarent. Tunc ſanctus clemẽs
dixit: Oremus omnes ad dñꝫ ie-
ſum xp̄m: vt cõfeſſoribus ſuis fõ
tis venas aperiat: vt qui percuſſit
petraꝫ in deſerto ⁊ fluxerũt aque
in abũdantia: ipſe nobis laticem
effluentẽ impartiat: vt de bñficijs
eius gratulemur. Cũqꝫ oratione
cõpleta hincinde circunſpiceret:
vidit agnũ ſtantẽ qui pede dextro
erecto q̃ſi locũ ſãcto clementi oſtẽ
deret. Tũc ſãctus clemens intel-

ligẽs dn̄m eſſe quem ſolus ipſe re
ſpiceret perrexit ad locum ⁊ dixit
In nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpūs ſã
cti in hoc loco percutite. Lec. viij
Sed cū oẽs per gyrū raſtris effo
derēt: ſꝫ non ipſuꝫ locū in quo ſta
bat agnus tãgerent: accepto bre
ui ſarculo ſcūs clemens leui ictu
ſub pede agni ꝑcuſſit: ac fons af/
fluẽtibus venis ornatus apparu
it q ſuo impetu euomẽs fluuiū pa
tefecit. Tūc vniuerſis gaudẽtibꝰ
ſãctus clemẽs reſpõdit ⁊ dixit:
Fluminis impetus letificat ciuita
tẽ dei. Ad iſtam aūt famã cõflu/
ens oīs ꝓuincia: ⁊ veniẽtes vni/
uerſi ad doctrinã ſci clemẽtis cõ/
uertebant̃ ad dn̄m: ita vt inde gn
gẽti ⁊ eo amplius baptiçãdi aſcri
berent̃. Intra aūt vnū annū facte
ſūt ibi a credentibus ſeptuaginta
qnqꝫ ecclie. Oīa idola cõfracta
ſūt: oīa tẽpla in gyrū ꝓuincie de/
structa: oẽs luci ꝑ triginta milia
ria in gyrū icẽſi ⁊ euerſi ſūt. L. ix
Nūc paganis inſiſtẽtibus īuidio
ſa relatio cucurrit ad imꝑatorem
traianū: que diceret ibi ꝑ ſanctuꝫ
clemẽtẽ xp̄ianoꝝ pplõs accreuiſ/
ſe. Et miſſus eſt aufidianus dux
q multos xp̄ianos occidit. Dum
aūt videret oẽs gaudẽtes ad paſ
ſionẽ currere: ceſſit multitudini ⁊
ſolū clemẽteꝫ ſacrificare cogebat
Quẽ cū videret dux in dn̄o fixuꝫ
ita vt nullatenus frãgeret̃: dixit
ad ſeruos ſuos. Perducat̃ in me/
dio maris ⁊ ligate ei ad collū an/
corã ⁊ ꝑcipitet̃ vt nõ poſſint xp̄ia
ni hūc ꝓ deo excolere. Qd̄ cum fa
ctū eēt oīs multitudo xp̄ianoꝝ ce
pit ad littus ſtare ⁊ flere. Tunc
cornelius ⁊ phebus diſcipuli eiꝰ
dixerūt: Oẽs vnanimiter oremꝰ
vt oſtendat nobis dn̄s martyris
ſui excubias. Ad laud. ⁊ per hor.
aāt. Orãte ſãcto clemẽte apparu
it ei angelus dn̄i. Aāt. Nõ meis
meritis ad vos me miſit dn̄s ve/
ſtris coronis participẽ me fieri.
Aāt. Uidi ſupra mõtem agnum
ſtãtem de ſub cuius pede fons vi/
uus emanat. Aāt. De ſub cuius
pede fons viuꝰ emanat: fluminis
impetꝰ letificat ciuitatẽ dei. Aāt.
Omnes gẽtes per gyrum credi/
derūt xp̄o dn̄o. Ad bn̄. aāt. Cuꝫ
iter mare cepiſſet: populus voce
magna clamabat: dn̄e ieſu chri/
ſte ſalua illum: ⁊ clemẽs cum la/
chrymis dicebat: ſuſcipe pater ſpi
ritum meū. Oratio vt ſupra. Ad
vſ. aāt. Orãte ſãcto clemẽte. cū
rel. ps. de martyribus. Ad. M.
aāt. Dediſti dn̄e habitaculū mar
tyri tuo clemẽti in mari in modū
tẽpli marmorei angelicis mani/
bus ꝑparatū: iter ꝑbẽs pplõ ter/
re vt enarrẽt mirabilia tua. In
ſcẽ felicitatis martyris. Oratio.
Preſta q̄ſumꝰ oīpotẽs deꝰ: vt
bẽtẽ felicitatis martyris tue
ſolẽnia recẽſentes: meritis ipſius
ꝓtegamur ⁊ precibus. Per. In
ſancti griſogoni martyris. Oro.
Adeſto dn̄e ſupplicationibꝰ
nr̄is: vt qui ex iniqtate nr̄a
reos nos eſſe cognoſcimus: beati
griſogoni martyris tui itercesſio
nibus adiuuemur. Per. Lec. j.

Rome natale ſancti griſogo/
ni martyris: qui per bienni/
um iuſſu diocletiani cõiectus eſt
in vincula: vbi multa ꝑpeſſus ſã/
cte anaſtaſie alimonijs fouebat.
Cum igit beatam anaſtaſiam ʒe/
lans vir eius publius cuſtodibꝰ
adhibitis ita clauſiſſet: vt nec cu
iuſcũqꝫ feneſtrelle aditũ expecta
ret: ad hunc confeſſorem chriſti
griſogonum qui eam in xp̃o eru/
dierat talia ſcripta dirigit. L. ij.
Sancto confeſſori xp̃i griſogo/
no anaſtaſia. Lꝫ pater meus cul
tor fuerit idolorum: mater tamẽ
fauſta chriſti amantiſſima ſemꝑ
vixiſſe ꝓbatur ⁊ caſta: ac me in/
ter ipſa cunabula fecit fieri chri/
ſtianam: poſt cuius exceſſũ ſacri/
legi iugum mariti ſuſcepi: cuius
deo miſerãte thorum mẽtita infir
mitate declinans die noctuqꝫ do/
mini noſtri ieſu xp̃i amplector ve
ſtigia. Cum iſte patrimoniũ me/
um ex quo illuſtratur cum indi/
gnis ac turpibꝰ idolatris exhau
riat: me quoqꝫ velut magam ac
ſacrilegam cuſtodie tam grauiſ/
ſime mancipauit: vt vitam corpo
ralẽ amittere ſuſpicer. Lectio. iij
Nihil enim ſupeſt niſi vt amiſſo
ſpiritu morti ſuccũbam. In qua
morte lꝫ glorier de confeſſione do
mini noſtri ieſu xp̃i: tamen in eo
mens mea valde cõterit: qr opes
mee quas ego ex aſſe deo vouerã
alienis adeo ⁊ turpibus ſeruiũt.
Et iccirco deprecor te homo dei:
vt inſtãter dominum depreceris:
vt aut ad fidem ſuã venturũ ſi ꝓ/
uidet publiũ faciat venire: aut ſi
preuidet eum in hac incredulita
tis peruerſitate mãſurum: iubeat
eum dare locum ſuis cultoribus.
Melius eſt enim ei exalare ſpiri
tum qꝫ dei filiũ denegare: ⁊ eũ cõ
fitẽtibus impedire. Etenim teſtis
eſt mihi chriſtus: quoniam ſi libe
rata fuero: ſãctorum veſtigijs ad
herebo: ⁊ curas omnium ſollicite
exercebo vt ceperaꝫ. Uale vir dei
⁊ memento mei. Lectio. iiij.
Cum hanc epiſtolã legiſſet gri/
ſogonus: oratione facta cum mul
tis cõfeſſoribus ita reſcripſit. Flu
ctuãti tibi inter ꝓcellas ⁊ turbi/
nes mũdi: cito ſuꝑ vndas deam/
bulãs xp̃s adueniet ⁊ diaboli ad
uerſum te flãtem ſpiritũ: vno iuſ
ſionis ſue ſermone cõpeſcet. Pa
tiẽter ⁊ quaſi in medio maris po/
ſita crede xp̃m ad te eſſe venturũ
⁊ ad temetipſam cõuerſa excla/
ma cum ꝓpheta dicens: Quare
triſtis es anima mea ⁊ quare cõ
turbas me. Spera in deo qm̃ ad/
huc confitebor illi ſalutare vultꝰ
mei ⁊ deus meus. Lectio. v.
Geminũ diuini muneris ꝓbat
indiciũ: cuꝫ tibi ⁊ terrena reddũ
tur ⁊ donabunt celeſtia. Deꝰ eniꝫ
beneficiũ ſuum ad hoc extremita
tibus ꝓtrahit: vt nõ ſit nobis vi
le qd̃ ꝑſtat. Uide ne turberis in
hoc: ꝙ pie viuẽti tibi inferant ad
uerſa. Nõ enim deciperis ſed ꝓ/
baris. Nõ eſt defẽſio tota quã pu
tas ꝑ hoĩem poſſe conſtare. Audi
ſcripturam dicẽtem: Maledictꝰ
homo qui ſpem ſuam ponit in ho

mine: ⁊ benedictus homo q̄ ſpem ſuam ponit in domino. Lectio. vi.

C aue inq̄t fortiter vigilanter ⁊ ſtrenue vniuerſa peccata ⁊ a deo ſolo quere ſolatiū cuius iuſſa cōſeruas. Cito enim tēpus placitū ad te ꝯuertetur: ⁊ q̄ſi noctis tenebras floridum diei lumen aſpicies: atq; poſt glaciei frigꝰ hyemis trāſeūtis aurea tibi tēpora ⁊ ſerena ſuccedēt: vt oībus qui pro xp̄i amore affligunt prebeas tēporalem leticiā: per quā ſine dubio cōſequeris eternā. Vale in domino ⁊ ora pro me. Hāc epiſtolam legens anaſtaſia: fortiores fidei vires accepit: ac tantum de patientie virtute gloriari: quātum ꝑus de oppreſſione infideliſſimi viri ſe cauſabatur affligi. Lectio. vij.

I gitur beata anaſtaſia cum ita in cuſtodia ſtringeretur vt ei vix panis quadra daret: eſtimans ſe in ipſa tribulatione deficere: ſcripſit epiſtolam bono martyri. Cōfeſſori xp̄i griſogono anaſtaſia. Finis venit corporis. Memento mei vt egredientem aīam meā ipſe ſuſcipiat ꝓ cuius amore iſta ſuſtineo que ex ore huius vetule recognoueris. Ad hec ſāctus griſogonus talia remiſit ſcripta: Griſogonus anaſtaſie. Semꝑ eſt vt lumē tenebre antecedāt: ſic etiā poſt infirmitatem ſalus reuertit: ⁊ vita poſt mortē ꝓmutit. Vno fine cōcludunt ⁊ aduerſa huiꝰ mūdi ⁊ ꝓſpera: ne vel triſtibus deſperatio vel letis elatio dn̄et. L. viij.

V num mare eſt in quo nauicule corporis noſtri velificāt ⁊ ſub vno corporis gubernatore anime noſtre nautico fūgunt officio. Quorūdā igitur naues fortiſſimis carinarum nexibus ſolidate tenebroſi equoris cōcitatos fluctus illeſe pertranſeunt: quorūdam vō fragili iunctura lignoꝝ etiam in tranq̄llo vicinum morti conficiūt curſum. Prope eſt enim illis vt pereant qui nō cogitant qualiter ad portum ſalutis pertingant. Tu aūt o xp̄i irreprehenſibilis famula: crucis tropheum tota mente conſtringe ⁊ teipſam ad opus domini ꝑpara: in quo tuis diu deſiderijs parueris: cū martyrij palma ad xp̄m ꝑtinges. Lectio. ix.

I gitur diocletianus aquilie partibus poſitus interficiēs xp̄ianos: relatio cucurrit de xp̄ianis omnibus prefecture vrbane. Tunc reſcripſit rex omnes xp̄ianos damnari: ad ſe vō ſolum griſogonum deſtinari. Interea griſogonū nominatiſſimum: ſceleſtiſſimus diocletianus ſibi preſētari iuſſit. Cui cū diceret: Accipe prefecture dignitatem: ſūme etiā cōſulatum ⁊ generis tui dignitatē. Deos adora ⁊ ſacrifica eis cum decore. Griſogonus reſpondit: Vnum deum mēte adoro: corde colo: ſinceris actibus veneror. Iſtorum autem deoꝝ dearūq; ſimulacra: q̄r demonum thecas eſſe noui in q̄bus demones manēt execror: atq; accepta poteſtate cōminuo. Poteſtates vō a te promiſſas quaſi lutum quod pedibus calcatur abijcio.

Iratus diocletianus iuſſit eū du ci ad locum qui dicit ad aq̄s gra datas ⁊ ibidē decollari. Corpuſ q̄ eius ad littus iactatū ē. Quez ſāctus p̄ſbyter zoilus colligēs in loculo ligneo cōdiuit eum cū dili gentia in domo ſua. Cui per reue lationē indicatū eſt vbi mare ia ctaſſet caput eius. Et pergēs ita euz inuenit q̄ſi eadem hora fuiſſet abſciſū. Et afferēs corpori ei⁹ cō paginauit. Decollatus ē aūt ſan ctus griſogonus ſub die. viij. ka lēdarū decēbrū. In ſcē catheri ne virginis ⁊ martyris. Oratio.

Deus q dediſti legē moyſi i ſūmitate mōtis ſynai: ⁊ in eodē loco p ſcōs angelos tuos cor pus btē catherine v̄ginis ⁊ mar tyris tue mirabiliter collocaſti: tribue q̄ſumus vt ei⁹ meritis ⁊ in terceſſione ad mōtē q xp̄s eſt per uenire valeamus. Per. Lec. j.

Regnāte maxētio ceſare in vrbe alexādria erat puella q̄dam annor duodeuiginti: ſpe cioſa valde: ſed q̄d pluris eſt reli gioſa fide: coſti quōdā regis vni ca filia: ⁊ tam diuine q̄ humane etiā philoſophie appzime erudi ta: noīe catherina. Que poſt mor tē patris remāſit in palatio cum parētibus ſuis: illius ſpōſi q̄rēs adipiſci cōſortium q eſt ſpecioſus forma pre filijs hoīum. Deniq̄ de oī ſubſtātia patris tātū reſerua bat: quātū ſibi ⁊ familie ſuſtētan de ſufficeret: cetera in vſus paupe rū diſtribuēdo: in celo ſibi theſau rizabat. Hāc pater ab annis pue rilibus ſtudijs liberalibus imbu endū tradiderat: q̄bus ſufficien ter imbuta: varias etiā gētiū lin guas didicerat: vt oī ſapiētia eru dita nō deeſſet etiā ſibi oī poſtulā ti rationē reddēdi efficacia. L. ij.

Eo tp̄e veniēs maxentius ceſar ad p̄fatam ciuitatē: ꝯuocata vtri uſq̄ ſexus multitudine p̄cepit di is libamina offerri. Cūq̄ v̄go do mini in palatio reſidēs ſolius dei ꝯtēplationi inhereret: ecce ex tē plo idolor repēte ſonus aīalium ⁊ tibicinū ⁊ multimodū gen⁹ or ganor eius auribus inſonuit. Cu ius cauſā cum cognouiſſet: ſigno crucis pectus ⁊ frōtē muniuit: ⁊ ad delubrū q̄ totius ꝓperās: cuz videret etiaz quoſdā xp̄ianos nō audētes xp̄m ꝯfiteri: grauiter in gemuit: ⁊ impatori ſacrificāti ita dixit: Tibi inq̄t impator: ⁊ ordi nis dignitas ⁊ rationis via ſalu tationē ꝓferre monebat: ſi hec ip ſa q̄ cultib⁹ demonū exhibes crea tori tuo impēderes: ⁊ ſolā illius maieſtatē adorādaz intelligeres per quē reges regnāt. Lectio. iij.

Quem ſi ex operibus ſuis cōſide rare velles poteris vtiq̄ ratione ducēte ex viſibilib⁹ inuiſibilia co gnoſcere ſēpiternā quoq̄ v̄tutez ⁊ diuinitatē p ea que facta ſūt in tellecta cōſpicere. Btē v̄ginis ſer monib⁹ ceſar vehemēter cōmot⁹ ⁊ decoris eius pulchritudinem ni mium ſtupefactus: p̄cepit eaz ad palatiū duci: donec finito ſacrifi cio eam liberius audiret ⁊ genus eius ꝓpoſitūq̄ cognoſceret. Cūq̄

expleto ſacrificio eam ſibi pſenta ri feciſſet: et in obiectis et ppoſitis ſibi prudétem conſpiceret: turpiter cófuſus: qd ageret penitus ignorabat. Tádem reperto conſilio: ſapiétes et quoſcúqz in eloqué tia promptos habuit conuocari pcepit: et vt eaz diſputationibus confutarent propoſitis pro victoria muneribus incitauit. L. iiij.

Venientes aũt peritiſſimi viri numero qnquaginta: pparabant ſe ad diſputádum cum ea. At vgo domini duz cogitaret qualiter cũ eis ageret: ecce apparuit ei angelus dñi dicés: Noli timere famula chriſti: nec te terreat philoſophorum contétio. Sapiétia nãqz vera chriſtus eſt: ipſe te illos conuincere faciet inſuper et per tuam predicationem ad viam veritatis perducet. Hac igitur cómonitione animata virgo beata: conſtanter philoſophos aggreditur: et cũ eis diſputans annuéte dei gratia rationabiliter ſuperauit. Hoc audiens imperator vehementer iratus precepit eos omnes igne cremari. Qui cum ducerent ad comburédum: vnus eoꝝ exclamauit dicens: Ve nobis miſeris q: contra ſanctam puellam conati ſumus inſolenter contédere. Venite igit et humiliemus illi animas noſtras: et per eius conſilium euadere poterimus ignem eternum. Properátes ergo ad illá: corrue runt proni in terrã dicétes. Peccauimus: iniuſte egimus eo q tuis ſanctiſſimis admonitionibus contradicere conati ſum9. L. v.

Audiés hec xpi famula: gratias deo agens: conuerſaqz ad eos dixit: Nolite timere: paratum eſt enim vobis regnum celoꝝ. Credite ieſum chriſtum filiuz dei a mortuis reſurrexiſſe: et in celis ad dexteram patris conſedere. Hec audientes philoſophi compũcti ſũt corde: et ſignátes ſe ſignaculo crucis ingreſſi ſunt ignem. Sed ille qui trium puerorum vincula cóburens: illos illeſos ſeruauit: animas eorum ab igne ſuſcipiés: corpora eoruz omnino intacta cuſtodiuit. Poſt hec ceſar omnem animi ſui ſagacitatem contra chriſti famulam exacuens primo blanditijs animum eius allicere tentat: et reginam totius orbis et ab omnibus glorificandam fore pollicetur. Sed cum hec illaz vilipédere conſpiceret: iuſſit eam ſpoliari veſtibus: et ſcorpionibus cedi. Sed chriſti famula feriente robuſtior manet: in vberibus gaudés et deo gratias agens. Lectio. vj.

Nunc impijſſimus rex iuſſit eam obſcuro carceris ergaſtulo recludi. Clauditur igitur virgo regia in carcere tenebroſo fame et ſiti biſſenis diebus crucianda. Sed nec in hoc chriſtus famulam ſuaz deſeruit: angelica viſitatione eam confortans: niuee etiam columbe obſequio que ſibi erant neceſſaria ſubminiſtrás. Pernotuit interea regine crudeliſſima viri ſui ſentétia de beata catherina et erat cor eius ardens colloqui cum

ea. Accerſito igit̃ porphyrio mili
tie pncipe: qualiter cum ſācta op/
tato miſceat̃ colloquio: requirit cō/
ſilium. Ille vo dedit opam vt re/
gine ſatiſfaceret volūtati. Cuſto/
dibus igitur mercede conductis
regina ⁊ porphyrius ad carcerez
pcedūt ipſāq; aſpiciūt ineſtima
bi i claritate fulgentem. Quos
beata virgo ad chriſtum conuer
tit: monēs ne terrerentur preſen/
tium penis tormētorum quia per
multas tribulatiōes peruenitur
ad regnum celorum. Lectio. vij.
Poſt hec iuſſit imperator parari
quatuor rotas ⁊ in qualibet rota
figi raſoria: ⁊ clauos ferreos acu
tiſſimos. Penalis vo rotarum
machina hac arte cōpoſita erat.
vt duo vno ordine voluerent̃: due
aūt cōtrario impetu agerent̃: vt il
le deorſum lacerādo contraherēt
iſte vo repugnantes ſurſuz deuo
rando impingerēt. Chriſti autez
famulā iuſſit adduci: que addu/
cta erectis in celuz oculis: tacite
orationis vba ad deū fudit. Nec
dum verba finierat: ⁊ ecce ange/
lus domini de celo deſcendens: ⁊
rotas cum vehementi impetu tur
binis concuſſit ⁊ quatuor milia
de turba gentiliū iterfecit. L. viij
Quod factum vidēs regina: ad
imperatorem acceſſit eiq; dixit:
Quid tu miſerāde ↄiunx ↄtra de
um luctaris? Agnoſce vel nūc in
preſenti facto: q̃ʒ potens eſt xpia
noꝝ deus: ⁊ quanta animaduer/
ſione teipſū per ſe damnaturus ē
q vno ictu fulminis tot milia ho/
minum hodie cōſumpſit. Porro
multi gentilium qui ad hoc ſpecta
culum ↄuenerāt: vidētes magna
lia dei: conuerſi ſunt ad chriſtum
His auditis tyrannus aduerſus
reginam in vocē huiuſmodi eru/
pit. Quid tu inquiens regina ita
loqueris? Nuz te quoq; magicis
artibus ſeductā aliquis xpiano/
rū ſubuertit? Iubet igit̃ crudeliſ
ſimus tyrānus miniſtris cōtem/
ptibiliter reginā apprehēdere: ⁊
trāſfixis clauis ferreis mamillas
ab imo pectore extorqueri. L. ix.
Que cum ad locum ſupplicij du
ceretur: reſpiciens ad beataz ca
therinam ait: O veneranda chri/
ſti virgo funde preces ad dñm p
cuius nomine certaminis huius
luctamē apprehendi: ne coronaz
quā militibus ſuis a chriſto pro
miſſam conteſtaberis: ego metu
paſſionis amittam. Ad quam p/
cioſa virago: Ne timeas o vene/
randa regina ⁊ deo dilecta ſed vi
riliter age quia hodie tibi pro trā
ſitorio regno cōmutabitur eter/
nuz: pro mortali ſponſo immorta
lem tibi acquires. Ad hanc vocē
venerabilis regina in agonia ro/
buſtior effecta tortores ſponte hor
tatur ne tyrannica iuſſa perficere
morarentur. Tūc miniſtri extra
ciuitatem eam ducentes: ferreis
haſtilibꝰ regias mamillas traij/
ciunt: ⁊ ſic ſuſpenſas ab imo cru/
deliter pectore māmas euellunt.
Dehinc gladio pcuſſa felici mar
tyrio ad chriſtum migrauit vi/
ceſima die mēſis nouēbris.

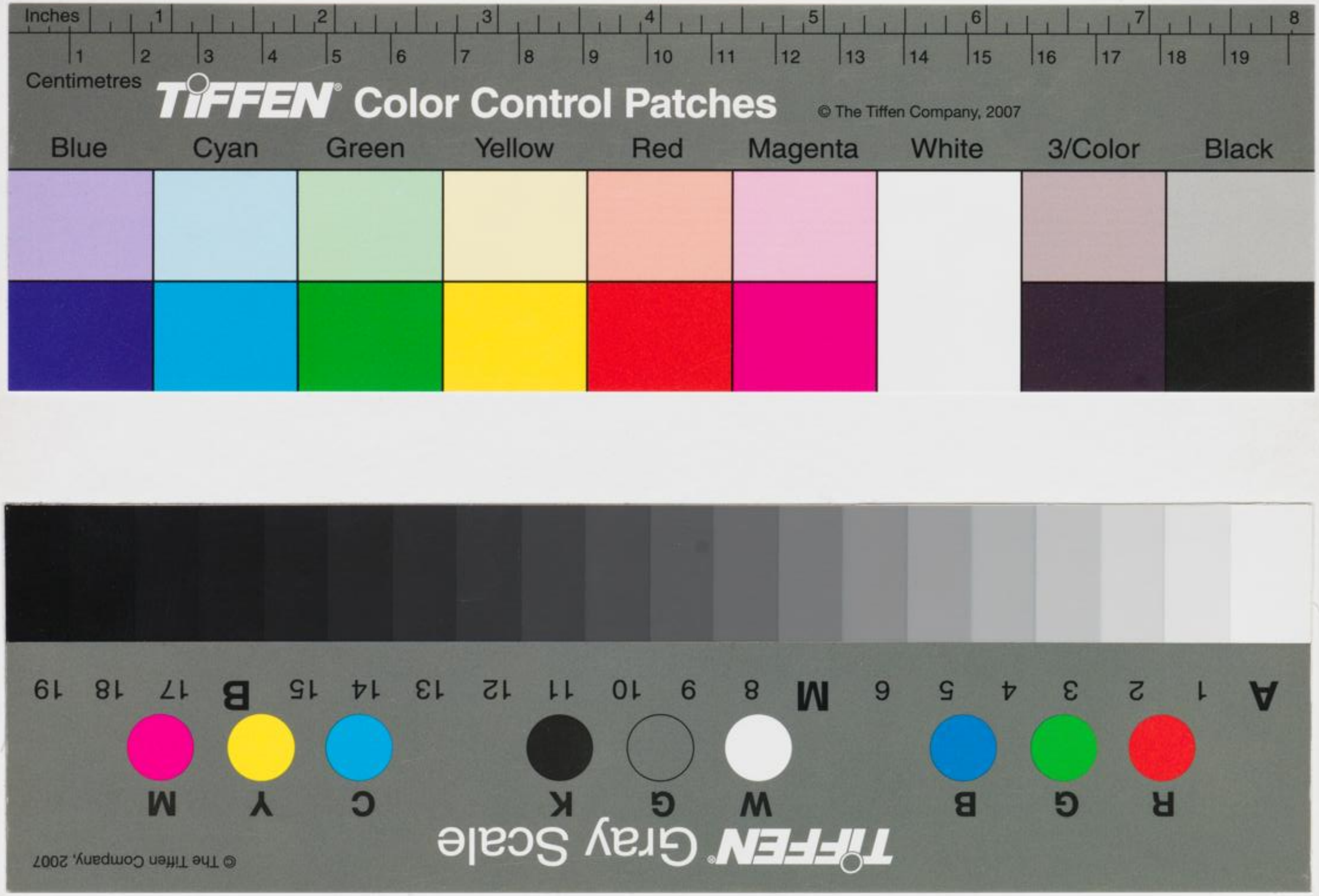
Inches
Centimetres
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black
TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007